

IJA # 1969

ספר תפלת החדש

Seder Tefilat ha-Ḥodesh

Livorno, 5687 (1926 or 1927)

ספר

תפלת החורט

כמנהג קהל קדוש ספרדים

סכל כסדר נאם יבא על מקומו • עט פקדי שבת וכו'
 ומומרים ועמדות לשלש רגלים ודיני סוכת נשט ועל
 ועוד דינים סכלרכים מספר **קשר גודל** לסוכה הגדול
חיד"א זי"ע ומספרים אחרים ושני בתים חדשים מפיוע
 אל חי יפתח **והאדרא זוטא קדישא** דברים העומדים
 ברומו • לא חסר דבר מכל אשר הים לפניו בדמותו כללמו •
 וראה זה חדש קונטרס קטן אשר סכין מעלת החכם השלם
אב"א • עבודה שכלב על כל מיום ומיום ועל כל
 דבר השיך לתפלת טעמו וימוקו עמו • לדעת מה יעשה
 ישראל אומר רבין בטעמא יישנו את טעמו • את הכל עלה
 בקב"ץ ופנס לסוכה אלכה לי אל הגדולים כל מאן דענד
 לח"ס רב פתות איתו פתים כי כן דרכו של תיבוק לפדד
 ביום הלח"מו • עט קלת רמזים ממנסגי **ליורנו** יע"א
 ועוד סוספנו **וידי גודל** מסרב חיד"א זי"ע **אגרת**
השבת לראכ"ע :

עם הערות מאת החי אב"א י"ל הנזכר
 נדפס מחדש באותיות של בית דפוס
 מעלת החכם השלם אליהו בן אמונו ז"ל

פה **ליורנו** וע"א

סנת **תרפ"ז** לפ"ה

מיד שלמה בילפורטי וחביו

מדפיסים ומוכרי ספרים

הנהגות הבקו

מורה אני לפניך מלך רחום וחנון שהחזרת בני נשמתו בחמלה
 רבה אמונתך יהי רצון מלפניך שיהא לבי נכון ומסור בידו
 שלא אכעוס ולא אכעיסך :

ואחר כך יטול ידיו וישוימם זו אלל זו וינכוסם למעלה ויקאמר

שאו ידיכם קרש וברכו את יי : ואשא כפי אל מצותיך אשר
 אהבתי :

הנהגת האדם

להיות הקשר חמוץ ליופיו המלאכה דלא ליהווי שום דבר כגדל * אכתנו
 מוסופים להדפוס כדבר מענינו קשר גודל * להרב ח'ד * א' זוק"ל ויסימן
 המוקף דבר כעתו סולך ודל :

דיני לקום באשמורת ונטילת ידים

א מיד כשנעור משנתו וקמר מורה אנו לפניך זכו' (וא"ל כט"ו וי"א
 שזריך) : **ב** מיד יטול ידיו כראוי וקט"טו שזיכו רובל לקום
 וטול ידיו (ברכי יוסף סימן א') ולא יטול ממשרתת נזיה ולא משראלית
 כרה כי הוא כל לרחוקה סט"א ורבההו הרעה (אחרונים) : **ג** ולכש כראוי
 וטוב שיקום מעומד וקומה חלוקה מכניע ול"הר (סס) : **ד** לא ילך ר"א כלי
 כמ"ו וסוף דבר חמור מאד ואם כלי החלילה רחוקים ילך פחות פחות מד"א :
ה מי הנטולה אסור לכרך ולקריות נגדס אלא ושכסס או וכסס : **ו** על כט"ו
 אם הוה נעור כל הלילה לא יכרך על כט"ו כר"י סמ"ו) : **ז** אשר ילך אם לא
 עשה לרכיו ולא יכרך בכרך ואם עשה ועבר זמן מה ולא כירך שוב לא יכרך
 (סס ס"ו) : **ח** שהם סס המשלשל וכרך ככל פעם (סס ס"ו) : **ט** הטול ידיו
 וכמלך והטול פעם אחרת לא יכרך רק ע"א (סס) : **י** הטול וכמלך זה
 ובסתפק אם כירך לא יכרך (סס ומת"כר וכן הסכים הרב המנהיג בשלמה
 דמ"ס ע"ג) : **יא** תכף וכרך כל הכרכות מבדכת עכ"ו עד ואכרי אכריכס
 ז"ל : **יב** וזה אחר שלכש כראוי וכעור שלובש לא יחוס לובש ומכיר כד
 לעשות אטילו דבר קל כעורו מכרך כמ"ס ז"ל : **יג** אם הוא לילת ז'
 וידיו וסדר הקון חלוקה להקרי ז"ל וזמן חלוקה להקרי ז"ל ז"ל
 אחר חלי חיוס (כר"י ס"א) : **יד** אם אינו יכול לעמוד עד קור
 שיכת עראי לא יסיר מלבושו שלק יכנס כספק לכרך חכרנות
טו חיוס לקום באשמורה הוא כמ"מ ולכל אדם (מת"כר ס"א)
 לשחות קאס"י כלי סוקא"ר באשמורה וחסלוו אם סס
 (א"א עיון להרב עיקרי הר"ט שחזר לשחות עם ס'
 ח"ס ס"א) ז'

קונטרסים עבודה שבלב

עולה יודים נתקנה להעביר רוח רעה השורה כלילה על היודים כי תשמה
מסתלקה למעלה ורוח רעה שורה על הנוף וטעם היודים כתוב בסוף
ולקוט ראובני כעבור שש לקולונוס יותר קהות כודים וסם כתוב כשכיל
הלפרים והפטר עוד משום ששאר אלכעות רומנות על עשר סמיות כמ"ש
כס' ולורה ומש"ה משתוקקות אל הקדושה כי יש נ"כ ו' כהרי דמסתכות
ודומא לזה מלכו שסום סהן כוטל ידיו מן הכיור קודם הקרבן: ב כהכ
קטרוך כי קרא נעולה ע"ש הכלי שנקרא חנו"ל והוא מקווק רכיעות שהוא
שיעור טובו קתרים קמרו ע"ש שרוד להנביה ידיו מלשון וינעלם והפטר
עוד שהוא ל' סלוק שמסתלקת הזומא מן היודים ועוד ו"ל מל' הטלה מוס
מטול לכוס: ג כרכה אשר יצר נתקנה לתה תורה לה"ית על אשר כרא חרס
כתמם עמוק ומשמר חכרוו כראוי כדו שכל ח' ישלים פעולתו אשר נפקד
עליהם ולחיות שהמשו נקבים דבר גדול הוא כי כלעדי זה לא יוכל איש
לחיות אפי' שעה אחת בדרך כמה כ"ח שמתים מחולי העליות נתקנה
לעשיות לרכו: ד לשון קתה ונגלה ככרכות מפני שהקב"ה נגלה מלך
מעשיו ופעולותיו וקתה מלך מהותו ועלמותו כ"כ הראשונים: ה אז"ל
גדול העונם חמן מן המכרך והבוכה כי המכרך מוכר שם ח' כלכד וסעונה
כ' שנות כי חמ"ג בומ' הו"ה ח"י ועוד כי חין קיום השטר חלק כהתמו
ועו"ל כי טענה חמן מלכד שהוא מורה ומקיים כל מ"ש המכרך סנה הוא
מוכר שמו ותכרף אשר בו וקרא לעת"ל כמ"ש הכיף ותכרף כאלהו חמן:

וקודם הניבוכ תקף אחר העולה ותחול לכרך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטירת ידים:

כל היום כשעושה לרכו כון גדולים כון קטנים וכרך

רוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים הלולים וזרלים גדלי וידוע לפני כסא כבודך שאם יסתם חדר מהם או אם יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים שעה אחת כי אם על ידי נפלאותיה ורפואתה: אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות:

ברכה עליה קטן

אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו

וצונו על מצות ציצית:

מנכס עיב להולכים בתמים להסמוך לכרכה אשר יצר כלו הפסק כלל חלסי
נשמה עד ואני אכרכם והמשכים קודם קור היום קונו קומר סכותן לשכוי
כינס חלק אחר שיאור היום:

כשולח מפתח כותו יכנס יד ימין על המזוזה ויאמר

יי שומריי צלי ער יד ימיני יי ישמור צאתי ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם שדי ישמרני מיצר הרע ומכר צרה וצוקה אמן:

וקומר קריאה שמע עד וכשערין

לוי הישועה ער עמך ברכתך סלה: ג"פ יי צכאורת עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: ג"פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ג"פ אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא: ג"פ מנרל עו שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב:

יבשכת לא יאמר כל זה חלק ויאמר זכור את יום השבת למרשו:

כשהולך לכות סכנסת ויאמר

הריני מוזמן רגלי להלך לעבודת כורתי לכית סכנסת של אכרסס חכיו סכא קרישא ליחודא שמים דקב"ה ושכינתיה כסס כל ישראל ס' הוא חלקים כך אני כוטה שתילכו מכל פגעים רעים המתרגשות לבת כעו"הו חמן סלה כרעס כרעס לרעת חת ס':

וקומר שיר המעלות לדוד שמתה וגו':

קודם שיכנס לכית סכנסת לריך ליוסר מאך להראות עלמנו נרח ותרד כחיכל מלכו של עולם וישתחוה ויאמר ככוונס גדולם:

מה טובו חלתיך ועקב משכנותיך ישראל ואני כרוכ חסדך חלקי כזכות אכרסס שנקרא איש חסד חשתתה אל טיכל קרשך כי יתק שנתק על בני המוכה מקום קודם כירחך כזכות יעקב שחם בורח המקום סוס וכזכות אכופ להסלל לפניך ותקבל הטלה ואני הפלתי לך ס' עת רגון חלקים כרוכ חסדך עכני באמת וס' כרא ליי חלקים ורות ככון קרש כקרכי יסיו לרגון קמרו לפניך וגו':

דבש"ע

כזכות שלש אבות חתן להחלל לפניך וכו' ויעס כתר לראשך על ידו מעט' רון שר

שזכס להפלה לפני קדוש כרוך סוף שסוף גדול וכורא * ואכני שיש
קועא * וסכעסחי שמו הגדול כמעשו הרעים * ואכני כשר ורס עפר ואפר *
ואינו בדאי וראוי לחזכור שמו הגדול כמה פעמים ככל יום * או לי * איך
אש עובי לעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש כרוך סוף עלה כל
העלות * וסכת כל הסכות * אלק עפני רמיו וקדווי המרוכים שסוף מרחם
על כריותיו * ורולח כתפלות וכתתוונים על עבדיו * כמו שכתב קרוב ס'
לכל קוראיו לכל אשר יקראו כאמת * רלון וראיו ועשה וקא שועתא ושמע
יושעס * שומע תפלה ערוך כל כשר וכאו :

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

יהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו :

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא כחשון אנת הוא עלאה
על כל עלאין סתמא על כל סתמין לית מחשבה הפיסא כך כלל אנת
הוא דאפיקת עשר תיקונין וקרינן לון עשר ספירן לאהגהא בהון עלמין סתמין
דלא חגנליין ועלמין דחגנליין וכסון אתכסיאת (כ"א אתכסיאת) מבני נשא *
ואנת הוא דקסיר לון ומויח לון ובנין דאנת מלגא כל מאן דאפיש חד מן
חבריה מאלין עשר התחסיב ליה כאלו אפריש כך * ואלין עשר ספירן אינון
הולין כסדרן חד ארך וחד קצר וחד בינוני * ואנת הוא דאנטיב לון * ולית
מאן דאנטיב לך לא לעולא ולא לתתא ולא מכל סטרא * לבושין תקינת לון
דמניסו פרחין נשמתין לבני (דבני) נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקדוואו
נופא לבני לבושין דמכסיין עליוסון ואתקדוואו בתקוובא דא חסד דרועא ומונא *
גבורה דרועא שמהלא * תפירת נופא * נלח והוד תרין שוקין * ויסור סיומא
דנופא אות ברית קדס * מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה * מוחא חכמה
חיה מחשבה מלגו * בינה לבא ובה סלכ מבין ועל אלון תרין כתיב הנסמרות
לס' אליינו * כתר עליון איסו כתר מלכות * ועליוס אתמר מניד מראשית
אחרית ואיסו קרקפתא דתפילי (כ"א קרקפתא דלא מנח תפילי) מלגאו איסו
ס"א וס"א וס"א דאיסו אורח האילות איסו שקו דאילנא בדרועו וענפו
(כ"א ואנפו) כמא דאשקו לאילנא ואתרבי בהסוף שקו :

בהון עלמין אנת הוא עלת העלות וסכת הסנות דאשקי לאילנא בהסוף
בביעו והסוף כביעו איסו כנסתתא לגופא דאיסו חייס לגופא וכך לית
דעלותו דיוקנא מכל מה דלגו ולבר ובראת סמא ואתרעא דאפיקת מנסון
וסתרתא וכוכביא ועולו ובהרעא אילטין ודסאין וננתא דעדן (ועשבין)
עין וזנין ובצירין ובני נשא לאשתת דעא בהון עלאין ואיך יתכהגון
ונתתין * ואיך אשתמודעאון מעלתי ותתתי ולית דיעך כך כלל
הודא (ס"א יסידא) בעלזו ותתתי ואת אשתמודעאון אדון על
כל חד איס ליה סס יגיע ובסון אתקדוואו מלכיא ואנת לית
הוא ממלא כל שמתן ואנת הוא שלימו דכלסו וכך חכס
תסר

תסלק מנסון אשתארו כלסו שמתן כנופא בלא נשמחא אנת חכים ולא בחכמה
ידיעא אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא
תוקפך וחילך לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנטיב עלמא בדינא וברחמי דאינון
לדק ומשפט כפוס עובדיוסון דבני נשא * דין איסו גבורה * משפט עמודא
דאמלעיתא * לדק מלכותא קדישא * מאזני לדק תרין סמכי קסט * סין לדק
אות ברית * בלא לאחזאה איך אתנטיב עלמא * אבל לאו דאית לך לדק ידיעא
דאיסו דין ולאו משפט ידיעא דאיסו רחמי ולאו מכל אלין מדות כלל * קוס רבי
שמעון ויתחדסון מלון על ירך דהא רשותא אית לך (כ"א אתיסיב לך) לגלגלה
רזין סמירין על ירך מה ללא אתיסיב רשו לגלגלה לסוס בר נש עד כעון :

קס רבי שמעון פתח ואמר לך ס' הגדולה והגבורה וגו' עלאין שמעו אינון
דמיכין דחברון ורעיף מהסימא אתערו משנתכון סקילו ורננו שוכני עפר
אלין אינון דליקיא דאינון מסטרא דהסוף דאתמר בה אפי יסנה ולבי ער ולאו
אינון מתים ובנין דא אתמר בהון סקילו ורננו וגו' רעיף מהסימא אנת ואנת
סקילו ורננו לאתערותא דשכינתא דאיסי יסנה בגלותא דעד כעון דליקיא אנת
דמיכין וסניכא בחוריסון מיד יסיבת סכינתא (אתערון) תלת קלין לבני רעיף
מהסימא וימא ליה קוס רעיף מהסימא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לבחאי
בארבע אתון דיליה וימא בהון פתחי לי אחוסי רעיף ונתי תמתי דהא מס
שוכך בת צון לא וסיפ להגלותך * שראשי נמלא טל * מאי נמלא טל * אלא אמר
קב"ה אנת חסיבת דמומא דאתחבר בי מקדשא דעאלנא בניתא דילי ועאלנא
ביסובא * לאו הכי דלא עאלנא כל ומנא דאנת בגלותא * הרי לך סימא שראשי
נמלא טל * ס"א סכינתא בגלותא שלימו דילס וחייל דילס איסי ט"ל ודא איסו
יו"ד ס"א וס"א * וס"א איסי סכינתא דלא מחו זכנ"ל אלף יו"ד ס"א וס"א דסליקו
אתון לחושבן ט"ל * דאיסי מלייא לסכ כתא מכביעו דכל מקורין עלאין * מיד
קס רעיף מה מנא ואנתן קדישין עמיס עד כאן רזא דיוחורא בגלג'ו :

דברים אחרים

יחברך אלסו העולמים דיכר והנהילכו לחלה המלות ישחכח ויתעלם
שמו * ויען כי אלסו המלות יסוד הכל ועיקרן הויה סכוונס
כמ"ש סרב סגדול סוד"א זק"ל כלפורן שמו סומן ס' לכן שמנו כאן
תפלה סכוללת לסרכ סגדול זיע"א וס סוד יפוס וס תוקרס :

לשם יחוד קס"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד סס י"ה כו
ביחד סלים כסס כל ישראל * סרינו מקבל עלי אלהותו יתברך
סלינו כמעמד סר סיני :

אנכי ס' אלסיד אשר הולאחיד מארץ מלרים מבית עבדים :
ימלות את ס' אלסיד תירא :
ומלות ואסכת את ס' אלסיד וסייני אויב ס' ית כלל לבו
מאורי * וסריני ירא ממנו בגין דאזוור רב וסליט מקורא וסרסא
קמיס כלא * וסריני ממליכו על כל אכר ואכר וניד וניד מר

גידים של נופי כר"ן מלכות נעוה • והנני עבד לה' את ה' כדחמיו יוכנו בלש
שלש לעבדו ולפסוק בתורה לשמה ובמזות ומילות הקדים ויהיו כל מעשיו
לש"ס שמי"ס :

והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל האדם מישראל
כנפשו ר"ה' או"ה שפירח על כל איש ואיש קטון או גדול יחיד
או רבים ממעמך ישראל אשר הם פרויים בלעזר אבא ה' הנילם מזרעם ותברכם
מברכותיו ותחזירם בחסובה שלימה ותגאלנו גאולה שלימה למשן שמך והיה
ה' למלך על כל הארץ כיום הסוף יהיה ה' אחד ושמו אחד :

והריני מקיים מצות עשר זכורות • יולדת מזרים • והשבת • והמן • ומעשה
עמלק הרשע • ומעמד הר סיני • ומה שהקליפו הכותיניו להקב"ה
והפדו בעגל • ומה שיעזו בלק ובלעם לפסות לאבותינו למשן דעת דקות
ה' ומעשה מרים הנביאה • וחכירת ירושלם • ומצות וזכרת את ה' אלסיך כי
הוא הטותך לך כח לעזות חיל :

וקיימתי השכמת בית הכנסת ולהשתדל להיות מעשרה ראשונים :

וקיימתי מצות לרוץ בהליכת בית הכנסת :

ומצוה לשאת בשפת בית הכנסת ליטול רשות בפסוק ואני ברכ חסדך ונז' :

ומצות להשתחות בגד הסיכל אשר הם הסרחת שכינה :

ואני מקיים מצות ישיבת בית הכנסת :

ומצות לירא מבית הכנסת :

והריני מוכן לקיים מצות מפני שיבה תקום אם תודמן :

והריני מוכן לקיים מצות תלמוד תורה :

והריני מקיים מצות עשה של לזיות כטלית קטן וטלית גדול

בחול

בשבת וי"ט

ומצות תפילין יד כסדר רש"י (ור"ת) :

ומצות תפילין דראש כסדר רש"י ויר"ת :

וקיימתי מצוה ללאת מן הבית מעוטף
בזינות ומוכתר בתפילין לבא
לבית הכנסת ונשקתי המזוזה :

והריני מוכן לקיים מצות לדקס :

קיים מצות ק"ט דקרבנות :

את קריאת פרשת התמיד והקטורת
יפסקו דומרה לערוך שלחן
אחד מתקוני השכינה ולידא
ממנו :

זסקו דומרה :

השי והללויות ושירת

השבת עלי הפסק :

ומצוה

ומצוה

ומצוה

ומצוה

ומצות עניית אמיני ועניית ברכו :

ומצות ברכות דיוצר וק"ט לתקן כסא
להש"ת א' מתקוני השכינה :

ומצות ק"ט דיוצר ליהוד יחוד גמור
ולמסור עמי על קדושתו ית'
ולומר פ' ראשונה דק"ט שהם מ"ב
תיבות ופרשה שניה שהם ע"ב תיבות
ועוד ו' תיבות ופ' ויחמר ע"ב תיבות
ועי' ויזרו ויושלמו דמ"ה אברי כר"ן :

ומצות וראיתם אותו :

ומצות סמיכות גאולה לתפלה :

ומצות הפלת שחרית (של ר"ח) שתקן
א"א ע"ה איש החסד ואני מכיין
לתקן המזורה א' מתקוני השכינה ואני
מכיין לומר שכחו ית' בג' ראשונות
ת' אחרונות ולומר שאני שני וזל
שמע קולנו חסיד ובשלם אחרונות
עבד ולסאל לרכבו ופרנסתנו ממנו
יתברך וללאת ליטותיו :

ומצות לענות קדושה אם אוכל :

ומצות וידוי וג"ה • (בר"ח במקום זה
יאמר לקרות הלל ולהפלל מסך ד"ה
ולעניית קדושה אם אוכל) (בפורים
יאמר מצות קריאת המגילה) :

ומצות לומר הדר התפלה ועלינו
לשבת :

(ומצות קביעות עת לתורה כטלית
ותפילין) :

(ומצות לקרות פרשת השבוע יום הששי שנים מקרא ואחד תרגום) :

וכל המצות הכלולות בהם ובלות עמהם • ואני מכיין בכל המצות האלה ובכל
המצות שפסקתי מעורו והעשה כל ימי חיי כעורתך וכן בכל תלמוד תורה
שלתמי משירי ואלמוד כל ימי חיי כעורתך וכל מחשבה ודבור ומעשה
דבר שקדושה הכל כאשר לכל לזכות נחת רוח לפניך שלא על מבט לקול
כסוס גד' • ואני מכיין לתקן שורש המצוות והברכות והלימוד והשפלות
עליון • ואני מכיין לקצר נפשנו ולהדביקם אל ארצה להשלים חיינו
ואדם שפלו לתקנו ולחבר הדברים יחדיו באהבה ואחרים ולהביא
הטובים תחת יד שכינתה תחלה ולהביא כל האלים אחרים תחת ידו
עלמה :

ואני רצון מלפניך ה' אלסינו ואלהינו הכותיניו שאל יתכבד שמי

ולמסור עלמו על קדושתו ית' ולומר
פ' ראשונה דק"ט שהם מ"ב תיבות ופ'
שניה שהם ע"ב תיבות ועוד ו' תיבות
ופ' ויחמר ע"ב תיבות ועי' ויזרו
וישלמו דמ"ה אברי כר"ן :

ומצות וראיתם אותו :

ומצות סמיכות גאולה לתפלה :

ומצות הפלת שחרית (של ר"ח) שתקן
א"א ע"ה איש החסד ואני מכיין
לתקן המזורה א' מתקוני השכינה ואני
מכיין לומר שכחו ית' בג' ראשונות
ת' אחרונות ולומר שאני שני וזל
שמע קולנו חסיד ובשלם אחרונות
עבד ולסאל לרכבו ופרנסתנו ממנו
יתברך וללאת ליטותיו :

ומצות לענות קדושה אם אוכל :

ומצות וידוי וג"ה • (בר"ח במקום זה
יאמר לקרות הלל ולהפלל מסך ד"ה
ולעניית קדושה אם אוכל) (בפורים
יאמר מצות קריאת המגילה) :

ומצות לומר הדר התפלה ועלינו
לשבת :

(ומצות קביעות עת לתורה כטלית
ותפילין) :

(ומצות לקרות פרשת השבוע יום הששי שנים מקרא ואחד תרגום) :

וכל המצות הכלולות בהם ובלות עמהם • ואני מכיין בכל המצות האלה ובכל
המצות שפסקתי מעורו והעשה כל ימי חיי כעורתך וכן בכל תלמוד תורה
שלתמי משירי ואלמוד כל ימי חיי כעורתך וכל מחשבה ודבור ומעשה
דבר שקדושה הכל כאשר לכל לזכות נחת רוח לפניך שלא על מבט לקול
כסוס גד' • ואני מכיין לתקן שורש המצוות והברכות והלימוד והשפלות
עליון • ואני מכיין לקצר נפשנו ולהדביקם אל ארצה להשלים חיינו
ואדם שפלו לתקנו ולחבר הדברים יחדיו באהבה ואחרים ולהביא
הטובים תחת יד שכינתה תחלה ולהביא כל האלים אחרים תחת ידו
עלמה :

ואני רצון מלפניך ה' אלסינו ואלהינו הכותיניו שאל יתכבד שמי

ואשמה ורשע את תפלתו וברכותיו ומצותיו ולמדנו ויהיה הכל חסוד ומקובל ומרוצה לפניך להעלות על ידיהם כל ברורי ונכזבי הקדושה אשר נתפרו על ידינו בין הקליפות "חיל" בלע"ז יוקיאנו מבטנו יודישנו אל ותלרסם עם שאר תפלות וברכות ומצות ולימוד בניך היודעים ומכוונים כל הכוונות הראויות לבוין ומעשיו אזו מכוונים בכל לדעת רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ויהיה בן עוויוו הקדושים ורבי אזו סומכים עליהם בכל מכל כל :

והריני מקבל עלי כל תרי"ג מצות דאורייתא וכל מצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מדברי סופרים הם וענפיהם • ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו שלא נעבור היום וככל יום ויום על סוס מצוה ממלות לא העשה דאורייתא ולא על סוס לא תעשה וגדר וסייג וגזרה מדברי קבלה ומדברי סופרים ותוכני להסתרק מנארו וכעס וכל גובה לב ולהסתרק מלשון הרע וכל דבור אסור ומתצות השטנונים ולהסתרק מכל מוני עבדות ודאגה • ותוכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מצות עשה שתודמן לפנינו מר"ח מצות עשה דאורייתא וממלות עשה דרבנן כתקונן במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ונכאכבה ושמחה רבה ומה שלא נוכל לקיים תלרף מחשבתנו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו קיימנו גם אותם במעשה • ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

תפלה קצרה למי שאיחר לקים

למס יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו וכו' הריני מקבל עלי אלהותי יתברך ויראתו והאכתו והנני עבד להסם יתברך • והנני מקיים מצות ואצבת לרעך כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי • והריני מכוין לקיים מצות ת"ת ומצות לילית ותפילין והריני מוכן לקיים מצות ק"ם ותפלת שחרית הם והמצות הכללות בהם ואני מכוין בכל לעשות נחת רוח ליוצרינו שלא מנת לקבל פרס בשום גר • ואני מכוין בכל לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש והריני מקבל עלי כל תרי"ג מצות דאורייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם ואתה האל הטוב ברוב רחמך תזילנו מילר הרע ותוכנו לעבדך באמת כן יהי רצון • ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

תפלה לאומרה קודם כל תפלה

רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכניע כל המקטרגים וכל הקליפות החיצונים המשוטטים בעולם ומעכבים תפילתי לעלות לפניך יודע שרצוני לעשות רצונך • אך שאור שבטיסה מעכב אותי • בהם שאל יזיקוני • ואל יעכבו את תפילתי ואל ישלטו בי • לא נשמתי • ושתהא תפילתי ראויה ומקובלת לפניך אמן כן יהי רצון :

בקשה

בקשות

בקשה נאה על דרך הסוד שכוונתו כא"י לאומרם כעת עלות סמך וסמס סנדול כ"ס כראש

י דיד נפש אב הרחמן משוף עבדך אל רצונך
 ירוץ עבדך כמו איל ישתחוה מול הדרך
 כי יערב לו ידידותך מנופת צוף וכל טעם
 ה דור נאה זיו העולם נפשי חולת אהבתך
 אנא אל נא רפא נא לה בהראות לה נועם זיוך
 אז תתחזק ותתרפא והייתה לה שפחת עולם
 ו תיק יהמו רחמיה וחוסה נא על עם אהובך
 כי זה במה נכסוף נכסף לראות בתפארת עוף
 אנא אלי חמדת לבי וחוסה נא ואל תתעלם
 ה גלה נא ופרוש חביב עלי את סבת שלומך
 תאיר ארץ מכבודך נגילה ונשמחה בך
 מיהר אהוב כי בא מועד וחננו בימי עולם
 יהוה חננו לה קיינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
 בעת צרה : קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה
 עליך זרח : כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים
 ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך יראה :

בקשה נאה ושכיכה לאומרם קודם כל תפלה

אנא יהוה הושיעה נא • אנא יהוה הצליחה נא • אנא יהוה עננו ביום קראנו : יהוה אלהי ישראל שליט בעליונים ומושר בתחתונים מציר עני מחוק ומצור ועני ואביון מגזר : שמע נא אל תפלת עבדך תחנוני והאר פניך על מקדשיך השמים והושיעני יהוה השקה אימה ופחד ומהומה וחלחלה ותרה

וערוץ לכל מזיק או שר או רוח רע או כשושן
 דבר רע שאונה ערי וגעור ביה ביצרא דעבירא
 שלא יעבירני על דעת קוני ויהיה שמך הגדול עמי
 יבשו המה ולא אני יחתו המה ולא אני וינוסו מנגדי
 תמיד כדכתיב קומה יהוה ויפוצו אויביך וינוסו משנאיך
 מפניך ובבקשה ממך אלהי צורי שיקדמוני מלאכיך
 להיות אתי ותכנס תפילתי לפניך ולפני כסא כבודך
 ותסלה ותמחול ותכפר על כל חטאתי ועונותי ופשעי
 שחטאתי ושעויותי ושפשעתי לפניך בין בכונה בין שלא
 בכונה ותפתח נא לי שערי ופתחי החכמה והבינה
 והתורה והמצוה שערי החן והחסד והרחמים והשלום
 והבריאות והעשר והשכלה והצלחה והטהרה ופרישות
 ונקיות וריוח ורחבה והנחה ושרוה ויהיו עסקי מבוכים
 ודרכי מוצלחים ודברי נשמעים ואמצא חן ושכל טוב
 בעיני אלהים ואדם ויהיו הכל מאמצים בדי ולא יהיו לי
 צרים ויוסרו ממנו כל המעיקים המעכבים ומטרירים
 אותי מעבודת יהוה ועניות וחלי פחד דאגה וסכנה
 כל נגע כל מחלה אמנם אני מתפלל בתחנה ובקשה
 שיתן לי ולורעי חכמה גבורה עשר וכבוד וחיים כדי
 שנקיים עצמנו במעשים טובים אמן ועוד אני מתפלל
 לפני כסא כבודך למלאת חפצי ולהצילני מיצר הרע
 ועין הרע ומפגע רע ומעת רע ומלשון הרע מדבר
 לב מחירי רעה ומרעב וממיתה משונה וממיתת
 מעונשי גיהנם ומבושה וחרפה וכלימה ויהיו
 ימות בתקלות ומצהילות בחכמות ואימתי
 הבריות ושם טוב יכנס ויצא עמי ותורת

תהיה

תהיה משתמרת בלבי ומתקיימת בידי ושגורה בפי
 והכ שירני בעולם הזה ותקנני לעולם הבא והכן פליותי
 בשתי מעינות הנובעות דברי תורה ופקח עין שכלי
 לראות סודות צפונות וסיעני לסדר תלמודי ולהפיק
 רצוני בתלמוד תורה והורני את אשר אעשה למען
 אמצא דרך החיים והצילני משגיאות וממכשול ומדבר
 שקר ותביא על ידי יושר אמת ונכונה ותאריך ימי
 בטוב התורה ושנותי בנעימים לשמור ולעשות מצות
 וחקים גם בנים ילכו לאור חי העולמים ומחר קץ
 הגאולה למען כבוד שמך הגדול הגבור והנורא
 אמן סלה :

סוקים מסוגלים לכמה דכרוס על דרך עשר ספורות וטוב לסווח רגול דסס
 יומס ויום ס' ססרו וכלולס שורה עמי הפלס לכל קוי
 ולחי הפלתי לך ס' עת רלון אלסוס כרכ ססדך עכני כאמה ושעך
 דרשתי את ס' ועכני ומכל מגורתי סולכני
 העס חלי לזכך מהרס סולכני הוס לי ללור מעוו לכית מלודות לסושיעכו
 אלסוס לסולכני ס' לעורתי חוסה
 ולתת יסוס (אלסוס) ארכי עשה עמי למען שמך כי טוב ססדך סולכני
 אלתס סלל עוסס פלך סודעת פעמוס עוך
 ויוסועס למען שמו לסודיע את גבורתך
 הוס קל יסועתי חכטת ולך אפתר כי עוי וזמרת יס ס' ויסו לי ליוסועס
 אלסוס קל סרחק ממכי אלסו לעורתי חובה

פתיחה

שעריך בדפקי יה פתחה וקדל שואל לפניך יד
 סלחה : לך תבוא תפילתי ושועי מקום כבוד
 ועשרון ומנחה : שריך מאור עיני רצה ושמור לי
 ואם אשגרה לפניך יה סלחה : שריך חרימותי
 ועיני נטה און וגם עין פקחה : שריך שמע קול

הקשיבה • ותפילתי מקום קרבן לקחה : שעיך ענה
 קולי ושועתי וניבי • ועיניך על עם נכאה פקחה :
 שעיך ראה כי נכנעה רוחי בקרבי • ונשמתי מאד דלה
 ושחה : שעיך רחום וחנן לפניך חטאנו • סלה לנו
 ושלח לנו הרוחה : שעיך חוס ורחם על פליטת אריאל •
 והוציאם מצרה לרוחה : שעיך מקום מקדש מכון מאז
 עולמים • ושם נעלה ונראה בשמחה : שעיך השיבם
 יה על אדמתם ומכונם • והשכיבם בהשקט ובבטחה :
 שעיך מחה עון ופשע וגם חטאה • וזרוננו ברחמיך
 יה סלחה : שעיך לך עיני ותחנוני יהוה • הוציאני
 מצרה לרוחה : שעיך אדון עולם לך תמיד אקוה •
 ישועתך לעם עני שלחה : שעיך בנה אוהם ומרוך
 לעד לעולם • ואודך על הר ציון זרחה : שעיך ירננו
 שוכני ארץ וערץ • ויאמרו לך יהוה הממלכה : שעיך
 פתח שער לקבל התחנה • והשמיענו קול ששון
 ושמחה : שעיך

זו שער לס' לריקום וכאזו כו : אודך כו ענוהני ותסי לי לנשועה אכן
 מאסו חכונים סתם לראש פתח : מאת ה' סתם ואת הויא כפלתה כעניכוכו :
 זו סיום עשה ה' כנגילת וכשמחתה כו :

כל ברואי מעלה ומטה • יעידון יגידון כלם באחד •
 יהוה אחד ושמו אחד :

שלשים ושתים נתיבות שבי'ך • וכל מבין סודם יספרו
 את גדלך • והם יבירו כי הכל שךך ואתה האל
 מלך המיוחד

יעידון
 בחשבכם עולם בנני • ימצאו כל יש בלתך
 במספר במשקל הכל מנני • כלם נתנו
 מרועה

מרועה אחד
 מראש ועד סוף יש לך סימן • צפון וים וקדם ותימן • שחק
 ותכל לך עד נאמן • מזה אחד ומזה אחד : יעידון
 הכל ממך נזכר וזכור • אתה תעמד והם יאבדו אבוד •
 לכן כל יצור לך יתן כבוד • כי מראש ועד סוף
 חלא אב אחד : יעידון

ובתורתך יהוה אלהינו בתוב לאמר שמע ישראל
 יהוה אלהינו יהוה אחד : וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

נשיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי :
 עזרי מעי יהוה עשה שמים וארץ : אל יתן למוט
 רגלך אל ינום שמרך : הנה לא ינום ולא ישן שמר
 ישראל : יהוה שמרך יהוה צדקך על יד ימינך : וזמם
 השמש לא יפכה וירח בלידה : יהוה ישמרך מכל רע
 ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך ובוואך מעתה
 ועד עולם :

אדון עולם אשר מך • בטרם כל יציר נברא : לעת
 נעשה בהפצו כל • אזי מלך שמו נקרא : ואררי
 בכלות הכל • לבדו ימלוך נורא : והוא היה והוא הוה
 והוא יהיה בתפארה : והוא אחד ואין שני • להמשילו
 להחכירה : והוא ראשון והוא אחרון • לכל הומר לכל
 צורה : בלי ראשית בלי תכלית • ולו הען והמשך
 בלי ערך בלי דמיון • בלי שנוי והתמורה • בלי
 בלי פירוד • גדול פח והגבורה : והוא אלי וחי
 וצור חבלי ביום צרה : והוא נסי ומנוסי • מנת

אָקְרָא : וְהוּא רֹמֵא וְהוּא מְרַפֵּא : וְהוּא צוֹפֵה וְהוּא עוֹרֵה :
בִּידוֹ אֶפְקִיד רוּחִי : בַּעַת אִישׁוֹן וְאֶעִירָה : וְעַם רוּחִי
גִּוִּיתִי : אֲדַנִּי לִי וְלֹא אֵירָא : (בְּמִקְדָּשׁוֹ תִגְדַּר נַפְשִׁי
 מִשְׁיַחְנוּ יִשְׁלַח מְהֵרָה : וְאִזְ נִשְׁיֵר בְּבֵית קִדְשֵׁי אֱמֶן
 אֱמֶן שֵׁם הַגּוֹרָא) :

אִשְׁר בִּידוֹ נַפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ : בִּירְךָ
 אֶפְקִיד רוּחִי פְרִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת : יְהוָה
 לִי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם : יְהוָה לִי בַעֲזוּרִי וְאֲנִי
 אֶרְאֶה בִּשְׂנְאֵי : טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטַח בְּאָדָם : טוֹב
 לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטַח בְּנָדִיבִים : כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם
 יְהוָה כִּי אֲמִילִם : סִבּוּנִי גַם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם :
 סִבּוּנִי כְדַבְרִים דַּעֲבוּ כְּאִשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילִם :
 דַּחַה דְחִיתָנִי לִנְפֹל וְיְהוָה עֲזָרְנִי : עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיְהִי
 לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וְיִשׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה
 עֲשֶׂה חַיִל : יְמִין יְהוָה רֹמְמָה יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חַיִל :
 לֹא אֲמוֹת כִּי אַחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :

אֶבְרַךְ אֵת שֵׁם יְהוָה : הַנְּעַלְמִם מִכָּל נִמְצֵא : וְאַקְוֶה
 חֲסִדוֹ כָּל יְמֵי : עַל כֹּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה : נִתַּן לָנוּ
 אֵת הַתּוֹרָה : לְזִכְרוֹתֵינוּ (כ"א לְהַחֲיֹתֵנוּ) רַצְיָה : כַּסֶּכֶת וְאִמְרַת נִתַּן
 לָנוּ אֵת הַשֶּׁבֶת : לְהַתְעַנֵּג בּוֹ וּלְרַצְיָה : יְמִינְךָ נִבְרַע עָלֵינוּ
 הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה : שְׂמֶךְ יִגְדַּל לְעֵינֵינוּ : עַל כֹּל מַלְךְ רָם
 יִשָּׂא עֵינֵינוּ : וּמִרֹב כָּל חַטָּאתֵינוּ : נִתְנַנּוּ לְמִשְׁיָחָה : מִשְׁרֹ
 אוֹיְבֵינוּ : הֵן לְרִיב חֵן לְמַצְיָה : שְׁבֹרוּ כָּל עַצְמוֹתֵינוּ
 הַתְּרַצְוֶצָה : וְהֵאֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ : פָּנִיו לְעַמּוֹ נִשָּׂא :
 יִשְׁלַח לָנוּ : מִשְׁיַחְנוּ בְּמַרוּצָה : עַמּוֹ אֵלֵיהֶו
 הַנְּבִיא : לְקַיִם אֵת הַמִּשָּׂא :

אברך

אֶבְרַךְ אֵת שֵׁם יְהוָה : הַנְּעַלְמִם מִכָּל נִמְצֵא : וְאַקְוֶה
 חֲסִדוֹ כָּל יְמֵי : עַל כֹּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה : נִתַּן לָנוּ
 אֵת הַתּוֹרָה : לְזִכְרוֹתֵינוּ (כ"א לְהַחֲיֹתֵנוּ) רַצְיָה : כַּסֶּכֶת וְאִמְרַת נִתַּן
 לָנוּ אֵת הַשֶּׁבֶת : לְהַתְעַנֵּג בּוֹ וּלְרַצְיָה : יְמִינְךָ נִבְרַע עָלֵינוּ
 הַצִּילֵנוּ מִכָּל צָרָה : שְׂמֶךְ יִגְדַּל לְעֵינֵינוּ : עַל כֹּל מַלְךְ רָם
 יִשָּׂא עֵינֵינוּ : וּמִרֹב כָּל חַטָּאתֵינוּ : נִתְנַנּוּ לְמִשְׁיָחָה : מִשְׁרֹ
 אוֹיְבֵינוּ : הֵן לְרִיב חֵן לְמַצְיָה : שְׁבֹרוּ כָּל עַצְמוֹתֵינוּ
 הַתְּרַצְוֶצָה : וְהֵאֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ : פָּנִיו לְעַמּוֹ נִשָּׂא :
 יִשְׁלַח לָנוּ : מִשְׁיַחְנוּ בְּמַרוּצָה : עַמּוֹ אֵלֵיהֶו
 הַנְּבִיא : לְקַיִם אֵת הַמִּשָּׂא :

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח : נִמְצֵא וְאֵין עֵת אֵל מִצִּיאָתוֹ :
 אַחַד וְאֵין יְחִיד כִּיחֻדוֹ : נַעֲלָם וְגַם אֵין סוּף
 לְאַחֲדוּתוֹ : אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף : לֹא נַעֲרֹךְ
 אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ : קְדָמוֹן לְכָל דְבַר אֲשֶׁר נִבְרָא : רֵאשׁוֹן
 וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר :
 יוֹרֵה גְדוּלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שִׁפְעַ נִבּוֹאָתוֹ נִתְנוּ אֵל : אֲנִשִּׁי
 סְגוּלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁה עוֹד : נְבִיא
 וּמַכְיֵט אֵת תְּמוֹנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נִתַּן לְעַמּוֹ אֵל : עַל
 יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמֹּר : דָּתוֹ
 לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ : צוֹפֵה וְיוֹדֵעַ סִתְרֵנוּ : נְבִיט לְסוּף
 דְבַר בְּקִדְמוּתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹת : נוֹתֵן
 לְרִשְׁעֵי רַע בְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקַץ יָמִים מִשְׁיַחְנוּ : לְפִדּוֹת
 מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ : יִתֵּים יְחִיָּה אֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ : בְּרוּךְ
 עַדִּי עַד שֵׁם תְּהַלְלוּ : אֱלֹהֵי שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה לְעַקְרִים
 הֵן הֵם יְסוּד דָּת אֵל וְתוֹרָתוֹ : תּוֹרַת מִשְׁה אֱמֶת
 וְנִבּוֹאָתוֹ : בְּרוּךְ עַדִּי עַד שֵׁם תְּהַלְלוּ :

בְּרוּךְ יְהוָה כִּי שִׁמְעַ קוֹל תְּחִנוּנֵינוּ : יְהוָה עֲזֵר וּמְגִי כּוֹ בְּטַח
 לְכִי וּנְעוּרֵתֵינוּ וְנַעֲלוּ לְכִי וּמִשִּׁירֵי אַהֲרֹנִי : יְהוָה עֲזֵר לְמוֹ
 וְיַעֲזוּ וְיִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא : הוֹשִׁיעָה אֵת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֵת גְּבוּרָתְךָ
 וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הַעוֹרִם :

וְאִמְרַת לְמַלְכָּה כְּנִיכּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר אֶלְהִים וַיִּכְתּוּ וְכוּ'

סליחות

יֵשׁ חֲסִדִים וְאֶבְרָחָם מַעֲשֵׂה סִבּוּסִים לְזִמְרַת אֱלֹהֵי הַתְּהַלְלוּ קוֹסֶס
 יִשְׁכַּח יְהוָה בְּרוּחַק וּבְצַעֲרֵי הַיִּשָּׁאֵן אֲרִיָּה בִּיעֵר

ישועתך אכזר ובנים העניים והאביונים עמוד בפרץ
 כל נהיה לשחוק למה יהיה תעמוד מרחוק יונתך עד
 שערי מות הנפעה יושב הכרובים הופיעה הבה לנו עזרת
 מצר חדר יהיה תקצר חרש ימינו בגלות ישן עזרה
 למה תישן זכור בנך בארץ לא להם וזר לא ימרב
 אליהם קץ הנחתם גרה לגלמורה ישמח הר ציון תגלנה
 בנות יהודה שועתנו תעלה לשמי מרומים אל מקדך יושב
 על כסא רחמים

אל מקדך יושב על כסא רחמים ומתנהג בתסירות מותר
 עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחטאים
 וסליחה לפושעים עשה צדקות עם כל בשר ורוח לא כרעתם
 להם גומל אל הורתנו לומר מרות שלש עשרה זכור לנו
 היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לנו מקדם וכן כתוב
 בתורתך וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה
 ושם נאמר כעור שהשליח לומר ויעבור יש כוונתם לומר

אל רחום שמך אל כחן שמך אל חרץ חכום שמך מלא רחמים שמך
 כמו קרא שמך כעבור שמך בקראי עכני אלסי לרקי כלל הרחם
 לוי חכני ושמע תפלתו ואני תפלתו לך ה' עת רלון אלסום כרכ חסדך עכני
 כחמת ושער עכני כעת וכעוכס חזקת

ועבור יי על פניו ויקרא יי אל רחום ותנון ארך אפים ורב
 חסד ואמת נצר חסד לאלפים נשא עין ופישע והטאה
 ונקח וסכחת לעוננו ורחמאתנו ונתחתנו

יי צבאות עמנו משגב לנו אדהי יעקב סלה יי צבאות אשרי
 אדם בטח בך יי הושיעה תמיד יעננו ביום קראנו כי
 לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיו
 חבבים אלני שמעה אלני סלחה אלני הקשיבה ועשה אל
 סר למענך אדהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
 השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש ימינו בקדם

יהוה אלהינו ואדהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תעלם מתחתנו שאין אנו עוי פנים וקשי עורף לומר
 לפניך

לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
 אבל חטאנו אנחנו ואבותינו אשמנו בנדרנו גזלנו דברנו
 דופי העונו והרשענו ודנו חמסנו טפרנו שקר יעצנו
 עצות רעות בוכנו לצנו לווצנו מרדנו מרינו גאצנו
 נאפנו נשבענו לשוא ולשקר סררנו עוינו פשענו צררנו
 קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו וסרנו
 ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואמה צדיק על
 כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אל ארך אפים אתה ובעד הרחמים גדלת רחמיך וחסדיך הודעת
 לענו מקדם וכן כתוב בתורתך וירד יי בענן ויתיצב עמו
 שם ויקרא בשם יי ושם נאמר

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל
 האומרים בכל יום שמע ישראל

שומר גוי אחר שמור שארית גוי אחר ואל יאבד גוי אחר
 האומרים בכל יום שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחר

שומר גוי קדוש שמור שארית גוי קדוש ואל יאבד גוי
 קדוש האומרים בכל יום קדוש קדוש קדוש

שומר גוי רבא שמור שארית גוי רבא ואל יאבד גוי רבא
 האומרים בכל יום אמן יהא שמיה רבא

ואומר קדוש תתקבל ואחר כך שיר המעלות ממעמקים

חפלה ובקשה לתענית ערב ראש חדש

שמע קולי יאש רישמע בקולות והאל המקרל
 התפללות והעושה בלי חקר גדולות ונפלאות

והנורא עלילות והחכם והקים לעולם והגבור עלי
 כל היכולות והרחום והחנון והטוב והחסיד והמרב

מחילות אשר ענה לאברהם ויצחק וישראל למת
 כל שאלות והעונה בבית פלא ליוסף ומבור

לגדולות והעונה במצרים לעמו והוציאם

מסבלות : והעונה בים ועבירם : וטבע אויביהם תוף
 מצולות והעונה בהר סיני למשה : ובשרתו בטובך
 בנאולות : והעונה לאהרן בקטרת : וגם פינחס עניהו
 בפלילות : והעונה יהושע ועלי : וגם חנה בהתחננה
 במלות : והעונה שמואל בתשועות : והעונה עלי
 משפר לחלות : והעונה שלמה רב שלומות : וגם דוד
 אשר שר לך במעלות : והעונה לאליהו בכרמל : ואיש
 ירדה ואכלה מאכלות : והעונה בישע לאלישע
 וחזקיה עניתו בתעלות : והעונה בלב הים ליונה :
 והוצאתו לאורות מאפלות : והעונה חנניה ועזריה :
 ומישאל בהצלות להפלות : והעונה דניאל ברחמיו :
 ומלאך חלצהו משחלות : והעונה למרדכי ואסתר :
 והפכת יגונותם לגילות : והעונה במו עזר לעזרא :
 והשמונים עניתם בחילות : והעונה בתוף מעגל לחוני :
 בעת נשבע בשמך רב פעולות : והעונה לכד צדיק
 וחסיד : אשר היו בכל דור בקהלות : והעונה אניות
 ים בסערות : והעונה למתענה במחלות : והעונה
 להולכים בישמון : והעונה אמירים בכבלות : והעונה
 לכל צועק וקורא : וכל באים לפניך לחלות : עני עני
 שפל כל השפלים : ושם הטאו מקבל התפללות :
 והארך נא ברחמיך שנותיו : וצוה כל שארותיו
 למלאות : ותחשוב כל תפלותיו קטרת : לפניך בקרבנות
 ולות : והאל המקבל התפללות : שמע קולי אשר
 ישמע בקולות :

סימן אני יצחק

לוי אלי למה עזבתנו : שמתנו בשביה : ביד

אויב

אויב נששתנו : חננו צור יה אועק לך מבור תחתיה :
 חכנו לור נפלאות עשית : לאבותינו במצרים : אותם
 הכית : עד מאד כפלי בפלים : חכנו לור ים סוף בקעת
 להעביר את בניה : וכידך חזקה : טבעת את אויביך :
 חכנו לור יורדי הים : ראו את גבורתך : עתה נששתנו :
 ביד מהריב ביתך : חכנו לור צדקו כעופרת : במים
 אדירים : ישראל עברו : דגלים דגלים : חכנו לור חמול
 על עמך : ועל עם נחלתך : ופרה נאומיך : בעבור
 דוד עבדך : חכנו לור קולי שמעה : ועל עמך הופיע :
 ושלם לנו משיח : בעבור כבוד שמך : חכנו לור

סימן אני אברהם חזק

אם פגע בך האיר מנוול : חיש וזכור לו יום המות :
 יום תשכון משכנות עול : ארץ חשך וצלמות :
 רוב מצות לך בנוס : אל בטיחה בן אנוש : שהשאל
 לך בית מנוס : יוב נצב שטן לרגלים : חרב הדה
 בידים : אדם יראה לעינים : חמת מלך מלאכי מות : יוב
 יראה הבית איש אכלו : מאיש מרבושו ומעילו : מלא
 עינים על כלו : ולו הכין כלי מות : יוב אז ירעד רעד
 כראותו : כום פניו באדרתו : רוצה לברוח מאתו :
 ולסור ממוקשי מות : יוב בכל מקום אשר יברח : השטן
 אצלו יארח : אז בקור מר צועק יצרח : אפפוני חבלי
 מות : יוב רוחו ימסור וגויתו : בראות אבדה תקנותו
 לא יועיל עזו וממשרתו : אין שלטון ביום המות :
 הן דנין לו שבעה דינין : חולפין עליו שבעה עינים :
 דין שאחר מות דנין : מוצא אני מר ממות :
 יבה איש ליצרו : כל זה יזכור ביום גבור : י

בְּדֵי עוֹרוֹ • יֹאכֵל בְּדֵי בְכוֹר מוֹת : יוֹכ חֹזֵק בְּדַת כִּי
 הִיא סִתְרָה • לֹא בְהוֹן כִּי אֵינוֹ עוֹרָה • לֹא יוֹעִיר הוֹן
 בְּיוֹם עֲבָרָה • וְצַדִּיקָה תִּצְלַח מִמוֹת : יוֹכ
 מִה לֶּךָ יִצְרִי תָמִיד תִּרְדַּפְנִי • וְלֹאֹיִב לֶךָ כֹּל יוֹם
 תִּחְשַׁבְנִי : מִס לֶךָ יוֹם לְיוֹם תִּטְמוֹן חָנֵם פֶּה יְקוּשִׁים •
 עַד אֲשֶׁר תוֹךְ פֶּה מוֹקֵשֶׁךָ תִּלְכַּדְנִי : מִס לֶךָ צַר וְאוֹיִב
 לִי אֶתָּה מִנְעוּרִי • תִּחְרוֹק עֲלֵי שֵׁן וְתִשְׁטַמְנִי : מִס לֶךָ
 חֲשִׁקָה נִפְשִׁי לְנִטּוֹת אַחֲרֶיךָ • כִּי בָצַר יָדְךָ מִצַּר
 תִּצְרֵנִי : מִס לֶךָ קִדְמוֹ עֵינֵי לִבְכוֹת בְּאֲשֻׁמּוֹרוֹת • כִּי בָעֵב
 סְכוּתָהּ וְתִרְדַּפְנִי : מִס לֶךָ אִם אֲדַמָּה כִּי תִהְיֶה לִי
 לְעוֹרָה • וּבְיוֹם צָרָה אֶקְרָא וְתַעֲנֵנִי : מִס לֶךָ צוֹף דִּבְשׁ
 אֲמַרִי נוֹעַם חֶכֶם לִי • הוֹן בַּחֲכָה עַד דָּפָא תִמְשַׁכְנִי : מִס לֶךָ
 אֱלֹהֵי עוֹן תִּהְלֹתִי • רַפְּאֵנִי וְאַרְפֵּא

וְתֵן מִרְפָּא לְמַחְלָתִי • לְבַל אֲמוֹת וְאַסְפָּה : אֲלִסִּי
 לֶךָ אוֹרָה בְּעוֹדֵי חַי • בְּתוֹךְ רַעִי וְגַם אַחֵי •
 וְאַרְבֵּה מַחֲלֵל שִׁיחֵי • בְּקוֹל עֵרֵב וְנִיב יָפֶה : אֲלִסִּי
 יִשׁוּעָתְךָ תְּבוֹאֵנִי • וְעַל רַגְלֵי תְּקִימִנִי •
 בְּשׁוֹכֵי עוֹד אֵלַי כִּנִּי לְטוֹבָתְךָ אֲנִי צוֹפֶה : אֲלִסִּי
 קָשׁוּב כִּי רַב כָּאִב לְכִי • כָּאֵשׁ בּוֹעֵד בְּתוֹךְ קִרְבִּי •
 וְלֹא נוֹתְרָה נִשְׁמָה כִּי • וְלִחֵי הוּא מְאֹד רַפֶּה : אֲלִסִּי
 יְהִי גַא חֲסֵדְךָ עָלַי • לְסַמְכְנִי בְּמַעֲגָלִי •
 וְכֵר יָמִי וְגַם לִיבִי • אֶהְלֶךְ בְּנוֹעַם פֶּה : אֲלִסִּי
 יִחַה פִּשְׁעֵי כְמוֹ עֵנָן • הַיּוֹתִי שֵׁשׁ וְגַם שְׁאֲנָן •
 עֲדֵי אֲשִׁיג וְאַתְּבוֹנָן • בְּסוֹד יֶקֶר כְּמוֹ יִשְׁפֶּה : אֲלִסִּי
 וְלֹא תִתְמַהֲמַהֲתִי בְּתַנּוּמוֹת • וְלִבִּית אֵל הַנְּה
 קָמְתִי בְּזַמְמוֹת • לִפְנֵי פִי פְצִיתִי • לוֹ כִּי קוֹה
 קוֹיוֹתִי

קוֹיֹתִי יְהוָה : יִרְאֶה רַעַד וְאֵימָה יְבֹא כִי • נִפְלָה עַל־י
 תִּרְדַּמָּה בְּחוּבִי • אֵךְ כְּמוֹ פִי אֶתְחַנֵּן • לֹאֵל אוֹלֵי יַחֲנוּן
 יְהוָה : יֵה יוֹדַע מִסְתָּרֵי שְׁמֵרְנִי • מֵאִזֵּין כֹּל אֲמַרִי עֲנֵנִי :
 מִחֲטָאֵי טַהֲרֵנִי • לֶךָ אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה : מִה בָּצַע כִּי
 אֶתְנַפֵּל נִגְדָּךָ • אִם אוֹסִיף צוֹר לְהִלֵּל אֲמַרֶיךָ • הַעֲרָה
 מִרְפָּה לְצִירִי • זְכַרְנִי וּפְקַדְנִי יְהוָה :

על מִשְׁכְּבֵי בְלִילוֹת • אוֹיֹתִי בְּמִיטַב רַחֲשֵׁי • לְהוֹדוֹת
 בְּנוֹעַם קוֹלוֹת • אֶת שְׂאֵהֲבָה נִפְשִׁי : על יוֹשֵׁב שַׁחֲק
 וּבוֹרֵא כֹל • הָאֵל הַעוֹנָה בָּצַר • יִדְעֵתִי כִּי תוֹכֵל כֹּל •
 וְכִי יָדְךָ לֹא תִקְצַר • וְלִהְיוֹשִׁיעַ אֵינִי מִעַצֵּר • הָאֵד
 הַעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת • וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת • אֱלֹהֶיךָ צִמְאֹה
 נִפְשִׁי : על עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה • כִּי הוּא מִרְשַׁת רַגְלֵי
 יוֹצִיא • וְאֲשָׂא אֶת פָּנָי • יִרְפָּא שְׁבָרִי וּמַחְצֵי • אֲמַר
 לַיהוָה מַחְסִי • מִמַּתְעוֹלָל עֲלִילוֹת אֶתָּה מֵאִיר אֲפִלוֹת •
 הוֹצִיאָה מִמִּסְגַּר נִפְשִׁי : על קִשְׁתִּי נִתַּת בְּעֵנָן • לְאוֹת
 וְלוֹכּוֹר בְּרִית • כִּן תִּשִׁים פְּרִי רַעֲנוֹן • עִמָּךְ שֵׁם וְשִׂאֲרִית •
 מְגִיד מִרְאִשִׁית אַחֲרִית • תִּתְּבַרְךָ בְּמַקְהֵלוֹת • וְשׁוֹמֵעַ
 תְּפִלוֹת • הַצִּידָה מִחֲרֵב נִפְשִׁי : על בְּנֵי בִשְׁמֶךָ קִרְאוּ •
 בְּמַעֲמַד הַבְּקָר • אֵל נוֹה בֵּיתְךָ קָמוּ בָּאוּ • יוֹצֵר אוֹר
 בְּלֵי חֶקֶר • הַנּוֹן וְרַחוּם כֹּל חוֹקֵר • יוֹם לְיוֹם וּבְלִילוֹת •
 יְחִידָתִי בְּמַצּוֹלוֹת • אֵל אֵל קוֹתָהּ נִפְשִׁי : על

ישחר לְהוֹדוֹת לֶךָ קָמְתִי וּמְרוֹב עֵינֵי נִכְלַמְתִּי • הַנְּה
 שְׁבָרִי בְּךָ שְׁמָתִי • כִּי אַחֲרַי שׁוֹבֵי נַחֲמָתִי :
 מִה בָּצַע כִּי תִדְיַנְנִי • עַל רֹעַ עוֹנֵי תַעֲנֵנִי • חֲנִנִי
 חֲנִנִי • וְסִלַּח לְכֹל אֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי : מִס שְׂדֵי רַגְלֵי
 אֶת אֲשֶׁר הַעֲוָה עֲבַדְךָ • זְכַרְתִּי רוֹב חֲסִדֶיךָ

לְשִׁמְךָ קִדְמָתִי : סכס הֵן בְּךָ שְׁמִתִּי תִקְוִיתִי זְכַרְתִּיךָ
 בְּרֹב חַדְוֵתַי צַעֲקָתִי עַל מַעֲוֹתַי וּבְנִהַמַּת יָם
 נַחֲמָתִי : סכס שְׁמֶךָ יָנִים דְּאִבּוֹנִי וַיֵּאִיר אֶפְלַת אִישׁוֹנִי
 וַיַּעֲרֵב זְכַרְךָ עַל לְשׁוֹנִי כְּמוֹ נוֹפֵת צוֹפִים טַעַמְתִּי : סכס
 כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נַחֲמָתִי וְאַחֲרֵי הוֹרְעֵי סַפְקָתִי עַל יַרְךָ
 בְּשֵׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי הִרְפַּת נַעֲוֵרִי : הֵבֵן
 יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יִקֵּד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי מִדִּי דַבְרֵי בּוֹ
 זְכוּר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לֹא רַחֵם אֶרְחַמְנוּ
 נָאִם יי :

יִשְׁחַר אֲבִיקְשֶׁךָ צוּרִי וּמִשְׁגָּבִי אֶעְרוֹךְ לִפְנֶיךָ שְׁחַרֵּי
 וְגַם עֲרַבִּי : סכס לִפְנֵי גְדוּלַתְךָ אֶעֱמֹד וְאֶתְבַּהֵל
 כִּי עֵינֶיךָ תִּרְאֶה כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבִי : סכס מַה זֶה אֲשֶׁר
 יוֹכַל הַלֵּב וְהַקְּשׁוֹן לַעֲשׂוֹת וּמַה כָּחִי רוּחִי בְּתוֹךְ
 קִרְבִּי : סכס הֵנָּה לְךָ תִּיטֵב זְמַרְתָּ אֲנוּשׁ עַל כֵּן אֲוֹדְךָ
 בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלוֹהִים בִּי : סכס

הַלְלוּיָהּ אֲוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה :
 גְּדֻלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוּשִׁים לְכָל הַפְּצִיָּהִם :
 הוֹד וְהַדָּר פִּעְלוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדֵת לְעַד :

אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה יִקְרָה חֲמוּדָה לְתוֹרָה וּתְעוּדָה
 תִּקְרָא דְרוּשָׁה בְּאֲמֻצַּע הָעוֹלָם חוּסֵד יְסוּדְתְךָ
 מִשְׁמַיִם סוּרִם נִצָּב לְעַמְתְךָ מוֹרָה בְּשִׁלְמוֹתֶךָ כִּי
 תִּהְיֶה חֲבִיבָתְךָ פָּנָה מִיּוֹקְרָת וְאִבְנֵי הָרָאשָׁה רְמָה
 גְּבוּלֵי תֵבֵל רַב יִקְרָךְ בְּפֹז לֹא יִסְלָה וּבִסְפִיר
 גַּם מַחֲפִים אֲוִירָךְ וּמֵאִירַת עֵינַיִם בֵּית
 בְּלִבְבוֹת חֲרוּשָׁה הַר הַמּוֹרִיָה מַעוֹנָה
 מוֹרֵה לְכַסָּא שְׂבִינָה וְאוֹרֵן הַתּוֹרָה

ועבודה

עֲבֹדָה טְהוֹרָה וְשִׁלְחַן חַפְּנִים לְכַפֵּר עוֹנִים מִזִּבְחֵי
 נַחוּשָׁה מְקוֹם הַנְּכוּאָה וְאוּרִים וְתוֹמִים וְאִשׁ
 הַגּוֹרָא בָּאָה מִמְרוֹמִים בְּאַרְצוֹת הָעַמִּים אֵין עֲרוֹךְ
 חֲדָרְךָ בְּרוּךְ שְׁבַחְךָ לַעֲמוֹ יְרוּשָׁה סְנַהֲדְרֵי גְדוּלָה
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֻצֵי הָעִגּוּלָה אֶצֶל הַהֲרָאֵל עֵין
 רְאִתָּה אֵר תּוֹכְךָ אֲשֶׁרִי חִלְקָה אֶרֶץ הַחֲשׂוֹקָה
 מֵאֲבוֹת שְׂרָשָׁה לְכַבוֹת יְכָאנוּ עֵינַיִם תִּבְכֶּינָה
 דְּמַעוֹת יִשְׁאָבוּ יָדַיִם תִּרְדְּנָה עֵין כִּי נִתּוּנָה חֲמִדְתָּה
 לְחַרֵּם כְּסָפָה בְּכָרִים כְּמִלוּנָה בְּמִקְשָׁה אֶת רֵבֶת
 בְּרֻכּוֹת בְּתוֹךְ עַם סְגֻלָּה בְּךָ יוֹפִי וּמַלְכוּת תִּפְאֶרֶת
 וְתִהְיֶה מֵאֵז הֵם בְּגוּלָה אֶת רֵבֶת הַמַּחְמוּמָה כְּאִשָּׁה
 שׁוֹמְמָה מְכוּרָה נְטוּשָׁה מֵאַרְבַּע הַפְּאוֹת שְׂרִידֵי
 עֲרִתְךָ עֵינֵיהֶם תִּלְוִיּוֹת אֵל אֶהְבֶּתְךָ עַד יָקִים
 חֲרִבוֹתֶיךָ אֲדוֹן הַמִּתְנַשֵּׂא וְאוֹתְךָ יַעֲשֶׂה בְּרִיאָה
 חֲדָשָׁה הוֹמִיָה בְּאֵבֶר עֵינֶיהָ סוֹעֶרָה עוֹד תִּהְיֶי
 בְּתֵבֵל לְעוֹלָם גְּבִירָה לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת לְאוֹרְךָ
 יִלְכוּ וּבְכֵן יִתְבַּרְכוּ יְיָ אִישׁ וְאִשָּׁה :

פיוט נאה

אֲוֹדָה לְאֵל לֵבב חוֹקֵר בְּרִין יְיָ כּוֹכְבֵי בְּקָר : סוּד
 שִׁימוּ לֵב עַל הַנְּשִׁמָּה לְשֵׁם שְׁבוֹ וְאַחֲלָמָה :
 וְאוֹרָה כְּאוֹר הַחֲמָה שְׁבַעֲתַיִם כְּאוֹר בְּקָר : סוּד
 מִכְּסָא כְבוֹד חוֹצְבָה לְגוֹר בְּאֶרֶץ עֲרֵבָה לְהַצִּירָה
 מִלְּחָבָה וְהַאִירָה לְפָנֹת בְּקָר : סוּד עוֹרָה נָא כִּי
 בְּכָל לֵיָה נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְרָה לְתַת דִּין חֲשָׁב
 מִפְּעֻלָּה לְיוֹצֵר עֲרֵב וּבְקָר : סוּד יִמְצְאוּהָ מִטּוֹרָה
 מַעוֹנֹת וּבְתוֹסַפֵּת כְּמוֹ שְׂפָחָה נַחֲרַפַּת תְּמוֹרָה

בְּבִקְרָה : אֵינִי הַנְּאֻמָּן בְּפִקְדוֹנִי • יַחְזִירֶנָּה לִּי כִּרְצוֹנִי
 אִישׁ לֹא גִוַע בְּעוֹנֵי • וְיִהְיֶה עָרֵב וְיִהְיֶה בָקֵר : אֵינִי וְהַחַיִּי
 הָעֵנִיָּה : יַחְזִירָה תְּמָה וְנִקְיָה • וְאִשֶׁר נִפְשׁוֹ לֹא חִדָּה •
 אִיךָ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבִּקְרָה : אֵינִי נֹעֵם יְהוָה לַחַזוֹת • נִזְכֶּה
 וּבְנֹגִים הַזֹּאת • בְּשִׂמְחוֹת תַּחַת רְגֻזוֹת • בָּקֵר תִּשְׁמַע
 קוֹלִי בָקֵר : אֵינִי

יוֹצֵר בַּחֲכֵמָה • רוּחִי בְּקִרְבִּי • אֱלֹהֵי נִשְׁמָה • שֶׁנִּתְּתָה
 בִּי : אֵתָה הָאֵל עֲשֵׂה • פֶּאֶר וְנִסִּים • אֲשֶׁרֶי שִׁבְךָ
 חוֹסֶה • מוֹשִׁיעַ חוֹסִים • כִּי בִשְׁכֻנֵי תְּשִׁים • בִּינָה
 וּבְלִבִּי : אֵלֵי רֹפֵא הַחֹלִים פּוֹקֵחַ עוֹרִים • מִגְבִּיָּה
 שְׁפָלִים : מִתִּיר אֲסוּרִים • מִשְׁפִּיר וְיִמְרִים • רִפְאָ נָא
 בְּאָבִי : אֵלֵי הָרֶם עַל כָּל רַמִּים • זוֹקֵף כְּפוֹפִים • מְלַבֵּשׁ
 עֲרוּמִים מִנְעִיל יַחֲפִים • תֵּן כַּח לִיעֵפִים • וּפְדֵם
 מִשְׁבִּי : אֵלֵי מִכְסֵא כְבוֹדְךָ • אֵתָה בְּרֵאתָה צוּרֵי לְבַדְךָ •
 אֵתָה יִצְרָתָה אֵתָה נִפְחָתָה • לְקִיָּמָה בִּי : אֵלֵי קָרֵב
 שֶׁנִּתְּ פְדוּת • מִן הַשָּׁמַיִם הוֹצִיאֵנִי מֵעַבְדוּת • רוֹקַע
 אֶרֶץ עַד מִים • יַחְיִינוּ מִיּוֹמִים • וְיִבִּישׁ עַצְבִּי : אֵלֵי
 טְהוֹר עֵינַיִם • אֲזוּר בְּגִבּוֹרָה • יוֹשֵׁב שָׁמַיִם • עוֹטֶה
 תַּפְאֲרָה • הַמְצִיא כְּפָרָה • וּמְלַח נָא הוֹבִי : אֵלֵי נְעִים
 בְּכָל גּוֹי • אֲדִיר בְּקִדּוּשָׁה • לֹא עֲשֵׂנִי גּוֹי • וְלֹא עֲשֵׂנִי
 אִשָּׁה • יִמְהַר יְחִישָׁה • יִדְרוֹשׁ לְעַרְבִי : אֵלֵי יָבֵד טוֹב •
 זְכַרְנִי מִלִּפְי • לֹא עֲשֵׂנִי עֶבֶד • עֲשֵׂה כָּר צַרְכִּי • יִגִּיהַ
 חֲשָׁבִי • וְיֵאָר נְתִיבִי : אֵלֵי זְכוֹר רַחֲמֶיךָ • הַנּוֹתֵן בִּינָה •
 נָא לְאוֹמְיָךָ • מַעֲבִיר שָׁנָה • צוּרֵי עַד אָנָּה • תִּקְשִׁיב
 נִיבִי : אֵלֵי קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל • גּוֹמֵל חֲסָדִים • מִבְּיָא
 יִגְאֵל עַבְדִּים • רַחֵם נְדוּדִים • צוּרֵי וְאָבִי : אֵלֵי

שובי

שׁוֹבֵי נַפְשֵׁי לַמְּנוּחֵיכִי • כִּי יְהוָה נִמְדָּה עָלֵיכֶם : שׁוֹבֵי
 יִקְרָה מִיָּקֵר יוֹצֵרְךָ לְקוֹחָה • קוֹמִי כִּי לֹא זֹאת
 הַמְּנוּחָה • הָאֵרֶח רֵב קָחִי אֲרוּכָה • עֵת לַעֲשׂוֹת חַפְצִי
 עוֹשֵׂיכִי : שׁוֹבֵי אֲנִי תוֹשֵׁב כָּכֵל אֲבוֹתֵי • כִּצֵּל עוֹבֵר יָמֵי
 וּשְׁנוֹתֵי • אִם לֹא עֲכָשׂוּ אֲמָרֵי מְתִי • תִּפְדֶּה מִשְׁחַת
 חַיִּיכִי : שׁוֹבֵי וְאִם תִּהְיֶה יוֹצֵרְךָ דוֹרְשָׁת • וּמְפֹנֵמֵאֲתָךָ
 מִתְקַדְּשָׁת • קָרְבִי אֵל תִּירָאִי מִגִּשְׁת • וּיִקְרְבוּ
 מֵעֲשֵׂיכִי : שׁוֹבֵי דוֹרְכַת עוֹז עוֹלָמְךָ • אֵל יִבְטִיחוּךָ שְׁקָרִי
 עֲלוּמְךָ קִצֵּר יוֹמְךָ וּרְחוֹק מְקוֹמְךָ • דַּעֵי מֵדָה תֵּאֲמָרִי
 לְאֲדוֹנֵיכִי : שׁוֹבֵי הַלַּחְזוֹת בְּנוֹעֵם יְהוָה צְמִית • וּלְבַקֵּשׁ
 פְּנֵי עוֹלָמִית • שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשּׁוֹלְמִית • אֵל בֵּית אֲבִיךָ

בְּנְעוּרֵיכִי : שׁוֹבֵי
 בְּקִשָּׁה לַשַּׁבָּת

קָמְתִי לְהַלֵּל לְשֵׁם הָאֵל הַנְּכַבֵּד • שִׁיעַר כָּל וְבִיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת • וְאֲזַמֵּר לֹו בְּעוֹד בִּי הַלֹו מְזוֹמֹר
 שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : וְאֲזַמֵּר בְּרֵאשִׁית כָּל בְּרָא אֵת הַשָּׁמַיִם :
 אִשׁ וְאוֹיֵר הָאֶרֶץ וְהַמַּיִם • וְאָמַר יְהִי אוֹר וְיִהְיֶה אוֹר •
 עָרֵב בָּקֵר וְצִהָרִים : וְאֲזַמֵּר וְגַם בְּרָא אֵת שְׁנֵי הַמְּאוּרִים •
 לְאוֹר עוֹלָם וּלְתוֹעֵלְתוֹ הֵם מְאִירִים • וְאָמַר לַיהוָה
 בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת • טְמָאִים גַּם טְהוֹרִים : וְאֲזַמֵּר דְּגָיִם
 וְעוֹפּוֹת וְכָל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה • וְגַם יִצֵּר אָדָם בְּצַלְמֵ
 וּבְחֲכֵמָה • וְהִמְשִׁילוֹ עָלָי כָּלֹו • תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִיַּתָּה :
 וְאֲזַמֵּר וּבְשִׁבְעֵי שַׁבָּת מִכָּל מְלֹאכְתוֹ • אֲשֶׁר עָשָׂה לַיהוָה
 הַכָּל מִמְשַׁלְתוֹ • בָּרְכוּ וְהִמְלִיכוּ • מִכָּל יוֹם וְיִבְרַךְ אוֹר
 וְאֲזַמֵּר שַׁבָּת וְדִינִים נִתְּנָן לָנוּ בְּמִרְרָה • וּבְהַחֲמִי
 הַנְּחַלְנוּ הַתּוֹרָה • וְשַׁבָּת לְשִׁמּוֹר זְכוֹר וְשִׁמּוֹר

לאומה טהורה : ואומר וגם אסור לעשות בו מלאכה :
 והעושה אין רואה בה ברכה : והמלאכות המה
 ערוכות בדת ובהלכה : ואומר ארבעים מלאכות חסר
 אחת מספרם כפי צוה ואמר נשא ורם : והמקל
 הוא יסקל כי מיתתו הוא גרם : ואומר לקראו ענג
 אמר הנביא ישעיה בלבוש נאה ובמאכל ושתיה
 וענג נפשות פירושים ודרשות : ללמוד תורה ונקיה :
 ואומר ובזכותה תנצננו כבבת : ואחר מות תצילנו
 מבבת : להתעורר בגן עדן עולם שכלו שבת : ואומר
 אחרת לשבת ומועד

יום זה לישראל אורה ושמחה : שבת מנוחה : צוית
 פקדים במעמד סיני : שבת ומועדים לשמור :
 בכל שני לערוך לפני משאת וארוחה : שבת
 מנוחה : יום זה חמדת הלכות : לאומה שכורה : נפשוח
 נכאבות : נשמה יתרה : נפש מצרה : יסור אנהה :
 שבת מנוחה : יום זה קדשת ברכת : אותו מכל ימים
 בשישת כלית : מלאכת עולמים : בו מצאו עגומים
 השקט ובטחה : שבת מנוחה : יום זה לאסור מלאכה
 צויתנו נורא : אזכה הוד מלוכה : אם שבת אשמורה
 אקריב שי למורא : מנחה מרקחה : שבת מנוחה :
 יום זה ושיר אערוך לך : ברון ובנעימה : מול תפארת
 נדרך : נפשי רך כמה : לסגולה תמימה : קיים
 תטהה : שבת מנוחה : יום זה רצה תפילתי כמו קרבן
 שון : יום מנוחתי : ברנה ובששון : חבית כבת
 ברוב הצלחה : שבת מנוחה : יום זה ישעך
 יה אדיר אדירים : בן דוד מלכנו : שלח נא
 לעברים

לעברים : ויקרא לדורים : רוח והנחה : שבת מנוחה :
 יום זה אנא עליון נורא : הכיטה עננו : פרנו במהרה
 חננו חננו : שמה נפשונו : באור ובשמחה : שבת
 מנוחה : יום זה חדש מקדשנו : זכרה נחרבת : טובך
 מושיענו : תנה לנעצבת : בשבת יושבת : בזמיר
 ושבחה : שבת מנוחה : יום זה זכור קדוש לנו : בזכות
 יקרת היום : שמור נא אותנו ביום זה ובכל יום :
 דודי צה ואיום : תביא רוחה : שבת מנוחה : יום זה

אחרת נאה לשבת

אז תפיל בנעימים חבלך : אם תשיב משבת רגך :
 בך תברך שם נורא : על כל רם בתודה ובמורא :
 אז יבקע פשחר אורה : בזמירות תרים קולך : אז זכור
 את מצותי לגמור : אשר צויתך לאמר : חסד ומשפט
 שמור : וקנה אל אלהיך : אז ברח סיני קרבתינו :
 בתורתך למדתנו : אהבת עולם אהבתנו : לזרע
 אברהם אהבה : אז יום שבת ויום מנוחה : יום תגל
 ששון ושמחה : כי נסו גזון ואנחה : תגל לפי בישועתך :
 אז את תורתך למדנו : ומטובך שבענו : ואז נשיר את
 שירנו : בבנין בית אהלה : אז

יום השבת אין פמוהו : ברכו אלהים ויקדשהו : מיום
 ראשון על יום ששי : לקראת שבת נכספה נפשי :
 כי בשבת אצא הפשי : וכי יום מנוחה אקראה : נכני
 נגיל ונשמח כי להודות : ולומר עליון על כל אודות
 כי בשבת לנו חמודות : איש בער לא ידענו :
 צריך לעשות שבת בהלכה : אז מסיני מצוה ער

גם הוא לשומרה בחר מלובה וכבוד והדר תעטרהו :
 כוכו ומאהביה חיים אריכו וגם טועמיה חיים זכו .
 ובנתיב ישר הם ילכו . עדותיו בכל לב ידרשהו : כוכו
 רצה יהוה ובחר בנו . ומפל לשון הבדילנו . וקדושת
 שבת הנחילנו כל זרע יעקב בברוהו : כוכו

יודוך רעיוני רועי . ביום שבת קדש יום השביעי :
 יום אשר כלית בו כל מלאכתך . אומר פי
 שרית על כל זונתך . ומעשים עשית אין לבלותך .
 לי בן אמתך חיש להרגיעי : יודי שביעי בחרת מפל
 המנינים . ואותו קדשת בשבועות ושנים . חיש אשר
 נשאת לגזע אמונים . ופדם מאסונים ארחי ורבעי :
 יודי רצה במנוחתי יום זה מנוחה . וביום עבודתי
 המציא לי הרוחה . והכן לשביתתי משאת וארוחה .
 וששון ושמחה יהיה שעשועי : יודי אל עלם שכלו
 שבת תזכני . ונרקה בהלו שים אור בעדני . ואר
 משכן שלו תשוב תעלני . מהרה ענני אלהי ישעי : יודי
 שירות ותשבחות אתנה . ליהוה אלהים עליון השוכן
 ברום הביון : יתגלה שמך באורה . ואז
 בגוים יאמרו : ישועתך יבשרו . כי תעשה לך שם
 נורא . ותתיר חותם התורה . ותבנה בית אפריון .
 השוכן ברום הביון : ובניך טובעו ביון . ואת אויביהם
 עבדו . וכדון עליהם זרו . נקמתך בהם תתן אר
 חסאתינו אר תפן . יהוה שוב מחרון . השוכן ברום
 הביון : סביב רשעים הגבירו . אכלונו כבני ריש
 ומותינו עשו ריש . ואת עדיינו חסירו . שמך
 לא חסירו . והכל עשו בזון . השוכן ברום
 הביון

חביון : ולשוני יהללוהו סלה . לאר המעביר שנה
 ונפשי הוא גארה . נפלאותיו אמללה . ובכל יום
 אהללה . ואשבחה לארון . השוכן ברום הביון :
 שמעתי מכנס ספורים שאמרום זה הזמר הדור . וסימכו ושראל

יה רבון עלם ועלמיה . אנת הוא מלכא מרד מלכיה .
 עובדי גבורתך ותמהיה . שפר קדמי להחויא : יה
 שבחין אסדר צפרא ורמשא . לך אלהא קדישא ברא
 כל נפשא . עירין קדישין ובני אנשא . חיות
 ברא ועוף שמיא : יה
 רברבין עובדך ותקיפין . מכיה רמיה זקיף כפיפין . לו
 יחי גבר שנין אלפין . לא יעור גבורתך
 בחושבניא : יה
 אלהא דיליה יקר ורבותא . פרוק ית ענה מפום
 אריותא . ואפיק ית עמך מגו גלותא . עמא די
 בחרת מכל עממיה : יה
 למקדשך תוב ולקדש קודשין . אתר די ביה יחרון
 רוחין ונפשין . ויזמרון לך שירין ורחשין .
 בירושלם קרתא דשופריא : יה

בקשה לשבת וראש חדש

שירי לאל נבוני . שירי רנני . שבת וראש חדש יום
 זה ליהוה : יקר שמו הודיעו . לכל והשמיעו .
 זמרו הריעו . לפני המלך יהוה : סיו עז לו במקדשו .
 תנו חישו לדרשו . התהלכו בשם קדשו . ישמח
 מבקשי יהוה : סיו קדושים שמך יודו . וחסדך יג
 אף יהללו ויודו . שמים פלאך יהוה : סיו

וקדשתי שמך ושירים שרתי ואלה הנשתי בכורים
ליהוה : שירו

בקשה לראש חדש לרבי יהודה הלוי זיל

יה חדשך לטוב תחדש ברוך גם הדרה וגי' לעמך
מרע תציל הגר נטוש את אהלה ועמון אהל
פורשה ובנה מהר את אהלה של עדתך ונוססה
ואיבתה לה רועשה היש נא תכרית ותפיל לעמך
מרע תציל : יי וקיים כל חכמינו תשמיענו בשורות
טובות מפל קהלנו ושלה לנו טר אורות וגשמים
יהיו סדורות מטר בעתו תזיל לעמך מרע תציל : יי
דבר ומגפה הסר ומשחיתים מעלינו וכחמה עוד
אל תיסר אותנו ותברכנו יפרו וירבו בנינו ברגי יי
אותם תמשיר לעמך מרע תציל : יי הראה כי דתך
טהורה ועמך קדוש ונבר המבדיל בין חשך לאורה
ברך נא תבן מבר נא עוד אל יהי נשבר עמך וטובו
תגדיל לעמך מרע תציל : יי

שער הרחמים לעם בך בוטח ביום ראש החדש
יפתח ביום ישעי לך אקרא בימים ובלילות
אל גדול ונורא נורא עלילות שלח נא גאולות ולך
נשבת ונקריב קרבנות על גבי המזבח : שער הסר
מעלינו צור ועם ועברה היה נא בערנו צנה וסוחרה
פסע ועברה היה נא סולח שעה נא עתידה בקרב
מזבח : שער ועד אז עמך יהיו בין צרים חשוף
על רשעים אכזרים אדיר אדירים אל נא יהיו
נאורה לעברים היה נא שולח : שער דרור

תהיה

תהיה קורא לעם הנדבאים ואויב יזורה הצל נא
חל באים עשה נא פלאים ולך נשבת ובקול
שירים נאים נשיר ונובח : שער השב נא שכינה
לבית הבחירה והסר מגינה מעל שיה פזורה עדה
הסוורה כבדם פלח ובשמחה וברנה לבנו
שמה : שער

חדש ישועה חדש לי אורי צורי וגואלי וקרא דרור
אל קהלי אל קורא הדורות מראש וקול החדש
ששונים לי חדש ובני ביתך נאזה קדש וכמו מתבן
אויבי חדש עליו תשימני לראש וכמו החדש רננה בא
אלי צורי אהסה בו ופקוד ילטוש חרבו גם משנאיך
נשאו ראש ופקוד החדש ארוכה ותעלה לי תחדש
אל נעלה ודלני מיון מצודה אל מתנשא לכל
לראש : וכלני החדש להאיר השכתי חיש כי אתה
אילותי וראה צורי כי אויבתי אחריך הניעה ראש
ורחם החדש ברכה לי המצא וחרבי צואר צר רחצה
ושיח רנתי רצה כמו דרור בשמים ראש : וסיו החדש
מנוחה לי תזון והט שלום כמי גיחון ואסיר שם
בך בטחון ישמה ועל כן ירים ראש : וסיו החדש
ושמחה והנחה המציא לעדה ננוחה נפשה מרה
כי נאנחה כי היו צריה לראש : כסס החדש הוד
והדר חושה ותכסה איבתי בושה ויראו שונאי
חדשה אבן מאסו היתה לראש : ויכא

סומון

מלך רם נוב שפתינו שעה נורא עליה צור לך
נשאנו עינינו תחננו בחמלה הנה כצפיתנו

ראש

רְאִינוּ בַל הַגֹּרֶה • שׁוּב זְמַרְהָ לְאֵלֵהֵינוּ • נְעִים נְאֻהָ
תְּהִלָּה :

הנהגת הבקר

דיני ציצית

א שיעור שטלית סוקיף הראש וגוף האדם פנים ואחור עד החזה • כר"י
סע"ו : ב ילבש טלית קטן על החלוק ויושן עמו ולא יסירנו
כיו אס כמרחץ • שס ס"ח : ג יסיריך הזליות תמיד ואס מקובכין קלף אסור
למפורדס כשכח • גן המלך סס"ה : ד יברך להתעטף כלזיות הכני"ח כניקוד
שו"ף • כר"י ס"ח : ה אחר שיברך יתעטף בטלית (אחרונים רלא ככית ועקב)
ויסיה הטלית כידו קודם ברכה • מח"כר ס"ח : ו עטיפת לזיות מעומד ויברך
מעומד : ז לריך להסתכל כלזיות ולתשוב קאלו יש בו הכלה דאזתה הארס לא
נפסקה • כר"י ס"ח : ח כענין כסוי הראש כעלח כהרא ופסקיה לכל הדרכות
בעת שיברך יתעטף כדו חילוך ד"ף כעטויכת הושמעלס ואח"כ יתהוג כמנהגו
מח"כר ס"ח : ט כקכ שבו הזליות לא וסיה רחוק יותר משלש אצבעות דהיינו
אזנה קמולח רח • מח"כר סו"ף : י קוט אחר שנפסק כולו פסול ואס נפסק
קוט מתארכעה כמקום שהלויס כקכ פסול • שס סו"כ : יא מו שזדמן לו
לזיות ותפילין כעוד שאומר פסוקי דומרה וכול לברך כהון המומורים (כר"י
סכ"ג) אכל לא יברך כשסייס פסוקי דומרה קודם ישבתח אלא כיון ישבתח
ליוור • ש"ע שס : יב הלן כעליות כלולה א"ל לברך עליו ככקר • אחרונים
כסו"ח : יג לא יברור הזליות ואס טליות ארוך יתחוכ שהתי לזיות שלאחריו
כתגורתו מתחריו • כר"י סכ"ח :

עבודה שכלב א כוכותו של א"ף שהיה אוחכ הש"ית שפרס אמכותו
ראשונה כעולם ולא כככס כו שום קמדה אפילו כמה
שהיס לו מן הדיון מתאר שהלילו מן השכיה ולאחר יאוש כעליו וכו כניו למלות
לזיות ותפילין ככרנרס'י כחולין דרש רבא כוכות שאמר א"ף אס מתוט ועד
שרוך כעל זכו כניו לב' מלות לקוט של תכלה ולרזועה של תפילין ומלות זו
הוא שעמדה לישראל כומי חוקיהו עם סתחריכ שגא' מככף הארץ זמירות
שמענו ולפי שרש מלוח זו כאה כוכות אברהם לכך תקכו ח' חוטון כנגד א'
וימי מילח שנלטווס א"ף ע"ה וכנגד ח' רקיעוס שער כסא הככיד מתאר
שהתכלה שהיתה יסוד המלות דומה לרקיע והמקיים מלות זו כתיקונה אל
ותאזיה לרבר עכירס כדכתיב ואל תהורו אחריו לככס זו מיכות ואחריו עינכס
י וכות : ב א"ל שקולה מלות לזיות ככל המלות שכתורה ככח הששכ"ך לפי
שזורה מתקלת ככו"ה ומסוימת כלמ"ד וסל"כ והזליות ל"כ חוטון ע"כ •
ורס' : ככח דומן מלות לזיות משאור היום וחיינו משוכור כיון הכלה ללבן
רויב מלות הקורה כעשות כיוס ולע"ד כ"ל שהכונה כו הזליות הוא סימן
שהשכניה למלותיו ותעלה כדרך העכדיס סלכביס כנדיס מסומניס
להראות

להראות כו מקבלים עול מלכות אדוניהם וקרום למשמעתה ומשום סכו
אמרו שקולה וכו' כו גם אפכו לים עיניכו כעניו עכדיס אל יד אדוניהס
ואפשר שדברו הו"ח כפרשת שלח לך דף קע"ד וכולוס להפירש כאופן זס
ע"ש : ג לוכשוס הטלית קודם תפילין ככח סכ"ח משום שהתפילין מלות
יחידות ומס שכולל כל המלות הוא קודם כומן קודם כמעלס ע"ש ויש סמך
כדכריו למ"ש לעול אית כ' :

תפלה קודם עטיפת טלית גדול

ליקבה"ו בדחילו ורחימו ודחילו ליחדא סס י"ה ברו"ה ביחודא שלים כשס
כל ישראל הנה אנכי בך להתעטף גופי בטלית של לזיות כדי
לקיים מלות בוראי ככתוב בתורה ועשו להס לזיות על כפני כנדיס לדורות
ונתנו על לזיות הככף פתיל הכלת • וכסס שאני מתעטף גופי כלזית כך תתעטף
כשמתו ורמ"ח אברי וסס"ה גידי באור הזליות העולה תרו"ג וכסס שאני מתכסה
בטלית בעו"הס כך אוכה לחלוקא דרבנן ולטלית כאה לעו"הס כג"ע עליון וע"י
מלות לזיות תכלל כפסי רוחי וכשמתו ותפלתו מן העליונים • והטלית יפרוש
ככפיו עליהס ויזילס ככשר יערר קנו על גזליו ירחף • וככן אני באתי להסויף
קדושה בעליונים ולתסר העונות וכל הפגומות שעשיתי בעיני ובידי ובגופי
בעו"הס • וככן יר"מ ה' או"ף שהתא חשבה מלות עטיפת הטלית לפני הקב"ה
כאלו קיימתים בכל פרטיה וקדוקיה וכזותיה ותרו"ג מלות התלוייס כה אמן
סלה • ויהי נועם ה' אליהנו עלינו וגו' :

ברכת טלית גדול

כשעת כדוקת הזליות קודם הכרכה ואמר

ברכי כפסי את ה' ה' אלסי גדלה מאד סוד וסדר לכשת : עוטה אור
כשלמה כוטה שמוס כירועה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצדקתו
להתעטף בציצית : ואמר כך ואמר

מה יקר חסדך אלתיס וככו אדם ככל ככפוך יחסיון : וריוון מרשן כיתך
וכתל עוביך השקס : כו עמך מקור חיים כאורך כראה אור : משוך
חסדך ליודעיך וזרקתם לנשרי לב :

דיני תפילין

א ירבש טלית גדול ואח"כ ילבש תפילין הנס טלית קטן ככר הוא פלש
תמיד • כר"י סכ"ה : ב ההולך כדרך יוסר ללבוש תפילין יד
וראש ולא יבטל מלות גדולה וממורה מפני לעג הסאנניס אך ישעה כל סכ"ה
מידו סיהיס כלנעל ויש מי שכתב דיניח של יד לכד סס • סכ"ו : ג אס
ולכס תפלה של ראש קודם של יד א"ל להסירה אלא ילבש של יד • סס
כרכה : ד וישתדל שככוס התפילין יניח של ראש ואח"כ של יד כדו סכ"ה
Achodese 5 ד

יד והנכון שהכס יסיה רחב סיהיה של ראש ועל יד פנים פנים אך של יד
 תסיה יותר מיומנת ומזומנת . בר"י סכ"ה : ה כשמניח תפילין שכ יד על
 הקיבורת מק ס הכתן יברך והא"י יחדקס . ס"ע סכ"ה : ו אסור להפסיק
 בדבור בין של יד לשל ראש ואם הפסיק מברך על של ראש על מלת תפילין .
 סס : ז אחר שמהק תפלה של יד יקסור הו"ד עם התפלה וממשיך הרצועה אלל
 הזרוע אבל בקיבורת לא יעשה שום כריכה . בר"י סכ"ה וסו"ב סס : ה אחר
 שיברך ז' כריכות סביב לזרוע וניה של ראש . בר"י סס : ט אין להזיף תפלה
 של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מוכחת . ס"ע סס : י וניה קצוה של
 יד מיוסכת ומושכת ומהתחלת עזרי שער הפדחת וניה התיורא . סו"ב
 סו"ד : יא השחור שברצועות וניה ללך חוץ ולא יתפכו . ס"ע סו"ד : ייש מי
 שכאב שיפסידם מביח ומחוק : יב כשמניח תפילין של יד נוהגים להאפיל בטלית
 על הזרוע וכן של ראש לברך לכסותה . בר"י סו"ד : יג יש ליוסר בלא תווי"ד
 של הקשר מהתפלה . ס"ע סו"ד : יד ולא תווי לעולם אפילו בהיוסר תוך הכיס .
 מהר"י לתת : יד וניה של יד מיושב ועל ראש מעומד ויכרך על אלכבו הנקרא
 אמה ג' כריכות א' בפרק ב' וב' בפרק ג' . האר"י זלה"ה : טו אם הפסיק בין
 יד לראש בעניית אמן בדועבד א"ל לברך על של ראש . אחרונים : טז מי
 שטעה וברך על תפילין של יד על מלת יא . מחוק ברכה סימן ב"ה וע"ש מה
 משפטו אם הו"א אשכנזי : יז לא יסיה דעתו מהתפילין ואינו רשאי להסיה כי אם
 בעוד שהוא עוסק בתורה או בתפלת י"ח ומאד לריך לזכר בזה וענשו גדול
 ר"ל . מח"בר סימן כ"ח : יח אחר שקיעת החמה יש להסירן תכף . בר"י ס"ל :
 יט אם בירך על התפילין בליטה או שגנור שהוא יוס והוא לילה א"ל לברך
 א"ח"ד כשיגיע ענין סס : כ עפ"י דברי הוהר והאר"י ו"ל א"ל להניח תפילין
 של ר"ת גם כן והרתי איתכחו ולא מסוס ספק ח"ו : כא אם יש בעיר בני אדם
 אשר מניחין של ר"ת עם רש"י וניהם אשר נגע אלהים בלב ואין ביה ויהרא :
 כב אם מוכרח לכסותם בכובע שפיר דמי : כג אם מתפלל בתפילין של רש"י
 ומתלקס ומניח של ר"ת לא יברך על תפילין של ר"ת : כד לבש של ר"ת בחשבו
 שסם של רש"י ומתפלל בסם וכאשר סלקס רחם ססם של ר"ת א"ח"כ וניה תפילין
 של רש"י ויברך עליהם : כה אף שאינו מברך בשל ר"ת לא יפסיק בין תפלה
 של יד לתפלה של ראש : כו והנכון להניח תפילין כאחד בתפלת שחרית וכוס
 לריך לעשות : כז במנחה וניה תפילין של ר"ת לבד : כח במנחת עמ"ק לא
 וניה תפילין : כט במנחת ר"ח יכול להניח תפילין : ל בר"ה לא יסיר
 התפילין עד שגמרו קדים בחזרת ס"ת להיכל . (מאות כ' ע"כ ממלא בחיים
 שאל ס"א) : לא לא יא דבר חוץ בין תפילין לכשרו ובס"ת פני אריה חדס
 ממש ס"ו כתב דאנן לכן שפזרין כיון שזא לניו אינו חוץ . ואני אמרתי
 בחפזי דים להשיב מת"ש בבר"י סו"ד דאפילו דבר שאינו חוץ יש להקפיד
 ויחוק על כשרו ממש כנגדי כהונס ע"ש וריך להתישב בדבר : לב קודם
 שיקרא ימרו בתורה אם מעט ואם הרבה וריך ללמוד ד' פרשות שבתפילין
 ד' חס ס"ג וילמוד קדס והיה כי יבאך . מח"בר סכ"ו וסס ק"א סל"ד :
 יד יחוק שילט אין לחלוק עד אחר המילה . מח"א סכ"ה : לד הכוה שלל
 ששקט

לחלוק

לחלוק עד אחר קדושת ובה לליון . ס"ע סכ"ח . וציוס שוס ס"ת ע"ר שיזוירו
 ס"ת להיכל (סס) והנכון עד אחר אמירת עלינו לשבח ועל כן נקוה לך .
 האר"י ז"ל . ויש בזה כווד ו א אשר לא ידע יגהו כן וכן יגהו מנהגו האר"י
 ז"ל כי עושה רוסי למעט בכונה הכלית לקיים מלתו יתברך : בר"י סס :
 לה כשזולץ התפילין אז יסיר קודם ג' כריכו האלכבו וא"ח"ד תפילין של ראש ביד
 שמאל ומעומד וגם הסרת כריכות האלכבו יהיה מעומד . עיין לפזרן בתור
 ס"ב : לו והא"כ יחלוק של יד מיושב וסימניך כאשר יחזו כן יסעו : לז בר"ח
 אם הסיר תפילין והתפלל יוסף ושמע חזרת המוסף וענה קדושת כתר ואחר
 כך לבש תפילין ושמע שאומרים בקהל אחר כתר יסלק התפילין וענה קדושת
 כתר . מח"בר סכ"ה : לח יכול להניח תפילין על גבי סדור תפלה מח"בר
 סכ"ה :

עבודה שבלב א לסיית התפילין דבר קדוש ומקודס אין כותבין אותם
 אלא על עור כסמם טהורת כדוליק שס"ס מדכהיב למען
 תהיוס הורס ס' ככרך מן המותר לפיך וסס פאר לישראל כמו שדרשו על פארך
 כחוס עליך אלו תפילין שבראש וכן גבי הכתן אפר מקלה אמרו שהיוס
 כמקוס הכתה תפילין שאמר לתת להם פאר תחת אפר על כן לריכוס גוף
 כקי וקדוש כדאיהא כשכת תפילין לריכוס גוף כקו פאלושע כעל כפסוס מ"ט
 אכיו אמר שלק יפית כסן ורכא אמר שלק יישן כסס ותומרא זקת למי שיוכתם
 כל היום אכל להסיתם כשעת התפלה כל אדם בשך שאינו הולך כדרך לא טובה
 מניח אותם ובלבד שלק יקל את ראשו ואל ימשך כשהוק כשיחה כעלם :
 ב תקורא ק"ש בלא תפילין כאלו מעיד עדות שקר כעלמו ובתילו הקייב
 עולה בלא מנחה וזכה בלא כסכוס ומי שאינו מניחן קדאוסו קדקפתא דלא
 מנח הפלו וקראק עם הארץ לכל חומרותיו ולק עוד אלא שאמרו שכל מי
 שאינו מניח תפילין עובר כח' עשה ככל יוס שהרי יש ככל אחד ארבע פרשות
 שכתוב כסן מ"ע : ג הכתה תפילין הוה עערת לישראל ועל כי הוי מתפארס
 רכותיו הקדושים כאומרם שלק הלכו ד' אמות בלא תפילין וכוכות זה ככסו
 לארץ כמו שאמרו והיו כי יכיאך כפרשת תפילין למח נאמרם שסס חובת
 סגוף וכוסנת בין בארץ בין בח"ל אלא אמר הקכ"ס עשו מלום זו ששכילה
 ככסו לארץ ואמר רבא כל המניח תפילין ומתעטף בלזיות וקורא ומתפלל
 מוכט לו שהו כן העולם כהא : ד תפילין הוה קרוב של מלת עושפות
 ומניחם אותם של הראש וכנגד הלכו סס ב' הקרוב הראש ויוס שאכוס כי
 סלב הוה מעורר הקאוס כמ"ש הלכ תומר והמות הוה מוליד המתקשות
 לעבודתו יתברך כדו להיות שלמים כאמונות וכמדות כמתשכס וכמעשה :
 ה תפילין של ראש יש כהם ארבעס נהיג וכשל יד כות אחר והטעם כו כראש
 ארבעס חושים וכוד קוד דוקא והיו חוש המשוש * ועד כ"ל ככוד ארבע כחות
 כנפס שוכר ושומר וסמדרם ומדבר וסו"ן של תפילין ר"ת סס * ויו כקוד
 עלך ועושין עוד סו"ן של ארבעס ראשין כי אינו מסופקים חס סו"ן לריכוס
 להיות כולטת או שוקעת ועושין כך ללאת ככל ענין : ו שער של עגל כשפלו
 כתב הרוקקאטו פרשת כא להסלוס אלונו מדה סדון ולעשות לה סס
 כקדושתו כמו שרמזו כענין שער של עוזול : ז אין חולצין תפילין
 אחר הכנסת ס"ת להיכל וזכר לדבר ויעבור מלכס לפנסוס וס' כראש

לכס

לפניהם זס ט"ה וס' כראש קלו תפולין : ח כשחף חולץ חולץ של ראש
 תחלה כמ"ט וסיו לטוטפות בין עוכך כל זמן שכן עוכך יסיו שחוס וכחוד
 שכוין כחכ רכוכו כקויו כי של ראש קקרא זכרון ושל יד קקרא אוח יחוד ושאר
 זכרון כלל אוח * ולעכ"ד כ"ל דככר ידוע ושל ראש קדוש תמורס ולום אנו
 מכיכוס עלמנו תחלה וראש תפולין של יד לחיותנו ראוס לקכל עוד קדוסס
 תמורס וזהר לעלות כה"ר המדרגס * ומטעס זס כשאנו חוללים חוללים
 של ראש תחלה לתפשט מעט מעט מן הקדוש ושל ראש כלכר לא יכון
 מכלי שחקרס לכישה תפולין של יד : ט כשכח וי"ט און מנחון תפולין כי
 סס כעלמס אוח והכוכס כי העכר כסויה משרק ככיה ארובו כחניע קור
 פקודתו כוכר לכל כי אומה רכו עליו וככסף לעכודתו * לא כן כששק ימיו
 סמנעה לרכוס אנו לעשות כעלמנו אוח שורה קותכו משועכדוס לארכותו
 ית' : י' חולליון תפולין קורס מוסף כ"ח כיון דכמוסף דומס ר"ח לומוס
 עוכוס שכ' אוח ועממס שוס שלל לככוס תפולין כמ"ט לעול אוח ס' :

תפלה קורס הנחת תפולין

ליקבס"ו בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחא סס י"ה כו"ס כחודק שלס
 כסס כל ישראל * סרי אנו מניח תפולין כאשר לזוי ס' אלסי
 להניח פרסויה קדס לי ככר * וסיה כי יביאך * שמע * וסיה אס שמע *
 כנגד סמוח וסל * לודע ולהודות ולהלל כלל יוס סזוף אל * סוף סיוכר *
 סוף סכורף * וסולוף ומלרס * וסרג ככוריס * וסותנו סולל ככח סמותו
 הקדוש סו"ס סו"ס סד"י סרמוזוס בתפולין וסוף אחר ומיוחד בתכלית
 סאחדות ולו סכח וסממלס לפסות כעולמו כרלונ * וסני משעכד לו לני
 ומחי ורחי וסמתי * וסיה אנו מקבל עלי עול מלכותו ועול ממותו לעכדו
 ככל לכני וככל נפסי וככל מאודי :

וכן יר"מ ס' אלסי סתוף חסוכס מלות תפולין לפני סק"ס כאליו קימתוס
 ככל פרט ס וקדוקוס וכוכותוס וסרי"ג מנות סתלס כס אמן סלס :
 וסיה כועס ס' אלסינו עלינו ומעשה ידיו ונו' :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 להניח תפולין : ואחר סנחחן יאמר

ומתכמתס אל עליון תאלול עליו ומכיכסס סכוכו : וכקדס סנדול עלו
 ומכוכרסס סלמיות ארובו וקמו * וסמן סעוכ וססחור סקוק כעסס קני מכוסס
 לספסע עוכס לכריותוס * סוחח אה יודס ומשכוע לכל חו רלון :

כשעס סכורס שלס כריות על אלכעו וקמר
 וקדשקוס לוי לעולס * וקדשקוס לוי כלכך ומשפט וכסוד וכרמיוס * וקדשקוס
 לוי כקמוכס וידעת אה ס' :

ואס סססוק כככור כיון תפולין של יד לתפולין של ראש וכרס
 אידך אהו יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 יד מצות תפולין

מלוח לקרית ככל יוס כעוד תפולין עליו ד' פרסויה של תפולין * וככר
 שחוס כאמרות כק"ט לכן סרפסתי כאן (קדש * וסוס כו וכאן) כרו שלל
 יקמר וכר כוס ססמר :

**וידבר יהוה אל משה לאמר: קדשלי כל בכור פטר
 פל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי**

הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר
 יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה
 אתכם מזה ולא יאכל חמץ : היום אתם יצאים בחדש
 האביב : והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי
 והאמרי והחוי והיבוס אשר נשבע לאבותיך לתת
 לך ארץ זבת חלב ודבש ועברת את העברה הזאת
 בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי
 חג ליהוה : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה
 לך חמץ וראי ראיה לך שאר בכל נבלך : והגדת
 לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי
 בצאתי ממצרים : והיה לך לאות עמידה ולזכרון בין
 עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיהך כי ביד חזקה
 הוציאך יהוה ממצרים : ושמרת את החקקה הזאת
 למען תעשה מימים ימימה :

והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני פאשר נשבע
 לך וראבותיך ונרתנה לך : והעברת כל פטר רחם
 ליהוה וכל פטר י שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים
 ליהוה : וכל פטר חמר תפדה בששה ואס לא תפדה
 וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה : והיה כי
 ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו יגו' א'
 יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדי * כלל קף סלסויה
 הקשה פרעה לשלחנו וסרג יהוה כרובים קיניו באס

מַצְרִים מִבְּכֹר אֲדָם וְעַד-בְּכֹר בְּהֵמָה עַד-יָבִין אֱלֹהֵי זָבַח לַיהוָה כְּלֵפֶטֶר רַחֵם הַזְּכָרִים וְכַדְבָּכֹר בְּנֵי אִפְרָיִם וְהָיָה לְאוֹת עַד יִדְכָּה וְלִטְוִשְׁטַת בֵּין עֵינֶיהָ בֵּי בְּהֹק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם :

וכשנת שאין מכוין תפילין אחר לכניסת טלית גדול ואמר מה יקר חסדך חרבעה פעמים :

דיני קריאת שמע ופסוקי דזמרה

א מ"ע לקריאת ק"ש פעט קודם הנז החמה סייס ק"ש וברכותיה עם הן החמה ויסמוך התפלה עם הן החמה ומי שיוכל לכונן עשות כן שכרו מרובה מאד סכ"ח . אך הוא יכוין לעשות מלוא כתיבתה שלא עמ"פ : **ב** אם לא קרא כאמור ימחר לקרותה במהרה כל מה שיוכל ונמשך ומנה מעלות השחר עד רביע היום . סס : **ג** יש מתעללים וקורין ק"ש לכד שלא ישכור זמנה ואח"כ ישנים . ואם קורין ק"ש בלא תפילין טועים ומעידין עדות שקר בעצמם כמש"ל : **ד** לכן אם אינו יכול להתפלל עם הכבוד כי ראשו ואבריו כבדים . יקום וילבש טלית ותפילין ויכרך ברכות השחר ויקרא ק"ש ויבין ישן דרך פראי . ויחזר שיקום קודם שעה ד' שח"כ לספרת ס"ע הפסיד ברכות יוצר וק"ש : **ה** מי שאין לו זליית ותפילין וכמעט ששכור ומן ק"ש חף אם אפשר שח"כ יביא לו טלית ותפילין יקרא ק"ש וברכותיה ותפלה קודם שיכבד שומן וכשיביא לו טלית ותפילין ילבש וקרא ק"ש או זממור . אחרונים : **ו** ומן תפלה עם הן החמה דכתיב ייראהך עם שמש . ספ"ט : **ז** אם התפלל משעה ששלה עמ"ס והאיר פני מורה שהוא שעה וחמש קודם עלות השחר ילא סס : **ח** מאד קראו חגר על אשר בימי הסליחות לכתחילה מתחילין להתפלל קודם ע"ה ומסיימן קודם הן החמה . אחרונים : **ט** לא יתפלל אלא באימה והסכנה . ס"ג : **י** לא יתפלל בביבנות רק בהכנעה גדולה במימה ויראה אך בשמחה בעד המשמש רבו בשמחה יתירה ויעיר המעלה והשלימות תלוי בזה להטות שמה זולת בעת הודו . האר"י : **יא** אל תעס תפלתך קבע אלא דממוס ותחזיקו ודע לפני מי אתה מתפלל : **יב** לא יתפלל במקום פרוץ כי כהשר יתפלל במקום צניעות חלה עליו אומת המלך ולבו נשבר : **יג** במקום שכתשה לו נס וניטול מהסכנה חף שהוא פרוץ מותר להתפלל . ה"ה קלמי צביר דכ"ח ע"ב : **יד** בשדה בין האילנות שרי להתפלל . סס : **טו** עוכרי מתפללין בשדה בכל גוונא . הרב מנן אברהם : **טז** מקום מוקף מחילות אינו מקורם שכור דמי . בר"י חס ס"ן : **יז** לא יאמרו המירות במרובה ית"י ס"א . י"ח המורה לאומר ומירות כנחת ועושה שיאמר במרובה המורה : **יט** לרדף ליתן רוח בין הדבקים בפסוקי דזמרה כמו בק"ש . **כ** שכתבה או חתם ראשי לאומרה על פה ואם שגור בפיו שגור : **כא** להולית אחרים י"ח חף חס שגור חסור לומר על

פס . בר"י סס : **כב** מנהג האר"י ז"ל לומר כל הזמירות מתוך הסדור ולא על פה כנחת ובהכנעה וכל פ' בטעמיו ומשנה כנינוכה וכוונת סבת מריו קולו מעט יותר מנחול בטעמיה לכבוד סבת : **כג** הירא את הדבר ה' יאמר בקול שיוכל לבטא בשפתים האותיות כתקונן . שתי ידות דק"ט : **כד** קודם זמירות ותפלה יקבל עליו מלות ואהבת לרעד כמוך ויכוין להשוב כל אחר משראל כנפשו . **כה** קודם שיכנס לב"כ יתעכב בפתח ויכוין כי יראה מאד להכנס בהיכל המלך כי אם בזכות אבות ויאמר פסוק ואני ברוך חסדך (אברהם) אבא בניך אשתחווה אל היכל קדשך (יחזק) ביראתך (יעקב) וקודם שיכנס יאמר פ' זה ופ' בבית אלהים נהלך ברגש והאומרים אחר שכנסם בב"כ טועה . האר"י ז"ל : **כו** קודם פרשת התמיד בימי רצון במקום שיבנה בית המקדש ז"ל שתבנה בית המקדש כי כך יכול הוא יבנה בית המקדש . הרמ"ל בעבודת מקדש : **כז** אין ז"ל הקרבנות משומד . בר"י ס"א ומח"כר סמ"ח : **כח** ז"ל קדיש קודם סודו ואם לא יש מנין יאחרו הודו . אל נקמות . ארומתך . ה' מלך . וקודם ברוך שאמר קדיש . ה"ה בשלמי כבוד דע"ד : **כט** אין להפסוק כ"כ בין אמירת פ' התמיד וכו' להודו דזה השומד נתקן על כי בתמיד של שחר היו אומרים מסודו עד ובכניאיו אל תרעו ובתמיד של בין הערבים מסירו לה' כל הארץ עד והלל לה' ולכן אין להסתפק ולהפסיק בנתיים כמו שנהגוה סס : תפלה נאם לאומרה קודם התפלות והלמודים כל מי שאינו יודע לכונן כסודות השויכים ויתשכ לו כאלו מכוין סדכרים כשרשם :

דבונו של עולם אתה יודע כי כשר הנחמו ואין בנו ולא בשום בריה כח להסיג ולכוין מפלתך וגדולתך כמו שנתחד גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר וגם אם שיינו יודעים נירוף שמויתך הקדושים וכוננת כל תפלה ותפלה לפי זמנה וכוננת כל ברכה וברכה שכתוך כל תפלה ותפלה . וכוננת כל לימוד ולימוד בפני עצמו וכוננת מעשה המלות על כל מלה ומלה בפני עצמו ובכל הזונונים ויחודי מדות הקדושות השליונות הראויים לכה על ידיהם . וכל עכן כי כשר איתנו ולא בינת ארם בנו ואין לנו יודעים הכוונות האלה . לכן ירמ"ה יא"א שיהא חשוב ומקובל ומרובה לפניך תפלות (שחרית) (מוסף) (מנחה) (ערבית) שאתפלל לפניך היום ובכל יום ויום ובכל לימוד שאלמוד היום ובכל מלה שאבשה היום ויעלו לפניך להיות עטרת לראשך עם שאר התפלות ולימודים ומעשה המלות של בניך היודעים והמכוונים כל כוננת שמויתך הקדושים הראויים לכל תפלה ולכל לימוד ולכל מלה שמעלים יחוד וזיווג מדות העלינות וקדושת מעלה תפלה בכל השולמות כא"ר . והיינו כעס ה' אליהו וגו' :

אזהרה גדולה

שרם כואו להתפלל חוכה על כל מי שבאס ושראל וכונס להטעות על לבו לפני מי הוא עומד . ולמי הוא מביך . כמו שאמר דוד המלך ע"י דע את אלהי אביך ועבדו . וכזה זכוין לקיים מלות מורא בית הכנסת שהשכינה שורה שם . וכונן לזוהר שלך לדבר ככות הכנסת כלל חף שלך שיהיה תפלה . ובשוכר שם ס' ברוך הוא וכוון ככל פסם אל שידוע קריאתו בשם

ארכ"י שהוא ארון הכל * ואל כתיבתו כשם ים"ו זה שחוק סוס * סוס * ויסוס *
וכשם אלהים שהוא אמוז כח על כל היכולות ויסו סו ולכו שוים לדרוש
האלהים באמת ובתמים כדו שישא תפלתו כשמעת ורלוים לפני מלך מלכיו
המלכים סקרוש כרוך הוא אכ"ר

פסוקי דזמרה

פסוקי דזמרה סאלו נוסגים לאומרים אחר גמר סקשות קודם סכרכות וסין
תפלה מסוגלת ומשוכחת עד מאד

וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עֲלֵי לְבִי בַיהוָה
רַמָּה קַרְנֵי בַיהוָה רַחֵב פִּי עַד
אֹיְבֵי כִי שִׁמְחֵתִי בִישׁוּעַתֶּיךָ : אֵין קְדוֹשׁ
בַיהוָה כִּי אֵין בְּדַתְךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ :
אֵל תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יֵצֵא עֲתָק
מִפִּיכֶם כִּי אֵד דַּעוֹת יְהוָה וְדוּ נִתְכַּנּוּ
עַלִירוֹת : קִשֵּׁת גְבוּרִים חֲתִים וְנִכְשָׁרִים
אֲזוּרוּ חֵיד : שְׁבַעִים בְּלַחַם נִשְׁבְּעוּ וְרַעֲבִים
חִדְרוּ עַד עַקְרָה יִדְדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת בָּנִים
אֲמַרְדָּה : יְהוָה מִמִּית וּמַחִיָּה מוֹרִיד שְׁאוּל
וַיַּעַד : יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיר אֶף
מְרוֹמָם : מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים
אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וּבִסְמֵא כְבוֹד
נַחֲלִים כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עַלִיהֶם
חֶבֶד : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרַשְׁעִים בַּחֲשֶׁךְ
יִחַדוּ : כִּי לֹא בִכַח יִגְבַר אִישׁ : יְהוָה יַחַדוּ
וְעָלוּ בַשָּׁמַיִם יִרְעַם יְהוָה יִדִין אֲפִסֵּי

אֶרֶץ

אֶרֶץ וַיִּתֵּן עֵינֵי לְמַלְכוּ וַיִּרַם קֶרֶן מִשִּׁיחוּ :
אֲתוּהִי כַמָּה רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי כַמָּה תְקִיפִין
מְלַכּוֹתֶיהָ מְלַכּוֹת עֵדָם וְשִׁרְטָנֶיהָ עִם
דָּר וְדָר : וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעֵיתְךָ
נִוְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תַּהֲלִתְךָ :
עֲרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע
קוֹלִי : בְּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקֵּר וַיִּרְיעוּ בָּר
בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר
סָבִיב שָׂרְנוּ עָרֵי : וְאַנִּי בַיהוָה אֲצַפֶּה
אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי : (כשכת
אין אומרים אל תשמהי איבתי לי כי נפדתי
קמתי כי אישב בחשך יהוה אור לי) : כי
לך יהוה הוחרתי אתה תענה אדני אלהי :
רגלי עמדה במישור במקהלים אברך יהוה :

דיני ברכות של שחר

א אלהי כשם שכתב יכרך חכף אחר אשר יזר * האד"י ולס"ס : ב אין
למחות כור סנוסנוס שלא לסומכס * ה"ס כשלמני לכור סס
ג ח"ל טסורס היו רק טסורס אתס כראתס יכו' * כן כסגתו מנעורו מטעס
דעל סרוב טמאס וזויכס טסורס וקסו' ד נרפס כשלמני לכור וראתו להרכ ז"ל
הח"ו סתכ לרלג תיכס הו ס מטעמוס אחרוס ולכ ככס כסורס טעס כעוקר
והכמ"ל : ד אס כורך מתיס סמתיס כמקוס אלהי כשם סתכ ולכ * ע"ז
טמ"ו : ה מי איתר לכך לכי"ס ככ וקוכרס לתתפלל יולר ועמידס עם סלכור
סאחר תפלה אומר כרכות ססקר לכ יאמר כרכת אלהי כשם סתכ סככ ית
כרכת מתיס סמתיס * סס סכ"כ : ו סנוחן לסכו יס לכרכס אחר חלות כסס
כאסמורות חף שלא סמע קול סטרנול עם סאך סכרכות חף שלא וקסור
רסס * מק"כ סמ"ז * וכן מלאתי כס' ספרדס כ"ו סססוכו מן סססוס לרכי

עקב

ועקב ממרוי"ש שאפי' לא שמע תרכנול וכוולא יוכרד : ז חרש מכרד הכותן
 לשכוי אחרונים וכן עוקר ודלא כמו"ק ומעט יהודה שכתבו אפיכא : ח סומא
 לכולי עלמא יכרד הכותן לשכוי אחרונים ופשוט : ט פוקק עורוס סומא כמו
 מכרד פוקק עורוס שורוי כרכס סמ"ו וכן העלה ה"ה כשלמי לכור דמ"ח ע"כ
 ע"ש : י קובא דענו לומר פוקק עורוס ועעה ואמר מלכוש ערומים והוך כדו
 דיוכר אמר פוקק עורוס ולא יודו פוקק עורוס פנים מאירות ח"א סמ"ח ובעלם
 מה"ה כשלמי לכור דמ"ח ע"כ ואכמ"ל : יא זוקף כפופים אס כירד זוקף
 כפופים קודם מהור אסורים לא וכרד מהור אסורים ש"ע סמ"ו : יב הכותן
 ליעף כח לריד לאומרה אחר מלכוש ערומים כד"ו וש"כ סמ"ו : יג המכין
 מלעדיו נכר וחס"כ שעשה לו כל לרכי כמ"ה כסדורים וי"א כמ"ה כש"ע עיון
 כמ"ה ואחרונים סמ"ו : יד שעשה לו כל לרכי חון לכרד כמ"ה ככו"ה חף
 שלוכש מעל של לבדים והאכל מכרד חף אס סולך יחף : כו כ"ל אחר שראיתי
 מה"ה ה"ה כשלמי לכור ד"כ עד דכ"ג ע"כ וכן המנהג להולכוס אחר עקבות
 האר"י זלה"ה : לו שלא עשנו נוי אס כירד שעשוי ישראל במקום שלא עשנו
 גוי כדועבר ולא ולא וכרד שלא עשנו עכד אמכס ואמר שלא עשנו אשה *
 ה"ה כשלמי לכור דכ"ד : לז שלא עשנו אשה אס כירד שלא עשנו אשה תקולח
 וכול לכרד חת"כ שלא עשנו נוי ושלא עשנו עכד כר"י עמ"ו וכן הסכים ה"ה
 כשלמי לכור שם : יז שנים מכרכות שלא עשנו גויה שלא עשנו שפחה כשם
 ומלכות אחרונים כס"מ"ו ודלא כהרד יעבן כסידורו שכתב שלא שם ומלכות
 פר"ח שם י"ח גר לא וכרד שלא עשנו נוי כר"י סמ"ו : יט אס כסתק אס
 כירד כרכס התורם לא וכרד מ"ח כר סימן מ"ז : כ גר וכול לכרד אשר
 נחר כנו הרמכ"ס כאגרותיו : כא אס קראו לו לס"ה קודם שכוירד כרכות
 התורם לא יתוור לכרד כרכת התורם שכר כפטר ככרכות ס"ח סקל"ט :
 כב כרכת אשר קדשו על דברי תורם והערב לא כ' כרכות סן ועכ"ו ואמר
 והערב סאר"י זלה"ה : כג לא יקרא פסוק אפילו דרך תקינה קודם כרכת
 התורם סמ"ו : כד סתקנים קודם כל מלות לומר פ' וקוי כועס לא ואמרוהו
 קודם כרכת התורם כר"י שם : כה סתקנים לומר פ' וארשתקד לו כאמנים
 וכו' אחר לכושת תפולין לא וקמרו אס לא כרכו כרכת התורם לפורן שמור
 ס"כ : כו חייב אדם לכרד ק' כרכית ככל יום להנן על ז"ח קללות שכמשנת
 תורם ועקוב גם כל קולו וכל מכת חריק רכינו סרכ סרקק ש"ך ובעלם
 סתרכ פנים מאירות כס' כתכות חור פ' כלכוס שכתבו מדעתו וגם אפי סדל
 סתקתיו משמנו כקובט פני דוד וכמח"כ סמ"ז וגם ה"ה כשלמי לכור דמ"ב
 כקבו ממח"כ כר כס כתכות חור ע"ש וסס דברי סרקק :

שקומי אלמי כשמה וכוון כשילוב איתיות כשמה עם איתיות שמו דהיונו
 אס סיה שמו אכרסס כחול יקרוס איתיות שמו לכשמה חלכש"מדהס *
 ובשנת יקרוס איתיות כשמה לשמו כוס נאשכ"מדהס * וכן כל השמות :
 וזמירות יהוה ידבר פי ויברך בר בשר שם קדשו לעולם ועד
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה
 אלהי

זמירות

אלהי נשמה שנתת בי שהורה (היא) כשמה
 מאילנות אתה בראתה * כשמה מכריאס
 אתה יצרתה * רוח מיצורה אתה נפחתה בי *
 נפש מעשית ואתה משמרה בקרבי * ואתה
 עתיד לפדה כמני * ודהחזירה בי לעתיד
 לבא * כל זמן שהנשמה בקרבי * מודה
 אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי *
 שאתה הוא רבון כל המעשים * ארון כל
 הנשמות * מושל בכל הבריות * חי וקיים
 לעד * ברוך אתה יהוה המחזיר נשמות
 לפגרים מתים :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 הנותן לשכוי בינה להבחין בין יום
 ובין לילה :

- בא' אמה פוקק עורים
- בא' אמה מתיר אסורים
- בא' אמה זוקף כפופים
- בא' אמה מדביש ערומים
- בא' אמה הנותן ליעף כח

בא' אַמָּה רֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :

בא' אַמָּה הַמַּכִּין מִצְעָדֵי גִבֹר :

בא' אַמָּה שְׁעֵשָׂה לִי כָּד צָרָכִי :

בא' אַמָּה אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בא' אַמָּה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בַּתְּפָאֲרָה :

בא' אַמָּה שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי (הַאֲשֶׁה אוֹמֶרֶת גּוֹיָה) :

בא' אַמָּה שְׁלֹא עֲשִׂנִי עֶבֶד (הַאֲשֶׁה אוֹמֶרֶת שְׂפָחָה) :

בא' אַמָּה שְׁלֹא עֲשִׂנִי אִשָּׁה (הַאֲשֶׁה אוֹמֶרֶת שְׁעֲשִׂנִי כְרִצּוֹנוֹ) :

בא' אַמָּה הַמַּעֲבִיר הַכְּלִי שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ :

יכוין להרחיק טיטונים פנומיים

וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בַּתּוֹרָתְךָ וְתַדְבִּיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לְיַדֵי חַטָּא וְלֹא לְיַדֵי עֲבָרָה • וְלֹא לְיַדֵי נִסְיוֹן • וְלֹא לְיַדֵי בְזוּי • וְתַרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע • וְתַדְבִּיקֵנוּ מִיֵּצֵר הַטּוֹב • וְחַנּוּנוּ לֹא תִּהְיֶה לְחַן וְלֹא חֶסֶד חַמִּים כְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רֹאֲיָנוּ • וְגַמְלֵנוּ

חסדים

חֲסָדִים טוֹבִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יכוין להרחיק טיטונים סטילונים

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מֵעוֹזֵי פָּנִים • וּמֵעֲזוֹת פָּנִים • מֵאֲדָם רָע • מֵאִשָּׁה רָעָה • מִיֵּצֵר רָע • מִחֶבֶר רָע • מִשְׂבָּן רָע • מִפְּנֵעַ רָע • מֵעֵין הָרָע • וּמִלְּשׁוֹן הָרָע • מִמַּלְשִׁינוֹת • מֵעֲדוּרַת שִׁקָּר • מִשְׁנֵאֲרַת הַבְּרִיּוֹת • מֵעֲלִיָּה • מִמִּיתָה מִשׁוֹנָה • מִחוֹלָאִים רָעִים • מִמַּקְרִים רָעִים • מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל דִּין קָשָׁה • בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית • וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּן בְּרִית • וּמִדִּינָה שֶׁל גֵּיהֶנָם :

עבודת שכלב ג' כרכות חלו תקנו כנגד ג' חלקי התורה מקרא משנה ומדרש כ"כ ר"י כמסכת כרכות והסמיכו לכרכות חלו פסקי כרכה נכסיו כדרך הקורא בתורה והתקינו חלו שיש נחם כרכם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדֶּךָ הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַר תּוֹרָה : וְהַעֲרַב (הַעֲרַב) נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִסּוֹת עַמְּךָ

בית ישראל * ונתתה אנהנו וצאצאנו וצאצאי
 צאצאינו כלנו יודעי שמך * ולומדי תורתך
 לשמה ברוך אתה יהוה המלמד תורה
 לעמו ישראל : ברוך אתה יהוה אלהינו
 מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים
 ונתן לנו את תורתו * ברוך אתה יהוה נותן
 התורה : טוב אתה ומטיב למדני סקיד

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל-
 אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את-
 בני ישראל אמור להם : יברכה יהוה
 וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנה :
 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :
 וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

הריני מקבל עלי מלוח עשה של ואסכת לרעד כבוד * וסרינו אוסב את
 כל איש מכני ושרל ככפשו ומאורו * וסרינו עומן פה שלי להספלה
 לפני כורקי מלך מלכו המלכום הקדוש כרוך הוא :
 עבודה שברב כשהיה כו"ה המק קיום קרבות ושרל קרבות כסלכתן על
 נכי סמוכ סיו כלולים כוכות סמורס וכוכות סקרכות
 פרוכה של נוסס ומעבוד מלכיות וסו מה שוען אורו וקן לסעלות * שרל
 סור כמקום ככס כו סמורדון מנוכום מן סעבוד כדנרסין כעסוקת
 סמעון כר אכא ככס כ"ו ר' וכרכום סרלס סקכ"ס לא"א ואלו סן סורס
 וקררכות נוסכס ומלכיות אמר כו סקכ"ס כל * זמן סכנן מנעסוקס כשהס
 נוסלום מנעסום ולפני סלון לנו לא מוכת ולא קררכות לא כשאר לנו חלל סו
 סמורדון ח"ס ו"ל ס' חלסום כנען סרע כו סורסנכ אמר סררסל לסר' סקכ"ס
 ססע"ע סמון וקע"י ושרל לסרן וקעסל לסס סכנן דור סמכול וככנשו דור
 סלכס ח"ל לאו ח"ל כמס קרע כו סורדון ח"ס קסס לו עכלס מסולסס
 וכו זמן על סקרכות ח"ל חוכס כומן סב"סמק קיום כומן סלון כ"סמק
 מן סרל נלוחס ח"ל ככר סוקסני לסס סרר סקרכות סכל זמן סקורין
 כסס

כסס מעלה חני עליוס כללו מקריכין לפני קרכן :

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב
 מלפניך * ופקדנו בפקודת ישועה
 ורחמים משמי שמי קדם * וזכור לנו יהוה
 אלהינו אהבת הקדמונים * אברהם יצחק
 וישראל עבדיך * את הברית ואת החסד *
 ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו
 בחר המזריה * ואת העקדה שעקר את
 יצחק בנו על גבי המזבח * ככתוב בתורתך :
 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה
 את אברהם ויאמר אליו אברהם
 ויאמר הנני : ויאמר קחנא את בנך את-
 יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל-
 ארץ המזריה והעלהו שם לעדה על אחד
 ההרים אשר אמר אליך : וישבם אברהם
 בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני געריו
 אהו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עדה ויקם
 וירך אל המקום אשר אמר לו האלהים :
 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא
 את המקום מרחוק : ויאמר אברהם
 געריו שבו דכם פה עם החמור ואני

נִלְכָה עַד-כֹּה וּנְשַׁתְּחוּהָ וּנְשׁוּבָה אֲלֵיכֶם :
 וַיִּקַּח אֲבָרְהָם אֶת-עֵצֵי הָעֵלְהָ וַיִּשֶׂם עָלָיו
 יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בִּירוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-
 הַמֶּאֱכָלֹת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיֹּאמֶר יִצְחָק
 אֶל-אֲבָרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי
 בְּנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִיִּה הִשָּׂה
 לְעֵלְהָ : וַיֹּאמֶר אֲבָרְהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה לּוֹ
 הַשָּׂה לְעֵלְהָ בְנִי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו : וַיָּבֹאוּ
 אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן
 שָׁם אֲבָרְהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים
 וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנֹו וַיִּכְוֶן סָבִיב שֶׁאֲבָרְהָם אֲבִיו
 עָלָיו הַסְּלוֹם כַּעַל הַסָּדֵד עֲקֵד אֵת יִצְחָק כִּנּוּ שְׂהוּא גְבוּרָה : כִּי
 הַקְּדוֹשׁ ב"ה עֲקֵד וַיַּעֲקֹד לַמַּעֲלָה לְכָל אֲוִיבִיו וְשׂוֹכְלִיו וּמְקַטְרְגֵיו
 מִעֲלֵיו וּמַעֲלָל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכֵן יִסִּי רַחוּם וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-
 הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים : וַיִּשְׁלַח אֲבָרְהָם אֶת-
 יִדּוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֹת לִשְׂחַט אֶת-בְּנֹו :
 וַיִּקְרָא אֲלָיו מִלֶּאךָ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 אֲבָרְהָם : אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : וַיֹּאמֶר אֶל-
 הַיְשָׁרָה יִדְךָ אֶל-הַנְּעָד וְאֶל-תַּעֲשֵׂה לּוֹ מֵאוֹמֵה
 עֵתָה יִדְעֵתִי כִי-יִרְאֵ אֱלֹהִים אֹתָהּ

ולא

וְלֹא-חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ מִמֶּנִּי :
 וַיֵּשֶׂא אֲבָרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה-אֵיל
 אַחֵר נֹאחַז בְּסִבְךָ בְּקִרְנָיו וַיִּלְךְ אֲבָרְהָם וַיִּקַּח
 אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלְהָ תַּחַת בְּנֹו : וַיִּקְרָא
 אֲבָרְהָם שֵׁם הַמְּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֵה
 אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֵה : וַיִּקְרָא
 מִלֶּאךָ יְהוָה אֶל-אֲבָרְהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם :
 וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֹאסִי-יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-
 בְּנֵךְ אֶת-יְחִידְךָ : כִּי-בִרְךָ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבֵּה
 אֲרִבְהָ אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּבַחֹזֶל
 אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתַי הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת-שְׂעֵד
 אוֹיְבָיו : וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
 עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִרְיִי : וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם
 אֶל-נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע
 וַיֵּשֶׁב אֲבָרְהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע :

אחר פרשת הטקודס קורס רכש"ע קומר

ושחט אותו על-ידי המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו
 בני אהרן הכהנים את-דמיו על-המזבח סביב :

יכוון למזבח לפני יהוה וזרקו לזרוק דמיו למזבח בני עסק"ב וכו'

הזון מלפניו יהוה או' ויחמלא רחמים עלינו וכו'
 זכור לנו עקדתו של יצחק אבינו כ' זל"ה א'

Achodasa

ומזבח ע"ג סמוכה ותקיעו כאפרו לרקס עליכו ולכטל מעליכו כל נזרות קשות ורעות ותזכרו לחזור כהשוכה שלומם לפניך ותזכרו מע"הר ומז"ה סר ומכל חטא ועון ותאריך ימיו כטוב ושכחתו כנעומים וכמו שכתב אברהם וכו' :

רבנו יש עולם * כמו שכבש אברהם
אבינו את רחמי לעשות רצונה
בלבב שלם * כן יכבשו רחמיך את בעסקך *
ויגדלו רחמיך על מדותיך * ותתנהג עמנו
יהוה אלהינו במדת החסד : ובמדת
הרחמים * ותכנס לנו לפני משורת הדין *
ובטובך הגדול * ישוב חרון אפך מעמך *
ומעירך * ומארצך * ומנחלתך * וקיים לנו
יהוה אלהינו את הדבר שהבטחתנו
בתורתך על ידי משה עבדך באמור :
וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי
יעקב ואף את בריתי אברהם אבך והארץ
אבך : ונאמר * ואף גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים
לבלתם לנופר בריתי אתם כי אני יהוה
אלהיהם : ונאמר * וזכרתי להם ברית
אישנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצר
הגוים להיות להם לאלהים אני
אמר * ושב יהוה אלהיה

שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם
יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך
יהוה אלהיך ומשם יקחך : והביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך
וירשתה * והטיבך והרבך מאבותיך :
ונאמר על יד נביאך * יהוה הננו לך קוינו
היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת
צרה : ונאמר * ועת צרה היא ליעקב
וממנה ישוע : ונאמר * בכל צרתם לו צר
ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו
הוא גאלם וינטלם וינשאם כד ימי עולם :
וכיון ל"ג מדות * ונאמר * מי אל כמוך אל נשא
עון רסוס ועבר על פשע וסנין לשארית נחלתו
עוד לא החזיק לעד אפו אפיס כי הפץ חסד
הוא : ויב חסד ישוב רחמנו ואת יכבוש
יזונותינו כל חסד ותשליך במצלות ים כי
חמאתם : לאלפים תתן אמת ליעקב כסמ
סר לאברהם וכסע אשר נשבעת לאבותינו
וכסעם מימי קדם : ויב ונאמר * ויביאות

אל הר קדשי ושמהתים בבית תפלת
 עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי
 ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים : אלו
 דברים שאין להם שעור * הפאה והבפורים
 והראיון וגמילות הסדים ותלמוד תורה :
 אלו דברים שאדם עושה אותם אוכל
 מפרותיהם בעולם הזה והקין קימת לו
 לעולם הבא * ואלו הן * כבוד אב ואם
 וגמילות הסדים וביקור חולים והכנסת
 אורחים והשקמת בית הכנסת והבאת
 שרום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו
 ותלמוד תורה כנגד בקם :

יש אומרים כאן מזמור ע"ו וכל שיש בו סמכות סללו כעוה סוף שמשכון
 כשמתו כנן ערן :
 מזמור לדוד ס' מי יגור כאסלך מי ישכון כסר קדשך : סולך תמים וכו' על
 לך ודוכר אמת כלבבו : לא רבל על לשונו לא עשה לרעהו רעם
 וחרפה לא נשא על קרובו : ככום כעונו כמאס ואת ירואו ס' וכבר נשבע לקרע
 ולא ימור כספו לא נתן כנשך וסודר על קפו לא לקח עושה אדם לא
 ימוט לעולם :

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתד
 כבגדיו ומורה על האמת ודוכר
 אמת בלבבו וישבים ויאמר רבון העולמים
 אדוני האדונים לא על צדקותינו אנחנו
 ירים תחנונינו לפניך כי על רחמי

הרבים

הרבים : אדני שמעה * אדני סלחה * אדני
 הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך :

(י"א חתם נותן יד לפושעים כי ימויך פשוטה לקבל שנים)

עבודה שבלב * מם אנו מם חיונו ח' פעמים מם כי כח' מקומות סגנות
 ככרת * ח' כמקשכס * כ' מלח נקושה * ג' עינים רמות *
 ד' אונים שמע שוק * ס' סרון חף * ו' לשון מדרכת גדולות * ז' סתך טועם *
 ח' פני זעם :

מה אנו * מה חיינו * מה חסדנו * מה
 צדקותינו * מה ישועתנו * מה פחנו *
 מה גבורתנו * מה נאמר לפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו * הלא כל הגבורים כאין
 לפניך * ואנשי השם כלא היו * וחכמים
 ככלי מדע * וגבונים * ככלי השכל * כי
 רוב מעשינו תהו * וימי חיינו הכל לפניך *
 ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
 הכל : לבר הנשמה הטהורה שהיא עתידה
 לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך * וכל
 הגוים כאין נגדך * שנאמר הן גוים כמר
 מדלי וכשחק מאננים נחשבו הן אייבה
 כדק יטור : אבל אנחנו עמך בני ברית
 בני אברהם אהבה * שנשבעת לו סוד

הנביא

המריה זרע יצחק עקדיך שנעקד ער גבי
 המזבח ערת יעקב בנה בכורך שמאהבתך
 שאהבת אורנו ומשמחתך ששמחת בו
 קראת אתו ישראל וישרון :

לפיכה אנחנו תיבים להודות לך *
 ולשבחה ולפארה ולרוממה * ולתן
 שיר שבה והודאה לשמך הגדול * וחיבים
 אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום תמיד *
 אשרנו מה טוב חלקנו * מה נעים גורלנו *
 ומה יפה מאד ירושתנו * אשרנו כשאנו
 משכימין ומעריבין בבתי בנסיות * ובבתי
 מדרשות ומיחדים שמך בכל יום תמיד
 ואומרים בעמים באהבה * שמע ישראל
 יהוה אלהינו יהוה אחד : כלל ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד :

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם *
 ואתה הוא אחד לאחד שבראת
 העולם * אתה הוא אל בעולם הזה *
 ואתה הוא אל בעולם הבא * ואתה הוא
 אלוהינו לא יתמו * קדש שמך בעולמך

על

על עם מקדשי שמך * ובישועהך מלכנו
 תרום ותגביה קרננו * ותושיענו בקרוב
 למען שמך ברוך המקדש שמו י"א שמך
 ברבים :

אתה הוא יהוה האלהים ויכין אסיה בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת בשמי
 השמים העליונים והתחתונים * אתה הוא
 ראשון ואתה הוא אחרון * ומבלעדך אין
 אלהים * קבץ נפוצות קויה מארבע בנפות
 הארץ * יבירו וידעו כל באי עולם * כי
 אתה הוא אלהים לבדך עליון לכל ממלכות
 הארץ * אתה עשית את השמים ואת
 הארץ * את הים ואת כל אשר בהם * ומי
 בכל מעשי ידך בעליונים * ובתחתונים
 שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל : אבינו
 שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה וחסד
 בעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא
 שנקרא עלינו * וקים לנו יהוה אלהינו
 את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה הנביא
 כאמור : בעת ההיא אביא אתכם ובעת

קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לענייכם אמר יהוה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתרחם עלינו ותמחור לנו
את כל חטאתינו * ותכפר לנו את כל
עונותינו ותמחור ותסלה לכל פשעינו
ושבתנה בית המקדש במהרה בימינו
ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו
כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך (באמור) :

סדר העבודה

לחמוד של שחר שכל יום כיון כחול כיון כשכה כיון כר"ס * כועל ודיו ווקרא
איתו מעומד קורס וירכס ס' וסוף מהרכ לכוואו ז"ל :

בראש מקדמי הרוח הים ה' אחד * וכספת ימים כל העולמים התחלת
והשלמת * מחנות מלאכים לגדולתך כראת * ומאורות עשית כשתים
קצפת * נפט חים ועוף ודגים וכמהם עשית * ופירות ודשאים מן האדמה
הלמחת * חיים וחסד עשית עם כל החיים וטרם עשיתם לנו שלחן ערכת *
ועזרת לכל האדם בכלם האלים לעבדך יורת * תמשילנו במעשי ירך חתת רגליו
כל שמה * מנהלנו בחרת באכרסם ומכנו עקודו את יעקב אהבת * מתוך
בני ישראל לשרתך לך שלום נקחת * אהרן ורעו לכסן לך קדשת * מכל הארטה
לית ליתס לך ארית * ובכית קדשך ותפארתך שמך סכנת * משמור משמורתו
שמים ודגים עם וליסם לא יסבותו וסם נעשה לך זבח ומנחה כמסר אמרת *
רבו ימי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלסי אבותינו תהבנה כי' התק במהרה ביעינו
לפניך את קרבנות חובותינו וכלל יום נקריב קרבן התמיד שיכפר
ועינו ככתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

כשאמר עולת תמיד יכויו להכניע הקלוי' סק' תולע כנו' עול"ת כודוע
ליודעי סן

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את
בני ישראל ואמרת אליהם את-
קרבני לחמי לאשי ריח ניהחי תשמרו
להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה בכשים בני-
שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד : את-
הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה
סלת למנחה בלורה בשמן כתיית רביעית
ההין : עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח
ניחח אשה ליהוה : ונסכו רביעית ההין
לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה :
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
כמנחת הבקר ונסכו תעשה אשה ריח
ניחח ליהוה :

ובכן וכך היתה עבודת התמיד בבית אלהינו * לפני עולת השחר כהנהגות
אב שבמקדש פשטו בני חול ירדו ושבלו ועלו ונספתנו ולבשנו
כהונם סמוך לעולת השחר * בא המנוחה ודפק עליהם ויבס פתחו לו
לסם בולאו והפיסו מי תורם את המנוחה * הפיסו זכס מי סוכס * קר
כמדו הכהנים לעבודה ודגים לדוכן וישראל למעמד * מי סוכס * קר
המיבס קדס ידיו ורגליו * נטל מנחת הסכס ועליה ראש המנוחה פט
אילך ואילך וחתם מן המאובלות הסנומיות וירד * מיבס לרלסס הסך
הלך למורה הסכס כעסר אמות לכר הנחלים על הרלסס רחוק מן

טעמים • ראו אחיו סידר רבו מהרו וקדשו ויהם ורגליהם • נטלו המגדלות
והמגדלות ועלו לראש המזבח • וכל הזבחים והפדרים שלא נתאכלו כל הליכה
סוכים אותן לזרי המזבח החלו מעלין באפר על גבי המזבח • החלו מעלין
גורן לקדר המערכה • מי שתרם המזבח מסדר מערכה גדולה וכלדה מערכה
סניה ושני גוריו ענים על מערכה גדולה ומחזירין הזבחים והפדרים שלא
נתאכלו למערכה • הליכות שתי מערכות באש וירדו ובאח ללכת הנות :

אמר להם הממונה בראו והפסיו • מי שחט מי זורק מי מדטן מובח הפנימי
מי מדטן המנוחה מי מעלה הזבחים לכבש • הפסיו זכה מי שזכה • הנוע
ומן השחיטה אמר להן לאו והגילו טלה מלשכת הטלחים • הביאוהו ובכנסו
ללשכת הכלים הוליו משם תשעים ושלושה כני כסף וכלי הכסף והקפו את התמיד
מים ובקרוהו לאור הזבוקות • מי שזכה בתמיד מוסכו לבית המטבחים • מי
שזכו הזבחים הולכים אחריו • מי שזכו בדטן מובח הפנימי ובדטן המנוחה
היו מקדימין וארבעה כלים בידם הטני והכו ושני מפתחות • בא לו לפשט
הלפניו ופתחו ובכנסו להתא ומתא להיכל ומהלך בהיכל עד הסער הגדול
ועתה • מי שזכה בדטן מובח הפנימי ככנס וטני בידו • הנוע למזבח הניחו
לפניו והיה חופן מדטן המזבח ונתן לתוכו • ובאחרונה כבד את השאר לתוכו
והניחו וילא • מי שזכה בדטן המנוחה ככנס וכוז בידו בא ועמד על הזבן
שלפני המנוחה שני שלש מעלות אם מלא שתי כרות המזרחיות דולקות מניחו
ומדטן את השאר ואם מלאן שכבו מדטן ומדליקן ואחר כך מדטן את הסדר
ומניח הכוז על מעלה סניה וילא • עקדו את הטלה שחטו השוחט בלפון וקבל
המקבל את דמו בכלי שרת בלפון ובא לו לקרן מזרחית לפונות ונותן מזרחית
לפונות ועוד בא לו לקרן מערבית דרומית ונותן מערכה דרומה סיירי הדם היה
סוכן על יסוד דרומי • הפסיו התמיד ונתחווה והטלה כל אחד מה שזכה בו
לכבש ומ'חוס וירדו ובאו ללשכת הנות :

אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת • החלו קורין אהבת עולם ועשרת
הדברות שמת והיה אם שמוע ויאמר וברכו ג' ברכות אמת וילב
והפודה וברכו כשנים אמר להם הדסים לקטורת בראו והפסיו הפסיו זכה מי
שזכה • וזכר כהן אחר במחנה • אמר להם חזיט פס יפנים בראו והפסיו מי
מעלה הזבחים מן הכבש למזבח הפסיו זכה מי שזכה • מי שזכה בקטורת נטל
הן מלא ונדע קטרת ואחד עשר סמים היו בה ואלו הן • הלדו והלפורן
והחלבבה והלבונה ומקל טבעים טבעים מנה • מור וקליעה ושכולת כרד
והכרוב ומקל שש מפר שש עשר מנה • הקושט שנים עשר קליפה שלשה
קטרו תענה ברות כרסובה תענה קבין • יין קפריסין סוף תלת וקבין
תענה וזם לת עלא יין קפריסין מביא חמר חמר עתיק • מלא סדומית רובע
עמן כל סוף • ה' נתן הכבלי אומר חף מכפת הירדן כל סוף •
ה' ירד חפץ זכטו בידו • מי שזכה במחנה נטלה ועלה לראש המזבח
לזרי מערכה סניה • ירד ועירן לתוך מחנה של זב ובטלה והלכו
למזבח כן האולם ולמזבח נטל אחד את המגדלה וזרקו בין האולם
ועלה את קולס ודיו ובאו כהנים להסתחות ולזיוס לדת בטר •

הטלו

החלו עולים במעלות האולם • ככנס מי מדטן מובח הפנימי ונטל הטניו והסתחווה
וילא • ככנס מדטן המנוחה והטניו שתי כרות ונטל הכוז והסתחווה וילא ככנס
מי שזכה במחנה לזרי המזבח על גבי המזבח ורדדן בשולי המחנה והסתחווה
וילא • מי שזכה בקטורת נטל הכוז ונתן הכף לאזכרו אם נתפזר לחזו חוהבו
נותנו לו בחפניו והסתחווה וילא • אמר לו הממונה הקטר • הקטיר והסתחווה
וילא • ככנס כהן גדול הסתחווה וילא • ככנסו אחיו הכהנים הסתחווה וילאו •
באו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה הזבחים מן הכבש למזבח אם
דלה כהן גדול להקטיר עלה בכבש הוסיטו לו הזבחים וסמך עליהם וזרקן ואם
דלה הוא סמך ואחרים וזרקין • החלו אלו שעל מעלות האולם ומברכין ברכת
כהנים ואומרים את השם ככתבו ויהיה נשואות על גבי ראשיהן וכסן גדול
חיבו מנבים • ידיו למעלה מן הזבן • הקטיר עשרון סולת מנחה בלילה בדתן
והקטיר החביתין • נתנו לו יין לנכד • הסגן פומד על הקרן והסודרין בידו ושני
כהנים עומדים על שולחן החלבים ושתי חלזרות בידם • תקעו והריעו ותקעו •
באו ועמדו אצל הממונה עב הללל אחד מימיו ואחד משמאלו • שחה לנכד
הניף הסגן בסודרים הקים זה הלללל ותקעו אלו בחלזרות • ונתנו אלו בנבלים
וכנורות • ודברו הלויים בסור הנוע לפרק תקעו והסתחווה השם על כל פרק
תקיעה • ועל כל תקיעה הסתחווה • אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלסי :

כשכת אומרים

**וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עזרנים סלת מנחה גדולה בשמן ונסכו : עלת
שבת בשבתו ער עלת התמיד ונסכה :**

עבודה שבלב אחס סוף ס' אלסינו • אומרים אחיו קודם פטוס הקטורת
מפני שקדיאת הקטרת כמקום הקרכן ולכן מקדימין אתה
וכו' לומר שכונתו כמו הקטרת שסיו מקטורים אבותיו שחיה כסלימות :

**אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו
לפניך את קטרת הסמים • בזמן
שבית המקדש קיים באשר צוית אותם
על יד משה נביאך בכתוב בתורתך
ויאמר יהוה אל משה קח לך כמים
וישחלת והלבנה סמים ולבנה ונתת**

כְּבֹד יִהְיֶה : וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת לְקַח
 מֵעֵשֶׂה רוּקַח מִמֶּלֶךְ טְהוֹר קֹדֶשׁ : וְשַׁחֲקֵתָ
 מִמֶּנָּה הָדָק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדֻת
 בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶנְעַד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם : וְנֹאמַר : וְהִקְטִיר
 עָלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב
 בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנְּזֻת יִקְטִירָנָה : וּבְהִעֲלֹת
 אֶהְרֹן אֶת־הַנְּזֻת בֵּין הָעַרְבִים יִקְטִירָנָה
 קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנַי יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵר * שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ *
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמִנְיֵן יָמוֹת
 הַחֲמֵה מֶנָּה בְּכָל יוֹם * מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָב
 וּמִחֲצִיתוֹ בְּעַרְב * וְשִׁשִּׁים מְנִים יִתְרִים
 שְׁמֵהֶם מְכָנִים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵר מֵהֶם מְלֹא
 חֲפָנָיו בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים וּמִחֲזוּרָן לְמִכְתָּשֶׁת
 בְּעַרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדִי לְקַיֵּים מִצְוַת דָּקָה
 מִן הַדָּקָה * וְאַחֵר עָשׂוּ סַמִּים הָיוּ בָּהּ *
 וְעַל הַן * שֹׁב וְיֵשֶׁר לַמִּזְבֵּחַ הַקָּמִים הָלְכוּ כְּאֵלֶיךָ * כִּמְרָא
 * יִסְרוּ כ * וְהַצְפוּרָן * מַלְכוּת ג * וְהַחֲלֻבָנָה *

א"ר

אֹר מִקִּיף ד * וְהִלְכוּנָה * מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
 מֶנָּה * חֲסֵד ה * מוֹר * גְּבוּרָה ו * וְקִצְיָעָה * ת"ת ו
 וְשְׂבוּלֹת נִרְדָּה כֹּס ה * וּכְרֻבֹם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה
 עֶשְׂרֵי שִׁשָּׁה עֶשְׂרֵי מֶנָּה * חֲכֵמָה ט * דְּקִשְׁטֵי שְׁנַיִם
 עֶשְׂרֵי * כִּוְנֵי יו"ד * קְלוּפָה שְׁרִישָׁה * הו"ה * קִנְמוֹן
 תְּשַׁעָה * כַּחֹל יִכּוּיִן לְהַעֲלוֹת ו"ה סַמִּים מִכֹּל גִּנֵּם דְּאִכְו"ע *
 בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תְּשַׁעָה קִבִּין * י"ן קְפָרִיסִין
 סְאִין תֵּלֵת וְקִבִּין תֵּלְתָא * וְאִם לֹא מִצָּא
 י"ן קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִיּוֹר עֲתִיק * מְלַח
 סְדוּמִית רוּבַע מַעֲלָה עֶשֶׂן כָּל שְׁהוּא * רְבִי
 נְתַן הַבְּבֵלִי אֹמֵר אֵף מִכַּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל
 שְׁהוּא * (לְפִי כַּתְּבֵי הַרְבֵּי הַרְבֵּי ז"ל ז"ל כַּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל
 שְׁהוּא) אִם נְתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה * וְאִם חֲסֵר
 אַחַת מִכָּל סַמִּמָּנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה :

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר * הַצְּרִי אֵינִי
 אֲלֵא שְׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקֶּטֶף ד *
 בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָה הִיא כְּאֵה * כְּדִי לִיבֹרָה
 בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהֵא נְאֵה * י"ן
 קְפָרִיסִין לְמָה הוּא כְּא * כְּדִי לִישְׁרוֹת בּו
 אֶת הַצְּפוּרָן כְּדִי שְׁתֵּהֵא עוּה * וְכִי אֵה

דגלים

רגלים יפין לה * אלא שאין מכניסין מי
רגלים במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר
הדק היטב והיטב הדק * מפני
שהקול יפה לגשמים * פטמה לחצאין
כשרה לשליש ולרביע לא שמענו * אמר
רבי יהודה זה הכלל * אם במדתה כשרה
לחצאין * ואם חסר אחת מכל סממניה
חייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים
שנה היתה באה של שירים לחצאין *
ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה
בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד
מפני ריחה * ולמה אין מערבין בה דבש
מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל
טבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה :
היה הישועה על עמך ברכתך סדה :
היה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סדה : יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך :
היה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

השיבה

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו
פקדם : וערכה ליהודה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים קרמוניות :

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא
דגמרא * ואלויבא דאבא שאול *

מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של
קטרת * ומערכה שניה של קטרת * קודמת
לסדור שני גזירי עצים * וסדור שני גזירי עצים
קודם לרשון מזבח הפנימי * ורשון מזבח
הפנימי * קודם להטבת חמש נרות * והטבת
חמש נרות * קודם לרם התמיד * ורם
התמיד קודם להטבת שתי נרות * והטבת
שתי נרות * קודמת לקטרת * וקטרת
קודמת לאברים * ואברים למנחה * ומנחה
לחביתין * וחביתין לנסכין * ונסכין למוספין *
ומוספין לבזיבין * ובזיבין קודמין לתמיד
של בין הערבבים * שנאמר וערך עליה
העלה והקטיר עליה חרבי השקמים *
עליה השלם כל הקרבנות כלם :

ועוד * וכוון פסמות הקדש סילוקים מנאשי היכות וכל זמירות כספ
דיות נעט כיון שתי היכות עד כלות *

א אָנָא בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינֶךָ תִּתִּיר צְרוּרָה : (אכני"הז)
 ב קָבַל רִנַּת עַמֶּךָ שִׁבְּנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : (קרע"טון)
 ג נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְהוּדָה כְּבַבְתָּ שְׁמַרְם : (כנר"כש)
 ד בְּרַכְסָם טַהֲרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמָרְם : (כטר"לחג)
 ה חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבָךָ נִהַל עֲדָתְךָ : (חקכ"טכע)
 ו יְחִיד גְּאֵה לַעֲמֶךָ פָּנָה זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ : (יגל"סוק)
 ז שׁוֹעֲתֵנוּ קִבְּל וְשִׁמְעַ עֲצָתֵנוּ יוֹדַעַת עֲדוּמוֹת : (שקו"לית)
 וְאָמַר כִּלְמַת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד : ע"כ

רבוֹן (יכוין יהוה עסמ"ב) הָעוֹלָמִים אֶתְּהָ
 צוֹיֵרְתָנוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן הַתָּמִיד
 בְּמוֹעֲדוֹ וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ כָּל יוֹם קְטוֹרֶת הַסַּמִּים וְלִרְהוֹת
 כְּהַנִּים בְּעִבְדוֹתֶם וְלוֹיִם בְּרוּכְנֶם וְיִשְׂרָאֵל
 בְּמַעֲמָדָם וְעַתָּה בְּעוֹנוֹתֵינוּ חָרַב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וּבִשְׂרַת הַתָּמִיד וְאִין אֲנוּ יוֹלִים לַעֲשׂוֹת
 סוֹבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ וְאִין לָנוּ לֹא כִּהֵן בְּעִבְדוֹתָו
 וְלֹא לֹוּ בְּרוּכְנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ
 וְאַתָּה אִמְרַת וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפַתֵינוּ :
 לְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא (זה) שִׁיחַ שְׁפַתוֹתֵינוּ
 חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוֹצֵרָה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ
 קִרְבָּנוּ קָרְבַן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וּמְדָנוּ
 עַל מַעֲמָדוֹ :

והקטנו

והקטנו קטורת הסמים ודכרו סלוים כשיר וקדשו והמחול לכו את כל
 חטאתו ותכפר לכו את כל פשעיו ומלכע מנפס מחלחבו
 ואל תשים עליו כל כנע וכל מחלה ותשלה רפואה שלמה לחוליו עמך ותאמר
 די ללרוחיו ותזולכו מכל פורעניות המתרגשות לכך כעולם ותמלא משאלות
 לכו לעוכה למען שמך :

וְנֹאמַר וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל־יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה
 לְפָנַי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־
 דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְנֹאמַר וְאֵת
 הַתּוֹרָה לְעֹלָה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֹאֲשָׁם
 וְלַמְדוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׂרָמִים :

עבודה שבלב א אע"מי שקורין ככל יום פרשת סחמורין קבעו רז"ל
 לשכות משנה חיוסו מקומן וכרויחא דר' ושמעאל כו"ב
 מדות משום סא דא"ר ספרא כפ"ק דקדושין לעולם ישלש אדם שנהויו שלוש
 כמקרא שלוש כמשנה שלוש כהלמוד ומי יודע כמס קווי לא לריבא קלא לוימו
 ולמי שכימוס נ"כ אינו יודע על כן תקנו לשלש ככל יום פרשת סחמור
 ומשנה חיוסו מקומן וכרויחא דרכי ושמעאל : ב כחרו כמשנה חיוסו מקומן
 לפי שאין ככולם מאלוקה והוא משנה כרורה למשה מקוה ועוד שיש כס
 סדר כל הקרנות ואז"ל ה"ח העוסקים בעבודה מעלה אינו עליהם כאלו
 נכנס כ"סמק כימוסו ועטס כרויחא דרכי ושמעאל ללאה יודי קרויחא מדורש :

ושתל לטכין מה שחא אימר כדי ללאה יודי חוכה קרויחא ככל יום משנה
 ותלמוד אשר כעבור זאת תקנס וכן כרויחא דרכי ושמעאל דכסמון :
 אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קְדִישֵׁי קְדָשִׁים
 שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן פֶּרֶוּשֵׁיר שֶׁל יוֹם
 הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן
 בְּבֵרֵי שְׂרַת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טֵעוֹן הִזְיָה עַל
 בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכַת וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 מִתְּנָה אֶחָת מֵהֵן מַעֲבָבַת שִׁירֵי הַזֵּה :

Acl. odese 9

היה שופך על יסוד מערבי שר מזבח
 החיצון * ואם לא נתן לא עכב : פרים
 הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן
 בצפון * וקבול דמן בכלי שרת בצפון *
 ודמן טעון הויה על הפרכת ועל מזבח
 הזהב * מתנה אחת מהן מעכבת * שיירי
 הדם היה שופך על יסוד מערבי שר מזבח
 החיצון * ואם לא נתן לא עכב : אלו
 ואלו נשרפין בבית הודשן : הטאת הצבור
 והיחיד * אלו הן הטאת הצבור שעירי
 ראשי חדשים ושר מועדות * שחיטתן
 בצפון * וקבול דמן בכלי שרת בצפון *
 ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות *
 כיצד עלה בכבש ופנה לסוכב ובא לו
 לקרן דרומית מזרחית * מזרחית צפונית *
 צפונית מערבית * מערבית דרומית * שיירי
 הדם היה שופך על יסוד הדרומי ונאכלין
 לפניו מן הקלעים * לזכרי כהנה בכל
 האכל * ליום ולילה עד חצות : העלה
 ידש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה

בכלי

בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות
 שהן ארבע * וטעונה הפשט ונתוח וכלי
 לאשים : זבחי שלמי צבור ואשמות * אלו
 הן אשמות * אשם גזרות * אשם מעירות *
 אשם שפחה חרופה * אשם נזיר * אשם
 מצורע * אשם תלוי * שחיטתן בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון * ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע * ונאכלין לפניו
 מן הקלעים * לזכרי כהנה בכל מאכל *
 ליום ולילה עד חצות : התודה ואיל נזיר
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה :
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע *
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 ליום ולילה עד חצות : המורס מהם כיוצא
 בהם * אלא שהמורס * נאכל לכהנים *
 לגשיהם * ולבניהם ולעבדיהם : שלמיש
 קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה *
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע *
 ונאכלין * בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
 לשני ימים ולילה אחד : המורס מהם

כיוצא

כִּי יֵצֵא בָהֶם • אֱלֹא שֶׁהַמִּוֶּרֶס נֶאֱכָר לְכַהֲנִים •
 לְגִשְׁיָהֶם • וְלִבְנֵיהֶם • וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַבְּכוֹר
 וְהַמְּעֵשֶׂר וְהַפֶּסֶח • קִדְשֵׁים קָדִים • שְׁחִיטַתָּן
 בְּכַר מְקוֹם בַּעֲזָרָה • וְדָמָן טְעוֹן מִתְּנֶה אַחַת
 וּבִלְבָד שִׁיתָן בְּנֶגֶד הַיְסוּד • שְׁנֵה בְּאֲכִילַתָּן •
 הַבְּכוֹר נֶאֱכָר לְכַהֲנִים • וְהַמְּעֵשֶׂר לְכָל אָדָם :
 וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מֵאֲכָל • לִשְׁנֵי
 יָמִים וְלַיְלָה אַחֵר : הַפֶּסֶח אֵינּוּ נֶאֱכָל אֶלָּא
 בַּלַּיְלָה • וְאֵינּוּ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת • וְאֵינּוּ
 נֶאֱכָל אֶלָּא לְמִנּוּיָו • וְאֵינּוּ נֶאֱכָר אֶלָּא צְרִי :
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר • בְּשֵׁרֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת
 הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת • א מִקַּל וְחוֹמֵר •
 ב מִגְּזֵרָה שְׁוֶה • ג מִבְּנִין אֵב וְכַתּוּב אַחֵר •
 ד מִבְּנִין אֵב וְשְׁנֵי כַתּוּבִים • ה מִבְּכָל וּפְרָט •
 ו מִפְּרָט וְכָלֵל • ז כָּלֵל וּפְרָט וְכָלֵל אִי אַתָּה
 אֱלֹא כְּעֵין הַפְּרָט • ח מִבְּכָל שֶׁהוּא צְרִיךְ
 לְפָרֵט • וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צְרִיךְ לְכָלֵל • ט וְכָל
 דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד •
 לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל
 הַכָּלֵל כֵּלּוֹ יֵצֵא • י וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל •

וַיֵּצֵא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ • יֵצֵא
 לְהַקְלֵ וְלֹא לְהַחְמִיר • י וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל • וַיֵּצֵא לְטְעוֹן טְעוֹן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ
 יֵצֵא לְהַקְלֵ וְלְהַחְמִיר • יא וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא
 בְּכָלֵל • וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר חֲדָשׁ • אִי אַתָּה
 יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָלֵל • עַד שִׁיחְזִירֵנוּ הַכַּתּוּב
 לְכָלֵל בְּפִירוּשׁ • יב וְדָבָר הַלְּמַד מִעֵנִינוּ •
 וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפּוֹ • יג וְכֵן שְׁנֵי כַתּוּבִים
 הַמְּכַחֲשִׁין זֶה אֶת זֶה עַד שִׁיבֵא הַכַּתּוּב
 הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרִּיעַ בִּינֵיהֶם :

יְהוֹרָה בֵּין תִּימָא אוֹמֵר הוּי עֵז בְּנִמֵּר וְקַל
 כְּנִשְׂר וְדָן כְּצָבִי וְגִבּוֹר כְּאַרְיֵל עֲשׂוֹת
 רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם : הוּא הִיא אוֹמֵר עֵז
 פָּנִים לַגַּהֲיָנִים וּבִשְׁת פָּנִים לָנָן עַדן ^כ
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה
 אֲבוֹתֵינוּ • שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ •
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּדָבָר שְׁלָם :

ואומר קדוש ורכבן

דוני קדיש ועניית אמן

א צריך שְׁקוֹרֵס אֲשֶׁר וְאִמְרוּ קָדוֹשׁ לִפְנֵי סַעֲרָה וְאִמְרוּ וְכָל מוֹרֵס כְּבוֹד
 כְּשֶׁתֵּר יִשְׁתַּכַּח כְּמִנְחַת אֲשֶׁרִי כְּלִמּוֹד רַבִּי חֲכָמִים אִין אִזְוֵס מִי
 כו

כוח דוד ס"ל ואחרונים * ועמ"ש כשור"כ ס"ו מרב עמרם נאון : ב כחבו
 אחר כל לימוד לומר רבו קנניה וכו' שיהא כחשב קדוש על האגדה הנס
 שאומרו על תכ"ך ומשנה ונמרו וזר * כר"י ס"ה : ג אין לומר קדוש כי
 אף הובא דתקון בתפלה אז על לימוד אכל על תפלות שתקן רב סעודים
 ותפלות של קמנים לא ואמר קדוש * הרמב"ם ס"ה סק"ה : ד קדוש פאר הדוד
 סימן ק"ל : ד גם על המזמורים אומרים קדוש ואדרבה קדוש על תהלים
 הוא מבעל הקטובודיו ומנון ממל"ת * כר"י שם ושור"כ י"ד סימן ט"ו :
 ה כש שאסור לעבור נגד המתפלל כך אסור לעבור נגד האומר קדוש * כר"י
 שם : ו קדוש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר מלטרפין ס"ה ועיון
 באחרונים : ז שכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אינו מלטרף למכין * שם :
 ח וכן לזכרו יש להקמיר להעירו ולעבדו עד שיהא לפחות מהמכנס *
 אחרונים : ט כש שאין להרכות ככרכות כן אין להרכות בקדושים (אחרונים)
 ומתרח"ף ו"ל תקן במדרשה שהיו אומרים הרכה קדושים שלומדים מעט
 מספר אחד ואומרים קדוש וכן עו"ה הלא מזהר גם את השני גם את
 השלישי וכיוצא שלא ואמרו כ"כ קדושים * חן אלהים כסופו : י קטן כן
 י"ג שלמים כיון שהתקיל יוס שולד כו מוקרי גדול ואין מדקדקין לכדוק
 אם הכוה שחי שערות * שם ואחרונים : י"א קדוש שהרא לא ואמרו אלא
 גדול אכל שאר קדושים וכול לאומרים אפי' קטן שלא הגיע לחיוב * כוח
 יהודה ס"כ : י"ב מו שומר אחריו כ"כ ומתאם להם פניו מן התלון
 מלטרף לעשרה * עיון כמח"כר ס"ה : י"ג חובן אינו מלטרף לעשרה *
 אחרונים : י"ד כל קדוש שתפסו מעומד לריך שישיא עומד אך אם היה יושב
 אין לריך לעמוד * האר"י ז"ל : טו אין לומר קדוש עם החון ולכן אין לבנן
 הקדוש עם החון כשמנן סקדוש הרא"ש הכיאו השלמי כבוד דף ס"א :
 טז ואמר לעלמי עלמיא * לעולם מכל כרעה * כוונת האר"י ז"ל שקד
 הרב מהר"ם ויעל. ולה"ה : י"ז אמן והא שמיא רבא אמן קאי לעול ומתקיל
 השכה יתה יתה רבא וי"א שפסוק מעט כיון והא לשמות * אחרונים שם :
 י"ח אמן והא שמיא רבא מברך כשימא אהת * אחרונים שם : י"ט כשאומר
 יגדל לא ואמר פסוק ועתה יגדל נא וגו' * האר"י ז"ל ועכר"י :
 כ הש"ן אחר קדוש התקבל פוסע שלש פסיעה ואומר עושה שלום במרומיו *
 מעט יהוה : כ"א יזר מאד מאד לענות אמן וככוונה כי אין קץ לעונת
 מכוח עניות אמן ומאכר עניותו * ז"ה סק והאר"י ז"ל : כ"ב לא יענה אמן
 תעופה דעיונו באלו האל"ף בקודם כהתף וכן לא יתעוף לענות קודם
 שיקיים המברך * סק"ד : כ"ג לא יענה אמן קטופה שאינה נוכח הנו"ן *
 שם : כ"ד לא ואמר אמתין או אמנו ואין הנו"ן רגושה ולא כרונה הרמ"ל
 ז"ל : כ"ה לא יענה אמן ותומה שאינו שומע הכרעה הפולו יודע כאינו
 ערכה עומד ואפי' אינו מקוויב אם הכרעה הוא להוסיף תרכים ידי חובתו *
 אכל כרעה תהיה וכרעה הכהנין אם יודע הכרעה שהוא מברך יכול לענות
 תנו * כוח קדש סק"ד : כ"ו אם בעזר שהוא מתפלל סיוס ש"ן כרעה וקודם
 שכלתה עניות אמן מפי רוב הכבוד סיוס תפלתו עונה עממם אמן * סק"ד :
 כ"ז הכרעה אמן לא יגכה קולו יותר מהמברך * שם : כ"ח לא יענה אמן
 בלא קריאה יותר מראי * שם : כ"ט ככרעה השכה כנון כ"ט וישיא

וב

וג' ראשונות כוונת אמן קמת הדבר ובתמלעיות וכיוצא כוונת אמן קמת הוא
 וכן יהיה * שם ואחרונים והרב של"ה כאורך : ל וענה אמן וש"ר בקול
 ככוונה וכן * סי' כ"ו מהש"ס וזו"ה סק : ל"א מו שזרמן לו לענות על שני
 דכרעה ואמר אמן ואמן * הלכות קטנות ח"א ספ"ה : ל"ב אין עונין אמן כלל
 אחר שום כרעה מכרעה ק"ש אלא אומרים עם הש"ן מלא כמלה כל כרעה
 ותהיממה ואין להם לענות אמן * כוח יוסף ס"ט : ל"ג ומנו הכין שאין
 לענות אמן אחר יולר המאורות כמו לדין * כר"י סימן ס"א וכות דוד
 סל"ט ומעט יהוה ס"ט : ל"ד לקדוש וקדושה וברכו ותוכח מודים מפעוק
 אפילו כאלמע פסוק שבק"ש * סס"ו : ל"ה אכל לא יפסיק לכרך כרעה
 רעמים * מח"כר : ל"ו לוא יפסיק לענות על שום אמן דרכות * כן הוא
 דעה מרן : ל"ז אין להפסיק כיון י"ת להיוו לרצון אכל כיון יהיו לרצון
 לשאר תחנונים פוסק לקדוש וקדושה וברכו ולאמן ושאר כרעות * ט"ז וכן
 כ"ל ודלא כחולק על זה : ל"ח אם כודמן לו לענות אום"ר ומודים או
 קדושה ואם יענה זה ויטל זה וענה אום"ר דעדיף * ש"ת שי למורא ס"ט :
 ט"ל אם התחיל לענות קדושה לא יפסיק מפני אום"ר * פר"ח : מ כשאומר
 הש"ן ברכו ככרעה המשולשה אין לענות אמן אלא כו"ר ואין למחות כעונים
 אמן * סק"ח ומח"כר : מ"א אין לענות אמן אחר כרכותיו אלא אחר כ'
 כרעות או יותר שם סוף כרעות כשפסק ואמר אמן אפילו אחר כרעה עצמו
 כנון אחר והללך ואחר ישתבח וה"ה אחר כרעות ההפטר * סרט"ו וכר"י :
 מ"ב אם היו עשרה במקום אחד ואומר קדוש וקדושה אפילו מו שאינו מעמם
 יכול לענות וריך שלא יחא מפסיק ענוף או גוי בניה * ס"ה וכת דוד :
 מ"ג השומע א' מושראל מברך א' מכל הכרעות אף שלא שמע כולה אף
 שאינו חייב באותה כרעה חייב לענות אמן * סרט"ו : מ"ד אין לענות אמן
 על כרעה אפיקוריים או גוי או תנוק כשלומד הכרעה לפני רבו או ישראל
 שמענה המעבד של רז"ל * שם ודלא כמי שמוקל : מ"ה יש לענות אמן כיון
 כרעה אשר קדשנו על דכרי תורה לוטערכ וכמ"ל : מ"ו אין לענות אמן
 ככרעה ראשונה והפטרם כיון אשר כתר וכו' וכן סבוחר ^{מ"ו} וכו' רק
 בתשלום הכרעה והכל כרעה אחת * מהריט"ן : מ"ז כשכ' וג' אומרו קדוש
 יחד ואחד מקדים יענה אמן על הראשון ויעלה לכלם ואם יש תפסק יענה
 על כל אחד * הל"ק ח"כ סי' מ"ח : מ"ח כשמחפלין כעורה ככ' או כב'
 מקומות ואינם שוים וה"א לענות לכל קדוש יענה על קדוש ראשון * כר"י
 עכ"ז * מ"ט ז"ל שסיים מנן אכרעה והכף התחיל אהת גבור לא יענה אמן *
 כר"י סק"ד * ועונש כעולד אמן או הוא על הש"ן * הרמ"ל :

עבודה שבלב א סודו לה' קראו כשמו * פותחים כשיר זה פסוקו
 דומרה שהרי כתיב כספר יוחסין כי כל זמן שהיה הארון
 כיריעת תקן דוד שיהיו אומרים זה המזמור ככל יוס : ב קראו לומר שור
 כנתח וכקול רנה והוא שכן שמשבת השמש ליוזר כראשית ככל
 יוס כהוונת לזרות לכריות ומסיוס והלל לה' ואמרו דוד שמע"ה לפי
 הארון להודות לה' כיד אסף וחקיו וסוסיפו עליו רוממו ס' לפתחו וגו'
 וכן קדוש וגו' אל נקמות וגו' על השועים ועל התאולת * ומזמור אחר
 גם כן על רוממותו ועל פדות נפשו :

רוּרו לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו : שִׁירוּ לוֹ זְמֵרוּ לוֹ שִׁיחוּ
 בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח
 לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה : דְּרִשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בְּקִשׁוֹ
 פָּנָיו תָּמִיד : זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 מוֹפְתָיו וּמִשְׁפָּטֵי פִיהוּ : זְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
 בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל
 הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר
 צִוַּח לְאַרְף־דוֹר : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם
 וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן
 אֶרֶץ כְּנָעַן חֵבֶר נַחֲלַתְכֶם : בְּהִיּוֹתֵיכֶם מְתֵי
 מִסְפַּר בְּמַעַט וְנָרִים בָּהּ : וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי
 אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : לֹא הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיִּזְכֵּחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִים : אֵל
 תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּבְנִבְיָאֵי אֵל תִּרְעוּ : שִׁירוּ
 לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם יִדְגֹּשׁ סֵלָה יִטַּעֵס אֶת
 כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גִדּוֹל
 יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנִוְרָא הוּא עַל כָּל

אֱלֹהִים : כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים *
 יִפְסִיק מַעַט וַיְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה : הוֹד וְהַדָּר
 לְפָנָיו עִזּוּ וְחִדְדוּ בְּמִקוֹמוֹ : הָבוּ לַיהוָה
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעִזּוּ :
 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ
 לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ :
 חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֵף תִּכּוֹן תִּבְרַח בְּד
 תְּמוֹט : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ : יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוּ יַעֲרֵץ
 הַיַּשְׂרָה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אִזּוּ יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר
 מִלְּפָנָי יְהוָה כִּי כָּא לְשַׁפֵּט אֶת הָאָרֶץ :
 הוֹרוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : כִּי
 וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְיֶיךָ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אֲמֵן
 וְהִלֵּל לַיהוָה : רוּמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
 לְהַדָּם רַגְלָיו קִדְוֵשׁ הוּא : רוּמְמוֹ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַדָּר קִדְשׁוֹ כִּי קִדְוֵשׁ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן יִרְאֵה יִשְׁחִית

והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו :
אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני חסדך
ואמתך תמיד יצוני : זכור רחמיך יהוה
וחסדיך כי מעולם הטה תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו ועזו בשחקים : נודא
אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נותן עז
ותעצמות לעם ברוך אלהים :

עבודה שבלב אל נקמות זה לשון סרס שקרית יעקב וססה יש קליפות
בעולם העשים שסס הקיפין ואין וכולת כוונתו לכרר
משם כוונותיו אס לא ע"י סרוני מלכות שמשרו נכשם על קדוש שסס ווסו
סוד סרוני מלכות לכך אכו קומרוס אל נקמות וכתבו ג"כ כי מונורו קרוממך
ס' נחוסר על זס * וסרס גאון עוזכו חור"א זי"ע כתב יכוין מלך שס' ונקוס
נקמת עשרס סרוני מלכות ונפין קדושין יכרוו כולווי קדושס אשר בעולם
העשים ווסו שסכ גמול על גאוס :

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא
שפט הארץ השב גמול על גאים :
ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה :
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
סלה : יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :
יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
הישועה את עמך וברך את נחלתך ורעם
ונשאתם עד העולם : נפשנו כרוך לתור לסטעוס
סס' חכמתו כרו סלח וסחנס את טעמו חכמתו ליהוה

עורנו

עורנו ומגננו הוא : כי בו ישמח לבנו כי
בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך : הראנו יהוה חסדך
וישעך תתן לנו : קומה מלע עזרתה לנו
ופדנו למען חסדך : אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו :
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה
אלהיו : ואני בחסדך בטחתי יגר לבי
בישועתך אשרה ליהוה כי גמול עלי :

כטובט חומריס מזמור שיר הנפת הבית לדוד :

ארוממך כתר יהוה כי דליתני ולא שמחת
איבי לי : חכמה יהוה אלהי ישועתי
אליך ותרפאני : כינס יהוה העלית מן שאור
נפשי חיתני מירדי בור : זמרו ססר ליהוה
חסידיו והודו לזכר קדשו : כי רגע באפו
חיים ברצונו בערב לין בכי ולבקר רנה :
ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם :
נכורס יהוה ברצונך העמדת להרדי עז
הסתרת פניך הייתי נבהל : אליך סספאת יהוד
אקרא ואל כנס יהוה אתהנן : מה בצע

כרמי

בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַיְגִיד
 אֲמַתְךָ : שָׁמַע סוּר יְהוָה וְחַנּוּנִי יִסוּר וַיהוּוּהוּ
 הָיָה עֲזָר לִי : הִפְכַת מִסְפְּרִי לְמַחֲזֹל לִי
 פִּתַחַת שִׁקִּי וְתֹאזְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ
 כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם מַלְכוּת יְהוָה אֲדֹתֵי לְעוֹלָם
 אֹדְרֶךָ :

כפי כתבי האר"י ז"ל אין לומר לדוד כרכי

לְדוֹד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה וְכָל קְרָבִי אֶת
 שֵׁם קִדְּשׁוֹ : בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
 וְאֵל תִּשְׁבַּחֵהוּ כָּל גְּמוּלָיו : הִסְלַח לְכָל עֲוֹנָבִי
 הִרְפֵּא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי : הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת
 חַיִּיכִי הַמַּעֲטֵרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים : הַמִּשְׁבִּיעַ
 בְּטוֹב עֲרִיךְ תַּתְּחַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁךְ נְעוּרַיִכִי : עֲשֵׂה
 צְדָקוֹת יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים :
 יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמִשְׁה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִירוֹתָיו :
 רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד :
 לֹא לִנְצַח יִרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטּוֹר : לֹא
 בַּחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ וְלֹא בְּעוֹנוֹתֵינוּ גָּמַל
 עֲלֵינוּ : כִּי כִגְבַהַ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר
 שָׁדוּ עַל יְרֵאָיו : בְּרַחֵק מִזְרַח מִמַּעַרְב

הרריק

הֲרַחֵק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ : בְּרַחֵם אֲבֵךְ עַל
 בָּנִים רַחֵם יְהוָה עַל יְרֵאָיו : כִּי הוּא יִדַּע
 יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ : אֲנוֹשׁ כַּחֲצִיר
 יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצִּיץ : כִּי רוּחַ עֲבָרָה
 בּוֹ וְאֵינָנוּ וְלֹא יִבְיָרְנוּ עוֹד מְקוֹמוֹ : וְחֶסֶד
 יְהוָה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ
 לְבָנֵי בָנִים : לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזוֹכְרֵי פְקָדוֹ
 לַעֲשׂוֹתָם : יְהוָה בְּשִׁמְיִם הַכִּין כֶּסֶף וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מִשְׁרָה : בְּרָכּוֹ יְהוָה מִרְאֲאֵי גְבוּרֵי
 כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ : בְּרָכּוֹ
 יְהוָה כֹּל צְבָאָיו מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ : בְּרָכּוֹ
 יְהוָה כֹּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מִמִּשְׁתֵּיתוֹ
 בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה :

עבודה שבלב אומרים ה' מלך בעמורה כי כן אומרים איתו מלכותו
 רום כדאיתא בנדרים שהביא כעל שכלי הלכות וז"ל עוד
 דסוד כמו עדות שאנו מעוררים בו ות' כמש"ס אהם ערו ופיו קל * ובשאר
 ממלכות איתו ראוי לנו לעמוד * והיה לנו לומר ה' מלך עבר מלך תודם
 ומלך עתיד אלא שהרבה פעמים נאמרו בדבר וסמורים ואלף שהקב"ה מלך
 עלמו רוממותו ונדולתו הוא מלך על כל הארץ כיון ויברו לו לא ויברו
 מלכותו ות' וסוד קאמר ה' מלך לשעבר כי לא חסר בעולמו דוד דוד ודורשיו
 מכירים אלתוהו ונכנסים תחת עול מלכותו אכל לעתיד יתפוק קל עניים סמס
 כרוס ואז ומלך לעולם ועד :

בעשרה ימי תשובה אומרים ה' הוא האלהים שכי פעמים ואחר
 ה' מלך שכי פעמים כמו ככל השנה ומנחם האר"י ז"ל לעמוד
 קם הוא כבוד הזמירות וכן סמנח :

(יהוה הוא האלהים) : יהוה הוא האלהים :

יהוה מלך הוה יהוה מלך הוה יהוה מלך יהוה
לעולם ועד :

והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד :
עד כאן מעומר הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו
מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן
העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
הללויה : כל הנשמה תהלל יה הללויה :

עבודה שבלב למלכת כנניות יש בו שבעה פסוקים כגד ו' קני מכרה
ומ"ט תיבות כגד נכיעות כפתורים ופרקים ונרותים
וסקודא אותו נחשכ לו כאלו הדלוק המכורה ככ"ה המק :

למנצח בננינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה : דעת בארץ דרבך בכל גוים ישועתך :
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים כי
תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים
אלהינו : וברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

יש חק המכורה ככל יום ומכוין כה מעלת עליו סתוב כאלו
מכוכת לו שהול כן מעולם סתא : וכל האומר למלכת כלורת
מכורה לא יקדם לו מקום דע : וילת כמעטו :

למנצח

כי עמד מקור חיים כאורך נראה אור

שויתי יהוה לנגדי

תמיד

היה הוה יהיה :

למנצח יברכנו אלהים ויראו אורו
ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים
צחב נני יודוך עמים אלהים כלם
נו ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים
תמו יודוך עמים אלהים ויודוך עמים
מור לדעת כל ארץ רבך בכל
שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו

דע לפני מי אתה עומד :

תמים תהיה עם יי אלהיך :

ס"ה צום נימטריא
ס"ה חכם נימטריא
קול ממזון תנחם סלה
ארני הלל

לְמַנְצַח מְזֻמֹּר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֱלֹהֵי וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מַגִּיד הַרְקִיעַ :
יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר וּרְיֵהוּ לְרִיָּה יְהוָה
דַּעַת : אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע
קוֹלָם : בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תֵּבֵל
מְלִיהֶם לְשִׁמְשׁ שֵׁם אֱהָר בְּהֶם : וְהוּא כְּחַתָּן
יֵצֵא מִחַפְתּוֹ יִישֵׁשׁ בְּגַבּוֹר רְרוּץ אֲרַח : מְקַצֵּה
הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקְוַתּוֹ עַד קְצוֹתָם וְאֵין
נִסְתָּר מִחַמְתּוֹ : תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פְּתֵי :
פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה
בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה
עוֹמֶדֶת לַעַד מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֲמַת צְדָקוֹ
יִחַדּוּ : הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רֵב וּמִתּוֹקִים
מִדְּבַשׁ וּנְפֶת צוּפִיִּים : גַּם עֲבָדְךָ גִּזְהַר בְּהֶם
בְּשִׁמְרֵם עֵקֶב רֵב : שְׁנֵי אֲוֹת מִי יִבִּין מִנְּסִתְרוֹת
נִקְנֵי : גַּם מִזְרִים חוֹשֵׁךְ עֲבָדְךָ אֵל יִמְשְׁלוּ
בִּי אֲזִ אֵיתָם וּנְקִיתִי מִפֶּשַׁע רֵב : יְהִיו לְרֵצוֹן
אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

כֶּסֶת וי"ט אומרים רכנו לדוקים

דיני ברוך שאמר

א צריך לומר הנוסח של פ"ז תיבות והנס שהלכוד יאמרו הנוסח אחר
הורה את דבר ה' יאמר כינו לבין עלמו הנוסח של פ"ז תיבות .
מח"כר בק"א סכ"א : ב' אס סיים ב"ס קודם החון עינה אחריו חמן אכל אס
סיים בבת אחת לא יענה חמן . סכ"א : ג' אס חמן סיים ברכה אחת וסוף
סיים עמו ברכה אחרת מותר לענות חמן . מג"א וברכ"י ט"ז וכן הסכים הרב
המגיה הזכיר דף ס"ו : ד' מותר לענות חמן אחר ברוך שאמר . האר"י ז"ל :
ד' מדכרו מעמע דכאמלע ב"ס לא יענה חמן . ונראה דכוונת הרב הוא על
חמן דברכות דלא יענה באמלע דכ"ס נתקן קודם הזלמוד . בר"י סכ"א : ו' אכל
יוכל לענות קדושה וברכו וקריש מידי דהוה חק"ש וברכותיה דעונה באמלע
הפרק . הרב המגיה בשלמי זכור דס"ו ע"ב ודוק היטב והכע"ל : ז' אין להפסיק
בדבור משתחיל ב"ס עד סוף תפלת י"ח ואפילו לכורך לזוה אין לדבר . סכ"א .
וגם אין להפסיק בשתיקה : ח' ככ"ס לא יפסיק אפילו לקרות פסוק שמע ישראל
עם הלכוד אלא יאמר התיבות שאומר בשעה שהלכוד אומרים פסוק שמע
כניגון הלכוד סוף אלו קורא עמהם . ט"ז סכ"ה ודלא כב"א וט"ז :
ט' הלכוד לכיוו אל יתשלל ואס יעבור זמן תפלה בזכור ויכול לעמוד עד
פרסה טרי . פתח עינים ד"ט . ואס הולך לכניו בתוך פסוקי דומרה וחד
יטול ידיו ויברך אש . יזר ויניח לויית ותפילין ויברך עליהם . יגנת ורדום :
י' ויכול לענות כל חמן באמלע פ' דומרה . אחרונים . וכהן שקראוהו לעלות
להורה וככ"ב עולה וקורא ונוסח כפיו . סדור ה' יעב"ן : י"א אס לא היה מנין
ולא אמרו קדיש יכולים לומר קדיש בתוך פסוקי דומרה ולכתחילה לריך להמתין
קודם ב"ס שלא יתחילו עד שיהיה מנין ויאמרו קדיש . כ"ל ודלא כמו שאמר :
י"ב וה"ר קדיש שאמר לפני הודו אכל אס זה הקדיש הוא על מה שאמרו תהלים
קודם זמירות ל' יאמרו קדיש . פני יהושע ס"ה ע"ט : יג' מומור לתורה
יאמר כניגון . סכ"א : יד' יוכל לומר מומור לתורה מיושב . דלא כמסר"י
סרוק ז"ל : טז' פסוקי ישי כבוד נתקנו בחכמה עוסק פלאה וכן כל חקוני
תפלה . הרב יעב"ן בסדרו וזה מבוחר לרואה כוונות האר"י ז"ל : טז' פסוק
והוא רחום יכפר עון יאמר אפילו בשבת ויו"ט . מח"כר סרס"ו : יז' ה' מלך
שנפסקו ישי כבוד א"ל לעמוד . דלא כהרב יעב"ן בסדרו ע"ט : יח' אס לא
כיון בפסוק פותח את ידך לריך לחוד ולאומרו וא"ל לחוד כל המומור . בר"י
סכ"א : יט' ויברך דור יאמר מעומד ובאומרו וזאת מוסל בכל בתיבת בכל יתן
ג' פרוטות סב' בבת אחת וסג' . הח"ך . האר"י ז"ל : כ' אס לא בא מנין והס
ממתניס עד סיבה לא יאמר ישתבח אלא ימתן עד סיבה מנין ואחר כך יאמר
ישתבח וקדיש . סג' : כא' וזהו לש"ל אכל יחוד יאמר ישתבח מיד . מג"א
סס : כב' לא יאמר ישתבח אס לא אמר ב"ס . והסבחים סבו כאמרים בלי
הפסק . זו"הק : כג' לא יאמר הסימה אחת כי ל"ל בנתיבה במסדר שבו כל
מלך . הרב יעב"ן בסדרו : כד' השתבח בין ישתבח לזכר עברה היא בוד .
כה חי העולמים נפתח . בר"י סד"ו :

יש אומרים זה הפסוק קודם כרוך שאמר

וְהָיוּ מְרִכִּים אֲמִנָּה וְיִשְׂרָתֵיהֶם מִיִּנְקֵתֶיהָ אֲפִים אֶרֶץ
יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעַפְר רִגְלֶיךָ יִלְחֲכוּ וְיַדְעֵת בִּי אֲנִי
יְהוָה אֲשֶׁר לֹא יִבְשׁוּ קַיִ :

ועוב לומר גם כן השכת הכתמר סוס

האדרה והאומנם	לחי עולמים :	הלקק והלכוכ	לחי עולמים :
הנאות והנדולק	לחי עולמים :	הכינה והכרכם	לחי עולמים :
הסוד והסדר	לחי עולמים :	הדעת והרכור	לחי עולמים :
הזיו והזוהר	לחי עולמים :	הועד והותיקות	לחי עולמים :
הטכס והטוהר	לחי עולמים :	החיל והחוסן	לחי עולמים :
הכתר והכבוד	לחי עולמים :	היקוד והירקם	לחי עולמים :
המלוכה והממשלם	לחי עולמים :	הכוי והכלק	לחי עולמים :
הסגנו והסגב	לחי עולמים :	העז והעכוס	לחי עולמים :
הכפר והסדות	לחי עולמים :	הלכוי והלדק	לחי עולמים :
הקריאה והקדושם	לחי עולמים :	הרקמים והרוממות	לחי עולמים :
השיר והשכת	לחי עולמים :	הההלה וההפארת	לחי עולמים :

עבודה שבלב א כרוך שאמר יש כו פ"ז תיבות ופי' ראשו כהם פ"ז ויש כו ע"ו פעמים כרוך כנגד ו' רקיעים וז' ארקים והמקום כ"ה שהוא אחד ושליש ככל ויש כו שבעה שכתים כנגד מ"ה דוד שבע כיום הללקך ואמרם כרוך שאמר והוא העולם ר"ל העולם החומרי להורות שהשמים והארץ נבראו כמאמר ואמלטי הים ככריאתם שאליה הים המאמר והוא שכתו כי הוא אמר והיו אמרם כרוך עושה כראשית להורות שכל המעשים השכליים הם עשה הש"י אותם כראשית נבראו אמור כהורה או כהכמה עולם השכלי הכל לקר וכלשון ראשית למדכו שקודם שברא העולם החומרי ברא המלאכים ולפיכך נקראו ראשית רובם לו' ראשית הכרואים ואמרם כרוך אמר ועושה להורות שהוא מתמיד הוהם על הדרך הנו' במאמר וכמעשה שאומר ועושה לעולם ואמרם כרוך גזור ומקיים לאמה שינוי הטעמו וחרוש הכללות כי בהתאמה זה התאמת דרך ואם גזר הכל מראש ככר או"ל תבאום הקב"ה עם מעשה כראשית כלומר שנתקבלת הכרואה הטובע ככרואו שאלו מטבעם הנהיג לזמנים ידועים ' או נאמר שהוא גזור כפי רצונו לשנות הטבע ונבראו לעשות רצונו וזה נאות לדעת הקורה והוא שכתוב לעשות כללות גזריות לכרו לפי טבעייתם הכללות הטבע כול ומלאך שהוא עושה לכרו ואמרם כרוך מרחם על הלקך להורות שהוא מרחם על העולם השכלי כרוך רחמים ואמרם על הכריות שהשנתקו ב"ב בתישום שלח האמר חמוכים שם עומדים השנתקו כהם אכל הקיישום הנפארים קין בהם השנתקו לפיכך כח ולמדך כרוך מרחם על הכריות כלומר על כל בריות ובריות ואמרם כרוך משלם שר עוב לוראוי שלח האמר הואיל ומשבתם על השבתם

מה לדיק ורע לו לכך כח ולמדך שהוא משלם שר טוב לוראוי והטוב האמתו הוא בעולם שכולו טוב ואת"כ האדרה כנ' האדרים כנגד ג' עולמות * סמלך כנגד עולם השפל ומלכותו ככל משלם * הגדול כנגד העולם הגדול שבו וראם גדלו והוא עולם הנגללים * והקדוש כנגד עולם המלאכים הקדושים והתקויו כו מהולל כפי עמי להודיע שמלללים את השם הוא כלשון כני אדם ולא שהוא ככתיבת עלמו אכלו שכת וע"ד זה או"ל קו לאו דאחא משם ואמריכסו קו לאו דאחא ככ"הג וכו' : ב אסור לדבר מכ"ש ואילך וטעם שהכל שכת למקום שאנו מקדומין להפילה כמ"ש ז"ל לעולם יסור אדם שכתו למקום ואת"כ והפלה ולכן אין ראוי להפסיק בין שכת להפלה :

יש לקחו שני זיוות שלפניו כידו ויש אומרים כרוך שאמר על דרך חומנות ולכסוף ויסקם * ועומד וקומר ככוונת :

כָּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה
הָעוֹלָם בְּרוּךְ
אוֹמֵר וְעִשָּׂה * בְּרוּךְ
גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם * בְּרוּךְ
עוֹשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ *
בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת * בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
טוֹב לִירֵאָיו * בְּרוּךְ חֵי לְעַד
וּקְיָם לְנֶצַח * בְּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ * בְּרוּךְ
אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךָ
הָעוֹלָם הָאֵל אֲב הַרְחֵמֵנוּ
הַמַּהְלֵל כְּפָה עִמּוֹ מִשְׁבַּח
וּמְפֹאֵר בְּרִישׁוֹן חַסִּידָיו
וְעַבְדָּיו וּבִישׁוּרֵי דוֹד עַבְדֶּיךָ
נִחְלָדְךָ יְהוָה יִתְרַמֵּנוּ
בְּשִׁבְחֹת וּבְזִמְרֹת וּבְנִיחָיו

יש אומרים כרוך שאמר על דרך חומנות שהוא פ"ו תיבות :
כָּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם
בְּרוּךְ הוּא * בְּרוּךְ
אוֹמֵר וְעִשָּׂה * בְּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקַיֵּם * בְּרוּךְ עוֹשֵׂה
בְּרֵאשִׁית * בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הָאָרֶץ * בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
הַבְּרִיּוֹת * בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
טוֹב לִירֵאָיו * בְּרוּךְ חֵי לְעַד
וּקְיָם לְנֶצַח * בְּרוּךְ פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׂמוֹ * בְּרוּךְ
אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִיךָ
הָעוֹלָם הָאֵל אֲב הַרְחֵמֵנוּ
הַמַּהְלֵל כְּפָה עִמּוֹ מִשְׁבַּח
וּמְפֹאֵר בְּרִישׁוֹן חַסִּידָיו
וְעַבְדָּיו וּבִישׁוּרֵי דוֹד עַבְדֶּיךָ
נִחְלָדְךָ יְהוָה יִתְרַמֵּנוּ
בְּשִׁבְחֹת וּבְזִמְרֹת וּבְנִיחָיו

וְנִשְׁבַּחַךְ וְנִפְאָרְךָ וְנִמְלִיכְךָ
 וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ
 מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַד
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה מֶלֶךְ מוֹדֵד
 בַּתְּשֻׁבָּחוֹת :

שְׂבַחָה * וְלֹא מִשׁוֹא
 פָּנִים * וְלֹא מִקַּח
 שֹׁחַד * צְדִיק הוּא
 בְּכָל דְּרָכָיו וַחֲסִיד
 בְּכָל מַעֲשָׂיו * בְּרוּךְ
 פֹּדֶה וּמְצִיר :

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ * וּבְרוּךְ זְכוֹר
 לְעוֹלָמֵי עַד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 אֲב הַרְחֵמֵן מוֹדֵד בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר
 בְּדַשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו * וּבְשִׁירֵי דוֹד
 עַבְדְּךָ נִהְלַךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשֻׁבָּחוֹת
 וּבְזִמְרוֹת נִהוֹדְךָ : נִגְדַלְךָ * נִשְׁבַּחְךָ *
 נִפְאָרְךָ * נְרוֹמְמְךָ * וְנִמְלִיכְךָ * וְנִקְדִישְׁךָ *
 וְנַעֲרִיצְךָ * וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד
 חַי הָעוֹלָמִים * מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר שְׁמוֹ עַד
 עַד * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מוֹדֵד
 בַּתְּשֻׁבָּחוֹת :

עבודה שלב א מוזמר לתורה הוא כנגד קרבן תורה כי נפלאותיו
 יתברך עם סודם כבד עח וכעל רגע רכו מספר חזן בעל
 חכם מכוני כנסו ולכן תקנו שכל חזן וקמח והן תורה לסקב"ס על כל אשר
 בתלבו וזמלכו : ב עשרה מוזמורים כנגד עשרה מאמרות שכתב נכרף העולם
 כ"ב כחבורתם * ואשר שכתובים כי התפלה שזוף כנגד עשרה מאמרות
 כנגד

כנגד תמידים תקיבם חקת סוף מנ' דברים שהעולם עומד עליהם ולזה חנו
 מקדימין לתפלה אלו סוף מוזמורים כנגד י' מאמרות שכתב נכרף העולם :

מִזְמוֹר לַתּוֹדָה הִרְיֵעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ :
 (ר"ת הלכה) עַבְדָּיו אַתָּה יְהוָה בְּשֻׁבָּחָה
 בָּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרַנָּה : דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא
 אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן
 מְרַעִיתוֹ : בָּאוּ שְׁעָרָיו בַּתּוֹדָה הַצִּרְתָּיו
 בַּתְּהִלָּה הוֹרוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : כִּי טוֹב יְהוָה
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דֶּר וְדֶר אֲמוֹנָתוֹ :

ככל פסוק יכוין אות חקת משמש לירופי שדי

ס יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
 במעשיו : יהי שם יהוה מברך מעתה
 ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו
 מהלל שם יהוה : ס רם על כל גוים יהוה
 על השמים כבודו : י יהוה שמך לעולם
 יהוה זכרך לדר ודר : י יהוה בשמים הכין
 כסאו ומלכותו בכל משלה : י ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה
 מלך : י יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך
 לעולם ועד : ס יהוה מלך עולם ועד אברו
 גוים מארצו : י יהוה הפיר עצת גוים הנביא

מחשבו

מחשבות עמים : רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יהוה היא תקום : י עצת יהוה
 לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר :
 כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : כי
 בחר יהוה בציון אנה למושב לו : כי
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי
 לא יטש יהוה עמו ונתלתו לא יעזב : והוא
 רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
 אפו ולא יעיר כל חמתו : יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :

עבורה שבלב מהקוליס המזמורים מההלל לרוד ויש לומר באמרתו
 ככונתו שיש בו פסוק פותח את ידך שהיא העיקר וכמ"ש
 העור סימן כ"ח דכעבורו תקנו לומר כל המזמור לפי שמוכר בו שבתו של
 סק"ה שמטבית על כל כרויתו ומפרכסן וכ"כ תרכ ועב"ץ דהויכו שהוא
 פותח את ידך דמפתח של פרכס לא כמכסה כוד שלוח ולכך פסק מרן שם
 ס"ו ובא"ה סק"ה האם לא כיון כפסוק זה לרוד לתור ולקומרו פעם אחת
 ועיון בלבוש והוא"ץ וכתב תרכ"י והלבוש שם שאר"ל דכל האומר תהלים
 לרוד בכל יום שלשה פעמים מוכתה לו שהוא כן העולם הכא הויכו שאלו
 מוכתה לכל משום מצות זו כלכד הויכו כן העולם הכא וע"ש וכתב
 מסריכ"ד סימן קמ"ה דכחות מזמורים אלו תהימה ספר תהלים כי הויכו
 דהמכנס הוא דכתהימה תרוש משקל האדם להיות כולל שם רוב תרוש
 כקולור מולין להיות לו לזכרון ע"ד הויכו לך לויכוס כך עשה לנו דהמע"ת
 כלל מכל המזמורים מוזמור תהלים לרוד להודיע לכני הקדם בזהותו
 אלא דאחר כך מן הכלל עשה פרטים עור שם המזמורים שלאחריו ומלאתו
 פסוק כמזמור"י כן שרגא זלוק"ל דע"כ לשבח המזמור יש בו כל האל"ף
 כ"ת כר"ת כל פסוק ובאמצע הפסוק מתחיל כו"ו שהו"ו נקראת חולפת
 דתור לבמר דכל האמרו ומכוון בו כראוי וכו"ו זה הוא דתק בע"ץ שהינס
 וכל ותי לעולם אלא שכתב שם תרכ"ץ דכחות ח"ק"ל לא יש ו"ו כי אם
 ח"ק"ל ולכ"ד דהויכו לומר שהאמרו ומכוון בו יש לו תק מאל עליון
 דתקום תרכס וע"ש שכן הוא דה"ל לאמרו ככל וס" וכן ח"ק הוא
 יעורר בוסס לומר דכל האמרו הויכו דואם פני בוסס ע"ש ומתקלנו

ככ' פסוקים אלו תהלים כמ"ש העור והלבוש משום דמתא ולפיכך שלרוד
 סאדם להקיישכ שעה קודם דיתפלל כדאוקא כש"ס דכחות דף ל"ב ועיון
 סימן ל"ג ס"א וככ"ה ס"ו והפסוק השני הויכו לומר שאבו כותבים שכת והודיאס
 על שזכרו לכך להללו המור ע"ש :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
 אשרי העם שככה לו אשרי העם
 שיהוה כתי אלהיו :

תהלה לרוד ארוממך אלוהי המרך
 ואברכה שמך לעולם ועד : בכל
 יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד :
 גרוד יהוה חכמם ומהלל מאד ולגדלתו אין
 חקר : דוד לרוד ישבח מעשיך וגבורתיך
 יגידו : הדר כבוד הורך ודברי נפלאתיך
 אשיחה : ועוזו נוראותיך יאמרו וגדולתיך
 אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארך אפים
 וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמו על
 כל מעשיו : יודוך יהוה נכורס כל מעשיך
 וחסדיך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו : להודיע לפני האדם
 גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך
 מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דוד

וְדַר: סוּמַךְ יְהוּה תַפְאֶרֶת לְכָל הַנְּפָלִים וּזְקַף
 לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָר אֲרִיךְ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
 אֶת יְדֶךָ (יכוין מאד כפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת
 פאי נימ' יאהרונה נימ' סאל ס"ת התך)
 וּמִשְׁבִּיעַ (נימ' התך) לְכָל חַי רְצוֹן: צְדִיק
 יוֹהוּוֹהוּ יִסֹּד בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
 קְרוֹב יְהוּה מַלְכוּת לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוּה כֹּלֵךְ אֶת
 כָּל אֲהַבָּיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּת
 יְהוּה סוּד יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם
 קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוּה: אֲהַלְלָה
 יְהוּה בְּחַי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי:
 אֵל תִּבְטְחוּ בְּגִדִיבִים בְּכֵן אָדָם שְׂאֵין לוֹ
 תִּשְׁוַעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָדוּ עֲשֵׂתֵנָתוֹ: אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוּה אֱלֹהֵיוֹ: עֲשֶׂה שְׁמִים

וְאֲרֶץ אֶת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הִשְׁמַר
 אֵמֶת לְעוֹלָם: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוֹקִים נֹתֵן
 לָחֵם לְרַעֲבִים יְהוּה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוּה
 פָּקַח עֵינָיו יְהוּה זָקַף כְּפוּפִים יְהוּה אֲהַב
 צְדִיקִים: יְהוּה שָׁמַר אֶת גְּרִים יְתוֹם וְאֶלְמָנָה
 יַעֲזִיר וְדָרַךְ רְשָׁעִים יַעֲזוּת: יְמֹלֵךְ יְהוּה
 לְעוֹלָם אֲדֹתֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים
 נְאוּהָ תְהַלֵּךְ: בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוּה
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם: הַרְוֵפֵא לְשִׁבְרוֹי לֵב
 וּמַחֲבִישׁ לְעֲצָבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים
 לְכָלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדֹנֵינוּ וְרַב כַּחַ
 לְתִבְנוֹתוֹ אֵין מִסְפָּר: מְעוֹרֵד עֲנוּיִם יְהוּה
 מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אֲרֶץ: עֲנֵי לִיהוּדָה
 בְּתוֹרָה זְמִרוֹ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכַסֶּה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִּין לְאֲרֶץ מָטָר הַמְצַמִּית
 הָרִים חֲצִיר: נֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבִנֵי
 עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֵת הַסּוּס יִחַפֵּץ
 לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּצֵה יְהוּה אֶת
 יְדָאֵי אֶת הַמִּיחֲלִים לְחַסְרוֹ: שְׂבַחֵי יְרוּשָׁלַם

את יהוה הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי
 שעריך ברח בניה בקרבך : השם גבורך
 שרום חרב חטים ישביעך : השלח אמרתו
 ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנותן שרג
 בצמר כפור באפר יפור : משליך קרחו
 כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישלח דברו
 ומסם ישב רוחו יזרו מים : מגיד דבריו
 ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה
 כן לבר גוי ומשפטים בר ידעום הללויה :
 הללויה הללו את יהוה מן השמים הדרוהו
 במרומים : הדרוהו כל מלאכיו
 הדרוהו כל צבאיו : הדרוהו שמש וירח
 הדרוהו כל כוכבי אור : הדרוהו שמי
 השמים והמים אשר מעל השמים : יהללו
 את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם
 לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו
 את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות :
 איש וברד שרג וקיטור רוח סערה עשה
 דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 ארזים : התיה וכל בהמה רמש וצפור

כנה : מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל
 שופטי ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים
 עם נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב
 שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם
 קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל
 עם קרובו הללויה :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
 בקהל חסידים : ישמח ישראל
 בעשיו בני ציון יגילו במלכם : יהללו שמו
 במחול בתף וכנור יזמרו לו : כי רוצה
 יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה יעלו
 חסידים בכבוד ירננו על משכבותם :
 רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם :
 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים :
 לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבל
 ברוד : לעשות בהם משפט כתוב הדר
 הוא לבר חסידיו הללויה :

הללויה הללו אל בקדשו הדרוהו ברקיע
 עזו : הדרוהו בגבורתו הדרוהו
 ברכ גדלו : הדרוהו בתקע שופר הדרוהו

**בְּנֵבֶל וּבְנֹזֶר: הִלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֹל הִלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעֹגֵב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַת הִלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ
 הִלְלוּיָהּ: כַּהֲתִי"ה**

עבודה שבלב כופלין פסוק כהתי"ה להודיע שבמרו מזמורי תהלים
 (וכן פסוק ה' ומלך לעולם ועד כופלין אותו מפני
 שהיא סוף שירה) ואומרים אחר כך פסוקי כבוד ה' לעולם וכו' כי יש כהס
 רמז לכרית ה' וק"ש תהלים כבוד ה' לעולם יש בו חמש תיבות כנגד
 כבוד ה' המכבוד לעולם ועד כבוד ה' מליון יש בו שש תיבות וכבוד ה'
 תהלים וכו' וכבוד שם כבודו וכו' כי יש כהס י"ט תיבות כנגד י"ט תיבות
 וכרית סמיכון:

**בְּרוּךְ יְיָ הוֹיָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ הוֹיָה
 מִצִּיּוֹן שִׁבְן יְרוּשָׁלַם הִלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ
 יְיָ הוֹיָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמֵל
 כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:**

עבודה שבלב א' אומרים ויברך דויד עד ומחללים לשם התפלתו וסוף
 ה"ה א' כ"ט ויברכו שם כבודך עד כמים עזים וסוף
 כספר נהמיה ע"י ומתקבצו לעמוד על רגלינו עד אהם הוא ה' האלהים
 יי' אלהים וסוף סוכב הנכחו של דקת ככות הכנסת וכל אחר כותן
 דקת כסודו לוקחם מושל ככל כאשר לום טרם הקדוש אה"י זלוק"ל ואחר
 כך קומרים ויושע ה' ושירת סים זכר ליולדת מלרים ככהכ כתורים וכרת
 כי עכר היות כמלרים: ב' ויברך דוד כחכ הרד"ף ויעור דסטעס דאומרים
 ויברך דויד ושירת סים לפי שכל אותם ע"ו לשונות של שבת הסדוים
 ככרבת ושחיק דרשו כמכילתא מתוך שירת סים ומתוך פסוקים של ויברך
 דויד ואפשר כמי דסינו לזעור מעשה כראשית דמתקו הכל וכן ענין יולדת
 מלרים שבו כפסוקס וכודע גילוי שכינתו ומלכותו ויכלתו וסגנתו וק":
 לריץ לעמוד ככוכס

**וּבְרָךְ דָּוִד אֵת יְיָ הוֹיָה לְעֵינֵי כָל הַקְּהָל
 וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹיָה אֱלֹהֵי**

**יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: לָךְ יְיָ הוֹיָה
 הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הוֹיָה הַמְּמֻלָּכָה
 וְהַמְּתַנַּשָּׂא לְכָל דְּרָאִשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
 וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדֵּד וּלְחַזֵּק לְכָל: וְעַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרְתֶּךָ: וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְדוּמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: אַתָּה הוּא יְיָ הוֹיָה
 לְבָדֶךָ אַתָּה עֹשֵׂת אֵת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל עֲבָאִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
 וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מַחִיָּה אֵת כָּלֶם וְצָבָא
 הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הוֹיָה
 הָאֱלֹהִים רַ"ת אֱהִיָּם וְע"כ מַעֲוֹמֵד אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם: וּמִצָּאתָ אֵת לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ
 וּבְרוּת עֲמוֹ הַבְּרִית לְתַת אֵת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְכוּסִי וְהַגְּרָגְשִׁי
 לְתַת לְזַרְעוֹ וּתְקַם אֵת דְּבָרֶיךָ בִּי צְדִיק
 אַתָּה: וְתִרָא אֵת עֲנֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם**

ואת זעקתם שמעת על ים סוף : ותתן
 אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
 עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש
 לה שם כהיום הזה : והים בקעת לפניהם
 ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם
 השלכת במצולת כמו אבן במים עזים :
 ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים : וירא ישראל את
 היר הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
 ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
 ובמשה עבדו :
 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
 אשירה ליהוה כי גאה גאה
 סוס ורכבו רמה בים : עזי
 וזמרת יהוה ויהי לי רישועה זה
 אדני ואנהו אלהי אבי
 ואר ממנהו : יהוה איש מלחמה
 יהוה שמו : מרכבת פרעה

וחילו ירה בים ומבחר שרשיו
 טבעו בים סוף : תהמת יבסימו
 ירדו במצולת כמו אבן : ימינה
 יהוה נאדרי בלח ימינה יהוה
 תרעץ אויב : ובלב גאונה
 תהרס קמיה תשלח חרנה
 יאכלימו בקש : וברוח אפיה
 נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
 קפאו תהמת בלב ים : אמר
 אויב אדרף אשיג אחלק שלל
 תמלאמו נפשי אריק חרבי
 תורישמו ידי : גשפת ברוחך
 כסמו ים צללו כעפרת במים
 אדירים : מי כמכה באלים
 מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה פלא : נטית ימינה
 תבלעמו ארץ : נחית בחסדה
 עם יו גארת נהלת בעוק
 אר נוח קדשך : שמעו עמים
 רננו חיל אחו ישבי פלשת

אז נבהלו ארופי אדום אילי מואב
 יאחזמו רעד נמנו כל ישיבי
 כנען : תפל עליהם אימתה ופחד
 בגדר זרועך ידמו כאבן ער-
 יעבר עמך יהוה ער-יעבר עם-ו
 קניית : תביאמו ותטעמו בהר
 נחלתך מכון לשבתך פעלת
 יהוה מקדש אדני כוננו ידיך :
 יהוה ימלך לעולם ועד :

(יהוה ימלך לעולם ועד :

י מלכותיה קאים לעם ולעלמי עלמיי :

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה
 עלהם אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 כי ליהיה המלוכה ומושל בגוים : וערו מושיעים
 ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה
 המלוכה : והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא
 יהיה יהוה אחד ושמו אחד :

ועומד השליח לבור לפני הויכח * ויש להמתין מכין לומר ושתתק אכל יקוד
 יש לו להסמיך הויכח אחר לישתתק * יש מני שאומר ששלמה המלך חכמו ושמו
 כהתקל * ויש שאמרו שחכמו חכמו חכמו ושמו כסופו :

ע"ש ושתתק יש כו ע"ו הלולים כנגד ע"ו שיר שמעלות דוד :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך
 הגדול והקדוש בשמים ובארץ

כי לך נאה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד * כל כשמה אחת עד ומלכות ישיב
 ושבחה הלל וזמרה עזו וממשלה נצח
 גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה
 ומלכות * ברכות והודאות לשמך הגדול
 והקדוש * ומעולם ועד עולם אתה אד *
 ברוך אתה יהוה מלך גדול ומתקד
 בתשבחות * אל ההודאות * ארון
 הנפלאות * בורא כל הנשמות * רבון כל
 המעשים * הבוחר בשירי זמרה מלך (אל)
 חי העולמים אמן :

כעשרה ימי השוכה אומר מומר ממעמקים :

דיני יוצר אור

א א אמרו קדוש וברכו כי' והלכו קודם שיתחילו יולר משלמין עד
 התפלת * מעט יוסף ת"כ סי"ב : ב אס החול קדוש או קדוש
 כעשרה ואלו קלה גומר הקדוש או קדוש * ס"ה : ג אס טעה ואמר אשר
 כרכו מעריב ערכים וזכר חכך ואמר יולר קור וסיוס יולר המאורות יכח *
 ס"ח : ד אס לא נזכר עד שגמר אהבת עולם לא יפסיק ואומר כרכה יולר
 אחר תפלה י"א * משפט זרק ח"ב ס"כ : ה יאמר וכטובו מתדש ככל יוס
 תמיד * סא"י ז"ל : ו יחד בקול דכרו אלקוס חיוס ומלך עולם כל"ל *
 סא"י ז"ל וסר"א : ז רבון קוניהם כל"ל * מהר"א רי כועון ס"א הסכים
 טרכ פר"ח ה"ר"ק : ח הגדול הנכור אס נסתפק אס עומד כהנכור והכורא
 קדוש הוא שכיולר או ככרכה אלקה עולם הנכור והנכורא כעקבו * אינו חזר
 לכרכה ראשונה ואמר כעקבו * נכת ורדוס ס"א וכן הסכים מהר"א ח"ד
 ככ"ו ולא כהרב פרי סא"ר ועיון שאלות ותשובות קרית תנס ס"א * ט קדושה
 כלס כאתר ה"ו כעורק ועמטן לכלס כאתר * סא"ר ז"ל : י קק"ק ז"ל
 מיושב דוקא ואס עמר עועט ואס סוק עומד לר"ך לושב * סא"ר ז"ל :
 יא פטע המנכט לומר קדושה יולר יחיד וכן קדושה דסדרה * יב ז"ל
 טרפוס לעינתם משמקוס * סא"ר ז"ל : יג ז"ל והאר עובינו

בתורתך

Achodes 13

כתורתך ודכך לכנו במלותיך • האר"י ז"ל : יד כשאומר מתר וסכך עלינו
 ויחזו ר' ליליות כון קמוס לזרת כוד שמאל כנגד לכו ויכוון באומרו
 וקרבננו מלכנו לזכור מעמד הר סיני • לשמך סנדול זכירת שימחה עמלק •
 באסכה לסודות לך זכירת מעשה מרים שספס ככרל לסודות לה' ולימדו
 וכו' • האר"י ז"ל : מן ככרכות דק"ש אס קראוהו לס"ת לא יעלה • עיון
 לקמן סי"א דין כ"ג :

עבודה שלב

א' אומרו קדיש בלשון ארמי וטעם כהכו הסוספות פ"ק דכרכות כשכיל
 ססיו שומעיו אוחו אחר הדרשה כדאמרינן כסוף סועס אין סעולס
 מתקיים אלא באיש"ר דאגדהא ויש להתיישב דמלשון סגמרא כרכה ג' כרס
 שמתחלה סיו אומרוס אוחו כל"ס סק מדקאמר וסי סמו סנדול מכורך • וסכל
 כו כחך שלך וקטרנו עליכו מלאכים שלעתיד לכא יסיו לדיקוס גדולים
 ממ"ס כמ"ש ז"ל • ואכו מהפללון שיתקרב אוחו סומן לכן אומרוס אוחו
 כל' ארמו : ב טעם קדישוס אומרוס ככל יוס כחך סאגור כסס סראכ"ד
 סח' אחר פסוקי דומרס שיש לשס הפסק כפסיקוס וקדיש אחר סיוס סעלס
 מו"ס סססא מלוס כפכו עלמס ואינכ דכוקס לאחריס וקדיש אחר קריאת
 סקורס כו סוף מלוס כפ"ע וקדיש אחר סקדוסי וסוף דכר סכקרוסי וקדיש
 אחר אומרוס מומור או פרק אגדה או משכס כדאמרינן עלמא על מס קאי
 אקדוסי וסדרת אר"י ר דאגדהא וקדיש אחר אשרי למנכס סוף מלוס כפ"ע
 כדאמר ר"ק כל סאומר סעלס לרוד ככל יוס וכו' וקדיש אחר כרכות סמע של
 ערכית כו סעלס ערכית רשות ויש סהולכוס לכתיס קודס י"ח ולא ישמעו
 קדיש וקדיש לאתר סעלס ערכית שככר נשלמס סעלסס ואין סוחתין מו'
 כעור ליוורכו וע"א לסוסוף כככת כקדיש זס ולומר וילמח סורקוס וכע
 קז משוחיס וישכלל סיכלוס ויפרוק עמית כו כככת ססמקטרוס סכו סמו
 אכו מתארוס יוקר וכן און מנכנכו לעמוד כשאומרוס קדיש וכן סוס כוסכ
 מהר"ל וסר כעל ככ"ס וכן לא כעניות אר"י וכ"כ סאר"י :

כקדיש לרין לענות חמשה פעמים אמן

יתגדל ויתקדש שמייה רבא • (כאן יענה אמן ויכוון
 אידרהגויה נימטרוח אמן ח') בעלמא די נרא
 כרעותיה • וימריך מלכותיה • ויצמח פורקניה • ויקרב
 מישיחיה • (אמן כ' האמרון בעלמא) בחייכון וביומיכון ובחיי
 דכל בית ישראל בעגרא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג' ויכוון
 מלמעלה ויאמר עד האמרון בעלמא) אמן : יהא שמייה רבא
 מברך • לעלם לעלמי עלמיא • רחברך • וישתבח •
 ויתפאר

ויתפאר ויתרומם • ויתנשא • ויתהדר • ויתעלה •
 ויתהלל • שמייה דקודשא בריך הוא • (אמן ויכוון כ"ל)
 לעילא מן כל ברכתא • שירתא • תשבחתא • ונחמתא •
 דאמירן בעלמא ואמרו (אמן ס' ויכוון כ"ל) אמן :

ואומר סחון ברכו את יהוה המבורך : ואמרוס סקסל כלתס

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכו סמלכוס סקדוסי כרוך סוף • ססוף
 ראשון וסוף אחרון ומכלעדיו אין אלתוס • יהו שס ס' מבורך
 מעתס ועד עולס • וסמו מרומס על כל כרכס וסעלס :

ברוך כפי יהוה רוח המבורך שמס לעולם סיס ועד ימיס :

עבודה שלב

תקנו ח"כ כיוצר סעעולס מתקיוס כעכור סתורס וסחורס וולאס כולס
 מת"כ שסס כ"ך אוחיוס ורמו לרכר נגולס וכסמס כ"ך כדאיתא
 כמדורס קווח ויש ככרכה וולר וילרס סמלאכוס לפו ססס יקראוס אור
 מטיפעו' אור לעולס ע"י סקועס סגלגלוס סמכועו' אוקס כידוע לכל מכון :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
 יוצר אור ובורא חשך • עשה ימים
 ובורא את הכל • המאיר לארץ ויבדרים עליה
 ברחמים • נימ' מלכ' ונכטובו מהדש בכל יום
 תמיד מעשה בראשית • מה רבו מעשיך
 יהוה • כלם בהכמה עשית מדאה הארץ
 קניניה • המלך המרומם לבדו סוף
 המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם

אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו *
 ארון עזנו * צור משגבנו * מגן ישענו *
 משגב בעדנו : יאמר א"ב זו כנסימה חסת אל
 ברוך גדול דעה * הכין ופעל זהרי חמה *
 טוב יצר כבוד לשמו * מאורות נתן סביבות
 עזו * פנות צבאות קדושים * רוממי שרי
 תמיד מספרים כבוד אל ר"ת מכלל וקדושתו :
 תתברך יהוה אלהינו בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת על כל שבת
 מעשי ידך ועל מאורי אור שיצרת המה
 יפא וך סלה :

תתברך לנצח צורנו * מלכנו * וגואלנו *
 בורא קדושים * ישתבח שמך
 לעד מלכנו יוצר (ר"ת מו"ס משס ע"ב) משרתים *
 ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם *
 ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים
 חיים ומלך עולם * כלם אהובים * כלם
 ברורים * כלם גבורים (ר"ת סס אב"ג) * כלם
 קדושים * כלם עושים באימה (ר"ת ע"ב)
 וביראה רצון קוניתם * וכלם פותחים את

גיהם

פיהם * בקדושה * ובטהרה * בשירה *
 ובזמרה * מברכין * משבחים * מפאריין *
 ומקדישין * ומעריצין * וממליכין את שם
 האל המלך הגדול הגבור והנורא (יכין כי
 ר"ת חמשה תיבות אלו האל המלך הגדול הגבור והנורא כני'
 כ"ו כמספר סס הויה כרוך הויה) קדוש הוא וכלם
 מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה
 מזה * ונותנים רשות זה לזה * דהקדיש
 ליוצרים בנחת רוח * בשפה ברורה ובנעימה
 קדושה * כלם כאחד עונים באימה *
 ואומרים ביראה * קדוש * קדוש * קדוש *
 יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו :
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול
 מתנשאים (לעמת השרפים) לעמתם
 משבחים ואומרים * ברוך כבוד יהוה
 ממקומו :

לאל ברוך נעימות יתנו * למלך אל חי
 וקיים זמירות יאמרו * ותשבחות
 ישמיעו * כי הוא לבדו מרום וקדוש *
 פועל גבורות * עושה חדשות * בעד

מרחמות

מלחמות * זורע צדקות * מצמיח ישועות *
 בורא רפואות * נורא תהלות * ארון
 הנפלאות * המחפש בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית * כאמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו (אין לומר והתקין מאורות
 והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא *)
 ברוך אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו ר"ת נ"י ע"כ יהוה
 אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת
 עלינו * אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול
 ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו חקי
 חיים לעשות (חקי) רצונך בלבב שלם בן
 תחנונו אבינו אב הרחמן * המרחם רחם
 נא עלינו ותן בלבנו בינה * להבין להשכיל
 לשמוע לתמוד וללמוד לשמור ולעשות
 ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
 באהבה * והאר עינינו בתורתך * ודבק
 לבנו במצותיך * ויחד ללבנו לאהבה
 וליראה את שמך לא נבוש ולא נכלם
 ולא נכשד לעולם ועד * כי בשם קדשך

הגדול

הגדול הגבור והנורא בטחנו * נגידה
 ונשמחה בישועתך * ורחמיך יהוה אלהינו
 וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד *
 מהר והבא עלינו ברכה ושרום * כאן יאסוף כד'
 לטיות ויסיו מקובלים כידו השמאלית על לבו עד שמגיע לודבריו
 חיים וכו' מהרה מארבע בנפות כל הארץ *
 ושבור עול הגוים מער צוארנו * והוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו * כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ורשון:
 וקרבתנו מלכנו (יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני)
 לשמך הגדול (ויזכור למחות זכר עמלק שבעבורו חן
 סמס גדול ושלם) באהבה להודות לך (ויזכור מעשה
 מרים שהפה ככרפת להודות לש"ת ולא לרבה לחן סרע)
 וליחדך * ליראה ולאהבה את שמך * ברוך
 אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה :

דיני קריאת שמע

א קטן שהגיע לתוכך ככן ע"י או י' שנים חייב כק"ש : ב שבור חס זכור
 לדבר לפני סמלך קורא ויש מקילין כק"ש : ג כמים פעורות מק"ש
 ובכון שיקבלו עול מ' שמים ויקראו ע' ראשון וכשכמ"ל : ד כש' פעורות
 מוכרות ו"מ וקאכסו אינס ובלאוי י"ח בוכור' י' מ כסרסור : ה מלות ארבע
 כונס לפתח י"ח ובק"ש פרוץ לכיון לסכין מם סוף אומר וכוונת כמ' ח' חת
 לא כיון כס' ח' חודר כי לא ילא י"ח וסשאר חס לא כיון ולא : ו כשלא כיון כס'
 ח' וחודר ומקין קלת קו יאמרכו כלהש : ז סקורא ק"ש לא ירמז כעוננו ולא
 יקרו כשפתיו ולא יקרו כשפתיו ולא יראם כאלכעוהו וקסור לרמז חס'
 ללודך מלום כס' ח' וכשכום יש לסקל למלום חכל שלא ללודך מלום חסור כס'
 כס'

כפ' סיה : פ המהלך כדרך ורולף לקרות ק"ש עומד כפ' א' וכשמל"ו ואם
 עומד כל ספ' סוי ויורק וכשהוא יושב אין לו לעמוד : ט הרכב ע"ג כהמה
 לריך לעמוד כפ' א' אכל יושב בקרון ח"ט לעמוד : י' ויש מלערים אותו
 ומעורין אותו עד שיהא ער ממש כשקורא פ' א' מכאן ואילך אין מלעטין
 אותו סרסם וסני לקרות מתמכס : י"א יש מי שאומר דסוינו דוקא כשקרא
 ככר ק"ש וכרכותיה ככבור ועתה קורא ק"ש שעל המטה וכה אמרו שאם
 סיה חכום כשיכה אין מקילין אותו : י"ב אם מתמט קולו או חוסה אחר
 קרא ק"ש כלכו ולא וכ"ש אם שמע מאתו : י"ג ואם קראם כלכו או שמע
 מאתו מתמט החולי או החוסה ואח"כ כשהלקה חוסה ח"ט לקרותה פעם
 אחת : י"ד לא ואריך כאל"ף של אחר כדי שלא יהא נראה ח"ו או חד ולא
 יתקוף בקו"ת ואריך מטעם גדל"ה שיעור סימליכוסו בארבע רוחות העולם :
 טו אם לא אמר כשמל"ו ככונה לריך לחזור : טז אין לפסוק כאמלע פ' א'
 כלל ולא כאמלע כשמל"ו אכן כיון כ' פסוקים אלו כאמלע פרק ורואם
 להקמיר גם כיון שמע כשמל"ו כמו פ' א' : יז לריך לרקוק כמותיותם
 ולהשמיע לחזונו ולקרות כמעמסם כהחוכים כחורם וכדועכר כנ' אלה ואם :
 יח סיה עומד כוכתקס ואינו יודע אם כפ' ראשונה או כשניה חוזר לראשונה
 ואם התחיל למען ורבו סירכיה נקט וק"ט לחזור : י"ט אם קורא כסיד שרי
 ליום לפסול ס' אלהיכס : כ' אם נודמן לו קדיש וקדושה לריך להמתין כשירס
 חדש ויעס ואח"כ ויאמר שירס חדש : כ"א אם כעור שקורא כרבה אמת
 ויציב סוליון ס"ה לא ואמר פ' וזאת התורה כי לידן אין עונין אפילו שם
 אמן דכרכות ככרכות ק"ש ויפסיק כשהיקה ויראה ס"ה ואח"כ יקור לנמור
 הכרכה ויסמוך גולה להפלה כמפעט : כ"ב אחר שקורס כניעו לשירס חדש
 שתק לראות ס"ה וכתכלל אח"כ והכף התחיל תפלת י"ח ולא סייס הכרכס
 ב' של ק"ש כראם דאחר תפלתו וקרא ק"ש ויאמר אמת ויזכר עד גאל ושראל
 לזעת מנו : כ"ג כחן שקראו לס"ה אפילו כשמו ולא יש אחר וסוף קורא
 ק"ש וכרכותיה לא ועלם :

עבודה שבלב

א אמרו חכמים כל המדקדק כק"ש מלכנין לו ניהנס למי שיש כק"ש כל מס
 שמויה ארס לשמור ולעשות להפיק רלון מה' ומתוך דקדוקו כאמירס
 יבא לזרי עשה ואם לא ועשה מ"מ שזר אמירה כידו ולכו נוקפו
 שודע ולא עשה וזה עובס לו העקל עכשו כע"כ כ"ל וקשמע הוא דרך עדות
 כאילו כ"א קאומר להכירו שמע אהם הויס ארלי שאני מאמין סה' אלקינו
 אחר ורמו לזכר ע' של שמע ור' של אחר שסם גדולות וחס עד : כ' מלה
 שמע התפרס לב' עניכוס וסם שמועס סכנס קבלס וסויכוס כל סה' לשמע
 ושראל ור"ל שמוס על כל ישראל לשמוע מלות ס' ככתובה בשמע להכין
 אותה ולקבלס לשמור ולעשות ואמרו כיוושלמי שכלולות כנ' פרשיות ו'
 הכרכות : אומריו כשמל"ו שמקורת סוף כודינו עשה כשקנן ועקב
 חסיו את כניו כמלרס וכוס לשמור דרך ס' ואלל אם סיה כסם כסלות
 נוסבו אותו דבר שמע ושראל וכו' וישמק סוקן ויהן חורס לאלהיכס ויאמר
 כשמל"ו וקאמרוס אותו כשאני כדו שלא וסיה כיוסוק על דכרי חורס וקו"ל
 אמרו

אמרו סהוף קילוסן של מ"סס כאמרס כמדורש רכה פ' ואחכני כעמרס
 תרפונה ככפיהס כשאניס ושראל יודממוס שאומריו כלקישה כשמל"ו אותס
 שעה סס מקלקוס וכו' : ג' ואמר ק"ש ככונה רכה וכיוחר כפסוק שמע
 ישראל כו מאד עמקו רוו דרוין יקורו יתב' ויוסר כאמרו הוכת אחר לקלר
 כא' שלא יתעככ כה כלל וואריך כה' וד' ויכוין סהוף מקכל עול מלכות
 שמיס כירקס ואסכס ושמתס רכה ויכוין למסור כעשו על קדושת ס' כאמת
 ולכ שלס ושמה ולקויס מ"ע דק"ש ואסכה ס' ויקור ס' וזכירת ליאת מלרס
 ומלות וראיהס וסקורא כזוסר חדש כענינו יראס נידל ועולס ותוקף מעוכס
 למי שאינו מכיון כק"ש וכל קכל דהא רכ טוב הלפון ספלא ופלא למקויס
 מלות ק"ש ככונן : (מ"כ)

כיויך ארס לקכל עליו מלות ויקור ס' כרוך סוף כאהכס שלומס ויוסר לקרות
 פסוק שמע ישראל לפתוח ככונה גדולה ויכוין להמליך סוף כרוך סוף עליו
 כשמוס ממעל ועל סארץ מתחת ורמו כמלת אחר : א' סהוף אחר *
 ח כשכעס קיעיסי וכארץ * ד' כארבע רוחות העולם :

יוד הי ויו הי

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : לא
 ויהי לך אלהים אחרים * ואומריו כלקס ברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם ועד : ע"כ * לריך להפסיק כיון מלכות שמיס
 לעול מלות : ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאריך : והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום עלי לבבך : ושננתם לבניך ודברת
 פס בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך :
 וקשרתם לאות עזי רך והיו לטוטפת בין עיניך : לא
 תקמור וכתבתם על מיוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
 בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם
 בעתו יורה ומקוש לא תגוב ואספת רגנך ורתירשך
 ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת :
 השמר לכם פני יפתה לבבכם וסרתם וענדתם אלהים

אחרים והשתחיתם להם : והרה יפסיק מעט אף יהוה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תלם ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטבה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
 על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבת בביתך ובכלתך בדרך
 ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 ככר את אבך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 על הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על פני
 בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית הפנף פתיל תכלת :
 והיה לכם לציצית וראיתם אתו וזכרתם את כל
 מצוות יהוה ועשיתם אתם לא תפסק ולא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם :
 וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצוותי
 ותיתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 לא תענס כרען אני יהוה אלהיכם :

עמך שמע ישראל ופסוק כרוך ע"ס חס ו"כ תיבות מיוחדת עד וכשעריך מ"כ
 תיבות מיוחדת עד ושמה ע"כ תיבות מלת וזכור חס ע"כ תיבות
 מיוחדת עד חסוכס ע"כ תיבות חסר ג' במלך שגש בקרית שמע רמ"ק
 תיבות חסר ג' וקור ע"ז יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ק תיבות
 כמכון אברו של חס מ"ש ע"כ מ"ש ע"כ מ"ש ע"כ מ"ש ע"כ מ"ש ע"כ
 סבורן והדרך שמו ושמע מפי ע"ז ויסקוק :

עבודה שלב א כתוב כספר לפורן שמיר וסר מאד כקמירה חמת
 ויזכר כקצוה התיבות כמשכטן שלימות וכפרות וככלל
 דכרו מעשה רב מאחד שנעש על שלף נוסר כדקום שכאמך ויזכר ואת זו
 קויתו חזק קשה פסקי לקרף כסכונף חריפת כשמניעים לואין לנו עוד
 אלהים עמדו לא ענו עוד ואת מופלג מסוימים זולתך סלה ואין לנו
 כפורה וסכלות גדולה מזו ואם על דכרוס קלוס מוס כתרעמו כש"ס ורבו
 חמר לרבו קיוף כשאקס מניע לזכתי לכ' אתה מחרף ומגרף ק"ו על זס
 וכיולף כוס : ב חמת ויזכר חס"ץ ככב ששמע שוס השכח שלחו כני נליק
 ספרד שלף עלו עם עורף על סהיו יודעים שתקידוס להגלות וכשמניע
 לתהלות אל עליון ועמוד לתפלת י"ס ו' פסועה שפוסעים לאחוריים
 קודם תפלה ו"ס וזכר לנ' מילין שחרקקו ישראל מנהר סיני כשעת מ"ה וסיו
 מ"ס מתוריים חתם שכאמר מלכי לכחות יודון יודון :

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב
 וחיביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר
 ומתקן ומקבל ומטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם
 ועד : אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
 לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
 ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים
 ונחמדים לעד ולעולמי עולמים כאן ישלשל חליוות ויכנס
 מודיו על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל
 כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשון ועל
 האחרונים דבר טוב וקים באמת ובאמונה חוק ויא
 יעבור : אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 מלכנו מך אבותינו גאלנו גאל אבותינו צורנו צור
 ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו
 עוד אלהים זולתך סרה :

עזרת נוי מוכל מלכוס שגרוחל אבותינו אתה ר"ת נוי ע"כ הוא
 מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל
 דור ודור ברנס עולם מושבה ומשפטיה וצדקתה עד
 אפסי ארץ : אמת אשרי איש שישמע למצותיה תורתה
 ודברך

וּדְבַרְךָ יְשִׁים עַל לִבּוֹ: אֵמֶת שְׁאֵתָה הוּא אֲדוֹן לַעֲמֻךָ.
 וּמִלֶּךְ גְּבוּר לְרִיב רִיבִים לְאִבּוֹת וּבְנִים: אֵמֶת אֵתָה הוּא
 רֵאשׁוֹן וְאֵתָה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ: אֵמֶת מִמְצָרִים גְּאֵלְתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית
 עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כֹּל בְּכוֹרֵיהֶם הֲרַגְתָּ. וּבִכּוֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל
 גְּאֵלְתָּ. וַיִּם סוּף לָהֶם בִּקְעָתָה. וְזוֹדִים טִבְעָתָה. וַיִּדְרִים
 עֲבָדוּ יָם. וַיִּכְסּוּ מִיַּם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר.
 עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לֵאלֹהֵינוּ יְיָ.
 זְמִירוֹת. שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת. לַמֶּלֶךְ
 אֵל חַי וְקַיִם רַם וְנִשְׂא גְדוֹל גְּבוּר וְנוֹרָא. מִשְׁפִּיר גְּאִים
 עֲדֵי אֶרֶץ מִגְבִּיהַ שְׁפִלִים עַד מְרוֹם. מוֹצִיָא אֲסִירִים
 פּוֹדֵה עֲנָוִים עוֹזֵר דָּלִים. וַיְכוּן לַעֲשׂוֹת עֲלָמוֹ עֲנִי וַכֵּס רוּחַ וַחֲדָר עַל
 הַשָּׁמַיִם שְׂפִיחַ כְּנֻלּוֹת חַעֲנָה לַעֲמֹן יִשְׂרָאֵל בַּעַת שׁוֹעֵם אֲרִיו.
 תְּהִלּוֹת לֵאלֹהֵינוּ גּוֹאֲלֵם בְּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ. מִשֵּׁה וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵךְ עֲנֵנו שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֵלֶם: מִי
 כִּמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִּמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת
 עֲלֵיךָ יְיָ: שִׁירָה הַדְּשָׁה שִׁבְחוּ גְּאֹלִים לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 עַל שִׁעַת הַיָּם יְחַד בְּכֶם הוֹדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: וְנֵאמַר גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. בְּרוּךְ אֵתָה יְהוָה גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

דיני תפלה

א אֵין לַעֲשׂוֹת נֹסִי כַּתְּפֵלָה ו"ח שְׂהוּא כְּעוֹמֵד לִפְנֵי סַמְלֵךְ (מַתְר"י: סְרוּק
 וְסַרְמ"ע): ב לֹא יִשְׁמָע לְאִזְנוֹ כַּתְּפֵלָה רַק שִׁתְּפוּ נִעוֹת וְקוּלוּ לֹא
 יִשְׁמָע (כַּדֵּךְ הַכּוֹת סָק"א וְסַר"ח): ג אֲפִשָׁר דִּאֲפִי לַתְּפֵלָה עַל לִהַם פִּרְטוּתָה שְׁלו
 לֹא יִשְׁמָע קוּלוֹ אֲפִיכּוֹ לְאִזְנוֹ וז"ש וְלֹא לַשְׁמָע קִלְיוֹן כְּלָלוֹתוֹס (כַּר"י סָק"א
 וּמַת"כַּר עַס וְסַתְק"א ע"ש וְסַתְק"כ עֵינֵי סַתְק עֵינֵים בְּרִכּוֹת עַל דָּף ע"ו):
 ד יִשְׁמָע מִעַן קוֹרֵס שִׁתְּחַלֵּל לַתְּפֵלָה וְשׁוֹרֵס חֲדָשׁ וְשׁוֹב גְּדוּלְתוֹ וְסַתְרָךְ
 וְסַתְּלֹא וְתוֹי שִׁעֵס עֲמֹן וְאֲשֶׁר הוּא עֲנִי וְאִזְכִּיּוֹן מִחֲדָר וּבִקְבַר עֲנִי אֲשֶׁל שִׁבְלֵי לְמַד
 וְסַר

(חֲדָשׁ וְאֲחֵרוֹנוֹס): ה יִתְּשׁוּב שְׂהוּא כַּנְדָּא"י וְרוֹשֵׁלֵם וְכִיתָ סַמְקָרֵשׁ וְכִיתָ ק"ס ק
 (סָל"ד): ו לֹא יִעֲמוֹד וְלֹא יִשַׁכַּ כַּתְּפֵלָה אֲלֵל רֵשַׁע וְכוּ' * (סַפֵּר חֲסִירוֹס סַתְּשַׁע"כ):
 ז לְרִיב לְהַיּוֹת כְּכוּן כַּמְחַשְׁבֵּס וְדַכּוֹר וְכִוּוֹס כַּתְּפֵלָה וְסַתְרִיךְ מִפָּד כּוֹס וְסַפֵּר וְקַבֵּץ
 כְּמוֹמֵר קְדוּשִׁין סַרְכַּ שְׁלָמוֹ לְכוֹר מִדָּף ק"א וְסַנְמַשְׁן. וְתַרְחַס כִּי תַפְלָה גִימ' ^א
 כְּכֹכ"ח ה' ה' (סְרוֹר ס' וְעַ"ץ וְכ"כ סַרְכַּ אֲכוֹרֵס): ח לְרִיב לַסַּמּוֹךְ גִּזְלוֹס
 לַתְּפֵלָה וְכַמָּה מַעֲלוֹת כּוֹס ע"ש דָּף ק"א: ט מִנְחָגוֹ שְׂרָשֵׁי תַפְלוֹת אֵין לַשְׁנוֹת
 מִמְנַחַג הַקְּדוּס כִּי ו"כ שְׂעִירוֹס כְּנַנְד ו"כ שְׂכֵטוֹס וְתַפְלוֹת כֹּל א' עוֹלָם כַּדָּךְ שְׂעַר
 א' וְתַפְלָה כֶּסֶף הַסַּפְרָוִס עוֹלָה כֹּל א' מִי"ב שְׂעִירוֹס (סַתְר"י ו"ז): י לַעֲנִיּוֹן
 דִּינָא אֲשַׁכְנוּס הַמַּתְּפֵלָלִין עִם סַפְרָוִס וְסַפְרָוִס הַמַּתְּפֵלָלִי עִם אֲשַׁכְנוּס וְלֹא
 י"ח תַפְלָה (שְׂעַר אֲפִירוֹס ס"ב): יא מִנְחָג סַרְד הַסַּפְרָוִס הוּא הַכְּכוּן כִּי הַכֵּל
 כְּלָשׁוֹן לֹחַ וְכַדּוֹר (מַתְרַשֵׁר"ס מֵשֵׁא מֵלֶךְ): יב מִי שִׁאֵין לוֹ יָד כַּקְּבֵלָה אֵין לוֹמֵר
 וְלִזְכוּרֵי וְאֲפִי לְסַרְסֵר סַפְרוֹת הַכְּתוּבִים כְּסַדּוֹר סַתְר"י ו"ז לֹא מִכִּיּוֹן זֶהוּ קְרוּב
 לְסַפְסַד רַחֲמָנָא לִזְלוֹן (מַת"כַּר סַרְע"ד): יג מִי שִׁאֵין לוֹ יָד כַּדָּךְ הַסּוֹד לַתְּפֵלָה
 מִתּוֹךְ סַדּוֹר סַתְר"י כִּי הוּא יוֹסַרְא וְגוֹנֵכַ דַּעַת (שַׁס): יד כַּשְׂחִירִית יַעֲמוֹד לַתְּפֵלָה
 כַּשִּׁיחֵמֵר הַחֵלּוֹת לֹא עֲלוּיּוֹן וְכַעֲרִיכָה כַּשִּׁתְּחַלֵּל ש"ז סַקְדִּיֹס (שִׁיּוֹר כַּכ"ה סָל"ג):
 טו וְלֹךְ שֵׁלֵשׁ פְּסִיעוֹת לִפְנֵי וְסַס וְתַפְלָה (סַתְרָק"ח): טז לֹא יַעֲמוֹד לַתְּפֵלָה
 לֹא ע"ג מֵטָה אִךְ סַפְסַל וְכוּ' (ס"ג): יז ע"ג סַתְר"י פַּה מוֹתָר לַתְּפֵלָה וְאִם רוּכַס
 אִךְ כֹּלֵס לַמַּטָּה לֹא יִשְׁפִיר עַכְדִּי סַעוּמָדִים לַמַּעֲלָה אִם לֹא שִׁאֵין אֲפִשָׁר (סָל"קָט
 ח"א סָק"כ): יח יִקְבַע מַקּוֹס לַתְּפֵלָה וְכֹל שֶׁהוּא חוּץ אֲרִבַע קְשׁוּב מַקּוֹס אֲחֵר
 וְאִם מִתְּפֵלָה כְּבִיתוֹ יִקְבַע מַקּוֹס שֶׁלֹּא יִכְלָלוּתוֹ (ס"ז וְאֲחֵרוֹנוֹס): יט וְתַפְלָה
 לְדַר מוֹרֵס וּיְוֹדֵר לְרַוֹס אִךְ לִלְפָנוֹן (סָל"ד וְאֲחֵרוֹנוֹס): כ לֹא יִסַּח דַּכַּר חוֹלֵץ
 כִּיּוֹן לִכּוּן סַקִּיר וְדַכַּר קְבוּעַ אֲרוֹן וְסִיכָה אֵין חוֹלְפִין וְלֹא חֲשִׁיב כְּלוּמָה אֲלֵף
 דַּכַּר גְּבוּס י' וְרַחֲנוֹ אֲרַכְבֵּס וּמוֹתָר לַתְּפֵלָה אֲחֵרוֹי אֲדַס (ס"ג וְאֲחֵרוֹנוֹס):
 כא לֹא תַפְלָה נַגְדַּר כְּנֵרוֹס סַמְלוּוִירוֹס אֲע"פִי שְׁחִינֵס כּוּלְטִיֹס וְאִם יִקְרָא נַגְדַּר
 כּוֹתֵל אִךְ כַּנְד מַזְלוֹר יַעֲלוֹס עֵינָיו (שַׁס): כב אֲסוֹר לַתְּפֵלָה נַגְדַּר סַתְרָקָס
 אֲפִי עֵינָיו סַגּוֹרוֹת (סַרְדִּכ"ז סָק"ו): כג קוֹרֵס שִׁתְּפֵלָה יִסּוֹר כִּיתָו וְיַעֲזוּ
 וְכֹל דַּכַּר סַעוּרָדוֹ (סָל"כ): כד מוֹתָר לְרוּק כַּכ"ה כִּי וּיִכְסּוּ כַּנְמֵוֹ אִךְ
 יוֹרְסִנוֹ כַּרְגָּלָיו (ס"ז): כה וְתַפְלָתָה י"ח אֲסוֹר לְרוּק וְאִם אֵין אֲפִשָׁר מַכְלוּעֵנו
 כַּסְּקוֹתוֹ וְאִם הוּא אֲסַטְנוֹס וּזְרָקוֹ לְאֲחֵרוֹי וְאִם א' אִךְ וּזְרָקוֹ לְשִׁמְאָלוֹ וְלֹא
 לִימִינוֹ וְכ"ש לִפְנֵי (סָל"ו): כו אֲפִי כַּתְּחִינוּס שִׁתְּחַר תַפְלָה אֲסוֹר לְרוּק
 דַּכַּל זְמַן שֶׁלֹּא פִּסַע ג' פְּסוּעוֹת סו"ל כְּעוֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם אֵין אֲפִי שְׂרִי
 אֲפִי לִימִינוֹ וְלִפְנֵי (אֲחֵרוֹנוֹס שַׁס): כז לֹא יִנְסַק וְלֹא יַעֲתַק וְאִם הוֹלְךָ
 כְּאוֹסֵת יִנּוֹת וְדוֹ עַל פּוֹ (שַׁס): כח רַכִּיּוֹ סַתְר"י סוּס מִתְּפֵלָה שְׂמִינָה עֲשִׂרַס
 כְּעִינוֹס סַגּוֹרוֹת וְאִם יוֹחַר טוֹב לוֹ לַתְּפֵלָה מִתּוֹךְ סַדּוֹר כַּה יַעֲשֶׂה וְסַת
 עֵינֵים (מַת"כַּר שַׁס): כט לְרִיב שֶׁלֹּא יִסְמוֹךְ עַל עַמּוּד שִׁלְפִיּוֹ אִךְ כְּדַר
 זְחוּלָה שֶׁא"ל לוֹ כִּי אִם כַּסְּמוּכָה אִם יוּכַל לְכוּיּוֹן כְּמוֹ אִם הוּא יוֹשֵׁב וְעַמּוּד
 וּיִסְמוֹךְ (כַּר"י סָל"ד): ל אֲפִי כַּתְּפֵלָה מִיוֹשֵׁב לְרִיב לְהוֹסֵר שֶׁלֹּא לַסַּמּוֹךְ
 לְאֲחֵרוֹי וְלֹא יִהְיֶה מוּטָס לְאֲדָרוֹן וְאֵל יִפְשׁוּגֵי רַגְלָיו וְלֹא וְרַכִּיבֵס זֶס עַל זֶס
 (עַט"ו שַׁס): לא לֹא יִדְאָה עֲלָמוֹ כַּתְּפֵלָה כְּעִיּוֹף חֲזִיכוֹ וְכוּל לַעֲמוֹד וְכוּלֹא
 מִתְּכַוְּעוֹת וְתַכְּסָהוּ כּוֹשֵׁה כִּי כַּתְּכוּבוֹת וְעַסְקִיו הוּא כְּרוּק * וְלַעֲכוּד ס' רַחֲשָׁן
 כַּתְּרַמֵּל (כַּג"ס שַׁס): לב זְקַן שִׁאֵינוֹ וְכוּל לַעֲמוֹד וּשְׂכַּר כַּמְקוּמִי וְתַפְלָה
 וְחוּלָה

וחולה מתפלל אפילו שוכב על ג' וקוף שיוכל לבוין דעתו וקם לאו יחסר
 כלכו וקם כשהלק האוקם אין לריד לתזור ולהתפלל אפילו התפלל כהרהור
 וכ"ש אם סוברת להתפלל מיושב כגון שהיה כדרך בקרון וכשיבא לבית א"י
 להתפלל (עכ"ל י"ט פ"ט וס"ד) : **ל** אסור להפיק כהן התפלה וקם אינו
 יכול להעמיד עצמו הולך אחריו ד' אמות ותפא ר'ו"ו ואחריו ככלות
 יחסר כלכו כוסם זה רכון העולמים יארכו נקבים נקבים קלולים קלולים
 גלו וירוע לפניך חרפתו וכלימתו חרפה וכלימה כתיבו רמס ותולעם
 כמותתו ותזור למקומו ותזור למקום שפסק (ס"ג וס"ח) : **לד** לא יגע
 כשוק וירך ומקומות המבוסים ולא יתכן דאשו כידו וכן יזחר שלא יגע
 כלותת האין וסוף (ס"ד וס"ב ועיין במת"כר ס"ט) : **לה** לא יאחרו כידו
 שום דבר כשהוא מתפלל חוץ מהמחזור וקם התפלל וידו אוחזת כאינוה דבר
 א"י לתזור ולהתפלל (ס"ו ואחרונים) : **לו** אם רוצים לומר כוסם איוס
 תפלה או וירוי כשומע תפלה וכיוצא לריד לרשום כס' אוחז כוסם וקם'
 כחוקו ישא וישא שוחא מוכן ומזומני כתרו (כרכ"י ס"ט) : **לז** תיבוק שחטול מוס
 ככ"ס יתקן ער שיכניחו מוס וקם המוס רתוקים יש להקל דהוא סניקא
 דרכנן (סכרת הרשב"א והפר"ח ס"א ומרן ככ"י ס"ט) ודלא כהרב המג"ח
 כס' שלמי לכוור דף ק"א דאם לסכרת האחרונים וגם הרב מר וקלועה הקל
 ככ"ס ע"ג) ומתיות עוב אס אפשר ושימו כנר עליוס : **לח** המתפלל
 יכוין כלכו פירוש המליה ויתשוב כאילו שכינה כננדו ויסור כל המתשכות
 ויתשוב אסם לפני מלך כשר ורם מדבר היה מסדר דכרו ומכוין וס"י
 עא"י אסם ממ"ח ס"ה ויתשוב כדכריס המכניעוים אס חלב (ס"ח ע"ט)
 כאורך) : **מ** אס תיבוק מערירו וכן גדולים שסם מדכריס וכול לעשות
 תנועה כקול להשתוקק (מת"כר ס"ד) : **מ** לא יעמוד להתפלל אלא כאומם
 והכנעה ולא מתוך שחוק וקלות ראש ודכריס כעלום אכל מתוך שמחה כגון
 דברי התקומים של הורס (ס"ג) : **מא** לא יעמוד להתפלל מתוך שלפול אלא
 מתוך הלכה פקוקת (ס"ט) : **מב** אסור לישב כחון ארכע אמות של מתפלל
 כין מלפניו כין מן הצדדון כין מלאחריו וירחיק ד' אמות וקם עוסק כהקינו
 התפלות אפילו כתיביו עקומן אינו לריד להרחיק ויש מי שמתיר גס אס
 עוסק בתורה אכל לא כמתהרר וקם הוושכ ושכ כבר ועמד זה כלדו אס אינו
 ככ"ס א"י לקום וקוף לארכע אמות שרי אפילו לפניו (ס"ק"כ ואחרונים) :
מג אסור לעבור כנר המתפללון לפניס מתוך ארכע אמות אכל לזידיקן
 שרי (ס"ט) וכוסת ח"א דף קל"ב אמרו ומאן דללי אסור למעבר ד' אמות
 סמוך ליה לכל סטור א"י לקמיה : **מד** מי שהשלים תפלתו ואחר מתפלל
 אחריו ולא תשלים אחר לפניו ג' פסועות עד שישלים תפלתו העומד
 אחריו ואפילו שהתחיל אחר להתפלל אחריו (ס"ט) : **מה** עשרה שהתפללו
 כבר כותיד ונתקבלו מנין עשרה ועבור ש"ץ לפני תיבוק להולוח רכיס
 כקדושה וקדיש (הרב יעב"ץ כדורו דף קמ"ט וכמ"ק ס"ו"ט וע"ש
 במת"כר) : **מז** ש"ץ שריד להתפלל כשני מקומות עיון לה' סו"ט ס"ט
 ובסאו' שאלת יעב"ץ ח"א ס"ח : **מח** המתפלל יכוין ככל הכרכות וקם
 אינו יכול לבוין ככל לשמות וכוין טענות : **מח** יכרעו גופו כשאומר
 ריך וישאמר אסם וישא ראשו וכשווק ווקף כסם טראש זת"כ סגוף
 וסר

וזה ר"מ ריש עקב ועי' מתכ"ר סקי"ג) : **מט** כשהוא כורע וכרע כמתהורק
 כפסס א' ריך הכנעה וכשהוא זוקף יהיה ככתת (סקי"ג) : **נ** הכרועה תהיה
 עד שיתקפו כל קוליות שכסדרם (ס"ט) וז' לכרוע על כרכיו כר"י סק"א וזקן
 שאינו יכול כהרכנ' ראשו דו והכריף לא ישא כ"כ דמתו כיוסרס (סקי"ג) :
נא ככ"ס שמרופף כאכני שיש מותר להשתקות כל דליבא פשוט וידו ורגליו
 ולכתחלה מותר לרלף סב"ס ככ"ס (הרב ככ"ס ס"ג וסקל"א) : **נב** כיו"ס סב
 כמקום שזרעיס כמיוסף כהנו להזיע מלעות ומתפללות או עשבים (סקל"א) :

דיני הזכרת גשם וטל

א אסור להזכיר גשם עד שיוכר ש"ץ במוסף י"ט אחרון של חג (סקי"ג) :
ב אס אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו לראש
 הכרסה (ס"ט) : **ג** אס אמר משיב הרוח ומוריד גשם ואלמר הטל ש"ד (הרב
 המג"ח בשלמי לכוור דף קי"ו) : ד אס הזכיר גשם במקום טל מחזירין אותו
 (ס"ט) : **ה** אפילו במקום שלריכני גשם בימות החמה אס הזכיר גשם במקום
 טל מחזירין אותו (ס"ט) : **ו** במקום שמתזירין אס אמר בא"י וזכר וסיים
 למדני חקיך ונמלא שלא סיים כרכחו חוזר ואומרה כראוי (הריטב"א פ"ק
 דתענית) ? במקום שחוזר לראש א"י לומר פ' ה' שפתי תפתח (ס"ט) : **ז** אס
 סיים הכרסה וזכר קודם שהתחיל אהה קדוש אין לריד לחזור אלא אומר משיב
 הרוח מוריד הגשם בלא חתימה (סימן קי"ד) : **ח** במקום שאמרו חוזר לכרסה
 שטעה כה"מ שטעה בשונג אכל במויד ומתכוין חוזר לראש (סקי"ד ובר"י
 סק"ד ישבתי מאי דק' על מרן והשיב הרב המג"ח בשל"ג דף קי"ו דעיקר
 החילוק כחכו ע"ת וכיוצא בזה השיג במ"א דמה מליאס היא זו וכבר היא כס'
 וכו' ואני בעניי בריס ברב"י כתבתי שחלק גדול ורב כתבתי בגלותי בחוסר
 ספרים וכו' ע"ש. ומה ס' אלו הגיות וגם דעל הרוב לא כתבתי שמלאתי
 מליאס. וכפרט ס' ע"ה ודאי לא היה אמי כי אס לעתים רחוקות בשל"ג
 ומקיים מלות השבה מיד) : **י** הזכיר גשם בימות החמה וגא' זכר עד שחל
 הקדוש וידע שדינו לחזור לראש ולא חזר ואמר שיעמוד על הס"ג וכן עתה
 וסמך על הש"ץ וכוין דעתו יפה ינא ולכתחילה גס כן יש לסמוך שיכוין עס
 הש"ץ אמנם ידוע לריד כוונה גדולה וגם שהש"ץ יהיה הנון וירא ה' שהתפלל
 כראוי (בר"י סק"ד וס' יעב"ץ כסידורו וכן עיקר אף שהרב המג"ח הנו' האריך
 הרבה בזה עס דק"ו והוא מסופר קלת בדיון זה) : **יא** אס אינו רוצה לסמוך
 על חזרת ש"ג יכול לחזור ולהתפלל כעצמו (בר"י ס"ט) : **יב** זה שטעה ופסוק
 לא יסיים תפלתו דהשלה לא עלתה (בר"י ס"ט) : **יג** ה"י"ו בתפלה ש"ג לא
 יאמר מודים. דרכנן רק יתחוק וכוין למס שאומר ש"ג (ס"ט) : **יד** אס הזכיר
 גשם במקום כל בלי יוס טוב האחרון של חג אינו חז' (גי המלקטמ"ו) :
טו בימות חמה אס נסתפק אס הזכיר מוריד הגשם אס לאו יד' ל' יוס
 בחוקם שהזכיר גשם וחוזר (סקי"ד) : **טז** אס כיוס ראשון של פסח ח' מר כרכת
 אתה גכור עד מוריד הטל ועד בכלל ל' פעמים כוג' ל' יוס מסס ואילך הרי
 הוא בחוקת שלא הזכיר גשם וא"ל לחזור וס"ה כח' ר' ד הגשם וגם התיקון לומר
 מוריד

מוריד הגשם הוא למקום שאין אומרים מוריד הטל אבל לדין ה"ל תיקון דאס
 אמר מוריד הטל כמנהגו סגוי ואם ביום פסח אמר מ"ה פעמים מוריד הטל
 אחר עבור ט"ו יום ה"ל לחזור אם נסתפק וכן אם אחר ט"ו יום אמר מ"ה
 פעמים ה"ל לחזור (הרב המגיה בשלמי עבור דק"א ע"ג) : יז אם סגז או
 פגע ביום או יומים באלו ה' יום ולא התפלל לה הורע חוקתו ואין לחייבו
 אחר ל' יום (ע"ו) : יח ש"ץ קבוע ומחוד התפלה שחרית ומנחה כל שעברו
 י"ח יום אין לריך לחזור ולהתפלל (גם לדעת הט"ה אמור) (הרב המגיה בשלמי
 עבור דק"א ע"ד) : יט בימות הגשמים אם הוכיר טל כמו שהיה רגיל ולא
 הזכיר גשם אין מחזירין אותו (סקי"ד) : כ אס גמר תפלתו וזכר שטעה
 וחזר להתפלל ובעודו מתפלג זכר הדיו שה"ל לחזור תפס שזכר יפסיק בהמלע
 ברכה (הרב המגיה הזכיר דף קכ"ב ע"א) : כא בברכת האל הקדוש אין לומר
 כי אל מלך גדול וקדוש אתה (מח"כר סקט"ו) : כב בברכת השיבונו כתבתי
 כברי"מ ומח"כר והסגין עלי הרב המגיה בספר שלמי עבור דק"א ואני בעניי
 השכתי על דבריו ביעיר און דק"ה בס"ד : כג בברכת עניי שאמר הס"ל
 בתעניות כמו ד' לומות שהם על הרוב הבית וכו' ולא יאמר הטובה לעמי ישראל
 בעת לרה וכשהיה לרה כוללת לא"י וישראל יאמר הטובה בעת לרה (הרב
 המגיה סגו דף קכ"ו) : כד עשרה עתענין בבית הכנסת ואחד מהם כבר
 התפלל אין לומר עכנו (בית דוד סמ"ה) : כה אם יש אחר שאינו משלים לא
 יאמרו עכנו (מנ"א סתקס"ו) : כו הא דבעי עשרה מתענין ה"ד בתענית
 זכור שצבלו עליהם ע"כ לרה שלא תבא אבל בארבע לומות אפילו שאין הם
 מתענין אלא ששה או שבעה והשאר חולים או הונס אחי וכולם לומר עכנו
 וכקרות ויחל אף שאין י מתענין בבית הכנסת (בר"י סתקס"ו) : כז כל שלא
 יש י מתענין בב"ה הכנ בער"ח וכו' אין להזיף א"ס"ת ולא יאמרו עכנו בחזרה
 אפילו בש"ת (מח"כר סתקס"ח) : כח שכה ש"ץ ל מר עלנו במקומה אומרה
 בש"ת כיחיד שחוללה בש"ת (סקי"ט ובר"י סס) : כט שכה ש"ץ ואמר רפאנו
 אם לא תהם רפאו יאמר עכנו ואחר כך יאמר רפאנו (אחרונים) : ל אם
 הש"ץ אמר עכנו קודם לרה נא בעניינו ל"ל פעם שנית במקומו (מגן אברהם) :
 לא בברכת רפאנו הרכה גדולים אומרים והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלו'ינו
 ולכל מכות נפשנו רוחנו ונשמתנו (בר"י סקי"ו ושם נתי טעם ועוד י"ל
 דחולי הגוף נמשך מחולי הנפש כירוע וה"כ זה עיקר רפואת חולי הגוף ודוק) :
 לב טוב שיכוין במחשבתו על החולה ובברכת רפאנו ובש"ת יאמר בפירוש :
 ויש מן הגדולים שהיו מתפללים בירוש על החולה בברכת רפאנו (בר"י סקי"ט) :
 לד בברכת השנים יתפלל במחשבה על הפרנסה וישלל מוונותיו בפירוש כשמע
 קולנו (האר"י ו'ל) : לה עיקר הנסחא ברכנו ה' אלהינו (כן הביאו הנסח
 הבמ"ס והר"ד אבודרהם) : לז יש מקומות דנהגו לומר בקין ובחורף כך
 עליו ומשנים השאלה לפי הזמן והנכון לומר בקין ברכנו ובחורף ברך עלינו
 (גרי"ה הר"י ו'ל) : לו אם שכה ולא אמר ברך עלינו וזכר אחר שסיים וחתם
 ברכת ברכנו אס נזכר קודם שהתחיל תקע בשופר אומר שם ותן טל ומטר
 (הרב המגיה בס' שלמי עבור דק"ה) : לז מי שלא בברכת הגשם וזכר
 באינו

באיו ברכה מנכר כדרכו ושא"ל בש"ת ולא חיישין שמה ישכח (בר"י סקי"ו) :
 לח כששאל מטר בש"ת ויש לו תענית ו'ל' עכנו יאמר השאלה קודם עכנו :
 ואם נזכר אחר שחתם ש"ת קודם שהתחיל לרה אומר ותן טל ומטר ואחר כך
 לרה (סקי"ו) : ט אס לא נזכר עד שסיים אס לא עקר רגליו חזר לברכת
 השנים אס עקר רגליו חזר לרה : טא אס השלים תפלתו ואינו רגיל לומר
 תחנונים אחר תפלתו הגם בעדיין לא עקר רגליו בעקורים דמו (סס) : טב
 אס לא שאל מטר בימות הגשמים אף ששאל טל חזר אבל אס שאל מטר ולא
 טל אינו חזר (סס) : טב נסתפק אס אמר ברכנו או ברך עליו בתוך ל' יום
 חזר (בית דוד סמ"ז) : טג יום ס' אחר תקופת תשרי אומר בברכת השנים
 ותן טל ומטר ואס לא שאל ביום ס' של תקופה אף קודם שעברו ס' מעת לפת
 חזר ומתפלל (מח"כר סקי"ו) : מד בן א"י הנמלא בעירו נז' בחשון ושאל
 כמנהג א"י בו ביום ואחר ימים מועטים ילא וירד מלרימה ואכתו פשו ימים
 רבים עד יום ס' אחר התקופה כיון דכבר התחיל לשאלו נז' בחשון בעודו
 בא"י יהי מוסף וישאל ככני א"י (בר"י סקי"ו) : מה בן א"י שיאל קודם ל'
 בחשון מא"י וכו' בחשון הוא בתחום ח"ל ועדנו בדרך ישראל ככני ח"ל אף ללא
 היע לעיר (בר"י סס) : מו בן ח"ל ששאל גשם בתפלתו תוך ס' לתופה אינו
 חזר (סס) : מז בן א"י שיאל שאל מטר בליל ז' בחשון בא"י חזר (סס) והרב
 המגיה בשלמי עבור דק"ל כהן שהיה חידוש שלא הזכרתי תשו' הלק"ט ח"א סי'
 ע"ג דפסק להבדל ע"ש : ואני ומר דתשובות שמוכר הרב יד אהרן הין אחרותם
 עליו וכן נהג הרב יד אהרן בתשובות שמוכר הרב כנ"ה כדוע : הן אמת
 דכשהוא דבר הטוב למה שכותב לפעמים מזכירה והיינו משום דהכנ"ה
 מזכירה אבל כאן החידוש הוא שהרב יד אהרן לא הזכירה ואכת"ל : מא בן
 ח"ל הנמלא בא"י ובן א"י הנמלא בח"ל כל אחד ישאל ככני העיר הנמלא בה
 (סס) : מב מי שהיה נוהג כהרדב"ו שסגר דבן א"י יש לו אשה ובנים אס
 והוא בח"ל דשאל בו בחשון ונעשה יום אחד ש"ץ ולחו אדעתיה בלחש ישאל
 ככני א"י ובחזרה ככני ח"ל (סס) ג בימות הקמה אס שאל מטר מחזירין אותו
 ואס יש חזרת תפלה יכוין לעתו לש"ץ כל י"ח ברכות (סק"ד) : נא ברכת
 השיבה המנהג לחתום כל השנה מלך אוהב לדקא ומשפט ואס טיהר בעשרת
 י"ת ואמר מלך אוהב לדקא ומשפט חזר (כן דעת מרן כמ"ש בר"י סקי"ח
 ע"ש) : נב אס אס אמר בעשרת י"ת מלך המשפט אינו חזר (מח"כר סתקס"ב) :
 נג אס בשאר ימות השנה אמר המלך המשפט אינו חזר (סס) : נד אס לרה
 להסיף בכל ברכה מהאמלעיות משין הברכה מוסף ובש"ת יכול לשאול כל
 לרכו שהיה כוללת (סקי"ט) : נה יסר שלא להרבות שאלות רק אחת כוללת
 כמו זרע אגסים (בר"י סס) : נו כשמוסף ברכה לאורך יחיד לא יאריך
 והאומרים תפלות וידוים באורך בש"ת אינו נכון בר"י סס) : נז בתענית
 ברכת המינים קבלנו שריד לחתום טובר אויבים ומכניע מניס טיהר משין
 פתיחה (וכן הוא בסדור מהר"ח הכהן ובסדור האר"י דפוס לנוס ובשלמי
 עבור דק"א לא לרה נזח מכה מה שמלא במקובלים הקדמונים לכונן ואני
 בעניי איני ז' ומנהגי ואכת"ל) : נח בברכת תשכון ל"ל וכסא דוד סגור
 וסמלנו

והמדלנו אין תפלתו שלמה (האר"י ז"ל) : נטל אם דילג או טעה באיוו ברכה מהאמלעיות חוזר לראש הכרכה שטעה או שדילג ומשם ואילך יחזור על הסדר (סקי"ט) : ס בברכת את למה דוד כי ליטעתך קויו כל היום יכוין לנפוש ליטועה כי על זה שוא' לים הלכו בו לע"ב : סא יס לכוין לנפוש ליטועה ה' שטעה עמנו להגילינו מכה פנעים רעים בכ"י יוס ובכל רגע ומלאתי תועלת גדולה לעתות ברכה בזה (בר"י ע"ז חיים דכ"ג בשם מהר"י למה ולה"ה : סב שחזין במידים וחוקק מעלת ההסתחואה הפליגו מאר רז"ל כל קבל דנא מאן דלא כרע במודים עכשו מאר מאר (בר"י סכ"ה) : סג בברכת שים שלום ז"ל וברכנו אבינו כלנו מאחד (בר"י סט) : סד וטוב בעיניך לברכנו כל"ל והאמר וטוב יהיה בעיניך טועה (בר"י סז) : סה אחר סיום י"ח מיד יאמר יהיו לרצון וזכר כד יאמר תחנונים ובסוף תפלתו א"ל שיקר בשאלותיו כמו בשומע תפלה אלא יכול להאריך כמו שירצה (בר"י סקי"ט) : סו יאמר עשה למען שמך וכו' ואפשר לפרש עשה למען שמך היא הסכינה בסוד ויעש דוד סס וכמו שפירש בו"ה"ק למען ארני עשה למען ימנך כעש"ל בפסיקתא דכביכול הימין מושעבדת : עשה למען תורתך שזמרת שאלה נשכח התורה לא השכח ירושלים כמס"ל עשה למען קדושתך דכתוב אלהים קדושים והכוונה אלהי ישראל שנקראו קדושים ודוק כי קרתי : סז טוב שיהמר יהיו לרצון פ"ס אחרת בסוף התחנונים : סח יפסע נ' פסיעות ויעמוד סס עד קדושה : סט אהרין בתפלתו עד שהגיע ש"ך לקדושה ותכפ פסע יכול לחזור תכפ למקומו לומר קדושה (בר"י סק"ג) : ע' באיזה מקומות נהגו להקל שמתפלל ש"ך בקול רם ואינם חוזרים התפלה וכן עושים במוסף ולא אריך למעבד הכי שהיו מרן בב"י סר"ל כתב דכמההו היו עושין כן בלפת וגזרי דכוי בלפת"ו על זה והענין סס שיתפללו בלחש וי"ח חוזר כל י"ח ברכות ע"ש וק"ו לשחרית ומוסף (סל"ג דק"ו) : ע"א ש"ך שנכנס לב"ה הכי ומלא כבוד שהתפללו בלחש והוא נרד לעבור לתיבה לאלתר יורד לתיבה ומתפלל בלחש (סקכ"ד) : ע"ב ש"ך שהתפלל ביחיד ואתרמי ליה כבודא והוא מוכרח לעבור לפני התיבה א"ל להתפלל בלחש שכבר התפלל אלא יתפלל בקול רם ויהיה לכוט (בר"י סס) : ע"ג כיון דאיכא רובא סלה התפלל א"פ סה"ש הזפללו כל שיש י' שטונין אמן וכול לומר חזרה (שירי סס) : ע"ד יכולים לומר חזרה ב' עס הש"ך וא"כ טיהיו ערה חוץ מהש"ך (סס) : ע"ה אם ילאו מקלאן אחר שהתחיל בקול רם קדושה יכולים להשלים קדושה וכל י"ח ברכות ותו לא (אחרונים לדעת מרן סה"ה) : ע"ו לאו דוקא קדושה דכין שהתחילו להתפלל בקול רם וגומרים (מנ"ה סס) : ע"ז כש"ך חוזר התפלה הקהל יט להס לשחוק ולכוין לברכות שמברך החזן וענת אמן (סקכ"ד) : ע"ח אין ללמוד בעת חזרת הש"ך (ס"ז דין י"ח והרב ווי העמודים) וע"ל דין פ"א : ע"ט אין לומר עס החזן אמל"ג הכרכות אשילו בלחש ומכ"ס סלה להגביה קולו דהוי קלות ראש (סקכ"ד אחרונים ור"ע) : פ כל שאין ט' בב"ה תכוונים לברכותיו ולענות אמן כמשפט קרוב דהו ברכות לבטלה (סס) : פ"א יס לעמוד בחזרת העמידה וטיב טיהיה

טיהיה הסדור לפניו לכוין היטב בהדרת הש"ך (סס) : פ"ב יהיה לכוין רגליו בעת הקדושה שטניהם יהיו דמות רגל א' ויכוין לקיים מלות ונקדשתי כבוד בני ישראל (האר"י ז"ל) : פ"ג כקדיש וכעריכ שתי תיבות אלו יאמר בקול רם והשאר בלחש ויבנה ק"ק בקול רם (האר"י ז"ל) : פ"ד ש"ך אומר לע מתס משבחים ואומרים ועונין ברוך כבוד ה' ממקומו וכשהאומר ובדברי קדש עונין ומלך (ככ"ה) : פ"ה אל ימשוך ש"ך בניגון לעומתו אלא בדברי קדש אל ימחר לאומרו כדי סלה יעזו הקהל קודם שיגמור וה"ל כמו אמן חטופה (סגד חסיים סת"ט) : פ"ו מי שאמר ק"ך ועדיין הס"ך היה אומר וקרא זה אל זה וכוין למה שטונים הקהל ויאמר בחזון סלה ישמיע לאזניו (כן כל"ל עיין בבר"י) : פ"ז כשעוה ק"ק יהיו יביכו סגורות ושא עיניו למרום ויגביה עצמו וכן בשעה שאומר ברוך כבוד ה' וימלך ידים עקביו כלפי מעלה וגו' ולא ידג הרכה סלה יתלוצצו עליו (טור ושל"ה) : פ"ח יחיד העומד כתפלה וכשהגיע לקדושה הכבוד אומרים קדושה דסדרה או כתר אינו אומר קדושה עמהם (סר"ט) : פ"ט במודים דרכין ירכין הראש כלבד (האר"י ז"ל) : צ' לא ישיח שיח חילן בשעת ש"ך חוזר התפלה ואם סח היא חוטא וגדול עוגו מנסוא ונפרין בו (ס"ע סקכ"ד) ואם נמר תפלתו בלחש ועדיין הס"ך אינו מתחיל החזרה חט"ו נגמר לדבר בין לחש לחזרה (גרוי האר"י ז"ל) :

דיני יעלה ויבוא

א שכח ולא אמר יעלה ויבא כלול ר"ח אפי' כלול שני של ר"ח אינו חוזר (סהכ"ב) : ב שחרית ומנחה אם לא אמר יעלה ויבא חוזר ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרו כמקום שזכר (סס) : ג אם אמר ברוך אתה ה' וזכר ואמר למדני תקיך כמו שקורא פסוק ויאמר יעלה ויבא ויאמר השלים הכרכה כח"י המאמר שכונתו אך כלילה שהדיו הוא שאין מקושרין כשאמר כח"י ויגמור המאמר שכונתו לכוין ויאמר מודים (הרשב"א פ"ק דהעניתי שלמו כבוד רך ע"ד) : ד אם לא נזכר עד קהר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לדכה ואם לא נזכר עד שהשלים חוזר לראש ואם רגיל לומר התכונים וזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרעה (סס) : ה אם אמר נקשה כש"ה שזכור בה ר"ח ושכח ולא אמר יעלה ויבא אינו חוזר (השו' שם"ס לקוטי פרדס והסכים עמו ה"ה בשלמו כבוד רכ"ב) : ו לא זכר יעלה ויבא בשחרית ולא נזכר עד שהתפלל מוסף מתפלל מנחה שמים (שירי"ב סהכ"ב משם הרשב"א) : ז אם עמד להתפלל מוסף ואמר ג' ראשונות על דעה להתפלל מוסף וזכר שלח אמר יעלה ויבא אומר הפלת שחרית ואומר אחר ג' ראשונות סיום הפלת שחרית אף דג' ראשונות לא אמרם אלא ע"ד הפלת מוסף (מה"כר סימן סזכר) : ח אם הוא מסופק אם נזכר יעלה ויבא אף שזכר מר"ח סמוך למקום הזכרה חוזר וק"ל לחזור בקורא ברכה דהכיוון ויבא דתתמי כמה זמני דנזכר מר"ח וא"כ אינו אומר יעלה ויבא ויורע כעלמו ודאי (בר"י משם מהר"י מולכו וכן דעהי הקדוה כמדובר) ט מי ששכח ולא אמר יעלה ויבא וכיוצא כיון דעמו וישמע מהש"ך כל י"ח ברכות

כרכו מראש ועד סוף כהרס שמתפלל לעלמו ולא יפסק ולא יקום ופוסע ב' פסיעות לאחוריו (סק"ד וע"ל סי' ד' מאות ט"ו עדין): ב' גם מי שכיתו סמוך לב' סכך ועומד בתלון הסתות ומתפלל עם הכבוד ושכח וכול לכוין ללאף עם (ק"ש) ככ"ל ועמ"ש ה' כשלמי זכור דרכ"כ ע"ג): י"א ש"ץ ששכח ולא חמר יעלה ויבא כשחירת אינו חוזר שתפלת המוספין לפניו אבל אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרלם שאין כוס עורר זכור (סק"ד):

דיני התשלומין למי שלא התפלל

א אין תשלומין אלא לתפלה הסמוכה בלבד שאם טעה או נאנס ולא התפלל שחרית מתפלל מנחה שמים הראשונה מנחה והב' לתשלומין וכן מנחה לערבית ומערבית לשחרית (סק"ח): ב' אם לא התפלל לא שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית שמים לתשלומי מנחה אבל שחרית אין לה תשלומין וכן בשאר תפלות מוסף ואח"ך תפלה שחרית והא' התפלל תפלת מוסף קודם מנחה ולא (כ"י) שם ועיין בקונטרס אחרון (ס): ד' הא' דמשלם התפלה שהפסיד דוקא בזמן תפלה אבל שלא בזמן תפלה לא (סק"ח): ה' הא' דמשלם היינו בעורו עוסק בתפלה העיקרית אחר ששהה כדי הלוך ד' אמות זריד להתפלל תפלת התשלומין אבל אם הפסיק וסלך לעסקו שוב אינו מתפלל תפלת התשלומין ויש חולקין הלכך יתפלל בתורת נדבה (אחרונים) בס ועיין מה"כר ובק"א): ו' מוסף ליתיה בתשלומין שדור אינו משלים ואין אחרים משלמין לו וכעילה הכי נמי אינם מפסיקין בתשלומין לא משחרית למנחה ולא ממנחה לערבית (מה"כר): ז' הו"ד ולא התפלל אין לה תשלומין אפילו בתפלה הסמוכה ואם רלם יתפלל נדבה וא"כ חידוש (שם סק"ח): ח' מתעסק בלרכי זכור שטור להתפלל ומתוך העסק עבר וזמן תפלה א"כ להשלים בזמן תפלה של אחרים (עיין בר"י ומח"כר סם): ט' מי שלא התפלל מוסף ולא נזכר ויהי ערב ולא התפלל מנחה ואין שרות להתפלל שתיסן יתפלל מוסף דמנחה יש לה תשלומין (מג"א סרפ"י ודבר משה סכ"א): י' אין תשלומין לק"ש וברכותיה כלל לא לברכות ולא לק"ש (מה"כר סכ"ח): י"א כשמתפלל שמים לתשלומין זריד שתהיה שניה לתשלומין והא' הפך לא ילא חפלת התשלומין וזריד לחזור ולהתפלל אותה והינו שניה דעתו דהראשונה אמרה לתשלומין (סק"ח ואחרונים) ואלא כחולקים): י"ב טעה ולא התפלל ערבית שחרית שמים לאחר שהתפלל יוצר ויתר ברכות יתחיל אשרי ואח"ך יתפלל תפלת י"ח בשביל תפלת ערבית וכשמתפלל מנחה שמים המנהג לומר אפר מנחה אשרי ואח"ך י"ח בעד שחרית ואם מתפלל ערבית שמים אחר שהתפלל הראשונה לערבית לא יאמר אשרי בלילה אלא יפסה כדי הלוך ד' אמות ויאמר י"ח בעד מנחה (שם ואחרונים ומח"כר): י"ג אינו חוזר תחנונים עד אחר תפלה שניה (הרב הלבוש) והרב מג"א וכן עיקר): י"ד ש"ץ ששכח ערבית לא יתפלל למחר אלא שתי תפלות הא' בלחש לחובת שחרית והב' בקול רם לתשלומין וגם להו"יא כי שאינו בקי (סרד"ק) סס"ה ור"ה ע"ה ויהי יב"ך כסידורו דקמ"ט ע"ב וכן מיקר ודלא

כה"ה בשלמי זכור דקע"ה שפקק כוס ועמ"ש בר"י ומח"כר סרי"ג): ט"ז היכא דלא התפלל ערבית והתפלל שחרית ויהיב דעתיה בחרת הס"ן לתשלומין ולא י"ח (בר"י סם): ט"ח טעה ולא התפלל מנחה בשבת מתפלל במ"ש ערבית שמים של חול מדליל בראשונה שומנה עתה והינו מדליל בשניה שהיא תשלומין של שבת. ואם לא הדליל בראשונה והמדליל בשניה שניה עלתה לו הראשונה לא עלתה לו דכיון דלא הדליל בראשונה מוכח שכיון בה לתשלומין ולא ילא ואם נתכוון להתפלל הראשונה לערבית ושניה לתשלומין אלא שטעה ולא הדליל בראשונה ילא וכל שאמר לנו דכך היה דעתו עני' (כן עיקר) וזה כוונת פר"ח ועיין מה"ש ה"ה דף הנוכר ודוק): י"ז אם הדליל בשתיסן או לא הדליל בשום אחת מהן ילא ואם כיון בראשונה לערבית ושכח להדליל לא יבדיל בשניה שתי לתשלומין (ס): י"ח אם לא הדליל בשתיסן ושטעה קודם שהדליל קי"ל דנריך לחזור ולהתפלל ילא י"ח מתפלת התשלומין דכיון התפלל ערבית דיש כוס לפניו וכבר ילא גם מתשלומין אלא דאחר כך טעה וכתחייב בתפלה (כר"י סם): י"ט התפלל י"ח במנחת שבת ולא הזכיר שבת יתפלל ערבית שמים ובשניה לא יבדיל ויתפלל אותה בכורת נדבה (אחרונים): כ' וכן במנחה של ראש חדש אם לא אמר יעלה ויבא יתפלל ערבית שמים והשניה נדבה וכן אם טעה במנחת י"ט והתפלל י"ח. ואם בליל ר"ח או י"ט שני יתפלל לחובה (אחרונים) ועיין במח"כר ודוק): כ"א שכח להזכיר ר"ח במנחה והיה ר"ח ע"ש ולא נזכר עד שחשכה לא יתפלל תפלת התשלומין דזריד שתהיה בתורה נדבה ואין נדבה בשבת וכן לכל כיו"א כוס (מחב"ר סם): כ"ב אם נאנס ולא התפלל מנחה בע"ש מתפלל שמים של שבת הראשונה לערבית והב' לתשלומין ואם התפלל הב' של חול היכא פלוגתא ולא יתפלל נדבה מטעם האמור (אחרונים) וה"ה בשלמי זכור דקע"ב): כ"ג אם טעה ולא התפלל מנחה בער"ח מתפלל של ר"ח בראשונה ולא בשניה ואם לא הזכיר יעלה בראשונה והזכיר בב' זריד לחזור ולהתפלל פעם לתשלומין אבל אם לא הזכיר בשתיסן לחזור (סימן ק"ח ואחרונים) ועמ"ש ה"ה סרי"ג דקע"ג ע"ה ודוק): כ"ד אם היה ר"ח ב' ימים ולא התפלל מנחה ביום ראשון של ר"ח כשמתפלל בליל שני של ר"ח ב' תפלות א' לחובה יא' לתשלומיו אם לא הזכיר בראשונה והזכיר בשניה א"כ לחזור (פר"ח סם): כ"ה המתפלל שחרית של שבת שמים והתפלל א' אתה קדשת וב' ישמח משה א"כ לחזור (ה"ה הנוכר דקע"ד): כ"ו והינו דוקא כשנזרק בפיו אבל אם דעתו היה לומר אתה קדשת לתשלומין חוזר ומתפלל: כ"ז מי שלא התפלל ערבית ר"ח והתפלל שחרית שמים ולא אמר יעלה ויבא בשנים אינו חוזר (כ"הג בשם מהרי"ט ודעמיה ופר"ח): כ"ח אם שכח ערבית במ"ש מתפלל שחרית שמים והינו מוזכר אתה מוכתבו בשניסן (סרד"ק) סס"א): כ"ט אם אמר אתה מוכתבו בראשונה ולא בשניה חוזר ומתפלל (עמ"ש ה"ה הנוכר סם ע"ג): ל' מי שהתפלל ראשונה לשם מנחה ושניה לתשלומין ושטעה בשל מנחה שלא שאל מטר חוזר של מנחה וה"כ לחזור בשביל התשלומין (פר"ח): ל"א מי שלא התפלל מנחה ביום שפני יום חלפת המטר ומתפלל ערבית שמים ישאל מטר בשתיסן ואם לא שאל במטר תשלומין כדע"כ

ולא (בר'י סימן ק"ח :

עבודה שבלב

מאד הפליגו חז"ל במעלת הסומך גאולה לתפלה ובעטם תדבר הרבה
 כתבו הראשונים והחוס' ז"ל כתבו דלא קאמרו כל השיעורין הללו אלא
 לוחקים שקורין ק"ש קודם סנין התמנה ותפלה לאחר סנין התמנה וכמנ'
 ספרו על אחר קודם סומך גאולה לתפלה ולא פסק חובא ממומיה כל ההוא
 יומא וזה לאות כמה שגבה אלא ז"ל מעלת הסומך גאולה לתפלה * ומה
 לבו לתור אחר פשטות וטעמים מכתובין מאחר ששפתי הירושלמי כדור מלבו
 בעטם הדבר על פי הפשט כפי היפה האכלנו וז"ל כפ"א דברכות לה"ד
 לאותבו של מלך שבא ורסק על פתחו של מלך לידע מה עסקו מלאו המלך
 שהפליג (פי' שהתרחק) אף הוא נהרחק כך אדם מתקדו להקב"ה אלו ומהלכי
 שבכות ובקלוסין וכו' יהוא מתקרב אליו ובעודו קרוב אליו וש להודיע
 לרבו ע"כ : ב' אומרים ה' שפתי תפתח כי אותה אנו מבקשים לשום מענה
 כי יבו שלא ככשל ח"י כלשונא ע"ד לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון :
 א"ב שכתוב אה"י כי לל תפתח ובה ותתנה והואיל ותין לבו עכשיו לא
 מקדש ולא כהן בשלמה פרום שפתיכו וככן אדני שפתי תפתח וכו' הר"א
 והר"ע : ג' מהפוללים ללד מערב כא"י שהוא מכיוון כנגד כיה ק"ה ואלו
 הושיבו במערבה של א"י ואלו מחזורים פניו לא"י שהוא מזרח העולם ע"ש
 והתפללו אליו דרך ארץ והואם כוונתו כנגד ירושלים וכו' המק וכוה ק"ה
 כי מעולם לא וזה שכינה משם ואפילו כהרעבן כמש"ל ז"ל והשמותי אה
 מקדשם אפילו כשהם שומעין בקדושתם הם עומדים * והואש אשר נגע
 אלהים בלבבו וכו' וזכור כי למן היום אשר נהרץ תמקדש המעטו חסרנו כל
 לא מקדש ולא כהן לא עבודה ולא שלמים * רווח טרודים וקפואים ורק
 אין דבר כי אים שפתיים נעוה אולי ותכן ה' ככחות והראני אותה וזה כוחו
 בהסגס כעבודתה ולוים כדוכס ושראל כמעמם : ד' העמידה הוא עוקר
 התפלה שגליה לוחה תורה ולעבדו ככל לככס איוו הוא עבודה שבלב וכו'
 וכן כדנאול אלהא די אנה פלה ליה כהדירא וידוע שלא היתה כככל עבודה
 ממש כי אים תפלה הנקראת ב"ב עבודה כמ"ש בספרו מפ' זה של דניאל וכתב
 העור מהש"ס דמאם ועשרים זקנים וכיוצאם תקנו תפלה ר"ח ומנו על כל
 היבט ומלם כדיוק גדול והטעם שאני מכוונים רבלינו זה אלא זה כעיוון
 גדול באינו אינם אלא אחד כתבו העור ומרן והלכות להדמות למלאכים
 שכתבו נליהם ורגליהם רגל ושרה : ד' הטעם שאומרים ו"ח נעמדה מלבד
 פסגן של דברס כי כן ראוי לעבד לעמוד לדבר ולשאול רבניו בפני אדוני
 מור תפלה מלון כי התפלה כמקום עבודה כדוע והעבודה לרובה מעומד
 וסוף הנה כתב הר"ב עבודת הקדש שהעטם כי הסגד המפורסם כון כ"ח
 שגיס הדמיון לאדם מלבד סכת הדברי והשכלי שגנני אלהים הוא סוהו
 וקומה קרוב אשר על כן הקרבות שכתבו לכפרה ולסגון השלמות הנכסף
 ע"י סגוד לרובים להעשות בעמידה כי הם מיוקדים למנין האנושי כעל
 סוף וקומה וכו' למדו מהסוד ליעוד לשרת בשם ה' : ו' הקנו לומר
 ע"י י"ח כוחם לזמן רב כי תפלים כשמים המבטחי לשבת שומע
 ומכין

ומכין מה שאדם יולא כשפתיו אף אים קולו לא ושמע כי הוא חוקר לב
 כוחן כליות : ז' כי"ח ברכות אין בהם מלכות והטעם כתב הכלכו לפי שאין
 מלכות אלא על כריאת העולם ועל המלות כי הוא ית' מלך כושאל נור
 עליו לקיים מלותיו אבל בברכות של דמיוס והתקוים לא שייך זה ובכרס
 ראשונה כתב העור דכיון שאומרים האל הגדול וכו' לא לרין מלכות
 שהאחרים אלו כמקום מלכות : ח' שוחין באבות ומגודם תפלה וסוף כי כן
 דרך העולם להשתחוות ככניסתו לפני המלך וכשעל ויאתו * כ"ב
 רכוכו כתיי :

לרין לסמוך גאולה לתפלה כלי הפסק כלל ויפסיע שלש פקיעוה לפניו
 וכויון רבלינו זו אלא זו כאלו אינם אלא רגל אחת להדמות למלאכים ובאילו
 רבליו חסורות וכן רדיו זו ע"ב זו על לבו * ימיון על שמאל כאלו הם קשורים
 כעבד לפני רבו * כהכעס באימה כורסא וכפחד יאומר מהוך הספר או
 בעינים סנורות * ויושר שלא להשמיע קולו תפלתו ככתוב כוזה ככ' ויגש
 ולא ישחיתו כשום כרסם אלא תתלה וסוף תכות וכסודתה * ובחזרת
 העמידה יושר שלא להשיח כלל אלא ישחיק ויענה אמון בברכות ש"ל וכויון
 כלכד שס זה ככל הכרכות ושתי אותיות מהשם עלמו ככל פעם שהוא כורע
 כאשר תראה :

וכיון שהוא כנגד א"י וכית המקדש וכיה קדש הקדשים * ושום עלמו עני
 שאין כעניוהו ככקר אכל יתיר גלמוד :

ארון הכל * יאהרונהי * היה הוה ויהוה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב *

הגדוד הגבור והנורא * אל עליון גומל חסדים טובים

קונה דובל וזכר חסדי אבות * ומביא גואל לבני בנייהם

למען שמו באהבה : כומי תשובס אומרים

וזכרנו לחיים מלך קפץ בתיים כתבנו בספר חיים למענה

ארתים חיים :

מלך עזר ומושיע ומגן * ברוך אתה יהוה (הח) מגן

אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב רחמי

(כקו מוריד חסד) (יחידה משיב יריד

מוריד

הַגִּישׁוּם) מִכְלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים • סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמִתִּיר אֲסוּרִים •
 וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
 רוֹמֵה לְךָ מִלֶּךְ מִמִּית וּמַחִיה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה •
 כִּימֵי חַיִּים אֲוִמְרִים מִי כְמוֹךְ אֵב רַחֲמָן וְזָכַר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים
 לַחַיִּים •

וְנֶאֱמַן אֶתְּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחֲיֵה
 הַמֵּתִים •

עבודה שבלב כשאמרנו קדוש נשאים עלמם ומכועים כלפי מעלה
 כמ"ש כ"ח משם המדרש ורמזו לדבר ותשאני רוח
 כלומר כשהיותי עומד כקדושה רוח הים כושף אותי • וכספר מנן רוד כסך
 סרדכו לסדמות לחיות ואופני הקדש המשלשים קדושה כמוכי וכלע"ד ש"ע
 מש"ל קדושים הסיו כי קדוש וטעם קדושים פרושים מן עניני העולם
 ותענוגות כני קדש כמ"ש רמכ"ן והש"ס כשאנו אומרים קדוש נשאים עלמנו
 ומסתכלים כלפי מעלה לחירות שאנו כספים ומשתוקקים להקדש כקדושה
 של מעלה ולפשוט מעלנו מסך המכדול הוא הקומר העכור כדי שנוכס
 לחיות דכיום כו יח"מ הוא קדוש ומוכדל כמה אלף סדלות מכל נשם
 וגוים כן אכתבו כל מבמתכו להדמות לו כרוך הוא •

כחזרה אומר השלוח לכו • ונשאים ענינום למרום

נְחַדְשֵׁךְ וְנַעֲרִיךָ בְּנוֹעַם שֵׁית סוּד שְׂרִפֵי קִדְשׁ • הַמְשִׁלִּישִׁים
 לְךָ קְדוּשָׁה • (כנוגון אומר חמקדשים שמך בקדש)
 וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשׁ • קְדוּשׁ •
 קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ • דַּעֲמַתֶּם מִשְׁפָּחִים
 וְאֲוִמְרִים • בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ • וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב
 לֵאמֹר • יִמְדַךְ יְהוָה דַּעֲוִם אֶתְהוּךְ צִיּוֹן דָּלָה וְדַר הַלְלוּיָהּ •
 אַתָּה קְדוּשׁ וְשִׁמְךָ קְדוּשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה • (כִּי אֵל מִלֶּךְ גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוּשׁ • כַּסֶּת חַיִּים אֲוִמְרִים הַמִּלֶּךְ הַקְּדוּשׁ •
 חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת • וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינְיָה •
 יַחֲנִינוּ מֵאֵתְּךָ דַּעַת וּבִינְיָה וְהַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה

יְהוָה חוֹנֵן דַּעַת •

השיבנו אֲבִינוּ לְתוֹרַתְךָ • וּקְרַבְנוּ מִלִּפְנֵינוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ •
 וְהַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לִפְנֵיךָ •

יהי רָחוּק מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲכֹתוּנוּ שְׂתַחֲוֹר חַיִּים מֵחַסֵּה
 כֶּסֶף כְּבוֹדךָ • לַחֲתוּר כַּחֲשׂוּכָה שְׁלֵמָה לְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וּכְכַלֵּם
 חַתוּרֵינוּ לִי פֶ"ס כִּי • וּמִיֹּכֵךְ יְהוָה פְּשׁוּעָה לְקַבֵּל שְׂכוּם •

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה •

סלה לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מַחֲזֵר לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ • כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַנּוֹן הַמְרַבֵּה לְסָלוֹחַ •

ראה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֵר לְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה
 שְׁרָמָה לְמַעַן שְׁמֶךָ • כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזַק אַתָּה •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל •

רפאנו יְהוָה וְנִרְפָּא • הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה • כִּי תַהֲדַתְנוּ
 אַתָּה • וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
 וְדָלַל מִכְּאוֹבֵינוּ • וְדָלַל מִכּוֹתֵינוּ •

כשרולה לחסוף ככרתה רפאנו על הרפואה יאמר

ירמ ס' או"ח שתרפאנו רפואה שלימה רפואה הנפש ורפואת הגוף כרו
 שאשים חזק בכרואות גוף ונשמה לקיום תורתך הקדושה •

כִּי אֵל רוֹפֵא רַחֲמָן וְנֶאֱמַן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל •

קִיּוֹ בְּרַבְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 וּבִרְךָ שְׁנַתְנוּ בְּמִדְלֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וּגְדוּבָה •

וְתַהֲיֵי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
 לְבָרְכָה • כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים •

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים •

כסוף **בְּרַךְ** עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת
 כָּל מִינֵי תְבוּאֹתָהּ לְטוֹבָהּ וְתַן טַל וּמָטָר
 לְבִרְכָהּ עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְרוּחַ פָּנָי תֵּבֵל וְשַׁבַּע
 אֵת הָעוֹלָם כְּלוּ מְטוֹבְךָ וּמִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ
 וּמֵעֵשֶׂר מִתְּנוֹת יָדֶיךָ שְׁמֵרָה וְהִצִּירָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דָּבָר רָע וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פּוֹרְעָנוֹת
 וְעֵשֶׂה לָּהּ תְּקוּנָה טוֹבָה וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם חוּם וְרַחֵם
 עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאֹתָהּ וּפְרִירֹתֶיהָ וּבִרְכָה בְּנִשְׁמֵי
 רִצּוֹן בְּרִכָּה וְנִדְבָה וְתִהְיֶי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשַׁבַּע וְשְׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתְּךָ
 וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרוֹתֵינוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ

יהי רצון מלפניך ה' אלֹהינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל טַעַם וּטְוֵפָה שֶׁלֹּא מֵעַד
 לְכַלְכֵּלָה כִּיֹן כְּאוֹסֵף כִּיֹן כְּרֹלֵן כִּיֹן כְּשׁוֹנֵן כִּיֹן כְּמַזְרֵן כִּיֹן עַד הַיּוֹם יֵשׁוּ כִּיֹן
 עַל וְדִי כִּיֹן ע"י אֲחֵרִים שֶׁלֹּא כְּמִקּוֹם מְלוֹחַ עֵשֶׂה לְמַעַן שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל הַיּוֹלֵךְ
 מִפְּסוּק "חֹל" כֹּלע" וַיִּקְוֵנו (חב"ו) שֶׁתְּחַוֵּרֵם לְמִקּוֹמֵם כְּמִקּוֹם הַקֶּדֶשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה מִקְבֵּץ גְּרָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיִזְעַצְנוּ כְּבִתְחִלָּה
 וְחֶסֶד מִמֶּנּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מֵהֵרָה
 אַתָּה יְהוָה לְבַדְּךָ בְּרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מְלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

(כִּימֵי תְּשׁוּבָה הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט)

מִדְּשִׁינִים וְלִמִּינֵי אֵל תְּהִי תְּקוּנָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרִיעַ
 יֵאָבְדוּ וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ מֵהֵרָה
 וּמְלִכּוֹת הָרִשָּׁעָה מֵהֵרָה תִּעַקֵּר וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם
 תַּכְנִיעֵם

תַּכְנִיעֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר
 אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים (כ"א מִיָּמִים):

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל שְׂאֵרֵית עַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם וְעַל
 גְּרֵי הַצַּדֵּק וְעַל יְדֵינוּ יְהוּמוֹ נֹא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַן
 שֶׁכֶר טוֹב לְכָל הַפּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלֻקְנוּ
 עִמָּהֶם וְלַעֲוֹלִם לֹא נִבְוֵשׁ כִּי כַךְ בְּטַחְנוּ וְעַל חֲסִדְךָ
 הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִשְׁעַן וּמִבְטָח
 לְצַדִּיקִים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְסֵא דָוִד
 עֲבֹדְךָ מֵהֵרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן יִכוּוֹן שֶׁלֹּא יִסְרַג מִשִּׁית כִּן

יוסף על ודו ארמילוס הרשע ובנה אותה בנין עולם במהרה
 בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צִמַּח דָּוִד עֲבֹדְךָ מֵהֵרָה תְּצַמִּיחַ וּקְרַנּוֹ תִּרְוֵם
 בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל הַיּוֹם יִכוּוֹן

לקיים וכו' השקלם שלעתיד סוכרת כגמרא לפית לישועה ברוך אתה
 יְהוָה מְצַמִּיחַ קָרְן יִשׁוּעָה יִכוּוֹן שְׂרֹטֵם לַסּוּת חֲסִיד

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַרְחֵמְן חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ
 וּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה

סרכסנדול חיד"א כמורה כלכע שלו כסיומנ ב' אה קכ"ו כחכ ו"ל כשמע
 קולנו ככל תפלות חול ותודם וכה וקמר

מִוֹדִים אֲחַנּוּ לִפְנֵיךָ כְּבוֹשָׁה פְּנִים כְּחַרְפָּה וְכַלְמִים שֶׁחֲטָאנוּ עֲוִינוּ וּפְשָׁעֵנוּ
 לִפְנֵיךָ וְעִבְרָנוּ עַל מַלְכוּת דָּאֻרִיתָא וְדִרְבְּנָן וְסַרְע כְּעֹבֵד עֲשִׂינוּ וְחַרְ
 אֲנוּ מִתְּחַרְטִים חֲרַטָה נְמֹרֵם וְחֲבָתֵנוּ שְׂכִים כְּתִשְׁבָּה וְיִסּוּ רִלּוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 אֲלֹהֵינוּ וְאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתוֹכְנוּ לְשׁוֹכַת כְּתִשְׁבָּה שְׁלוֹמָה וְהַמְּחֹל וְהַסְּלָה
 לְכוּ תַּחֲתֵינוּ עֲוִנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וְהַמְּלֵא כָּל חַסְמוֹת שְׂפָתֵינוּ חֶסֶד וְחַיִּים וְחַיִּים
 כָּל כִּלְמוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר כְּתוּבָה עַל יְדֵינוּ וְיִסֵּר הַכָּל לְאוֹתָנוּ שֶׁחֲטָאנוּ וְחַיִּים
 לְקִיּוּם כָּל מִזְוִיחַ וְלַעֲסוֹק כְּתוּרֵם לַשְּׂמֵה וְהַלְּלוּנוּ מִיֹּד חֲרַטָה וְהַשְׁרֵטָה עַל יְדֵינוּ

טובה כהתר ונתת רחמים לטובתך * (יכוון כשם הקדוש המנוכח על הפרנסה
דיקרנוסא נומ' חת"ך עס נ' אפותיות וכווין דוקא כשמות ולא ווליא מפיו)
וכוונת שאלו כו תהינה אומרים

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהינו אבותינו שתזכנו לעסוק כהורס לשמה
וכמלות וכנמילות קדוים ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להשלים
הקוין כר"ן כגלגול זה והפרנסה טובה כהתר וכחוק וכוונת (ויכווין שם
דיקרנוסא הולא מפסוק ודוקותי לכס כרכה עד כלי די * ומפסוק כס
עלינו אור פניך ה' ויכווין דוקא כשם ולא ווליא מפיו):

**וּמִלִּפְנֵי מַלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁבְּנוּ . חַנּוּן וְעֵנּוּ וְשִׁמְעוּ
תַּפְּלַתְנוּ :**

כתענית היתיר אומר כאן עכנו * ואם לא אמרו און מתוורין איתו * ויאמר
איתו קורס שיעקור רגליו *

עֵנּוּ אָזְכּוּ עֵנּוּ כּוּוֹם לֹאם הַתְּעִיבָת הַזֶּה כּוּ כְּלָרָם גְּדוּלָת אֲחֵכֶם אֵל הַעַן
לרשעו ואל תתעלב מלכנו מבקשתנו הים נא קרוי לשועהנו טרם
נקרא אָלֵינוּ אָתָּה תַעֲנֵם כְּדַבֵּר וְאָתָּה תִשְׁמַע כְּדַבֵּר שְׂאֵמֵר וְהִים טֵרַם וְקִרְאוּ וְאֵנוּ
אֲנֵחֵם * עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנוּ אֲשַׁמְעֵם * כּוּ אָתָּה ה' פֹּדֵם וּמַלְכֵנוּ וְעוֹנֵם וּמֵרַחֵם
כָּכָל עַתְּ לָרָם וְלֹקֵם :

והשליח ככור כיון נואל לרופא חותם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעֲוֵנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּעַת צָרָה :

ע"ש הפלה כל פה נהכו מהר"ם די לינאזכי וממר"ם מטרנאזכי שתקינו הפלה
כל פה לרמזו שאפילו אם כאולו יקראם שלא כהכוון לחכוין הוכן
הרכוים על כורים אפילו הכי תהיה הפלתנו מקובלת ומרובה גם שהיום
מן השפה ולחוץ :

**כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפְּלַת כָּל פֶּה . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
שׁוֹמֵעַ תַּפְּלָה :** יכווין לסוית עכר

**רִצָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְּלַתְּם שְׁעָה *
וְהַשֵּׁב הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ . וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְּלַתְּם מֵהָרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן . וְתֵהִי לְרָצוֹן
תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :**

כראש חדש וכחול המועד אומרים

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגַּע וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְשִׁמְעוּ
יַעֲקֹב וְיִזְכֹּר וְיִכְרֹז וְיִכְרֹז אֲבוֹתֵינוּ . וְזָכְרוּ יְרוּשָׁתְּם**

עירך

**עִירְךָ וְזָכְרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּ בְּלַ עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵיךָ לְפָדְיָתָה לְטוֹבָה לְחַן וְלְחַסֵּד וְלְרַחֲמִים
כר"ם ביום ראש החדש הזה**

כח"סמ של פסח ביום חג המצות הזה * ביום מקרא קדש הזה *
כח"סמ של סוכות ביום חג הסוכות הזה * ביום מקרא קדש הזה *
דרחם בו עלינו ורחשיענו * זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה *
יפקדנו בו לברכה * והושיענו בו לחיים טובים * בדבר ישועה
ורחמים חוס וחנון ורחמים עלינו * והושיענו כי אָלֵיךָ
עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִדָּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :

**וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲזֹנָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן :**

**מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
הוא יהוה (ונ)**

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר
חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הוא לדור ודור נודה לך
וְנִסְפָּר תַּהֲלִתָּה . עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בִּידְךָ . וְעַל
גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַסִּיף שְׂבַכְל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ**

**שְׂבַכְל עַת עָרְב וּלְקָר וְצַהֲרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ הַסְּדִיף . כִּי מַעֲלָם קוּיָנוּ לְךָ :**

במנוחה

כתובים וכפורים קומרים

על הנפים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

לכתובה

בימי

לפורים

מתתיר בן יוחנן בהן גדול חשמאנאי ובניו בשעמרה מרכות וין הרשעה על עמך ישראל לשבתם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורכים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים ושמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעולם ועמך ישראל

מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם הזמן הרשע בקש להזמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושקדם לבזו ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבותו לו גמולו בראשו ותרו אותו וארת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונזרה לשמך הגדול סלה ועד

עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היכרך וטהרו את מקדשך והרדיקו נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה ועשית עמהם נסים ונפלאות ונזרה לשמך הגדול סלה ועל כדם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה

השוכה קומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריהך יהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האד ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך

ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות :

עבודה שכלב א כרכת כהנים הקינות כהודאה משום דכתיב וישק אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות הטמאת וגו' כלומר אחר שירד וכו' נשא את ידיו ויברכם : ב אין כהנים נושאים כפוסם ככל יום כי היו נוכלים קודם נשיאות כפוס וקשה להם לטבול ככל יום ועוד מפני כטול מלאכה מהר"י קולון : ג הטהנים נוטלים ודוהס כנשיאות כפוס מן הלויים כי כך הלויים נקחו לשרת לכהנים כמ"ג הטהנים סמך לאסרן ולכנוי : ד הטהנים מכוסים פניהם כשעת נשיאות כפוס שלא להסית רעהם וגם כרו שלא יסתכלו בהם ישראל שאסור להסתכל בכהנים מפני שהטהנים שורם עליהם ועוקרן של דברים נאמרו על נשיאות כפוס שמבקש שלא שנהנו כן אף כנכולין : ה הטבת חלום נקתיה ככרכת כהנים לפי שהכרכת מועלת לו אז להפוך תלומותיו לטובת כ"כ הכ"ו :

וכתובם השלית לכור קומרי

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך באמור : וברכך יהוה וישמרך : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : וישמו את שמך על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עזו ושלום :

כשכת השוכה קומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ורשום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמר יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי

אלהינו

עוב לומר שיר למעלות אשף עיכו

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מַרְעָה וּשְׁפָתוֹתַי מְדַבֵּר מִרְמָה •
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם • וְנַפְשִׁי כַעֲפַר לְכֹרֶת
 תִּהְיֶה • פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרֹתֶיךָ • וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
 נַפְשִׁי • וְכָל הַקְּמִים עָלַי לִרְעוּרָה מֵהֲרַה הֲפֵר עֲצָתָם
 וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם • יִהְיוּ כַמֶּץ לִפְנֵי רוּחַ וּמֵלֶאךֶם יִהְיֶה
 דוּחָה • עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמִיךְ • עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָךְ • עֲשֵׂה
 לִמְעַן תּוֹרֹתֶיךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קְרוֹשֶׁתְךָ • לִמְעַן יִחְלָצוּן
 יְדִידֶיךָ • הוֹשִׁיעֵנָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי • יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי •

כורע ופוסע ב' פסיעות לאחוריו ככרועה אחת וקודם שיוקוף כשאומר עושה
 שלום כמרומנו הופך פניו לשמאלו • הוא כרחמיו ועשה שלום עליונו לוינו •
 ועל כל עמו ושראל וכו' לפניו • כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלה •

וי"א תפלה זו

יְרִימֵהוּ אֱלֹהֵי שָׁלַח חַלְמָה קְנֵאת אַחֲרָיו עָלָיו וְלֹא קִנְאֵהוּ עַל אַחֲרָיו וְשָׁלַח
 אֶבְעוּס הַיּוֹם וְשָׁלַח אֶבְעוּסְךָ וְהַלְכֵנוּ מִיּוֹ"ה רַחֵם וְתֵן כֹּלְכֵי הַכְּנַעַנִים וְעִנְיָת
 וְיִרְאֵת מִתַּחַת • מַלְכֵנוּ וְהַלְכֵנוּ יְהוָה שִׁמְךָ כְּעוֹלָמְךָ וְכֵסֶם כִּוְתֶךָ • שְׁכַלְל הַיּוֹכֵךְ •
 וְסָבַל בְּלוֹוֹתָיו כִּסֵּם לֹאֲכֹךְ וְשִׁמְתָה עֲדָתְךָ כְּמִתְרָם כִּימִינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ
 כְּתוֹרֹתֶיךָ אֲמֵן •

ואמר נא ושראל בוסת תפלה זו שמאל רחמי"מא רכפשיי מכתיבת ידו משש של
 הרכ מופת הדור כמור"ר תור"א זלוק"ל •

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוִמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
 כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן •

עבודה שבלב שלש פסיעות שעושים אחר תפלת ו"א כעבר שקבל פרס
 מרכו שכסטר והולך לו והרכ מו"ד כחכ כשם רכינו סקינו
 כשכסנן סוס עולם למזכת על אבני התמיד סוס עולם דרך וימנו ומקיף דרך
 סתאל וכוין ככס למזכת סיו ב' רוכדים של אכן ויורד כסס ב' פסיעות לכך
 אכן עושים ב' פסיעות •

כשם שש"ס אומר כרכת ככנס עוב לומר תפלה זו ויכוין ששס הנדול
 וההדוש כן עשרים ושקיים אבותיו הולא מפסוקים של כרכת ככנס ולא
 וזלף אפיו השמות ס"ו •

אל

אל נא קרב תשועת מלפניך
 פחדך סר תיזאס למאסר
 פדו סועים פקח סומים שעך מלפנים
 דלה יוקעים וקצן נפולוס סמוך יו מפלחנו
 כרוך שס ככור מלכותו לעולם ועד •

הרואס חלוס וכפשו ענומה ואמר כעת נשיאות כפוס

רְבוּנוּ שֵׁל עוֹדָם אָנִי שְׁקָךְ וְחִלּוּמוֹתַי שְׁקָךְ חִלּוּם חִלְמָתִי וְאִינִי
 יוֹרֵעַ מַה הוּא בֵּין שְׁחִלְמָתִי אָנִי לַעֲצָמֵי וּבֵין שְׁחִלְמֵי לִי
 אַחֲרִים (ובין שאני חלמתי על אחרים) אם טובים הם חוקים
 ואמצים בחלומותי שר יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם
 כמי מרה על ידי משה רבינו עקרו השלום וכמי יריחו על ידי
 אדישע וכנעמן מצדעתו וכחזקיה מחליו וכשם שהפכת קלחת
 ברגס בן בעזר מרעה לטובה • בן תתפוד לי בך חלומותי
 לטובה ולברכה • ותרצני ברחמיך הרבים • יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגואלי •

כעשרה ימי תשובה אומרים אחר העבודה שחרית ומנחה קודם תפלת
 אפוס • וכרכת תשובה קין אומרים תפלו • ולא מחול • קרע • מתוק
 מחה • ולא כתבנו כספר מחילה וסליחה וכפרה •

אָבִינוּ (ויכוין יהוה) מְלַבְּנוּ (ויכוין יהוה) חֲטָאֵנוּ לִפְנֵיךָ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ אֵינן רָנוּ מְקַךְ אֶלָּא אַתָּה
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לִמְעַן שְׁמִיךְ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ חֲדָשׁ עִרְיָנוּ שְׁנָה טוֹבָה
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּפִטְרֵי מַעֲרִינוּ כִּדְרֹת קָשׁוֹת וְרַעוֹת
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּפִטְרֵי מַחְשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ הֲפֵר עֲצָת אֹזִיבִינוּ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מִרְה כָּל צָר וּמִשְׁטֵיִן מַעֲרִינוּ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ בְּרַחֵם וְחָרֵב וְרַעַב וְרַעַב וְרַעַב וְרַעַב וְרַעַב וְרַעַב
 וּמִנְּפֵת מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׂרָמָה רְחוּלֵי עִמָּךְ
 אָבִינוּ מְלַבְּנוּ מְנַע מִגְּפָה מִנַּחֲתֶךָ

Achodese 17 מז

אבנו

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ זָכוֹר (כ"א זְכוֹר) בְּיַד עֶפְרָת אֲנַחְנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲזִיר וְסֶלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קָרַע רֹעַ גֵּזֶר דִּינֵינוּ (יכוון כֵּס קָרַע שֶׁמֶן)
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂמֵרֵי חַבּוּתֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מַחֲזִיק וְהַעֲבִיר פְּשָׁעֵינוּ מִיַּד עֵינֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים טוֹבִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר יִשְׂרָאֵל וְתַיִמִים
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר מַחֲיִיָּה וְסֶלִיחָה וּבִפְרָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר מִזְנוֹת וּפְרָנְסָה טוֹבָה

וְהִי רָחוּם מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהֵינוּ אֲכֹתֵינוּ שֶׁתֵּן לֵנוּ וּלְכֵנֵינוּ כִּי וּלְכָל
 סְמוּכִים עִבְדֵי אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִזְנוֹתֵינוּ וּמְנוּחֵינוּ
 כְּכַדּוֹר כּוֹכֵב שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ דִּיקָרְנוּסָא הַמְּמַנֵּה עַל הַפְּרָסָא:

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר זָאֲרָה וְיִשׁוּעָה
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצִּמַּח לֵנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְבֵּךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַרְם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַחַיִּירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׂרָמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְהַרְם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׂמַע קוֹלֵנוּ הוֹסֵן וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה רַמְעַנְךָ אִם לֹא רַמְעַנֵּנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ

דיני תחנונים

א אחר חזרת שמעמוד חקך י"ל וידווי ופילת אפס אף כשני וכתמישי
 סארי"ז"ל - ב לא ירכה כועבור או וידווי פעמים רבות
 שם ג ככל וידווי לריד להקול אכא ה' או"א וכו' מת"כ בר סלק"א :
 ד א"ל לפרע חטא ואם מהודא כלתא ככון לפרע חטא סה"ז"ו ה לריד
 לשחוק כודווי כמו כמודוס (של"ה) ויען סדור ותוס לא ישחוק חכא אלא
 מעט סדי שלא ולענוו וקטאו : ככ"ל ג לריד להקודו מעומד ואף אס הוא
 הקודם ככר ושכע לש"ן שמתקדם לריד לעמוד ולהקודו סה"ז"ו : וגם
 למנו

למנו שנוסג כהאר"י שלא להקודו כי אס פעס א' לריד לעמוד כודוויס
 ארכוס שמתקודס הקסל : ז זקן או קלוג יכול להקודו ע"י סמוכ"א כר"י
 סקל"א : ח המנהג לומר וידווי אחר הפלת י"ח גם כשהוא יתפלל כותיד
 שם ט זקן היתיד רשאי לומר ויעבור ולא י"ג מדות דרך חכמה אכל דרך
 קריאה לטעמי חפסוק שרי : סקס"ס : יכל לומר סליחות כל שאינו אומר
 י"ג מדות וגם שרומז זכור לנו סיוס לריה שלש עשרה לוח לן כס : כר"י
 סקל"א : יא זקן לומר סליחות כערכוכלל הוא קטא גדול וסיושכ ככ"הכ
 שכוהגיס כך ישכ כדו וידוס או ולמדה מורים : כר"י סקס"א : יב וידווי
 יכול לומר ככל עת לכד כמולאי ש מולא יאמר וידווי עד שיעבור חלות
 לילה : שס : יג כפילה אפס יש לוטכה ד שמאל ולא יהיו פניו דכוקת
 חוך סיד אלא על חורע שמאלי וישול על אס יפול על ידו ולא יאמר פ'
 ויאמר דוד אל גר : נורו האר"י זל סכנה אס כעודו נופל על פניו שמע
 קדוש או קדוש וכול לענות : מט"ל : יד ועד"ה יש לפקק : טו כפילה
 אפס מיושב : ואס סלכור אומריס יהודה קודם כפילה אפס וכלעזא כוהג
 כהאר"י ז"ל זקנו וכול לושכ כי חקכוים דים : אומר כ"א ע"י סמוכ"א :
 כ"ז : ז"ל וכול לומר כ"א כותיד הקסל עומ יאריך כין לפשט כין לסוד
 כר"י סקל"א : יז אלו הימים שאוכל מקוס"פ : כר"י וכתוכה וכפורים
 וכל חדש כוסן ולא כו"ד כאיור וין כופלים עמר ולא מר"ח סיון ע"ד י"ב
 ומס ולא כע"ו כאכ ולא כער"ל כל"ג לעו לא ממולאי כפור עד סוף
 תשרי ולא כע"ו כשכט"ו ולא כיה ולא כע"י סכ"י סקל"א אחרונים : יח כל
 יום שאין כע"פ זקן כופלים"ד וע"ו כאדר א' כיו חוץ מער"ס וע"כ :
 שס : יט ככית האכל אפי ג"כ כמכתה שלפאלא המתללים למנוחה
 כש המת א"ל כ"א אס ובר"לו שאין שם אכל סכך או שמתללים ככיה
 זקן כע"כ ז' לכושא כחילה י : כ חתן כשכא לב למנהג : שס : כא חתן
 כשתריה יום ח' זקנו כע"פ דונ' לאלמון שושא א' מת"כ כק"א סקל"א :
 כב יום מילה זקן כע"פ ככו' ומס שלמים כעיון ה כעשית אלא ככיה חב
 יש אכיו סכן או סלדק ככ"סכ אפי' שאין סמילכו סכן כתיור או שמת
 קרוביו סולכוס לב"סכ וסככ סני ואף אס זקן א' פ' ה"ס ח"כ ס"ד :
 כג אף אס כולד מהול כמתללים כמנהג זקן כעו זקן כע"פ 'הלק"ט
 ח"ג סקס"ח : כד מילס כיון דמעטיון דס כריה ממנומרים סליחות וגם
 וידווי זק' א' וסוף רחוס : וסענית לכור זקן כע"פ אכל אכוסים אכל פ' וקל
 סויב לשמוע : כיה דוד סזין כעל סכרית אומר סתללים אלא סחיכות
 א"א חקכוים : אחרונים שם"ז : כה כמכתה אס מתפו ככוכה ומעומד
 אכל לומר קבול : כו וסוף רחוס לריד לאומריס : שס :

לשני וחמישי

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג
 בהסידות מוחר עונות עמו מעביר
 ראשו

ראשון ראשון * מרבה מחילה לחטאים *
 וסליחה לפושעים * עושה צדקות עם כל
 בשר ורוח * לא ברעתם להם גומר אל
 הורתנו לומר מדות שלש עשרה * זכור
 לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת
 לעניו מקדם * וכן כתוב בתורתך וירד
 יהוה בענן ויתיצב עמו ישם ויקרא בשם
 יהוה * ושם נאמר :

חון לזכור לחומרם כשהוא כותיר כו"ס כניבון טעמים כקולח כחורם
 ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה * א אל ב בחום
 ג וחנו ד ארך ה אפים ו ורב חסד ו ואמת ח נצר
 חסד ט לארפים י נשא עון יא ופשע יב וחטאה יג ונקה *
 כעור השלוח לזכור חומר ויעבור יש כוהנים לומר
 אל רחום שמך * אל חנון שמך * אל חרף אפים שמך * מלא רחמים שמך *
 כנו קרח שמך * כעבור שמך : כקראי ענני חלסי לרקי כלר הרחם
 לו חכמי ושמע חסדתי * ואני חסדתי לך ה' עת ראו חלסים כרוכ חסדך ענני
 כאמת ושמך : עכני כעת וכעונם הזאת :

ליום שני

אנשי אמונה אברו באים בכח מעשיהם
 גבורים לעמוד בפרץ * הוחים את
 הגזרות : היו לנו לחומה * ולמחסה ביום
 זעם * וזעבים אף בלחשם * חמה עצרו
 בשועם : טרם קראוך עניתם * יודעים
 לעתור ולרצות : כאב רחמת למענם *
 לא

לא השיבות פניהם ריקם : מרוב עונינו
 אבדנום * נאספו מנו בחטאינו : סעו חמה
 למנוחות * עזבו אותנו לאנחות : פסו
 גודרי גדר * צומתו משיבי חמה : קמים
 בפרץ אין * ראויים לרצותך אפסו : שוטטנו
 בארבע פנות * תרופה לא מצינו : שכנו
 אליך בבשת פנינו * לשחרך אל בעת
 צרותינו : אל מלך

ליום חמישי

תמהנו מדעות * תיש כחנו מצרות :
 שחנו עד למאד * שפלנו עד עפר :
 רחום כך היא מדתנו * קשי ערה וממרים
 אנחנו : צעקנו בפניו חטאנו * פתלתול
 ועקש רבנו : עליון רחמיה מעולם * סליחה
 עמך היא : נחם עלי הרעה * מטה כלפי
 חסד : לא תחעלם בעתות כאר * כי בצרה
 גדולה אנחנו : יודע לעיני הכל * טובך
 וחסדך עמנו : חתום פי שטן ואל ישטין
 עלינו * זעום בו וידום : ויעמוד מליץ טוב
 לצדקנו * הוא יגיד וישרנו : דרכיך רחום

וּחְנוּן גְּלוּת לְנֶאֱמָן בֵּית: בְּבִקְשׁוֹ אִז מִדְּפַנֶּיךָ *
אֲמוֹנַתְךָ הוֹדַעַת לוֹ: אֵל מֶלֶךְ

ליום חמישי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ
כָּל־הַ * תֵּאֱחֹז יְדְךָ בְּמִשְׁפָּט: בְּבוֹא
תוֹכְחָה נִגְדְךָ * שְׁמֵנוּ מִסְפָּרְךָ אֵל תֵּמַח:
גִּשְׁתָּךְ לַחֲקוֹר מוֹסֵר * רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רַגְלֶךָ *
דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ * קָרַב צַדֵּק מֵאֲלֶיךָ *
הוֹרֵנוּ בְּזַעַקְנוּ לָךְ * צוֹ יִשׁוּעַתָּנוּ בְּמִפְגִּיעַ:
וְתִשָּׁב שְׁבוֹת אֱהִי תָם * פִּתְחֵיו רְאֵה פִי
שְׁמֵנוּ: זְכוֹר נֶאֱמַת * עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ: חוֹתָם תְּעוֹדָה תִּתִּיר * סוֹדְךָ
שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ: טָבוֹר אֲנִי הַסֵּהר * נֹא אֵל
יַחֲסֵר הַמְּזוּג: יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר יִדְעוּךָ *
מִגֵּר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ: כִּי תִשָּׁב
לְבַצְרוֹן * לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ:

עבודה שברב א' אומנים הודו על דרך אל"ף כ"ה מפני שעל ודי
כ"ב אומיות חזרו ככחן כל העולמות כנו' כס' יזכר
ועל ודי סע נ כל העולמות כנמיו ולכן ראוי להתודות כ"כ כדי להקו
(ראיה חכמה) * ב וידו כלשון רכוס כחב הקר"ו כי הטעם משום ערכות
כי ושראל סס גוף אחד ולכן אע"פ שזין כי עון זס עכ"פ ראוי להתודות
עליו כי כל ישראל יורטום כזכר:

אֲנֵא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֵא

לפניך

לְפָנֶיךָ תִּפְלַתָּנוּ * וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתָּנוּ
שְׂאִין אָנוּ עֵזִי פָּנִים וְקִשִּׁי עוֹרְךָ * רוֹמֵר
לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּ * אֲבָל חָטְאוּ * אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ: מְרִיךְ לַחֲכוֹת כְּאֶגְרוֹף עַל הַחוּס וְהַמְּשַׁכֵּל יוֹכֵן *
אֲשַׁמְנוּ * בְּגִדְנוּ * גִּזְלָנוּ * דִּבְרָנוּ דוֹפִי וְלִשׁוֹן
הֲרַע * הִעֵוִינוּ * וְהִרְשַׁעְנוּ * זָרְנוּ * חֲמַסְנוּ *
טָפְלָנוּ שָׁקֵר * יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוֹת * כּוֹזְבֵנוּ *
לָצָנוּ * רוֹצְצָנוּ * מְרַדְנוּ * מְרִינוּ * נֹאֲנוּ
נֹאפְנוּ * נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹא וְלִשְׁקֵר * סָרְדָנוּ *
עֵוִינוּ * פִּשְׁעָנוּ * צָרְדָנוּ * קִשִּׁינוּ עוֹרְךָ *
רִשְׁעָנוּ * שַׁחַתְנוּ * תַּעֲבָנוּ * תַּעֲנִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ *
וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא
שׁוּה לָנוּ * וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ
כִּי אֶמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מח נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר
לפניך שוכן שחקים הלא הנסתרות
והנגלות אמה יורע * אמה יורע רזי עולם
ותעלומות סתרי כל חי * אמה הופש כל
חדרי בטן רואה כליות ולב * אין כל

ויבר

דבר נעלם ממך * ואין נסתר מנגד עיניך :
 יהי רצון מדפניך יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו * שתרחם עלינו * ותמחול
 לנו את כל חטאתינו * ותכפר לנו את
 כל עונותינו * ותמחול ותסלח לך
 פשעינו * וסלחת רעוננו ולחטאתנו
 ונחלתנו : סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול
 לנו מלפנו כי פשענו : כי אתה יהוה טוב
 וסלח ורב חסד לך קוראיך : למען שמך
 יהוה וסלחת רעוננו כי רב הוא : למען
 שמך יהוה תתינו בצדקתך תוציא מצרה
 נפשנו : יהוה צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה : יהוה צבאות אשרי
 אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך
 יענו ביום קראנו : השיבנו יהוה אליך
 ונשובה חדש ימינו בקדם :

אל ארך אפים אתה ובעל רחמים גדלת רחמיה וחסדיך
 הודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך וירד יהוה בענן
 ותנוצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר

בענין מסלות לכו קומה ויעבור וכוונתם לומר אל רחום סמך
 ויעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה א אל כ רחום
 ויחנן ד ארך ה אפים ו רכחסד ו ואמרו נצר
 חסד

חסד ט קאלפים י נשח עון יא ופשע יב וחסארה יג ונקח
 דאיו לעמוד כקירוב רגלים זס לזס כמו כו"ק כרכות ככוונס גדולה

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו :
 אתה יהוה תכלא רחמיה ממני חסדיך
 ורחמיה תמיד יצונני : הושיענו יהוה
 אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
 קדשך להשתבח בתהלתך : אם עונות
 תשמר יה אדני מי יעמד : כי עמך
 הסריחה למען תורא : לא בחטאינו עשה
 לנו ולא בעונותינו גמר עלינו : אם עוננו
 ענו בנו יהוה עשה למען שמך : זכור
 רחמיה יהוה וחסדיך כי מעולם המרה :
 יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם אלהי
 יעקב : יהוה הושיעה המלך יענו ביום
 קראנו : אבינו מלפנו חננו וענו כי אין
 בנו מעשים עשה עמנו צדקה ברוב
 רחמיה והושיענו למען שמך : ועתה אדני
 אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ
 מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום
 הזה חטאנו רשענו : אדני ככל צדקותיך

יִשְׁבְּנָא אִפְךָ וְחַמְתְּךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הַר
 קִדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטֵאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
 יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחֶרֶף לְכָר סְבִיבֹתֵינוּ :
 וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֵל
 תַּחֲנוּנָיו וְהֵאָר פְּנִיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם
 לְמַעַן אֲדַנִּי : הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע פִּקְחָ
 עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא
 שְׁמֶךָ עֲלֶיךָ כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 כַּפִּירִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים : אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ אֲדַנִּי סִלַּח אֲדַנִּי
 הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי
 כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ : אֲבִינוּ
 אֱבִי הַרְחֵמֵן הַרְאֵנוּ אוֹרֵת לְטוֹבָה וּקְבִץ
 נְפוֹצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנֶפֶסוֹת הַיָּרֵךְ יִכִּירוּ
 וְיִדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אַתָּה
 אֲנַחְנוּ הַחֲמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ
 כָּדָנוּ : אֲבִינוּ מִדְּכֵנוּ צוּרנוּ וּגּוֹאֲלֵנוּ חוֹסֵה
 יְהוָה עַל עַמְּךָ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלֶתְךָ לְחֶרֶף
 לְמִשְׁרָבִים נוֹיִם : לְמָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵי
 אֱלֹהֵיהֶם : יִדְעוּ יְהוָה כִּי חֲטֵאֵנוּ * וְאִין

מ

מִי יַעֲמֵד בְּעַדנוּ * אֱלֹהֵי שְׁמֶךָ הַגְּדוֹר
 יַעֲמֹד לָנוּ בְּעַת צָרָה וּכְרַחֵם אֲבִי עַל בְּנֵים
 רַחֵם עָלֵינוּ חַמּוֹר עַל עַמְּךָ וּרְחַם עַל
 נַחֲלֶתְךָ חוֹסֵה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן
 מִלְּבָנוּ וְעַנּוּן * לָךְ יְהוָה הַצְּדִיקָה עוֹשֶׂה
 נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְעַת * הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה
 נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ * אֵל יִמְשַׁלְּבֵנוּ קֶצֶף כִּי
 לָךְ יְהוָה הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחֲלֵתנוּ אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת אָנָּה סִלַּח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח
 אַתָּה :

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוֹר וְהַבֵּט לְבָרִית
 בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ עֲקִידַת
 יְחִיד * וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ * אֵל תַּעֲזֹבנוּ
 אֲבִינוּ * וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ מִדְּכֵנוּ * וְאֵל תִּשְׁכַּחנוּ
 יוֹצֵרנוּ * וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּרָה בְּגִלוֹתֵנוּ :

כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה :
 אִין כְּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ * אִין כְּמוֹךָ
 אֵל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת *
 הוֹשִׁיעֵנוּ וּרְחַמְנוּ מִרְעֵשׁ וּמִרְגָז הַצִּילָנוּ :
 זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לִי בְּיָהֶם לִי צַחֵק וּלְיַעֲקֹב *
 א

א

אל תפן אל קשי העם הזה * ואל רשעו
 ואל הטאתו : שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך : והסר ממנו מכת המות כי
 רחום אתה כי בן דרכך לעשות חסד חנם
 בכל דור ודור : אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעַהּ נָא * אָנָּה
 יְהוָה הצִלִּיחָהּ נָא : אָנָּה יְהוָה עֲנֵנוּ בְיוֹם
 קִרְאֵנוּ : לֵךְ יְהוָה קוֹיֵנוּ * לֵךְ יְהוָה הִפִּינוּ * לֵךְ
 יְהוָה נִחַל אֵל תַּהַשֶּׁה וּתְעַנֵּנוּ * כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם
 אֲבָדָה תִּקְוָתָם כֹּל בְּרַךְ לֵךְ תִּכְרַע וְכֹר
 קוֹמָה לִפְנֵיךְ תִּשְׁתַּחֲוֶה :

הפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
 וְחַטָּאִים נִבְהַלְרָה נִפְשָׁנוּ מְרוֹב
 עֲצוּבוֹנֵנוּ * אֵל תִּשְׁכַּחַנוּ נִצַּח * קוֹמָה
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ * אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עֲלֵינוּ * כִּי
 עַמְּךָ אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ * אֵל הַבִּיטָה דַל
 כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וּשְׁקִצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה עַד
 מְתֵי עֶזְךָ בִּשְׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְיַד צָר * הַמָּה
 יִדְאוּיִבִישׁוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרַתְּם עֲזָרְךָ גְּבוּרַתְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ * אֵל יִמְעַמְזוּ לִפְנֵיךָ
 מִתְּהַלְלֵינוּ * מִתְּהַלְלֵנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת

צְרוּתֵינוּ

צְרוּתֵינוּ * לֹא רָמַעַנְנוּ * אֲדָא לְמַעַנְךָ פְּעוּל *
 וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת זְכַר שְׂאֲרֵיתָנוּ * כִּי לֵךְ
 מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ * כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם
 אַתָּה * וּזְכוּר לָנוּ עֲדוּתָנוּ בְּכֹל יוֹם תָּמִיד
 אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה * שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֶחָד :

סדר נפילת אפים

עבודה שכלב א כופלים על פנוסם שכן מלכו כמטה דכחוק וקנכי
 עמדתו כסר זו עמידה * ואהכפל לפני ה' זו כפולת
 אפוס * ורכונו כחיו פרטת קרח כחכ שאנו כופלים על פנינו להראות חסידות
 חושינו וכטול הרגשותינו כהפקת רלון ס"ת וזה דוגמת מה שמכסים כלכו
 ככיוון רגליו כהפלת כלו רגליו ככופלים ואין חפלו הלוי בעלמו : ב מעום
 על ד שמהל כחכ סאכודרהס שכאוחו ד שרחה ככן מלך כי הוסכה שמהל
 שמה הוסכה לרין לוכע כאוקו ד לפני הכ"ה וסר"ס כחכ סימן לדבר על
 ש שמהל חת לראשי וכחכ שכלו חלקע דמשום כויון הפילון לוכא למוקש
 דהפילון דיד מקומם כניכס של יד הוי כקכורה כמלא הפילון למעלה
 וסזרוע למטה * והטעם שמכסים פנוסם כחכ סרכ מטה מטה דכומן שכ"המק
 קוים סיס כין כל אחד ואחד ר' חמות כדי שלא ושמע וודוי סכורו וע"ש זה
 חכו עושום כי סאי נווגא כלו אחד אינו רואה ושומע מם סככורו יתפלת :

יש אומרים שאין לומר ויאמר דוד

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל נָד צָר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
 רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה :

רחום וחנון הטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו :
 לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשֵׁי אִשָּׁא : אֱלֹהֵי בָּהּ בְּטַחְתִּי
 אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲרֵצוּ אוֹיְבֵי לִי : נִם כֹּל קוֹיָה
 רֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים דִּיקָם : דְּרַכִּיָּה יְהוָה הוֹדִיעֵנו
 אוֹרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי : הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי אֶתָּה
 אֱלֹהֵי

אלהי ישעי אותך קניתי כל היום : זכר רחמיך יהוה
 וחסדיך כי מעולם המה : חטאת נעורי ופשעי אל
 תזכור כחסדך זכרתי אתה למען טובך יהוה : טוב
 וישר יהוה על פני יורה חטאים בדרך : ידרך עניים
 במשפט וילמד עניים דרכו : כל ארחות יהוה חסד
 ואמת לנצרי בריתו ועדתיו : למען שמך יהוה וסלחת
 לעוני כי רב הוא : מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרך
 יבחר : נפשו בטוב תלין ורעו יירש ארץ : סוד יהוה
 ליראיו ובריתו להודיעם : עיני תמיד אל יהוה כי הוא
 יוציא מרשת רגלי : פנה אלי והנני כי יחיד ועני אני :
 צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עניי
 ועמלי ושאל לכל חטאתי : ראה אויבי כי רבו ושנאת
 חמם שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
 חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתיך : פדה אלהים
 את ישראל מכל צרותיו : והוא יפדה את ישראל
 מכל עונותיו :

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך : והנחם עד
 הרעה לעמך : תחוס ליום שני

יהוה איה חסדיך הראשונים אשר ספרו לנו אבותינו
 מלפנים אשר עשית עמנו בזמן כבודך שכן :
 באהל לשבתו מוכן : ושם ידבר עמנו : רחמת ממנו
 זיו השכינה : ועתה אנה פנה : אשר איננו פה עמנו :
 השיבהו לקדמותו ויגברו בניך ואז יאמרו הגדיל
 יהוה לעשות עמנו : מהר לרפא נענו : שובנו אלהי
 ישענו : והפך בעמך עמנו : טוב

תחוס ליום קמושי

יהוה שארית פליטת אריאל : השכה חנות אל : אם
 קפץ באף רחמי : מאם דבירו וספו : ולא זכר
 הרום רגליו ביום אפו : כמנהג רחמי : ואיה נפלאותיו
 וחסדיו : אשר ספרו לנו עבדיו : אשר גמלם ברחמי :
 אומר ברבות יגוני : נפלה נא ביד יהוה : כי רבים
 רחמי : לדברו יחלנו והתנחמנו : חסדי יהוה כי לא
 תמנו : כי לא כלו רחמי : לשני וקמושי

שוב מחרון אפך : והנחם על הרעה לעמך : אל
 תקצוף יהוה עד מאד : ואל לעד תזכור עון הן
 הבט נא עמך כלנו : אם עונינו ענו בנו : יהוה עשה
 למען שמך : כי רבו משובותינו לך חטאנו אדון סלח
 לנו : כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
 יפירנו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה : אבינו מלכנו אין לנו
 מלך אלא אתה : אבינו מלכנו רחם עלינו :
 אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים : עשה
 עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
 ואנחנו לא נרע מה נעשה כי עליך עינינו : זכר
 רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה : יהי חסדך
 יהוה עלינו באשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד : עורנו
 בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו יהוה חננו כי
 רב שבענו בזו : ברגו רחם תזכור : ברגו אהבה
 תזכור : ברגו עקידה תזכור : ברגו תמימות תזכור :
 יהוה הושיעת המלך יעננו ביום קראנו : כי הוא ידע

יְצַרְנוּ זָבוּר בִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ : עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

ואומרים קדוש לעולם : כשני ובתמושי קודם הולחת ספר תורה אומר

אֵל אֲרָךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת * אֵל בְּאֶפֶד תּוֹכִיחֵנוּ * הוֹסֵפֶה
יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ * וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכַּף רַע * חָטְאָנוּ לָךְ
אֲרוֹן סֶכַח נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

אֵל אֲרָךְ אַפִּים וּמְרֵא רַחֲמִים * אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ * הוֹסֵפֶה
יְהוָה עַל שְׂאֵרֵית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ * וְהִצִּילֵנוּ מִכַּף רַע * חָטְאָנוּ
לָךְ אֲרוֹן סֶכַח נָא כְרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

נימים שאין כהם התיכס אומר

יְהוִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֲדַע וְיַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל
יִשְׁשֵׁנוּ * הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶיךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם
עַד חַעֲרֵם * בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֵל תִּשָּׁב פָּנָי מִשִּׂיחֶךָ :

הפלה ככונס לאומרים כעת הולחת ס"ת קודם קריאת התורה

סרינו מקבל קבלת התורה שכיחה כהר סיני ע"י מרע"ס * וקרובי מקבלם
מתדש קבלת נמורה ושלומה * וקבלת זו סוף ככל לכו ומאורי * ורמ"ס
אברוי * וס"ס גירוי * וקבלת זו סוף כלו שום זכר חונס כלל ועיקר * אלא
בשמתם טובוכ לכב * וקבלת זו סוף לדעת רשכ"י הקדוש ולדעת רבי לעזר כנו
הקדוש ולדעת וחס כן עווסו הקדוש יופי כפוסס והודחתי כסודחס וקבלתי
כקבלתם * ודעתי כדעתם * וקרובי סומך עלוסס דרך כלל ופרטי וככלל כל
ושראל * וקבלת זו חסא עלוי ועל כל זרעי וזרעי עד סוף כל העולם עד
ועד ככלל חמן :

ככל פעם שמוזאויס ס"ת ואמר י"ג מדות כעטמי התורה וק"כ רכוננו וכ"י
ויעבר יהוה ערפניו ויקרא יהוה יהוה * א אל ב רחום
ג וחנו ד ארך ה אפים ו זרבחסד ז ואמת ח נצר
חסד ט לארפים י נשא עין יא ופשע יב וחסאה יג ונקח :

דענו של עולם מלא משאלותיו לעולם וספק רבני ותן שאלתי וזכנו עם כל
כנו כותי לעשות לזוכך כלככ שלם והמלענו מיל"סר ופגעוס רעוס ותן
חלקי כמותרך וזכנו ללמוד תורה וסכמס ולעשות מעשים טובים לפניך ללכת
כדרכי

כדרכי ושרוס ולקוי העו"סב ותשמרני מפגע רע ומנו"סר ומכל שעות רעות
סמתרנסות וכחות לעולם * וסכועס כה' חסד וסוככנו חמן סלק :

ויוזאוי ספר תורה * וססלוק לזכור אומר

בִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַם :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנִּתְּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שֶׁכָּבַד לֹו אֲשֶׁר־יְהִי הָעַם שֶׁיְהוָה אֱלֹהָיו : גִּדְּלוּ
לִיהוָה אֱתֵי וְנִרְוַמְמָה שְׁמוֹ יְהוָה וְסַקֵּל אֱוִמֵי

רוֹמְמוֹ * יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵלֶם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא : רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר

קְדוֹשׁ בִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : אֵין קְרוֹשׁ בִּיהוָה בִּי
אֵין בְּרִיתְךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : בִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּרַעְדֵי
יְהוָה וּמִי צוּר זִוְלָתֵי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשֵּׁה
מוֹרְשֵׁה קְהֵלַת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ
וּתּוֹמְכִיה מֵאֲשֶׁר * דְּרַכִּיָּה דְרַכִּי נָעַם וְכַל נְתִיבוֹתֶיהָ
שְׁלוֹם * שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל :
יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

ויעלה ססלוק לזכור אל התיכס ויאמר

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּד הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּנוֹים יְהוָה מֶלֶךְ : יִשְׂמְחוּ
הַר צִיּוֹן תִּגְלַגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ :

עַל הַכַּף יִתְנַדֵּד וַיִּתְקַדֵּשׁ יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שְׁרָ
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּמְלָכוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא * בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא
הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּי * בְּרַצוֹנוֹ וּבְרַצוֹן יִרְחִיו וּבְרַצוֹן כָּל
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל * תִּפְלָה וְתִרְאָה מְכֻרָתוֹ עֲלֵינוּ בְּמַהֲרָה * וַיַּחֲזֵן
וַיַּחֲזֵם וַיִּרְחַם עַל פְּרִיטֵיתֵינוּ * וְעַל פְּרִישַׁת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל * בְּחַן
בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן וַאֲמָרוּ אָמֵן * הִרְחִימֵן הוּא יַחְזִיר שְׂבִיתֵנוּ
וְשְׂבִית עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וַיּוֹצִיאֵנוּ מִכַּף צִוְּתֵינוּ
לְרוּחָה * וּמֵאֶפְרָה לְאוּרָה בְּקְרוֹב * וַאֲמָרוּ אָמֵן :

פִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הֵבִי נְדָר לֵאלֹהֵינוּ : יִהְיֶה תַנּוּ
עֲזוּ לֵאלֹהִים וְתַנּוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה :

ומנכיה הספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה
צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב :

ויש כוונתם לומר

תּוֹרָה יְהוָה תְּמִימָה מְשֻׁבֶת נֶפֶשׁ עֲרוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת
פְּתִי : פִּקְנֹדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב מֵצִוַת יְהוָה בְּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם : יְהוָה עֲזוּ לַעֲמֹז יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׂרוֹם :
הַאֵל תְּמִים דְּרָכוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל
הַחֹסִים בּוֹ :

וקורא כסן ולוין ואחד מושראל בפרשת השבוע והעולה לס"ת יאמר
יְוֹזֶה עַמְכֶם : וסחון עונם יִבְרַכְךָ יְהוָה : ואומר העולה ברכו את יְהוָה
הַמְּבֹרָךְ : ועונם סחון בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : והעולה
סחור ואומר בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוֹ מִבְּרַחַת עַמִּים וְנָתַן לָנוּ
אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נֹתֵן הַתּוֹרָה :

ואמר קריאת ספר תורה אומר

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ (תּוֹרָתוֹ)
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִשְׁע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
נֹתֵן הַתּוֹרָה : ואומר סחון קדיש לעילא
דִּינֵי שָׂאֵר הַתּוֹרָה

א אֲשֶׁר־ יושני ביתך לריך לדקדק ולכוין בו הרבה כי מ"ס בפ"ק דברכות
כל האומר תהלה לדוד ג"ס בכל יום מוצתח לן סהול בן העו"ס
אם קורא אותו בכוונה ויראז והאשה ובולי האו ואלו : ב ועק"ס ביום לרה
וכו' הן בריך בכל יום שאין כע"פ ח"א יעבד (שירי ופר"ח סקל"ח) ובסאומר
יעבד יאמר בכוונה ובסכנעה : ג אס כל לב"סכנ"ס שיש עמים הסכור סדר
קדושה יאמר עמס חף קודם תפלתו וז"ה דיכול לאומר קודם שיאמר סכני
ססוקים וכל לבין וז"ה ז"ת ברוחי ומכ"ס שיוכל לומר אשרי ולמנלח ח"כ כדי
לאומר עס הסכור (מג"א) : ד י"א סה"ל בקול רס מלות סדרנוס אסר
בקדושה

בקדושה לקדוה ואיכא מאן דלא חס וכתב סרב מסרח"ו ול סרכינו סאר"ו
ול"ל סהג לאומרס בקול רס ול"ל סקפיד כוס : ה חקר מסר"ד אכורסס מס
טעם בקדושה סדרה קבעו פ"ה ימלך לעולם ועד סאמר סרע"ס ובקדושה
קבעו פ"ה ימלוך ה' לעולם וכו' ותירץ דלפי סמתרנס סדר קדושה קט ססוק
סאמר סרע"ה לתרנומו לפי סאין תרנוס ככתובים וסמע מסס סר"א"ס סאמר כי
קבלה בירו סעל פ"ה ימלוך ה' לעולם וז"ל כ"ק וסמר סיהוכתן ב"ע מי סה סז
סמנלה סתרי לכני אדם מפני שיס בו קן מסיח עכ"ל : וסרב לזכור רכס כתבו
מסס סר"א"ס כפסיטות וקסס דסר"א"ס עכמו כתוספותיו פ"ק דמנילה כתב וז"ל
וכרס סתרנס חויב מ"לי סהלוס ססרי סס מתורנמן בידינו וגס כקס לתרנס
דניאל וז"ל בת קול דיך דלית ביה קן מסיח וי"מ ס"ז מן סתנאים סלסר יב"ע
תרנומו ולס חרנס דניאל מסוס דלית קן מסיח עכ"ל סרי להדיא לסבר סר"א"ס
דב"ק וז"ל על דניאל לכד וזס ספך מס שסמע מסס סר"א"ס סר"ד אכורסס ודוק :
ו תפלה לדוד יאמר בכונס עלוסס וסכנעה (ה' ר"ו ז"ל) : ז יאמר קיס וכו'
אין כאלהינו וכו' יסמעתי כפי ספסטי אין כאלהינו כנגד ככל דכוכדכנלר נור
סיססחור לכלס : אין כאלוננו כגד מדי דלססורוס מכרנו עמון עבדים : אין
כמלכנו כנגד יון דללכסכדרוס מלך ככל העולם : אין כמוסיענו כנגד עסו
ודוק כי קרתי : ח כל פעס סאומר פטוס סקטרס ל"ל אהס סור ה' אלהינו
ססקטירו וכו' : וכס ק לומר ה' כבלות עמנו וכו' ה' כבלות אשרי אדם וכו'
ה' סוסיעס וכו' וערסס וכו' ומו לא (סאר"י ז"ל : ט ענינו לסכס ל"ל כלימס
כירסס ככוונס וסמסס ומעומד (סלמו ככור דף זק"ו :

וכומן שכולליו ספר תורה אומר

אֲשֶׁר־ יושבי ביתך עור יהלונך סרה : אֲשֶׁר־ העם
שפכה לו אֲשֶׁר־ העם שיהוה כהר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמה
לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמה
לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדלתו
אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה : ועזו
נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארף אפינו
וגדל חסד : טוב יהוה מסר לכל ורחמיו עז כל מעשיו
יודוך יהוה נכונה כל מעשיך וחסדיך יברכוכי

מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
גבורתי וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סוף יהוה ספלת
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל אליה
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את
ידיה (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרכס ר"ה פא' נ"י) 'אהרונהי
נ"י סאל ס' ה' חתך) ומשבוע (נ"י חתך) לכל חי רצון : צדיק
יוהוהוהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון ראו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה ללש את
כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה .

כיום שאין בו חסד אין חומרים מנמור זה

למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום
צרה ישגבך שם אלהי יעקב :
ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך : יזכר
כל מנהתיך ועזרתך ידשנה סלה : יתן
לך ברבבך וכל עצתך ימלא : נרננה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה
בר משיאותיך : עתה ידעתי כי הושיע
יהוה בשיחו יענהו משימי קדשו בגבורות
מפיקים
לחמדים

ואנחנו

ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר : המה
פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר : יהוה
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

ככית סאכל מדלנון ער מעתה ועד עולם

ובא לציון גואל ולישבי פשע ביעקב נאם
יהוה : ואני זאת בריתי אותם אמר
יהוה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמת
בפיך לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי
זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא
זה אל זה ואמר קדוש * קדוש * קדוש *
יהוה צבאות מלא כר הארץ כבודו :
כלתם ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש
בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה * קדיש
על ארעא עובד גבורתיה * קדיש לעלם
ולעלמי עלמיא יהוה צבאות מלא כל ארעא
זיו יקרניה : כקול ותשאני רוח ואשמע אחרי
קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו :
כלתם ונמלתני רוחא ושמעית בתראי קר
זיע שגיא דמישבתין ואמרין קדיש * קדיש *
דיהוה מאתר בית שכינתיה : יהוה יברך

לענה

לעולם ועד : יהוה מלכותיה קאים לעלם
 ולעלמי עלמאי : יהוה אלהי אברהם יצחק
 וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך :
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : כי אתה
 יהוה טוב וסלח ורב חסד לבר קראיך :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תמן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
 לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום
 יעמס דנו האל ישועתנו סלה : יהוה צבאות
 עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה
 צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה
 הושיעה המלך יעננו ביום קראינו :

יכוון למסור נפשו על קדושת שמו ותכרך כשאומר זס

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
 מן התועים ונתן לנו תורת אמת
 והיי עולם נטע בתוכנו הוא פתח לבנו
 בתורתו וישיב בלבנו אהבותו ויראתו
 עיניו רצונו ולעבדו בדבב שלם למען
 יא ניגע דריק ורא גלד לבחלה : יהי

רצון

רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
 ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי
 העולם הבא : למען יזמרך כבוד ולא ידם
 יהוה אלהי לעולם אורך : יהוה חפץ
 למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך
 יהוה : יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
 ליהוה : ולומר ססון

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעיתיה וימליך
 מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיובון
 וכיומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענקא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתקדש שמו
 דקידשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחותא
 ונחמתא דאמירו בעלמא ואמרו אמן

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבותהון
 דבשמיא וארעא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע : יהוה ונחמד
 וישויבא ורפואה ונאורה וסליחה ויכפרה וירא ויחלה
 לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במו
 דבתחיו ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו

ומתוירין ספר תורה למקומו ולומר השלוח לכו

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו גדול על ארץ
ושמים : וירם קרן לעמו תהדרה לבד חסידיו לבני
ישראל עם קרובי הלקויה : יהוה הוא האלהים יהוה הוא
האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד : אין כמוך
באלהים אדני ואין כמעשיך : ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל : השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש ימינו בקרבם :

ע"ש הפלס לדוד אין אומרים אותו כומן שמהם מפני שבקריאתו יכנע
לכ סדרם והוא כשזכר וכדמס דכתיב כוס כיום לרחי אקראך וכו' :

כיום שאין בו תקיפה אין אומרים מזמור זה וכיום שלתת כסוד אומרים
מזמור רצח ה' ארלך ומכאן לבאומרו קודם קום :

תפלה לדוד הטה יהוה אונך ענני כי
עני ואביון אני : שמרה נפשי כי
חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח
אליך : חנני יהוה כי אליך אקרא בר
היום : שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשר : כי אתה יהוה טוב וסלח
ורב חסד לבד קראיך : האזינה יהוה
תפלתו והקשיבה בקול תחנונותי : ביום
צדתי אקראך כי הענני : אין כמוך
באלהים אדני ואין כמעשיך : כל גוים
פחדו וזלזלו וישתחוו לפניך אדני
יעשו לשמך : כי גדול אתה ועשה
אני ואתה אלהים לבדך : הורני יהוה

דרפק

דרפק אהלך באמתך יחד לבבי ליראה
שמך : אודך אדני אלהי בכל לבבי
ואכבדה שמך לעולם : כי חסדך גדול
עלי והצלת נפשי משאול תחתיה : אלהים
זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם : ואתה אדני אר
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת :
פנה אלי וחנוני תנה עזך לעבדך והושיעה
לבן אמתך : עשה עמי אות לטובה ויראו
שונאי ויכשו כי אתה יהוה עזרתני

ונחמתני : ע"כ

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה : כי
כל העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם
ועד : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה
עם אבותינו אר יעזבנו ואר יששנו :
הטוהר לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את אבותינו : יהיו רברי אלה אשר
התחננת לפני יהוה קרובים אר

אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלֵה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ
 וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ :
 לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְוֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ
 יֵאמֹר נָא יִשְׂרָאֵל : לְוֵלֵי יְהוָה שְׁהִיָּה
 לָנוּ בְּקוֹם עַרְיָנוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלַעְוֵנוּ
 בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה
 עָבַר עַל גַּפְשָׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל גַּפְשָׁנוּ הַמַּיִם
 הַיְדוּנָיִם : בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף
 לְשִׁנְיָהֶם : גַּפְשָׁנוּ כַּצְּפוּר נִמְלְטָה מִפֶּחַ
 יוֹקָשִׁים הַפַּח נִשְׁבַּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ : עֲזָרָנוּ
 בְּיָשָׁם יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ע"ש אין מכתבו לומר לשון המשכה ששיר שסיו סלויס קומרוס וכ"כ
 סכ"ה ח"ה סימן קל"כ ועיון כל"ה טעם קמורת המזמורים
 אלו כמקדש :

שִׁיר שֶׁחַיֵּי הַלְלוּיִם אוֹמְרִים עַל הַדּוּכֵן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בִּשְׁבַת
 לְדָוִד מְזֻמָּר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְל
 וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ : כִּי הוּא עַל יָמַיִם יִסְרָה
 וְעַל נְהַרֹת יְבוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה בַּהַר יְהוָה
 וְיָמִי יִקוּם בְּמִקְוֵם קָדְשׁוֹ : גָּקִי כַפַּיִם וְכַר

לכב

לִכְב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
 לְמַרְמָה : יֵשָׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה
 מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הַדָּוָר דּוֹרְשׁוֹ מִבְּקָשֵׁי פְּנִיךָ
 יַעֲקֹב סֵלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
 מִלְחָמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשָׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד סֵלָה : סוֹשִׁיעֵנוּ

שִׁיר שֶׁחַיֵּי הַלְלוּיִם אוֹמְרִים עַל הַדּוּכֵן בְּיוֹם שְׁנֵי בִשְׁבַת
 שִׁיר מְזֻמָּר לְבְנֵי קָרַח : גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל
 מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ : יִפָּה
 נוֹף מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְבְּתִי צִפּוֹן
 קָרַית מֶלֶךְ רַב : אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
 לְמִשְׁגָּב : כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ עָבְרוּ
 יַחְדָּו : הִמָּה רָאוּ כֵן תִּמְהוּ נִבְחָרוּ נַחֲפוּוּ :
 רָעְדָה אַחֲזָתָם שֵׁם חֵיל בְּיֹלְדָה : בְּרוּחַ
 קָדִים תִּשְׁבַּר אֲנִיּוֹת הַרְשִׁישׁ : כִּאֲשֶׁר שִׁמְעָנוּ
 כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהִים יְבוֹנְנָה עַד עוֹלָם סֵלָה : דְּמִעַ

אלהים

אלהים חסדך בקרב היכלך : כשםך
 אלהים בן תהלתך על קצוי ארץ צדק
 מלאה ימינה : ישמח הר ציון תגלגלה
 בנות יהודה למען משפטיה : סבו ציון
 והקיפוה ספרו מגדליה : שיתו לבכם
 לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור
 אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
 הוא ינהגנו על מות : סושיענו

שיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום שלישי בשבת
 מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב
 אלהים ישפט : עד מתי תשפטו
 עד ופני רשעים תשאו סלה : שפטו דל
 ויתום עני ורש הצדיקו : פלטו דל ואביון
 מיד רשעים הצירו : לא ידעו ולא יבינו
 כחשבה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ :
 אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון
 כלכם : איכן באדם המותון וכאחד השרים
 תפלו קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה
 תנחל בכר הגוים : סושיענו

שיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום רביעי בשבת
 קמנות יהוה אל נקמות הופיע הנשא
 שופט

שופט הארץ השב גמול על גאים : עד
 מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים יעלוזו :
 יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און :
 עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : אלמנה
 וגר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה
 יה ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם
 וכסילים מתי תשבירו : הנטע און הלא
 ישמע אם יוצר עין הלא יביט : היסר גוים
 הלא יוכיח המלמד אדם דעת : יהוה
 ידע מחשבות אדם כי המה הבל : אשרי
 הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו :
 להשקיט לו מימי רע עד יברה לרשע
 שחת : כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא
 יעזב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
 כר ישרי לב : מי יקום לי עם מרעים מי
 יתיצב לי עם פעלי און לולי יהוה עזרתה
 לי במעט שכנה דומה נפשי : אם אמרתי
 מטה רגלי הסדך יהוה יסעדני : ברב
 שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי :
 תיחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק :

יגורו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו :
 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי :
 וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה אלהינו : הושיענו

שיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום חמישי בשבת

למנצח על הגתית ראסף : הרנינו
 לאלהים עוזנו הריעו לאלהי
 יעקב : שאו זמרה ותנו תף כנור נעים
 עם נבל : תקעו בחדש שופר בכסא ליום
 חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על
 ארץ מצרים שפרת לא ידעתי אשמע :
 הסירותי מספר שכמו בפיו מדוד
 תעברנה : בצרה קראת ואחלצך אענך
 בסתר רעם אבחנוך על מי מריבה סלה :
 ישמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע
 לי : לא יהיה בך אל זר ולא תשתחווה
 לאל נכר : אנכי יהוה אלהיך המעלה
 מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו : ולא
 שמי עמי לקולי וישאל אל לא אברה לי :
 ואישלחך בשריחות לבס ירכו

במועצותיהם

במועצותיהם : לו עמי שמע לי ישראל
 בדרכי יהלכו : כמעט אויביהם אכניע
 וער צריהם אשיב ידי : משנאי יהוה
 יבחשו לו ויהי עתם לעולם : ויאכילרהו
 מחלב חטה ומצור רבש אשביעך : הושיענו

שיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום ששי בשבת

יהוה מלך גאות לבש רבש יהוה עוז
 התאזר אף תכון תבל כל תמוט :
 נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו
 נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות רבים : מקולות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום יהוה : עדתיך נאמנו
 מאד לביתך נאורה קדש יהוה לארך
 ימים :

בכל יום אחד המזמור אומרים

הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להורות לשם קדשך להשתבח
 בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן
 העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן
 הללויה : ברוך יהוה מציון שכן הושלם
 הללויה : ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל

ערא

עושה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו
 לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן : ואומר קדיש יסא שלמא רכא

כיום שמחת כהן אומרים זה המזמור

למנצח לבני קרח מזמור * רצית יהוה
 ארצך שבת שבת יעקב : נשאת
 עון עמך כסית כל חטאתם סלה : אספת
 כל עברתך השבות מחרון אפך : שובנו
 אלהי ישענו והפר בעסק עמנו : העולם
 תאנף בנו תמשך אפך לדר ודר : הלא
 אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך :
 הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו :
 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר
 ישלום אל עמו ואר חסידיו ואר ישובו
 לבסלה : אך קרוב לראיו ישעו רשכן
 כבוד בארצנו : חסר ואמרת נפגשו צדק
 ושלום נשקו : אמרת מארץ תצמה וצדק
 משמים נשקף : גם יהוה יתן הטוב וארצנו
 תתן יכולה : צדק לפניו יהלך וישם לדרך
 פעמיו :

כיום פורים שושן אומרים זה המזמור

למנצח ער שושן עדות מכתם לדוד
 ללמד : בהצותו את ארם נהרים
 ואת ארם צובה וישב יואכ ניך את אדום
 בנאי מלח שנים עשר ארף : אלהים
 זנחתנו פרצתנו אנפת תשובב לנו :
 הרעשת ארץ פצמתה רפה שכריה פי
 מטה : הראית עמך קשרה השקיתנו יין
 תרעיה : נתתה ליראיך נס להתנוסס מפני
 קשט סדה : למען יחלצון ידידיך הושיעה
 מינה וענני : אלהים דבר בקדשו אערוזה
 אחלקה שכס ועמק סכות אמדד : לי גלעד
 ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה
 מחקקי : מואב סיר רחצי על אדום אשליך
 געלי עלי פלישת התרועעי : מי יוכיני עיר
 מצור מי נחני עד אדום : הלא אתה אלהים
 זנחתנו ורא תצא אלהים בצבאותינו : הבה
 לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם : אלהים
 נעשה חיל והוא יבוס צרינו :

עבודה שבלב קוח * ככות סאכל כוהנים פס לזוורכו לומר קודם
 סקרוס שמעו זאת וכו' ער סוף סמזמור וזאת כ
 ותשועת לרוקים וכו' כי חסו בו וקדיש יסא שלמא וקוס וכו' עליוכו לכו
 Achodese 21 כא

וכו' עד על כן נקוה לך וזרוק אהה וכו' וכיום שאין בו החנון ה' מה אדם
והשכחה לנפטר ובלע המות וכו' וכירושלים הנוקמו רבי חנינא כן עקשו
וכו' ונפטרו לכהיסס לשלום : מנחנו לומר אחר הקדוש קודם קוה כיום
שכח החן לכ"ה סגן אחר השלום ומי חופתו מזמור השמים מספרים : כיום
שש בו מילה מזמור אשרו כל ידך ה' : כיום אסרו חן כרוך סגן כשם ה'
עד כי לעולם חסדו * כערכ ר"ה מזמור הרנינו לאלהים עוזנו * כערכ וו"ה סג
מזמור ככוף אליו נתן הנכבא * וכמחרתו רליה ה' ארנך :

קוה אל יהוה חזק ויאמין לבך וקוה אל
יהוה : אין קדוש ביהוה כי אין בלתיך
ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי
יהוה ומי צור זולתי אלהינו :

אין כאלהינו * אין כאדוננו * אין כמלכנו *
אין כמושיענו : מי כאלהינו מי כאדוננו *
מי כמלכנו מי כמושיענו : נודה לאלהינו :
נודה לאדוננו * נודה למלכנו * נודה
למושיענו : ברוך אלהינו * ברוך אדוננו *
ברוך מלכנו * ברוך מושיענו : אתה הוא
אלהינו * אתה הוא אדוננו * אתה הוא
מלכנו * אתה הוא מושיענו : אתה תושיענו
אתה תקום תרחם צון כי עת לחננה כי
בא מועד :

יש גוהנים לומר פטום הקטורת

זנא דבי אריהו כל השונה הלכות בכל
יום כובטת לו יהוה בן העולם

הבא

הבא * שנאמר הליכות עולם לו * אל
תקרי הליכות * אלא הלכות * אמר רבי
אלעזר * אמר רבי חנינא * תלמידי חכמים
מרבים שלום בעולם שנאמר * וכל בניך
למודי יהוה ורב שלום בניך * אל תקרי
בניך אלא בוניך * יהי שלום בחילך שלוה
בארמנותיך : למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה
טוב לך : וראה בנים לבניך שלום על
ישראל : שלום רב לאהבי תורתך ואין
למו מבשור : יהוה עוז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום :

עבודה שבלב קדוש של עלונו לשבח נקרא קדוש וקום כחכ הלכות
לפני שנקנו הקדוש זה להנחותו ליתוס מפני שיש יתומים
קטנים או גדולים שזכים וכולים להיות ש"ן לכן נקרא קדוש יתום וכש"ה
כיומנו זאכ סימן ר"כ נתן טעם אמורה קדוש יתום כדי לזכות את המות
ולתת נופר לנפש כרחם מאוהה אבדה דרבי עקיבא לכן תקנו חכמים דבר
זה לכל שאמרו לפחות זה הקדוש כהרא *

יתגדר ויתקרב שמייה רבא בעלמא די ברא ברעותיה ויתמיד
מלכותיה ויצטח פורקניה ויקרב משיחיה כתיב
וכיומיכון ובחיו דבר בית ישראל בעלמא ובזמן קריב ואמרו אמין :
יהא שמייה רבא כבוד לעלם ולערמי עלמא יתברך וישתבו
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתחבר שמייה
דקירשא בריך הוא לעירא מן כל ברבמא שרתא תשבת
ונתמתא ראמירן בעלמא ואמרו אמין :

על ישראל וער רבנו ועל תלמידיו ועל כל תלמידיו
 תלמידיו העסקין באורייתא קדישתא די באתרא דרין
 ודי בכל אתר ואתר יהא לנא ודחון ולבון שקמא חנא וחסדא
 ורחמי ומויני רוחי מן קדם אלהא מארי שמיא וארעא
 ואמרו אמן

יהא שקמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיובא ורפואה ונאורה וסליחה ובפרה ורווח והצלחה
 לנו ודכר עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומינו הוא
 ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל בר עמו ישראל ואמרו אמן

ואומך סמון ברכו את יהוה המבורך

וסקל עונים ברוך יהוה המבורך לעולם ועד וסולו סמון

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
 הארצות ורא שמנו במשפחות הארמה
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל
 המונם (שהם משתחיים להכל וריק
 ומתפללים אל לא ישיע) ואנחנו
 משתחיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד
 ארץ ומושב יקרו בשמים ממער
 שכינת עוז בנכהי מרומים הוא אלהינו
 אין עוד אחר אמת מלכנו ואפס זולתו
 טוב בתורה וידעת היום והשבות אל

לְבַבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

עבודה שכלב מנסגנו אחר עלינו לשבת זקראו בני ת"ת ה"ו ככל
 יום מששת ימיו סגעשה ככראשית פרשת היום ופרשת
 סמן ועשרה דכרות ראשיות ופרשת עקב מועתה ישראל מה ס' אלסיד
 עד ארץ זבת חלב ודבש וכחוכים וקדוש ומשנת רבו חכמים וקדוש
 לרכנן :

על בן נקוה לך יהוה אלהינו לראות
 מהרה בתפארת עיך (ס"ת כה"ת) להעביר

גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון
 לנתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
 יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי
 ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבר כי לך
 תברע כל ברך השבע כל לשון לפניך
 יהוה אלהינו יברעו ויפרו ולכבוד שמך
 יקר יתנו ויקברו כדם את עול מלכותך
 ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי
 המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
 בכבוד ככתוב בתורתך יהוה ימלוך
 לעולם ועד והיה יהוה למלך על כל
 הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
 אחד :

ארכעה פסוקים אלו טובים לתרוכות ימים ושנים :

א עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר : ב דרכיה דרכי נועם וכל תוכותיה שלום : ג מגדל עז שם ה' כו ירוץ לדיוק וכשנכ : ד כו כו ירכו ומיך ויוסיפו לך שנות חיים :

כזהנים אכשו מעשה לומר מומור זה אחר הפלה

לְדָוֹד יְהוָה אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה
מָעוֹז חַיִּי מִמִּי אִפְחָד : בְּקָרֵב עָרִי
מֵרַעִים לֵאכֹל אֶת בִּשְׂרֵי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי
הִמָּה בָּשָׂרוֹ וַנִּפְלוּ : אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה
לֹא יִרְא לְבִי אִם תִּקּוּם עָרִי מִלְחָמָה בְּזֹאת
אֲנִי בּוֹטֵחַ : אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ
אֲבַקֵּשׁ שַׁבָּתִי בְּבֵית יְהוָה כִּד יְמֵי חַיִּי
לְחַזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ : כִּי
יִצְפְּנֵנִי בַסֶּכֶה בַּיּוֹם רָעָה יִסְתִּירֵנִי בַסֶּתֶר
אֶהְרֹו בַצּוּר יְרוּמָמֵנִי : וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי
עַל אוֹיְבֵי סִבִּיבוֹתַי וְאַזְבְּחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי
תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאַזְמַרְהָ לַיהוָה : שָׁמַע יְהוָה
קוֹלִי אֶקְרָא וַחֲנֹנִי וְעֲנֵנִי : לָךְ אָמַר לְבִי
בִקְשׁוּ פָנַי אֶת פְּנֵיךְ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ : אֵל
תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי אֵל תֵּט בְּאָף עֲבָדְךָ
עֹזְרֵתִי הִיִּית אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי : כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי וַיהוָה יֶאֱסַפְנִי :

הורני

הֹורֵנִי יְהוָה דְרָבְךָ וַנְחַנֵּי בְּאַרְח מִישׁוּר
לְמַעַן שׁוֹרְרֵי : אֵל תַּחֲנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִי קִמּוּ
בִי עָרֵי שֶׁקֶר וַיַּפַּח הָמָס : לוֹלֵא הָאֲמֵנֹתַי
לְרֹאוֹת בְּטוֹב יְהוָה בְּאַרְצֵן חַיִּים : קוּה אֵל
יְהוָה חֹזֵק וַיֵּאֱמֵן לְבָבְךָ וְקוּה אֵל יְהוָה :

כומן שמרת הדיון מתוהה בעיר חס ושלום כהנים לומר פטום הקערת כוכי כשלימות כמו כמנחם * ואת"כ אין קדוש כה' * ואת"כ חומרים

רבות העולמים גלו לפני כסא כבודך אשר מדת הדין מתחזה עלינו בעוונותינו ונאכזר לחלות פניך שתעלור המגפה מעלינו * ולא תהן השחית לבא אל בתונו * ורחם עלינו ועל טפינו ועל טוללונו ועל כל ישראל עמך * וקבל תפלתנו כמו שקבלת הסמים שהקטיר לפניך החרון הכהן כאשר החל הנגף בעם * שאלמר ויעמד בין הממים ובין החיים ותעזר המגפה * וכן פינחס שאל ויעמד פינחס ויפלה והעזר המגפה * וכן דוד שאלמר ויבן שם מוזבח לה' ויעל עולות ושלמים ויעתר ה' לארץ ותעזר המגפה מעל ישראל * כי אחת אכינו ולך תלויות עינינו ירפאו ה' וירפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אלה * שכן כתוב בתורתך והסיר ה' מנגד כל חלי וכל מדוי מלרים הרעים אשר ידעת לא ישימם כך ונתחם בכל שונאיו : ה' לבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה : ה' כנאות אשרי אדם בוטח בך : ה' הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו :

ואומר הנא דכי אליהו וכו' :

אך לדיוקים יורו לשמך ושרים את פניך :

אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תהא : כו ה' יסוה ככסלך ושמר רגלך מכלבד * עולו ענה ותופר דכרו דבר ולק יקום כי עמנו אל : ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט : וסי ה' אלהינו עמנו כאשר סוה עם אבותינו אל ועזבונו ואל יטשונו :

יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרבך : ויעקב חלך לדרבך ויפגעו בו מראכי אלהים : ויאמר ויעקב באשר ראם מתנה אלהים וח ויקרא שם המקום ההוא מתנים :

הפלה קדושה לאומרה אחר הפלה ואם אפשר לאומרה שלש פעמים בכל יום יותר טוב

מקץ אני מכס מלאכי השרת מטט"ו רון שמריאל סר הפנים פורזאל רס"אל חכ"א

מיכ"ל נבדו"ל אל שזעמדו בעבורי בבקשה ובהתנוגים לפני שומע בקשה ותונית לשמוע תפילתי ובקשתי ותחנתי ולתחול לי את כל עונותי וחטאתי וששתי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי בין כל עם ברוך בין באונג בין במזיד ובין אני מצביע עליכם המלאכים הקדושים והטאורים שזכרתי שמתוככם עתה בשם אכתרי"ל יוצג תה'ות ישראל המשרתים בנקיות ובטהרה שתקחו בראות מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וברוך שמי המהצ'י'ז של שצרי שמים ותפתחו לי שצרי רחמים ושצרי ברכה ושצרי הרוחה ושצרי ריח ושצרי הללה ממייתא עשויה ומכל חולי ומכל מכאוב ושצרי רצוה ושצרי חן וחסד ורחמים ושצרי אהבה ושצרי חיים וחסד ויראה על כל הכריות שיראו מצני לעבודת הש"ית :

אחר התפלה ויאמר זה הסדר והוא הפלה מקובלת

עזרי מעסה' שושע שמים וארץ: השלך על ה' יבך והוא יכלכלך: שמר תם ויראה ישר כי אחרית לאיש שלום: בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: הנה א' ישועתי אנטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה' ויהי לי לישועה: רבנו של עולם בדברי קדשך כתוב לאמר והיטח בה' חסד יסובבנו ואתה משיח את כלם אלה ה' אלהי אמת: תן לנו ברכה והללחה בכל מעשה ידינו ובכל עסקינו כדי שנוכל לפרס את עמנו ולכל אנשי ביתנו כנחת ולא בלצר בהיתר ולא באיום ובדחיה ולא בזמנום משע ברכה והללחה משע ברכה עליונה מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ויקויים בנו מקרא שכתוב השלך על ה' יבך והוא יכלכלך: שרת את ידך ומשיע לכל מי רצון: ה' ימלך לעולם ועד:

יר"מ ה' או' א' שזעמל ברכה והללחה בכל מעשה ידי כי בנחתך בך כדי שאוכל לפרנס את עמלי ובני ביתי כנחת ולא בלצר לחיים ולשלום אכ"ר: גד גדוד יגדו והוא יגוד עקב: עקב יגיד והוא יגדו גדוד גד: ג"פ: ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וז' עמו: וגם מלך חן בעיני ה': י' פעמים:

ואת"כ ויאמר מזמור אלהים ותננו ככהוב אחר ה' מלך כזורת המכורס ואת"כ מזמור לדוד ה' רועי לא אחרר ואת"כ פסוק זה:

ויאמר אם שמוע השמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו העשם והאונק למצותיו ושמרת כל קציו כל המהלך אשר שמהו במלרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך:

ויש כוונתם לומר הפלה זו אחר י"ח כרכות או אחר הפלה

אלהי ל' כשאני לעמוד לפניך סכלי ופחית ערכי ומיעוט ידיעתי בנדולתך ורועמותך כי אתה רם וגשא ואני נכזה ונקלה וקטן ומחול ממך ומקרוף חלך ושבה וכל וקדש עמך הנקודש בקולות המלאכים העליונים הקדושים אצל הש"י ע"ז על מה שרוממתי בלחך אותי לקרוא אליך והרשיתי לבח את עמך העליון כפי הכרתי אותך וידעתי ככבודך עם הראותי עבודתי לך ושעלותי

ושעלותי לפניך: ואתה יודע תקנותי ואופני הסגנותי ולא הודעתך בלרכי להשיר אתך עליהם: הל' שצרטס בגודל חסרוני אלך ובטחוני בך: ואם אשאל ממך בסכלותי מד שאין טוב לי: ואבקש ממך מה שאין בו תקנותי: בחירתך העליונה טובה מכה רתי: ובכר הנחתי כל עיני אל גורתך ה' חיים והנסתך העליונה כמו שאמר דוד ה' לא נבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני: אם לא שיתו ודומתתי נפסי כמ ל עלי אמו כנמול עלי כפסי: יהיו לרצון וגו':

הרי אני מזמין באמינה של מה בשלם עשרה עיקרים של התורה קדושה (א) שהקב"ה מצוי ומצוי (ב) והוא אחד (ג) ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף (ד) והוא קדמון לכל קדומים (ה) ואין עבודה לזולתו (ו) ויודע מחשבות בני אדם (ז) ונבואת משה רבינו עליו השלום אמת (ח) והוא ארון לכל הנביאים (ט) והתורה כתובה מן השמים (י) ושלא תשתנה בשום זמן חס ושלום (יא) והקדוש ברוך הוא מעניש לרשעים ומשלים שר טוב לדיקים (יב) ושיבוא מלך המשיח (יג) והשמים עתידים להחיות: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתכופ יצרנו לעבודתך כל ימי חייתו תמיד אמן כי יהי רצון:

הפלה להתפלל בכל יום ככוונה והוא כלולה מעשרת זכירות

לשם יחוד קדוש ברוך הוא ושכינותו בדחילו ורחימו בשם כל ישראל הרי אני מוכן ומוזמן לקיים מצות בוראי על עשר זכירות ואלו הם: יציאת מצרים: והשבת: והמנוח: ומעשה עמלק: ומעמד הר סיני: ומה שהצליפו אבותינו להקב"ה במדבר ובפרט בעגל: ומה שיעזו בלק ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת זרקות ה' ומעשה מרס ה' ביאה: ומצות זכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל: וזכירת ירושלם תוב"ב:

ויש מני שאומר פסוקים אלו

א זכור את היום הזה אשר ולא תשם ממלרים מכית עבדים: למען תזכור את יום תאקך מארץ מצרים כל ימי חייך: ב זכור את יום השבת לקדשו: ששה ימי העבד ועשות כל מלאכתך: ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה: ג וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען עבוך לבסותך לדעת את אשר בלבבך התשמור מצותיו קם לא: ויעך וירעובך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יקום האדם כי על כל מוצא פי ה' יקום האדם: ד זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך באתהם ממלרים: אשר קרך בדרך ויוזב כך כל הנקשלים אחריך ותקם עיף ויגע ולא ירא אלהים: והיום כהנות ה' אלהיך לך מכל אויביך מנסובך בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מהחח השמים לא תשכח: ה רק השמר לך ושמוך כשך מאר פן השכח את הדברים אשר רא' עיניך ופן יסורו מלכך כל ימי חייך: ויש אשר עמדת לפני ה' אלהיך כחורב באמור ה' אלו הקהל לו את העם וקשמועם את דברו אשר ולמדונו ליראם

ליראה אותו כל יומים אשר הם קיום על האדמה ואת כחותם ולמרון :
 ו זכור אל תשכח את אשר הקלפת את ה' אלהיך כמדבר למן היום אשר נלאת
 מארץ מצרים עד כואכס עד המקום הזה ממרים היית עם ה' : וכחורכ
 הקלפתם את ה' ותאקף ה' כסם לסמור אהכס : ו זכור נא מה ועץ כלק
 מלך מואב ומה ענה אותו כלעם כן כעור מן השעוים עד הנגלל למען דעת
 לדקות ה' : ו זכור את אשר עשה ה' אלהיך למרים : ו זכרת את ה' אלהיך
 כי הוא הנהו לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך
 כיום הזה : ו אס אשכחך ירושלם תשכח ומוני : הדבק לשוני לחכי אס לא
 אזכרכו אס לא אעלה את ירושלם על ראש שמתי : תשוב תרחס ליון תכנס
 תומות וירושלם : שיהוה כמחרה כומינו אמן כן וסי רלון :

וולמוד אחר התפלה כפי וכלתו שאמר לא ימוש ספר החורה הזה מפניך
 כי אז תללות את דרכיך ואז תשכיל : וילך לעסקיו ויכטע כה' : וזכור כי
 הוא כותן כח לעשות חיל : ולא יסבור שהלחתו הוא מכה דעתו ומריפותו
 ואז הקב"ה כרוב רחמיו ועזרתו ווללותו בעסקיו :

שבעים ושתיים פסוקים

אלו הם הע"כ פסוקים כסדר הרמ"ע שמר הרמב"ן ו"ל להלמדווימוסדות
 לדעת רכי נחוניו ורכי שמעון חלקם כחיים : ויכוון ככוונת חלב כשמות
 סיוולאים מהם : ואין לאומרם כשעת חורה של העמידה כי אס אחר כך
 ככל עת שירלם : והסדר שלל תוליא השמות מהשפה לחון רק כמתשכה כי
 הוא עון פלולו : הם הטהובים כספר שערי ליון :

ואתה יהוה מגן בערי בכורי ומרים ראשי
 ואתה יהוה אר תרחק אילותי לעזרתי חושה
 אומר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו
 יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך וגושעה
 חנני יהוה כי אליך אקרא כל היום
 אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
 ירעתי יהוה כי צדק משפטך ואמונה עניתני
 דמה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני
 יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך
 שוכה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך
 רוקא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים
 ישבעו עצי יהוה אריו רבנון אשר נטע
 ויהי יהוה משגב דרך משגב לעתות בצרה
 עיני יהוה אל צדיקים ואוניו אל שועתם

הנה

הנה כי בן יבורך נבר ירא יהוה
 דמה יהוה תעמוד מרחוק מעלים לעתות בצרה
 הרו ליהוה קראו בשמו הדיעו בעמים עלילותיו
 ברכו יהוה כל צבאו משרתיו עשי רצונו
 קוה קויתי יהוה ויש אלי וישמע שועתי
 נרכות פי רצה נא יהוה ומשפטך למרני
 ער בן אורך בנוים יהוה ולשמך אומרה
 רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו
 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו
 באו נשתחוה ונברעה נברכה לפני יהוה עשנו
 דרשתי את יהוה וענני ומכר מגורתי הצידני
 יהוה מלך תגד הארץ ישמחו איים רבים
 חלצני יהוה מאדס רע מאיש חמסים הנצרני
 שפטני בצדקך יהוה אלהי ואל ישמחו לי
 זמרו ליהוה יושב ציון תגידו בעמים עלילותיו
 אורה יהוה בצדקו ואומרה שם יהוה עליון
 ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה
 ובשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה נפשי
 מה נדליו מעשיך יהוה מאר עמקי מחשבותיך
 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו
 ואני אליך יהוה שועתי ובכקר חפכתי תקרמך
 יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
 אס אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני
 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך
 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה
 יהוה ישמרך מכר רע ישמר את נפשך
 יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם
 מי ימלל נבורות יהוה ישמיע כל תהלתו

הרי
 הקם
 לאו
 כרי
 לוו
 פהר
 נדך
 יוי
 מדך
 ההו
 נתה
 האא
 ירת
 שאה
 ריי
 אוס
 לכב
 ושר
 יהו
 דהח
 כוק
 מנד
 אני
 העם
 רהע
 ייו
 ההח
 מיך
 וזר
 ירה

יהו

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו רך
 אל תעובני יהוה אל תרחק ממני
 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה
 אורה יהוה מאד כפי ובתוך רבים אהלרנו
 גדול יהוה ומהלל מאד ונגדלתו אין חקר
 אורה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותך
 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו
 וכל החמיק יהוה וחסדך כי מעולם המה
 הנה עין יהוה אל וראוי למיחלים לחסדו
 יהוה מנת חלקי וכסי אתה תומיד גורלי
 יהוה בשמים הכין בסאו ומלכותו בכל משלה
 כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה
 סומך יהוה לכל חנופלים וזקף לבד הכפופים
 יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם
 והיו יהוה לי למשגב ואדתי לצור מחסי
 פני יהוה בעשי רע לחכרית מארץ זכרם
 יהוה אדנינו מה אהיר שמך בכל הארץ
 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהיו ישעו
 והתענג על יהוה ויתן רך משארות לבך
 שמע יהוה וחנו יהוה היה עוזר לי
 שובה יהוה ער מתי והנחם ער עבדך
 אוהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב
 חי יהוה וברוך צורי גירום אלהי ישעי
 כי בחר יהוה בציון אנה למושב לו
 מראתי בכל רב ענני יהוה חקיק אצורה
 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
 יהוה שמך יהוה צלך על יד ומינדך
 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם

סאל
 ערי
 עשר
 מיה
 והו
 דני
 החש
 עמם
 ננא
 נית
 מכה
 פוי
 נמם
 ייר
 הרח
 מצר
 ומב
 יהה
 עני
 מחו
 רמב
 מנק
 איע
 חבו
 ראה
 יבם
 היו
 מום

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : כשכמ"ו

למנצח בנגינות מוזמר לדוד : בקראי ענני אלהי צדקי בצר
 הרחבת

הרחבת לי חנני ושמע הפלתי : בני איש עד מה כגורני
 לקדמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה : ודעו כי הפדה יהוה
 חסיד לו יהוה ישמע בקראי יאליו : רגזו זאר תהטאו אמרו
 כללבבכם על משבבכם ולמו סלה : זכחו זכחי צדק וזכחו את
 יהוה : רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניך יהוה :
 נתתה שמחה בלבי מעת הניס ותירושם רבו : בשלום יחדו
 אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדר לבטח תושבני :

ואת"כ אומר ד' פעמים מוזמר לדוד הכו לה' כני חלום :

ג"פ"ה זכרות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : זכרות אשר חסד כוטח
 כך : ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :

אתה סתר לי מר תלרני רני פלט הסובבני סלה : בטחו בני עד כי ביה
 ה' לור עולמים : ה' פולעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום : ג"פ פנים ואחור
 יהי רגון מלפניך ה' אלו ואלהי אבותי : אלהי אברהם : אלהי יצחק ואהי יעקב
 ה' הגדול הגבור והגורף : אל עליון : אהיה אשר אהיה עשה למענך ולמען
 פסוקי תורתך או : ולמען שם של שבטים ושתיים שמות הויכאים מאו השקוקים :
 ויסע : ויכא : ויט : שתרחמי ותללית את דרכי ותהיה בעדו ובעד כל אשר לי
 ותללני מכף מעול וחומץ וכליכל ומל מיני פורעניות המתרששות וזכות לעולם
 וחפירכטי ככבולא בזבוי ומלף ידי מעושר מתנות ידך ושלח ברכה והללחה בכל
 מעשי ודילטובה ובכל נכסי ותללני ותללני ותחשוך תפלתי כזכחי לך זכרות
 נישוח טרם אשוע אך ענני כדבר חנאמר והיה טרם יקראו ואני אעלה עוד הם
 מדברים ואני אשמע : ותולוכני לשלום ותביאני למחוז חפלי לשלום כרגון לבי
 הירוע לך יה בימיני וברוך בשמאי אלים מלפני ואדיר מאחורי ושכינת אל על
 ראשי : עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמו חמון :
 תתברך אלהי האלים והרוגי הארובים : ותשתבח כפי עליונים ותחמונים : כי
 אין כמוך טובות טובים : ברוך אתה ה' שומע תחנונים ותתברך ברוך
 ככל פה ותשתבח כפי עם מלפני : כי אין כמוך מוחן ורופא : ברוך אתה ה'
 עתידות טובה : תתברך גדול ה' ענה ורב העלילות : ותשתבח כפי כל בריות : כי
 אין כמוך כוח כליות ברוך אתה ה' המקרה במים עליות ותתברך דר במרומים :
 ותשתבח מלא רחמים : כי אין כמוך אבני יתומים : ברוך אתה ה' חי עולמים :
 תתברך הא ה' ותשתבח כפי מעני : כי אין כמוך בלאים ה' : ברוך אתה ה'
 שומע תחנוני : תתברך ואין דומה לך רב העלילות : ותשתבח יושב תהלות : כי
 אין כמוך עושה גדולת : ברוך אתה ה' גבור במפעלות : תתברך וזכר הכרית
 מזכיר נאכחז : ותשתבח אלהי הרחמים : כי אין כמוך דולה ממצומקים ומאחותי
 ברוך אהיה ה' מלך מהלל בתשבות : תתברך חסון יה אלהי האלים : ותשתבח
 רוכב נבוה ס : כי אין כמוך על כל אלים : ברוך אתה ה' אלהי האלים : תתברך
 טהור כהיר בשחקים : ותשתבח כפי עוללים ויונקים : כי אין כמוך גור ומקיים :
 ברוך אתה ה' עושה מפט לפסוקים : תתברך יושב הכרובים : ותשתבח מוגם

מספר לכוכבים • כי אין כמוד המכס: שמים בעבים • ברוך אתה ה' נתן לחם
 לרעבים: תתברך כונס ככל מי היס • ותשתבח מוסל בנאות הים • כי אין כמוד
 דורך על כמתיו ים: ברוך אתה ה' חיו וקיס: תתברך לובס לדקות • ותשתבח
 גולה עמוקות • כי אין כמוד מאוין נאקות ברוך אתה ה' שומע לעקות: תתברך
 ממתים ומתים: ותשתבח לעולם יהיה • כי אין כמוד יודע מה טיבה • ברוך אתה
 ה' אשר בידך כל יציר יחיה: תתברך נאזר בנבוריה ותשתבח לובס עו ותפארה
 כי אין כמוד שוטף אורה • ברוך אתה ה' עליון וגורף: תתברך שניא כח • נתן
 ליעף כח • כי אין כמוד יוצר הרים ובורא רוח • ברוך אתה ה' עושה משקל
 לרוח: תתברך עוזר לנכשלים • ותשתבח לדלים • כי אין כמוד סומך נפלים •
 ברוך אתה ה' שומע הוללים • תתברך פודה מכל לרות • ותשתבח ארון הנבורה •
 כי אין כמוד עונה עתירות • ברוך אתה ה' קירא הדורות: תתברך לדיק וחסיד
 בכל מעלה • ותשתבח על כל ברכה ותהלה: כי אין כמוד א הנורא • ברוך אתה
 ה' המפליא במורה: תתברך קדוש הלהי הנבאות • ותשתבח מפליא פלאות • כי
 אין כמוד עושה נפלאות • ברוך אתה ה' עושה נסים ונפלאות: תתברך רס
 שוכן עד וקדוש • ותשתבח כפי עם קדוש • כי אין כמוד נורא וקדוש • ברוך
 אתה ה' האל הקדוש: תתברך שדי מערכות ישראל • ותשתבח קדוש ישראל •
 כי אין כמוד אל ישראל • ברוך אתה ה' מלך לור ישראל: תתברך תוכן רוחות
 ובורא עולם • ותשתבח מכל יוין נעלם • כי אין כמוד מלך העולם • ברוך אתה
 ה' מן העולם ועל העולם: יהי רצון מלפניך ה' אלהי האלהים שתהא עם פי
 בעת הטיפי • ועם לבי בעת מחשבי • וטהר רעיוני לחדך בהשבה • ולהמליכך
 ביראה • ולברכך בלב שלם • והמניא אני להשתבח • ותנני לחן ולחסד ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואי:

בשם ה' אלהי ישראל אלהים ה' ה' מערכות ישראל • ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד • ברוך שםך ומבורך שםך ומלכותך מרומם על כל ברכה
 ותהלה • ומשמך ירעדו גדולי השם ומפארים את שםך והרץ בהב טך תרעדו עמודיה
 הים לאחר • כל משבירי ונליך מהדרים את שםך והרץ בהב טך תרעדו עמודיה
 יגדון מראת שםך וכל דני מילה שכל מען ומשון מזימתך ירעדון
 ופחדון • הרץ ודרים תהים וצבדון ליה ול'מות משמך ירוכפון • נן עדן וכל
 חסדיה לשמך ירכו • וכל אשר נשמת רוח חיים בהפיו כנשימת לשון ישיס כבוד
 לשמך • וגם אני עבדך עפר ואפר רמה ותולעה אל עובר כלין הסדה באתי
 להשיל החגתי לפניך ולבקש רחמים מלפני כסא כבודך שתעני ותחנני והקמיני
 ותחיני ותברכני • ותכתבני בספר הדלוקים ותשם גורלי בעולם הזה ובעולם
 הבא • והן לי מטובך ומברכותך ועמחיתך • ותטיב ותתברך והלליה את דרכי
 וכל מעשה ידי ופתח לי שערי אורח חיים ושערי רחמים ושערי תשובה ושערי
 מחילה ושערי פירה • ושערי חמה וכנה והשכל • ופתח לי שערי פרנסה
 וכלכלה • והן לי חיים ולב טוב ויצר טוב ותולכיני בדרך קוממות ותוסון ותתן
 ותטה עני חן וחסד ורחמים וחיים וכבוד למען אמלא חן בעיניך ובעיניך כל
 רואי • כי אתה קדוש לכל קוראך ומצוי לדורשיך קראתיך באמת מהר עניני •
 ואדברכה בעדותיך נגד מלכים ונגד אבות • ועשה שליטי וקסתי ברחמים בעבור
 זמך הגדול • ברוך אתה ה' שומע תפלה:

תפלה מנחה

ערס עמוד להתפלל תפלה מנחה כערכ שכת ויאמר נוסח תפלה זו

רבנו של עולם אתה יודע כי לא כינה אדם כמו ואין כמו כנו לח השיג ולכוין
 ולהשכל מעלתך ועמקי סודותיך וזירופי שמותיך הקדושים
 הראויים לכל תפלה ותפלה של שכת קדשך וסדר הכולל העולמות עליונים
 למעלה מעת עלות המנחה כערכ שכת וכל היותודים וזווגי מרות הקדושות
 אשר יקוין למאורות ככת סגולה קבלת שכת קדשך:

לכן

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהייה תשובות ומרובות
 הפלותינו • הן תפלה מנחה • והן תפלה סדר קבלה שכת קדשך כשיב
 קדשך • והן תפלה ערבית וברכותיה • כאלו נתכוון ככל זירופי שמותיך
 הקדושים העליונים מקובס וככל היותודים וזווגי מרות הקדושים הראויות
 לכא על ידוהם • ותלרף מתשכתנו הטובה דרך כלל למעשה פרעו לכל סדר
 וסדר לכדו • וועלו לפניך עם שאר הפלות של בניך הבודעים והמכוונים כל
 הכוונות הראויות לכיוון ככל סדר וסדר שתפלות אלו • וזכנו לקבל היספח
 נפש רוח ונשמה עממם בסגולה הפליהינו אשר נתפלל עה לפניך • כמו תלב
 ודשן השבע נפשי ושפתי רכנוה והלל פי: לב טהור כרא לי אלהים ורות ככוין
 טוש כקרכי: אורה ה' ככל לכב כסוד ישרים ועדה: כי כל עוד נשמתי כי
 ורוח אלוה כאפי: ויהי נועם ה' אלהינו ונו':

עבודה שבלב א תפלה זו נקראת תפלה מנחה כי הרגוס לרות היום למנח
 יומא זות שהשמש נועה כאותה שעה ללכת למנוחה ה' ש"ת
 בית דוד משם רמ"ע מפאנו: ב אומרים למנח על הנתיק וכו' כלע"ד הטעם
 משום דתקוב כיה שמעה הפלתי וגומר ועוד כהרתי הסתופף וכן הראינו
 כעלמנו פעם ושקיס ככיואנו לכיה הכנסה להתפלל ועוד כי שמש ומנח ה'
 אלהים כאומר כי הוה השמש האמתית והקיים לכלת שאין לו שקיעה לעולמו
 עולמים כדרך שיש לשמש הוה הנשמו המאיר לנו בכל יום ואחר כך הולך
 ושיקע מהחילת שעה ששיה ותלי שהוה הוה זמן תפלה מנחה:

עוב לסיכה עלית והפילון כמנחה חוץ מערב שכת ויום טוב: אס כא לכ"סכ
 ומלא השכור מהפללים ותפלל עממם ות"כ ויאמר אשרי:

לְמוֹנְצָה עַל הַגְּתִית לְבַנֵּי קִרְחָ מְזֻמֹּר: מַה יְדִידוֹת
 מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְגַם כִּלְתָהּ
 נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְהוָה לְבִי וּבִשְׂרֵי יִרְנָנָה אֵל אֵל ה': גַּם
 צְפוֹר מִצָּאָה בֵּית יְדִירוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרַחֶיהָ
 אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מֶרְכָּי וְאַלְהֵי: אֲשֶׁר יוֹשְׁבוֹ
 בֵּיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מַטְלוֹת
 בְּרַבָּבָם: עוֹבְרֵי בַעֲמֵק הַבְּכָא מֵעֵין יִשְׁתִּי וְהִי גַם בְּרִכּוֹת

יעשה מורה : ילכו מהיר אל חיל יראה אל אלהים
 בעינין : יהוה אלהים צבאות שמעה תפלת האזינה
 אלהי יעקב סלה : מגננו ראה אלהים והבט פני משיחך :
 כי טוב יום בהצריך מארץ בחרתי הטתוףף בבית
 אלהי מדור באהלי רשע : כי שמש ומגן יהוה אלהים
 הן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים :
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :

סדר העבודה

מראש מקדמי ארץ אלהי' אחר * וכשעת ימוס כל העולמוס השתלח
 וסלמח * מחיות מלאכים לגדולתך כראת * ומאורות עשית
 בשמוס קבעת * כפש חיה ועוף ורגים וכחמה עשית * ופירות ורשאים מן
 האדמה סלמחת * חיים וחסד עשית עם כל חקיים וערס עשיתס למו שלחן
 ערכת * מאוחר לכל חס כללס אלקוס לעבוד ולרת * המשילסו כמעשי ודין
 מתק רגליו כל שס * מלאאזיו כחרת באכרסס ומכני עקורו חס יעקב אהבת *
 מהוך כני ושראזל לשרתך לך סלוי לקחת * אסרן ורעו לכסן לך קדש * מכל
 הארצות זיון למושב לך חיות * וכנית קדשך והספרתך שמך שכנת * לשמור
 משמרתו ככניס וליוס ווס וליולס לך ישכותו ושס נעשס לך זכס ומנחתס כאשר
 אמרת * ובכך וסו רלון מלפניך ה' אלקינו ואלסו אבותינו שכתס כ"סמך
 נמתתס כומינו ושס נעשס לפניך חס קרככות חוכותינו וככל ווס נקריב קרבן
 התמיד שוכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו כתורתך על ידי משה עבודך כלמור :

וידבר יהוה א-משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
 אלהם את-קרבני לתמי ראשי ריח ניהחי תשמרו
 להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
 תקריבו ליהוה כבשים בני-שנה תמימם שנים ליום
 עלה תמיד : את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
 השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת
 למנחה בלולה בשמן בתית רביעת ההין : עלת
 תמיד העשיה בחר סיני ריח ניהח אשה ליהוה : ונסכו
 רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר
 ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
 הבקר

הבקר ובנסכו תעשה אשה ריח ניהח ליהוה :

ובכן וכך היתה עבודת החמור של כון הערכים ככות אלהיו * כשמוס
 שעות ומחלה כיוס הכיאו ככס המיוס כן שכתו השקוסו ובקרוסו
 ועקרוסו ששחט כלספון וקכל המקכל חס דמו ככלי שרת כלספון וכא לו
 לקרן מורקיה לפויות וכותן מורחת לפוכס ועוד כא לו לקרן מערכת דרומות
 וכותן מערכת דרומה * שיורו הדס חיה שופך על יסוד דרומות * הפשעו
 סתמיד וכתחוסו והעלס כל אחר מה שזכה כו לככס ומלחוס וורדו * ערכו
 שני כהניס שני גזירו עלוס על חאש העלס מו שזכה סאכרוס מן סככס
 למזכס חס רלס כהן גדול להקטיר עלס כככס * שושעו לו סאכרוס וסמך
 עליוס וורקן וחס רלס חוס סומך וחסרוס וורקין * כאו חדסוס והפיוס
 לקטורה זכס מו שזכה וזכס כהן אחר כמתחס מו שזכה כקטורה נעל כוך מלאך
 וגדוש קטרת ואחר עשר סמניס חיו כס ואלו סן * חלדו והספורן והסלככס
 והלכוכה משקל שבעוס שבעוס מנה * מור וקלועס ושכולת נדד וכרכוס משקל
 שש עשר שש עשר מנח * הקושע שניס עשר קלופס שלשס קנימון השעס
 כורית כרשינא השעס קנין * יין קפריסין סאין חלת וקנין חלתא וחס לא
 מלאך יין קפריסין מכוס חמר חויר עהוק * מלח סרומית רוכע מעלס עשן כל
 שחוף * כני כהן סככלי חומר חף מכפת חירדן כל שחוף : נתכו כחוך סכף
 ונעלו כידו * מו שזכה כמתחס נעל מתחס חכסף ועלס לראש סמוכת וחסס
 מנחלי מערכת שניס * ירד ועירן לחוך מתחס של זכס ונעלס כידו והלכו
 לסס * כניסו כיון סאולס למזכס ונעל אחר חס המנרפס וורקסיון סאולס
 ולמזכס שמעו חס קולס ורלו וכאו כהניס להשחחות ולויוס לדכר כשיר *
 כככסו מו שזכה כמתחס לבר הנקלוס על גכו סמוכה ורדן כשולי המתחא
 והשתחוס וילא * מו שזכה כקטורה נעל סכוך וכהן וכהן סכף לאוהכו חס יתפור
 לו יכו חוהכו נחוו לו כחפניו והשתחוס וילא * חמר לו סממונה סקטיר *
 סקי * והשתחוס וילא * כככס כהן גדול השתחוס וילא * כככסו חקיו סככניס
 ששתחוו וילאו * סקטיר עשרון סולת מנחה כלולה כשמן וסקטיר סככניס
 נתכו לו יין לכסך * ססנן עומד על סקרן וססודרין כידו ישכו כככוס עומדיס
 על שלחן סחלכוס ושחי סלולרוק כורס * סקעו וסרועו וסקעו * כאו ועמדו
 חלל סממונה על סלללל אחר מומוכו ואחר משמאלו * שסס לוסך סניף ססנן
 כסודרוס סקוש כן חרוז כלללל וסקעו חלו כסלולרוק ונכו חלו כככלוס
 וככורות * ודכרו סלויס כשיר * סגועו לפרק סקעו והשתחוו סעס על כל פרק
 חקיעס * ועל כל חקיעס ששתחוו * כככס מרשן סמכורה והעלס נרותס
 והשתחוס וילא * אשרו סעס סככס לו אשרו סעס סח' חלסו :

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קיים
 כאשר צוית אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך
 ויאמר יהוה אר-משה קח-לך סמים נטוף ושחרת
 Achodese 23 כב והלבנה

והלבנה סמים ולבנה זכה בר בבר יהיה : ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רקח ממנה טהור קדש :
ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לה שמה קדש קדשים תהיה לכם :
(והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם
קדש תהיה לה ליהוה) : ונאמר : והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו אתהנרת יקטירנה :
ובהעלת אהרן אתהנרת בין הערבים יקטירנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדלתכם :

תנו רבנן פטום הקטרת ביצד שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה שלש מאות וששים
וחמשה כמנין ימות החמה מנה בכל יום מחציתו
בבקר ומחציתו בערב ושלשה מנים יתרים שמהם
מכנים בהן גדול ונוטל מהם מלא חפניו ביום הכפורים
ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקים מצות
דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן
טוב וישר למכות הסמנים האלו כאלכע כתר א הצרי יסוד כ והציפרן
מלכות ג וההלבנה ד חור מקיף ה והלבנה משקל שבעים
שבעים מנה ח חסד ט מור ו נכורס ו וקציעה ז ח"ת ו ושכולת
זרד ח כלל ט וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה
סכמס ט הקשט שנים עשר י כינה י הלופה שלשה
סוד י"א הנמון תשעה כ כחול וכיון להעלות ו"א סמנים מכל ננס
דח"ט ב בורית ברשינא תשעה קבין י"ן קפריסין סאין
תלת וקבין תלתא ואם לא מצא י"ן קפריסין מביא חמר
חזיר עתיק מלח סדומית רובע מעלה עשן כל שהוא
רבי נתן הגבלי אומר אף מכפת הירדן כל שהוא (לפי כחכו

הרב

סרכ סק"י ו"ל ז"ל כפת הירדן כל שהוא) אם נתן בה דבש
פסלה ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה :
רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקטף בורית ברשינא למה היא
באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה י"ן
קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי
שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין
מי רגלים במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר הדק היטב
היטב הדק מפני שהקול יפה לדבשמים פטמה
לחצאין בשרה לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי
יהודה זה הכלל אם כמדתה בשרה לחצאין ואם חסר
אחת מכל סממניה חייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה
באה של שירים לחצאין ועוד תני בר קפרא
אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול
לעמוד מפני ריחה ורמה אין מערבין בה דבש מפני
שהתורה אמרה פי כל שאור וכל דבש לא תקטירו
ממנו אשה ליהוה : ליהוה הישועה על עמך ברכתך
סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך : יהוה הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו : (השיבנו יהוה אליך ונשובה חדש
ימינו בקרם) וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות :

אשרי יושבי ביתך עור יחלוקה סלה : אשרי העם
שפכה לו אשרי העם שיהוה כתר אלהיו :

חלה

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד וגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אישיח : ועוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארך אפים וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוך יהוה נכונה כל מעשיך וחסידיך יברכוכה : כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפלת לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את ידיך (וכיון מאד כפסוק זה כי בו עיקר ספר כס"ה פא"ג) 'ואהדוניהי נ"י סאל ס"ח חתך) ומשביע (נ"י חתך) לכל חי רצון צדיק ויהווהו יסוד בכל הרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה תוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

תבון תפלת קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב הקשיבה לקול שועי מדבי ואהי בי אליך אתפקד

ועונד כעבר לפני דכו ככוונת כמו כשקיות ווכיון כלכד שם זה ככל סכריכות ושקי אותיות מהשם עלמנו ככל פעם שסוף כורע כאשר תראה :

אדון

אדון הכל : יאהדוניהי היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים קונה חכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה : כימו השוכה קומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למעןך אלהים חיים : מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (חד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע (כקין מוריד הטל) (וכתוב משיב הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר מי ככוף בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

כימו השוכה קומרים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה המתים : כחורס קומר השלית לכור ונושאים עינסם למרוס

נקדתיך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים דך קדושה (ככיוון קומר חמקדשים שמך בקדש) וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו לעמתם משבחים ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו וברברי קדשך כתוב לאמר ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר גדר הללויה

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום הדרוך

סרה

סְלֵה . (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ : כַּשֶּׁת תְּשׁוּבָה חוֹמְרִים הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת . וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה .
 וְחַנּוּן מֵאֵתָּה דַעַת וּבִינָה וְהַשְׂכֵּל . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת :
הַשִּׁבְנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרֶתְךָ . וְקָרְבָנוּ מִלְּבָבוֹ לְעִבּוֹדֶתְךָ .
וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ .

יהי רצון מלפניך יהוה אלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּתוֹרַת חַיִּים מֵהַתּוֹרָה
 כִּסֵּף כְּכֹוֹד לְסִקּוּר כַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל וּכְלָלִים
 חַזְקוֹתֵינוּ לִי פִכ"ס כִּי יִמְוֶיךָ יְהוָה פְּשׁוּעָה לְקַבֵּל שְׂכָרֵינוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ . מְחוֹרֵר לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ . כִּי אֵל טוֹב וְסֹלֵחַ אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה חַנּוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רֵאה נָא בְעֵינֵינוּ וּרְיִבָה רִיבָנוּ וּמְהֵרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה
 שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֶךָ . כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

כְּתוּבָה הַשְּׁלִיחַ לְכֹוֹר חוֹמֵר כֵּן עֲנֵנוּ

רְפָאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא . הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה . כִּי תִהְיֶהנָנוּ
 אַתָּה . וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל תַּחֲלוּתֵינוּ
 וּלְכָל מִכְאוּבֵינוּ . וּלְכָל מַכּוֹתֵינוּ .

כַּשְׂרוּפָה לְחֹסֶיךָ כְּכַרְכַת רִפְאָנוּ עַל הַרְפּוּתָם יִאמֶר

יִרְמ ס' או"ח שֶׁתְּרַפְּאֵנוּ רְפוּתָה שְׁלֵימָה רְפוּתָה חֲנֻפָה וְרְפוּתָה הַגּוֹף כִּד
 שֶׁאֵינָם חֲזָק כְּכַרְיֹוֹת גּוֹף וְנִשְׁמָה לְקוּיֹם הוֹרֵתָךְ הַקָּדוֹשׁ :

כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אַתָּה . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַכְנוּ

פְּקוּז **בְּרַכְנוּ** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 וּבְרַךְ שְׁנַתְנוּ בְּטוֹלֵי רְצוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה .
 וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
 לְבְרַכָּה . כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים :

כְּסוּיף **בְּרַךְ** עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת
 כָּל מִיַּי תְּבוֹאָתָה לְטוֹבָה . וְתֵן טַל וּמִטָּר
 לְבְרַכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶמָה . וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל . וְשָׁבַע
 אֵת הָעוֹלָם כֹּלֹו מְטוֹבָךְ . וּמִלֵּא יְדֵינוּ מְבַרְכוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מַתְּנוֹת יְדֶיךָ . שְׁמֵרָה וְהַצִּיָּרָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דְּבַר רָע וּמִכָּל מִיַּי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיַּי פּוֹרְעֵנוֹת .
 וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם . חוּם וְרַחֵם
 עֲדֶיךָ וְעַל כָּל תְּבוֹאָתָה וּפִירוֹתֶיהָ . וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי
 רְצוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה . וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם
 כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה . כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה
 וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרְוֹתֵינוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וּקְבִצְנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ .

יהי רצון מלפניך ה' אלֵהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁכַל טַפְס וְטַפְסָה שִׁלְפָה מִמֵּנוּ
 לְכַטְלָה כִּינ כְּאוֹס כִּינ כְּרָלוֹן כִּינ כְּשׁוֹנֵג כִּינ כְּמַזוּר כִּינ עַר כִּינ יֵשׁן כִּינ
 עַל יְדֵי כִינ ע"ו אֲחֵרִים שֶׁלֹּא כְּמַקּוֹם מְלוֹה עֵשָׂה לְמַעַן שֶׁמֶךְ הַגּוֹדֵל הַיּוֹלֵף
 מִפְּסוּק "חֵיל" כְּלַע "וּקִיָּאֵנוּ (חַב"ו) שֶׁתְּחַזְקֵנוּ לְמַקּוֹמָם כְּמַקּוֹם הַקָּדָשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵךְ נְדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה . וְיַעֲצִינוּ כְּבִתְחִלָּה .
 וְהַסֵּר מִמֵּנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֵרָה
 אַתָּה יְהוָה לְבִדָּךְ בְּרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :

כִּימֵי

(כימי תשובה המלך המשפט)

למלשינים ולמיני אל תהי תקוה וכל הזדים כרגע יאברו וכל אויביך וכל שונאיך מהרה יברתו ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה שובר אויבים ומכניע זדים (כ"א מינים):

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית ישראל (ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן שכר טוב לכהן הבודחים בשמך באמת וישם חקקנו עממם ולעולם לא נבוש כי כה בטחנו ועל חסדך הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלם עירך באשר דברת וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תבין יכוון שלח יסרג משיח בן יוסף על ידי ארמילוס הרשע ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו ברוך אתה יהוה בונה ירושלם:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום יכוון לקיים דבר השאלה שלעתיד הטובה כגמול לפיט לישועה ברוך אתה יהוה מצמיח קרן ישועה יכוון שרולם להיות חסיד שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה:

סרכ קנדול היד"א כמורס כאלכע שלו כסימן כ' און קכ"ו כחכ וו"ל כרכס קולנו ככל תפלות קול יהודס וכס ואמר

מודים אהבנו לפניך כנושא פנים כתרפה וכלימה שתואנו עוינו ופשענו לפניך ועברנו על מצוות דאורייתא ודרכנן וררע כעוכיך עשינו וררו אנו מהחרטום חרטה גמורה ואהבנו שכוס כהשוכה ויחי רלון מלפניך ס' אלהינו ואלהי אבותינו שתוכנו לשוב כהשוכה שלימה והמקול והסלק ותכפר לנו תפלתנו עובותינו ופשענו ותמלא כל השמות שפנמנו רחם והוליא לאור כל יאלות הקדוש אשר כתפירו על ידנו וישוב הכל לאיתנו הרשון ותוכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורה לשמה ותללנו מיצר הרע ותפרכנו פרכס טוכה כהתר ונתת רעות לעבודתך (וכיון כשם הקדוש הממונה על הפרכס דיקרנוסא נים' חת"ך עס נ' אותיות ויכוין דוקא כשמות ולא יוליא מפיו): וכיום שאין בו תקינה אומרים

יהי רלון מלפניך ס' אלהינו ואלהי אבותינו שתוכנו לעסוק בתורה לשמה וכמלות וכנמילות הקדוש ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותוכנו להשלים הקון כר' וככלכל זס ותפרכנו פרכס טוכה כהתר וכחקק וכריות (וכיון שס דיקרנוסא הולא מפסוק וסריוקתי לכס כרכס עד כלי די' ומפסוק כסס עלונו אור פניך ס' ויכוין דוקא כסס ולא יוליא מפיו): ומלפניך מלבנו ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו:

כתענות סתוד אומר כאן עכנו ואס לא אמרו אין מתוירון אותו וואמר אותו קורס שיעקור רבליו

עננו אכינו עכנו כיום לום התענית הזה כי כלה גדולה אהבנו אל הפן לרשענו ואל תהעלם מלכנו מכקשתנו סיה נח קרוב לישועתנו טרס כקח אל לין אתה הענה נכר ואתה השמע כדכר שנקמר והיה טרס יקראו ואני אענה עור סס מוכרים ואני אשמע כי אתה ס' פורס ומליל ועונס ומרתס ככל עת לרה ולוקס:

והשלית לכור כין נוהל לרופא חותס

ברוך אתה יהוה העונה לעמו ישראל בעת צרה

כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה שומע תפלה יכוין להיות עכר

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי רצון תמיד עבודת ישראל עמך:

נדאש קדש וכחול המועד קומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
יפקד ויזכר ויכוננו ויכרוז אבותינו ויכרוז ירושלים
יערף ויכרוז משיח בן דוד עבדך ויכרוז כל עמך בית ישראל
לפניך לפליטה טובה לחן ולחסד ולרחמים
כ"ח ביום ראש החדש הזה

כח"ט של פסח ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה
כח"ט של סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה
ברחם בו עלינו ורחמינו עלינו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ויפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדרך ישועה
ורחמים חוס וחנו וחסד ורחמים עלינו והושיענו כי אלקיך
עינינו כי אל מדרך חנו ורחמים אתה

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרחםנו ותחיינו
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שבינתו לציון

ע"ש מודים זה כקרא מודים ורכנן לפי שהוא סודאש שקני חכמים שעמדו
אחר אכשו ככ"ח להסודות על כל מה שאומר הש"ך בחזרה הסכלה (כ"י):

מודים אנחנו לך שאתה

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך וער
נשמותינו הפקודות לך
ועל נסיה שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיה וטובותיה
ברוך אל ההודאות

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו
המסורים בידך וער
נשמותינו הפקודות לך
ועל נסיה שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיה וטובותיה

שבכר

שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קנינו לך

כחכוכה וכפורים קומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמיות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה

לחכוכה בימי לפורים

מתתיה בן יוחנן ביהו גדול
חשמונאי ובניו כשעמדו
מלכות יון הרשעה על עמך
ישראל לשבתם מתורתך
ולתעבירם מחקי רצונך ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם
הנת את דינם נקמת את
נקמתם מסרת גבורים ביד
חלשים ורבים ביד מעטים
ורשעים ביד צדיקים וטמאים
ביד טהורים וזדים ביד עוסקי
תורתך לך עשית שם גדול
וקדוש בעזרמך ועמך ישראל

עשית תשועה גדולה ופרקן בחינם הזה ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו
נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו בתלך ובחודתך
ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה
ועל כדם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה

כימי השוכה קומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך

ויהדרו

וַיְהִי לָלוֹ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשְׁעֵתָנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה הָאֵל הַטוֹב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הי) הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :
שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכַּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . וּבִרְכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלַנּוּ
כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרָה וְחַיִּים . אֲהַבְהָ וְחֶסֶד . צְדָקָה וּרְחָמִים . בְּרִכְיָה
וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכֵנוּ וּלְבָרְךָ אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב עֲזוֹ וְשְׁלוֹם : כּוּמֵי הַשּׁוֹכֵס אֱוֹמְרִים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרִכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וְיִשְׁעָה וּנְחֻמָּה
וְנִיחָוִת טוֹבוֹת . נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּרְשָׁוִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
יְהִיו לְרַצוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וּגְאֹלֵי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע . וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה .
וּלְמַקְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם . וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכֹל
תְּהִיָּה . פִּתַּח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ . וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשֵׁי . וְכֹל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה מֵהֲרַה הִפֵּר עֲצָתָם
וּמְקַלַּק מֵהַשְׁבוֹתָם : יְהִיו כְּמִיץ לְפָנַי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה
דוּחָה . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשְׁתֶּךָ : לְמַעַן יִחְדָּצוּן
יְדִידֶךָ . הוֹשִׁיעַרָה יִמְיִנְךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרַצוֹן אֲמִרֵי פִי
וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֹלֵי :

כּוּרַע וּפּוֹסַע ג' פְּסִיעוֹת לְאַחֲרוֹי כְּכֹרִיעַ אֶתָּה וְקוֹדֵם שׁוֹקוֹף כְּשֹׁמֵר עוֹסֵם
שְׁלוֹם כְּמִרְמוֹו הוֹסֵךְ כְּנוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ . הוּא כְּרַחְמוֹ וְעַשֵׂם שְׁלוֹם עֲלֵינוּ לִימוּנוֹ .
וְעַל כָּל עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל וְכו' לְפָנֵינוּ . כְּשִׁפּוֹסַע עוֹקֵר רַגַל שִׁמְאֵל תְּחַלֵּם :
וּי"א

וּי"א תְּפַלֵּא זו

יְר"מ ה' או"א שלח העלם קנאת אחרים עליו ולא קנאתו על אחרים ושלח
אכעוס היום ושלח אכעוסך ותלילני מיו"ה וכן כלכו הכנעה וענוה
ויראת טעם * מלכנו ואלהינו יחד שמך כעולמך וכנה כיתך * שכלל היכלך *
וקצן גלויותינו פדה לאנך ושמת עדתך כמחרס כומונו ותן חלקנו
כתורתך אמן :

יאמר נא ישראל כוסת תפלה זו שמאל רחמי"מא דכפשי מכתיבת ידו משם של
הרב מופת הדור כמותר"ה חיד"א ז"ק"ל :

יְר"מ ה' או"א שרתמנו ותקיינו קיום ארוכים * קיום של שלום * קיום
של טובה * קיום של כרכה * קיום של פרנסה * קיום של חנוך
עלמות * קיום שיש כהס יראת טעם : קיום שאין כהס כוזה וכלומה * קיום
של עושר וכבוד * קיום שהסא כנו אהבת תורה ויראת שמים * קיום שהמלאך
משאלות לכנו לטובה לעבודתך :

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמוֹ הוּא בְּרַחְמֵיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֲמִרוֹ אָמֵן :

כערך שבת קודס סעמורה של מנחה אומרים

ש'זו טעמים ראשיכס והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד
ה' עוז וגבור ה' גבור מלחמה : ש'זו טעמים ראשיכס וש'זו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד ה' נבואת הוא מלך הכבוד סלה :

ואחר תורת שמונה עשרה אומרים הוידוי ואל ארך אפוס וכו' וועבור ה' כנו
כשתיית ואחר כך כפולת אפוס וכעשרה י"ה אומרים קודם כפולת אפוס
אכינו מלכנו :

סדר נפילת אפים

יש אומרים שאין לומר ויאמר דוד

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְיָד יְהוָה כִּי רַבִּים
רַחְמֵיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה :

רחום והנון הטאנו לפניה רחם עלינו והושיענו :

לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשֵׁי אִשָּׁא : אֱלֹהֵי בְךָ בְּטַחְתִּי
אֵל אֲבוֹשָׁה אֵל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם כָּל קוֹיֶךָ

לא יבש : יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך יהוה הודיעני
אוֹר וְתִיָּה לְמִדְנִי : הִדְרִיכְנִי בְּאֵמֶתֶךָ וּלְמִדְנִי כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם : זָכַר רַחְמֶיךָ יְהוָה

וחסריך

וְחִסְדִּיקָהּ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : חֲטָאת נַעֲרֵי וּפְשָׁעֵי אֲלֵי
 תִּזְכּוֹר בְּחִסְדִּיקָהּ זִכְרֵלִי אֶתָּה לַמַּעַן טוֹבָה יְהוֹה : טוֹב
 וַיִּשֶׁר יְהוֹה עַל כֵּן יוֹרֵה חֲטָאִים בְּדַרְךְ : יְדַרְךְ עֲנוּיִם
 בְּמִשְׁפָּט וּלְיָמֵד עֲנוּיִם דָּרְכוּ : כָּל אֲרָחוֹת יְהוֹה חֶסֶד
 וְאַמֶּת לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֻתוֹ : לַמַּעַן שְׁמֶךָ יְהוֹה וְסִלַּחֲתָ
 לְעוֹנֵי כִּי רַב הוּא : מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוֹה יוֹרְנוּ בְּדַרְךְ
 יִבְחָר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב תְּלִין וְזָרְעוּ יִירֶשׁ אֶרֶץ : סוֹד יְהוֹה
 לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהֲדִיעֵם : עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוֹה כִּי הוּא
 יוֹצֵיא מִרְשֶׁת רְגְלֵי : פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעֵנִי אֲנִי :
 צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמִּצּוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי : רְאֵה עֵנִי
 וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חֲטָאתַי : רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רַבּוּ וְשִׁנְאַת
 חֲמַם שְׂנְאוֹנֵי : שְׁמַרְרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי
 חֲסִיתִי בָךְ : תָּם וַיִּשֶׁר יְצַרְוֵנִי כִּי קִוִּיתִיךָ : פְּדֵה אֱלֹהִים
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עוֹנוֹתָיו :

יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּה : וְהִנַּחֵם עַד
 הָרַעָה לְעַמְּךָ :

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ אֶתָּה : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין לָנוּ
 מֶלֶךְ אֵלָּא אֶתָּה : אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי רַחֵם עֲלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים : עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לַמַּעַן שְׁמֶךָ הַגְּדוֹר וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מֶה נַעֲשֶׂה כִּי עֲלִיךָ עֵינֵינוּ : זָכַר
 רַחֲמֶיךָ יְהוֹה וְחִסְדִּיקָהּ כִּי מַעֲלֵם הָמָּה : יְהִי הַסִּדְקָה
 יְהוֹה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכָּרְלָנוּ עוֹנוֹת
 רֵאשׁוֹנִים מֵהַר יְקָדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוֹה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ : חַנּוּן יְהוֹה חַנּוּן כִּי

רב

דָּבַב שְׁבַענוּ בּוֹז : בְּרָגוּ רַחֵם תִּזְכּוֹר : בְּרָגוּ אֶהְבֵּה
 תִּזְכּוֹר : בְּרָגוּ עֲקִידָה תִּזְכּוֹר : בְּרָגוּ תְּמִימוֹת תִּזְכּוֹר :
 יְהוֹה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרְאֵנוּ : כִּי הוּא יִדַע
 יְצַרְנוּ זָכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חֲטָאוֹנֵינוּ לַמַּעַן שְׁמֶךָ :

ואומר השליח לכוור קדוש תקבל

עבודה שכלב למלכת כנניכות כהכ בעל ספר הפלה זכה אפשר שאומרים
 מזמור זה מפני שאמר על קבוץ גלות וירושלים ואמרו
 כמדורש אלהים ויחננו זש"ס חסדי ה' כי לא חמנו וודעים לנו שחמנו של
 סקכ"ס קוימים וכו' ע"ש וזכאם שכו' להזכור הכתובן הזם ככל ווס רשתי
 תפלות של חוכם אומרים מזמור זה :

בערכ שכת אומרים ה' מלך גלות לכש וכו' וכו' ק' י"א מזמור ק' למלכת ה'
 אדוכנו וגו'

לְמַנְצַח בְּנִינּוֹת מוֹמֹד שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ
 אֶתָּנוּ סָדָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבְךָ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתְךָ :
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאָמִים כִּי
 תִּשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׂוֹר וּלְאָמִים בְּאֶרֶץ הַנְּחָם סָדָה : יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ : וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֵּד אַפְסֵי אֶרֶץ :

ואומרים קדוש והא שלמא רכא :

ע"ש עלינו לשבח כספר שתי ידות למסר"ס רי לזכאנו כתוב שאין לאומרים
 כתפלת המכתה ע"כ ואולי מטעם זה מנהגנו לאומרו כלתש :

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדוֹן הַכֹּר : לַתַּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת : וְדֵא שְׁמֹנוּ
 בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה : שְׁלֵא שָׁם חִלְקָנוּ כָּהֵם : וְגוֹרְלָנוּ
 כְּכָל הַמּוֹנִם : (שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַהֵבֶל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים
 אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ) : וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לַפְּנֵי מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ גְּרוּךְ הוּא : שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמִים
 וְיוֹסֵד

וַיֹּסֵד אֶרֶץ יְיָ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וַיִּשְׁכַּנְתָּ עִזּוֹ
 בְּגִבְהַי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד אַחַר אֱמֶת
 מְלִכְנוּ וְאַפְס זִוְלָתוֹ בְּפִתּוֹב בְּתוֹרָה וַיִּדְיַנְתָּ הַיּוֹם
 וְהַיְשׁוּבוֹת אֶל לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד :

וְהִיָּה יְהוָה לְמִדְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה
 אַחַד וְשֵׁמוֹ אַחַד : וּשְׁוֹסְנִים לֹמֵר מִזְמוֹרִים אֱלוֹ אֶתְר מִנְחָה

מזמור לדוד ה' קראתיך חופה לי האוינים קולי בקראי לך : תכון תפלתי
 קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב : שיתה ה' שמרה לפי נצרה
 על דל ספזי : אל הט' לבי לדבר רע להשתולל עלילות ברשע את אישים
 פועלי און וכל הלסם במכשמים : יסלמני לדיק חסד וויכחתי שמן ראש אל
 יני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם : נשמטו כירי סלט שרשטיהם ושמעו
 המרי כי נעמו : כמו פולח ובוקצ בחרץ נפזרו עלציוני לפי סאלו : כי אליך
 יהוה ארני פיני כך הסית אל תער נפסי : שמרני תירי פח יקטו לי ומוקשות
 פועלי און : יפלו במכמוריו רשעים יחד אככי עד הפבור :
 מזמור לדוד בהיותו במערה תפלה : קולי אלה' הזעק קולי אל ה' אתחנן :
 אשפוך לפניו שיחי זרתי לפניו אנוד : בהשתטף עלי רוחי ואתה
 ידעת נתיבותי באורח זו אהלך טמנו פח לי : הנטי ימין ורזה ריזן לי מכיר אכד
 מכוס ממני און דורס לנפסי : זעקתי אליך ה' אמרתי אתה מחסו חנקי בחרץ
 החיים : הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרודפי כי אמנו ממני :
 הוילאה ממסגר נפסי להודות את שמך כי יכתירו לדיקים כי תגמל עלי :

ואומר אהם הוא ה' עד מפני הכבוד כמו כמנחה :

תפלת ערבית

עבודה שבלב א אל ואמר אדם אכל קמעה ואשתה קמעה ואישן קמעה
 ויחזר כך אקרא ק"ש ואתפלל ונמלא חטפתי שינה אלק כח
 ממלאכתו ומעסקיו כערכ כשקיעת חממה והולך לכ"הכ ועוסק כשירות
 והשקתו עד שיגיע זמן תפלת ערבית ותפלל עם הזכור וזמן ק"ש כלילה
 משיראנו נ' כוכבים קטנים עד חלוה : ב אומרוין פ' והוא רקוס לפי שהיה
 מכנסם ללקות קודם תפלת ערבית ומלקות מכפר עליוס ועוד שכתפלת
 שחרית ומנחה היו מקריבים המודים וכתפלת ערבית אין מה שיכפר לכך
 תקנו לומר כה והוא רקוס : ג לא תקבו קדושה כערבית שגס שאין המלאכים
 ככנסים כנכלו כן אין אנו ככנסים כנכלוס כדאיהא כחנינה שישאל אומרים
 שורה כיום ותמלאכים אומרוס שורה כלילת : ד אין ותפללוס קודם כערבית
 לפי

לפני שאין כה קדושה והיא עצמה איכה טובה ולפיוכך לא וכרך כרכה לכטלה
 שאין כאן אדם שנתחייב : ה אין כופלים על פניהם כלילה כחוב ככ"ו משם
 מהר"ו אכוסכ שמקובל לתכמים כי כפולת אפוס רמו למד"הד ומש"ה אין
 כופלים על פניהם וכלילי אשמורות כוהנים לופול לפי שהא קרוב ליום וכן
 כתוב כספר הריקאקאטו :

אומרים מזמור של איתו היום * וכראש חדש כרכי נפשו * וכתוכה וכפורים
 וכקול המועד מזמור השניך לאותו היום ואחכ"א :

יְשִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרַכּוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה
 הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת : שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ
 וּבָרַכּוּ אֶת יְהוָה : יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

כמוצאי שבת אחר לדוד ולמנצח כנגינות מתחילין מלאן * ועוב נס
 כשאר הלילות להתקיל מלאן :

יְהוָה צְבָאוֹת עֲפַנּוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב מְרָה : יְהוָה
 צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם נִטַּח בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 הַמִּדְּךָ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ : בְּשָׁלוֹם יַחֲדוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישָׁן
 כִּי אֲתָה יְהוָה לְבָדָד לְבַטָּח תוֹשִׁיבֵנִי : תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
 חַיִּים שִׁבְעַ שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ נַעֲמִוֹת בַּיּוֹמֶיךָ נִצַּח :
 מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ
 יַגֵּד יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל : יוֹמֵם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה
 שִׁירָה עִמִּי תִפְלֶה לֵאלֹהֵי : וְתִשְׁנֹעַת צְדִיקִים מִיְהוָה
 מַעֲוֹזִים בְּעֵת צָרָה : וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ כּוֹ : חֲזְקוּ וַיֵּאמָץ לְבַבְכֶם
 כָּל הַמִּיחָלִים לַיהוָה :

ווש כוהנים לומר

הושיעה את עמך וכרך את כחלתך ורעם וכשאם עד העולם : וסיו לרלוון
 אמרו פי ותגיון לכו לפניך ה' לורי וגוהלי : הטובה כרלוונך את
 לוון תכנה תומות ירושלם * אז תחפון זכתי לזק עולם וכליל אז יעלי על
 מוזכת פרוס : אך לדיקים יורו לשמך ישבו ישראל את פניך : ואכחנו עמך ולאן
 מרעיתך כודה לך לעולם לדוד ודוד כספר תהלתך

ועומד השלוח לכור לפני התיבה ואומר

יְהוָה וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא * (כאן ועכס אמן ויכוין אידהנויה ניםטריא אמן א') **בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא** כְּרַעוּתִיה * וַיְמַלֵּךְ מַלְכוּתִיה * וַיַּצְמַח פּוֹרְקַנְיָה * וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה * (אמן כ' דאמירן כעלמא) **בְּחַיִּכּוֹן וּבִזְמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְרָא וּבִזְמַן קְרִיב וְאִמְרוּ** (אמן נ' ויכוין כדלעול ויאמר עד דאמירן כעלמא) **אֲמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְכַרְךָ * לְעֵלְמָא לְעַלְמֵי עַלְמַיָּא יִתְבַּרְךָ * וַיִּשְׁתַּבַּח * וַיִּתְפָּאֵר * וַיִּתְרוֹמֵם * וַיִּתְנַשֵּׂא * וַיִּתְהַדָּר * וַיִּתְעַדָּה * וַיִּתְהַלַּל * שְׁמִיהַ דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא * (אמן ד' ויכוין ככ"ל) לְעֵירָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא * תִּשְׁבַּחְתָּא * וּנְחַמְתָּא * דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ (אמן ס' ויכוין ככ"ל) **אֲמֵן :****

וְהוּא רְחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוּ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרִיאָנוּ :

ואומר סגון ברכו את יהוה המבורך : ואומר סקל כלמא

יִשְׁתַּבַּח ויחפאר שמו של מלך מלכו המלכים הקדוש כיון סוף * סוף ראשון וסוף חסרון ומכלעדיו חין אלקים * יסי סס ס' מכוון מעתה ועד עולם * ושמו מרומם על כל כרכם ותהלה :

ועונין כקול רס ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : וסגון חסורי **ברוך** אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הפוכים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יומם ולילה גולל אור מפני השק וחושך מפני אור המעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה * יהוה צבאות שמו * **ברוך**

ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת * תּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקִּיָּם וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּת * עַל בֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחַקִּיךָ וּנְשַׁמַּח וּנְעַלּוּ בְדַבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתְךָ * וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וְעַד * כִּי הִם חַיִּינוּ וְאוֹרְךָ יְמִינוּ * וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָם וּלְיָרָח * וְאֶהְבֵּתְךָ (וְחַמְלַתְךָ) לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים * **ברוך** אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

חייב אדם לקבל עליו מלות וקודו ה' ברוך הוא כהסכס שלימים ויוסר לקרות ססוק שמע ישראל לפחות ככוונס גדולה וכויון לקמליך סאל כרוך סוף עליו כשמוס ממעל ועל סארץ מנחט * ורמוז כמלת אחר * א ססוף אחר * ח כשכטס רקיעס וכארץ * ד כארכט רווקת סעולס :

יוד הי ויו הי

שמע ישראל יהוה אלהינו סכני ס' יהוה אהך : לא יחוס לך אלקים אחרים * ואומרים כלמא ברוך שם כבוד

מלכותו לעולם ועד : ע"כ * לרוך לספיק כיון מלכות שמים לעול מלות : ואהבת לא חשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכר נפשך ובכר מאדך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עלי לבבך : ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות ערידך והיו לטוטפת בין עיניך : לא תסמור וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמע תשמעו אר מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכר נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומקוש לא תכוב ואספת דגנה ותירשה ויצהרך : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו

השמרו לכם פריפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם : והרה יפסיק מעט אף יהיה
 בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא
 תתן את יבולה לא תלח ואבדתם מהרה מעל הארץ
 הטנה אשר יהיה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה
 ער לבבכם ועל נפשכם וישרתם אתם לאות ער
 ידכם והיו לטושפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את
 בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשכבתך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 כדור את חינוך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים
 ער הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר ארבינו ישראל
 ואמרת אלהם ועשו להם ציצת ער פנפי
 בגדיהם לדרתם ונתנו ער ציצת הכנף פתיל תכלת :
 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
 מצות יהוה ועשיתם אתם לא תתורו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם :
 וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 לא תענה כרעך אני יהוה אלהיכם :

פסוק שמע ישראל ופסוק כרוך שם הם י"ב תיבות מואסכת עד וכשעריך מ"כ
 תיבות מנוחה עד ושמתם ע"כ תיבות מ"ג דברי חלם עד הקרן תיבות
 מוואמר עד אלהיכם ע"כ תיבות חסר ב' נכלל שיש בקריאת שמע רמ"ח
 תיבות חסר ב' וקור ע"ז יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ח תיבות
 כמנין אכרו של אדם משועבדים כולם לעבודם
 סכורל וקכך שמו ושמע מפני ש"ז וישהוק :

אמת

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יהוה
 אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו : הפודנו
 מיד מדכים הגאלנו מלפנו מכה כל עריצים : האל
 הנפרע לנו מצרינו המשלם גמול לכל אויבי נפשו
 השם נפשו בחיים ולא נתן למוט רגלנו המדריכנו
 על במות אויבינו וירם קרננו על כל שונאינו : האל
 העושה לנו נקמה בפרעה באותות ובמופתים
 בארמת בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים
 ויוציא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם המעביר
 בניו בין גזרי ים סוף ואת רודפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע : ראו בנים את גבורתו שבחו והודו
 לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם : משה ובני
 ישראל קה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :
 מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה פלא : מלכותך יהוה אלהינו ראו בניה
 על הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
 לעולם ועד : ונאמר כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
 מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלפנו לחיים
 טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת שלומך
 ותקננו מלפנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה
 למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו מפת אויב
 דבר הרב חלי צרה רעה רעב יגון
 ומשחית ומגפה שבור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו
 ובצל כנפיק תסתירנו ושומר צאתנו וכואנו לחיים
 טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי אל שומרנו

ומצרינו

וּמְצִילֵנוּ אֶתְּהָ מִכַּף דָּבָר רָע וּמִפְּחַד לִיָּהּ • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן :

ע"ש ראשי ושכות שככל חוסיו פסוקים קלו כרוך ה' לעולם וכו' שש
כסס י"ח זוכרות כנדר י"ח כרכות ושלקום לאכשי ח"י וקבעום לפי
שכימום חרשזנוים חיו כתי ככסיות שלהם כשרות וכויו ורקים להחלקת ש' :

ויש כוהנים לומר

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן • בְּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ • בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָרוּ • וּבְרוּךְ יֵשׁ בְּבוֹדוֹ לְעוֹרִים וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ
אָמֵן וְאָמֵן • יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו • כִּי לֹא
יִפְשׁ יְהוָה אֶת עַמּוֹ בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוֹאִיר יְהוָה לַעֲשׂוֹת
אֶתְכֶם לוֹ לַעַם • וַיֵּרָא כָּל הָעַם וַיִּפְּרוּ עַד פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים • וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד • יְהִי חֲסִדְךָ
יְהוָה עֲרִיבֵנוּ כַּאֲשֶׁר יַחַלְנוּ לָךְ • הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם הַהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ הַשְׁתַּבַּח בְּתוֹהֲלֶיךָ • כָּל גּוֹיִם
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ • כִּי גִדַּרְתָּ
אֶתְּהָ וַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת אֶתְּהָ אֱלֹהִים בְּבִדְךָ • אֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן
מִרְעִיתְךָ נֹדְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר • נִסְפַּר תְּהַלְלֶךָ • בְּרוּךְ
יְהוָה בַּיּוֹם • בְּרוּךְ יְהוָה בְּלִילָהּ • בְּרוּךְ יְהוָה בְּשֹׁכְבֵנוּ • בְּרוּךְ
יְהוָה בְּקִיּוּמֵנוּ • בְּיַדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים • אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ
כָּל חַי וָרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ • בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי
יְהוָה אֵל אֱמֶת • אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים יַחֲדַי חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלֹךְ
עֲרִיבֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

מתחילין בקול רם ורחו עינינו • וכמולאי שכת אומרים קודם ורחו עינינו
מֶלֶךְ בְּרֵאשִׁית אֶתְּהָ נִקְרָאת • וְעַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ אֶתְּהָ תִמְלֹךְ •
יֵרָאוּ עֵינֵינוּ • וַיִּשְׂמַח כְּבִנּוֹ • וְהַגִּל נִפְשָׁנוּ • בִּישׁוּעָתְךָ מִלְּבָנוּ •
בְּאֵמֶת • בְּאִמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ • יִהְיֶה מֶלֶךְ יְהוָה
סָדָד יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכּוּת שְׁדָךְ הוּא וְלְעוֹלָמִי
עַד

עַד תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד • כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמְּלֹךְ בְּכְבוֹדוֹ אֵל חַי וְקַיִם תְּמִיד יִמְלֹךְ עֲרִיבֵנוּ לְעוֹלָם
וָעֶד וְעַד כָּל מַעֲשָׂיו • וְאֹמַר קְדוֹשׁ לְעוֹלָם

ועומר כעכד לפני רבו • ככוונה כמו כשקרות • ויכוין כלכד שם זס זס ככל
סכרכות ושתי אוקיות מהשם עלמנו ככל פעם שהוא כורע כאשר תראם :

אדון הכל • יאהרונהי • היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם • אֱלֹהֵי יִצְחָק • וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל
הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת • וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה • כַּשֶּׁכֶת תְּשׁוּבָה אֹמְרוֹס

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים למענה
אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן • ברוך אתה יהוה (הר) מגן
אברהם :

אַתָּה גְּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיהַ מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
(כקין מוריד הטל) (וכמורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיהַ מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים •
וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם • מִי כַמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ יִמְרִית וּמַחִיהַ וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

כיומי תשובה אומרים מי כמוך אברהם ויזכרו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות מתים • ברוך אתה יהוה מחיה
המתים :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סלה

סְלַח • (כִּי אֵל אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה) בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: כַּשֶּׁכַּת תִּשְׁכַּח אֲדַמְרִית הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת • וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בֵּינָה •

כמואלףי שכת וכמואלףי יום טוב חומרים

אַתָּה חוֹנֵנֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁפֵּר • אַתָּה אֲמַרְתָּ
 לְהַבְדִּיל בֵּין קָדֹשׁ לְחֹל • וּבֵין אֹרֶךְ לְחֶשֶׁךְ • וּבֵין יִשְׂרָאֵל
 לְעַמִּים • וּבֵין יוֹם הַשַּׁבָּעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה • בְּשֵׁם
 שְׁהַבְדַּלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁפְּחוֹת הָאָדָמָה •
 בְּךָ פָּדַנּוּ וְהִצִּילֵנוּ מִשָּׁטָן רַע וּמִפְּנֵעַ רַע • וּמִכָּל גְּזֻזוֹת קִשּׁוֹת
 וְרַעוֹת הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבֹא בְעוֹלָם: ע"כ
 וְחֲנִנּוּ מֵאַתָּה דַּעַת וּבֵינָה וְהַשְׁכֵּל • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינּוּ לְתוֹרַתְךָ • וְקַרְבֵּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעַבֹדְתֶךָ •
 וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ •

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתתור חסידים מתקם
 כסא כבודך להקדיר כהשוכה שלמה לכל פושעי ישראל וכללם
 הקדורנו לו ככ"פ כי ומניך יהוה פשוטה לקבל שכרם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הוֹצֵא בְּתִשׁוּבָה:
סְלַח לָנוּ אֲבִינּוּ כִּי חָטָאנוּ • מִחוּר לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי
 פָּשַׁעְנוּ • כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה הַגּוֹן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ:

רֵאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֵבָה רֵיבֵנוּ וּמְהֵר לְגַאֲלֵנוּ גְּאֻלָּה
 שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֶךָ • כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא • הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה • כִּי תִהְיֶהנָנוּ
 אַתָּה • וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ
 וְלִכְל

וְלִכְל מְכַאֲבֵינוּ • וְלִכְל מְכַוֵּתֵינוּ •

כשרואה להוסיף ככרכת רפאנו על הרפואה יאמר

יר"מ ה' חו"א שרפאנו רפואה שלימה רפואה חכמה ורפואה חנוף כדי
 שאיסה חזק ככריות נוף וכשמה לקיום תורתך הקדושה:

כִּי אֵל רֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמֵן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

מקיו **בְּרַכְנוּ** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינּוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 וּבִרְךָ שִׁנְתָנוּ בְּמַלְכֵי רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה •
 וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
 לְבְרַכָּה • כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבִרְךָ הַשָּׁנִים •
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבִרְךָ הַשָּׁנִים:

כחורף **בְּרַךְ** עֲלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת
 כָּל מִיַּי תְּבוֹאָתָה לְטוֹבָה • וְהַן טַל וּמִטָּר
 לְבְרַכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה • וְרוּחַ פְּנֵי תַבַּל • וְשִׁבְעַ
 אֵת הָעוֹלָם כָּלוֹ מְטוֹבָךָ • וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרַכּוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֵׂי מִתְּנוֹת יְדֶיךָ • שְׁמֵרָה וְהִצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל
 דְּבַר רַע וּמִכָּל מִיַּי מִשְׁחִית וּמִכָּל מִיַּי פּוֹרְעָנוֹת •
 וְעֲשֵׂה לָהּ תְּקוּהַ טוֹבָה וְאַחֲרֵית שְׁלוֹם • חוּם וְרַחֵם
 עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוֹאָתָה וּפִירוֹתֶיהָ • וּבְרַכָּה בְּגִשְׁמֵי
 רִצּוֹן בְּרַכָּה וְנִדְבָה • וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשִׁבְעַ וְשָׁלוֹם
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרַכָּה • כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה
 וּמְבִרְךָ הַשָּׁנִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבִרְךָ הַשָּׁנִים:

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵינוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
 וּקְבִצָנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע פְּנֵפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ •

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה שיפאם ממנו
 לכעלה כיון כיוסם כיון כרצון כיון כשונג כיון כמנוור כיון ער כיון ישן כיון
 על Achodese 26 כו

על ידו כיון ע"ו אחרים שלא כמקום מלוא עשה למען שמך הגדול הוילא מפסוק "חיל" כלע "ויקראו (חב"ו) שתקוורם למקומם כמקום הקדש :

ברוך אתה יהוה יחבנוה מקבץ נרחי עמו ישראל
השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה
אתה יהוה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט ברוך
אתה יהוה מך אוהב צדקה ומשפט :
(כימו תזכר המלך המשפט)

למלשינים ולמיני אל תהי תקוה וכל הזדים ברנע
יאבדו וכל אויביך וכל שונאיך מהרה
יברתו ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלם
ותכניעם במהרה כימינו ברוך אתה יהוה שובר
אויבים ומכניע זדים (כ"א מינים) :

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל (ועל זקניהם) ועל פליטת בית סופריהם ועל
גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו ותן
שכר טוב לכר הנוטחים בשמך באמת ושנים חלקנו
עמיהם ולעולם לא נבוש פי כך בטחנו ועל חסדך
הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יהוה משען ומבטח
לצדיקים :

תישכון בתוך ירושלם עירך באשר דברת וכסא דוד
עבדך מהרה בתוכה תבין יכוון שלא יסרב משום כו
יוסף על ידו ארמולוס הרשע ובנה אותה בנני עולם במהרה
כימינו ברוך אתה יהוה בונה ירושלם :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך פי לישועתך קוינו כל היום יכוון
לקיים

נקיים דבר השאלה שלעתיד הזכרה כגמולך לפני לישועה ברוך אתה
יהוה מצמיח קרן ישועה : יכוון שרואה לסיבות חסיד
שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו פי אל
שומע תפלות ותחנונים אתה :

סרכ הגדול חיד"א כמורה כאכע שלו כסימן כ' אות קכ"ו כתב וז"ל כשמע
קולנו ככל תפלות חול ותורה וכה יאמר
אזכרו לפניך ככוסה פנים כתרפה וכלימה שתטעו עוונו ופשעו

מודים לפניך ועכרכו על מלות דאורייתא ודרכיך ותרע כעיוך עשינו וררי
אנו מהתרטום תרעם גמורם ואזכרו שכים כתשובה ויחי רצון מלפניך ה'
אלהיכו ואלהי אבותינו שתזכנו לשוכ כתשובה שלימה ותמחול ותסלח ותכפר
לנו מעלתינו עונותינו ופשענו ותמלך כל השמות שפגמנו כסם והזילוף לאור
כל כוללות סקדוש אשר כתפזרו על ידינו וישוכ הכל לאותנו הרקשון ותזכנו
לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורה לשמה ותזילנו מיור הרע ותפרכסו פרכס
עוכס כהתק ונתת וריות לעבודתך (יכוון כשם הקדוש הממנה על הסדסס
דיקרנוסא נומ' חת"ך עס ג' אותיות ויכוין דוקא כשמות ולא יוליא מפיו) :

וכיום שאין כו תקוה אומרים
יהי רצון מלפניך ה' אלהיכו ואלהי אבותינו שתזכנו לעסיק בתורה לשמה
וכמלות ובגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להשלים
חקון כר"ן כגלגול זס ותפרכסו פרכס עוכס כהתק וכרוות (ויכוון שס
דיקרנוסא הוילא מפסוק והריקותי לכס כרכס עד כלי רוי' ומפסוק כסס
עליונו חור פניך ה' ויכוין דוקא כשם ולא יוליא מפיו) :

ומלפניך מלפני ריקם אל תשיבנו חננו ועננו ושמע
תפלתנו :

פי אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יהוה
שומע תפלה : יכוון לסיבות עכר

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והישב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

כראש חדש וכחול המועד אומרים
אלהינו ואלהי אבותינו ועלה ויבא יגיע יראה ורצה ושמע
יפקד ויזכר וברצוננו וברצון אבותינו וברצון ירושלם
עירך

עֵינֶיךָ וּזְכֹרֶנּוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וּזְכֹרֶנּוּ בְּלַ עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְפָלוֹשָׁה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

כח"ס של פסח ביום חג המצות הוה ביום מקרא קדש הוה
כח"ס של סוכות ביום חג הסוכות הוה ביום מקרא קדש הוה
לרחם בו עלינו ולהושיענו זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ויפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
ורחמים חוס וחסנו וחמור ורחם עלינו והושיענו כי אלקיך
עלינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזנה
עינינו בשוכך לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שבינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (ונ) אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן ישענו
אתה הוא דוד ודוד נזרה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
נסיה שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו הסדיק כי מעולם קוינו לך

כחוכה וכפזרים פזורים

על הנסים ועל הפרקן ועל הנכונות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמזת שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הוה

לחוכה	בימי	לפזרים
מתתירה בן יחנן בהן גדול	מרבכי ואסתר בשושן הבירה	
תשמונאי ובניו בשעמרה	בשעמד עליהם הזמן הרשע	
מלכות וזן הקשעה על עמך	בקש לזשמיד קהרונג ולאבד	
ישראל	את	

ישראל לשבחם מתורתך
ולהעבירם מחקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם
בנת את דינם נקמת את
נקמתם מסרת גבורים ביד
תלשים ורבים ביד מעטים
ורשעים ביד צדיקים וטמאים
ביר טהורים וזדים ביר עוסקי
תורתך לך עשית שם גדול
וקדוש בעזמך ולעמך ישראל

את כל היהודים מנער ועד
זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר להדש שנים
עשר הוא הדש אדר ושדכם
לבוז ואתה ברחמיך הרבים
הפרת את עצתו וקלקלת את
מחשבתו והשבות לו נמולו
בראשו ותרו אותו ואת בניו
על העץ ועשית עמהם נסים
ונפלאות ונזרה לשמך הגדול
סלה ועל

עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הוה ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך ופגנו את היכרך וטהרו את מקדשך והדדקו
נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו כהלל וכהודאה
ועשית עמהם נסים ונפלאות ונזרה לשמך הגדול סלה
ועל כדם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה

כומי השוכה פזורים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ורך נאה להודות
שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו כלנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה
ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל
ברוב עוז ושלום : כשכת השוכה פזורים

אָחַד וְשֵׁמוֹ אָחַד : וַיֵּשׁ אֲמוֹרִים עַל בֶּן נָקִים לֶן

עבודה שבלב א מנסגנו שאחר עלינו לשבח כתי"ת הו' לומדים תורם ככופים וכתוכים ודוני ש"ע ואנדת ת"ק מרכים שלום בעולם וקדוש על ישראל : ב אחר תפלה ערכית לרדך לקבוע עת לתורה כאשר עשה כבקר שאמר ותנוהו כו וימס ולילה והשעה היום קבועה קודם שאכל או קודם שיושן ולא ינטל אזהו קביעות על שום דבר שבעולם ולרדך שילמדו תורה ככופים וכתוכים מנסגו ונמרח ועיון כספר כ"י א"ת סי' רל"ח אזה כ' וכשולך לשבח לא ותגרה כשיכח לענג את עלמנו אלא כדי שיהא כרוף אולם לעמוד על הנשמר ולפרוע קובו לעבודתו ותכרך וכן ככל דבר ודבר מעבדו העו"הו וסגולתו לא ותכוין אלא לקיום רלונו ותכרך וכל מעשיו וסיו לשם שמים :

סדר קריאת שמע על המטה

מתוקן ומקובל מאיש האלהים נורא מאד האר"י ז"ל

עבודה שבלב דאין לכל ורף וסדר להסודות ככל לילה על עוונותיו וכיוהר על כל מה שחשב ודבר או עשה כחותו יוס נגד רלונו ותעלה ויראה עלמנו כאלו הוא עומד כדון הכורף לפני שופט כל החרץ וכספר הזהר קרא לתנאים האלה המתקדשים ככל לילה מארץ דמוסכנא' ואני כעניו שמעתי מפה קדוש מהר"ו כוכאס ז"ל מושונו הכרון שמן דבר מתסודותו של מר וקני מהרר"א קוריואט ז"ע כמה הים מלעטר ומתמרמר אזהו לדיק ככניה ואנחה כפאת מטס ככל לילה ולילה ערס ושכב עינו כנרה ולף תדמה מאין הסוגות ז"ע :

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהבעים והקניט אורתי או שחטא בנגדי בין בנופי בין במקמוני בין בכבודי בין בקד אשר לי בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין ברבור בין במעשה בין בגדגור זה בין בגדגול אחר דבר בר ישראל ורא יענש שום אדם בסבתי יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים ורא על ידי יסודי וחוקאים רעים יהיו רצון אמרי פי והגיון דבי לפניך יהוה צירי וגאלי :

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום ופרוש עדינו סבת שלומך ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך והגן בערני והסר

והסר מעדינו מכת אויב דבר חרב חולי צרה רעה רעב ויגזון ומשחית ומגפה שכור והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל בנפיד תסתירנו ושמור צאתנו וכואנו לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם כי אר שזמרנו ומצדינו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה ברוך (ויש כוונתם לכך כלי סוכרת ססס אתה יהיה) שומר את עמי ישראל לעד אמן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המפיד חבלי שינה על עינינו ותנומה על עפעפינו ומאיר ראשון בת עין יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתשכיבנו לשלום ותעמידנו לחיים טובים ולשלום ותן חלקנו בתורתך ותגידנו דבר מצוה ואר תגידנו דבר עברה ואר תביאנו לידי חטא ולא לידי עברה ולא לידי נסיון ולא לידי בניון וישלש בנו יצר הטוב ואר ישלש בנו יצר הרע ותצדינו מוצר רע ומחולאים רעים ואל יבהירנו חלומות רעים והרהורים רעים ותחא מפתנו שרמה לפניך והאר עינינו פן נישן המות ברוך (כ"ל אתה יהוה) המאיר לעולם כרו בכבודו אל מלך נאמן שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

ויקרא קריאה שמע כולו שהוא כדף פ"ג ע"א ואחר כך יאמר

יעלוו חסידים בכבוד ירגנו עד משכבותם רוממות אל כנרונם וחרב פיפיות בידם הגה מפתו של שלמה ששים גבורים סביב לה מנבורי ישראל כלם אחי חרב מקמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בגילות יברכך יהוה וישמרך : ג"ס יאר יהוה פניו אריך ויחנך : ג"ס ישא יהוה פניו אריך וישם רך שלום : ג"ס

ישב בסתר עליון בצל שדי ותלונן : אמר קיהורה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו : פי הוא יצילך מפה יקוש מקרב הוות : באברתו יסך לך ותחת בגפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יזמם מדבר

באפל יהלך מקטב ישוד צהרים : יפי מצדך אלף ורבבה
מימינך אריך לא וגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
תראה : כי אתה יהוה מחסי :

עד מחסי הוא סכון כדוע ויש משלימין המומור עד כישועתי :

ראוי לכל איש לכב וירא טעם להתודות ככל לילה על עונותיו ככלל כסדר
אשמנו שכלו לכמה מינו עזרוה * אף חייב נ"כ להתודות ככרט
מפורש ככל לשון שהוא שומע איום עון פרטי אשר נכשל בו * והסכון וישר
הוא לקשוב כמעט מיתין על כל מה שפעע נאותו היום מעת קומו עד שזכו
ואם יזכור איום דבר שפעע שלף כהונן יהודה עליו כלב כשכר וכדמע *
ויראה עלמו כאלו עומד כדון הנורא לפני שופט כל הארץ כ"ה * ויקבל עליו
ארכע מיתות כות דין כאילו עבר עליוס ואם ככה הוא עושה אשריו ואשרי
תלקו כי נכלל ככלל החסידים הקדמונים אשר נקראו כספר הזה כשם מארי
דחושכא וכל הודווי ואמר מעומד * ואם ירצה לעשות כל הסדר מעומד הוא
טוב מאד * והודווי כללי הכה הוא כדף כ"ז ע"כ :

כהחלום ואמר ככל לילה אפא ככה עד סופו ואחר כך כלילה א' יחזור שורה א'
שתי פעמים וכלילה הב' יחזור שורה הב' כ' פעמים וכלילה הג' שורה ג' וכן
כל השבוע תמיד כסדר זה ויכוון השם ולא יטא כשפתוים * :

- א אָנָּא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה (אבנ"יתץ)
- ב קָבֵל רַחֲמֵי עַמְּךָ שְׂגַבְנוּ טְהַרְנוּ נֹרָא (קרע"שטן)
- ג נָא גְבוּר דּוּרְשֵׁי יְחִוּדְךָ כְּבָבַת שְׁמַרְם (נגר"ויכש)
- ד בְּרַכְס טְהַרְם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תְּמִיד גְּמִלְם (בטר"צחג)
- ה חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נְהַל עֲדָתְךָ (חקב"טנע)
- ו יְחִיד גְּאֵה רַעְמְךָ פְּנֵה זֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ (יגל"פוק)
- ז שְׁוֹעַתְנוּ קָבֵר וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתְנוּ יוֹרֵעַ תְּעִלּוּמוֹת (שקו"צית)

ברוך שם כבוד מרכותו לעולם ועד :

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר דְּדוֹר : בְּכוֹא אֲרִיו נָתַן הַגְּבִיא בְּאֶשֶׁר בָּא אֶל
בַּת שֶׁבַע : חֲנָנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ בְּרוּב רַחֲמֶיךָ בְּחַ
פְּשָׁעֵי : הִרְבַּ בְּכַסְפֵּי מַעֲוֵנֵי וּמַחְטָאֵי טְהַרְנִי : כִּי פָּשַׁעֵי אָנִי
אֲדַע וּחְטָאֵרֵי נִגְדֵי הַמִּיד : לֵךְ לְבִרְךָ חֲטָאֵתִי וְהַרַע בְּעֵינֶיךָ
עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְרְךָ תוֹכְרוּ בְּשִׁפְטְךָ : הֵן בְּעֵין הַחֲלָתִי
וּבְחַטָּא יִחַמְתֵּנִי אִמִּי : הֵן אֲמַת חַפְצַת בְּשָׂחוֹת וּבְסַתֵּם חֲכַמְהָ
תוֹרֵיעֵנִי : תַּחְטָּאֵנִי בְּאוֹזֵב וְאַטְרֵר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁרַג אֲרַבִּין :
תשמיעני

תשמיעני ששון ושמחה תגלגה עצמות רבית : הסתר פניך
מחטאי וכל עונותי מחה : רב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי : אל תשליכני מדפניך ורוח קדשך אל תקח
ממני : השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני : ארמדה
פושעים הרבך וחטאים אריך ישובי : הצילני מדמים אלהים
ארהי תשועתי תרגן לשוני צדקתך : אלני שפתי תפתח ופי
יגיד תהלתך : כי לא תחפץ ויבח ואתנה עזקה לא תרצה : זבחי
אלהים רוח נשברה רב נשבר ונרבה אלהים לא תבוה : השיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלם : או תחפץ זבחי צדקה
עזקה וכליל אז יערו על מוכתך פרים :

ואומר שיר למעלות אשא עיני שמוא כדף פ"ט ע"א

גַּד גְּדוֹר יִגְדְּנוּ וְהוּא יִגְדַּ עֵקֶב : אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבַּתְךָ
וְעַרְבָה שְׁנַתְךָ : בְּטוֹב אֲלִין וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים : לְשׁוֹעַתְךָ קִוִּיתִי
יְהוָה : לְיִשׁוּעַתְךָ יְהוָה קִוִּיתִי : קִוִּיתִי יְהוָה לְיִשׁוּעַתְךָ : קִוִּיתִי
לְיִשׁוּעַתְךָ יְהוָה : יְהוָה לְיִשׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי : יְהוָה קִוִּיתִי לְיִשׁוּעַתְךָ :
אֲמַת סִתַּר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַגְלֵי פִלְטֵ תִסּוּכְבְּנִי סָלָה : תִסּוּכְבְּנִי
פִלְטֵ רַגְלֵי תִצְרֵנִי מִצַּר לִי סִתַּר אֲמַת : תוֹרֵיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שֶׁבַע
שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֶיךָ נְעִימוֹת בְּיְמִינְךָ נֹצַח : אֲמַת תִּקּוּם תִּרְחַס צִיוֹן
כִּי עַת לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד : בִּירְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְרִיתָה אוֹתִי
יְהוָה אֵל אֲמַת : תוֹרָה צִוָּה לָנוּ מִשָּׁה מוֹרְשָׁה קְהֻלַּת יַעֲקֹב

ומור ספסוק עד שישן מהוך דכתי תורה ואומר

הטבה הלום

סחולס סולך לפני שלשה סריוטות מאוסהכוו ואומר

חֲלָמָא טְבָא תּוֹאֵי : חֲלָמָא טְבָא תּוֹאֵי : חֲלָמָא טְבָא תּוֹאֵי
(וסס עוכין חֲלָמָא טְבָא תּוֹיִתָא : חֲלָמָא טְבָא תּוֹיִתָא :
חֲלָמָא טְבָא תּוֹיִתָא : חֲלָמָא דִירְךָ טְבָא הוּא : וְטְבָא לְהוּי
רַחֲמָנָא לְשׁוּיָה לְטַב : שֶׁבַע זְמַנִּין יִגְדְּרוֹן עֲלֵיהּ מִן שְׁמַיָא דִּי
יְהוָה : וְטְבָא טְבָא הוּא : וְטְבָא לְהוּי : וְכֵן אֲוֹמַר שְׁכַעַס עַמְמִים

ואמר

ואמר כך ואמר הקולם שלשה הפכות פעם אחת כלכד

הפכת מספדי למהול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה ועונין אז
תשמח בתורה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי
אבלם לששון ונחתתים ושמחתים מיגונם ולא אכה יהוה אלהיך
לשמוע אך בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את הקלדה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך שלשה פלויות פעם אחת

פרה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי ועונין ופרדתי
יהוה ישוכן ובאו ציון ברנה ושמחת עולם עד ראשם
ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה ויאמר העם אך שאול
היונתן ימורת אשר עשרה הישועה הגדולה הזאת בישראל
הלידה חי יהוה אם יפור משערת ראשו ארצה כי עם אלהים
עשה היום הוה ויפרו העם את יונתן ולא מר

השעה שלומות פעם אחת

בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו ועונין ורוח רבשה את עמשי ראש השלישים
לך דויד ועמד בן ישי שלום שלום לך ושרום לעזרתי כי עורך
אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד ואמרתם כה לחי
ואתה שרום וגיבתך שרום וכר אשר לך שרום ברוך הגבר
אשר יבטח ביהוה והיזה יהוה מבטחו יהוה עז לעמו יתן
יהוה יגדך את עמו בשלום ואומר הקולם שלשה פעמים יהוה שמעתי
שמעך וראתי ווענו סס יהוה פעך בקרב שנים תייהו בקרב
שנים תודיע ברני רחם תזכור

ואומר עוד הקולם שלשה פעמים

שיר למעלות אשא עיני אך ההרים מאין יבא עירי עירי מעם
יהוה עשה שמים וארץ ווענו סס אר יתן למוט הנדך אך
יגום שמך ואומר הקולם הנה לא יגום ולא יישן שמר ישראל
ווענו סס יהוה שמך יהוה צדק עז יר ומינד יזמם השמש לא
יכבה וירח פריכה יהוה ישמך מבר רע ישמור את נפשך
יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם לך אכור בשמחה
רחמך

חמך ושתה ברכ טוב יינד כי כבר רצה האלהים את מעשיך

ועוכ לו שידור ליתן לחם לעניים כפו וכלתו :

סדר קבלת שבת

עבודה שברב ורך אגשי מעשה להתענות ככל ערב שבת ולסכין נעלמו
איוזה דבר ללרכי שבת כי זהו כבודו כמו שהיו עושים

תכמו ישראל הקדמונים אשר עלה זכרוס הטור כקלמוד כידוע וזוהר
לקרות פרשת השבוע כהרנוס שנים מקרא ואחד תרגום ומי שהוא כקי
כטעמים וקורות כעל פה מלוא לקרות כס"ח ואח"כ יחוף ראשו ויעשה שפמו
ויעכול נופו ואס"ף ירחץ פניו ודיו ורגליו כחמין ויחליף שמלותיו ואל
ויוו מנגד עניו תכמו הקלמוד אשר היו שמתס ככנומוטו חתן וכלס
כאיתא הסס ויוסף מחול על הקדש שח"כ שכתון שבת קדש וכתוב נערכ עד
ערכ השכתו שכתס ומי שעושה מלאכה מן המנחה ולמעלה כע"ש אינו
דואס סומן כרכה וזוהר חת אשתו על הדלקת הנר שהיא ככתה נרו של אדם
הראשון וכסותה לשם ירוסן פרוסות נגד הנר ומכרכות ואח"כ מסלקות
ידוהן כדי שיהיה הכרכה עוכר לעשיותן וכון שתפלל שיחיו לחס ככוס
מאירוס כה רה ע"ד שח"ל הרגיל כהר וכו' ומנחגנו כעוד היום נגול
שיקראו כני ח"ה ככ"ה ככ"ה שיר השירים ואיוזה מזמורים כמו שח"כ כסדרים
לקבל חת השבת כשיריה ונגונות כדרך שאנו מלויין חתה נס כן כמזמורים
ואין כופלס על פניהס כע"ש מפני שבת הוא יוס שמחה כדאיתא כספרי
וכוס שמחכס אלו השכתות וכבר קבלו עליוס שמחה היום כעשרת י"ח
אומרים אכינו מלככו קודס קדוש ההקבל ומנחגנו פה ליוורכו להדליק
נר חנוכה כע"ש ק אחר קדוש התקבל ויסור כל יגון ואכתס מלכו ויהיה עוכר
על פשע עס אגשי כיתו ועס כל אדם ורק אין דבר כ"א שמחה של מלוא :

קודס קבלת שבת ככון לומר שיר השירים כולו כי הוא קדש קדשים כידוע
ולמעלות לרלון ואמר תפלה זו ככוונה וכרעותא דכח* ואשרי חלקו כי
הוא פתח פתוח להרכה פתקים סגורים למי שיש לו מוח כקדקדו ומי שלא
יכול לאומרו כולו קודס קבלת שבת ואמר אותו כין הפרקים כסדר שדפס
כפרקי שבת ועל כן שמנו ליון כמקום הפרק כאשר עינו הקורא חתוונס
מסדרים

תפלה לאומרה קודם שיר השירים

לסס יחוד קב"ה ושכינותיה בדה לו ורחמינו ורחמינו ודחלו ליתדא סס י"ס כו"ה
ביחודא שלים כפס כל ישראל הנה אנחנו באים לסודר בק כל כניס שיר
השירים קדש קדשים לעורר חכללת השרון לשיר כקול כניס נול ורכן ככוד
הלכנון ולחכר אסת נע רים י"ס יודה באהבה ורחום ורעותא וחדותא ללא
ססין ושמחה ימלא בה תודה וקל זמרה יעלה לשניד קריאת שיר השירים כא"ו
אמרו שלמה כעלמי וכאלו הסגנו כל הסודות החתומים בו ויהי כניס א"י
אלהינו

אלהינו עלינו וגו' יהיו לרפון המי פי וגו' :

שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו
 כי טובים דדיך מיין : לריח שמניה טובים שמן
 תורק שמך עליכן עלמות אהבוך : משכני אחריה
 נרצה הביאני המדך חדריו נגילה ונשמחה בך
 נזכרה דדיך מיין מישרים אהבוך : שחורה אני
 ונאווה בנות ירושלם כאהלי קדר פיריעות שלמה :
 אל-תראני שאני שחוררת ששזפתני השמש בני אמי
 נחרו-בי שמני נטרה את-הכרמים פרמי שלי לא
 נטרמי : הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
 תרביץ בצהרים שלמה אהיה בעטיה על עדרי
 חבריה : אסלא תדעי לך היפה בנשים צאירך
 בעקבי הצאן ורעי את-גדי-תך על משכנות הרעים :
 לססתי ברכבי פרעה דמיתך רעיתי : נאוה לחייך
 בתרים צוארך בחרוזים : תורי זהב געשה-לך עם
 נקדות הכסף : ער-שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו :
 צרור המר דודי לי בין שדי ירין : אשכל הכפר דודי
 לי בכרמי עין גדי : הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך
 יונים : הנך יפה דודי אף נעים אף-ערשנו רעננה :
 קרות בתינו ארזים רהיטנו ברותים : (פיק ה) אני חבצלת
 השרון שושנת העמקים : כשושנה בין החוחים כן
 רעיתי בין הכנות : כתפוח בעצי היער כן דודי בין
 הכנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי :
 הביאני אל-בית היין ודגלו עלי אהבה : (פיק ס) סמכוני
 באשישות רפדוני בתפוחים כיחולת אהבה אני :
 שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם
 בנות

בנות

בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה אסתעירו
 ואסתעורו את-האהבה עד שתחפץ : קול דודי
 הנהיזה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הנבעות :
 (פיק ג) דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנהיזה
 עומד אחר כתרנו משגיח מן-החלונות מציץ מן
 החרכים : ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
 ולכי-לך : כיהנה הסתיו עבר הגשם הלך הקדך לו :
 הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור
 נשמע בארצנו : (פיק ד) התאנה הנטה פניה והגפנים
 סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי-לך : יונתי
 בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך
 השמיעני את-קולך כי-קולך ערב ומראיך נאוה : אחזור
 לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים פרמים וכרמינו
 סמדר : דודי לי ואני לו הרעה בשושנים : פיק ס עד
 שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה-לך דודי לצבי
 או לעפר האילים על-הרי בתר : ער-משכבי בלילות
 בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו :
 אקומה נא ואסובכה בעיר בשוקים וברהלת אבקשה
 את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו : מצאוני
 השומרים הסבכים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם :
 (פיק ו) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה
 נפשי אחותיו ולא ארפנו ער-שהביאתו אל-בית אמי
 ואל-חדר הזרתי : השבעתי אתכם בנות ירושלם
 בצבאות או באילות השרה אסתעירו ואסתעוררו
 את-האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מן-המדבר
 כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכלד אבקת

רוכל

רוכל : הנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב לה
מנברי ישראל : (פרק ו') כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה
איש חרבו עריכו מפחד בלילות : אפריון עשה לו
המזקק שלמה מעצי הלבנון : עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות
ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שרמה
בעטרה שעטרה-ללו אמו ביום חתנתו וביום שמחת
לבו : (פרק ט') הנה יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים
מבעד לצמרתך שערך בעדר העזים שגלשו מהר
גרעד : שניך בעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שבעם
מתאימות ושכחה אין בהם : כחוט השני שפתותיך
ומדברך נאווה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמרתך :
כמגדל דויד צואריך בנוי לתלפיות ארך המגן תרוי
עליו כל שלטי הגבורים : (לשחרית פרק ט) שני שדיך בשני
עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים : עד שיפוח
היום ונסו הצללים ארך לי אר-הר המור ואר-גבעת
הלבונה : כלך יפה רעיתי ומום אין בך : אתי מדבנון
ככה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש
שניר וחרמון מפענות אריות מהררי נמרים : (פרק י)
לכבתני אחתי כלה לכבתני באחת מעיניך באחת
ענק מצורניך : מהיפו דדיך אחתי כלה מה-טבו
דדיך מיין וריח שמניך מכלי בשמים : נפת תטפנה
שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתך
כריח לבנון : גן נעור אחתי כלה גל נעור מעין חתום :
(פרק יב) שלחך פרדם רמנים עם פרי מגדים כפרים
עסיגריים : גרד וקרפס קנה וקנמון עם כל-עצי
לכונה

לכונה מר ואהלות עם כל-ראשי בשמים : מעין גנים
באר מים חיים ונזלים מן-לבנון : עורי צפון ובואי
תימן הפיחי גני ילדו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל
פרי מגדיו : (פרק יב) בארתי לגני אחתי כלה אריתי
מוזי עם-בשמי אכלתי יערי עם-דבשי שתיתי ייני
עסיחלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים : אני ישנה
ולבי ער קולו דודי דופק פתחילי אחותי רעיתי יונתי
תמתי שראשי נמלא-טל קוצותי רסיסי לילה : פשטתי
את-כתנתי איככה ארבע-שנה רחצתי את-רגלי איככה
אטנפם : דודי שלח ידו מן-החור ומעי המו עליו :
פרק יג קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי
מור עבר ער כפות המנעור : פתחתי אני לדודי
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתי-הו ולא
מצאתיהו קראתיו ולא ענני : מצאני השמרים הסככים
בעיר הכוני פצעוני נשאו את-דדי מערי שמרי
הרמות : השבעתי אתכם בנות ירושלם אסתכצאו
את-דודי מה-תנידו לו שחולת אהבה אני : (פרק יד)
מה-דודך מדוד היפה בנשים מה-דודך מדוד שככה
השבעתנו : דודי צה ואדום דגול מרכבה : ראשו
כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות בעורב : עיניו
כיונים ער-אפיקי מים רחצות בחלב ישבות ער-מקאת :
(פרק טו) לחיו בערוגת הבישם מגדלות מרקחים שפתותיו
שושנים נטפות מור עבר : ידיו גילי זהב ממלאים
בתרשיש מעיו עשן שן מעלפת ספירים : שוקיו
עמודי שש מיסדים ער-אדני-פז מראהו כלבנון בחור
כארוזים : חבו ממתקים וכלו מהמדים זה דודי וזה
רעי

רעי בנות ירושלם : (פרק טו) אנה חקך דורך היפרה
 בנשים אנה פנה דורך ונבקשנו עמך : הורי ירד
 לנו לערות הכשם לרעות בננים ולקט שושנים :
 אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים : יפה את רעיתי
 בתרצה נאוה כירושלם אימה בנדגלות : (למנחם פרק יג)
 הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך בערר העזים
 שגלשו מיהגלעד : שניה בערר הרחלים שערו מן
 הרחצה שבקם מתאימות ושכבה אין בהם : כפלה
 הרמון רקתך מערר לצמתך : ששים המה מלכות
 ושמנים פירגשים ועלמות אין מספר : (פרק יח) אחת היא
 יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא לילדתה
 ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופירגשים ויהללוה :
 מיוזאת הנשקפה כמושרר יפה כלבנה ברה כחמה
 אימה בנדגלות : ארזנת אגוז ירדתי לראות באבי
 הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ירעתי
 נפשי שמחני מרכבות עמי נדיב : (פרק יט) שובי שובי
 השולמית שובי שובי ונחזהבך מהיתחור בשולמית
 כמחלת המרנים : מהיפו פעמיה בנעלים בתנדיב
 המוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך
 אגן הסהר ארזחם המזוג בטנך ערמת הטיס סוגה
 בששנים : שני שריך בשני עפרים תאמי צבירה :
 (פרק כ) צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון עלי
 שער בתרבים אפק כמגדל הלבנון צופה פני דמשק :
 ראשך עליך כפרמל ורלת ראשך בארזמן מלך אסור
 ברהטים : מהיפית ומהנעמת אהבה בתענוגים :
 זאת קומהך המתה לתמר ושריך לאשכלות : (פרק כא)

אמרת

אמרת אעלה בתמר אהזה בסנסנו ויהי נא שריך
 באשכלות הגפן וריח אפק בתפוחים : וחכך כיון הטוב
 חוקך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים : אני לדודי
 ועלי תשוקתו : לכה דודי נצא השרה נלינה בכפרים :
 (פרק כב) נשכימה לכרמים נראה אספרחה הגפן פתח
 הסמדר הנצו הרמונים שם אתן אתדודי לך : הדודאים
 נתנוריה ועלפתחינו כלמגדים חדשים גם ישנים
 דודי צפנתי לך : מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי
 אמצאך בחוץ אשקה גם לאיבנו לי : אנהגך אביאך
 ארביית אמי תלמדני אשקה מין הרקח מעסים רמני :
 (פרק כג) שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי
 אתכם בנות ירושלם מהתעירו ומהתעוררו את
 האהבה עד שתחפץ : מי זאת עלה מיהמדבר
 מתרפקת עלידורה תחת התפוח עוררתיה שמה
 חבלתך אמה שמה חבלה ילדתך : שימני כחותם
 על לבך כחותם על זרועך כיעוה כמות אהבה קשה
 כשאל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה : (פרק כד)
 מים רבים לא יוכלו לכבות אתהאהבה ונהרות לא
 ישטפוה אסיתן איש את כלהון ביתו באהבה בוז
 יבוזו לו : אחות לנו קטנה ושדים אין לה מהנעשה
 לאחותנו ביום שידברנה : אסחומה היא נבנה
 עליה טירת כסף ואסדלת היא נצור עליה לוח
 ארו : אני חומה ושדי במגדלות אז הייתי בעיניו
 כמוצאת שלום : כרם היה לשלמה בבעל המון נתן
 את הכרם לנטרים איש יביא כפריו אלך כסף : כרמי
 שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את

פריו

פְּרִיּוֹ: הַיְשָׁבֶת בְּגִנּוּיִם חֲבָרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ
הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַחֵם רֹדְפֵי וְדֹמְהֵיךָ לְצַבִּי אֹז לְעַפְרֵי הָאֲיָלִים
עַל הָרֵי בְשָׁמַיִם

לאחר שיר השירים יאמרו

רכון כל העולמים ירמיה' או"ה שזכות שיר השירים אשר קריתו וירמתי
שהוא קדש קדושים וכוונת פסוקו וזכות יתבותיו וזכות אבותיו
וזכות נקודתו וזכות שמתו ולידו ורמזו וסודותו הקדושים והטהורים
הנוראים היולאים ממנו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקצבה שעת הזונס
וכדורך ותעבדו נפתחה לך ותפתח לך סתיה עולה לפניך קריאת ולימוד
שיר השירים כאילו השגנו כל הסודות הנפלאים והנוראים אשר הם חזומים
וסודים בו ככל תלמי וזכה למקום שהפשות ורוחות ונשמות נחלבות
משם ואלו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול
אחר ויהיה מן העולמים והזוכים לעולם הבא עם שאר לדיקים וחסידיים ומלא
כל מש'לות לבנו לטיה וזהו עם לבנו ואמרי מינו בעת משכנותינו ועם
ידנו בעת מצבנו ותשלח ברכה והכללה והרחם ככל מעשה ידינו ומעפר
עניינו תקימו ומאשפות דלותינו תרוממנו ותשיב שבות שכינתך לעיר קדשך
במהרה בימינו אמן:

מו שזכאם ולא קרא שיר השירים ואמר פסוקים אלו ר"ת הו"ה אדנ"י

ירוי גלילי זהב ממלאים כהרשים מעיו עשה שן מעולפת ספורים: הכן וסם
דודו אף נעים אף ערשנו רעננה: אמך כיון הטוב הולך לדודי למישרים רוכב
שפתו ושנים: דוכיאתי ל כות סיון ודגלו עלי אהבה: אהה הוא יונתי תמתי
אהה היא לאמה כרה היא ליוולדתה ראות כנות ויאשרוה מלכות ופלגשים
והכללה דודו לי ואחי לו הרועה כשזכנים: נפה הטפנה שפתותיך כלם רכש
וחלב תחה לשוכך ורית שלמותיך כרית לכנון: יונתי כננוי הסלע כסתר
המדרגה שראוני את מראיך השמויעוני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאום:

ערב שבת מתפללין מנחה כמו כחול ואין כופלים על פניהם ו אחר מנחה
סודוים כיושרתל חסידים ואכשו מעשה נהנים ללבוש כנדים נאים כל אחד
כפי וכלתו והולכים לקראת שבת כשמחה וטוב לכך יש מהם שהולכים לבתי
כסויות ויש מהם שהולכים מתוך לעור כל אחד כפי סכנת מקומו כאנשים
שהולכים לקראת כלם מלבקת וכוונתם לומר זם סודר וקודם קבלת שבת
יכנס כפי טוב לומר זום תפלת זו

ליחיד שמה דקודש בריך הוא וסכינותיה וכו' הנני בא לומר מומרי קבלת
שבת מלכתא להאדיר ולהעלות עולמות העליונים למעלה ויהי רצון
מלפניך ה' או"ה שתפן ברחמים אל קריאת מומורים שאקרא לומר ערילים
ולהכרית הקליפות ששלטו ונברו בעשים יצירה וכריאה תורם ורוח משאח וסערה
תפיץ

תפיץ אותם ואל יתקפו להעלות ולהכלל בעליית העולמות וכל החוחים והקוליס
הסוככים את הזוהר העליונה תתקד ותשר ותכלס ותשמירם לחבר את האהל
להיות אחד זאת כעורים עם ד דה ויהי המזכן אחד וכךן פראז עלינו מויו
שפעתם להזיר כנפשו תוספת רוח וכשמה כמו חלב והשן תשבע כפ"סי ושפתי
רננות יהלל פי: לב טזור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אורה ה'
ככל לבב בס ד ישרים ועדה: כי כל עוד נשמתו כי ורוח אלוה בקרבי: ויהי
נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יאיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' טורי וגואלי:

יש נהנים לקרות מומורים אלו וסם כ"ד קמ"ח מ"ח מ"ח פ"ו קל"ג קכ"ג:
ומתחילין אלו ו' מומורים וכל מומור וממור כנגד ווס אחד מומי החול
ויכווין בו ככל מומור דבר ווס כיומו הוא כורת ומסלק הקליפות ששלטו
ונכרו כאותו היום כסוד שית שפתותינו כאמור ואלו הן:

מומור כנגד יום ראשון

לְכוּ גִרְנָנָה לַיהוָה גְּרִיעָה לְצִוֵּר יִשְׁעֵנו: נִקְדָּמָה פָּנָיו בַּתּוֹרָה
בְּזִמְרוֹת גְּרִיעֵ לו: בִּי אֵל גְּדוֹל יִהְיֶה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַד כָּר
אֲרָהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לו: אֲשֶׁר לוֹ
הַיָּם וְהַיָּבֵשֶׁת וַיִּבְשַׁת יַדָּיו וַיְצַרּוּ בָאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וַיִּנְכַּרְעָה
נִבְרָכָה לְפָנָיו יִהְיֶה עֵשֶׁנו: בִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ
וַיֵּצֵא יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לִבְכֶם בְּמִרְיָבָה
כִּיּוֹם מִסָּה בְּמִדְבָר: אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי נִם רָאוּ פְעָלָי:
אֲרַבְעִים שָׁנָה אָקוּשׁ בְּדוֹר וְאָמַר עִם תוֹעֵי לִבְבִּי הֵם וְהֵם לֹא
יִדְעוּ דַרְכָּי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי אִם יִבְאוּ אֶר מְנוּחָתִי:

מומור כנגד יום שני

שִׁירֵנו לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירֵנו לַיהוָה כָּר הָאֶרֶץ: שִׁירֵנו לַיהוָה
בְּרָכּוֹ שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּנֵי
כְבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: בִּי גְדוֹל יִהְיֶה וּמֶלֶךְ מֵאֹד
נִזְרָא הוּא עַד כָּר אֱלֹהִים: בִּי כָר אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים
וַיִּהְיֶה שְׁמִים עֲשֵׂה: הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו עוֹ וְתִפְאַרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
הִבּוֹ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: הִבּוֹ לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ שִׁבּוֹ מִנְחָה וּבָאוּ לְהַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
כְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חֵירוֹ מִפָּנָיו כָּר הָאֶרֶץ: אָמְרוּ בְּנֵי יִהוָה מֶלֶךְ

אף תכוף תבל כל תמוט ודין עמים במישרים : ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלאו יעלו שדי וכל אשר בו או
ירגנו בר עצי יער דפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ
ישפט תבר בצדק ועמים באמונתו :

מוזמר כנגד יום שלישי

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים ענו וערפל סביבו
צדק ומשפט מכון בסאו : אש דפניו תלך ותכהט
סביב צריו : האירו ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ : הרים
בהנג נמסו מלפני יהוה מלפני ארון בר הארץ : הנידו
השמים צדקו וראו בר העמים בכורו : יבשו בר עובדי פסל
המתהללים באילים השתחוו לו כל אלהים : שמעה ותשמח
ציון ותגדנה בנות יהודה למען משפטיך יהוה : כי אתה
יהוה עליזן עד בר הארץ מאד געלית עד בר אלהים : אהבי
יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיר רשעים וצילם : אור
זרוע לצדיק וישירי לב שמחה : שמחו צדיקים ביהוה והודו
דוכר קדשו :

מוזמר כנגד יום רביעי

מוזמר שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה הזשעה לו
ימינו וזרוע קדשו : הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים
גדה צדקתו : זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישועת אלהינו : הריעו ליהוה בר הארץ פצחו ורגנו
וזמרו : זמרו ליהוה בכבוד בכבוד וקוד זמרה : בתצורות וקוד
שופר הריעו לפני המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל
וישבי בה : נהרות ימחאו כף יחד הרים ורגנו : לפני יהוה כי
בא לשפט הארץ ישפט תבר בצדק ועמים במישרים :

מוזמר כנגד יום חמישי

יהוה מלך ורגנו עמים ישב ברוכים תנוט הארץ : יהוה בציון
גדול ורם הוא על בר העמים : יודו שמך גדול ונרא
קדוש

קדוש הוא : ועו מלך משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט
יצדקה בעיקב אחר עשית : רוממו יהוה אלהינו והשתחו
להם רגיו קדוש הוא : משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי
שמו קראים אך יהוה והוא יענם : בעמוד ענו ידבר אליהם
שמרו עדותיו וחק נתן למו : יהוה אלהינו אתה עניתם אך
נשא תיירת להם ונקם על עריותם : רוממו יהוה אלהינו
והשתחו להר קדשו כי קדוש יהוה אלהינו :

מוזמר כנגד יום ששי

מוזמר לתורה הריעו ליהוה כל הארץ : עבדו את יהוה
בשמחה באו דפניו ברגנה : דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו וכו אנתנו עמו וצאן מרעיהו : באו שעריו בתורה
תצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם
חסדו ועד דר ודר אמונתו :

א ישראל שזכר כהנה מנוי או שאלה מלווה על שכיתה מתכ"ר וסוכנו
דכרוי כמ"ך : ב כהמת ישראל וסחלב מתלה לו ומתלה לבנו
אריכו יתנה עם הנוי דחלב שנה וי"ט וסיה שלו או יקנהו ממנו כדכר מועט
הרמ"ך נח"כר : ג ארס מלווה על שכיתה כהמתו כו"ט וספי"ו כו"ט שני
מח"כר"ד כל לרכי שבת יקנה כיוס ו' דוקא ואם רולס לענג שבת כיותר ולף די
כיוס ו' יקנה כיוס ה' כר"י : ד חלוקים הירועים שסם של ישראל וכסנן הנוי
כשכה כפרססוף אסור ללכשם מח"כר : ו מור לומר לבנו לאספה סמוך לתשכה
ולרדיה כדרכו לצורך ג"ס ולף יותר ואם הנוי מתעלל ואופס אתר ששכה ספי'
עשה להכעים מותר לאוכלו אכל לא וילוכו ישראל לכיתו כית יסודה סכ"ח
כר"כ"י : ז אסור ללמוד לאור הנר אפי' סגורה כמנעול ומנפתח כיד אתר
ולוקו שלף ליתכו לו ככל שכת מתכ"ר : ח אע"פ ששכ בעיניו ואור הנר מויק
לו אסור להילוף לכית אתר כר"כ"י : ט ככר נהנו לטלטל הכר אתר שכת
והו"ל כאלו התכה כ"ה שמ כר"כ"י : י אס שכת לומר כשמת וזוכר אתר ישכת
ואמר איתו שם כר"כ"י : יא און לנעור כמאריך כשכה ככרות וארס אתר
זכה לג"ע כשכיל זה מח"כר : יב א"ל כר"י שמה וכו' אלא כשכה דוקא
כשחיות ומנחה מח"כר משם אתר"י : יג מוסופין העוליס לס"ח כשכת וו"ט
חין מחוכה היום וקוורים ולומדים להם מה שקראו עוליס חף' אינס עוליס
למנין חוכה היום ח"ל שחידש לו ג' פסוקים שלף קראו חף' כר"כ"י : יד כשיש
כ' מרשיות ד' משלים חף' ומתחיל כשניה כר"כ"י : טו מנמר כהן או לוי
כפנס מקדושתו ואינו עולה לכהן או לוי כר"כ"י : טז אס כמלא טעיה כס"ח
אתר שעלה חו' וקרא עמו ג' פ' כשכר לריך להולוף ס"ח אתר ועיון ככ"ה סג
שסק להסד ועיון להרכ חוד"א כשיו"כ ורכאס דפקס כמוכו וע"ש י"ז אס

לעשות דבר האוכלו * מת"כר : **סו** מותר לחלוב מדרי אשה לחולה שאיו בו סכנה לרפואה שיעור כבודנה ולרפואה עין כשיעור הולאה וכו' * הרדב"ו כרכ"ו : **סז** חולה ככל נופו מותר לשתות משקה המשלשל * הרדב"ו מת"כר : **סח** ספק מילה שלא כוונתה דוקא וי"ט כ' של בליית לכ"ע מת"כר * ודאי שלא כוונתה מרן אסר כפי' של"א וכך וכרכ"ו : **סט** יום המעונן ומי שיש להם מורה שעות אמרו גם א"ל היום מעונן לא יהיה שמש סומכין עליהם לדחות מילה למחר * כרכ"ו : **ע** מרליק הכר ליולדה א"ל להתענות ע"ז ומי שככה הכר כשונג יתענה כ"וה ויתן לרקת שיעור דמי תשאה * כרכ"ו : **עא** רכו סמקורין לירד מספוחה המנעת לכמל כשכת והכויאס הרב ז' לא יעו"ש :

אגרת השבת

המיוחסת להרב אברהם בן עזרא וזה תוארה

בישנת ארבעת אלפים ותשע מאות וי"ט בחזי ליל שבת כו"ד לחדש טבת ואני אברהם הספרדי הנקרא בן עזרא הייתי בעיר א' מערי האו הנקרא קלה הארטון שהוא גבול ז' מגבולות ארץ נושבת ואני הייתי יסן ושנתי עריבה עלי ואראה בחלומי והנה עומד לנגדי כמראה גבר וכידו אגרת תחומה ויען ויאמר אלי קח נא זאת האגרת ששלחה אליך השבת ואקוד ואשתתווה לה' ואכתבך את ה' אשר כבדתי זה הכבוד ותתפשנה בשתי ידי ויד נטפו מור ואקראנה ותהי כפי כדבש למתוק אך בקראי הטורים חס לבי בקרבי וכמעט ילאתה נפשי ואשאל העומד לנגדי מה פשעי מה חטאתי כי מיום אשר ידעתי את ה' הנכבד והגורא אשר בראני ולמדתי מנותיו לעולם אהבתי את השבת ובטרם כואה הייתי יולא לקראתה ככל לכבי גם בלאתה הייתי משלח אותה בשמחה ובשירים ומי ככל עובדיה כמוני נאמן ומדוע שלחה אלי זאת האגרת וזו היא :

אני שרת עטרת דת יקרים * רביעית בעשרת הדברים * בין ה' וכינוי אני אות ברוח עולם לכל דורות ודורים * זכשתי כל מעשה כלה אלהים אדיר אדירים * וכן כתוב בראשית כל ספרי ולא ירד אז מן למען אהיה מופת לדורים * אני עונג לחיים על הארמה ומרגוע לעם שוכני קברים * אני תדוות נקבות וזכרים * וששים כי זקנים יעם נערים * ולא יתאבלו כי אכלים וכי לא יספרו על מות ישרים * והשקט ימלא עכר ואמת והגרים

והגרים אשר בשערים * ינחון כל בהמות הס ביד איש כקוקים וקמורים ושורים * וכל המשכיל ביינו הוא יקדש וגם יכדיל חשובי כנזירים * ככל יום ימלאו שערי תבונה וכוונתו נפתחו מאה שערים * מכובד מעשות דרך ונכון מלוא חפץ ודבר כל דברים * אני שמרתיך מכל אשה למען שמרתני מאד מימי נעורים * ובנקמהך שגנה נמלאת כף אשר באו אליך הספרים * ושם כתוב לחלל יום שביעי ואיך תחשה ולא תדיר נדרים * לחבר אגרת דרך האמונים ולשלחם אל כל העברים * ויען ויאמר אלי ליר השבת הוגד הוגד לה אשר הביאו תלמידך אל ביתך התמול ספרים פירושי התורה ושם כתוב לחלל את השבת * ואתה תאזור מתניך בעבור כבוד השבת להלחם במלחמת התורה עם אויב השבת ולא תשא פני איש * ואיך ותתפעם רוחי עלי ונפשי כבבלה מאד וארחץ ידי ואוליא את הספרים חולה אל אור הלבנה והנה כתוב שם פירוש הפסוק ויהי ערב ויהי בקר יום אחד והוא אומר כי כאשר היה בקר יום שני עלה יום אחד שלם כי הלילה הולכת אחר היום * וכמעט קרעתי את בגדי וגם קרעתי זה הפירוש כי אמרתי טוב לחלל שבת אחת ולא יחללו ישראל שבתות הרבה אם יראו זה הפירוש הרע גם נהיה כלנו לעג וקלס בעיני העב"ם ואתאפק בעבור כבוד שבת ואדור נדר אם אתן שינה לעיני עד לאת יום הקדוש עד שאכתוב אגרת ארוכה לבאר את ראשית יום התורם להריו מכשול ולהקיר פח המוקש כי כל ישראל הפרושים גם הגדוקים עמהם יודעים כי לא נכתבו בפרשת בראשית מעשי הש"ת בכל יום רק בעבור שידעו שומרי התורה איך ישמרו את השבת כאשר שבת השם לסיפור ימנו בראשית והנה אם יהיה סוף הששי עד בקר יום שביעי היה לנו לספור הלילה הכא הנה זה הפירוש משתקע כל ישראל במורח ובמערכ גם הקרובים גם הרחוקים גם חיים גם מתים והאמאין בפירוש הזה השם יתברך יקום נקמת השבת ממנו וקורה אותה בקול גדול תדבק לשונו אל חכו גם הסופר הכותב אותה בפירושי התורה ידו יבש תיבש ועין ימינו כהה תכהה ולכל בני ישראל והיה אור עב"ל :

אומרים זה המזמור שיש בו שבעה קולות שאמר דוד המלך ע"ס כנגד שבעה ימי כראשית

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול (כנגד יוס ב') יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול (כנגד יוס ב') יהוה בכח קול (כנגד יוס ג') יהוה בהדר: קול (כנגד יוס ד') יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הקננון: וירקידם כמו עגל קננון ושריון כמו בן ראמים: קול (כנגד יוס ה') יהוה הצב להבות אש: קול (כנגד יוס ו') יהוה ויהוהו יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול (כנגד יוס ז') יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ואומר תפלת רכו כחוכיף בן סקס ככוונת גדולם

- א אָנָּא בָּלַח : גְּדוּלַת יְמִינֶךָ : תְּתִיר צְרוּרָה : (אכנ"יחז)
 - ב קִבַּל רִנַּת : עֲמָה שְׁגָבְנוּ : טַהֲרֵנוּ נוֹרָא : (קרע"טטו)
 - ג נָא גְבוּר : דּוֹרְשֵׁי יְהוּדָה : כְּבַבַת שְׁמַרְם : (כנג"וכס)
 - ד בָּרַכְם טַהֲרֵם : רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיד גְּמֵלִם : (כער"לחג)
 - ה חֲסִין קְדוּשׁ : בְּרוּב טוֹבָךָ : נַהַל עֲדָתְךָ : (תקכ"טטט)
 - ו יְחִיד גָּאֵה : לַעֲמָה פָּנֵה : זוֹכְרֵי קְדוּשַׁתְךָ : (יגל"פוק)
 - ז שׁוֹעֲתֵנוּ קִבַּל וְשִׁמְעַ צַעֲקָתֵנוּ : יוֹדַעַתְעוֹמוֹת : (סקו"זית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן ולא בכקך ולא בפתיחת האידן ולא בפתיחת המדבר ולא בירוקה שעל פני המים לא בנפת ולא בשענה ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה ולא בארוה ולא בחלב נחום

נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבושל וחכמים אומרים אחר מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו אין מדליקין בשמן שרפה כיום טוב רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת וחכמים מתירין ככל השמנים בשמן שמשמן בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקועות בעטרן ובנפט רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן בית ברבר כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא וטמאת אהלים אלא פשתן פתיחת הבגד שקפלה ולא הכתבה רבי אדיעור אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין בה לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הנר בשביל שתהא מנשפת ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר אבל אם הכירה חיצור מתחלה מותר מפני שהוא כלי אחר לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתיחה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גזים מפני לסטים מפני רוח רעה מפני החולה שישן פטור כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתיחה חייב ורבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתיחה מפני שהוא עושה פחם על שרש עבירות נשים מתות בשעת לדתן על שאינן זורות בנדה ובחקה ובהדלקת צד שלשה דברים צריך אדם לומר בחוד ביתו ערב שבת עם חשכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר ספק חשכה ספק אינה חשכה אין מעשרין את הנראי ואין מטבילין את הכלים ואין מדליקין את הנרות אבל מעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין את החמין

אמר רבי אלעזר אמר רבי הנינא תלמיד רבי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בנוך למודי יהוה ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בניך יהי שלום בחילך שגוה בארמנותך

בְּאַרְמוֹנֵיךָ : לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲרַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ : לְמַעַן
 בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ : וְרֵאָה בְּנִים לְבָנֶיךָ שְׂרוֹם
 עַד יִשְׂרָאֵל : שְׂרוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל : יְהוָה
 עִז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׂרוֹם : וְאֹמַר קִדוּשׁ וּרְכַנּוּ
 פְּיוֹם כֹּחַ וּיִמְשֹׁכַן כְּרוֹב הַשְּׂמֵכּוֹת אֲשֶׁר חָזַר הַרְבֵּה הַכּוֹלֵל אֶתְּלֵסִי כִּמְנוֹס"ר
 שְׂדֵמָה הָרִוּוּ אֶדְקִבְךָ ו"ל" שְׂהִיָּה כְּעִיר וְחַס כּוֹשֵׁרָל אֶרֶץ לְכִי לְכָל הַחַרְלוֹת
 חֲכָמָה וְחִכּוֹנָה כְּמַהֲרָם כּוֹמִינִי : וְשִׁמּוֹ תְּתוֹס כְּרֶאֱשׁוֹ :

לְכָה רוּרִי לְקִרְאֵת כְּלָה : פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה :

שְׂמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד : הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמֵּיּוֹחֵד : יְהוָה
 אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד : לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלֵהָ : לְכָה
 לְקִרְאֵת שַׁבָּה לְכוּ וְנִלְכָה : כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה : מֵרֵאֵשׁ
 מְקַדָּם נִסּוּכָה : סוּף מַעֲשֶׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה : לְכָה
 מְקַבֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְדוּכָה : קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה :
 רַב לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא : וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ
 חֲמָלָה : לְכָה
 הִתְנַעְרִי מֵעַפְרֵי קוֹמִי : לְבִשֵׁי בְגָדֵי תַפְאֶרֶתְךָ עִמִּי : עַל יַד
 בֶּן יִשִׁי בֵּית חֲלָחְמִי : קִרְבָּה אֶל נַפְשִׁי גְּאֹלָה : לְכָה
 הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי : כִּי בָא אֹרֶךְ קוֹמִי אֹרִי : עוֹרִי
 עוֹרִי שִׁיר דְּבַרִּי : כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה : לְכָה
 לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי : מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּתְּחַמִּי :
 בְּךָ יַחֲסוּ עֵינָי עִמִּי : וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּדָה : לְכָה
 וְהָיוּ לְמִשְׁסָה שׁוֹסִיךְ : וְרַחֲקוּ כָל מְבַלְעֶיךָ : יִשִׁישׁ עָלֶיךָ
 אֱלֹהֶיךָ : כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּדָה : לְכָה
 יָמִין וְשִׂמְאֵל תִּפְרוּצִי : וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצִי : עַל יַד אִישׁ
 בֶּן פְּרָצִי : וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלִילָה : לְכָה

כִּשְׂאוֹמֵר כֹּחִי כִּשְׁלוֹם מִכְּנַח כְּכוֹן לְקוֹס כְּנוֹלַם יַחֲוִירַם

בְּאֵי בְשָׁלוֹם עֵטְרַת בַּעֲלָה : גַּם בְּשִׂמְחָה בְּרַנָּה וּבִצְהֵלָה :
 תוֹךְ

תוֹךְ אֱמוּנֵי עִם סְגֻלָּה : בְּאֵי כְּלָה בְּאֵי כְּלָה :

תוֹךְ אֱמוּנֵי עִם סְגֻלָּה : בְּאֵי כְּלָה שַׁבַּת מְלַפְתָּא :

וְכוּפֵל תוֹךְ אֱמוּנֵי עִם אַחֲרָה וְחַס"כ אֹמַר (שַׁבַּת מִכּוּחָה) שַׁבַּת מִלְּכַתָּא

כְּעוֹד שֶׁהַקָּל אֹמְרִים מוֹמֵר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת אֹמַר

לִיחֲרָא שְׂמִיָּה דְקַבְּלָה ו' כְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ לִיחֲרָא חַס"כ כו"ס
 כִּיחֲדוּךָ שְׁלוֹם כְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הָרִינִי מִתְּפִלַּת עֲרֻכִית שֶׁל שַׁבַּת
 שֶׁחָקוּ יַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ סָבֵף קְדוּשָׁף לְתַקּוּן חַס שְׂרָשָׁה כְּמִקּוֹס עֲלוּיוֹן וְלַחֲסוּר אֲוִירִים
 גְּדוּלוּם כְּעוֹלָמוֹת עֲלוּיוֹכִים לְמַעֲלָה וְכַאֲוֶדֶךְ נִרְאָה אִוֵר תּוֹסַפֵּת הָרוּחַ כְּעִבּוּיֹת
 כְּרָכוּ וְתוֹסַפֵּת הַשְּׂמָה כְּאֹמֵר וּפְרוּשׁ עֲלוּיֹו כּוֹכָב תְּחִמִּים וְשְׁלוֹם וְחַסֵּם כְּעוֹכֵךְ
 תְּשׁוּבַת חֲסָד לְתַפְלוֹת הַכְּדוּחָה עִם קְדוּשָׁה חֲפֵלָה זוֹ לְהִיוֹת עֵטְרָה לְרֶאֶשֶׁךְ : וְיִסִּי
 כּוֹעֵם אֲדָנִי אֶלְחִינִי עֲלוּיֹו וּמַעֲשֶׂה יוֹדִינוּ כּוֹכְבָה עֲלוּיֹו וּמַעֲשֶׂה יוֹדִינוּ כּוֹכְבָה :

"שׁוֹעֲבָנוּ" קָבֵל "וְשִׁמְעֵ" לְעַקְבָנוּ "יֹוֹדַע" הַעֲלוּמוֹת : (וְכוּיֹן סְקו"לִית)

קַבְּלָתִי מֵרַב גְּדוֹל שְׁכִנְלָה לִּי כְּחֵלוֹם כּוֹרָף שִׁישׁ לְאֹמְרָו מַעֲמוֹד * (מֵאִי"ו)

מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבַּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר

לְשִׁמְךָ עֲלוּיֹו : לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִדֶיךָ וְאִמּוֹנֶתְךָ

בְּלִילוֹת : עֲרִי עֲשׂוֹר וְעָרוּ נָבֵל עָרֵי הַגּוֹיוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי

שִׁמְחָתָנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנּוּ : מַה גִּדְרוּ

מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא

יֵדַע וְכִסִּיל לֹא יֵבִין אֵת זֹאת : בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב

וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹן לְהַשְׁמַדֵם עָרֵי עַד : וְאֵתָה מְרוֹם

לְעוֹלָם יְהוָה : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יֵאָבְדוּ

יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אוֹן : וְתָרַם כְּרֵאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמֵן

רִעֲנֵן : וְתִבֶּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָרֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה

אוֹנֵי : צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח כְּאֵרוֹ בְּלִבָּנוֹן יִשְׁגָּה : שְׂתוּלוּם

בְּבֵית יְהוָה בְּהַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יְנוּבוֹן

בְּשִׁיבְרָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יְהִיוּ : לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יְהוָה

צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ :

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבִשׁ לְבִשׁ יְהוָה עוֹז הַתְּאֹזֵר אֶף

תִּכּוֹן תִּבְרַל בַּד תְּמוֹט : נָכוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם

אַתָּה

אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דכים : מקולות מים רבים אדירים משברי ים
אדיר במרום יהוה : עדתיה נאמנו מאד לביתך נאוה
קדש יהוה לארץ ימים :

ואם כולך כן זכר כאחד מימי השכוע ואמר ש"ך כשכת הכאם

יהי שלום בחילנו ושלוח בישראל . בסמין טוב בן
(גנים) (ובת) (ובנות) בא (באו) לנו בימיו (בימיהם)
יבא גואל . הילד (הידיים) יהי רענן (רעננו) בצל שדי
יתרונן (יתרוננו) ובתורה יהבונן (יתבוננו) יאלף (אלפו)
דת לכל שואר :

ערכית של שבת

כשכת לריך להפילל כעוים סגורות או כחוך הספר * ואומר ש"ך קדוש ככונון
יתגדל ויתקדש שמייה רבא * (כאן יענה אמן ויכוין
אידהנוויה נימעריא אמן א') בעלמא די ברא
כרעותיה * וימליך מלכותיה * ויצמח פורקניה * ויקרב
משיחיה * (אמן כ' דאמיון כעלמא) בחייכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל בעגרא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג' ויכוין
כדלעול וואמר עד דאמיוו כעלמא) אמן : יהא שמייה רבא
מברך * לעלם לעלמי עלמיה ירברך * וישתבח *
ויתפאר * ויתרומם * ויתנשא * ויתהדר * ויתעדה *
ויתהלל * שמייה דקודשא בריך הוא * (אמן ד' ויכוין כ"ל)
לעירא מן כל ברכתא שירתא * תשבחתא * ונחמתא *
דאמיון בעלמא ואמרו (אמן ס' ויכוין כ"ל) אמן :

עבודה שלב אין אומרים וסוף קדוש כערכית של שבת לפי שסוף לשון
ת נס ואין אדם שואל לרכיכו כשכת כדי שלא יתעלכ :

ואומר ססון ברכו את יהוה המבורך : ואומרים קסל כלתם
ישתבח

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא * סוף
רשון וסוף אחרון ומכלעדין אין אלהים * ימי שס ה' מבורך מעתה
ועד עולם * ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

כעוד שס"ג מאריך כניגון אומרים קהל! אלו ב' פסוקים כנגד השמעה יתירה
לכ טסור כרא לי אלהים ורוח כנון חדש בקרבי : השיבה לי ססון וסעך ורוח
כריכה תסמכני :

ולריך לענות בשמחה רבה

ברוך כפס יהוה רוח המבורך כשמעה לעולם חיים ועד יחידים :

וסאכ"ו ז'ל חיים מרים קולו מעט ככרכית של קריאה שמע כשכת

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים בתבונה :

משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים
במשמרותיהם ברקיע פרצונו . בורא יומם ולילה . גורל
אור מפני השף וחשך מפני אור המעביר יום ומביא
לילה . ומבדיל בין יום ובין לילה . יהוה צבאות שמו .

ברוך אתה יהוה המעריב ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות

חקים ומשפטים אותנו למדת . על בן יהוה
אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיה ונשמח ונעלו
בדברי תלמוד תורתך . ומצותיה חקותיה לעולם
ועד . כי הם חיינו ואורך ימינו . ובהם נהנה יומם
ולילה . ואהבתך (וחמתך) לא תסור ממנו לעולמים .
ברוך אתה יהוה אוהב את עמו ישראל :

חייב אדם לקבל עליו מלות ויחוד ה' ברוך הוא כהתכס שלימה ויוסר לקרות
פסוק שמע ישראל ככונס גדולה ויכוין להמליך האל ברוך הוא עליו
כשמוס ממעל ועל הארץ מהתה . ורמוז כמלת אהר * א שהוא אהר *
ח כשכעה רקיעים וכארץ * ד ככרעה רמות העולם :

יוד הי ויו הי

שמע ישראל יהוה אלהינו אכני ה' יהוה אחד : לא
יהיה

יָסוּס לך אֱלֹהִים אֲחֵרִים • וְאִמְרוּ כִלְקַט בְּרוּךְ יִשׁוּם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"כ • לְרִיךְ לְהַפְסִיק כִּיּוֹן מַלְכוּת שְׁמוֹס
 לְעוֹלָם מֵאֵת : וְאֶהְבֵּת לֹא תֵשֵׂא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכַל־לִבְבָהּ
 וּבְכַל־נַפְשֶׁךָ וּבְכַל־מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְבְּךָ : וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנִיךָ וּדְבַרְתָּ
 בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
 וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : לֹא
 תִּחְמוֹד וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶרְמִצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֶהְבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
 בְּכַל־לִבְבְּכֶם וּבְכַל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם
 בָּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּךְ וְאִסַּפְתָּ דֹגְנָה וְחִירֶשֶׁת
 וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדֶּךָ לְכַבֵּתְךָ וְאִכְלַת וּשְׂבַעַת :
 הַשְּׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתָּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יַסְפִּיק מֵעַט אֶף־יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא
 תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ לֹא תִלְכֹּס וְאִבַּדְתֶּם מֵהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבִיחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְיִשְׁרַתֶּם • אֵתְּם לְאוֹת עַל־
 יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֶתְּם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
 וּבִשְׁכַבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ :
 כַּכֵּן אֵת אֲבִיךָ לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּי־יִמֵּי הַשָּׁמַיִם
 עַל־הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ

אָמַרְתָּ אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת :
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם • אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם • אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם • אֵתְּם לֹא תִחַף וּלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי
 לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם :
 וְזָכוּר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
 לֹא תַעֲסֶה כַרְעֵךְ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

פסוק שמע ישראל ופסוק כרוך שם חס ו"כ תיבות • מואהתקת עד וכשעריך מ"כ
 תיבות • מווסוס עד ושמתם ע"כ תיבות • מאת דכרו אלה עד הארץ ו' תיבות •
 מוואמר עד אלהיכם ע"כ תיבות חסר נ' • כמלא שיש כקריאת שמע רמ"ח
 תיבות חסר נ' וחור ש"ץ יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ח תיבות
 כמנון אכרוי של אדם • משועבדוים כולם לעבודת
 סורוק והכרך שמו • וישמע מפיו ס"ן וישחקו :

אָמַת וְאִמּוֹנָה כָּד זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ • כִּי הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹלָתוֹ • וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : הַפּוֹדֵנוּ
 מִיַּד מַדְכִּים • הַגֹּאֲלֵנוּ מִלְּבַנּוּ מִכַּף כָּד עַרְצִים : הָאֵל
 הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם • הַמִּשְׁלֵם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ •
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים • וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ : הַמְדַרְיִכֵנוּ
 עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ • וְיָרַס קַרְנֵנוּ עַד כָּל שׁוֹנְאֵינוּ : הָאֵל
 הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה • בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם : הַמַּכֶּה בְּעִבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם •
 וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם : הַמַּעֲבִיר
 בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יָם סוּף • וְאֵת רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע : רָאוּ בָנִים אֵת גְּבוּרַתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ
 לְשִׁמּוֹ • וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם : מִשְׁהָ וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל

ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :
 מי כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהלת עשה פלא : מלכותך יהוה אלהינו ראו בניה
 על הים יחד כלם הורו והמליכו ואמרו יהוה ימלוך
 לעולם ועד : ונאמר כי פדה יהוה את יעקב וגאלו
 מיד חזק ממנו ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום ופרוש עלינו סבת שלומך
 ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה
 למען שמך והגן בעדנו ופרוש עלינו סבת רחמים
 ושלום ברוך אתה יהוה הפורש סבת שלום עלינו
 ועל כל עמו ישראל ועל ירושלם אמן :

ישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
 ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

ותגדר ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
 מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתיבון
 וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בענקא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה ויתחלל שמייה
 דקידשא כריך הוא לעיא מן כל ברבא שרתא תשבתתא
 ונחמתא ראמירן בעלמא ואמרו אמן :

ועומד כעכד לפני רבו ככוונה כמו כשחית וכוון כלכד שם זס ככל
 סככות ושמי אוקיות מהשם עלמו ככל פעם שסוף כורע כאשר תלס :

ארזן הכל יאהרונהי היה הוה ויהוה
 אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
 הגדול הנגור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
 קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם

למען שמו באהבה : כימי תשובת אומרוס

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים פתבנו בספר חיים למענה
 אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
 אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
 (כיון מוריד הטל) וכמוך משיב הרוח ומוריד

הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
 רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
 ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי
 דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

כימי תשובת אומרוס מי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו ברחמים לחיים :
 ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה
 המתים :

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהלודך
 סלה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך

אתה יהוה האל הקדוש : כשכת תשובת אומרוס המלך הקדוש :

אתה קדשת את יום השביעי לשמך ויסיק תכלית
 מעשה שמים וארץ וברכתו מכל הימים וקדשתו

מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :

ויברך

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת :

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבַת וְקוֹרְאֵי עוֹנְג עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ
וְהַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ
זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחַתְנוּ קִדְשָׁנוּ
בְּמִצִּיתֶיךָ שֵׁים הַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבַעֲנוּ
מִטּוֹבְךָ שִׂמְחַ נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ וְטַהַר לְבַנּוּ לְעַבְדְּךָ
בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבַת
קִדְשֶׁךָ וַיְנַוְחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבַת :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלַתְם שְׁעָה
וְהָשִׁב הָעֵבֹדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפַלְתֵם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן
תְּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

כחאש חרש וכחול סמוער לומרים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקַד וַיִּזְכֹּר וַיְזַכֵּנוּ וַיְזַכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וְזַכְּרוּן יְרוּשָׁלַם
עִירְךָ וְזַכְּרוּן מְשִׁית בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ וְזַכְּרוּן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
כח"מ ביום ראש החדש הזה

כח"מ של פסח ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה
כח"מ של סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה
לרחם בו עלינו ורחמינו עלינו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
ורחמים חוס וחנו ורחמינו עלינו והושיענו כי אריך
עיינו

עֵינֵינוּ כִּי אַל מִדָּךְ חָנוּן וְרַחוּם אַתָּה

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוּ וְתִרְצָנוּ וְתַחֲנוּנָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (וּנ) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל
חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
נִסֶּיךָ שְׂפָכְל יוֹם עַמְּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שְׂפָכְל עַת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מַעֲלָם קָנִינוּ לָךְ :

כחכוכס לומרים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרָה וְעַל הַחֲשׂוֹנוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם
בְּזִמְנֵי הַזֶּה בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶּן יוֹחָנָן כְּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו
כְּשִׁעְמָדָה מְלָכוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם מִתּוֹרָתְךָ
וּלְהַעֲבִירֵם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
כְּעַת צָרָתָם רַבַּת אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם נִקְמַתְ אֶת
נִקְמַתָם מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים
וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזוֹרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ לָךְ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂית הַשְּׂעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְנֵיךָ
לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְבִכְךָ וְטַהַרוּ אֶת מְקַדְּשֶׁךָ וְהִדְרִיקוּ
גְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנַת יָמִים אִלוּ בְּהִלָּל וּבְהַדְרָאָה
וְעֲשִׂית עִמָּהֶם נְסִים וְנַפְלְאוֹת וְנֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה
וְעַל כְּדָם יִתְבַּרְךָ וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ מִלְּפָנֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹרוּךְ סְלָה :

בימי

כימי השוכה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

ויהללו ויברכו את שמה הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב . ברוך אתה יהוה (ה') הטוב שמה וליך נאה להודות : שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמה וברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום : כשכת השוכה אומרים

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וישועה ונחמה ונזרות טובות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ורשלים :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן : יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקדלי נפשי תדום ונפשי כעפר לבר תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם וקלקל מהשבותם יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה עשה למען שמה עשה למען מינה עשה למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחצוץ ידיך הושיעה מינה וענני יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

עודע ופוסע נ' פסיעות לאחוריו ככריעה אחת וקודם שיוקף כשאומר עושם שלום כמרומיו הופך פניו לשמאלו הוא כרחמיו ועשה שלום עלינו לומינו ועל כל עמו ישראל וכו' לפניו כשפוסע עוקר רגל שמאל חמלה :

ווי"א הפלה זו

יד"ם ס' או"א שלח תעלה קנאה אחרים עלי ולא קנאתי על אחרים ושלח אכעוס סיוס ושלח אכעוסך והלילכו מול"ה וכן בלבו הכנעה ועכוס ווראה תעא" מלככו ואלהינו יחד שמך כעולמך וכנס כיתך שכלל הוכלך וקצן גלווהינו פרה לאכן ושמה עדהך כמחרס כימינו ותן חלקנו כתורתך אמן :

עיון לעיל כהפלת שחרית הפלה נאם וקטרס מסרכ חיד"א ו"ל

עושה שלום במרומינו הוא ברחמיו ועשה שלום עלינו ועל כר עמו ישראל ואמרו אמן :

עבודה שבלב תקנו לומר ויכלו אחר העמודה מפני העם שכסדות כענין כרכס מעין שבע ועוד אמרו רעעם שלש פעמים כנגד שלש פעמים שחמר שביעו כפסוקי ויכלו ואומרים איתו מעומד לפי שהיא עדות שהק"ם כרא שמים וארץ וקבלה עדות לריכה מעומד (ראשונים) :

ואומר הש"ץ עם הקהל כקול רם (יום השישי)

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכלו אלהים ביום השביעי (ויכוין אל חסד לאכרסס) מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי (ויכוין אלהים פחד ולחם) מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי (ויכוין יהוה ה"ה ישראל) ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ס"ת אמת :

אחר כך השלית לכור אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא איך עדיין קונה ברחמיו שמים וארץ מגן אבות ברכרו מתייה מתיים במאמרו האר (כשכת השוכה אומרים המרד) הקדוש שאין כמוהו המנית לעמו ביום שבות קדשו כי בס רצה להניח להם לפניו

לפניו נעבוד ביראה ופחד ונזרה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות ורוב ההודאות לארון השלום מקדש השבת
ומקדש השביעי ומניח בקדושה לעם מרשני ענג זכר
למעשה בראשית

אלהינו וארתי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך
שים חלקנו בתורתך שבענו משוכך שמח נפשנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ותנחילנו יהוה אלהינו
באתה וברצון שבת קדשך וינחו בה כל ישראל מקדשי
שמך ברוך אתה יהוה מקדש השבת

ותגדר ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך
מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיתיה בתיכון
וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בענקא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא ותברך וישתבח
ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמייה
דקודשא ברוך הוא לעילא מן כל ברכתא שרתא תשבחתא
ונחמתא ראמירן בעלמא ואמרו אמן

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון
דבשמיא וארעא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונתמה
ושייבא ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה וריח ורצלה
לנו וכל עמו ישראל ואמרו אמן עושה שיום במרומיו הוא
ברחמיו יעשה שיום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

ואחר כך אומרים

מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר בנאות השא ירביצני על
מי מנחות ינחלני נפשי ישובכ נחני במעגלי צדק
למען שמו גם כי ארך בניה צלמות לא אירא רע כי אתה
עמדי שבטך ומשענתך המה ונחמוני תערך לפני שרחו נגד
צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רוחי אך טוב וחסד ירדפוני
כל ימי חיי ושכתי בבית יהוה לארך ימים

ואחר

ואחר כך אומר הסוהן קדיש וסא שלמא רבא

ואומר הסוהן ברכו את יהוה המבורך ואומרים הקהל כלתם

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ריוך סוף שהוא
ראשון וסוף אחרון ומכלעדיו אין אלסים ימי סס ה' מכורך
מעמך ועד עולם ושמו מרומם על כל כרכה ותהלה

מי ששכח לקבל חוספת סרוק כעניות כרכו ראשון מעוות ווכל לחקון כעניות
כרכו אחרון

ברוך כפי יהוה רוח המבורך כשמה לעולם חיים ועד ימיום
עלינו לשבח לארון הכל לתת גדרה ליוצר בראשית

שלא עשנו כגויי הארצות ורא שמו
במשפחות האדמה שלא שם חלקנו פהם וגורלנו
בכל המונם (שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים
אל אל לא יושע) ואנחנו משתחיים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים
ויסוד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו
בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת
מלבנו ואפס זולתו ככתוב בתורה וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד

(והיה יהוה למךך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה
אחד ושמו אחד) ויש אומרים על כן נקום לך

יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל מציא אתו
אחד ואין יחיד כיהודו נעלם וגם אין סוף
לאחרותו אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא גערוך
אליו קדושתו קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון
ואין ראשית לראשיתו הנו ארון עולם לכל נוצר
יורה גרוקתו ומלכותו שפע נבואתו נתנו אל אנשי

סגרתו

סְנוּלְתוֹ וּתְפָאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד . נְבִישׁ
 וּמִבִּישׁ אֵת תְּמוֹנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל
 יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר . דָּתוֹ
 לְעוֹלָמִים לְוֹדָתוֹ : צוּפָה וַיִּוְדַע סִתְּרָנוּ . מִבִּישׁ לְסוּף
 דָּבָר בְּקִדְמוֹתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָרוֹ . נֹתֵן
 דְּרָשָׁע רַע בְּרִשְׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקַץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ . לְפָדוֹת
 מִחֲבֵי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ : מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוֹב חֶסְדּוֹ . בְּרוּךְ
 עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ : אֱלֹהֵי שְׂרֵשׁ עֲשִׂירֵה לְעִקְרִים .
 הֵן הֵם יְסוּד דֵּת אֵל וְתוֹרָתוֹ : תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת
 וְנִבְוֵאתוֹ . בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

מיו שלא היה לו פנאי לומר שיר השירים ואמר פסוקים אלו שסימנם יעקב
 ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיוין :
 עוורי צפון ובואי תימן הפיחי גני וילו בשמיו יבא דודי לגני
 ויאכל פרי מגדיו :

קול דודי הגה זה בא מדרג על ההרים מקפץ על הנבעות :
 באתי לגני אחותי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם
 רבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים :
 ויש כוונתם לומר זה רכון עלם ועלמיוא והנה הוא כקשוח :

אחר התפלה לא יתעכב הרכה ככ' הט מפני שמלוא להקדים לקדש היום וכל
 סוריו ה"ו משוכח וסודו מבואר למטה כוונתם שיכא ממעלת קמ"אל וכוככ
 מאריום כתחלת ליל שבת כידוע :

ותקף כנוסחה ככות ואמר כנגד השלחן שהעריכו והמכירה שהדליקו לכבוד
 שבת מלכתחלה תפלה זו המהוללה הזכרת למטה כוונתם וכדעתך דלכא כשמתה
 ובתורה וכתוב כוונתו ז"ל כשארם כא מכות הכנסת כאום עמו המלאכים מלך
 זה ומלך זה ושכינה על כלם כאם על כנוס כאוםם שעה יפול מלךך אלף
 וגו' רק כעונך תכיע וגו' כי אתה ה' מתקו וגו' לא האונה חליך רעה וכל
 זה כשארם כא לכיתו ומקבל אושפיוא כשמתה והשכינה והמלאכים רואים
 כד דלוק שלחן ערוך קום ואשתו כשמתה השכינה אומרת זה שלי הוא ישראל
 אשר כך אתפאר' ואם לחו השכינה הולכת והמלאכים עמם וילך הרע כא
 ותולו עמו ומתקכרום עמו ואומר שלי הוא מן דילי הוא רוח הטומאס
 שורה עליו ומסתלק וי"ד מן איש זה"א מאשם וקרא אש אש ומאכלו קרא
 טמא

טמא ועל זה נאמר אל תחלו למטעמיהו רע עיני ושלחכו מלא קיף לואס .
 על כן וסודו מאד שלף וסיס ח"ו מחלוקת בני איש לאשתו וו הספלה שיאמרו
 כל איש ואשה :

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מְלֹאכֵי הַשָּׁרָר מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְמַלְךְ מְלֹכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
 בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְמַלְךְ מְלֹכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
 בְּרִכְוֵנֵי לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרוֹם מְלֹאכֵי עֲרִיּוֹן מְמַלְךְ מְלֹכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ
 בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מְלֹאכֵי הַשָּׁרוֹם מְלֹאכֵי עֲלִיּוֹן מְמַלְךְ מְלֹכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

ואומר פסוקים אלו כנחת וככוונת כנגד כפשו רוחו וכשמתה

בִּי מְלֹאכֵי יְצוּה לֶךְ לְשִׁמְרֶךְ בְּכָל דְּרָבִיךְ : יְהוָה יִשְׁמְרֶנִּיאֲתָךְ
 וּבּוֹאֲךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּךְ
 אֲבִיר מְקַדֵּךְ בְּרוּךְ מְקַדֵּךְ גְּדוֹר מְקַדֵּךְ דּוֹבֵר שְׁלוֹם מְקַדֵּךְ
 הַדּוֹר מְקַדֵּךְ וְחֵיק מְקַדֵּךְ יָד מְקַדֵּךְ חַי הָעוֹלָמִים מְקַדֵּךְ טוֹב
 זְמַטִּיב מְקַדֵּךְ יַחִיד וּמְיוֹחֵד מְקַדֵּךְ כְּבִיר מְקַדֵּךְ לּוֹבֵשׁ רַחֲמִים
 מְקַדֵּךְ מְלֹכֵי הַמְּלָכִים מְקַדֵּךְ נִשְׁגָב מְקַדֵּךְ סוֹמֵךְ נוֹפְלֵיךְ מְקַדֵּךְ
 עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית מְקַדֵּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל מְקַדֵּךְ צַח וְאֲדוֹם
 מְקַדֵּךְ קְדוֹשׁ מְקַדֵּךְ רֵם וְנִשְׂא מְקַדֵּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מְקַדֵּךְ תָּמִים
 דְּרָכּוֹ מוֹדֶה אָנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי עַל כָּל הַחֶסֶד
 אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי וְאֲשֶׁר אָתָּה עָתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּדִי וְעַם כָּל בְּנֵי
 יִבְרִיתִי וְעַם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בְרִיתִי וּבְרוּכִים הֵם מְלֹאכֵיךְ
 הַקְּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנְךָ אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מְקַדֵּךְ
 שֶׁהַשָּׁרוֹם שָׂדֵה בְּרִכְוֵנֵי בְּשָׁלוֹם וְתִפְקוֹד אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי כִיתִי
 זְכָר עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם מְקַדֵּךְ עֲרִיּוֹן עַל
 כָּל צָבָא מְרוֹם וּצְרָנוּ יוֹצֵר כָּר מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית אַחֲלֶה פָּנֶיךָ
 הַמְּאִירִים שְׁתּוֹכְהָ אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בִיתִי לְמִצָּא חַן וְשִׂכַר טוֹב
 בְּעֵינֶיךָ

בְּעֵינַיךָ וּבְעֵינַי כָּל בְּנֵי אָדָם וַחַוֵּה וּבְעֵינַי כָּל רְאִינֹי לְעֹבְדֹתֶיךָ
 וְסִלַּח וּמְחַל לָנוּ וּלְרַעְנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ וְעֹנֹתֵינוּ
 וּבְנֵנוּ לְקַבֵּל שְׁבֻתוֹת מִתּוֹךְ רֹכַח שְׁמַחָה וּמִתּוֹךְ עֵשֶׂר וּכְבוֹד
 וּמִתּוֹךְ מִיעוּט עֲוֹנוֹת וְהִסֵּר מִמֶּנִּי וּמִכָּל בְּנֵי בֵּיתִי וּמִכָּל עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי חֹלֵי וְכָל מִינֵי מַרְוֵה וְכָל מִינֵי דַלּוֹת
 וְעֵנִיּוֹת וְאֲבִיּוֹנוֹת וְתֵן בְּנֵנוּ יֵצֵר טוֹב לְעַבְדְּךָ כְּאָמְרֵךָ וּבִירְאָה
 וּבְאַהֲבָה וְנִהְיֶה מְכֻבָּדִים בְּעֵינַיִךְ וּבְעֵינַי כָּל רְאִינֹי כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כִּי לֵךְ נָאָה כִּי לֵךְ יָאֵר אֲנִי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּמְלָכִים הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוֶּה לְמַלְאָכֶיךָ מַלְאָכֵי הַשְּׁרָרָה
 מִשְׁרָתִי עֲלוּיֹן שִׁיפְקֹדֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכֻרְכֹנִי בְּכֹאֵם לְבֵיתִי בְּיוֹם
 קִדְשֵׁנוּ כִּי הִדְרַקְתִּי גְרוֹמִי וְהִצַּעַמְתִּי מִשְׁתִּי וְהִחֲלַפְתִּי שְׁמֹלֹתַי
 לְכַבּוֹד יוֹם הַשְּׁבֻתָּה וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ לְחַפְּדֵי הַחֲנֻכָּה לְפָנֶיךָ
 שְׂתַעֲבִיר אֲנַחְרֵי וְאֶעִיד אֲשֶׁר בְּרַאת בְּשֵׁשֶׁת יָמִים כִּי הֵי צִוֶּר
 וְאֲשֶׁנָּה וְאֲשֶׁלֶּשׁ עוֹד לְהַעֲדִיר עַר כּוֹסֵי בִּתּוֹךְ שְׁמַחְתֵּי לִזְכֹּרוֹ
 וְלִהְתַּעַנֵּג בֵּיתֵךְ נִשְׁמָתִי אֲשֶׁר נָתַתָּ בִּי בֹּו אֲשֶׁבּוֹת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי
 לְשִׁרְתְּךָ וְכֵן אֲנִיד גְּדֻלַּתְךָ בְּרָנָה וְשׁוֹתִי יִהְיֶה לְקִרְאָתִי שְׁתַּרְחֲמֵנִי
 עוֹד בְּגִלְוֹתַי לְגִיָּלָנִי לְעוֹרֵר לְבִי לְאַהֲבָתְךָ וְיִזְוֵ אֲשֶׁמּוֹר
 לְפִקּוּדֶיךָ וְתִקְיֶד בְּרִי עֵצֶב וְאֲתַפְּלֵל בְּרַחֲמֵי וּכְבֹדֵי מַלְאָכֵי
 הַשְּׁלוֹמִים בְּוֹאֵכֶם לְשֵׁרוֹם בְּרֻכּוֹנֵי לְשֵׁרוֹם וְאֲמַרוּ בְּרוּךְ לְשׁוֹדְחָנִי
 הָעֶרְיָךְ וְצִאתְכֶם לְשֵׁרוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סָהָה

ואחר כך כלי הספק ואמר פשת חיל מראשה לסופה הומוזה על דרך
 הקבלה על השכונה כידוע ליודעי חן ויש בה כ"ב פסוקים כינוד כ"ב לכוונת
 של מעלה שכעת הזאת בה פתוחים ומרוקים שפע וכרכם מהכרכה העליונה
 מראש הכתרים וזו היא *

אֵשֶׁת חֵיל מִי וּמִצָּה וּרְחוּק מִפְּנִינִים מְכָרָה בְּטַח בְּהָ לֵב
 בְּעֵקֶה וְשָׁלַל רֵא וְחָסֵר נִמְלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רַע כָּל יָמֵי
 חַיֶּיהָ דְרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים וְתַעֵשׂ בְּחַפְזָן בְּפִיָּה הֵי תָהּ בְּאֵנִיּוֹת
 סוֹחֵר מִמְרַחֵק תְּבִיא לְחֵמָה וְתִקֵּם בְּעוֹד לִיָּדָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ
 וְחָק לְנַעֲרֹתֶיהָ זְמָמָה שָׂרָה וְתִקְחֶהּ מִפְּרֵי כְּפִיָּה נִטְעָה בְּרָם
 הַנְּרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְהֵאֱמִין זְרוּעוֹתֶיהָ שִׁעְמָה כִּי טוֹב סָתְרָה לֹא
 יִכְבֶּה

וּכְבֹה בְּלִילָה נְרָה יְדִיָּה שְׁלַחָה בְּכִישׁוֹר וּבְפִיָּה תִמְכּוּ פִלְךָ
 כְּפֶה פְרָשָׁה לְעֵנִי וְיִדְיָה שְׁלַחָה לְאֲבִיוֹן לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ
 מִשְׁלָנִי כִּי כָר בֵּיתָה לְבֶשׂ שְׁנַיִם מְרַבְּדִים עֲשֵׂתָהּ קֵה שֵׁשׁ
 וְאַרְבָּעֵי רְבִישָׁה נֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵקֶה בְּשִׁבְתֹּו עִם יָקִנִי אֶרֶץ
 סְרִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכּוֹר וְחֲנֹדֵר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי עוֹז וְהִדְרֵר לְבוֹשָׁה
 וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרָיון פִּיָּה פָתַחָה בְּחֲכָמָה וְתוֹזַרְתָּ חֲסֵד עַר
 לְשׁוֹנָה צוֹפִיָּה הַלִּיכּוֹת בֵּיתָה וְלַחֵם עֲצָלוֹת לֹא תֵאכַל קָמוּ
 בְּנֵיהָ וְיֵאשְׁרוּהָ בְּעֵקֶה וְיִתְלַדָּה רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתָּה
 עֲלִיתָ עַל בְּלָנָה שֶׁקֶר חָחֹן וְהִבֵּל הַיּוֹפִי אֲשֶׁה יִרְאֵת יִהְיֶה הָיָה
 תִתְהַדֵּר תֵּנֵנוּ דֵּה מִפְּרֵי יְדִיָּה וְיִתְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרִים מֵעַשְׂיָה

פומון נאם מא"ל שמקדוים ככל ערכ שבת ושבת כסדר קבלת שבת על קברי
 של רש"י ו"ל וזכורו וכן כעדנו וכעד כל ישראל כי לו נאם לסודות כהלל
 ושבת לפי מי שאמר נעשה אדם כעבורו שזכה וזכה את הכוסים ושמעתי
 קממום גדולים אנשי השם שגלו מארץ הקדושה כל מי שהעיר ה' רוחו עליו
 חף כמולת לארץ וסוף מארץ קבלה ינגן פומון זה וזו סגולה נפלאה
 נסאלת השממה וזאתיות מהכימות וסוף מיוסד ומסודר דרך המעלות סולם
 מולך ארלה וראשו מגיע השמים מלמעלה עד לראש כל הכתרים

בְּרִי יוֹחָאֵי נִמְשַׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מַחֲבִירֶיךָ
 מִכְּבוֹת בְּרִי יוֹחָאֵי שְׁמֹן מִשְׁחַת קִדְשׁ נִמְשַׁחָת מִמְּבַרְת
 הַקִּדְשׁ נִשְׁאֵת צִיץ גִּזְרֵי הַקִּדְשׁ חֲבוּשׁ עַל רֵאשֶׁךָ
 פְּאֶרְךָ בְּרִי יוֹחָאֵי
 יִסּוֹד בְּרִי יוֹחָאֵי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁכֵּת יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר
 בְּרַחֲתָ בְּמַעֲרַת צוּרֵי שְׁעַמְרָתָ שֵׁם קִנִּית הַדְרָךְ
 וְהִדְרָךְ בְּרִי יוֹחָאֵי
 נִצַּח הוֹד בְּרִי יוֹחָאֵי עֲצֵי שְׁטִיִם עוֹמְדִים לְמוֹדֵי יִהְיֶה הָם
 לְזוּמְדִים אֹרֵךְ מִפְּלֵא אֹרֵךְ תִּיקוֹד הָם יוֹקְדִים תְּלֵא
 הֵמָּה יִרְוֶךָ מוֹרֶיךָ בְּרִי יוֹחָאֵי
 תַּפְאֵרֶת בְּרִי יוֹחָאֵי וְדִשְׁדָּה תַּפּוּחִים עֲלִיָּתָ לְלִקּוּט כּוֹ
 מְרַקְחִים סוֹד תוֹרָה בְּצִיצִים וּפְרָחִים נַעֲשָׂה
 אָדָם נִאֲמַר בְּעִבְרֶיךָ בְּרִי יוֹחָאֵי
 נְבוֹרָה בְּרִי יוֹחָאֵי נִאֲוֶרֶת בְּנִפְוֶרָה וּבְמִלְחָמָת אֵשׁ דָּת
 הַשַּׁעֲרָה

השערה • וחרב הוצאת מתערה • שלפת נגד צורריך •
 חסד • בר יוחאי • למקום אבני שיש • הנעת לפני אריה ליש • גם גלת כותרת על עיש • תשורי ומי ישרך •
 בר יוחאי • בר יוחאי בקדש הקדשים • קו ירוק מחיש חדשים •
 שבע שבתות הם המשים • קשרת קשרי שיין קשרך •
 חכמה • בר יוחאי יו"ד חכמה קדומה • השקפת לכבודו פנימה • שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה • את פרוב ממשח ויו אורך •
 כתר • בר יוחאי אור מפרא רום מערה • יראת מדהביט כי רב דה • תעלומה ואין קרנה לה • נאמת עין לא תשרך •
 בר יוחאי אשרי יוכרתך • אשרי העם הם למודך • ואשרי העומדים על סורך • לבושי חשן חמיד ואורך •
 בר יוחאי נמשחת אשרך • שמן ששון מחברך •

מלאכי כתיב שכתבו חסידים ואנשי מעשה ללמוד קודם סעודותיהם מאמר אחד כוונת דבר יום כיומו וכפרט כנ' סעודות של שבת ע"כ כדי לזכות את פרכים סגנות אלל כל הסעודות מאמר אחד המדבר מכבוד אותה סעודת כמו שמלאכה סהיו כוונתם • וכל אדם אע"פ שאינו מכין הלשון של סוואר ואמר אותו כי הלשון של סוואר מקובל כשמתו כמו שכתבו המקובלים •

וזה המאמר השני לסעודה ליל שבת

זכור את יום השבת לקדשו • רבי יצחק אמר כתיב ויברך אלהים את יום השביעי וכתיב נמן שבת ימים תלקטו וכיום השביעי שבת לא יהיה בו • כיון דלא משתכחי ביה מונוי מה ברכתא אשתכח ביה אלא הכי תאכא כל ברכאן דליילא ותתא ביומא שביעאה תליין ותאנא אמאי לא אשתכח מאה ביומא שביעאה משום דהוא יומא מתברכאן מניה כל שיתא יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מוניה לתתא כל חד ביומיה מההוא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה ובניי כן מאן דאיהו בדרגא דמסימנותא בעי לסדרא פתוריה ולאחקא סעודתא בליילא דשבתא נגין דיתברך פתוריה כל אינון שיתא יומין דהא ביהזא ומנא אודענא ברכאן לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא וברכתא לא אשתכח

השתכח כפתורא ריקניא ועל כך בעי לסדרא פתוריה בליילא דשבתא כנהמא ומונוי • רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי • רבי יהודה אמר בעי לאתענגא כהאי יומא ולמיכל תלת סודותי בשבתא בנין דישתכח שבעא וענוגא כהאי יומא בעלמא ר' אבה אמר לאודמנא ברכתא באינון יומין דליילא דמתברכאן מהאי יומא והאי יומא מליא רישיה דזעיר הנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתומא דכלא ואתיל לחקלא דתפ. חן קדישין תלת ומני מכד עייל שבתא נגין דיתברכין כלשו כהדא • וע"ד בעי בר נש לאתענגא תלת ומנין אלוין דהא כהא תליא מהימנותא דליילא בעתיקא קדישא ובזעיר הנפין ובחקלא דתפוחין • ובעי בר נש לאתענגא כהו ולמתדי כהו • ומאן דגרע חד סעודתא מנייהו אחוי פנימותא לעילא וענוגיה דהוא בר נש סג בעיני כד בעי לסדרא פתוריה תלת ומני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה אחוי ותלי מהימנותא לעילא • רבי שמעון אמר האי מאן דאסליס תלת סודותי בשבתא קא כניק ומכרוז עליה אז מתענג על ה' דא סעודתא חרה לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין • והרכנתין על במותי ארץ דא סעודתא תנייה לקבל חקלא דתפוחין קדישין • והאלכתין נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר הנפין ולקבלייהו בעי לאשלא סעודותיה ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדי בכל חד וחד מנייהו משום דאיהו מהימנותא שלימתא ובנין כך שבתא אחיקר מכל שאר ומנין ותנין משום דכלא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו ומני וחתי • אמר רבי חייה נב"כ משום דאשתכח כלא ביה ארכר תלת ומנין דכתיב ויכל אלים ביום השביעי וישבת ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי • ר' אבה כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוה חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתומא דכלא בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקב"ה וכן בכלהו סעודתי והוה חדי בכל חד וחד כד הוה אסליס סעודתי אמר שלימו סעודתי דמהימנותא • רבי שמעון כד הוה חתי לסעודתא הוה אמר הכי אתקינו סעודתא דמהימנותא עילאה אתקינו סעודתא דמלכא והוא יתיב וחדי כד אסליס סעודתא תליתאה הוה מכרוי עליה או מתענג על ה' • והרכנתין על במותי ארץ והאלכתין נחלת יעקב אביך אמר ר' אעור לאבוי אלו סעודתי היך מפתקן אמר ליה ליליא דשבתא כתיב והרכנתין על במותי ארץ ביה בליילא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה דבר נש ונשמתא אהוספת ביה והסוף ליליא חדוה דמטרוניתא הוה ובעי בר נש למחדי בחדותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא • בילא"ו •

וישודר כענינות קול לו קול אלוו כל אחד ואחד לכבוד את ס' מסובו ל הקרוי מסובו אלא מנרובי • כי לעת מלוא הוא כשבתות וימים טובים וראשי תדשים כהגלות מאורות השמים להאיר על הארץ סמימס שי"ר ולהם וכסם נאם להורות ולומר וכו' וזכו המקיימים שיהיה חלקם כהיום לחיי עולם השלשון עין לא ראה כעלמא דחיי בעולם שכולו ארוך על שלתן ערוך • וזוהי השיור ושמו של ז' רבי יצחק לוריא ז"ל לקברו :

אתקינו סעודתא דמתימנותא שלימתא חרותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא
 דחקר תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתיא
 לסערא בהרה :

אהללה שם אלהים בשיר ואנרלנו בתורה יהוה עזי ומגני
 בו כטח לבי ונעזרתי ויעלוז רבי ומשירי אהורנו :

אומר בשבחין למיעל גו פתחין דבחקר תפוחין דאינון
 קדישין : גומין לה השתא בפתורא חרתא ובמנרתא
 טבתא דנהרא על רישין : ימינא ושמאלא ובנייהו בלה :

בקשוטין אזלא ומאנין ורבושין : יחביק לה בעלה וביסורא
 דילה דעביר גיחא לה יהא כתיש בתישין צוחין אף

עקתיין בטלחין ושכייתין ברם אנפין חרתין ורוחין עם גפשיין
 חרו סני וייתי ועל חרא תרתי גהורא לה ימטי וברכאן

דנפישין קריכו שושבינין עבירו תקונין לאפשא זניין
 ונונין עם רחשין דמעבר נשמתיין ורוחין חרתין פתרתין

ובתלתין ובתלתא שבשין : יעטורין שבשין לה ומדכא
 דלעילא דהתעטר בלה בקדיש קדישין רשימין וסתמין

בגוה כל ערמין ברם עתיק יומין הלא כטיש בטישין : יהא
 בענא קמיה דתשרי עד עמיה דיתענג לשמיה במתיקין

ודוכשין : אסדר דרומא מנרתא דסתמא ושלחן עם גתמא
 ובצפונא ארשין בחרא גו כפא ומדאני אסא לארום וארוסה

דהתקפא חישין געביר דהון פתרון במלחין יקורין בשבשעין
 עטורין העל גבי חמשיין שבינתא תתעטר בשירת גהמי

דסטר בגוין תתקטר וזניין דבנישין : שכייתין ושביקין
 מסאבין דרחיקין חכילין דמעיקין וכל זניי חרשין :

ויהא בענא מן קדם עתיקא קדישין דכל קדישין טמירא דכל
 טמירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מיניה
 דמליא רישיה דזעיר אנפין ויהטיר דחקר תפוחין קדישין
 בנהירו ראנפין ברענא ובחדותא דכלא ויתמשך מן קדם
 עתיקא

עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא
 דכלא רעותא ורחמי חנא והסדא בנהירו עלאה ברעותא
 וחרוה עזי כל ועל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל בר
 ישראל עמי ויפרקינן מכל עקתיין בישין דייחין לעלמא
 וזמין ויתיהיב לנא מוזנא ופרנסתא טבתא ברי צרה ועקתא
 ממזרא דכל מוזני ביה תלון וישוכינן מענא כישא ומחרבא
 דמלאך המות ומדינא של גיהנם וייתי לנא ולכל נפשחנא
 חנא וחסדא וחי אריכי ומוזני ריחתי ורחמי מן קדמיה אמן
 בן יהי רצון אמן ואמן :

מכנס סתודים לקרות קודם סקודוס לשון סוסר פ' וקסל דף ר"ז ע"כ

יומא דא מתעטרא כשבעין עטרין ושמא עלאה קדישא אסתליס ככל סטרין
 ואת: סהירו כללו דרנן וכלא כחורא דכרכון ובקדוסה על קדוסה ותו סשי:

דקדוסה קדוסה דמעלי שבתא דא חוסי קדוסה דשבת דראשית דהא אתקדשא
 מתלתין וזרין שבילין ותלת דרנן דתכוחין קדישין וכעין לזכרא על האי

קדוסה כללא דעובדא דכראשית וכיחא ברזא דתלתין ותריין שבילין ותלת דרנן
 דאתכלילן כזו רזא דסדוהא דעובדא דכראשית דאינו ויכלו הסמים והארץ

וכל לנאס ויכל אלהים ביום השביעי ואות כסדוהא דא ל"ה תיבין ל"ב שבילין
 ותלת דרנן דתכוחין קדישין תלת דרנן חיון שביעי שביעי ואת כיה

רזא דעלמא עלא ורזא דעלמא תתאה ורזא דכל מהימנותא תלת זמנין
 אלהים מד עלמא תתאה ומד פחד יחק וחד עלמא עלאה קדישא קודש

קודשין בעי בר נס למסדה סדוהא דא כחורא כרעותא דלכא לאסדהא קמיה
 מאריה דמיתנותא וכל מאן דיסיד דא וישוי לכיה ורעותיה לדא מכפר על

כל חובין באי אמ"ה אק"ב ורזא כזו וכו' האי קדוסה חיה כחד מתקלה
 לרבא סדוהא דמהימנותא חיון תלתין וחמש תיבין אחרנין כמה דאית בויכלו

כנא סלקין לשבעין תיבין לאתעטרא בה שבת דמעלי שבתא וכאס חולקיה דבר
 כס דיכון ברעותיה למלין חלין ליקרא דמאריה בילה"ו :

לסס יחוד קב"ה בדחילו ורחישו ורחשו ודחילו ליחדא סס י"ה ביה ביחודא
 שלים כס כל ישראל זכור ושמו בדבור אחד כאמרו רבוי מייס

מזות קדוש על היין כמו שפירשו רז"ל זכור את יום שבת לקישו וזכרו
 בדברים הנאמרים על הין לתקן את שרסם במקום עליון וברוב רחמך

תעלה עליון כאלו כיווננו בכל הראוי לכון ויעלה לפניך קידוש זה עם
 קידושי בניך היודעים ומכוונים כהוגן ויומשך ספע וברכה רבה בכל העולמות

ומשם יוכפע על נר"ן לעבדך באמת ולשמור כל שבתות קדשך כל ימי חייו
 כמחשבה דבור ומעשה כיראה ואהבה ושמחה ויהי נועם ה' אלהינו ונו' :

יהיו לרנן אמרי פי ונו' :

א אם הפה תכיר לו מיון מוטע שקדש כלולה כפה ויקנה יין לקדוש
 היום * מת"כר : ב כסעודה לילה עדיף שלא ויכלל דגים כלל רק
 כסעודה תבוקר לסודות דכבוד יום עדיף * מת"כר כש רש"ל : ג א"א לו
 רכשיות יין לקידוש והרי יום טוב סמוך לו לפכו או לאקריו מוטע שזכותו
 למחר ויטעל קדוש אותו היום * מת"כר : ד כעל פוס ואמר סכרו מרנן
 כפ"ה ושקו ושקו מביא כוס אחר ומקדש עליו * כרכ"י : ה קדש על כוס
 כסבור שהו יין וכמלא חומץ לריך לחזור ולקדש * הרדכ"ו ומת"כר א' חס
 המקדש היין מר כפיו ויכל להטעמו לאחר * כרכ"י : ז אחר שקדש על היין
 אמ"ל שהיה מנוחה יש ללמד ולריך לחזור ולקדש * מת"כר * ולענין דינא
 חין לריך לחזור דאיכא מ"ר דקו' יין מדרכין * כן הוא בספר מ"ך :
 ח שירוב שמעמיו כיון עפר ידוע למתק' פסול לקידוש * כרכ"י : ט אס
 היה כמדרב' ואין לו פה או יין אס התפלל ערכה של שבת חין לריך לחזור
 אחר קדוש * פת"ח וכן העלה כרכ"י : י היום ושכ כניח אחר ושומע הקידוש
 מביה אחר תשיב מקום סעודה * מת"כר : יא קידוש כמ"ס הויכחו הלילה
 אכל כיום חין למתק כמו שאינו כוסר ויר"ש וזמר גם כיום * גור כלל ג'
 סימן י"ב כרכ"י : יב קידוש כמקום א' על דעה לאכול כמ"א וממלך לאכול
 שם אפילו ככר ולא וקור לשם ולא ורו קו' כמ"א * שורו כרכ"י : יג כפיו
 דכרי אחר"י לריך לקדש י"ב ככרות כמיון כ' סנו"ל ויכלעל האמלעיוס :

עבודה שבלב

א חין קידוש אלא כמקום סעודה * כתב מהר"ל כשם הירוש' זכר לדבר
 וקראת לשבת עונג כמקום שיש עונג שם הוא הקריאה : ב קידוש על
 היין כתב התניך נתקייבו לעשות המעשה על היין שבעת הארס מקעורה כו
 הרכה שהוא סועד ומשקה כו לפי התעוררות ומעט יתפלל אלו סדכריס
 לעולם ומוז' שהרש אמרו כנמרח שאס הפה תכירה יותר יקדש על הפה *
 ולע"ד כ"ל דירוע ששבת מעין עו"ה והשכר העתיד כרמו כון כדרך שאמרו יין
 המשומר בעכבו ובסעודה על לויחן אמרו שדור יעול את הכוס ויכרך וכרו
 לתקוע כלב המאמניס הנמול והעונש אלו עושים דוגמה ממה שעתיד
 להיות כעולם הנמול : ג כשמכרך על הכוס כותן עניו כו * כתוב כוחר
 הרומה וז"ל כוס של כרכה אלתריך לאשנחא כיה רעונא כנון דכהיב עיני ס'
 אלתיד כה ולא אלתריך לתכשי מעונא אלא לאשנחא כיה * ולער"כ כרו
 לעשות כעלמו אות והוכר שאנו מתחייבים לקדש ממש על היין ומש"ה
 מתקבלים כו : ד בקידוש של שבת אומר אשר קדשנו וכו' וכקידוש של י"ע
 אשר כחר כנו וכו' והטעם שששבת הוא קבוע מעלמו אכל ו"ע הלוי כקביעות
 כ"ד שחמר כו היא תכמהם וכינתכס ועוד לפי ששבת נותנה כמרה ועדין
 לא חקר כנו לממרי : ה כולעין על שתי ככרות כשבת דתקוב לחם משנה
 וסוף קרא יתורם מרכתיב שני העומר לאחד אלא לאשמועינן שתיב לכנוע
 על שתי ככרות *

ויקח

ויקח סכום כוד שמאל ויתן אותו כוד ומין ויפן אל הכרות * ויתן ככוס עניו
 ואומר כשמתה ורנה וקודם לכרך לריך ליתן מים למוזב היין וסוף ככין *
יום הששי ויכרו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה *
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו
שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :
סברי מרגן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו ורצה בנו וישבת קדשו באהבה (וברצון)
הנחילנו זכרון למעשה בראשית תחלה למקראי
קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וישבת קדשך
(באהבה וברצון) הנחלתנו ברוך אתה יהוה מקדש
השבת *

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש
 ואח"כ כוטל ידיו ומכרך על כעולת ידיו ולא קודם הקידוש דהוי הפסק
 אפע"י דסקידוש הוא מלכרי סעודה אפיו הכי הוי הפסק כמבואר כפוסקים
 אכל כני כיתו ועלו יודיס קודם הקידוש ואלל כני כיתו לא תשוב קדוש
 הפסק * וקודם שיכלע ואמר מוזמור לדוד ה' רועי ואלו הקדוה סמדכריס
 כסוד המוליא * ומה טוב ומה נעים שיהיה אומרם על לחם משנה שוקק
 כידו ויאמר :

למבצע ער רפתא בויחא וכביעתא תרוין יודין נקטא
סתמיין ופרישין משה ויתא דביא דתתנין היחיא
 נגדין

גְּדִירֵינוּ נִחְלָא • בְּנֵהוּ בְּלִחְשֵׁי • הָדָא נִימָא רִזִּין • וּמְלִין דְּגִנְיִין •
דְּלִיתְהוֹן מִחֲחִוִּין • טְמִירִין וּבְכִישֵׁין • אֲתַעֲפַרְתָּ בְּדָה • בְּרִזִּין
דְּרַעֲרָא • בְּנֵהוּ הָאֵי הַלּוּרָא • דְּעִירִין קְרִישֵׁין •

וולגט על שתי ככרות • ויכרך קודם ויכלע

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְּדָךְ הַעֲרֹם הַמּוֹצִיא לְהֵם מִן הָאָרֶץ •

קודם שיתחיל לאכול ואמר הפסס זו

ליחדא שמיא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחדא סס י"ה נו"ם כיחודא
סלים בשם כל ישראל הנה אנכי כל לקיים מצות סעודת ראשונה
של שבת לתקן את שרשה במקום עליון וזיא כנגד ילחן אבא קדישא ובזכותו
ניצל מחבלו של רשע ויקיים בכו מקרא שכתוב והרכנתיד על צמותי ארץ •
ויסי כו"ם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו •
יהיו לרצון אמרי פי וגו'

כפון ללמוד על שלחנו ח' פרוקים ראשונים ממסכת שבת או ד' לפחות •
ואם עסק כחורה על שלחנו אפילו כאחד דיו • ואף בלא כלום וכול להפטר
בשעסק כחורה וכשאמרם כבר ואם לא אמר שיר השירים כמקומו הראוי
כקבלה שבת יש לו עוד לתקן שמעונו • ואף כי אמרנו שאם לא אמרו קודם
התיקון שיאמר ארבעה פסוקים שסימנם יעקב מכל מקום יותר טוב שיקרא
שיר השירים כון פרוקי שבת כמו שדפס כס' תקון שבת • ולכן שמנו סימני
הפסוקים כראש הפרקים • וכשורס סימן הפרק כאשר עינו הקורא תקוים
משורס • כדי שלא יחסר דבר בספר הקדוש והתתמד הוא •

שיר השירים • עד רסוטנו כרותים

פִּרְק א יִצְיָאוֹת הַשְּׁבֵרַת שְׁתֵּים שֶׁהֵן אַרְבַּע
בְּפָנִים וַיִּשְׁתֵּים שֶׁהֵן אַרְבַּע בַּחוּץ בִּיצְדֵי
הָעֵנִי עוֹמֵד בַּחוּץ וּבַעַל הַבַּיִת בְּפָנִים • פֶּשֶׁט
הָעֵנִי אֵת יָדוֹ לְפָנִים • וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל בַּעַל
הַבַּיִת • אִם שָׁנְטַל מִתּוֹכָהּ וְהוֹצִיא • הָעֵנִי
חַיִּיב וּבַעַל הַבַּיִת פֶּטוּר • פֶּשֶׁט בַּעַל הַבַּיִת
אֵת יָדוֹ לְחוּץ • וְנָתַן לְתוֹךְ יָדוֹ שֶׁל עֵנִי • אִם
שָׁנְטַל מִתּוֹכָהּ וְהִכְנִים • בַּעַל הַבַּיִת חַיִּיב •

והעני

וְהָעֵנִי פֶטוּר • פֶּשֶׁט הָעֵנִי אֵת יָדוֹ לְפָנִים
וְנָטַל בַּעַל הַבַּיִת מִתּוֹכָהּ • אִם שָׁנְטַן לְתוֹכָהּ
וְהוֹצִיא שְׁיֵיהֶם פֶּטוּרִים • פֶּשֶׁט בַּעַל הַבַּיִת
אֵת יָדוֹ לְחוּץ וְנָטַל הָעֵנִי מִתּוֹכָהּ • אִם
שָׁנְטַן לְתוֹכָהּ וְהִכְנִים שְׁנֵיהֶם פֶּטוּרִים • כִּי לֹא
יֵשֵׁב אָדָם לְפָנֵי הַסֶּפֶר סְמוּךְ לַמִּנְחָה עַד
שֵׁי פֶלֶל • לֹא יִבְנֶס אָדָם לְפִרְחֵץ וְלֹא
לְבוּרְסָקִי • וְלֹא לְאֹכֹל • וְלֹא לְדוֹן • וְאִם
הִתְחִילוּ אִין מְפָסִיקִין • מְפָסִיקִין לְקִרְיָאֵת
שְׁמַע וְאִין מְפָסִיקִין לְתַפְלָה • גִּי לֹא יִצְא
הַחֵיט בְּמַחְטוֹ סְמוּךְ לַחֲשֻׁכָה שְׁמָא יֵשֵׁב
וַיִּצְא • וְלֹא הַלְבָּלֵר בְּקוֹדְמוֹסוֹ וְלֹא יַפְלָה
אֵת בְּדִיו • וְלֹא יִקְרָא לְאוֹר הַנֵּר • בְּאַמֶּת
אָמְרוּ הַחֲזוֹן רוּאָה הֵיכָן תִּינּוֹקוֹת קוֹרְאִים
אֲבֵל הוּא לֹא יִקְרָא • כִּיּוֹצֵא בּוֹ לֹא יֵאבֵר
הַזֵּב עִם הַזֵּבָה מִפְּנֵי הַרְגֵל עֲבִירָה • דִּי וְאִדּוּ
מִן הַהֲלָכוֹת שְׁאָמְרוּ בַּעֲלֵי־רֵית חֲנֻנְיָה בֵּן
חִזְקִיָּה בֵּן גּוֹרִיוֹן כִּשְׁעָרוֹ לְבַקְרוֹ נִמְנוּ וְרַבּוֹ
בֵּית שְׁמַאי עַל בֵּית הַלֵּל וְשִׁמּוֹנָה עֶשֶׂר
דְּבָרִים גָּזְרוּ בּוֹ בַּיּוֹם • בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים

א"י

אין שורין דיו וסמנים וברשינים אלא כדי
 שישורו מבעוד יום ובית הלל מתירין :
 ו בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של
 פשתן לתוך התנור * אלא כדי שיהכירו
 מבעוד יום * ולא את הצמר לורה * אלא
 כדי שיקדוש העין * ובית הלל מתירין :
 ו בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות
 חיה ועופות ודגים * אלא כדי שיצודו
 מבעוד יום * ובית הלל מתירין * בית
 שמאי אומרים אין מוכרין נגכרי ואין
 טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי
 שיגיע למקום קרוב * ובית הלל מתירין :
 ו בית שמאי אומרים אין נותנין עורות
 לעבדן ולא כלים לכובס נכרי * אלא כדי
 שיעשו מבעוד יום ובכלן בית הלל מתירין
 עם השמש : ו אמר רבן שמעון בן גמליאל
 נוהגין חיו בית אבא שהיו נותנין בלי לבן
 לכובס נכרי שדשה ימים קודם לשבת
 ושזין אלו ואלו שטוענים קורות בית הבד
 ועגולי הגת : אין צולין בשר בצל וביצה

אלא

אלא כדי שיצולו מבעוד יום * אין נותנין
 פת לתנור עם השיכה ולא חררה על גבי
 גחלים אלא כדי שיקדמו פניה מבעוד
 יום * רבי אריעזר בן יעקב אומר כדי
 שיקרום התחתון שלה : יא משלשלין את
 הפסח בתנור עם השיכה ומאחיזין את
 האור במדורת בית המוקד * ובגבולין כדי
 שתאחוז האור ברבן * רבי יהודה אומר
 (אף) בפחמין כר שהוא :

אני חבצלת השרון שושנת העמים : כשושנה בין החוחים כן
 רעיתי בין הכנות : כחפוח בעצי היער כן דודי בין הכנים
 בצל המדתי וישכתי ופריו מתוק לחכי * הביאני אל בית היין
 ודגלו עלי אהבה

פיק כ במה מדליקין ובמה אין מדליקין *
 אין מדליקין לא בלכש * ולא
 בחוסן * ולא בכרך * ולא בפתילת האידן *
 ולא בפתילת המדבר * ולא בירוקה שעל
 פני המים * לא בזפת * ולא בשעוה * ולא
 בשמן קיק * ולא בשמן שרפה * ולא באליה *
 ולא בחלב * נהום המדי אומר מדליקין
 בחלב מבשר * וחכמים אומרים אחד
 מבשר * ואחד שאינו מבשר אין מדליקין

בו : כ' אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב *
 רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן
 מפני כבוד השבת * וחכמים מתירין בכל
 השמנים * בשמן שמשמין * בשמן אגוזים *
 בשמן צנונות * בשמן דגים * בשמן פקודות *
 בעטרן ובנפט * רבי טרפון אומר אין
 מדליקין אלא בשמן זית בלבד : ג' כר
 היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשוט *
 וכר היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת
 אהלים אלא פשתן * פתילת הבגד שקפלה
 ולא הבכה רבי אליעזר אומר טמאה היא
 ואין מדליקין בה * רבי עקיבא אומר טהורה
 היא ומדליקין בה : ד' לא יקוב אדם שזופרת
 שר ביצה * וימלאנה שמן ויתננה על פי
 הנר בשביל שתהא מנטפת * ואפילו היא
 שר חרס * ורבי יהודה מתיר * אבל אם
 חברה היוצר מתחלה * מותר מפני שהוא
 כלי אחר לא ימלא אדם קערה שמן
 ויתננה בצד הנר * ויתן ראש הפתילה
 בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה

מתיר

מתיר : ה' המכבה את הנר מפני שהוא
 מתירא מפני גוים * מפני לסטים * מפני
 רוח רעה * מפני החולה שישן פטור *
 כחם על הנר כחם על השמן כחם על
 הפתילה חייב * ורבי יוסי פוטר בכלן *
 חוץ מן הפתילה * מפני שהוא עושה פחם :
 ו' על שלש עברות נשים מתות בשעת
 לדתן * על שאינן זהירות בגדה ובחלה
 ובהדקת הנר : ז' ירשה דברים צריך
 אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם
 השכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר *
 ספק חשבה ספק אינה חשבה * אין מעשרין
 את הודאי * ואין מטבילין את הכלים *
 ואין מדליקין את הנרות * אבל מעשרין
 את הדמאי ומערבין וטומנין את החמין :

סמכוני באשישות רפרוני בתפוחים כי חולת אהבה אני :
 שמואלו תחת לראש וימינו תהבכני : השבעתי אתכם
 בנות ירושלם בצכאות או באידות השרה אם תעירו ואם תעוררו
 את האהבה עד שתחפץ : קול רודי הנח זה בא מרגל על
 החרים מקפץ על הנבעות :

פרק ג' פירה שהסיקוה בקש ובגבכא *
 נותנין עליה תבשיל * בגפת

ובעצים

ובעצים לא יתן עד שיגרוף או עד שיתן
 את האפר • בית שמאי אומרים חמין אבל
 לא תבשיל • ובית הלל אומרים חמין
 ותבשיל • בית שמאי אומרים נוטלין אבל
 לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין:
 • תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן
 בין מתוכו בז מעל גביו • כפח שהסיקוהו
 בקש ובגבבא הרי הוא כבירים • בגפת
 ובעצים הרי הוא כחנור : אין נוטנין ביצה
 בצד המחס בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה
 בסודרין • ורבי יוסי מתיר • ולא ישמיננה
 בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה :
 • מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון
 של צונן לתוך אמה של חמין אמרו להם
 חכמים אם בשבת כחמין שהוחמו בשבת •
 אסורין ברחיצה ובשתיה • ואם ביום טוב
 כחמין שהוחמו ביום טוב • אסורים ברחיצה
 ומותרין בשתיה • מוליאר הגרוף שותין
 הימנו בשבת • אנטיכי אף על פי שגרופה
 אין שותין ממנה : • המיחם שפנהו לא

יתן

יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו אבל נותן
 הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשירן •
 האלפס והקדרה שהעבירן מרתחין • לא
 יתן לתוכן תבלין • אבל נותן הוא לתוך
 הקערה או לתוך התמחוי • רבי יהודה
 אומר לכל הוא נותן • חוץ מדבר שיש
 בו חומץ וציר : • אין נוטנין כלי תחת
 הנר לקבל בו את השמן ואם נתנו מבעוד
 יום מותר • ואין גאותין ממנו לפי שאינו
 מן המוכן • מטלטלין נר חדש אבל לא
 ישן • רבי שמעון אומר כל הנרות מטלטלין
 חוץ מן הנר הדולק בשבת • נוטנין כלי
 תחת הנר לקבל נצוצות • ולא יתן לתוכו
 מים • מפני שהוא מכבה :

דומה רודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחד בתלנו
 משניה מן החלנות מציץ מן התרכים : ענה רודי ואמר
 די קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך : כי הנה הסתיו עבר הגשם
 חלף הלך לו : הנצנים נראו בארץ עת הומיר הגיע וקול התור
 נשמע בארצנו :

פרק ד במה טומנין • ובמה אין טומנין •
 אין טומנין לא בגפת • ולא בזבל •
 ולא במלח • ולא בסיד • ולא בחול • בין לחים

יבשים

יבשים * לא בתבן ולא בזגים * ולא
 במוכים * ולא בעשבים * בזמן שהן לחים *
 אבל טומנין בהן בשהן יבשים * טומנין
 בכסות * ובפירות ובכנפי יונה * ובנסורת
 של חרשים ובנעורת של פשתן דקה *
 רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה *
 כטומנין בשלחין ומטלטלין אותם * בגזי
 צמר ואין מטלטלין אותם * כיצד הוא
 עושה * נוטל את הכסוי והן נופלות * רבי
 אלעזר בין עזריה אומר קפה מטה על צדה
 ונוטל שמא יטול ואינו יכול להחזיר *
 וחכמים אומרים נוטל ומחזיר * לא כסהו
 מבעוד יום * לא יכסנו משתחשך * כסהו
 ונתגדה מותר לכסותו * ממלא את הקיתון
 ונותן לתחת הכר או תחת הכסת :

התאנה חנטה פניה והנפנים סמדר נחננו ריח קומי כך רעיתי
 יפתי ולכי לך . יונתי בחנוי הסלע כסתר המדרגה
 הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך
 נאוה . אהוו לנו שעדים שעדים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו
 סמדר . דודי די ואני לו הרעה בשושנים .

פרק ס במה בהמה יוצאה ובמה אינה
 יוצאה * יוצא הגמל באפסר *

ונאקה

ונאקה בחטם * ולברקים בפרמביא * וסוס
 בשיר * וכל בעלי השיר יוצאים בשיר *
 ונמשכים בשיר ומזין עליהן וטובדין
 במקומן : כ חמור יוצר במרדעת בזמן
 שהיא קשורה לו * זכרים יוצאין לבוב *
 רחלות יוצאות שחוזות * כבולות וכבונות *
 העזים יוצאות צרורות * רבי יוסי אוסר בכלן
 חוץ מן הרחלין הכבונות * רבי יהודה
 אומר עזים יוצאות צרורות ליבש * אבל
 לא לחלב * ובמה אינה יוצאה * לא יצא
 גמל במטוטלת * לא עקוד ולא רגול *
 וכן שאר כל הבהמות * לא יקשור גמלים
 זה בזה וימשוך * אבל מכניס חבלים לתוך
 ידו וימשוך ובלבד שלא יכרוך : י אין
 חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה
 לו * ולא בזוג אף על פי שהוא פקוק ולא
 בסלם שבצוארו * ולא ברצועה שברגלו *
 ואין התרנגולים יוצאין בחוטיין ולא ברצועות
 שברגליהם * ואין הזכרים יוצאין בעגלה
 שתחת האליה שלהן * ואין הרחלים

יוצאות

יוצאות חנונות • ואין העגל יוצא בגימון •
 ולא פרה בעור הקופר • ולא ברצועה
 שבין קרניה • פרתו של רבי אלעזר בן
 עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה
 שלא ברצון חכמים :

עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה דך דורי לצבי או
 לעפר האילים על הרי בתר • על משככי כלידות בקשתי
 את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו • אקומה נא ואסובבה
 בעיר בשוקים וברחבת אבקשה אח שאהבה נפשי בקשתי ולא
 מצאתיו • מצאנו השומרים הסככים בעיר את שאהבה נפשי
 ראתם :

פרק ו במה אישה יוצאה • ובמה אינה
 יוצאה • לא תצא אישה לא
 בחוטי צמר • ולא בחוטי פשתן • ולא
 ברצועות שבראשה • ולא תטבור בהן עד
 שתתפס • ולא בטוטפת • ולא בסנבוטין
 בזמן שאינן תפורין • ולא בכבול לרשות
 הרבים • ולא בעיר של זהב • ולא בקטרא •
 ולא בגזמים • ולא בטבעת שאין עליה
 חותם • ולא במחט שאינה נקובה • ואם
 יצאה • אינה חייבת חטאת • לא יצא
 האיש בסנדל המסמר • ולא ביחיד בזמן

שאינ

שאינ ברגלו מכה • ולא בתפילין • ולא
 בקמיע בזמן שאינו מן הממחה • לא
 בשריון • ולא בקסדא • ולא במגפים •
 ואם יצא אינו חייב חטאת • לא תצא
 אישה במחט הנקובה • ולא בטבעת שיש
 עליה חותם • ולא בכליאר • ולא בכובלת •
 ולא בצלוחית של פלייטון • ואם יצאה
 חייבת חטאת דברי רבי מאיר • וחכמים
 פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון •
 לא יצא האיש לא בסוף • ולא בהשת •
 ולא בתרים • ולא בארה • ולא ברמח •
 ואם יצא חייב חטאת • רבי אליעזר אומר
 תכשיטין הן לו • וחכמים אומרים אינן
 אלא לגנאי • שנאמר וכתתו הרבותם
 לאתים וחניתותיהם למזמרות • לא ישא
 גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה •
 בירית טהורה • ויוצאים בה בשבת • ככלין
 טמאין • ואין יוצאין בהן בשבת • יוצאת
 אישה בחוטי שער • בין משלה בין משל
 חברתה בין משל בהמה • בטוטפת

ובסנבוטין

Achodesc 34

לד

וּבְסִבּוּטֵיךָ בְּזִמְנֵי שֶׁהָיָה תְּפִילָּתְךָ בְּכַבּוּד
 וּבְפֶאֱהָ נִכְרִית לְחֶצֶר * בְּמוֹךְ שְׂבָאזְנָה *
 וּבְמוֹךְ שְׂבִסְנִדְרָה * וּבְמוֹךְ שֶׁהִתְקִינָה
 לְנִדְתָּהּ * בְּפִרְפֵּל וּבְגִרְגִיר מִלֶּחֶ וּבְכֵל דָּבָר
 שֶׁתִּתֵּן לְתוֹךְ פִּיהָ וּבְלִבָּד שֶׁלֹּא תִתֵּן לְכֶתֶחֱלָה
 בְּשַׁבָּת * וְאֵצְנֵפֶל לֹא תִחְזִיר * שֵׁן תוֹתֵבֶת *
 וְשֵׁן שֶׁל זֶהָב * רִבִּי מֵתִיר * וְחֻכְמִים אוֹסְרִים :
 וְיוֹצֵאִין בְּסִלְעַ שְׁעַר הַצִּיּוֹנִית * הַבְּנוֹת קֶטְנוֹת
 יוֹצֵאוֹת בְּחוּטֵיךָ * וְאֵפִילוֹ בְּקֶסֶמִין שְׂבָאזְנֵיךָ *
 עֲרֵבִיּוֹת יוֹצֵאוֹת רְעוּלוֹת * וּמְדִיּוֹת פְּרוּפוֹת *
 וְכֹל אָדָם אֵלֶּא שֶׁדִּבְרוּ חֻכְמִים בְּהוּוֹה :
 פּוֹרְפֵת עַל הָאֶבֶן * וְעַל הָאֲגוּז * וְעַל
 הַמְּטָבַע * וּבְלִבָּד שֶׁלֹּא תִפְרוֹף לְכֶתֶחֱלָה
 בְּשַׁבָּת : * הַקֵּטֵעַ יוֹצֵא בְּקַבְּ שֶׁלּוֹ דְבָרֵי
 רִבִּי מֵאִיר וְרִבִּי יוֹסִי אוֹסֵר * וְאִם יֵשׁ לוֹ
 בֵּית קְבוּרָה כְּתוּבִים טָמֵא * סְמוּכוֹת שֶׁלּוֹ
 טָמֵאִין מִדְּרָס וְיוֹצֵאִין בְּהֵן בְּשַׁבָּת * וְנִכְנָסִין
 בְּהֵן בְּעֶזְרָה * כֶּסֶף וְסְמוּכוֹת שֶׁלּוֹ טָמֵאִין
 מִדְּרָס וְאִין יוֹצֵאִין בְּהֵן בְּשַׁבָּת * וְאִין נִכְנָסִין
 בְּהֵן בְּעֶזְרָה * אֲנִקְטְמִין טְהוּרִין וְאִין יוֹצֵאִין

בהן

בְּהֵן : * הַבְּנִים יוֹצֵאִים בְּקִשְׁרִים * וּבְנֵי מְלָכִים
 בְּזוּגִין * וְכֹל אָדָם * אֵלֶּא שֶׁדִּבְרוּ חֻכְמִים
 בְּהוּוֹה : * יוֹצֵאִין בְּבִיצַת הַהֶרְגוֹל וּבִשְׁן
 שׁוּעַל וּבְמִסְמַר מִן הַצֵּיטָה מִשּׁוּם רְפוּאָה
 דְּבָרֵי רִבִּי מֵאִיר * וְחֻכְמִים אוֹמְרִים (כ"ה דְּבָרֵי
 רִבִּי יוֹסִי * וְרִבִּי מֵאִיר אוֹמֵר) אֵף בְּחוּל
 אֶסוּר מִשּׁוּם דְּרָכֵי הָאֱמֹרִי :

כְּמַעֲטָ שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמִּצַּאתִי אֶת שֶׁאֲהַבֶּה נַפְשִׁי אֲחֻתִּיו
 וְלֹא אֲרַפְנוּ עַד שֶׁהִכִּיאתִיו אֶל בֵּית אִמִּי וְאֶל חֲדָר
 הַיְּהוּדִים : הַשְּׁבַעְתִּי אֲחֵכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּצַכּוֹת אוֹ כְּאִילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִינָן וְאִם תַּעֲזִירֵנָן אֶת הָאֲהַבָּה עַד שֶׁתַּחֲפִץ : מִי
 זֹאת עֵלָה מִן הַמְּדַבֵּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מִקְטֵרֶת מֵר וּלְבֹנָה מִכֹּל
 אֲבָקָה רוֹכֵל : הֵנָּה מִטְתּוֹ שֶׁלְּשִׁלְמָה שִׁשִּׁים גְּבִירִים סָבִיב לָהּ
 מִנְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל :

פִּיק * כָּלֵךְ גְּדוֹל אֲמָרוֹ בְּשַׁבָּת * כָּל הַשּׁוֹכֵחַ
 עֵקֶר שַׁבָּת * וְעֵשָׂה מְלָאכּוֹת
 הִרְבָּה בְּשַׁבָּתוֹת הִרְבָּה אֵינוֹ חַיִּיב אֵלֶּא
 חֲטָאת אַחַת * הַיּוֹדֵעַ עֵקֶר שַׁבָּת וְעֵשָׂה
 מְלָאכּוֹת הִרְבָּה בְּשַׁבָּתוֹת הִרְבָּה חַיִּיב עַל
 כָּל שַׁבָּת וְשַׁבָּת * הַיּוֹדֵעַ שֶׁהוּא שַׁבָּת
 וְעֵשָׂה מְלָאכּוֹת הִרְבָּה בְּשַׁבָּתוֹת הִרְבָּה
 חַיִּיב עַל כָּל (אָב) מְלָאכּוֹה וּמְלָאכּוֹה *

העושה

העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת
 אינו חייב אלא הטאת אחת : כ אבות
 מלאכות ארבעים חסר אחת הזורע והחורש
 והקוצר והמעמר הדש והזורר הבורר
 הטוחן והמרקד והלש והאופה הגוזז
 את הצמר המלבנו והמנפצו והצובעו
 והטווה והמיסק והעושה שתי בתי
 גרין והאורג שני חוטין והפוצע שני
 חוטין הקושר והמתיר והתופר שתי
 תפירות הקורע על מנת לתפור שתי
 תפירות הצד צבי השוחטו והמפשיטו
 המולחו והמועבד את עורו והמוחקו
 והמתכו הכותב שתי אותיות והמוחק
 על מנת לכתוב שתי אותיות הבונה
 והסותר המכבה והמבעיר המכה
 בפטיש המוציא מרשות לרשות הרי
 אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת :
 ו ועוד ברל אחר אמרו כל הכשר להצניע
 ומצניעין כמותו והוציאו בשבת חייב עליו
 הטאת וכל שאינו כשר להצניע ואין
 מצניעין

מצניעין כמותו והוציאו בשבת אינו חייב
 אלא המצניעו : ה המוציא תבן במלא פי
 פרה עצה במלא פי גמר עמיר במלא
 פי טלה עשבים במלא פי גדי ערי שום
 וערי בצלים לחים כגרוגרת יבשים במלא
 פי גדי ואין מצטרפין זה עם זה מפני
 שלא שוו בשיעוריהן המוציא אוכלים
 כגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם זה
 מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן
 וגרעיניהן ועוקציהן וסוכן ומרסנן
 רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים
 שמתבשלות עמהן :

כלם אחוי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
 בלילות אפריון עשה לו המלך שרמה מעצי הלכנון :
 עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף ארבה
 שעטרה לו אמו ביום חתנתו וכיום שמחת לבו

פרק ט המוציא יין כרי מזינת הכוס חלב
 כרי גמיעה דבש כרי לתן
 על הפתית שמן כרי לסוך אבר קטן
 מים כרי לשוף בהם את הקילור ושאר
 כר המשקין כרביעית וכל השופכין
 כרביעית

בְּרַבֵּיעֵית רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּלן בְּרַבֵּיעֵית
 וְלֹא אָמְרוּ כִּי הַשִּׁיעוּרִין הָלְלוּ אֶלֶּא
 לְמַצְנִיעֵיהֶן: כִּי הַמוֹצֵיא חָבֵל בְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 אֵין לְקוּפָה: גַּמִּי בְּדֵי לַעֲשׂוֹת תִּלְדֵּי לְנֶפֶשׁ
 וְלִכְבָּרָה: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּדֵי לִישׁוֹר
 מִמְּנוּ מֵדַת מַנְעֵר לְקַטֵּן: גַּיִר בְּדֵי לְכַתּוּב
 עָרִיו קֶשֶׁר מוֹכֵסִין וְהַמוֹצֵיא קֶשֶׁר מוֹכֵסִין
 חַיִּיב: גַּיִר מִחוּק בְּדֵי לְכַרּוֹךְ עַל פִּי צְלוּחִית
 קַטְנָה שֶׁר פְּלִיטוֹן: עוֹר בְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 קַמִּיעַ: קֶלֶף בְּדֵי לְכַתּוּב עָרִיו פֶּרֶשָׁה קַטְנָה
 שֶׁתִּפְרִיזִין שֶׁהֵיא שְׁמַעֵי שְׂרָאֵל: דּוֹכְסוֹסְטוֹס
 בְּדֵי לְכַתּוּב מִזוּזָה: דִּין בְּדֵי לְכַתּוּב שְׁתֵּי
 אוֹתִיּוֹת: כְּחוֹל בְּדֵי לְכַחוֹל עֵין אַחַת:
 דֶּבֶק בְּדֵי לִיתֵן גְּרֵאשׁ הַשְּׁבִשְׁבַת: זַפֵּת
 וְגַפְרִית בְּדֵי לַעֲשׂוֹת נֶקֶב: שַׁעוּהָ בְּדֵי לִיתֵן
 עַר פִּי נֶקֶב קַטֵּן: חֶרְסִית בְּדֵי לַעֲשׂוֹת פִּי
 כּוֹר שֶׁר צוֹרְפֵי זָהָב: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּדֵי
 לַעֲשׂוֹת פֶּטְפוּט: סוּבִין בְּדֵי לִיתֵן עַר פִּי
 כּוֹר שֶׁר צוֹרְפֵי זָהָב: סִיד בְּדֵי לְסוֹר אֶצְבַּע
 קַטְנָה שְׁבַבְנוֹת: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּדֵי

לעשות

לַעֲשׂוֹת כִּלְכוּל: רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר בְּדֵי
 לְסוֹר (כ"ט לַעֲשׂוֹת) אֲנִדִּיפִי: אֲדָמָה כְּחוֹתֵם
 הַמְרַצּוּפִין דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא: וְחַכְמִים
 אוֹמְרִים כְּחוֹתֵם הָאִיגְרוֹת: זָבֵל וְחוֹר הַדֶּק
 בְּדֵי לְזַבֵּל קֶלֶח שֶׁל כְּרוּב דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא:
 וְחַכְמִים אוֹמְרִים בְּדֵי לְזַבֵּל בְּרִישָׁא: חוֹר
 הַגֶּס בְּדֵי לִיתֵן עַר מְלֵא כַף סִיד: קֶנָּה
 בְּדֵי לַעֲשׂוֹת קוֹלְמוֹס: וְאִם הָיָה עֵב אוֹ
 מְרוֹסֵס בְּדֵי לְבִשֵׁל בּוֹ בִּיצָה קֶלֶח שְׁבַבִּיצִים
 טְרוּפָה וְנִתְוֹנָה בְּאַדְפָּס: עֵצִים בְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 תְּרוּד: רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּדֵי לַעֲשׂוֹת
 מִמְּנוּ חֶף: זְכוּכִית בְּדֵי לְגְרוֹר בּוֹ רֵאשׁ
 הַכְּרֶכֶר: צְרוֹר אוֹ אֶבֶן בְּדֵי לְזִרוֹק בְּעוֹף:
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר בְּדֵי לְזִרוֹק
 בְּבִהֶמָּה: חֶרֶס בְּדֵי לִיתֵן בֵּין פְּצִים לְחִבְרוֹ:
 דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה: רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר בְּדֵי
 לְחַתּוֹת בּוֹ אֵת הָאוֹר: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בְּדֵי
 לְקַבֵּל בּוֹ רַבֵּיעֵית: אָמַר רַבִּי מֵאִיר אֵף עַל
 פִּי שְׂאִין רֵאִיָּה לְדַבֵּר זָכַר לְדַבֵּר: שְׁנֵאמַר
 וְלֹא יִמְצָא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לְחַתּוֹת אִשׁ

מיקור

**מִיקוּד * אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשֵּׁם רֵאִיָּה *
וְלַחֲשׂוֹף מִים מִגָּבֵא :**

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך
בעדר העוים שנלשו מהר גלעד : שניך בעדר הקצובות
שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם : כחוט
השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלה הרמון רקתך מבעד
לצמתך : כמגדל דוד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי
עליו כל שלטי הנבורים :

ואחר האכילה מומרין אלו הפזמונים לכבוד שבת קדש

פזמון סימן אני אברהם חזק

אֶרֶץ ורום הכרמס * כה"א כראס * כלי עמל אל המלחם * ארון עולם
זור נשואס * שבת כיום השבת : (ארון) נקי כפס ועסור * מאור
סנאור * כלתי תומר קודס שאור * כראשית הכל כרא אור * כיום אחר נשבת :
(כראשית) יתדיו כלי נשים * עשה שמוס * כלתי עזר וידים * המכדיל כין
מוס למוס * כיום שני נשבת : (המכדיל) אל וולר עולמיו כו"ה * המלוא
סו"ים * שקולאף מארץ פרוס * גור אומר וכן סיס * כשלישי נשבת : (גור)
כלי און כלי נכורות * יאר האורות * לאור ולהלמיס פירות * גור ונתלו
מאורות * כרכועי נשבת * (גור) רה כח אלי אכוסו * ארוממקו * כל נפש
תיה המלואף הוא * כל עוף כנף למינסו כתמישי נשבת : (כל) האל חי נמלך
כהומו * כנפשות עמו * וכרא ארס כללמו * השליטו על כל עולמו * כיום
שני נשבת : (השליטו) מלכי השלים כל מלאכתו * כיום שכתו * ווקדש ויכרך
אחת * על כן ושמרו ארתו * ישראל את השבת : (על) חזק הוא וכרא עליון :
נעלם מרעיון * מהר וכנה סר ליון * וינחל עם דל ואכיון * עולם שכולו
שבת : (וינחל)

סימן אני אברהם חזק

אֶרֶץ מו הקשק ושלים * ארץ ושמים כלם נשבת * כו כוחרים עמו כולם *
לכן ויכו לעולם שכולו שבת : (ושאפים וכוחים כהלכות * השע
ושלשים מלאכות נשבת * משלומים מתה כרכות : (לכן ויכו) יואפים שיעור
נכולוס * אלאפים אמה רגליהם נשבת * חון מארבע אמות שלהם :
(לכן ויכו) ארבע רשויות ספורות * הן חן כמשנס סדירות נשבת * ורין
ערוכי תורות : (לכן ויכו) בולעום על שתי ככרות * כמפות המפוארות
נשבת * וכנס כל מינו פירות : (לכן ויכו) רלוס לכל תענוגים * כשר שמן
עופות ורגים נשבת * שמנים ולק רגלים : (לכן ויכו) הן מדליקין המנורה *
כשמן זיה זך וכרס נשבת * זוכים כניסה לתורה : (לכן ויכו) מרחיקין כל
מינו סקורה * אף דבור סקורה נשבת * וגם כל מאנסם זרם : (לכן ויכו)
חזק

**חזק אל גדול וכורף * מורוד נשמה ותורה נשבת * לכנו כנו הנבורים :
(לכן ויכו)**

פזמון אחר קדום

צור משלו אכלנו כרכו אמוני * שכענו וסוחרנו כדכר ה' : חזן את עולמו *
דוענו אכינו * אכלנו מלחמו * ומוינו שתינו * על כן כודס לשמו *
ונהללו כפניו * אמרנו ועיכנו * אין קדוש כה' : (צור) כשור וקול תורה *
ככרך לאלהינו * על ארץ תמדה * שהתחיל לאכותינו * ומוזן ולירה * השביע
לנפשו * חדרו נכר עלונו : ואמת ה' : (צור) רחס כסדרך * על עמך
צורנו * על ליון משכן ככורך * וכול כות הפארתנו * וכן דוד עכרך * יכא
וונאלכו * רוח אפיו * משיח ה' : (צור) יכנה המקדש * עיר ליון תמלא *
ושם כשור שיר קדש * וכרננה שם נעלה * הרחמן הקדש * יתכרך ויהעלם *
על כוס וין מלא ככרכת ה' : (צור)

והמשכיל כסדר הכוונה וכוון קודם כרכת המזון שם הוי"ה וי"ד ה"י וי"ו
ה"י העולמים ז"ח עם כ' כוללים ק' כרכות ולכן קודם ואמר אלם מ"ק
ש"ח שלהם השמות הכו' :

וכתי כחגוי הסלע כסחר המדרגה הראינו את מרחיק השמיעוני את קולך כו
קולך ערב ומרחיק נאום : הבלנים כראו כארץ עת הזמיר הנביע וקול סהור
נשמע כארלנו : (תכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דוככ שפתי ישנים :
הכויאני אל כות חיון ורגלי עלי אהבה :

שם ע"ב

שקני מנשקות פסו כו טובים דודיך מיון : (תכך כיון הטוב הולך לדודי
למישרים דוככ שפתי ישנים : דודי את ואדים דגול מרכנס : דאך יפס
רעיתי חך יפה עיניך וינים : דודי גלילי זככ ממלאים כרששים מעויו עשה
שן מעלפת ספורים : (תכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דוככ שפתי
ישנים : יפה את רעיתי כתרלס נאום כירושלם אימם ככדגלות : (תכך כיון
טוב הולך לדודי למישרים דוככ שפתי ישנים : דאך יפס רעיתי חך יפה
עיניך וינים מבעד ללמתך שערך בעדר העוים שנלשו מהר גלעד : יסי שם
ה' מכורך מעתה ועד עולם :

אחר כך ואמר מזמור ע"ו

לבני קרח מזמור שיר יסודתו כהררי קדש : אוחה ה' שערי ליון מכל
משכנתו יעקב : כככרות מרכר כך עיר האלהים סלם : אכזכר רחב
וככל ליודעו חנה פלשה וזור עם כוש זה וילד שם : ולליון ואמר איש ואיש
וילד כס וסוף ויכנה עליון : ה' יספור ככתוב עמוס זה וילד שם סלם :
שרים כקוללים כל מעויו כך :

דיני ברכת המזון ושאר ברכות הנהנין

א כתב כס' חסידים מנשה נא' סמה ונתגלה כחוס לא' מקרובו וא"ל
ככ"י דיני אותי על שלא הייתי מדקדק לברך כל הברכות בכונת
לה Achodesc 35 **לה**
הלכ

הלכ: ב טעמא דאין עוקרין רסה והחליטו בי"ט שחל בשבת כמו שעוקר ישמה
משה לפי שפ"י לנו נחליין אס נשמרנו והוא בקשה שינאלנו בזכותו . הרד"א :
ג גדול העובד אמן יותר מן המכרך ומה שזק' ה' ממעשה דקדק וכיסה ומייבד
ר"ג ליתן ו' והובים עיין מ"ס הר"ן סו"פ החובל ועיין להרב ז"ל לאות ב' ולדעתי
הקו מעיק' ליתא דכבר פשוט הוא שז' בכלל בולע ברוך ואין לענות אחריו אמן
וכמ"ס מור"ס ב"א ח"כ ס"ג וכבר פתח אכלי ענין זה באורך והבאתי ראיה
לפסק מור"ס הכ"ל מגמרא דברכות דכ"ג לדעת רש"י סס ואכמ"ל : ד בשבת
ובי"ט יאמר מגדול בחירק תחת מ"ס ובחול יאמר מגדיל וסי' חדש ושבת קרוא
מקרא : ד ברכת הטוב והמטיב ביבנה תקנה על הרוני ביתר והמעשה הובא
בפ"ג נ' שאכלו יע"ש וברכות האחרות תקנים משה יהושע דוד ושלמה כ"א תקן
ה' . הרד"א : ו תאנים והבטיחים וכדומה שרגילים לאכול בסעודה יחד עם
גבינה עיין להרב ז"ל שסביא מחלוקת בזה והעלה דהיותר נכון לברך קודם
נט"י על חתיכה מהם ע"ד לאכול חוץ הסעודה ויולא מכל הספיקות ז' מים
לרופים היכא שלא שטה קודם סעודה עיין בבא"ה סקע"ד שסביא כמה פוס'
לברך והעט"ו כתב ל תנו על השלחן בשעת המוליא והמוליא פוטר ואל' עשה
כן יטבול בו הפת ועיין ז"ל שס : ד מה שסביא לשתות מים לרופים קודם
סעודה ואוכלים קלת דנים וכו' ולא לברך כתב הרב זרע יעקב דהמלהג כדן
ואינו וותר למ"ס האר"י ע"מ ששטה רביעית מים קודם הסעודה וכמ"ס
הבא"ה סקע"ד . מח"כר . מכאן תוכחת מגולה לכמה אנשים המעבירים
קיוהא דמים לרופים בחתיכת פת שיעור כבינה ויותר וזינס חוששים לזה כלל
שרי אתה רואה בעינוך דחששו על דנים המעבירים קיוהא כנו' אס יברך ח"ל
וכ"ס פת דחייב נט"י והמוליא וב"המו זה ראיתי בכמה מקומות באנשים חכמים
בעיניהם ושאריו להו מארריהו גם שים טעם לית להו כ"א דוקא כן ראינו
לגדולים ממנו זה אינו מספיק אס המנהג בטעות וגם ח"א שס נזהרים לאכול
שחות מכיית אסור לעשות כן לפני המון העם הרואים שאלל לא יעשו עמו
חשבון כמה אכל אלא מכיון שראו הפז בידו הם עושים כמוהו ואוכלים פת
שלא אס הם רעבים כמו שראותו רעה זו חולה אשע"כ דב"ז מוטל על מי
שראוי למחות וכו' יטול קורתו ויוכיח על שבתם : ט אס שטה ינות הרבה
מברך על כ"א הט"והמ . שכן"הנ . וכתב ה"ד טוב להקיר מן השלחן ויין ויברך
על הב' עכ"ל . ז"ל : י מ"ס מור"ס בסקע"ה דאע"ג דח"ל עוד מן האין ברוך .
עיין להכנ"הנ דכתב דראוי לנהוג שלא לברך כי אס דוקא ביט לו מן הא' .
ז"ל : יא אס היו מוכנים לבא לפניו אפי' אינם על השלחן ב' מיני יין לא
יברך הט"והמ . היו מוכנים לפניו אפילו דעתו לשחות מב' יברך הט"והמ .
ז"ל : יב אס שטה היטן תחלה אין לברך על השתם עד שידע גדלוי שהוא
טוב מהיטן . סס : יג ספק אס הוא טוב מהא' ח"ל וכלם הדשים או ישנים
מברך . סס : יד בבית האכל אינו מברך הט"והמ אבל בין המלרי' וכליל פסח
בכוסות דחובה יברך הט"והמ כ"כ מנ"א סקע"ה וכן העלה ברכ"י וז"ל :
טז נמר דעתו שלא לשחות יותר בענין דלר"ך לחזור לברך בפ"הנ כסנמלך
לשתות ור"ג לשתות יין אחר ח"ל לברך הט"והמ דמקום דשייך בפ"הנ פ"ה

כאן לכאן זהו שיש בעולם כן העלו כל האחרונים והכי אס באורך ברכ"י ז"ל לא :
טז אס בירך על פת בפ"הא יולא . הרמ"ע ז"ל אס משס שו"ב יע"ש . וכן אס
בירך במ"מ יולא . סס : יז כוס בר"מו לר"ך שיטעמו כלל לכן בסעודות גדולות
דסס מסופקים אס ישאר בכוס כדי לטעים כשיגיע אליהם יברכו דהוי נמלך
כיון ללא בריר להו וע"כ אסור להפסק קודם אחד מהמסובים קודם שיטעם ברכה
אחרונה מפני המברך דאס יפסיק בדבור הוי נמלך וז"ל בפ"הנ . ז"ל : יח בר"המו
לאורייתא לענין מי ששכח חזור דספי' דאו' לחומר אן הוא פשוט שכח"הנ ז"ל לא :
יט אס שכח להזכיר שבת או יו"ט אס כזכר קודם שהתחיל ברכת הט"והמ יאמר
בשבת ברוך אתה וכו' שנתן שבתה למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות וברית
קדש בתי מקדש השבת . ובי"ט אומר ברוך אתה וכו' שנתן ימים טובים לעמו
ישראל לששון ולשמחה את יום חג (פלוני) הזה בא"י מקדש ישראל והומנים אס
הוא שבת וי"ט או ר"ח כולל ב' בברכה ח' : כ בר"ח אס שכח אלהינו יאמר
ברוך שנתן לעמו ישראל לזכרון בלא סס ומ' ואס התחיל כבר הט"והמ לא יחזור
ויכללו בהרחמן כמו על הכסים : כא אילני סרק (כגון מה שקורין בערבי
בליט אינואס יבאק) וכדומה שסס תשובים מלך עלמן מרן סר"ג כ' דמברך
שהכל והאר"י ז"ל היה נוהג לברך בפ"הע וכן עמא דבר . ברכ"י יע"ש :
כב אסור לעשות מלאכתו בעודו מברך סקע"ג ועיין בבא"ה סס : כג אין לענות
ב"ס וכו' תוך ברכה שהוא יולא בה ידי חובתו דהוי הפסק . הרב משה יהודה
סקע"ד ועיין בברכ"י שכתב דכחן לזיזר אך אין למחות ביד המברכין ב"ס וב"ש .
יע"ש : כד קיסוףין וחזרת אי תשיבי במה"ס עיין להגו"ר . וז' לא כתב לבנין
מעשה שמעתי וראיתי כמה גדולים מברכין עליהם תוך הסעודה וכן אנו עושים
מעשה בכ"י וכן ראיתי להרב ברכ"י . ואס אכל תוך הסעודה בפת לא יברך .
עכ"ל בקיבור : כה על ארופי שהוא מי ענבים שנתבשל ונקפא יברך שהכל .
מ"כ סר"ב : כו גרעיני הפירות קלויים מברך שהכל מספק . ברכ"י :
כז קפארי מברך עליהם בפ"הע . ברכ"י : כח קא"פי או ג' יקולאטי מברך שהכל
אבל גרעיני הקא"פי אחר שקלו באס מברך בפ"הא . ברכ"י ומח"כר : כט אס
בירך על היין בפ"הע יולא . הרמ"ע שו"ב : ל אס נתן מרק עם מי ליומונים
לרפואה מברך עליו ברכה הראויה לאותו דבר ופוטר המרק ליקוטי כ"י במ"כ :
לא האוכל חלמן בינה נמות שהוא חי יברך . מח"כר : לב על הפרישול יברך
שהכל ואס בירך בפ"הא יולא : לג בירך בג"ר תחלה ושטה מים ואחריו שהכל
כתב מ"ך דיילא והרב עלמו משס הרמ"ע כחר"ז כתב ללא יולא . גם סס סר"ה
חור : לד אין לברך על הקא"פי לאחריו כלל אף שמכחו להטטן דבטלה דעמו
אכל כ"א . ברכ"י : לה אס בירך על התפוח לאחריו על העץ יולא . מח"כר .
וכן אס בירך תפלה במקום בפ"הע על העץ יולא . שו"ב משס הרמ"ע : לו אכל
בש"י ברכה אחרונה ומכפ הקיאים אין לברך על הנלת רגונו . ברכ"י : לז אורז
תחלה במ"מ ואחריו ככ"ר וסי' אמן ארוז מונות נפשות : לח אס בירך על יין
או תמרים על המחיה יולא אבל תאנים לא יולא . ברכ"י ומח"כר ומ"ך :
טז קליפי הפרי מברך ב"ש בשמים . מח"כר : ט על מי אוהאר ואתרוג

ונארהנא וכדדומה מברך עלי בשמים • ברכ"י מח"בר : מא פרה נארהנא
 ולמוליס עלי • מח"בר : מב הא בירך על ברכת הרוח שהכל לא ילא •
 ברכ"י : מג על קלאוו הנק' בערבי עוד אנוור מברך בורה מיני בשמים ומ"ס
 כס"ע לברך רט"כ ט"ס • ברכ"י : מד הדס של מלוה הסור להרוח בו אה"כ
 התנה • ברכ"י : מה הממשמש באתרון ונסאר הרוח בידו אין לברך על אותו
 רוח שאין לו עיקר • ברכ"י : מו מותר להרוח בורד הדס שנתלש ביו"ט בלי
 טלטול בידו • מח"בר : מז על אלחאבאק יברך מיני מספק • שו"ב : מח האס
 בירך על מין עץ עשבי לא ילא • ברכ"י : מט קנה דבר הראוי לפשות ממנו
 כגד חדש אין לברך שהחיינו • מח"בר : נ הכלים שמברך עליהם שהחיינו בין
 של מלכות בין לתשמים כל ששמה בהם • שו"ב : נא כסוגיע למלאת שבעים
 טנה יברך שהחיינו בלי סס ומלכות • מח"בר : נב ממון נכסיו מלוג שמנסת
 לו אשמו וברך הט"זה • מח"בר : נג ראה דבר שמברכין על ראייתו מתוך
 זכוכית שחלון יכול לברך • וכן הרוחה מלך בספינה קטנה והיא מכוסה יברך •
 ברכ"י : נד האס רואה קברי ישראל דרך חלון ביתו לא יברך • ברכ"י :
 נה כשויס ירו על הקבר יאמר ונתן ה' וגו' ט"ו תיבת כמנין קצרי הוד
 ויסיס יד שמאל דוקא ברכ"י : נו פירות הדומים כמין א' יוש מהן מתחילת
 הקיץ ויש מהם בסופו י"ל שהחיינו • בר"י : נז ברכת היוצא בימי ניסן לא
 שייבא רק בימי ניסן ומה"ט על פרחי שקדים או חילנות אחרים יכול לברך •
 בר"י : נח מה שנוהגין לשתות קאווי אחר בר"מו א' נסטר מכרכה א' א"ל
 עיין מ"ס הב"ה"ט ס' קצ"ד וה"ד האס יש כוס קידוש אחר בר"מו או תשיב
 ברכת הכוס של בר"מו לפטור ברכתו לברכת קאווי כיון שלא ברכו ברכה
 אחרונה אבל א"ל יש כוס ודאי דל"ל : נט בענין משקה אס פ טר את האוכל
 אס לא עיין מ"ס הרב גר"א ח"ה כלל ד' שמזר"ס ויטאל כתב דאניה פוטרת
 והוא חלק עליו והעלה דפוטרת וכן נמי מהר"י הלוי מסכים עמו ות"ה ס'
 ל'או מור"ס סימן רי"ב הביא דבריו והרב ז"ל לא חלק עליו וכתב דדדון ת"ה ס'
 הוא בטעל ועיקר דהיינו דהשתיה היתה עיקר אכנ אס כ' שויס ז"ל לברך
 וב"כ בברכ"י כ"ו הוכח בז"לא סס : ס על המרסאפאן כמה דעות יש בדבר מה
 ברכה שייך בהם כיון שהם כתושים ועיין מ"ס הרב אד"א ז"ל בספר מעין גנים
 דמברך שכל וכן יש לנהוג כי בח"ס אנו רואים שנשנית לורת השקדים הנעשים
 וגם טעמים מרוב סוקאז ודברים אחרים המערבים בהם מל' הלח העשוי
 למטה זה הוא בסיס וטעל לנביה וע"כ ראוי להודות לברך שהכל : סא הגומל
 מי שיש לו חולי טירסוייאה הנק' בל' ערבי חממא לא יברך עד שיתרפא לגמרי •
 כן מסיק באהל יוסף שכן עמא דבר ובסדה הארץ כתב בה לו ג' פעמים לריך
 להמתין ג' עונות שלא בא עליו ואחר כך יברך וכ"ז אנה אס נסל למשכב אבל
 כל"ז אין בלרך • וכן אין לברך על חולי העינים כן העלה בול"א אות ב' ועו"ס
 וכן העלה בברכ"י :

קודם ברכת המזון של כל סעודה ועול ידו למוס אחרונים ויאמר כוסה זס
 ירי אסחי אנא' לגבי חר מנא' לסטרא חורינא' דלית בה ממשש' :
 אומן

אומן בתלתא בבבא דברכתא' לעלה עלתא' עתיקא קדישא' :
 קודם ברכת המזון ולמור על שלתנו תנ"ך ומשנה ונמלא ופקא מסוסר
 הקדוש דבר יוס כיומו כאשר נדפס כספר תקון סעודס :

סדר ברכת המזון

כשכת אומרוס מזמור שיר ליוס השכת וה' מלך שסוף כערכית של שכתואתכ"א
 למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
 אתנו סלה : דדעת בארץ דרפך בכל גוים ישועתך :
 יודוך עמים אלהים יודוך עמים כבם : ישמחו וירננו לאמים כי
 תשפט עמים מישור וקאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים
 אלהינו : וברכנו אלהים וייראו אותו כד אפסי ארץ :

אברכה את ה' ככל עת חמיר תסלקו כמי : סוף דבר הכל כשמע את
 סאלתיוס ויא ואת מלותיו שמור כו זס כל הארס • תסלת ה'
 ידבר פי ויכרך כל כשר סס קדשו לעולם ועד : וודבר אלני זס ססלקו אשר
 לפני ה' :

קודם ברכת המזון ויאמר זו סתפלס

לשס יחוד קכ"ס ושכינתיה כתיילו ורקומו ורקומו ודחילו לחד ש י"ס
 כו"ס כותודא שלים כשס כל ישראל על ירו ססוף עמור ועלס : סכני
 מוכן ומזומן לקיים מלות עשס של ברכת המזון סנאמר ואלכלת ושכעת וברכת
 את ה' אלסיך • ווסו כועס ה' אלתיכו וגו' :

אס סמסוכין שלסס ויאמר סמכרך

נברך שאכלנו משלו : ועונין סמסוכין ברוך שאכלנו משלו ובטובו
 הגדול חיינו : יתור סמכרך ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול
 חיינו : ואס סס עשרה או וותר ויאמר סמכרך
 נברך אלהינו שאכלנו משלו : ועונין סמסוכין ברוך אלהינו
 שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו : ויתור סמכרך ברוך אלהינו
 שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו :
 ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי ער :

קודם כרכת המזון וכיון כד' כרכותיו ד' עולמות ססס אלויות כרוס יורס
עשה כנגד סס תו"ס לסוריד השפע מלמעלה למטה * (וכרכה ראשונה וכיון
אצילות י יור הו יור הו) * וסוריד מתחיל מכאן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הוננו ולא ממעשינו
המפרנסנו ולא מצדקותינו המעריף טובו עלינו * הון
אותנו ואת העולם כלו בטובו כהן בחסד בריוח וברחמים נותן
להם לכל בשר כי לעולם חסדו * וטובו הגדול תמיד לא חסר לנו
ואר יחסר לנו מזון תמיד לעולם ועד כי הוא זן ומפרנס לכל *
ושלחנו ערוך לכל * והתקין מתירה ומזון לכל בריותיו אשר
ברא ברחמיו וברוב חסדיו באמור * פותח את ידך ומשביע
לכל חי ציון * ברוך אתה יהוה הון (ברחמיו את הכל *
על ארצנו ועל נחלת אבותינו) נודה דך יהוה אלהינו על

שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה (סגסו לא
חאמרנס ברית ותורה) חיים ומזון * על שהוצאתנו מארץ מצרים
ופדיתנו מביט עברים * (סגסו לא חאמרנס ועל בריתך שחתמת
בבשרנו ועל תורתך שלמדנתנו) ועל חקי רצונך שהודעתנו
ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו *

כתוכס וכפורס אומרוס

על הנסים ועל חפרקן ועל הנכורות ועל המשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמור שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה *

לתוכס

בימי

לפורס

מתתירה בן יחנן כהן גדול
חשמונאי ובניו בשעמרה
מלכות יון הרשעה על עמך
וישראל לשבכם מתורתך
ולתעבירם מחקי רצונך * ואתה
ברחמך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם *
נתת את הינם * נקמת את
נקמתם

מרדכי ואסתר בשושן הבירה
בשעמד עליהם המן הרשע *
בקש להשמיד להרוג ולאבד
את כל היהודים מנער ועד
זקן טף ונשים ביום אחד
בשלישה עשר לחודש שנים
עשר הוא חודש אדר ושלכם
לבוז * ואתה ברחמך הרבים
הפרת

נקמתם * מסרת גבורים ביד
חלשים * ורבים ביד מעטים *
ודשעים ביד צדיקים * ומיאים
ביד טהורים * וזדים ביד עוסקי
תורתך * לך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל

עשית תשועה גדולה ופרקן בחיום הזה * ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך * ופנו את היכלך * וטהרו את מקדשך * והדריקו
נרות כחצרות קדשך * וקבעו שמונת ימים ארו בהלל ובהודאה *
ועשית עמהם נסים ונפלאות * ונודה לשמך הגדול סלה *

ואס לא חמר על סגסו ונוכר חמר סגסו כרכת על סלרץ ועל סמוון ואמר
אותו כסרתמן אלא סמחיל * הרחמן הוא יעשה רנו נסים ונפלאות
כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה * בימי וכו'

ועל הכל יהוה אלהינו אנו מזדים לך * ומברכים את שמך
באמור ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטובה ומזונית את סכוס כסאומרוס על סלרץ סטוכס אשר נתן לך *
ברוך אתה יהוה (בריאה ה' יור הו ואו הו) על הארץ ועל המזון *
רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך * ועל ירושלם עירך *
ועל הר ציון משבן כבודך * ועל היכרך * ועל מעונך *
ועל דבירך * ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עכיו *
אבינו * רוענו * וזננו פרנסנו * כלכלנו * הרויחנו * הרנו לנו
מהרה מבר צרותינו * ואר תצריכנו יהוה אלהינו לידי מהנות
בשר ודם * ולא לידי הלוואתם * שמתנתם מעוטה והרפתם
מרכה * אלא לירך המלאה והרחבה * העשירה והפתורה *
שלא נבוש בעולם הזה ולא נכלם לעולם הבא * ומלכות בית
דוד משיחך תחזורנה למקומה במהרה בימינו * כסכת אומרוס
רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השבועי
השבת הגדול והקדוש הזה כי יום גדול וקדוש הוא *
מלפניך גשבות בו ונגות בו באהבה במצות חקי רצונך * ואל תחי
צרה ויגון ביום מנוחתנו והראנו בנחמה ציון במהרה בימינו *

ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו *

כי אתה הוא בעל הנחמות ואף על פי שאכלנו ושתינו חרבנו
ביתך הגדול ותקדוש לא שבחנו אל תשכחנו לנצח ואל
תזנחנו לעד כי אל מלך גדול וקדוש אתה ותבנה ירושלים
עירך במהרה כמינוי ע"כ

כלאש חדש וכיום טוב אומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגע ויראה וירצה ישמע
יפקד ויוכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך לפרישה לטובה לחן ורחסד ורחמים כ"ח ביום ראש
החדש הזה כססת ביום חג המצות הזה כשכונת ביום חג השבועות
הזה כסוכות ביום חג הסוכות הזה כשמיני עלת ביום שמיני חג
עצרת הזה ביום כחול סמועד אין אומרים טוב מקרא קדש הזה
לרחם בו עלינו ולהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו רחמים טובים בך רב ישועה
ורחמים היום ותננו וחמור ורחם עלינו והושיענו כי אריך
עלינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

ברוך אתה יהוה (וצירה ו יוד הא ואו הא) בוגר ברחמי
בני ירושלים ואומר כלאש אמן

בחינו ובחיי כל קהל בית ישראל תבנה עיר ציון ברנה
ותכון עבודת הקדש בירושלים וארמון ער משפטו
ישב בקרוב כבראשונה

ברוך אתה יהוה (עשיה ה יוד ה וו ה) אלהינו מלך העולם
לעד היא אבינו מלכנו אדירנו בוראנו נואלנו קדושנו
קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לך
שכבד יום ויום הוא הטוב לנו הוא מטיב לנו הוא יטיב לנו
הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים
וריוח והצלה וכל טוב הרחמן הוא ישתבח על כסא כבודו
הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ הרחמן הוא ישתבח בנו
קדור דורים הרחמן הוא קרן לעמו ירים הרחמן הוא יתפאר
בנו

בנו לנצח נצחים הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בכיווי
בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער הרחמן הוא יתן שלום
פינינו הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה ותצלחה בכל מעשה
ידינו הרחמן הוא יצליח את דרכינו הרחמן הוא ישבור עול
גלות מהרה מעל צוארנו הרחמן הוא יודיכנו מהרה קוממיות
לארצנו הרחמן הוא ירפאנו רפואה שקמה רפואת הנפש
ורפואת הגוף הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה הרחמן
הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו
אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפר כל בן יברך אותנו
יחד ברכה שקמה וכן יהי רצון ונאמר אמן הרחמן הוא יפרוש
עלינו ספרת שרומז (כשכת אומר הרחמן הוא ינהילנו עולם
שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים כלאש חדש הרחמן הוא
יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה כסוכות הרחמן
הוא יזכנו לישב בספה של לויתן הרחמן הוא ישפיע עלינו
שפע קדושה וטהרה משכעה אושפיון עלאין וכותם תהא
סגן וצנה עלינו ע"כ) הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו
ותהיה יראתי על פנינו לברתי נחטא

כרכת סלוים הרחמן הוא יברך את השלח הזה שאכלנו עקיו
ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה כשלחנו
של אברהם אבינו כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו
ישתה הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה
הזאת הוא ובניו ואשתו וכל אשר רו בבנים שלא ימותו
ובנבסים שלא יתמו לא יבוש בעולם הזה ולא יכלם לעולם
הבא ויהיו נכסיו מצדחין וקרובים לעיר ולא ישלוש שטן
במעשרה ידיו ואל יורקק לפניו שום דבר חטא והרהור עון
מעמה ועד עולם ע"כ

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית
המקדש ולחיי העולם הבא (כשכת וכיום טוב אומרים
מגדול) מגידל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ויזרעו
עד

עַד עוֹלָם : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדוֹרֵשֵׁי יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כִּי טוֹב : נַעַר הָיִיתִי נִם וְקָנִיתִי וְרֹא רְאִיתִי צְדִיק נִעְוָב וְזָרְעוּ מִבְּקֶשׁ לָחֶם : בָּר הַיּוֹם הַזֶּה וְזָרְעוּ וְזָרְעוּ לְבָרְכָה : מִה שְׂאֲבָלְנוּ יְהוָה לְשִׁבְעָה : וּמִה שְׂשִׁיתֵינוּ יְהוָה לְרַפּוּאָה : וּמִה שְׂהוֹתֵנוּ יְהוָה לְבָרְכָה : בְּדַכְתִּיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ בְּבָרַךְ יְהוָה : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מִבְּטָחוֹ : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׂרוֹם : עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמוֹ וּבְרַחֲמָיו רַבִּים הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשֵׁם יְהוָה אֲקַרָא : סִבְרֵי מַרְגָּן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

כרכה אחרונה על סיון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַד תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַד אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחִלָּה בְּאֲבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וְלִשְׂבֹּעַ מִטּוֹבָהּ : רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יִירוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַד מִזְבְּחֶךָ וְעַד הַיִּכְרֶךְ : וּבְנֵה יִירוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ : וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ : וְשִׂמְחָנוּ בְּבִגְיָנָהּ : כִּשְׁכַּח וְנַחֲמָנוּ בְּיוֹם הַשְּׂכֵת הַזֶּה : כִּי כִּי וּזְכַרְנוּ בְּיוֹם רֵאשִׁי הַחֲדָשׁ הַזֶּה כִּי וְשִׂמְחָנוּ בְּיוֹם כַּסֶּסֶת חַג הַמִּצּוֹת כַּשְׂבוּעוֹת חַג הַשְּׂבוּעוֹת : כַּסּוּכוֹת חַג הַסּוּכוֹת : כַּשְׁמִינֵי עֲלֵה שְׂמִינֵי חַג עֲצֵרֶת הַזֶּה : בְּיוֹם (כָּתוּב הַמּוֹעֵד חֵינן קוֹמְרִים טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה : כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכָל : וְנִזְרָה לְךָ עַל הָאָרֶץ וְעַד פְּרֵי הַגֶּפֶן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַד פְּרֵי הַגֶּפֶן :

כחכ סר"י ז"ל כליל שכת ונית אחר כרכה המזון על השלקן חכום של כרכה המזון עם מעט יין וקלה פת מן הלחם אכל לק לחם שלם וסוף להמשיך שפע משכט כרכות השכת לכל השכוע :

מלות עוכה כשכת כחכ ושמרו ככו ושראל את השכת מכלן רמו עונתן של ח"ח כליל שכת ככו ושראל את השכת ר"ת כחכ ומו שכול לכתוב כוס אשרי לו וכדוקי מו שכת כן יסיו לו ככום סגונוס ויוכס לשמות טהורות כמו שכתו סמקובלוס כוס וסין להסריך כסן :

שחרית של שבת

כרום השכת אל ועמוד ככקר עמו כחול כו כקרכן הקמיר של חול נאמר ככקר וכקמיר של שכת לא נאמר ככקר אלא כיוס השכת * כחכ זכור את יוס השכת לקדשו * ר"ל לעולם זכור את יוס השכת לפוכך מו שפונע את חכורו כשכת לא נאמר כפרא עכא כמו שכוהגין כחול * רק וקמר שכת טוכ : כשיעור משכתו ועל ודיו להעכור רות טעומאס ויכרך על כעולת ידום וקמ"כ וקמר אלא מקרתי קדש לעורר הכעש יחורס לשרות עליו :

רוח ח' אלהים עליו וען משח ח' אותי לכשר ענוים שלחני לקכש לכשכרו לכ לקרק לשכום ררור ולאסורים סקה קות : על אשר יהיח שם הרוח ללכת ילכו שמח הרוח ללכת וסאופכום וכשאו לעמקס כי רוח סקום כאופכום : כלכקס ולכו וכעמדם ועמודו וככשקס מעל סררר וכשאו סאופכום לעמקס כי רוח סקום כאופכום :

עבודה שבלב א השמים מספרים כבוד אל כחכ הלכום שמוסופוס אלו סמומורים לפי שמדכרוס כמעש כרשזית שכלו כשכת * כמ"ה שכותס כשכת ימעטס זס ח"א אותס כסרר שסס כחוכום כספר סהלוס רק סכמו מ"כ יקר ומת תורס יקר : ב ח"א מזמור לתורה כשכת לכי סנתקן כנגד קרכן תודס וכשכת חין מקרכין אותו :

אומרים הזמורות כמו כחול עד לורי וגואלי וקמ"כ קומרים

רָנְנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לִישְׁרִים נְאוּה תְהִלָּה : הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זְמֵרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הַטִּיבוּ נֶגֶן בְּתַרְוֵעָה : כִּי יִשֵּׁר דְבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה : אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלְּאָהֶרֶץ : בְּדַבַּר שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם : כִּנֵּס כִּנֹּר מִי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יְגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יְהוָה הַפִּיר עֲצֵת גּוֹיִם

הניא מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם
 תעמד מחשבות לבו לור ודר : אשרי
 הגוי אשר יהוה אלהיו העם בחר לנחלה
 לו : משמים הביט יהוה ראה את כל בני
 אדם : ממכון שבתו השגיח אל כל יושבי
 הארץ : היצר יחד לבם המבין אל כל
 מעשיהם : אין המלך נושע ברב־חיל גבור
 לא ינצל ברכ־כח : שקר הסוס לתשועה
 וכרב חילו לא ימלט : הנה עין יהוה אל
 יראיו למי־חלים לחסדו : להציל ממות
 נפשם ולחיותם ברעב : נפשנו חבתה
 ליהוה עזרנו ומגננו הוא : כי בו ישמח
 לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך
 יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבי־מלך
 ויגדשהו וילך : אברכה את יהוה
 בכל עת תמיד תהלתו בפי : ביהוה
 תתהלל נפשי ישמעו עננים וישמחו גדרו
 ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו : דרשתי
 את יהוה וענני ומכר מגורותי הצילני :

הביטו

הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו : זה
 עני קרא ויהוה שמע ומכל צרותיו הושיעו :
 הנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם :
 טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הגבר יחסה
 בו : יראו את יהוה קדשו כי אין מחסור
 ליראיו : כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה
 לא יחסרו כל טוב : לכו בנים שמעו לי
 יראת יהוה אלמדכם : מי האיש החפץ
 חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונך
 מרע ושפתך מדבר מרמה : סור מרע
 ועשה טוב בקש שרום ורדפהו : עיני
 יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם : פני
 יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם :
 צעקו ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם :
 קרוב יהוה לנשברי לב ואת דבאי רוח
 יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו
 יהוה : שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא
 נשברה : תמותת רשע רעה ושנאי צדיק
 יאשמו : פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו
 כל החוסים בו :

תִּפְלֶה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדַנִּי מֵעוֹן
 אַתָּה הֵייתָ לָנוּ כְּדָר וְדָר : בְּשָׂרָם
 הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אֶרֶץ וְתַבֵּל וּמֵעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל : תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד דָּבָא
 וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם : כִּי אֶרֶף שָׁנִים
 בְּעֵינַיָּךְ כְּיוֹם אֲתַמּוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמֹרֶה
 בְּלֵילָה : זִרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בְּבִקְרָה כְּחִצֵּי
 יַחְלוּף : בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחִקְףָה לְעַרְבִי יְמוּלֵל
 וַיִּבֶשׁ : כִּי כָלִינוּ בְּאַפְּךָ וּבְחַמְתְּךָ נִבְהַלְנוּ :
 שָׁתָה עוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ :
 כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כִּדְיֵנוּ שָׁנִינוּ כְּמוֹ
 הַגֶּה : יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּגִבּוֹרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן
 כִּי גָז חֵישׁוֹנְעָפָה : מִי יוֹדֵעַ עַז אַפְּךָ וּכְיֹרְאֶתְךָ
 עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנִבֵּא לְבַב
 חֲכָמָה : שׁוּבָה יְהוָה עַד מְתֵי וְהִנָּחֵם עַל
 עִבְרֶיךָ : שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסֵדְךָ וְנִרְגַנְדָּה
 וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ : שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֵינֵינוּ
 שָׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה : יִרְאֵה אֵל עִבְרֶיךָ פְּעֻדָּה
 וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נֶעֱם אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ

ערינו

עֲלֵינוּ וּמֵעֵשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמֵעֵשָׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ :

יֵשֶׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוּן : אָמַר
 לִיהוָה מַחְסֵי וּמִצּוֹרֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי
 בּוֹ : כִּי הוּא יִצִּיֶּךָ מִפַּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת :
 בְּאַבְרָתוֹ יִסֵּךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צְנָה
 וְסַחְרָה אָמְתוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַד לֵילָה
 מִחֵץ יַעוּף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאִפְלֵי יִהְלֶךְ מִקְטָב
 יִשׁוּר צְהָרִים : יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶרֶץ וּרְכִבָּה
 מִיְמִינְךָ אֲרִיָּה לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינַיָּךְ תִּבְטֵט
 וְשִׁלַּמַּת רִשְׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יְהוָה
 מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמַּת מְעוֹנְךָ : לֹא תֵאָנֶה אֲלֶיךָ
 רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלְּאֲכִיו
 יִצוּה דָּךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָד דְרָבִיךָ : עַל כַּפֵּי
 יִשְׂאוֹנְךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ : עַד שַׁחַל
 וּפְתַן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי חֵשֶׁק
 וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי
 וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲזַנְכִי בְּצִדְדוֹ אַחֲלֶצְהוּ
 וְאֲכַבְדֵּהוּ : אֶרֶךְ יְמֵים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי :

מזמור

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
 הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה
 צדקתו: זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל
 ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו:
 זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה:
 בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך
 יהוה: ירעם הים ומלאו חבל וישבי בה:
 נהרות ומחאו כף יחד הרים ירגנו: לפני
 יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט תבד
 בצדק ועמים במישרים:

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
 יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה
 שמים וארץ: אל יתן רמוט רגלך אל ינום
 שמרך: הנה לא ינום ולא ישן שמר
 ישראל: יהוה שמרך יהוה צלך על יד
 ימינך: יומם השמש לא יכבה וירח בלילה:
 יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך:
 יהוה ישמר צאתך ובוואך מעתה ועד

עולם

עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי
 בית יהוה נלך: עמדות היו רגלינו
 בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר
 שחברה לה יחדו: שישם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל להודות לשם
 יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד: ישאלו שרום ירושלים
 ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שריוה
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא
 שלום כך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה
 טוב לך:

שיר המעלות אליך נשאתי את עיני
 הישבי בשמים: הנה בעיני עבדים
 אך יד ארונהם בעיני שפחה אך יד
 נברתה בין עינינו אך יהוה אלהינו עד
 שיתננו: חננו יהוה חננו כי רב שבענו
 בון: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים
 הבו לגאי יונים:

שיר המעלות לדוד לוי יהוה שהיה לנו

יאמר

Achodesc

37

לו

יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל : לֹוֹי יְהוָה שִׁהְיֶה
 לָנוּ בְּקוֹם עֲדִינוּ אָדָם : אִזִּי חַיִּים בְּלַעֲוֵנו
 בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ : אִזִּי הַמַּיִם שִׁטְפוּנוּ נַחֲלָה
 עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ : אִזִּי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַיְדוּנִים : בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף
 לַשְּׂנֵיָהֶם : נַפְשֵׁנוּ כַּצִּפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ
 יוֹקָשִׁים הִפָּח נִשְׁבַּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ : עֲזָרְנוּ
 בְּיָשֶׁם יְהוָה עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי
 יְהוָה : שְׁעוּמָדִים בְּבֵית יְהוָה
 בַּחֲצוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ : הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב
 יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר
 לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי
 גְדוֹל יְהוָה וְאֶדְוִינֵנו מִכָּר אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר
 חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכֹל
 תְּהֻמוֹת : מַעֲרָה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
 בְּרָקִים לְמַטֵּר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו :
 שֶׁדָּבָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה :
 נִשְׁלַח אֶתֹת וּמוֹפְתִים בְּתוֹכְכִי מִצְרַיִם
 בְּפִרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו : שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים

והרג

וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּיִים : לְסִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן וְלְכָל מַמְלָכוֹת בְּנִעַן :
 וְנִתַּן אֶרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ :
 יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר :
 כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ וְעַל עַבְדָּיו יִתְנַחֵם : עֲצָבִי
 הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה
 לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ :
 אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאֲזִינוּ אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ
 בְּפִיָּהֶם : כְּמוֹרֶם יְהִיו עֹשִׂיָהֶם כֹּל אֲשֶׁר
 בָּטַח בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה
 בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ
 אֶת יְהוָה יֵרְאִי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בְּרוּךְ
 יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

סלל סנדול שאומרים מלאכי שרת אשר סוכא כס' סרוקת וקליס
 מלסוכור כפה שם שום מלאך רק כמתשכס * ואלס שמוקס * אדירואל *
 כרכואל * גועואל * דורשואל * סררואל * וועדואל * וכדואל * תנואל *
 טסורואל * יודואל * כרוכואל * לסטואל * מסנכואל * גורואל * כולואל *
 גורואל * סרעואל * עשסאל * פקראל * לרופואל * קדוואל * רוממואל *
 שומראל * שמראל * תומכואל * הספואל *

הודו ליהוה כי טוב (וי) כי לעולם חסדו :
 הודו לאלהי האלהים כל"ח :
 הודו לאדני האדנים כל"ח :
 לעשה נפלאות גדלות לבדו כל"ח :

לעשה

לְעִשָּׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבּוֹנָה
 לְחַקַּע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
 לְעִשָּׂה אוֹרִים גְּדֹלִים
 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם
 אֶת הַיָּרֵחַ וְכוּכְבֵּי־לְמַמְשֶׁרוֹת בַּלַּיְלָה כְּלָ"ח
 לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם (יּוֹד דַּע"כ) כְּלָ"ח
 וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכֶם (ה) כְּלָ"ח
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה
 לְגֹזֵר יַם סוּף לְגֹזְרִים
 וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וְגַעַר פְּרַעְיָה וְחִירוֹ בַּיָּם סוּף (הֵי דַע"כ) כְּלָ"ח
 לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמַּדְבָּר (ו) כְּלָ"ח
 לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהַרְג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְפִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְדַעוּג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וְנָתַן אֶרְצָם לְנַחֲלָה (וַיּוֹ דַּע"כ)
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ (ה)
 שֶׁבִשְׁפִלְנוּ זָכַר לָנוּ
 וַיִּפְרָקֵנוּ מִצְרַיִנוּ
 נָתַן

נָתַן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂוּ
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם (הֵי דַע"כ)
 כְּלָ"ח :
 כְּלָ"ח :

וטוב לומר גם כן ששבת הנחמד הוא

סִדְרָתָהּ וְהַאֲמוּנָה	לְחַי עוֹלָמִים :	הַלֶּקֶת וְהַלְכוּכ	לְחַי עוֹלָמִים :
הַנִּקּוּם וְהַגְּדוּלָה	לְחַי עוֹלָמִים :	הַכּוֹנֵחַ וְהַכּוֹרֵךְ	לְחַי עוֹלָמִים :
הַסּוּד וְהַסֵּדֵר	לְחַי עוֹלָמִים :	הַדַּעַת וְהַדְּכוּר	לְחַי עוֹלָמִים :
סוּזוֹ וְהַזּוּרָה	לְחַי עוֹלָמִים :	הַשׁוֹדֵד וְהַתּוֹקֵת	לְחַי עוֹלָמִים :
הַטֵּבָה וְהַטּוֹבָה	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחֵלֶל וְהַחֹסֵן	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֶסֶד וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַיּוֹדֵד וְהַיּוֹרֵאֵם	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :
הַחֲסִידוּת וְהַחֲבִיבּוּת	לְחַי עוֹלָמִים :	הַחַיִּי וְהַחַלֵּל	לְחַי עוֹלָמִים :

יש לאתיו שני זכיות שלפניו כידו
 סומכות ולכסוף ישקס * ועומר
 וקומר ככוונה :

בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהָיָה הָעוֹלָם
 בְּרוּךְ הוּא • בְּרוּךְ
 אוֹמֵר וְעִשָּׂה • בְּרוּךְ גּוֹזֵר
 וּמְקַיֵּם • בְּרוּךְ עֹשֶׂה
 בְּרֵאשִׁית • בְּרוּךְ מוֹרֵד עַל
 הָאָרֶץ • בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת • בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שֶׁכַר
 טוֹב לִירְאָיו • בְּרוּךְ הַיָּ לַעֲד
 וּקְיָם לְנֶצַח • בְּרוּךְ פּוֹדֵה
 וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ • בְּרוּךְ
 אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם הָאֵל אֲב הַרְחֵם
 הַמְהַלֵּל
 בְּרוּךְ שְׂאֵמֵר וְהָיָה
 הָעוֹלָם בְּרוּךְ
 אוֹמֵר וְעִשָּׂה • בְּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם • בְּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ •
 בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל
 הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם
 שֶׁכַר טוֹב לִירְאָיו •
 בְּרוּךְ מַעֲבִיר אֶפְלָה
 יִמְבִּיא

המהלל בפה עמו משבח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלךך יהוה אלהינו בשבחות ובזמירות ונגדךך ונשבחך ונפאריךך ונמליכך ונזכיר שמך מלפנו אלהינו יחיד חי העולמים מלך מושב ומפואר עדי עד יהוה מלך מהלל מהלל בתשבחות :

(וכיו"ט זומר ברוך שנתן לעמו ישראל את יום שבת השבת הזה ואת יום לפסח חג המצות לשכונות חג

ומביא אורה ברוך אל חי לעד וקים לנצח ברוך שאין לפניו עוזה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקה שחר צדיק הויה בכר דרכיו וחסיד בכר מעשיו ברוך פודה ומציר :

ברוך המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש

השבועות לסוכות חג הסוכות לשמיני חג עצרת הזה את יום טוב מקרא קדש הזה :
ברוך הויה וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד : ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגדול והקדוש אב הרחמן מהלל בפי עמו משבח ומפואר בלשון כר חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלךך יהוה אלהינו בשבחות

ובזמירות

ובזמירות נהודך : נגדךך * נשבחך * נפאריך * נרוכמך * ונמליכך * ונקדישך * ונעריצך * ונזכיר שמך מלפנו אלהינו יחיד חי העולמים * משבח ומפואר שמו עדי עד * ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות :

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עריון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלי ית : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור : כי שמחתני יהוה בפעריך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא ידע וכסיר לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד : ואתה מרום לעולם יהוה : כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כ פעלי און : ותרם כראס קרני בלתי בשמי רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארו בלבנון

ישנה

ישגה : שתולים בבית יהוה בחצרות
ארהינו פריחו : עוד ינובון בשיבה דשנים
ורעננים יהיו : להגיד כי ישר יהוה צורי
ולא עולתה בו :

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עוז
התאזר אף תבון תכל כל תמוט :
נכון כסאך מאז מעולם אתה : נשאו
נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
נהרות דבכים : מקולות מים רבים אדירים
משברי ים אדיר במרום יהוה : עדתך
נאמנו מאד לביתך נאווה קדש יהוה לארך
ימים :

ככל פסוק וכוון אית אחת משם לרופי שרי

יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו : יהי שם יהוה מברך מעתה
ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה : רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו : יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר : יהוה בשמים הכין
כסאו ומלכותו בכל משלה : ישמחו
השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה

מלך

מלך : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימרוך
לעולם ועד : יהוה מלך עולם ועד אבדו
גוים מארצו : יהוה הפיר עצת גוים הניא
מחשבות עמים : רבות מחשבות בלב
איש ועצת יהוה היא תקום : עצת יהוה
לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר :
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : כי
בחר יהוה בציון אוה למושב לו : כי
יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו : כי
לא ישש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב : והוא
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : יהוה הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שככה לו אשרי העם
שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדרוד ארוממך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד : בכל
יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד :
גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין

חקר

Achodesc

38

לח

חקר : דור לדור יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ
 יִגְדְּלוּ : הַדָּר כְּבוֹד הוֹרֵךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ
 אִשִּׁיחָה : וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלַתְךָ
 אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 יִרְנְנוּ : חַנוּן וְרַחוּם יְהוָה כִּיכֵּן אַרְךָ אַפִּים
 וּגְדֹלְחֶסֶד : טוֹב יְהוָה חֶסֶד לְכָל וְרַחֲמוֹ עַל
 כָּר מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה נְכוֹרִים כָּר מַעֲשֵׂיךָ
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם
 גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ
 כִּדְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר : סוֹמֵךְ יְהוָה תַּפְאֵרֶת לְכָל הַנִּפְלְאִים וְזוֹקֵף
 לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָר אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ
 וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ
 אֶת יַדְּךָ (יכוון מאלד כפסוק זה כי בו עוקר הפרכסה ר"ת
 פאי נימ' יאהרונהי נימ' סאל ס"ת חתך)
 וְכִי־יִשְׁבִּיעַ (נימ' חתך) לְכָל הֵי רִצּוֹן : צַדִּיק
 יוֹהוּוֹהוּ יִסוֹר בְּכָל דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו :
 קְרוֹב יְהוָה מַלְכוּת לְכָל קִרְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאוּהוּ בְּאֵמֶת : רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה

שועתם

שְׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעַם : שׁוֹמֵר יְהוָה כָּלֵם אֶת
 כָּל אֲבֵיּוֹ וְאַתָּה כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תַּהֲלֵת
 יְהוָה סוֹר יִדְבַר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם
 קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מֵעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֲהַלְלָה
 יְהוָה בְּחַיֵּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי :

אֵל תִּבְטְחוּ בְּגִדִּיבִים בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ
 תִּשְׁוַעָה : תִּצַּא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם
 הַהוּא אֲבָדוּ עֲשִׂתְנָתוֹ : אֲשֶׁרֵי שְׂאֵל יַעֲקֹב
 בְּעִזּוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ : עֲשֵׂה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר
 אֵמֶת לְעוֹלָם : עוֹשֵׂה מִשְׁפַּט לַע : וְקִים נֶתַן
 לְחַס לְרַעֲבִים יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה
 פִּקֵּחַ עוֹרִים יְהוָה זָקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֱהַב
 צַדִּיקִים : יְהוָה שֹׁמֵר אֶת גְּרִים יְתוֹם וְאַלְמָנָה
 יַעֲזֹר וְיִרְךָ רַשָּׁעִים יַעֲוֶת : יִמְלֹךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אֵל הַיָּךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זְמִיחַ אֱלֹהֵינוּ כִּי נַעֲשִׂים
 נְאוּהָ תַּהֲלָה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁה יְהוָה

נרחי

נדחי ישראל יבנס : הרופא לשכורי לב
 ומחבש לעצבותם : מונה מספר לכוכבים
 לכלם שמות יקרא : גדול אדנינו ורב כח
 לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים יהוה
 משפיר רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה
 בתודה זמרו לאלהינו בכנור : המכסה
 שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח
 הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני
 ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ
 לא בשוקי האיש ירצה : רוצה יהוה את
 יראיו את המיחלים לחסדו : שבחי ירושלם
 את יהוה הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי
 שעריך ברך בניך בקרבך : השם גבורך
 שרום חרב חטים ישביעך : השרח אמרתו
 ארץ עד מהרה ירוץ דברו : הנותן שרג
 בצמר כפור כאפר יפזר : משליך קרחו
 כפתים לפני קרתו מי יעמד : ישלח דברו
 וימסס ישב רוחו יזרו מים : מגיד דבריו
 דיעקב חקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה
 כן לבל גוי ומשפטים כל ידעום הללויה :

הללויה

הללויה הללו את יהוה מן השמים הללוהו
 במרומים : הללוהו כל מלאכיו
 הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח
 הללוהו כל פוכבי אור : הללוהו שמי
 השמים והמים אשר מעד השמים : יהללו
 את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו : ויעמידם
 לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו
 את יהוה מן הארץ תנינים וכל תהמות :
 אש וברד שרג וקיטור רוח סערה עשה
 דברו : ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל
 ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור
 כנף : מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל
 שופטי ארץ : בחורים וגם בתולות זקנים
 עם נערים : יהללו את שם יהוה כי נשגב
 שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : וירם
 קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל
 עם קרובו הללויה :

הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו
 בקהל חסידים : ישמח ישראל
 בעשיו בני ציון יגילו במלכם : יהללו שמו

במחור

בְּמַחֹל בְּתַף וּכְנוֹר יִזְמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה
 יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה יַעֲלוּ
 חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם :
 רוּחֵימוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפּוֹת בְּיָדָם :
 לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּרֵאמִים :
 לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי
 בְּרוֹד : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר
 הוּא לְכָר הַסִּידוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עֻזוֹ : הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ
 בְּרַב גְּדֻלוֹ : הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
 בְּנִבְל וּכְנוֹר : הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִנּוּב : הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
 בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה : כֹּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלַל יְהוָה
 הַלְלוּיָהּ : כְּהַתִּיחַ

בְּרוּךְ יְהוָה לֵיאוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : בְּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ : בְּרוּךְ
 יְהוָה אֱלֹהִים אֲדֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִשָּׂה נִפְלְאוֹת
 לְבָדוֹ : וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמֶלֶךְ
 כְּבוֹדוֹ אֵת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

ויברך

וַיְבָרֶךְ דְּוִיד אֶת יְהוָה לְעֵינָי כָּל הַקְּהָל
 וַיֹּאמֶר דְּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : לְךָ יְהוָה
 הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצָחָה וְהַהוֹד
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לְךָ יְהוָה הַמַּמְלָכָה
 וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל לְרֵאשִׁי : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
 מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִיָּדְךָ כַּחַ
 וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק לְפָנֶיךָ : וְעַתָּה
 אֲדֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 תְּפָאֶרְתְּךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה : אַתָּה הוּא יְהוָה
 לְבָרֶךְ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים
 וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלֶם וְצָבָא
 הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים : אַתָּה הוּא יְהוָה
 הָאֱלֹהִים רַ"ת טְהוֹם וּפ"כ מַעֲוֹמֵד אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
 בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׁדִּים וּשְׁמַת שְׁמוֹ
 אַבְרָהָם : וּמִצָּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ
 וּבְרוּת עַמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
 חַחְתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהִיכּוּסִי וְהַגְּרִגְשִׁי

לחת

לתת לזרעו ותקם את דברך כי צדיק
 אתה : ותרא את עני אבותינו במצרים
 ואת זעקתם שזעת על ים סוף : ותתן
 אתה ומפתים בפרעה וככל עבדיו ובכל
 עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש
 לה שם כהיום הזה : והים בקעת לפניהם
 ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם
 השלכת במצולת כמו אבן במים עזים :
 וישע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
 מצרים וירא ישראל את מצרים
 מת על שפת הים : וירא ישראל את
 היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים
 ויראו העם את יהודה ויאמינו ביהודה
 ובמשה עבדו :
 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
 הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
 אשירה ליהוה כי גאה גאה
 סוס ולרכבו רמה בים : עזי
 וזמרת יהוה ויהי לי לישועה זה
 אלי ואנוהו אלהי אבי

וארממנהו

וארממנהו : יהוה
 יהוה שמו : מרכבת
 וחילו ירה בים ומבחר שרשיו
 טבעו בים סוף : תהמת
 ירדו במצולת כמו אבן : ימינה
 יהוה נאדרי בלח ימינה יהוה
 תרעץ אויב : וברכ גאונה
 תהרס קמיה תשלה חרנה
 יאכלימו בקש : וברוח אפיה
 נערמו מים נצבו כמו נד נזלים
 קפאו תהמת בלכיים : אמר
 אויב ארדה אשיג אחלק של
 תמלאמו נפשי אריק חרבי
 תורישמו ידי : נשפת ברוחך
 כסמו ים צללו כעפרת במים
 אדירים : מי כמכה באלים יהוה
 מי כמכה נאדר בקדש נורא
 תהדת עשה פלא : נטית ימינה
 תבלעמו ארץ : גחית בחסדך
 עם זון נאלת נהלת בעזה

אל

Achodesc

89

טל

אֲרִינָה קִדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ עַמִּים
 יִרְגֹזוּ חֵיל אֲחֹז יִשְׁבִי פֶלֶשֶׁת :
 אִז נִבְהָלוּ אַרְוֵי אָדוּם אֵילֵי מוֹאב
 יֵאֲחֲזֵמוּ רַעַד נִמְגוּ כָל יִשְׁבֵי
 כְּנָעַן : תִּפֹּר עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד
 בְּגֵדֵךְ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עֵד
 יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עֵד יַעֲבֹר עִסְזוֹ
 קִנְיַת : תְּבִיאָמוּ וְתַטְעֵמוּ בְּהַר
 נַחֲלֹתֶיךָ מִבּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלָּת
 יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנּוּ יִדֶיךָ :
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

(יהוה ימלך לעולם ועד :

י מלכותיה קאים לעולם ולעלמי עלמאי :

כִּי־בָא סוּם פְּרַעֲהַ בְּרִכְבוֹ וּנְפַרְשֵׁיוּ בְּיַם וְיֹשֵׁב יְהוּדָה
 עֲלֵיהֶם אֲתִמִּי הִים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֵשֶׁה נְתוּךְ הִים :
 עד כאן ככל שכתוב וכשכתב כשלק יש נוספים לומר עד רופאך

וְתִקַּח מֵרִים הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֵּף בִּידָה
 וְתַצֵּאן כָּל־הַנְּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתִּפִּים וּבַמַּחֲלֹת :
 וְתַעַן לָהֶם מֵרִים שִׁירוּ לִיהוָה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוּם וּרְכִבוֹ
 רָמָה בַּיָּם : ׀ וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
 וַיֵּצֵאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּרְכְּבוּ שְׂרֻשְׁתַּיִמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־
 מֵצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאוּ מֵרְתַּה וְלֹא יָכְרוּ לְשֵׁתֹת מַיִם מִמֶּרְה
 בִּי מֵרִים הֵם עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מֵרָה : וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־

זשה

מֹשֶׁה לֵאמֹר מִה־נִּשְׁתַּחֲוֶה : וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּרְהוּ יְהוָה
 עֵץ וַיִּשְׂרֹף אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֹד חֶק
 וּמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיִּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֵאזִינָה לְמִצְוֹתָיו
 וְשָׁמְרָת כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בַּמִּצְרִים
 לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ :
 כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם : וַעֲרוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע עֲשׂוּ וְהִיתָה לִיהוָה
 הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ועומר סוף לפני סוכת וקומר כשמה * וחס יש חיוו שמחס וקומר רשות
 לכשמה כפו סמכהטו חו מקלו סקמרוס מוסכ חיוס סירלס

הַיּוֹשֶׁבֶת בְּנָנִים * צוֹפִיָּה הוֹמִיָּה * סוּגָה הִיא בְּשׁוֹשָׁנִים *
 מְזֻהָב נִקְיָה * וַחֲוִי הוֹדַר עַל פְּנֵיהָ * וְצִבְיָ בֵּין
 עֵינֶיהָ * עַל מַהֲלָה * שְׁאֲלֹתֶיךָ לָהּ * מֵרָה כְּדָה
 מַהֲלָה : נופים סומים
 רשות חקר לכשמה כל חו

תּוֹדוֹת אֵל חַי וְנִיחּוּחֵי תְהִלּוֹת נִשְׁמַת כָּל חַי : שְׁמֶךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ * תְּתַפְּרֶךָ תְּמִיד מִלְּפָנֶינוּ * וְרוּחַ
 כָּךְ בְּשׂוֹר חַי : תְּהִלּוֹת נִשְׁמַת כָּל חַי : אֵל תִּפְן לְחַטָּאתֵי
 אֵל תִּזְכּוֹר עֲוֹנוֹתַי * וְאֲשִׁיר שִׁיר שְׁבַחֵי * תְּהִלּוֹת נִשְׁמַת
 כָּךְ חַי : תְּתַרְוֶמֶס וְתִתְנַשֵּׂא * מֶלֶךְ רַם יוֹשֵׁב עַד כְּסֵא *
 לָךְ אֲתֵן כָּל שְׁבַחֵי * תְּהִלּוֹת נִשְׁמַת כָּל חַי :

(כשש שורס של חתן חומרוס
 בשמחת חתן וכלה) :
 (כשש שורס של מולס חומרוס
 במצות ברית מילה) :

צונו צור נעלה * היא כקרבן ניהוחי * תהלות נשמתי כל

כל חי : ט"ב

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה
 אלהינו ורוח כר בשר תפאר
 ותרומם זכרך מלכנו תמיד * מן העולם
 ועד העולם אתה אל * ומבלעדך אין
 לנו מלך גואל ומושיע * פודה ומציל *
 ועונה ומרחם * בכל עת צרה וצוקה * אין
 לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה :
 אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל
 בריות * ארון כל תולדות * המהקל
 בכל התשבחות * המנהג עולמו בחסד
 ובריותיו ברחמים * ויהוה ער * לא יגום
 ורא יישן * המעורר ישנים והמקיץ נרדמים *
 מחיה מתים ורופא חולים * פוקח עורים
 וזוקף כפופים * המשיח אלמים והמפענח
 געגמים * ולך לברך אנחנו מודים :
 ואלו פיננו מלא שירה בים * ולשוננו רנה
 בהזמון גדיו : ושפתותינו שבה
 במרחבי רקיע * ועינינו מאירות בשמש
 וכירח * וידינו פרושות בנשרי שמים *
 ורגלינו

קנו

ורגלינו קלות כאילות * אין אנו מספיקין
 להודות לך יהוה אלהינו * ולברך את
 שמך מלכנו * על אחרת מאלף אלפי
 אלפים * ורוב רבי רבבות * פעמים הטובות
 נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו
 מדפנים * ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו *
 מבית עבדים פדיתנו * ברעב זנתנו *
 ובשבע כלכלתנו * מחרב הצלתנו * וכדבר
 מלכתנו * ומחלאים רעים ורבים דליתנו *
 עד הנה עזרונו רחמך ולא עזבונו חסדיך *
 על בן אברים שפלגת בנו * ורוח ונשמה
 שנפחת באפינו * ולשון אשר שמת בפיו *
 הז הם יודו ויברכו * וישבחו * ויפארו *
 וישוררו את שך מלכנו תמיד * כי כל
 פה לך יודה * וכל לשון לך תשבח * וכל
 עין לך תצפה * וכל ברך לך תברע *
 וכל קומה לפניך תשתחוה * והלבבות
 ייראוך וכל קרב וכל ות יזמרו לשמך *
 כדבר שנאמר כל עצמותי תאמרנה ירוח
 מי כמוך *

כשכח קודם פורים יש כוונתו לומר כאן מני כמון

מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק מָמוֹ וְעֲנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ :
 שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אֶתָּה תִּשְׁמַע צַעֲקַת הַדָּל
 תִּקְשֹׁב וְרַחוּשֵׁי עַ : וְכִרְתוּב רַנְנוּ
 צְדִיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֹאמֶה תְהִלָּה :
 בְּפִי : שְׂרִים תֵּת ר וּמָס :
 וּבִשְׂפִיתַי צ דִּיקִים תֵּת ב רָךְ :
 וּבִלְשׁוֹן ח סִידִים תֵּת ק דֵּשׁ :
 וּבִקְרִב ק דוֹשִׁים תֵּת ה לָל :
 בְּמִקְהֵלוֹת רַבְּכוֹת עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל *
 שְׁכֵן חוֹבֵת כָּר הַיְצוּרִים *
 לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ *
 לְהוֹדוֹת * לְהַלְל * לְשַׁבַּח * לְפָאֵר * לְרוֹמֵם *
 לְהַדְר * וּלְנַצַּח * עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוֹת דוֹר בֶּן יֵשׁי עִבְדְּךָ מִשִּׁיחָךְ : וּבִכֵּן
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מְלַכְנוּ הָאֵל הַמְּרַךְ
 הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ בְּשִׁמְסֵי וּבְאַרְצֵךְ *
 כִּי לָךְ נִצָּח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד * וְלֹא כִּשְׁמֵהּ אֶתְּךָ עַד וּמַלְכוּת יִשְׂרָאֵל
 וְשִׁבְחָהּ הַלֵּל וְזִמְרָה עוֹז וּמְמִשָּׁה נִצַּח
 גְּדוּלָהּ וּגְבוּרָהּ תְהִלָּהּ וְתִפְאַרְתָּהּ קְדוּשָׁהּ

ומלכות

וּמַלְכוּת * בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ * וּמַעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל *
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ גְּדוֹל וּמְהֻלָּל
 בְּתִשְׁבַּחוֹת * אֵל הַהוֹדָאוֹת * אֲרוֹן
 הַנְּפִלְאוֹת * בּוֹרֵא כָּל הַנְּשִׁמוֹת * רַבּוֹן כָּל
 הַמַּעֲשִׂים * הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מְרַךְ (אֵל)
 חֵי הָעוֹלָמִים אָמֵן :

רשות לקדוש וולר כאס ומפואר להחכם ר' אכרסס נ' עזרא

אגדלך אלהי כל נשמת * ואורך כרוכ פחד ואימה : כעמדי תוך קהלך
 צור לרומם * לך אכרע ואכופ ראש וקומם : רקיעי רוס סלף נטס
 כמנטס * וסארץ יסרס על כלומס : סיוכל איש תקיר אל סוד וולרו * ומי סוף
 זס ככל קדמס וימס : מרומס סוף על כל פס ולשון * אשר ספלוף ועסס כל
 כחכמס : ויחגדל כנוו קדוש ועליון * ויחקדש שמיס רכא כעלמא :

כקדוש לריך לענות חמשה פעמים אמן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא * (כאן יענה אמן ויכוין
 אֵיִרְהוּנוּיָהּ נִימְטְרוּף אָמֵן א') בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא
 כְּרַעוּתִיָּה * וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה * וְיִצְמַח פּוֹרְקָנִיָּה * וְיִקְרַב
 מְשִׁיחִיָּה * (אמן כ' דאמירן כעלמא) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְרָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ (אמן נ' ויכוין
 כוללעול וואמר עד דאמירן כעלמא) אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
 מְבָרַךְ : לְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָּהּ יִתְבָּרַךְ * וְיִשְׁתַּבַּח *
 וְיִתְפָּאֵר * וְיִתְרוֹמֵם * וְיִתְנַשֵּׂא * וְיִתְהַדְר * וְיִתְעַדָּה *
 וְיִתְהַלַּל * שְׁמִיהַ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא * (אמן ר' ויכוין ככ"ג)
 לְעֵיָּרָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא * תִּשְׁבַּחְתָּא * וְנַחְמְתָּא *
 דְּאָמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ (אמן ס' ויכוין ככ"ג) אָמֵן :

ואומר סמוך ברכו את יהוה המבורך : ואומר ס' ויכוין ככ"ג

ישתבח

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכו המלכים הקדוש כבודו חסדו סודו ראשון וסוף חקריו ומכלעדיו חינו אלמים יסו שס ס' מכורך מעתה ועד עולם ושמו מרומם על כל כרכס ותסלס :

ועונן כקול רם

ברוך כפס יהוה רוח המבורך נשמה לעולם חס ועד יסודס :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יצר אור ובורא חשך עשה שרום ובורא את הכל הכל יורוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש ביהוה הכל ירוממוך סלה יוצר הכל האל הפותח בכר יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלוני רקיע מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים גימ' מס"ז ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייך המלך המרומם לבדו מאז המשבח והמפואר והמתנשא מימות עולם אלהי עולם ברחמיה הרבים רחם עלינו אדון עזנו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך ואין זולתך

אפס בלתך ומי דומה לך אין ערוך לך יהוה אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא אפס בלתך גאלנו לימות המשיח ומי דומה לך מושיענו לתחית המתים : (סדר פ"ב)

אל ארון על כל המעשים ברוך ומבורך בפני כל נשמה גדרו וטובו מלא עולם דעת ותבונה טובים הודו המתנאה על חיות הקדש ונהדר בכבוד ער המרכבה זכות ומישור לפני כסאו חסד ורחמים מלא כבודו טובים מאורות שבראם אלהינו יצרם בדעת בבניה ובהשכל כח וגבורה נתן בהם להיות מושלים בקרב תבר מלאים זיו ומפיקים נונה נאה זיום בכל העולם שמחים בצאתם ששים בכואם עושים באימה רצון קונייהם פאר וכבוד נותנים לשמו צהלה ורנה לזכר מלכותו קרא לשמש ויזרח אור ראה והתקין צורת הדבנה שבת יתנו לו כל צבא מרום תפארת

וַגְּדוּלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיִּים (כ"א וְאוֹפָנִי)

הַקֹּדֶשׁ :

לֹא אֲשֶׁר שֶׁבַת כִּכְל הַמַּעֲשִׂים • וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּי
כְבוֹדוֹ • תִּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג
קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי • זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁל יוֹם
הַשְּׁבִיעִי שֶׁבַח שֶׁבַת אֵל מִכָּר מְלֹאכֶתוֹ •
וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מְזֻמָּר שִׁיר
לְיוֹם הַשְּׁבִיעִי • לְפִיכֶן יִפְאָרוּ לֹא כֹל יְצוּרֵי
שֶׁבַח וַיִּקְרַע וַגְּדוּלָה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לַמֶּלֶךְ יוֹצֵר
כֹּל • הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
שֶׁבַת קָדֵשׁ :

שִׁמְךָ יְהוָה אֱ-הֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרֶךָ יִתְפָּאֵר
מִלִּבְנוֹ בִּשְׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי
אוֹר שִׁיִּצְרֶת הַמָּה יִפְאָרוּךָ סֶלָה :
תִּתְבַּרְךָ לְנֶצַח צוּרֵנוּ • מִלִּבְנוֹ • וְגוֹאֲלֵנוּ •
בוֹרֵא קְדוּשִׁים • יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לְעַד מְלִכְנוּ יוֹצֵר (ר"ת מו"ס מ"ס ע"ב) מִשְׁרָתִים •
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם •
וּמִשְׁמוּעִים

וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם • כָּלֵם אֱהוּבִים • כָּלֵם
בְּרוּרִים • כָּלֵם גְּבוּרִים (ר"ת טז אכ"ג) • כָּלֵם
קְדוּשִׁים • כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאֵימָה (ר"ת ע"ב)
וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם • וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת
פִּיהֶם • בְּקְדוּשָׁה • וּבְטַהֲרָה • בְּשִׁירָה •
וּבְזִמְרָה • מְכַרְכִּין • מְשַׁבְּחִין • מְפָאֲרִין •
וּמְקַדְּשִׁין • וּמְעֲרִיצִין • וּמְמַלִּיכִין אֶת שֵׁם
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא (יכוין כי
ר"ת טמשה תיכות אלו האל המלך הגדול הגבור והנורא בני'
כ"ו כמספר טס הויס כרוך הוא) קְדוּשׁ הוּא וְכָלֵם
מְקַבְּרִים עֲלֵיהֶם עוֹר מְכֻבֹּת שָׁמַיִם זֶה
כִּזְהָ • וְ-וְחַנּוּם רְשׁוּת זֶה לְזֶה • לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרֵם בְּנַחְתָּרוֹחַ • בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעֻמָּה
קְדוּשָׁה • כָּלֵם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאֵימָה •
וְאוֹמְרִים בִּירָאָה קְדוּשׁ • קְדוּשׁ • קְדוּשׁ
יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כֹר הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
וְהַאוֹפָנִים וְחַיִּים הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים (לְעֵמֶת הַשְּׂרָפִים) לְעֵמֶתֵם
מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים • בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה

ממקומו :

לאר ברוך געימות יתנו * למלך אל חי
 וקים זמירות יאמרו * ותשבחות
 ישמיעו * כי הוא לבדו מרום וקדוש *
 פועל גבורות * עושה חדשות * בעל
 מלחמות * זורע צדקות * מצמיח ישועות *
 בורא רפואות * נורא תהלות * ארון
 הנפלאות * המחפש בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית * כאמור לעשה אורים
 גדלים כי לעולם חסדו (אין לומר וסתקין מאורות
 והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא *)
 ברוך אתה יהוה יוצר המאורות :

אהבת עולם אהבתנו ר"ת נ"י ע"כ יהוה
 אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת
 עלינו * אבינו מלפנו בעבור שמך הגדול
 ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדמו חקי
 חיים לעשות (חקי) רצונך בלבב שלם בן
 תחנונו אבינו אב הרחמן * המרחם רחם
 נא עלינו ותן בלבנו בינה * להבין להשכיל
 לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות
 ולקיים

ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
 באהבה * והאר עינינו בתורתך * ודבק
 לבנו במצותיך * ויחד לבנו לאהבה
 וליראה את שמך לא נבוש ולא נכלם
 ולא נכשר לעולם ועד * כי בישם קדשך
 הגדול הגבור והנורא בטחנו * נגידה
 ונשמחה בישועתך * ורחמיך יהוה אלהינו
 וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד *
 מהר והבא עלינו ברכה ושרום * כאן יאסוו כר'
 טיפות ויקו מקוכנים כידו השמאלית על לבו עד שמגיע לודכריו
 חיים וכו' מהרה מארבע כנפות כל הארץ *
 ושכור עול הגוים מער צוארנו * והולכיכנו
 כהרה קוממיות לארצנו * כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון:
 וקרבתנו מלפנו (יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני)
 לשמך הגדול (ויזכור למחות זכר עמלק שבעבורו אין
 השם גדול ושם) באהבה להודות לך (ויזכור מעשה
 מרים שהפה נכראת להודות לש"ית ולא לזכר לשון הרע)
 וליחדך * ליראה ולאהבה את שמך * ברוך
 אתה יהוה הבוחר בעמו ישראל באהבה:

חייב אדם לקבל עליו מלות ויחוד ה' כרוך הוא כהחכם שלימה ויוסר לקרות פסוק שמע ישראל לפסוק ככונה גדולה ויכוין להמליך סוף כרוך הוא עליו כשמוס ממעל ועל סוף מהחם ורמזו כמלה אחר א שסוף אחר פ כשכנס קיעים וכאן ד כארבע רוקות סעולם :

יוד הי ויו הי

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : לא יסוף לך אלהים אחרים . ואומרים כללך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ . לריך להפסוק כיון מלכות שמים לעול מלות : ואהבת לא תשא את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך : והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עלי לבבך : ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות ערידה והיו לטוטפת בין עיניך : לא תמנור וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם שמעו תשמעו ארמיות אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ונתתי מטר ארצכם בעת זורה ומלקוש לא תגוב ואספת דגנה ותירשה ויצהרה : ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת : השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם : וחרה יפסוק מעט אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה לא תלמא ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את דברי אלה עלי לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות ערידה והיו לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך

ובשכבך ובקומך : וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : כנר את אכיל למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים עלי הארץ :

ויאמר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת להם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו עלי ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם לא תפקו ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם : וזכור את יום השבת למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים לא תענס כרעך אני יהוה אלהיכם :

פסוק שמע ישראל ופסוק כרוך שם ה' כ' תיבות . מואסכת עד וכשעריך מ"ב תיבות . מוסים עד ושמתם ע"כ תיבות . מאת דברו אלה עד סוף ה' תיבות . מוואמר עד אלהיכם ע"כ תיבות . חסר ב' . כמלא שיש בקרואת שמע רמ"ח תיבות . חסר ב' וקורו ע"ז יהוה אלהיכם אמת ומשלים רמ"ח תיבות . כמנין אכריו של אדם . משועבדים כולם לעבודת סבורא ויכרך שמו . וישמע מפיו חס"ז וישתוק :

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואהיר ומתוקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת אלהי עולם מלכנו . צור יעקב מגן ישענו לדור ודור . הוא קים ושמו קים . וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת : ודבריו חיים וקיימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמיט . כאן ישלש סליחות וינסח מנינו על אבותינו עלינו ועל בנינו ועל דורותינו ועל

כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקיים באמת ובאמונה חוק ולא
יעבור אמת שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
מלכנו מלך אבותינו גאלנו גאל אבותינו צורנו צור
ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין לנו
עוד אלהים וולתך סלה :

עזרת גו' מיוחל מלכיה סגנדוקל אבותינו אתה ר"ח גי' ע"כ הוא
מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל
דור ודור ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד
אפסי ארץ אמת אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך
ודברך ישים על לבו אמת שאתה הוא ארון לעמך
ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים אמת אתה הוא
ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך גואל
ומושיע אמת ממצרים גאלתנו יהוה אלהינו מבית
עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל
גאלת וים סוף להם בקעת וזרים טבעת וידידים
עברו ים ויבסו מים צריהם אחד מהם רא נותר
על זאת שפחו אהובים ורוממו לאל ונתנו ידידים
זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך
אל חי וקיים רם ונשא גדול גבור ונורא משפיר גאים
עדי ארץ מגביה שפלים עד מרום מוציא אסירים
פודה עניים עוזר דלים וכוון לעשות עלמנו עני וכנס רום וחרד על
סכונם שהיא כנלות העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו
תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומבורך משה ובני
ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם מי
כמכה באלים יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות
עשה

עשה פלא: שירה חדשה שבהו גאולים לשמך הגדול
על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה
ימרוך לעולם ועד ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל ברוך אתה יהוה גאל ישראל :

לרין לקמון גאולה לתפלה כלי הססק כלל ויפסוע שלש פסיעות לפניו
ויכוון רגליו זו אלל זו כאלו אינס אלף רבל אחת להדמות למלאכים וכאילו
רגליו אסורות וכן רדיו וזע"ג זו על לבו ימין על שמאל כאלו סס קשורים
כעכד לפני רבו כסכעס כאינס כיראס וכפחד ואומר מהך הספר קו
כענינס סנורות וזוטר שלף להשמויע קולו כתפלתו ככתוב כזטר כפ' ויבש
ולף ישחקום כזוס כרכס אלף כתתלם וסוף כאכות וכסוראס וכזורת
סעמידס וזטר שלף להשיות כלל אלף ישחוק ויענה אמן ככרכות ס"ל ויכוון
כלכר סס זס ככל סכרכות ושתי אסותיות מהסס עלמנו ככל פעס שחוק כורע
כאשר תראס :

ארון הכל יאהרונה יהיה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך

אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בנייהם
למען שמו באהבה : כשכת תשובת אומרים
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים בתבנו בספר חיים למענה
אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הד) מגן
אברהם :

אתה

גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(קקוז מוריד הטל) (וכמורף משיב הרוח ומוריד
הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים
ומקים אמונתו לישגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי

דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :
 כיומי השוכס אומרם מיכמוך אבהרמון זוכר יצוריו ברחמים לחיים :
 ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה
 המתים : כסודס אומר סגלות זכור

נקדישך ונעריצך בנעס שיה סוד שרפי קדש המשלשים
 לך קדושה (כניגון אומר חמקדשים שמך בקדש)
 וכן כתוב על יד נביאך וקרא זה אד זה ואמר קדוש קדוש
 קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו לעממם משבחים
 ואומרים ברוך כבוד יהוה ממקומו וברברי קדשך כתוב
 לאמר ימך יהוה לעולם אלהך ציון לדר ודר הללויה
 אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
 סלה (כי אל מך גדול וקדוש אתה) ברוך
 אתה יהוה האל הקדוש : כסכת טסוכס אומרם המך הקדוש :
 ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת
 לו כליל תפארת בראשו נתת בעמדו לפניך
 על הר סיני ושני לחות אבנים הוריד בידו וכתוב
 בהם שמירת שבת וכן כתוב בתורתך :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם : ביני ובין בני ישראל
 אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
 ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש : ע"כ
 ולא נתתו יהוה אלהינו לגוי הארצות ולא הנחלתו
 מדבנו לעובדי אלילים גם במנוחתו לא ישכנו
 ערלים כי לעמך ישראל נתתו באהבה לזרע יעקב
 אשר בס בחרת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתעננו מטובך
 והשביעי

והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
 זכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה
 יהוה מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
 והשב העבודה לרביר ביתך ואשי ישראל
 ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך :

כקש קדש וכקול סמועד אומרם

אלהינו ואלהי אבותינו ועלה ויבא וינע יראה ורצה ישמע
 יפקד ויזכר ויכרונו ויכרונו אבותינו וזרון ירושלים
 עירך וזרון משיח בן דוד עבדך וזרון כל עמך בית ישראל
 לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
 כ"ס ביום ראש החדש הזה

כ"ס סל פסס ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה
 כ"ס סל סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה
 דרחס בו עלינו ויהושיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
 יפקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה
 ורחמים חוס ותננו וחמור ורחס עלינו והושיענו כי אריך
 עינינו כי אר מך חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחזינה
 עינינו בשובך לציון ברחמים ברוך אתה
 יהוה המחזיר שכנינתו לציון :

מזורים ורכנן

מזורים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה
 הוּא יְהוָה (וּנ)
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּרנו צוּר
 חַיֵּינוּ וּמִנְּךָ יִשְׁעֵנו אֵתָה
 הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֵה לְךָ
 וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ
 הַמְּסוּרִים בִּירְךָ וְעַד
 נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ
 וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ
 וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ

מזורים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי כָל בֶּשֶׂר וְיִצְרָנוּ
 יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַד
 שְׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן חַיֵּינוּ
 הַתְּחַנְּנוּ וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ
 לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר הַקִּיף
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבְכָּ
 שְׂלָם עַל שְׂאֵנוּ מְזוּרִים לְךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדָאוֹת

שֶׁבָּכַל עֵת עֶרֶב וּבֹקֵר וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

כסוכה אומרים

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמָּה שְׁעִשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם
 בְּזִמְנֵי הַיּוֹם בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֵּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאֵי וּבְנֵינוּ
 כְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם מִתּוֹרְתֶךָ
 וְלַהַעֲבִירָם מִחֻקי רְצוֹנְךָ וְאֵתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עִמָּדָתְךָ
 בָּעֵת צָרָתָם רַבְּתָּ אֶת רִיבָם דִּנְתָּ אֶת דִּינָם נִקְמַתְךָ אֶת
 נִקְמַתָם מִסַּרְתָּ גְּבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻשִׂים
 וְרַשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
 תּוֹרְתֶךָ לְךָ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶיךָ יִשְׂרָאֵל
 עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ כָּאִי בְּיָד
 לְדַבֵּיר בִּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְבֵקֶךָ וְטַחְרוּ אֶת מַקְדְּשֶׁךָ וְהַדְלִיקוּ
 נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקַבְּעוּ שְׂמוֹנֶת־יָמִים אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה
 וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנֹדֵה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה
 וְעַל

ועל כָּדָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

כּוֹמֵי הַשּׁוֹכֵם אֱוֹמָרִים וּבְכוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :
ויהללו וְיִבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
 הָאֵל יִשְׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה הָאֵל הַטּוֹב :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (ה') הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נִצָּה לְהוֹדוֹת :

וכתובם שליו סכור אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
 הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוֹרֶה מִפִּי אֲתָרָן
 וּבְנֵינוּ כְּהֻנִּים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוֹר : יִבְרַכְךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
 יְהוָה פָּנָיו אֵיךְ וְיִחַנְּךָ : יֵשֶׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם :
 וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :

שים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וּבְרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּלָנוּ
 כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרָה וְחַיִּים אֱהָבָה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים בְּרַכָּה
 וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרַךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּרוּב עֹז וְשְׁלוֹם : כַּסֶּכֶת הַשּׁוֹכֵם אֱוֹמָרִים

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה וְיִשְׁוּעָה וְנִחְמָה
 וְנִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְרַשְׁוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
 יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַנִּזּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אלהי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה :
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם וְנַפְשִׁי כַּעֲפַר לַכֶּסֶף
 תְּהִיָּה

תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף
 גפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם
 וקלקל מחשבותם יהיו כמיץ לפני רוח ומלאך יהוה
 דוחה עשה למען שמך עשה למען מינה עשה
 למען תורתך עשה למען קדושתך למען יחלצון
 ידיך הושיעה מינה וענני יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגארי :

כורע ופוסע נ' פסיעות לאחוריו ככריעה אחת וקודם שזוקף כשאומר עושה
 שלום במרומיו הופך פניו לשמאלו הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו לומינו
 ועל כל עמו ושראף וכו' לפניו כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלה
 וי"א תפלה זו

יר"ם ה' א"ו א"ש שלח העלה קנאת אחרים עלי ולך קנאתי על אחרים ושלח
 אכעוס סיוס ושלח אכעוסך והולכי מיל"ה ר וכן כלכי הכנעה וענוס
 ויראה טעף מלככו ואלתניו וחד שמך כעולמך וכנס כיתך שכלל הכולך
 וקצן גלווהינו פדס לאךך ושמת עדתך כמחרס כומינו ותן חלקנו
 כתורתך אמן :

עיון לעול כהפלה שחרית תפלה נאם וקלרס מהרכ חיד"א ו"ל
 עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועשה שלום עלינו ועל
 כר עמו ישראל ואמרו אמן :

כשעס שח"ל אומר כרכה ככניס טוב לומר תפלה זו ויכוון שח"ס הנדול
 וסקרוש כן עשרים ושתים אותיות הכולף מפסקוקים של כרכה כהניס ולף
 יולף מפיו השמות ח"ו :

אל גף קרב תשועת מלמיך
 פחד סר תוליאס כמאסר
 פדה סועיס פקח סומיס ישען מלפוס
 דלס יוקסיס וקצן נפוליס סמוך יו מלפחנו
 כרון שס ככור מלכותו לעולס ועד :
 אחר חזרת השמירה שליח ככור אומר

יתגדר ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעותיה וימריך
 מכותיה ויצמת פורקניה ויקרב משיחיה בתייכוון
 וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגרא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ודערמי עלמיא יתברך וישתבח
 ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלך שמייה
 דקורשא

דקודשא בריך הוא לעילא מן כד ברכתא שירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן
 תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון
 דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה
 ושיובא ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה ורינוח והצלה
 לנו ודכל עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומיו הוא
 ברחמייו ועשה שלום עלינו ועל כר עמו ישראל ואמרו אמן :

קודם שיולף ס"ת אס יש איוו שמחה כקסל אומר סתון מאלו הפסוקים
 איוו שירכס

מהר תשככו האיר איון כמון מורס מהר תשככו האיר איון כמון מורס :
 שס כורף יתקדס מהר ויגדיל תוליאכו מן סאומות ותכדיל
 ספלטה אשר סאיר איון כמון מורס מהר רתנו תקכל כמכעה כיוס
 אשר סרת לידעה אשר לארץ מאיר איון כמון מורס מהר

פיוטים לוייה בנסוע הארון

לך אלי קראס יס לך אלי קראס אור : יוכס הון פח יקוסה לך לוטקת
 כחילס ממך שולח חושס מהר לס צור לנללס לך אלי קראס יס :
 עוכך שרי כזו גלס לס סשוכס לכלרון וכשוריס פוס תמלא ויסי
 ככסוע סארון :

פוצו איויכך ככסוע סארון וככחה עמך שיר מומור ורון : ככסו עמך
 ולכשו רקמס ואמרו ססידך שירס ככעימס גו ועל כל אומס
 שכן ויתרון ובנחה אוריס והומיס ככרשונס קטרת סמיס סלקת
 ותלכנס והיס לו למנס לורע סרן ובנחה כככור עכך דוד כן יסו
 ישלח משיחך ולך יוכלו שו ואקריב ששי מנחת זכרון ובנחה

אפתח כא שפתי ופעוס כרון לאל חי אשיר ככסוע סארון מנחל אקרא
 אלי ושענו וואל וכא לליון נואל כקרא אז ככרון לאל חי
 ספתח ארץ ישע להפלת דך תישע וישדלל כושע ולשון אלס חרון :
 ראל חי קשוב סכותינו אל חי נואלכו וכשלס כדרכו וכפר סרן :
 ראל חי ופולו אל איויכך ירוכו תואכך יוס תריכ אה ריכך ישוכר
 לכרון ראל חי סן כככור נאוליס ולכו אל אלס מעוו ותוילוס
 ינכר ויתרון ראל חי חוקי כא אל תסי וכס יגון וסו כשיר ככאס ויסי
 ככסוע סארון ראל חי

פיוט אחר נאה להוצאת ספר תורה לאומרו בפתח ההיכל
 פרשו עלי מזווי סכינתך אורי שרי אכוא אל היכל כיתך פרשו יושכ
 מרוס אלי חי צור עולמוס יודך חרוס על ראס רשעים קמוס
 ועלס

ויעלו רע תמיד על עדתך * להרוס מדרך תורתך : פֶּרְשׁוּ סוּמְךָ נוֹפְלִים *
 ומתיר אֶסְרוּם * עַד דְּלוּם * ומאֲשַׁפּוֹת מְרִים * הַאֲכִיבוּם * עַד סְנוּלֶהָךְ *
 הַגָּל בּוֹאֵל שָׁכַע כַּחֲלָהךְ : פֶּשְׁרוֹ פֶּתַח יִקְרָה * לֹאֲשֶׁר כֹּה כּוֹשִׁים * הַסֵּם
 עוֹרָה * לִקְצֵן כְּדָרוּם * כַּגְּלוּס כּוֹלֵם כִּירָחֶךָ * מִשְׁתַּחֲוִים מִלֹּךְ כּוֹת
 חֲפָרְתֶךָ : פֶּרְשׁוּ חֻקֶיךָ וְאִמְלֵנוּ אֵל * וְשַׁלַּח לָנוּ הַמֶּלֶךְ הַנּוֹאֵל * כִּי יִכַף
 כִּימוֹנוֹ אֶלְיוֹ כִּכּוּךְ * עִם מִשִׁיחַ כֵּן דוֹר עֲבָדְךָ : פֶּרְשׁוּ

עבודה שלב

אֵין מוֹלִיחִין שׁוֹי ס"ה כִּשְׁכַת לְפִי שֶׁאֵין כֶּסֶף וְכוּס שִׁשְׁכַת וְגו' כִּי אִם כ' פְּסוּקִים וְאֵין קוֹרִין כֶּסֶף פֶּתַח מִנִּי פְּסוּקִים * וְעוֹד י"ל שֶׁלִּידָךְ לְהַפְטוֹר מִעֲנִיבוֹ שֶׁל יוֹם וְאֵין קוֹרִין כָּל שַׁבָּת א"כ יִהְיֶה לְרִידָךְ לְהַפְטוֹר כְּדִסְלוֹךְ מִיּוֹם דִּהְיִינוּ הַשְּׁמַיִם בְּקִיף וְא"כ יִהְיוּ כָל הַפְּטוֹרוֹת מִעֲנִיבוֹ אֶחָד : ב קוֹרִין הַפְּטוֹרָה כַּכּוּף מִשּׁוֹם שֶׁפֶּעַם אֶחָד נִזְרוּ עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לְקִרְוֹת כְּתוּרָה וְתַקְנוּ לומר כַּכּוּפִים מִעֲנִיבוֹ שֶׁל יוֹם כ"א פְּסוּקִים כַּגֵּד הו' עוֹלוֹם לִס' ה' פְּסוּקִים לְכָל א' וְאֶת כ"ב כַּתְּעֵלָה הַנּוֹזֵרָה וְאֶת הַתְּקוּ שֶׁמִּפְּטוֹר יִקְרָא כַּכּוּפִים וְיִקְרָא קוֹרָא כְּתוּרָה תְּקִילָה מִפְּנֵי כְבוֹד תְּתוּרָה עַל כֵּן לְרִידָךְ הַמִּפְטוֹר לְקִרְוֹת כְּתוּרָה תְּקִילָה וְלוֹם נִקְרָאתָ הַפְּטוֹרָה שְׁהִיוּ כִּפְּטוֹרִים כֹּה מִקְרִיאתָ תְּתוּרָה * וְלִעֲלֵךְ שֶׁחָזַק מִלְּשׁוֹן הַפְּטוֹר מִתְּכִירוֹ וְע"ז נִקְרָאתָ הַפְּטוֹרָה שְׁהִיוּ אִף הַעַם כַּפְּטוֹרִים וּמִסְּוִימוֹם הַתְּקִילָה מִפְּנֵי כְבוֹד הַכּוּף ד' פּוֹרוֹשִׁים עַל מַלְאָךְ זוֹ וְעַמּוֹם הַשָּׁנִי כּוֹשֵׁם קָלָה לִמ"ש כַּעֲנִיבוֹ : ג כַּכְּרַחַת הַפְּטוֹרָה שֶׁל שַׁבָּת אֵין תִּיחֲמוּן כֹּס מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל כִּמוֹ כִּו"ע כִּתְּבוּ הַטַּעַם כַּמֶּס' סוֹפְרוֹם לְפִי שֶׁשַׁבָּת קְדָמָה לְיִשְׂרָאֵל כִּדְכַתִּיב כִּי שַׁבָּת יוֹמֹם וְגו' וְאומר רָאוּ כִי ה' נָתַן לָכֵס הַשַּׁבָּת שֶׁהִיא כְּבָר : ד קוֹרִים ז' נִכְרוּ לִס"ה כִּשְׁכַת וְכִתְּבוּ הַגְּלוּבִים שֶׁאִם וְאִרְעוּ אֶבְרָם לְאֶדָם שֶׁלֹּא כָף לִכ"סֶּכֶךְ כּו' יִמֵי הַשָּׁכּוֹעַ וְלֹא שִׁמְעוּ כִּרְכוּ וְאֵזִין מִן הַקּוֹרִים ז' פְּעַמִּים כִּרְכוּ וְיִוֹלָךְ י"ח

קודם שמוציאין ספר תורה אומרים

אַתָּה הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מַלְבְּרוֹ : אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ : יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזִבֵנוּ וְאֵל יִשְׁתַּנּוּ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : וְיְהִי בְּסַע הָאָרֶץ וְיֵאמֶר מִשָּׁה קוֹמָה יְהוָה וּפְצוּ אוֹיְבֵיךָ וּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ : קוֹמָה יְהוָה לְמִנוּחֶתְךָ אֶתָּה וְאֶרֶץ עוֹד : כַּהֲנִיף יִלְבָּשׁוּ צִדֵק וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ : בְּעִבּוֹר דְּוֹר עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁחָךְ :

הפלה נכונה לאומרים כעת הופלה ס"ה קודם קריאת התורה

הַרְיֵנִי מִקְּבֶל־קִבְלָה תְּתוּרָה שְׁכִיחָה כִּסְרֵי סִינֵי ע"י מַרְע"ס * וְהַרְיֵנוּ מִקְּבֶל־מַתְּשָׁה קִבְלָה נִמְרָה וְשִׁלִּימָה * וְקִבְלָה זוֹ הִיא כָּל לְבִי וּמִאֲזוּרֵי * וְרַמ"ק אֲכַדְרֵי * וְשֵׁם ה' נִדְרֵי * וְקִבְלָה זוֹ הִיא כָּל שׁוֹם זְכָר אֶבְרָם כָּלֵל וְעִיֶקֶר * אֵלֶּךָ כַּשִּׁמְתָה וְכַטּוֹב לִכְכ * וְקִבְלָה זוֹ הִיא לְדַעַת רַשְׁכ"י הַקְּדוֹשׁ וְלְדַעַת רַכִּי לְעוֹר כְּבוֹ סְקִדוֹשׁ * וְלְדַעַת יוֹסֵם כֵּן עוֹזֵמוֹ הַקְּדוֹשׁ * וְפִי כְּפִיִּם וְהוֹדָתִי כְּהוֹדָתִם וְקִבְלָתִי כְּקִבְלָתִם * וְדַעַתִּי כְּדַעַתִּם * וְהַרְיֵנוּ סוּמְךָ עֲלוֹסֵךְ דְּרַךְ כָּלֵל וְפִרְעוֹ * וְכַלֵּל כָּל יִשְׂרָאֵל * וְקִבְלָה זוֹ הִיא עֲלֵי וְעַל כָּל זְרַעֵי וְזַרְעוֹ זְרַעוֹ עַד סוֹף כָּל הַעוֹלָם עַד וְעַד כַּלֵּל אָמֵן :

רכי שמעון פתח כד מפקין ס"ה ככורא למקרי כום מתפתחין הרעיו דרחמי ומעוררין את האהבה לעולא ומכעיו לום לבר נש למומר הכי :

בְּרִידָךְ שְׁמִיָּה דְמֵאֲרֵי עֲלֵמָא בְּרִידָךְ בְּתִרְךָ וְאַתְרְךָ : יְהֵא רְעוּתְךָ עִם יִשְׂרָאֵל דְעַלְמֵם * וּפְוִרְךָן יְמִינְךָ אַחֲזֵי לְעַמְךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ לְאַמְטוּיָי לְנָא מְטַב נְהוּרְךָ * וְקִבְלָה צְלוּתָא בְּרַחֲמֵי * יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְתוֹרִידָךְ לָן חִיִּין בְּשִׁיבוֹ וְהֵאֲנָא עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא * לְמַרְחַם עֲרֵי וְלִמְנַטֵר יְתֵי וְיַת כָּל דִּירֵי * וְרֵי לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל * אֲנִתְּ הוּא זֶן לְכֹלָא וּמִפְּרָנִם לְכֹלָא * אֲנִתְּ הוּא דְשִׁלִּיט עַל כֹּלָא * אֲנִתְּ הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא * אֲנָא עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִידָךְ הוּא דְסַנְדְּנָא קָמִיָּה מִן קָמִי דִּיקָר אוֹרִיתִיָּה בְּכָל עֵידִן וְעֵידִן רָא עַל אַנְשֵׁי רַחֲצֵנָא * וְלֹא עַל בֵּר אֲרַחֲנִין סְמִיכָנָא * אֲרַחֲנִין בְּאֲדָהָא דְשְׁמִיא דְהוּא אֱלֹהָא דְקִשׁוּט * וְאוֹרִיתִיָּה קִשׁוּט * וְנִבְיָאוּהִי קִשׁוּט * וּמִסְגֵי לְמַעַבְדֵי טְבוּן וְקִשׁוּט * בֵּיה אֲנָא רַחֲמִין * וְלִשְׁמִיָּה יְקִירָא קְדִישָׁא אֲנָא אִמֵר תִּשְׁבַּחְנִין * יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְתַפְתַּח לְבִי בְּאוֹרִיתְךָ * (וְתִיֵּהֵב לִי בְּנִין דְכִרִין דְעֲבָדִין רְעוּתְךָ * וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹן דְלִבִּי וְרַבָּא דְכָר עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב וְלַחֲיִין וְלִשְׁלָם אָמֵן :

ואמר כך אומריו פסוק זה

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו
אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו :

הפסוק שערני הסיכל אומר

מה נורה המקום הזה און זה כי אס כיה אלהים וזה שערי השמים * זה
השער לה' לרוקים יבאו כו' * אהבה * שערי ציון מכל משכנות ועקב *
ופה גוף משוש כל הארץ הר ציון ירכאו לפון קרית מלך רב * מי יתן מליון
ושועת ישראל בשוכה * שכות עמו ובל ועקב ושמת ישראל * ופרווי ה' ישוכון
וכאו ליון כרכה ושמתה עולם על ראשם ששון ושמתה ושינו ונסו ונון וקתה *

ויולאו ספר תורה * והשלית לכור אומר

כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם :
ברוך המקום שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא :
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :
גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו : וסקהל אומר
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש
הוא : רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר
קדשו כי קדוש יהוה אלהינו : אין קדוש כיהוה כי
אין בדתו ואין צור באלהינו : כי מי אלוה מבלעדי
יהוה ומי צור זולתי אלהינו : תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב : עין חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאשר * דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה
שלום * שלום רב לאהבי תורתה ואין למו מכשול :
יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

משעה שפוחתין הארון לרכיבן כל הלכור לעמוד ויכעו כספר תורה עד כואו
אל הסיכה ועיקר גדול לחכמו ולנשקו ויאמר

שמאלו תחה לראשו וימינו תחכבו * מי יתכן כאן לי ויגן שדי אמי אמלאך
כחן אשקך גם לא יכוון לי *

שמכוא ספר תורה אל הסיכל ואמר

מגדל

מגדל עז שם יהוה בו ירוץ צדיק ונשגב :

ויעלם השלית לכור אל הסיכה ויאמר

ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך : ישמח
הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטו :

על הכל יתגדל ויתקדש ויתברך ויתרומם ויתנשא שמו של
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא * בעזרמות שברא
העולם הזה והעולם הבא כרצונו וכרצון יראיו וכרצון פר
עמו בית ישראל : תגלה ותראה מלכותו עלינו במהרה ויהוה
ויהוס וירחם על פליטתינו * ועל פלישת עמו בית ישראל * בחר
בחסד ברחמים וכרצון ואמרו אמן * הרחמן הוא יחזיר שביטנו
ושבות עמו בית ישראל במהרה כימינו ויוציאנו מכל צרותינו
לרוחה * ומאפלה לאורה בקרוב * ואמרו אמן :

כי שם יהוה אקרא הכו גדר לאלהינו : הכל תנו
עוז לאלהים ותנו כבוד לתורה :

ומנכים הספר תורה ומראם סתכ ללעס ואומריו

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה
צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב :

ויש כוהנים לומר

תורה יהוה תמימה משבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת
פתי : פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה
מאירת עינים : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום *
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו :

וקורא כהן ולוי ואמר בישאל כפרת שכוב * וסעולם ל"ת ואמר

יהוה עמכם : וחסון עונה יברכה יהוה : ואומר העולם ברכו את יהוה
המבורך : ועונה חסון ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : וסעולם
סוד ואומר ברוך יהוה המבורך לעולם ועד : ברוך אהה יהוה
אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו
את

את

את תורתו ברוך אתה יהוה נתן התורה

ואמר קריאת סתורס אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו (תורתו) תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יהוה נתן התורה

ואמר קריאת סתורס אומר סתון קדיש לעולא וקולא סמטור

קורס מורה ספר תורס למקומו אומר ששלים לכו

הנותן השועה למלכים וממשלה לנסיכים ומלכותו מלכות כל עולמים הפוצה את דור עבדו מחרב רעה הנותן בים דרך ובמים עוים נתיבה הוא יברך וישמור וינצור ויעזור ויורום ויגדל וינשא למעלה למעלה לאדוננו המלך (ולכל אנשי השררה) מלך מלכי המלכים ברחמיו ושמרהו (ישמרים) ויחיהו (ויחיים) ומכר צרה ונוק וצירהו (צילים) מלך מלכי המלכים ברחמיו ירום ויגביה כוכב מערכתו (מערכתם) ויאריך (ויאריך) ימים על ממלכתו (ממשלתם) מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן ברבו (ברבם) ויכלב כל יעציו ושריו (ועציהם ושריהם) רחמנות לעשות טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו בימיו (בימיהם) ובמינו תושע יהודה וישראל ישבון לבטח ובא ציון גואל וכן יהי רצון ונאמר אמן

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד ושלמה וכל תקהלות הקדושות ותטהרות הוא יברך את כל תקהל הקדוש הוה גדולים וקטנים הם ובניהם ונשיהם ותלמידיהם וכך אשר להם מלכא דעלמא הוא יברך יתכון ויוכה יתכון וישמע בקר צלותכון תתפרקון ותשתובון מכל צרה ועקתא ויהא ממרא דיהוה בסעדיכם ויגן בעדיכם ויפרוש סבת שלומי עליכם וישע ביניכם אתקה ואחיה שלום ורעיות ויסלק שנאת חנם מביניכם וישבור עול הגוים מעל צואריכם ויקיים בכם מקרא שכתוב יהוה ארה

אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם (כשכת תשובת אומרים ויכתבנו האל בספר חיים טובים) וכן יהי רצון ונאמר אמן

שכת שלפני ראש חדש מכריז סתון אחר שכת סקל ואומר יסי ולון וכראש חדש תשרי אין מוכריין אותו כלל

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכונו את בית חיינו ויהשיב שכינתו לחוכו במהרה בימינו ואמרו אמן

יהי רצון מלפני אלהי השמים לרחם על פלוטתנו ודעצור המגפה והמשחית וחורב והרעב והשבי והבזה מעדינו ומעד עמו ישראל ואמרו אמן

יהי רצון מלפני אלהי השמים דמייס לנו ארת כל חכמי ישראל הם ונשיהם ובניהם ותלמידיהם בכר מקומות מושבותיהם ואמרו אמן

יהי רצון מלפני אלהי השמים שישמע ונתבשר בשורות טובות בשורות ישועות ונחמות מארבע בנפות הארץ ואמרו אמן

מי שעשה נסים לאבותינו ומצרים גאדם הוא יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם בסימן טוב יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכר מקום שהם לטובה ולברכה לששון ולשמחה לישועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לשמועות טובות ולבשורות טובות ולגשמים בעתם ולרפואה שגמה ולגאולה קרובה ואמרו אמן

כשכת שלפני ראש חדש חכ כמקום יסי ולון אומרים

- מחיש חדשים
- אנשים ונשים
- ויה זה החדש
- ורצון יצו אל
- יקבץ קדושים
- לעיר הבנויה
- לטובה יהוש
- רב העדיליה

ואמר כך ואמר מי שעשה נסים לאבותינו סכ"ל

כשכת קודם סלום מכרוו סקון יום התענית חזן מתעטם כאכ ולום כמור
ופורום וסימנך חכ"ף עליו פוסו וואמר

אחינו בית ישראל שמעו צום

לשכנת עשר כחמו הרביעי לעשרה כעכת העשירי

יהיה יום פלוני יתפוף אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה
ברכתיו כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי
וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה
ודמועדים טובים והאמת והשלום אהבו

יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם

ששכנה לו אשרי העם שיהוה כהן אלהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך

לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמך

לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו

אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו :

הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועזו

גוראותך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך

ביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארך אפים

וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו ער כל מעשיו :

יודוך יהוה נכרם כל מעשיך וחסדיך יברוכה : כבוד

מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם

גבורתיו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל

עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה תפלת

לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים : עיני כל ארץ

ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את

ידך ויכוון מאד כפסוק זה כי כו עוקר ספינסס ר"ה פא"י נ"י אהרונהי

נ"י סאל ס"ה חתך ומשביע נ"י חתך) לכל חי רצון צדיק

יהוהוהו

יהוהוהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה

מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו

יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם : שומר יהוה כל את

כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד

ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו

נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ע"ש חזן אומרים כשכת כשקריה וכן לזיון מפני טורח כבוד שלך וכך

על חוקים על המעובדות והמכויקת עוד שכתקם ע"י לרם ועוד

שכולם כאים לכ"סכ קודם קדושה ועל זה חזן אומרים איתו כשקריה כי

חס כמכתם :

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר

דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר

דבר ביד משה עבדו : יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר

היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו : להטות לבבנו

אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו

אשר צוה את אבותינו : ויהיו דברי אלה אשר

התחננת לי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו יומם

ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל

דבר יום ביומו : למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה

הוא האלהים אין עוד : לא ימוש ספר התורה הזה

מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות בכל

הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל : הלא

צויתך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה

אלהיך בכל אשר תלך :

ואומר סקון כקול רם שני פעמים

ימך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אומרים

ע"ש אומרים מזמור לרוד הכו כהכנסת ס"ת כשכה וכו' כחוכ כספר אלום רכה לפי שאמר על מהן תורה וגם שבעה כרכות ש"ש נתקנו כנגד שבעה קולות

ומתוירין ספר תורה למקומו ואומרים

מזמור לרוד הכו ליהוה בני אלים הכו ליהוה כבוד ועוז הכו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש קול יהוה ער המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים קול יהוה בפה קול יהוה בהדר קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון וירקידם כמו עגור לבנון ושריון כמו בן ראמים קול יהוה חצב להבות אש קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש קול יהוה יחולל אירות ויחשף יערות ובהיבולו בלו אומר כבוד יהוה למבור ישב וישב יהוה מלך לעולם יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום

מי שהכניס ס"ת כהיכל אומר

שאו שערים ראשוכם והנשאן פתחי עולם ויכוא מלך סככור מי זה מלך סככור עוז ובכור ס' בכור מלחמה שאו שערים ראשוכם ושאן פתחי עולם ויכוא מלך סככור מי הוא זה מלך סככור ס' לכחות הוא מלך סככור סלם וידעת כי ס' אלסין הוא האלסים האל הכאמן שומר הכרית והסדר לאוהביו ולשומרי מצותיו לאלף דור כי אל רחום ס' אלסין לא ירפך ולא ושיתך ולא ישכת את כרית אכותך אשר נשבע להם כי כה אמר ס'

ס' רנו לועב קשמה וזהלו כראש הנוים השמינו הללו ואמרו טושע ס' את עמך את שארית ישראל

ואומר סתון

שובה למעונך ושכון בבית מאונך כי כל פה וקר לשון יתנו הוד והדר למלכותך ובנהה יאמר שובה יהוה רבבות ארפי ישראל תשיבנו יהוה אריך ונשובה חדש ימינו בקרם ואומר סתון קדיש לעילא ומתפללים מוסף

מוסף של שבת

קודם הפלת מוסף ואמר סדר העבודה למהר"ס די לונאנו ו"ל

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן וכסכו : עולת שבת כשכתו על עולת התמיד ונסכה : ובכן וכך היתה עבודת מוסף שבת בבית אלהינו בשש שעות ביום הניאז שני כבשים בני שנה תמימים הסקוס ובקרוס ועקדוס שחטס השומט בלחן וקבל המקבל את דמן בכלי שרת בלחן ובא לו לקרן מורחית לפניית ונותן מורחה לסוטה ושור בא לו לקרן מערכית דרומית ונותן מערכה דרומה שיורי הדם היה שופך על יסוד דרומי השמיטוס ונתחוס והעלה כל אחד מה שוכה בו לכבש ומלחוס וירדו נכנס כהן גדול השתחוה ויאח נכנסו אחיו הכהנים השתחוו וילאז באז ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה האכרים מן הכבש למזבח אם רכה כהן גדול להקטיר עלה בכבש הושיטו לו האכרים וסומך עליהן וורקן אם רכה הוא סומך ואחרים וורקין החלו אלו שעל מעלות האולם ומברכין ברכת כהנים הקטיר שני עשורנים סלת מנחה בלולה בשמן בשבע שעות ביום נותנים לחם פנים לפני ה' על שלחן הזהב שבהיכל ומוציאין את של שבע שעררה כיצר נכנסו ד' כהנים ב' בידם ב' מערכות של לחם מנה שש חלות של שני עשורנים סלת המערכת וב' בידם ב' בויכים ובהם ב' קומלי לבונה וכה וד' מקדימין לפנים ב' ליטול ב' מערכות וב' ליטול ב' בויכין הגיע לשלחן משכו אלו והניחו אלו וטפחו של זה בתוך טפחו של זה וילאז נתנו הלחם על שלחן הזהב שבאולם נתנו מלח על שני בויכי הלבונה והקטירוס נתנו לו יין לנסך הסגן עומד על הקרן והסודרים נידו ושני כהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצרות נידם הקטור והריעו ותקעו באז ועמדו אלל הממונה על הלללל אחד מימינו והחד משמאלו שחה לנסך הכיף הסגן בסודרים הקיז זה בלללל ותקעו אלו בחצרות ונגנו אלו בכלבים וכנורות ודברו הלויים בסיר הגיעו לפיק תקעו והשתחוו הים על כל פרק תקעה ועל כל תקיעה השתחויה חלקו משמרות הכהנים סכידושלם את הלחם ביניהם נטל כהן גדול מחצית החללת שנאמר וכה תה לאהרן

לאהרן ולכניו ואלהם במקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו מאשי ה' חק עולם .
אשרי העם שככה לו אשרי העם סה' אלהיו :

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו טובה
עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רעונך כנס ביתך ככתחלה
כונן בית מקדשך על מכוני הראוי בכנינו שמחנו בתקוננו והשב שכינתך
לחובנו והשב כהנים לעבודתם ולויים לשירם ולומרם והשב ישראל לנוהם .
ועם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך ועם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן :

ואחר כך יאמר הפלג זו קודם שיתפלל

לפס יחוד קב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד עם י"ה ב"ה ביחודא שלים
בשם כל ישראל הכה אנכי בה להתפלל הפלג מוסף של שבת ונשלמה
פרים שפתינו ולהוסיף על המאורות העליונים למעלה כי אתה תנודך לדיק
ה' כלנס רצון תעטרנו : ותשב באיחן קשתו ויסונו זרועי ידיו מדי אכיר יעקב
העם רועה אבן ישראל : אבן מאסו הנזכרים היתה לראש פנה : כפשו ישובב
יבחנו במעגלי ד'ק למען שמו : ויהי נועם וגו' : יהיו לרצון אמרי פי וגו'

ויפסוע שלש פסיעות לפניו ויכוין רגליו זו אלל זו כאלו אינס אלף רגל
אחה להדמות למלאכים וקאלו רגליו אסורות וכן ידיו זו ע"ג זו על לכו .
וימין על שמאל כאלו הם קשורים כעכד לפני רכו . כסכנעה כאימה כוראס
ונפחד ואומר מתוך הספר או כענינים סגורות . ויוסר שלף להשמיע קולו
כתפלתו ככתוב כוטר כס' ויגש ולף ושתחום כשום כרכה אלף כתחלה וסוף
כאבות וכסודאס * וכחזרת העמידה וחסר שלף להשיח כלל אלף ישתוק ויענה
אמן ככרכות ש"ל ויכוין כלכר שם זה ככל הכרכות ושתי איתות מהשם עלמו
ככל פעם שהוף כורע כאשר תראה :

ארון הכל . יאהרונהי . היה הוה ויהיה
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יהוה (א) אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם . אלהי יצחק . ואלהי יעקב . האל
הגדול הגבור והנורא . אל עליון גומל חסדים טובים
קונה הכל וזוכר חסדי אבות . ומביא גואל לבני בנייהם
למען שמו באהבה : כשכת תשובה אומרים

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למענך
אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן . ברוך אתה יהוה (הר) מגן
אברהם

אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע
(קצין מזריר הטל) (וכסודף משיב הרוח ומזריר

הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים
רבים . סומך נופלים ורופא חולים . ומתיר אסורים .
ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי
דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

כשכת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן (אב הרחמים סארי ו"ו)
זוכר יצוריו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות מתים . ברוך אתה יהוה מחיה
המתים : כקודם אומר השליח לכוז

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעקרה עם עמך
ישראל קבוצי מטה . יחד בלם קרישה לך ישששו .

בהבך האמור על יר נביאך . וקרא זה אד זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו : כבודו מרא

עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו : לעמלתם
משבחים ואומרים . ברוך כבוד יי ממקומו : ממקומו הוה

יפן ברחמי לעמו . המיתרים שמו ערב ובקר בכר יום
תמיד אומרים פעמים באהבה . שמע ישראל יי אלהינו יי

אחר : (אח"י כתב סארי ו"ו"ל לרוד לכוין למסור עלמו על קדושת ה' . מאי"ן)
הוא אלהינו . הוא אבינו . הוא מלכנו . הוא מושיענו . הוא

יושיענו . ונגאלנו שנית וישמיענו ברחמי לעוני כל חי לאמר .
הן גאלתי אתכם אחרית בראשית . להיות לכם לאלהים אני

יי אלהיכם . ובהבתי קדשך כתוב לאמר . ימך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור תללויה .

ע"ש ככתר יתנו לך אומרים פסוק שמע ישראל . כריקנאטו פרשה וירא
איתא כשזכות הנאונים שכיומו רכ כשכת תקע"ע לקלף רביעו כומי
ויוגבר

יוונדר מלך פרס גורו שלא וקראו ק"ש מה עשו חכמי הדור תקנו להכליעו
כיון שקדושות רישא שנע ושאל וסופא ה' אלקיכם ולמה הקדושו כסבלעם
כדו שלא תשתכח ק"ש נכפו סתיכוקות ולא כעלו אח"כ המנכח כדו שיתפרסם
הכס לדורות :

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה
סלה • (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) ברוך
אתה יהוה היא הקדוש : כשכת השוכס אומרים המלה הקדוש :

יש אומרים תכנס הלוח

למשה צוית על הר

סיני מצות
שבת זכור ושמור
ובו צויתנו יהוה
אלהינו להקריב בה
קרבן מוסף שבת
כראוי :

תבנת שבת רצית
קרבנותיה צוית
פירושיה עם סדורי נסכיה
מענניה לעולם כבוד ינחלו
טועמיה חיים זכו וגם
האוהבי דבריה גדולה
בחרו אז מסיני נצטוו צווי
פעליה כראוי ותצונו יהוה
אלהינו להקריב בה קרבן
מוסף שבת כראוי : יהי
רצון וכו'

יהי רצון מדפניך
יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו

שתעלינו בשמחה לארצנו ותטענו בגבורנו
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידין בסדרן ומוספין בהלכתן • את
מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך
באהבה במצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך כאמור :

וביום

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
ושני עשורנים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו : עלת שבת בשבתו על עלת
התמיד ונסכה :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים אותו קראת • זכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו • קדשנו במצותיך •
שים חלקנו בתורתך • שבענו מטובך •
שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך
באמת • והנחילנו יהוה אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך וינוחו בה כל ישראל
מקדשי שמך • ברוך אתה יהוה מקדש
השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה •
והשב העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה

וְאֵתָהּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפוּץ בְּנוֹ וְתַרְצֵנוּ וְתַחֲזִינָה
עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂבִינְתוֹ לְצִיּוֹן :

מזרים

אֲנַחְנוּךָ שְׂאֵתָה

מוזרים ורכנו

הוא יהוה (ונ)
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד צוּרנו צוּר
חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה
הוא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֵד לְךָ
וְנִסְפָּר תִּהְיֶיךָ עַל חַיֵּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַד
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ
וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבָּכַל עֵת עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרַיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
הַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ :

כתובת אומרים

עַל הַנְּסִיּוֹת וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמּוֹת שְׁעִשִׂית לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם
בְּיָמֵי הַהוּא בְּיָמֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן בֶּהֱגִיל גְּדוֹל חֲשֵׁמוּנָאִי וּבְנָיו
בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁבְּחָם מִתּוֹרַתְךָ
וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
בַּעַת צָרָתָם רִבַּת אֶת רִיבָם רִגַּת אֶת רִיגָם נִקְמַתְתָּ אֶת
נִקְמָתָם מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים
וְרַשָּׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְזוּרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ לְךָ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּבְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ
רַדְבִּיר

רַדְבִּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטַהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ
נֹרוֹת בַּחֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְעוּ שְׁמוֹנַת יָמִים אֵלָיו בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה
וְעֲשִׂית עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנִגְדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סְלָה
וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ
לְעוֹלָם וָעַד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

כימי השוכה אומרים וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך
וְיִהְיֶה לָנוּ וְיִבְרַכּוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב
הָאֵל יִשְׁוֹעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סְלָה הָאֵל הַטּוֹב
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הי) הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת :

וכתובת שלום לכו אומר

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן
וּבְנָיו בְּהֵנִים עִם קְדוּשֶׁיךָ בְּאֲמוּר : יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ : יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם :

וכתובת אומרים וכתובת אומר על כל תוכה ותוכה פסוק אחר

יברכך ס' מליון עושה שמים וארץ :
יסוס (יו"ד ס"ו וי"ו ס"י) ס' ארנונו מה אריר שמך ככל ארץ :
וישמך : שמרכו כאישון כה עין כלל כספוך הסתורני : (כאן וענה אמן)
ואר אלקים וקנו ויברכנו ואר פנו אהנו סלה :
יסוס (יו"ד ס"ו וי"ו ס"י) ס' אר רוסס ותנו ארץ אפוס ורכ ססד
ואמת : כולר ססד לאלפוס כושף עון ופסע ותטעה ונקס :
פנוו אל הפלס סערער ולא כוס את הפלתס :
אלניך כשאתי את עוניו סיושכו כשמניס :
ויסניך : סהס כעיוכו עכדוס אל יד אדוכוסס כעיוני שפתס אל יד נכרתס כן
עיוניכו אל ס' אלקיכו עד שיככנו : (כאן וענה אמן)
ישף ישף כרכס מאת ס' ולדקס מאלתו ישעו :
יסוס (יו"ד ס"א וי"ו ס"א) ס' חכנו לך קויוני סוס זרועס לכקרוס אף
ישועתכו כעת לרס :
פנוו אל סססר פכניך ממכני כיוס לר לוי הטס אלני אונך כיוס אקרת
מסר עכנו :
אלניך ס' כפשו אשף :
ויסוס לס' כודכ ותסלתו כאיוס יגורו :

לך ה' הגדולה והנכורה והתפארת והגלגל והסוד כי כל נשמים
ובארץ לך ה' הממלכה והממלכה לכל לראש :
שלוש : כורא כוכ שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו :
(באן יענה אמן)

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד צְדָקָה וּרְחָמִים
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ
כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרָה וְחַיִּים . אֲהַבָה וְחֶסֶד . צְדָקָה וּרְחָמִים . בִּרְכָה
וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוּב עֲזוֹ וְשְׁלוֹם : כִּשְׁכַת הַשּׁוֹכֵת אֲזַמְרִים

וּבִסְפָר חַיִּים בִּרְכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וּישׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְנִזְדוֹרָה טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְיִשְׁרָם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבַרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וּגְאֻלֵּי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵ . וּשְׁפָתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה .
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְהוֹם . וְנַפְשִׁי כַּעֲפַר לְכֹר
תְהִיָּה . פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ . וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי . וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקָלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם : יְהִיו כְּמִין לִפְנֵי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה
דוּחָה . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ . עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ . עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּךָ : לְמַעַן יִחְדָּצוּן
יְדִידֶךָ . הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִיו לְרִצּוֹן אֱמִרֵי פִי
וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרֵי וּגְאֻלֵּי :

זרע ופוסע נ' פסיעות לתאוריו ככרועת אחת וקום דשווקוף כשאומר עושם
אלום כמרומו הוכך כנו לשמאלו' הוא כרקמו ועשה שלום עליונו לימניו'
ועל כל עמו ושראל וכו' לסנוי' כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלס :
וי"ח

וי"ח הפלה זו

יְרִמֵּ ה' אלו' א שלח העלם קבאת אחרים עליו ולא קבאתו על אחרים ושלח
אכעוס היום ושלח אכעוסך והלובי מיל' הר ותן כלבי הכנעה וענוס
ויראה חטא' מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך וכנה כיהך' שכלל היכלך'
וקצן גלוותונו פדם לאךך ושמת עדתך כמהרם כומינו ותן חלקנו
כתורתך אמן :

עיון לעיל כתפלה שחרית הפלה כהם וקצרה מהרכ חיד"א ז"ל

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשעם שהש"ס אומר כרכת כהנים טוב לומר הפלה זו ויכוון השם הגדול
וסקדוש כן עשרים ושתיים אותיות היואלף מפסוקים של כרכת כהנים ולא
יואלף מפיו השמות ח"ו'

אל נא קרוב תטועת מלפין (ר"ת חנק"הס)
פחדך סר תולואס ממאסר (ר"ת סס"הס)
פדה סועים פקח סומים ישעך מלפוס (ר"ת פספ"סס)
דלס יוקסום וקצן גפולוס סמוך יי מפלחנו (ר"ת דנוג"סס)
כרוך שס ככור מלכותו לעולם ועד :

אחר חזרת העמידה שלית לכוור אומר

יְתַגַּדֵּר וַיִּתְקַבֵּשׁ שְׁמִיהֶ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעֲיוֹתֵיהּ . וַיִּמְרִיךְ
מְלִכּוּתֵיהּ . וַיַּצְמַח פּוּרְקָנֵיהּ . וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ . בְּחַיִּיכוּן
וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְזָא וּבְזִמְן קְרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיהֶ רַבָּא מְבַרֵךְ דְּעָלְמָא וְדְעָלְמֵי עַלְמָיָא יִתְבַּרֵךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר . וַיִּתְרוֹמֵם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַדָּד שְׁמִיהֶ
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא . לְעֵינֵי מִן כָּד בְּרַכְתָּא . שִׁירְתָּא . תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמָתָא . דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אכוהון
דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמָיָא . חַיִּים וְשָׂכַע וּישׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשׂוּבָא וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרִינּוּחַ וְהַצְלָה .
לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן . עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואמר

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמד בלם צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי לתפארת אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועמשה נחת רוח ליוצרו גבר בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום חמות מיום הגדרו למור תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ורע מן שכן של צדיקים לעתיד לבא רבי חנניה בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא דוכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יהיה חפץ למען צדקו גידיל תורה ויאדיר

אין באלהינו אין באדוננו אין במלכנו אין במושיענו מי באלהינו מי באדוננו מי במלכנו מי במושיענו נודה לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו ברוך אלהינו ברוך אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד

יש נוסחים לומר פטוס הקטרת

תנה רבי אהיה כל השונה הלכות בכל יום מוכתה רז שהוא בן העולם הבא שנאמר הליכות עולם רז אל תקרי הליכות אלא הלכות אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למורי יהיה ורב שלום בניך אל תקרי בניך אלא בניך יהי שלום בתילך שונה בארמנותיך למען אחי ורעי אברכה נא שלום בך למען בית יהודה אלהינו אבקשה טוב לך וראה בניס בניך שלום עד ישראל שלום רב לאהבי תורתך ואין קמו מבשור יהיה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום ויחגדל

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעויתיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה פתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בענא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהדר שמייה דקודשא ברוך הוא לעלא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהו ועל כל תלמידי תלמידיהו דעסקין באורייתא קדישתא די באתרא הרין ודי בכל אתר ואתר יהא לנא ויהוין ולבון שלמא חנא וחסדא ורחמי ומוני ריחמי מן קדם אלהי מארי שמייה וארעא ואמרו אמן

תתקבל צלותהוין ובעויתהוין דכל בית ישראל קדם אבוהוין דבשמיא וארעא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונחמה ושוכא ורפואה ונאורה וסליחה וכפרה ורינות והצלח לנו ודכל עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומו הוא ברחמייו ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן ברכו את יהוה המבורך ועונים כקול רם

ברוך כפס יהוה רוח המבורך כשמש לעולם קום ועד ימינו

ואומרים עלינו לשבח וקרון עולם שהיא כראש הספר וכשולקום מכיף סכנסת קומרים ס' נקני ונו' וכוללים לכתום לשלם

סעודת שערית

קודם סעודת שחרית שהיא לשתיקא קדישא ויאמר חלו שמונה פרקים

פרק ט אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה

שמטמאה במשא בנדה

שנאמר

שְׁנֵאמַר תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה * צֵא תֹאמַר לוֹ *
 מֵה נָדָה מִטְמֵאָה בְּמִשְׁאֵ אֶף עֲבוּדָה זָרָה
 מִטְמֵאָה בְּמִשְׁאֵ * כ מִנִּין לִסְפִינָה שֶׁהִיא
 טְהוּרָה * שְׁנֵאמַר דֶּרֶךְ אֲנִיָּה בְּלֵב יָם *
 מִנִּין לְעֵרוּגָה שֶׁהִיא שֵׁשֶׁה עַל שֵׁשֶׁה טְפָחִים
 שְׁזוּרְעִין בְּתוֹכָהּ חֲמִשָּׁה זָרְעוּנִין אַרְבָּעָה
 בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעֵרוּגָה וְאַחַד בְּאַמְצָע *
 שְׁנֵאמַר כִּי בְּאַרְץ תּוֹצִיא צְמָחָה * וּכְגֹנָה
 זְרוּעִיָּה תִצְמִיחַ * זָרְעָה לֹא נֹאמַר אֱלֹהִים
 זְרוּעִיָּה * ג מִנִּין לַפּוֹרְטַת שֶׁבִבַּת זָרַע בְּיוֹם
 הַשְּׂרִישֵׁי שֶׁהִיא טְמֵאָה * שְׁנֵאמַר הָיוּ נְכוּנִים
 לְשִׁלְשֵׁת יָמִים * מִנִּין שְׁמֵרְחִיצִין אֶת הַמִּילָה
 בְּיוֹם הַשְּׂרִישֵׁי שֶׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת שְׁנֵאמַר
 וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׂרִישֵׁי בַּהִיּוֹתָם כְּאָבִים * מִנִּין
 שְׁקוֹשְׂרֵין לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר
 הַמִּשְׁתַּלַּח * שְׁנֵאמַר אִם יְהִי חֲטָאִיכֶם
 בְּשָׁנִים כִּשְׁלֹג יִלְבִּינוּ * ד מִנִּין לְסִיכָה שֶׁהִיא
 כִּשְׁתִּיָּה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים * אֶף עַל פִּי שְׂאִין
 רֹאִיָּה לְדַבֵּר זָכַר לְדַבֵּר שְׁנֵאמַר וְתָבֵא
 כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ וּכְשֶׁמֶן בְּעֵצְמוֹתָיו * ה הַמוֹצִיא

טצ"ס

עֵצִים כְּדֵי לְבִשֵׁר בִּיצָה קֵלָה * תְּבָלִים כְּדֵי
 לְתַבֵּל בִּיצָה קֵלָה וּמִצְטַרְפִּין זֶה עִם זֶה *
 קְלִיפֵי אֲגוּזִים קְלִיפֵי רְמוּנִים * אִיסְטִים
 וּפּוּאָה כְּדֵי לְצַבּוֹעַ בְּהֵן בְּגָד קֶטֶן בְּסַבְכָּה *
 מִי רְגָלִים נִתַּר וּבוּרִית קְמָלִיא וְאַשְׁלֹג כְּדֵי
 לְכַבֵּס בְּהֵן בְּגָד קֶטֶן בְּסַבְכָּה * רַבִּי יְהוּדָה
 אֹמֵר כְּדֵי לְהַעֲבִיר עַל הַכֶּתֶם * ו פְּלַפְלַת
 כָּל שֶׁהוּא וְעֵטְרָן כָּל שֶׁהוּא * מִינֵי בְּשָׁמִים
 וּמִינֵי מִתְּבוֹת כָּל שֶׁהֵן * מֵאֲבָנֵי הַמְּזֻבַּח
 וּמֵעֵפֶר הַמְּזֻבַּח * מִקַּק סְפָרִים וּמִקַּק
 מִטְּפָחוֹתֵיהֶם כָּל שֶׁהוּא שְׂמִצְנִיעִים אוֹתָן
 לְגוּגִין * רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר אֶף הַמוֹצִיא
 מִמִּשְׁמֵשֵׁי עֲבוּדָה זָרָה כָּל שֶׁהוּא שְׁנֵאמַר
 וְלֹא יִדְבַק בִּידָךְ מֵאוּמָה מִן הַחֶרֶם * ה הַמוֹצִיא
 קֶפֶת הַרוֹבְלִין אֶף עַד פִּי שֵׁשׁ בָּה מִנִּין
 הַרְבֵּה * אִינוּ חַיִּיב אֱלֹא חֲטָאת אַחַת *
 זָרְעוּנֵי גֶנֶה פָּחוֹת מִכְּגֵרוּגָרַת * רַבִּי יְהוּדָה
 בֶּן בְּתִירָא אֹמֵר חֲמִשָּׁה * זָרַע קִשׁוּאִין
 שְׁנַיִם * זָרַע דְּרוּעִין שְׁנַיִם * זָרַע פּוֹל הַמְצָרִי
 שְׁנַיִם * חֲנֹב חֵי טְהוּר כָּל שֶׁהוּא * מַת

בגורונת

בְּגֵרוּגְרָתָּהּ * צְפוּרֵת בְּרָמִים בֵּין תִּיהָ בֵּין
 מִתָּה כָּל שֶׁהִיא שְׂמִצְנֵי עֵין אוֹתָהּ לְרֵפוּאָה *
 רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף הַמוֹצֵיא חָגֵב חֵי
 טָמֵא כָּל שֶׁהוּא * שְׂמִצְנֵי עֵין אוֹתוֹ לְקַטֵּן
 לְשִׁחוּק בּוֹ :

שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים : עד
 שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל
 גבעת הלבונה : כדרך יפה רעיתי ומוס אין כך : אתי מלבנון
 כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
 וחרמון ממענות אריות מהררי נמרים :

פֶּרֶק י הַמְּנִיעַ לְזֶרַע וְלְדוּגְמָא וְלְרֵפוּאָה
 וְהוֹצִיאָו בְּשַׁבַּת חַיִּיב בְּכָל
 שֶׁהוּא * וְכָל אָדָם אֵין חַיִּיב עָלָיו אֵלֶּיָהּ
 כְּשִׁיעוּרוֹ * חֹזֵר וְהִכְנִיסוּ אֵינוֹ חַיִּיב אֵלָּא
 כְּשִׁיעוּרוֹ : הַמוֹצֵיא אוֹכְלִין וְנִתְּנָן עַל
 הָאֶסְקָפָה בֵּין שְׁחֹזֵר וְהוֹצִיאָן בֵּין שֶׁהוֹצִיאָן
 אַחַר פְּטוּר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא עָשָׂה מְלֶאכֶתוֹ בְּבֵת
 אַחַת * קָפָה שֶׁהִיא מְלֶאכֶה פִּירוֹת וְנִתְּנָה
 עַל הָאֶסְקָפָה הַחִיצוֹנָה אִף עַד פִּי שְׂרוּב
 הַפִּירוֹת מִבְּחוּץ פְּטוּר עַד שִׁוּצֵיא אֵת כָּל
 הַקָּפָה : הַמוֹצֵיא בֵּין בֵּימֵינוֹ בֵּין בְּשִׁמְאָרוֹ
 בְּתוֹךְ חִיקוֹ אוֹ עַל כְּתִיפוֹ חַיִּיב שֶׁכֵּן מִשָּׂא

בני

בְּנֵי קָהָת * לְאַחַר יְדוֹ בְּרַגְלוֹ בְּפִיו וּבְמִרְפָּקוֹ
 בְּאָזְנוֹ וּבִשְׁעָרוֹ וּבַפּוֹנְדָתוֹ וּפִיָּה לְמִטָּה בֵּין
 פּוֹנְדָתוֹ לְחִלּוּקוֹ וּבִשְׁפַת חִלּוּקוֹ בְּמִנְעָלוֹ
 וּבְסִנְדָּרוֹ פְּטוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא כְּרֵדֵךְ הַמוֹצֵיאִין :
 י הַמֵּתְבַוֵּין לְהוֹצִיא לְפָנָיו וּבֵאלּוֹ לְאַחֲרָיו
 פְּטוּר * לְאַחֲרָיו וּבֵאלּוֹ לְפָנָיו חַיִּיב * בְּאַמַּת
 אָמְרוּ הָאִשָּׁה הַחוּגְרָת בְּסִינֵר בֵּין מְלַפְנֵיהָ
 וּבֵין מְלֶאכְרֵיהָ חַיִּיבָת * שֶׁכֵּן רֵאוּי לְהִיּוֹת
 חוּזֵר * רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף מִקְבְּלֵי פִתְקִין :
 הַמוֹצֵיא כֶּכֶר לְרִשׁוּת הַרְבִּים חַיִּיב *
 הוֹצִיא אוֹהוּ שְׁנַיִם פְּטוּרִין * לֹא יִכּוֹל אֶחָד
 לְהוֹצִיאָו וְהוֹצִיא אוֹהוּ שְׁנַיִם חַיִּיבִין * וְרַבִּי
 שְׂמַעוֹן פּוֹטֵר * הַמוֹצֵיא אוֹכְלִין פְּחוּרָת
 מִכְּשִׁיעוּר בְּכָלִי פְּטוּר אִף עַל הַכָּלִי שֶׁהַכָּלִי
 טָפְלָה לוֹ * אֵת הַחֵי בַמִּטָּה פְּטוּר אִף עַל
 הַמִּטָּה * שֶׁהַמִּטָּה טָפְלָה לוֹ * אֵת הַמֵּת
 בַּמִּטָּה חַיִּיב * וְכֵן כְּזִית מִן הַמֵּת וְכִזִּית מִן
 הַגְּבִלָּה וְכַעֲדִישָׁה מִן הַשֶּׁרֶץ חַיִּיב וְרַבִּי
 שְׂמַעוֹן פּוֹטֵר : י הַנוֹטֵל צְפָרְנָיו זוֹ כּוּז * אוֹ
 כְּשָׁנָיו וְכֵן שְׁעָרוֹ וְכֵן שְׂפָמוֹ וְכֵן זָקְנוֹ וְכֵן

הגודלת

הגדרת וכן הכושרת וכן הפוקסת רבי
אליעזר מחיב וחכמים אוסרין משום שבות
התורש מעציץ נקוב חייב ושאינו נקוב
פטור ורבי שמעון פוטר בזה ובזה :

לככתני אחתי כלה לככתני באחרת מעיניך באחרת ענק
מצורניך : מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך
מיון וריח שמניך מכר בשמים : נפת תטפנה שפתותיך כלה
רבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך כריח לבנון : גן נעול
אחתי כלה גל נעור מעין התום :

פרק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים
מרשות הרבים לרשות היחיד
חייב * מרשות היחיד לרשות הרבים ורשות
הרבים באמצע * רבי עקיבא מחיב
וחכמים פוטרין : * כיצד שתי גזוזטראות
זו בנגד זו ברשות הרבים * המושיט והזורק
מזו לזו פטור * היו שתיהן בדיוטא אחת
המושיט חייב והזורק פטור שכן היתה
עבודת הלויים שתי עגלות זו אחר זו
ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו
אבל לא זורקין * חולית הבור והסלע
שהן גבוהים עשרה ורחבן ארבעה הנוטר
מהן והנותן על גבן חייב * פחות מבן

פטור

פטור : הזורק ארבע אמות בכותל למעלה
מעשרה טפחים בזורק באויר * למטה
מעשרה טפחים בזורק בארץ * הזורק
בארץ ארבע אמות חייב * זרק לתוך ארבע
אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות פטור *
חויץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע
אמות חייב : * הזורק בים ארבע אמות
פטור * אם היה רקק מים ורשות הרבים
מהלכת בו הזורק לתוכו ארבע אמות
חייב * ובמה הוא רקק מים פחות מעשרה
טפחים * רקק מים ורשות הרבים מהלכת
בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב :
* הזורק מן הים ליבשה * ומן היבשה לים *
ומן הים לספינה * ומן הספינה לים * ומן
הספינה לחברתה פטור * ספינות קשורות
זו בזו מטלטלין מזו לזו * אם אינן קשורות
אף על פי שמקפות אינן מטלטלין מזו
לזו : * הזורק ונזכר לאחר שיצתה מידו
קלטה אחר קלטה בלב * או שנשרפה
פטור * זרק לעשות חבורה בין באדם ובין

ככהמה

Achodesc 45

מה

בבהמה ונוזר עד שלא נעשית חבורה
 פטור * זה הכלל כל חייבי חטאות אינן
 חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה *
 תחלתן שגגה וסופן זרון תחלתן זרון
 וסופן שגגה פטורין עד שתהא תחלתן
 וסופן שגגה :

שליחך פדס רמונים עם פרי מגדים בפדים עם נרדים : נרד
 וכרכס קנה וקנמון עם כל עצי לבונה מר יאהלות עם
 כל ראשי בשמים : מעין גנים באר מים חיים ונוליס מן לבנון :
 עורי צפון וכואי תימן הפיחי גני זלו בשמיו יבא דודי לגנו
 ויאכל פרי מגדיו :

פרק יב הבונה כמה יבנה ויהא חייב הבונה
 כל שהוא * והמסתת והמכה
 בפטיש ובמעצד והקודח כל שהוא חייב *
 זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו
 מתקימת בשבת חייב * רבן שמעון בן
 גמליאל אומר אף המכה בקורנס על
 הסדן בשעת מלאכה חייב * מפני שהוא
 כמתקן מלאכה : כ החוריש כל שהוא
 המנכשו והמקרסם והמזרר כל שהוא חייב :
 המרקט עצים אם לתקן כל שהוא * אם
 להסיק פדי רבשל ביצה קלה : המלקט

עשבים

עשבים אם לתקן כל שהוא אם לבהמה
 כמלא פי גדי : כ הכותב שתי אותיות
 בין בימינו בין בשמאלו בין משם אחד
 בין משתי שמות בין משתי סממניות בכל
 לשון חייב * אמר רבי יוסי לא חייבו שתי
 אותיות אלא משום רושם שפך היו כותבין
 על קרשי המשכן לידע איזו בן זוגו * אמר
 רבי (יהודה) מצינו שם קטן משם גדול
 שם משמעון ומשמואל נח מנחור הן
 מדניאל גד מגדיאל : כ הכותב שתי אותיות
 בהערס אחד חייב * כתב בדיו גסס
 בסקרא בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר
 שהוא רושם על שני כותלי זויות ועל שני
 לוחי פנקס * והן נהגין זה עם זה חייב *
 הכותב על בשרו חייב * המסרט על בשרו
 רבי אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע
 פוטר : כ כתב במשקין במי פירות באבק
 דרכים באבק הסופרים ובכל דבר שאינו
 מתקיים פטור * לאחר ירו ברגלו בפיו
 ובמרפקו * כתב אות אחת סמוך לכתב *

יכתב

וכתב על גבי כתב * נתפון לכהוב חית
 וכתב שני זינין אחת בארץ ואחת בקורה *
 כתב על שתי כותלי הבית על שני רפי
 פנקס ואין נהגין זה עם זה פטור * כתב
 אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא
 מחייב וחכמים פוטרין * הכותב שתי
 אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת
 בין הערבים רבן גמליאל מחייב וחכמים
 פוטרין :

באתי לגני אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם
 דבשי שתיתי ייני עם חרבי אכלו רעים שתו ושכרו
 דודים : אני ישנה ורבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחותי
 רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל קוצותי רסיסי לילה :
 פשטתי את כתנתי איככה אלכשנה רחצתי את רגלי איככה
 אטנפם : דודי שלח ידו מן חחור ומעי המו עליו .

פרק ג רבי אליעזר אומר האורג שלשה
 חוטין בתחלה ואחת על
 האריגה חייב * וחכמים אומרים בין בתחלה
 בין בסוף שיעורו שני חוטין : כ העושה
 שתי בתי גירין בגירין בקירוס בגפרה
 בכברה ובסל חייב * והתופר שתי תפירות
 והקורע על מנת לתפור שתי תפירות :

המורע

הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין
 פטורין והמקלקל על מנת לתקן שיעורו
 כמתקן : ד שיעור המלבן והמנפץ והצובע
 והטווה כמלא רוחב הסיט כפול והאורג
 שני חוטין שיעורו כמלא הסיט : ס רבי
 יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית
 חייב וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי
 לבית ולחצר ולביבין * רבן שמעון בן
 גמליאל אומר לא כל הביבין שוין * זה
 הכלל כל המחסר צידה פטור * ושאינו
 מחסר צידה חייב : ו צבי שנכנס לבית
 ונעל אחד בפניו חייב * נעלו שנים פטורין *
 לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין
 ורבי שמעון פוטר : ו ישב האחד על הפתח
 ולא מלאהו ישב השני ומלאהו השני חייב
 ישב הראשון על הפתח ומלאהו וביא
 השני וישב בצדו אף על פי שעמד הראשון
 והלך לו * הראשון חייב והשני פטור * הא
 למה זה דומה לנועל את ביתו לשמרו
 ונמצא צבי שמור בתוכו :

קמתי

קמתי אני לפתח לדורי וירי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על
כפות המנעול : פתחתי אני לדורי ודורי חמק עבר
נפשו יצאה כדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני :
מצאני השמרים הסכבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את רדירי
מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני :

פרק יד שְׁמֵנָה שְׂרָצִים הָאֲמֹרִים בְּתוֹרָה *
הַצֶּדֶן וְהַחֹבֵל בְּהֵן חֵיִב *
וְשֹׂאֵר שְׂקָצִים וְרִמְשִׁים * הַחֹבֵל בְּהֵן פְּטוֹר *
הַצֶּדֶן לְצוֹרֵךְ חֵיִב וְשֵׁלָא לְצוֹרֵךְ פְּטוֹר *
חֵיהּ וְעוֹף שֶׁבְרִשׁוֹתוֹ הַצֶּדֶן פְּטוֹר * וְהַחֹבֵל
בְּהֵן חֵיִב : כּ אֵין עוֹשִׂין הִילְמִי בְּשַׁבַּת *
אֲבָל עוֹשֶׂה הוּא אֶת מִי הַמֵּלֵךְ וְטוֹבֵל בְּהֵן
פָּתוֹ וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הַתְּבַשִּׁיל * אָמַר רַבִּי יוֹסִי
וְהֵלֵא הוּא הִילְמִי * בֵּין מְרַבָּה וּבֵין מוֹעֵט
וְאֵלוֹ הֵן מִי מֵלֵךְ הַמוֹתְרִין נוֹתֵן שֶׁמֶן בְּתַחֲלָה
לְתוֹךְ הַמַּיִם * אִו לְתוֹךְ הַמֵּלֵךְ : כּ אֵין
אוֹכְלִין אֲזוּב יוֹן בְּשַׁבַּת לְפִי שְׂאִינוּ מֵאֲבָל
בְּרִיאִים * אֲבָל אוֹכֵל הוּא אֶת יוֹעֵזֵר *
וְשׁוֹתָה אֲכוּב רוּעָה * כֹּל הָאוֹכְלִין אוֹכֵל
אֶדָם לְרַפּוּאָה וְכֹל הַמְשַׁקֵּין שׁוֹתָה * חוּץ
מִמֵּי דְקָדִים * וְכוּס עֶקְרִין מִפְּנֵי שֶׁהֵן לִירוּקָה

אבל

אֲבָל שׁוֹתָה הוּא מִי דְקָלִים לְצַמְאוּ וְסָךְ
שֶׁמֶן עֶקְרִין שְׁלָא לְרַפּוּאָה : דּ הַחוּשֵׁשׁ
בְּשָׁנָיו * לֹא יִגְמַע בְּהֵן אֶת הַחוּמֵץ אֲבָל
מִטְבֵּל הוּא כְּדַרְכוֹ * וְאִם נִתְרַפָּא * נִתְרַפָּא *
הַחוּשֵׁשׁ בְּמִתְנָיו לֹא יִסּוּךְ יוֹן וְחֻמֵץ * אֲבָל
סָךְ הוּא אֶת הַשֶּׁמֶן * וְלֹא שֶׁמֶן וְרַד * בְּנֵי
מְלָכִים סָכִין שֶׁמֶן וְרַד עַל מְכוּתֵיהֶן * שֶׁבֶן
דְּרָכָם לְסוּךְ בַּחוּל * רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר כֹּל
יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם :

מה דורך מדוד היפה כנשים מרה דורך מדוד שככה
השבעתנו : דודי צח וארום דגול מרכבה : ראשו כתר פז
קוצותיו תלתלים שחרות כעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים
רחצות בחלב ישבות על מלאה :

פרק טו אלו קִשְׂרִים שְׁחֵיבִין עֲלֵיהֶן * קִשֵּׁר
הַגְּמֵלִין וְקִשֵּׁר הַסַּפְּנִין * וְכִשָּׁם
שֶׁהוּא חֵיִב עַל קִשׁוּרֵן כֶּךָ הוּא חֵיִב עַל
הִיתָרֵן * רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כֹּל קִשֵּׁר שֶׁהוּא
יָכוֹל לְהַתִּיר וּבְאַחַת מִיָּדָיו אֵין חֵיִבִין עֲלָיו :
כּ יִשְׁלַךְ קִשְׂרִים שְׂאִין חֵיִבִין עֲלֵיהֶן * כִּקִּשֵּׁר
הַגְּמֵלִין וְכִקִּשֵּׁר הַסַּפְּנִין * קוֹשֶׁרֶת אֲשֶׁר
מִפְּתַח חֲלוּקָה וְחוּטֵי סַבְּכָא וְשֵׁל פְּסִיקָא *
וְרִצּוּעוֹת מְנַעַל וְסַנְדָּל * וְנוֹדוֹת יוֹן וְשֶׁמֶן

וקדרה

וקררה של בשר • רבי אליעזר בן יעקב
 אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא
 תצא • קושרין דלי בפסיקיא • אבל לא
 בחבר • רבי יהודה מתיר • כלל אמר רבי
 יהודה • כל קשר שאינו של קיימא אין
 חייבין עליו • • מקפלין את הכלים אפילו
 ארבעה וחמשה פעמים • ומציעין את
 המטות מלילי שבת לשבת • אבל לא
 משבת למוצאי שבת • רבי ישמעאל אומר
 מקפלין את הכלים ומציעין את המטות
 מיום הכפורים לשבת • וחלבי שבת קרבין
 ביום הכפורים (כ"ט) אבל לא של יום הכפורים
 בשבת) רבי עקיבא אומר לא של שבת
 קרבין ביום הכפורים ולא של יום הכפורים
 קרבין בשבת :

לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
 נטפות מור עבר • ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש
 מעיו עשת שן מערפת ספירים • שוקיו עמודי שש מיסדי עד
 ארני פו מראהו כרכנון בחור כארוים • חכו ממתקים וכלן
 מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם •

פרקט ז' כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני
 הדליקה בין שקורין בהם ובין
 שאין

שאין קורין בהם • ואף על פי שכתובים
 בכל לשון טעונים גניזה • ומפני מה אין
 קורין בהם • מפני בטול בית המדרש •
 מצילין תיק הספר עם הספר ותיק התפילין
 עם התפילין • ואף על פי שיש בתוכן
 מעות • ולהיכן מצילין אותן למבוי שאינו
 מפלש • בן בתירא אומר אף למפלש •
 • מצילין מזון שלש סעודות • הראוי לאדם
 לאדם • הראוי לבהמה לבהמה • כיצד
 נפלה דלקה בלילי שבת מצילין מזון שלש
 סעודות • בשחרית מצילין מזון שתי
 סעודות • במיתה מזון סעודה אחת • רבי
 יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות •
 • מצילין סל מלא בכרות • ואף על פי
 שיש בו מאה סעודות ועגול של הביירה
 וחקבית של יין • ואומר לאחרים בואו
 והצילו לכם • ואם היו פקחין עושין עמו
 חשבון אחר השבת • להיכן מצילין אותן
 לחצר המעורבת • בן בתירא אומר אף
 לשאינה מעורבת • • ולשם מוציא כר

כְּרִי תִשְׁמִישׁוּ וְרוּבֵשׁ כָּל מָה שִׁיכוּר דְּרֵבֹוּשׁ
 וְעוּטָף כָּל מָה שִׁיכוּל לְעוּטָף * רַבִּי יוֹסִי
 אָמַר שְׁמוֹנֶה עָשָׂר פְּלִים * וְחוּזַר וְרוּבֵשׁ
 וּמוֹצִיא * וְאָמַר לְאַחֲרֵים בּוֹאוּ וְהִצִּירוּ עִמִּי:
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן גֵּנֶס אָמַר פּוֹרְסִין עוֹר שֶׁל
 גְּדִי עַל גְּבִי יִשְׂדֵּה תִיבָה וּמִגְדָּד שֶׁאֲחֹזוּ
 בָּהֶן אֶרֶת הָאוֹר * מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחַרֵּךְ *
 וְעוֹשִׂין מְחִיצָה בְּכָל הַפְּלִים * בֵּין מְלֵאִים
 בֵּין רִיקָנִים בִּשְׁבִיר שְׁלֹא תַעֲבֹר הַדְּלִיקָה *
 רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכִלֵי חֵרֶשׁ חֲדָשִׁים מְלֵאִים
 מִיָּם * רַפִּי שְׂאִין יְכוּלִין לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר
 וְהֵן מֵתַבְּקָעִין וּמִכְבִּין אֶת הַדְּלִיקָה: וְיִנְכְרִי
 שְׂבָא לְכַבּוֹת אֵין אוֹמְרִים לוֹ כִּבְהָ וְאֵר
 תִּכְבֶּה מִפְּנֵי שְׂאִין שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן * אֲבָד
 קָטָן שְׂבָא לְכַבּוֹת אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ * מִפְּנֵי
 שִׁשְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן: וְכּוֹפִין קַעֲרָה עַל גְּבִי
 הַנֵּר * בִּשְׁבִיר שְׁלֹא תֵאָחֹזוּ בַקּוֹרָה וְעַל
 צוּאָה שֶׁל קָטָן * וְעַל עֶקְרֵב שְׁלֹא תִשׁוּךְ *
 אָמַר רַבִּי יְהוֹרֵה מַעֲשֶׂה בָּא לְפָנָי רַבֵּן
 יוֹחָנָן בֶּן זְבַאי בְּעֶרֶב * וְאָמַר חוֹשֵׁשְׁנִי לוֹ

מחטאת

מִחֲטָאֵת: וְנִכְרִי שֶׁהִדְלִיק אֶת הַנֵּר מִשְׁתַּמֵּשׁ
 לְאוֹרוֹ יִשְׂרָאֵל * וְאִם בִּשְׁבִיר יִשְׂרָאֵל אֲסוּר *
 מִלָּא מִיָּם לְהַשְׁקוֹת בְּהִמָּתוֹ מִשְׁקָה אַחֲרָיו
 יִשְׂרָאֵל וְאִם בִּשְׁבִיר יִשְׂרָאֵל אֲסוּר * עֲשֶׂה
 גּוֹי כִּבְשׁ לִירֵד בּוֹ * יוֹרֵד אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל *
 וְאִם בִּשְׁבִיר יִשְׂרָאֵל אֲסוּר * מַעֲשֶׂה בְּרַבֵּן
 גְּמִלְיָאֵל וְזִקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאֵין בְּסַפְיָנָה * וְעֲשֶׂה
 גּוֹי כִּבְשׁ לִירֵד בּוֹ וְיִרְדּוּ בּוֹ רַבֵּן גְּמִלְיָאֵל
 וְזִקְנִים:

אנה הלך דורך היפה בנשים אנה פנה רורך ונבקשנו עמך:
 דורוי ירד לגנו לערונת הכשם לרעות בננים וללקט
 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: יפה את רעיתי
 כתרצה נאוח כירושלם אימה כנרגלות:

מלאתי כתוב כשם גדולים שאמרו כיום השכת קודם שמקדשין קדושא רבא
 פרק ז' ממסכת שבת כי בו יודרו לבלתי כשלו כשם מלאכה חס ושלום *
 חף כי אמרו אותה כלילת חזורים אותה כיום וזהו כלל גדול * ונס פ"ד דמסכת
 כיום כמסכת המתקלת עשר קדושות עד כשעה הקטרה סוף הפרק והמשנה
 הראשונה מפרק השני משום אל תעמוד על הפרק כי כוס ותקשרו קשר חמוץ
 תורה ופרץ ישראל וירושלם וכית המקדש ושבת וס' כראשם וכל המרכס
 לעשות הטוב והישר ולפס לטוב הפסון ליראיו וזו היא:

עֲשֶׂר קְדוּשׁוֹת הֵן: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת * וְיָמָה
 הִיא קְדוּשָׁתָהּ שֶׁמִּבִּיאִים מִמֶּנָּה הָעוֹמֵר וְהַבְּבוּרִים וְשֵׁתִי
 הַלֶּחֶם מֵה שְׂאִין מִבִּיאִין בֶּן מִכָּל הָאֲרָצוֹת: עֲרוֹת הַמִּזְבֵּחוֹת
 הַזֹּאת מְקַדְּשׁוֹת מִמֶּנָּה שֶׁמִּשְׁלַחִין מֵהוֹבֵן אֶרֶץ הַמִּצְוֵרָעִים
 וּמִסְבָּכִין לְתוֹכָן מֵעַד שְׁוֹרְצוֹ יָצָא אֵין מִחוּזְרִין אוֹתוֹ: לְפָנִים
 מִן הַחוּמָה מְקוֹדֵשׁ מֵהֶם שְׂאוּכְלִין שֵׁם קְדָשִׁים קָלִים וּמַעֲשֶׂר
 שְׁנֵי * הַר הַבַּיִת מְקוֹדֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין זָבִים וְזָבוֹת נְדוּת וְיִזְבְּרוֹת
 כְּנָסִים:

נְכַנְסִים לְשֵׁם : הַחֵיד מְקוֹדֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין גֹּזִים וְטַמְאֵי מֵתִים
 נְכַנְסִים לְשֵׁם : עֹזֶרֶת נְשִׁים מְקוֹדֵשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין טָבוֹל יוֹם
 נְכַנְסֵם לְשֵׁם וְאִין חֵיבִין עָלֶיהָ חֲטָאת : עֹזֶרֶת יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֵשֶׁת
 מִמֶּנּוּ שְׂאִין מְחֻפָּרִים בְּפוּרִים נְכַנְסֵם לְשֵׁם וְחֵיבִין עָלֶיהָ חֲטָאת :
 עֹזֶרֶת הַכֹּהֲנִים מְקוֹדֵשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין יִשְׂרָאֵלִים נְכַנְסִין לְשֵׁם
 אֱלֹהֵי בִשְׁעַת צְרֻכֵיהֶם לְסִמְיַחַת לְשִׁחֻשָׁה וְלַתְנוּפָה : בֵּין הָאוֹרִם
 וְלַמְּוֹבַח מְקוֹדֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין בְּעָלֵי מוּמִין וּפְרֻעֵי רֹאשׁ נְכַנְסִים
 לְשֵׁם : הַחֵיבֵל מְקוֹדֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין נְכַנְסֵם לְשֵׁם אֱלֹהֵי רַחוּץ יָרִים
 וְגִבִּים : קֹדֶשׁ הַקְּרָשִׁים מְקוֹדֵשׁ מִהֶן שְׂאִין נְכַנְסֵם לְשֵׁם אֱלֹהֵי
 בֵּחוֹן הַגְּדוֹל בְּיוֹם הַבְּפוּרִים בְּשַׁעַת הָעֹבֵדָה אָמַר רַבִּי יוֹסִי
 בַּחֲמֻשָּׁה דְּבָרִים בֵּין הָאוֹרִם וְלַמְּוֹבַח שׁוֹה לְהֵיכַל שְׂאִין בְּעָלֵי
 מוּמִין וּפְרֻעֵי רֹאשׁ וְשִׁתְּנֵי יוֹן וְשֵׁלֵא רַחוּץ יָרִים וְגִבִּים נְכַנְסִים
 לְשֵׁם וּפְרֻשִׁין מִבֵּין הָאוֹרִם וְלַמְּוֹבַח בְּשַׁעַת הַקְּטָרָה :

משנה א' מפרק שני משום אל תעמוד על הפרק

פרק כ' בְּלִי עֵץ וּבְלִי עוֹר וּבְלִי עֶצֶם וּבְלִי זְכוּכִית פְּשׁוּטִיחַן
 טְהוּרִים וּמְקַבְּלֵיהֶן טַמְאִים נִשְׁבְּרוּ טְהוּרֵי חוֹר
 וְעָשָׂה מֵהֶם בָּדִים מְקַבְּלִים טוּמְאָה מִכָּאן וְלִהְבֵּא בְּלִי חָרֶס
 וּבְלִי נֶתֶר טוּמְאָתָן שׁוֹה מִטַּמְאִין וּמִטַּמְאִין בְּאוֹר וּמִטַּמְאִין
 מֵאַחֲרֵיהֶם וְאִנֵּן מִטַּמְאִין מִגְּבִיהֶן וְשִׁבִירְתָּן הִיא טְהוּרְתָן :

קודם סעודה כ' ואמר זו סמאמר מהוהר. המדבר מכבוד הסעודה

בְּיוֹמָא דַּסְּבִיתָהּ כַּסְּבִיתָהּ תַּיִיבָא כְּתִיב אוֹ תַּעֲבֹד עַל ה' עַל ה' וְדַלִּי
 דַּסְּבִיתָהּ עֵתָא אֲתַנְלִיף עֵתִיקָא קְדִישָׁא וְכֹל אֲדַעֲלִמִין בַּחֲדוּתָא וְשִׁלְמִין
 וְחַדוּתָא עֵתִיקָא עֲבָדִין וְסַעֲדָתָא דְלִיבָהּ הִיא וְדַלִּי : כַּסְּבִיתָהּ תְּלִיתָא
 דַּסְּבִיתָהּ כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּין כַּחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ דַּלִּי הִיא סַעֲדָתָא דְעִיר אֲכַפִּין
 דַּסִּי בַּסְּבִיתָתָא וְכֹלָהּ שִׁתָּא יוּמִין מִסַּחֲרָא שְׁלִמִין מִתְּבַרְכָּן : וְכַעַי כִּר נֶס
 לַמַּחְדֵי בַּסַּעֲדָתִים וְלֹאֲשַׁלְמָא אֲלִין סַעֲדָתִי דְלִיבִין סַעֲדָתִי מִסִּימְנֹתָא שְׁלִימָתָא
 דְזַרְעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל דִּי מִסִּימְנֹתָא עֲלָהּ דַּלִּי הִיא וְלֹא דַעֲמִין עַ"ז
 וְכַנְיָ כִּךְ אֲמַר כִּיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי
 דַּלִּיבִי כִיבִי מִלְכָּא דְלִיבִין מִסִּיבִלָּא דַּמְלַכָּא דְלִיבִין כִּיבִי מִסִּימְנֹתָא : וּמֵאֵן דַּעֲנִים
 חַד סַעֲדָתָא מִנִּישׁוּ אַחִיו מִסִּיבִלָּא לְעִילָא וְאַחִיו גְּרַמִּים דְלֹא מְכַנֵּי מִלְכָּא
 עֲלָהּ הִיא דְלֹא מְכַנֵּי מִלְכָּא הִיא דְלֹא מִזְרַעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל הִיא
 וַיִּזְכִּין

וַיִּזְכִּין עֲלֵיהָ חוֹמֶרָה דְתַלְתָּ מִלִּין דִּינָה דְנִהַנְסֵם וְכו' : וְתָא חֵוִי בְּכַלְהוּ סַחֲרָ
 זַמְכִין וְזַמְכִין כְּשֵׁי כִר נֶס לַמַּחְדֵי וְלַמַּחְדֵי לַמַּסְכְּנֵי : וְזִי הוּא חַדִּי בַּחֲדוּדֵי וְלֹא
 יִהְיֶה לַמַּסְכְּנֵי עוֹנֵשִׁים סַחֲרָ דַּחֲדָא בַּחֲדוּדֵי חַדִּי וְלֹא יִהְיֶה חַדִּי לַחֲרָף עֲלֵיהָ כְּתִיב
 וְיִרְתִּי פֶרֶס עַל פִּיכֶם פֶּרֶס חַיִּיכֶם וְזִי אִיבֵוּ בַּסְּבִיתָהּ חַדִּי חָף עַל גַּב דְּלֹא יִהְיֶה
 לַחֲרָף לֹא יִהְיֶין עֲלֵיהָ עוֹנֵשִׁים כַּסַּחֲרָ זַמְכִין וְזִי דַּכְתִּיב פֶּרֶס חַיִּיכֶם : פֶּרֶס
 חַיִּיכֶם קֶאֱמַר וְלֹא פֶּרֶס טַבְתַּכֶּם : וְכַתִּיב חַדְטִיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם טַבְתָּהּ נַפְשִׁי :
 וְאַלֵּוּ שַׁבַּת לֹא קֶאֱמַר וְכַנְיָ כִּךְ כְּתִיב כִּיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי וְכִיבִי
 מִסִּימְנֹתָא אֲשַׁחֲכָה בַּסְּבִיתָהּ יִהְיִין לִיבֵי לִכְר נֶס כַּסְּבִיתָהּ אֲחֲרָף כַּסְּבִיתָהּ עֲלָהּ
 כַּסְּבִיתָהּ דְכָל שְׁלִימֵי כִּה דְכּוֹנְמָא דַּעֲלִמָא דַּתִּי : וְכַנְיָ כִּכ אֲקָרִי שַׁבַּת : מַהוּ שַׁבַּת
 חַמֵּא דַּקְב"ס סַמָּה דַּלִּיבֵוּ שְׁלִים מְכַל סַטְרוּי : אֲמַר ר' יוֹסִי וְדַלִּי כִּךְ הִיא : וְזִי
 לִיבֵי לִכְר נֶס דְלֹא אֲפִלִּים חַדוּתָא דַּמְלַכָּא קְדִישָׁא וְמֵאֵן חַדוּתָא דְלִיבֵי אֲיִין
 תַּלְתָּ סַעֲדָתִי מִסִּימְנֹתָא סַעֲדָתִי דַּחֲבַרְסֵי יִחַף וְיַעֲקֹב כְּלִיבִין כִּהוּ : וְכֹלָהּ
 חַדִּי עַל חַדִּי מִסִּימְנֹתָא שְׁלִימֹתָא מְכַל סַטְרוּי : תֵּאֲרָף בַּסְּדִין יוּמָא מִתְּעַטְרִין
 אֲכַהֵן וְכֹל כִּיבִין יַעֲקֹב מַה דְלֹא כִיבִי כֹל סַחֲרָ חַטִּין וְזַמְכִין : בַּסְּדִין יוּמָא
 חַיִּיכִיבֵי דְנִהַנְסֵם נִיחֻסִין : בַּסְּדִין יוּמָא כֹל דִּיכִין אֲתַכְּפִין וְלֹא מִתְּעַרְיִין בַּעֲלִמָא :
 בַּסְּדִין יוּמָא אֲרוּרִיתָא מִתְּעַטְרָא כַּעֲטְרִין שְׁלִמִין : בַּסְּדִין יוּמָא חַדוּתָא וְתַפְנוּקָא
 אֲשַׁתְּמַע בַּמֵּאֲתָן וְחַמְסִין שְׁלִמִין : בִּילְפִי :

אֲתַקְיָנוּ סַעֲדָתָא דְמַהֲיִמְנֹתָא שְׁלִימָתָא חַדוּתָא דַּמְלַכָּא
 קְדִישָׁא : אֲתַקְיָנוּ סַעֲדָתָא דַּמְלַכָּא : דַּא הִיא סַעֲדָתָא
 דַּעֲתִיקָא קְדִישָׁא וְתַקֵּל תְּפוּחִין קְדִישִׁין וְזַעֲרִין אֲנַפִּין אֲתַתִּין
 לְסַעֲדָא בַּהֲרָה :

אֲסַדְרָ לְסַעֲדָתָא : בַּצְּפָרָא דִי שַׁבְתָּא : וְאִזְמִין כִּה הַשְּׁתָא :
 עֵתִיקָא קְדִישָׁא : נְהוּרִיָּה יִשְׂרָי כִּה : בַּקְדוּשָׁא רַבָּא :
 וּבַחֲמֻרָא טָבָא : דְבִיבֵי תַחְדֵי נַפְשָׁא : יִשְׁדֵּר לָן שׁוּפְרִיָּה : וְנַחֲזִי
 בַּקְרִיָּה : וְיַחֲזִי לָן סַתְרִיָּה : דַּאֲחַאֲמַר בַּרְחִישָׁא : יִגְלַה לָן
 טַעֲמִי : דְבַתְרִיסָר נְהִמִי : דַּאֲיִנִין אֲתַ בְּשִׁמְיָה : בַּפִּרְא וְקְדִישָׁא :
 צְרוּרָא דַּלְעִיקָא : דְבִיבֵי חַיִי כְּלָא : וְיִתְרַבִּי חִילָא : וְתִיסַף עַד
 רִישָׁא : חַדִּי חַצְרֵי חַקְקָא : בְּרַבּוּר וּבַקְלָא : וּמְדִילוּ מִלְּהָ : בַּמֵּתִיקָא
 וּבְרַבּוּשָׁא : קְדָם רַבּוּן עֲלִמִין : בְּמִלּוּן סַתִּימִין : תַּגְלוּן פְּתַנְמִין :
 וְתִמְרִין חַדִּישָׁא : לְעַשְׂרָ פַתּוּרָא : בְּרֹא וְקִרָא : עֲמִיקָא וְטַמְרָא :
 וְרֹא מִלְּתָא אֲוִשָׁא : וְאַלִּין מְלִיא : יְהוּן בְּרַקְנֵעִיא : וְתַמֵּן מֵאֵן
 שְׂרִיא : תְּלָא הֵהוּא שְׁמֵשָׁא : רַבּוּ יִתִיר יִסְגִי : לְעַדָּא טַן דַּרְגִיָּה :
 וַיִּסַּב בַּת זַגִּיָּה : דַּהֲוַת פְּרִישָׁא :

חיי יהוה וברוך צדו כי יהוה תתהלל נפשי כי יהוה יאיר
 נרי ביהוה נרו עזי ראשי יהוה רועי לא אחסר על מי
 מנוחות ינהלני נותן לחם לכל בשר לחם חקי הטריפני
 יהי רצון מקדשך אלהי קדושי תערוך לפני שלחנך
 תרשן בשמן ראשי מי יתן מנוחתי לפני ארון השלום
 והיתה שלמה מטתי חתים והשלום ישלח מלאכו לפני
 ללוותי ליה בכוס ישועות אשא פני מנת כוסי רייה צמאה
 נפשי אל יהוה ימלא שבע אסמי אל ההרים אשא עיני
 בהלל ולא בשמאי חרות ימים ושנות עולמים עורה כבודי
 עורה ועל ראשי יהיו תמים נר מצוה ואור תורה קומה
 יהוה למנוחתי אלהי וארון עזך קח נא את ברכתי והחזק
 מגן חוזק

מזמור לרוד יהוה רעי לא אחסר בנאות רשא ירביצני על
 מי מנוחות ינהלני נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
 רמען שמו גם כי ארך בניה צלמות לא אירא רע כי אלה
 עמרי שבטך ומשענתך המה ינחמוני תערוך לפני שרתי נגד
 צורתי השנת בשמן ראשי כוסי רייה אך טוב ותסד ירדפוני
 כל ימי חיי ושכתי בבית יהוה לארך ימים

קודם שיאמר הכוס נדו ודיו ואמר

אל נערך כסוד קדושים רכה וגורף על כל סכוכיו עזי וזמרה ים ויחז
 לו לושועה כל הכשמה ההלל ים הללוים

קודם קידושא רכא ככון לומר לשון הוחר פשה וקסל

קידושא דומא ה' חוקמה כורא כרי הנפן ולא יתיר דה' יומא קאים
 לקדש ליה מה דלית הכי כליולא דאזן לריכין לקדש ליה
 כהני מילין כמה דחוקימנא ולא התקדש ה' ליליא אלא בשמא קדושא לתתא
 כדי שרייא עלי ה' הסא רוחא עלאה ואזן בעינן לקדש ליה ברעותא דלכא
 ולכוונא רעותא לה' ויומא קא מקדשא ליה וישראל מתקדישין כללותין
 ובעותין ומתקדשין נקדושתה כה' יומא זכאין וישראל עמא קדישא דאחסינו
 יומא זא אחכנת יהתא לעלמין כילא'ו

לשם יחוד קב'ה סכוכיתיה כדחילו ורחימו ליחד כס'ה כו'ה בירודא שלים
 כסס כל יכר'ל הנה אנכי נא לקיים מצות פשה לקדש על היין קדושא
 רכא

רכא כדרך בקדש הלולים ומעשה ידינו כוננה עלינו ויה' המתעלה באור
 הקדמון שורם כל הענפים כמשפט האורים במים וכיון וישוב עוד אל הכ"ר
 לשאוב וממנה ישתלשל בכל העולמות ולכ"ר לזר באור החיים עולם שכולו
 שבת מנוחה לחיי העולמים ויהי נועם ה' אלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו

אם תשיב משבת רגך עשות הפצך ביום קדשי וקראת
 לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד וכפדתו מעשות דרכך
 ממצוא הפצך ודבר דבר אז תתענג על יהוה והרבבתיך על
 במתי ארץ והאכתיך נחלת ועקב אביך כי פי יהוה דבר
וישמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפיש ויה'

(זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל
 מלאכתך יום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
 מלאכה אלה ויבך עבדך ואמתך ובהמתך ונרך אשר
 בשעריך כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי)

על בן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

ומזום לחדר אחר ויין לקדוש ואין בו תיוב נמור כמו שיש תיוב כלילם וכרך
 בקול רם

סברי מרגן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן
 ושיחה כדו רכיעות ויהן לכל המסוכין ויעול ידיו ומכרך על כעולת ידום
 וקודם שיכלע על סתי ככרות ואמר למכלע על רפתא חתוכ לעול כליל שבת
 ואח"כ יכלע וכרך כרכה המוליא ואחר שאכל כות המוליא ואמר תפלה זו
ליהרא שמיה דקודשא ב"ה ושכינתה כדחילו ורחימו ל חד סס ויה' כו'ה
 ביחודא שיש כסס כל ישראל הנה אנכי נא לקיים מצות פשה
 סגית

סגית של שבת קדש המיוחד לאברהם חסידא לתקן את שרצה במקום עליון ובזכותה כיוול מדינה של גיהנום ויקווים בנו מקרא שכתוב או תתענג על ה' ויהי נועם ה' א' ה' ינו עליונו ונו' :

כהכו הפוסקים שהיוכ אדם לכרך ככל יום מאס כרכות וכשכות וימים טובים שאין כל כך כרכות משלמין אותן כמוני פירות ועונס חמן לקוראים כחורה ולמפטור ומכוון לכו או שועלו להשלים ומפני טעם זה כשיוכאו לו פירות כשכת כחוק הסעודה יאחר לאכול אותם עד אחר הסעודה כדי שיחכר כזה כרכה אחרונה אבל כחול לא יעשה כן משום כרכס שאינס לריכה יאחר הסעודה ולמוד על השלחן ויומר זמירות ומלאתי כתוב נוהגים לומר זמירות כי איוב קלל יומי ואמר ארוי יומי ולא יחא רכנס כו' ש"מ כשכת סהיום מכורך כדכתיב על כן כרך ה' את יום השבת ויקדשו לריך לרכן :

לרכו ישראל

יום זה מכבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים יום זה ששת ימים תעשה מלאכתך ויום השביעי לא יהיה שבת לא תעשה בו כל מלאכה כי כד עשה ששת ימים יום זה ראשון הוא למקראי קדש יום שבתון יום שבת קדש עד כן כד איש ער יינו יקדש על שתי לחם יבצעו תמימים יום זה אכול משמנים שתה ממתקים כי אל יתן לך בו דבקים בנגד ללבוש לחם חקים כשר ודגים וכל מטעמים יום זה לא תחסר כל בו ואכרת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך אשר אהבת כי ברכתך מכל העמים יום זה השמים מספרים כבודו וגם הארץ מראה חסדו ראו כי כד אלה עשתה ירו כי הוא הצור פעלו תמים יום זה

יום שבתון אין לשבת זכרו בריח הניחה יונה מצאה בו מנח ושם ינוחו יגיעי כח יונה היום נכבד לפני אמונים והירים לשמרו אבות ובנים חקוק בשגני לחות אבנים מרוב אננים ואמץ כח יונה ובאו כרם בכרית יחד נעשה ונשמע אמרו באחר ופתחו וענו יהוה אחר ברוך הנותן ליעף כח יונה העם אשר נע בצאי תעה יזכר דפקדו ברית ושכועה לבל יעבור בם מקרה רעה כאשר נשבעת על מי נח יונה

כי

כי אשמרה שבת אל ישמרני אות היא לעולמי עד בינו וביני אסור מצא חפץ עשות דרכים גם מלכוד בו דברי צרכים דברי סחורה אף דברי מלכים אהנה בתורח אל ותחכמני אות היא בו אמצאה תמיד נופש לנפשי הנה לרור ראשון נתן קדושי מופת בדת לחם משנה כששי ככה בכל ששי יכפיר מזוני אות היא רשם בדת האר חזק אל סגנוני בו לערוך לחם פנים בפניו עד כן להתענות בו על פי נבוניו אסור לבר מיום בפור עוני אות היא הוא יום מקבד הוא יום תענוגים לחם ויין טוב כשר ודגים המתאבלים בו אחר נסוים כי יום שמחות הוא ותשמחני אות היא מחל מלאכה בו סופו להקרית על כן אכבס בו לבי בכרית אחפלה אל אל ערבית ושרית מוסף וגם מנחה הוא יענני אות היא

שמרו שבתתי למען תינמו ושבעתם מזיו ברכותי אל המנוחה כי באתם ולוו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום ליהוה לעמל קראו דרור ונתתו את ברכתי אשה אל אחותה לררור לניחות על יום שמחתי בנדי שש עם שני והתבוננו מוקני שבת היום ליהוה ולוו מהרו את המנה לעשות את דבר אסתר וחשבו עם הקונה לשלם אכול והותר בטחו כי אמוני ושתו יין משמני שבת היום ליהוה ולוו הנה יום גאולה יום שבת אם תשמרו והיותם לי סגרה לינו ואחר תעבורו ואו תהיו לפני ותמקאו צפוני שבת היום ליהוה ולוו חוק קריתי אל אלהים עליון והשכ את נותי בשמחה ובהניון ישוררו שם רנני לוי וכחני ואו תתענג על יהוה ולוו

דרור יקרא רבן עם בת וינצרכם כמו בבת נעים שמכח ולא יושבת שוכו ונחתו ביום שבת דרוש נוי ואולמי ואות ישע עשה עמי נטע שורק בתוך כרמי שעה שעת בני עמי הרוך פורה בתוך בצרה וגם בכל אשר נבדרה נתון צרי באף ועברה שמע קולי ביום אקרא אלהים תן

במדבר הר' תרם שש'ה ברז'ש תר'הר' ולמז'היר ורנ'הר' שרומים תן כמי נהר' : הרוד' קמי האל קנ'ה' : פמוג רבב ובמג'נה' : ונרחיב פה' ועמ'אנה' : לשוננו לך רנה' : הערה חכמה דנפ'שך' : והיא בתר' לראשך' : נצור מצ'נת קר'ושך' : שמור שבת קר'ושך' :

אחר גמר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ואמר

ידי אשתי אנא' : דגבי חר מנא' : לסטרא חורינא' : דלית בה ממ'שא :

אומן בתרתא' בכסא דברכתא' דעלת ערתא' עתיקא קדישא' וקודם כרכס ואמר פסוק זה

או תתענג על יהוה והרבבתיך על בתי ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר :

אח"כ ואמר מומרוס קב"א מ"ה כ"ד ואח"כ ואמר מקראי קדש כמו כלילם וכרכס המזון :

אחר סעודה שחית קובעים מדרש לקרא כתורה וכנכואוס וכנכואוס ולדריש כדרכי אגדה וכני ארס שאינם עוסקים כתורה כל ימיו השכוע והעסקו וחר כתורה כשבת מת"ה העוסקים כתורה כל ימיו השכוע ומתוויב כל ארס ללמוד כפוסקים ראשונים ואחרונים כל דיני שבת כי רכוס סס עד מאד ואי לאו בר הכי הוא שזכור ללמוד בעלמו מתוויב לולך לת"ס שלמד אוחו והמלמד מתוויב ללמוד דיני שבת כדי שידע לזוהר לשמור ולעשות ולקיום כי יש כמה דברים המוקלים שאסורים לטלטל ושאר דברים שאינם יודע להזהר מהם ונ"כ אחר האכילה יושן מעט כי שבת ר"ה שינת הענוב וקודם שיושן ואמר ויהי כועס ונ"ו וכן כשיושן כיומי סקול ואמר ויהי כועס .

מנחה של שבת

כתב הרב סג"ו ח"ל בהגיע שעת מנחה ילך כורזות להתפלל מנהה עם הזבור דברוב עם הדרת מלך ומשום הדרת התורה שברוכים להוסיף ס"ת ואין כבוד להולילו בעם מוצט כמו בעם מדוכה ומלכד כבוד התורה עגמה חוב' ה"א על כל האנשים לשמוע קריאת התורה ואין שום אדם רשאי להפטר ממנה בין קטן בין גדול כי הש"ס הוא הודע מי הוא הגדול ומי הוא הקטן כן כתב הרב סדר היום זל"ה עכ"ק :

קודם תפלת מנחה ואמר פתחת אליהו הסכיא וע"ה ואח"כ זה ככונס

ליחדא שמא דקודשא כרוך הוא ושכינתיה כרחילו ורחימו ליחדא שם י"ם כו"ה

כו"ה כחודש שלום נשם כל ישראל : הנה אנכי כח להתפלל תפלת מנחה שבת שחיקו ילחק עקודא ליחדא שכינתא דקודשא כרוך הוא כורועא שמאלא וככו מלכ' לזון העליון ירוע אף וצרות כמלכ' המלך הקדוש והיה על מלכו המור לרזון להשכית אויב ומתקנס ויך את הפלשתי על מלכו והצדעה זרחה כמלכו : וכרלוך תרוס קרנכו : כי עמד מקור חיוס כאורך כראש חור : כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וזקן אהרן שוורד על פי מדותיו : ויהי כועס ס' אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננסו : והיו לרזון אמצוי פיו וסניון לכו לפניך ס' אורי וגוקלי :

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות משכנותיה יהוה צבאות : נכספה וגם כלתה

נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל חי : גם

צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרחיה

את מזבחותיה יהוה צבאות מלפי ואלהי : אשרי יושבי

ביתך עוד יהלודך סרה : אשרי אדם עוז לו כח מסלות

בלבבם : עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות

יעטה מורה : ירכו מחיל אך חיל יראה אל אלהים

בציון : יהוה אלהים צבאות שמעה תפילתי האזינה

אלהי יעקב סרה : מגנינוראה אלהים והבט פני משיחך :

כי טוב יום בחצריך מארץ בחרתי הסתופף בבית

אלהי מדור באחלי רשע : כי שמש ומגן יהוה אלהים

חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים בתמים :

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך :

יש אומרים סדר העבודה כמו כמנחה של חול

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת

אלהם אתי קרבני לחמי לחמי ריח ניחחי תשמרו

להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר

תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום

עדה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש

השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת
 למנחה בלולה בשמן כתיב רביעת ההין : עלת
 תמיד העשיה בהר סיני ריח ניחח אשה ליהוה : ונספו
 רביעת ההין לבבש האחד בקדש הסף נסף שכר
 ליהוה : ואת הבבש השני תעשה בין הערבים במנחת
 הבקר ונספו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :

ויש קומרים פטום סקטורה וסדר סעכורם

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים בימי עולם
 ובשנים קדמניות :

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סלה : אשרי העם
 שפכה לו אשרי העם שיהוה כהר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד : בכל יום אברכך ואהללה שמך

לעולם ועד : גדול יהוה חכמו ומהלל מאד ולגדלתו
 אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו :

הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה : ועוזו
 נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך

יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארך אפים
 וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו :

יודוך יהוה נכורם כל מעשיך וחסדיך יברכוכה : כבוד
 מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם

גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
 עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה ספלות

לכל הנפלים וזוקף לכל הפפופים : עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את

ידך (יכוין מאד כפסוק וס כי כו עיקר ספנסס ר"ה פאי גי' / אהרונהי
 סאר

גי' סאל ס"ח חתך) ומשביע (גי' חתך) לכל חי רצון : צדיק
 יתנווהו יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה
 מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו
 יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל את
 כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד
 ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

וכא רציון גואר ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר

עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי
 זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד עולם :

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
 ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא

כל הארץ כבודו : כללם ומקבלין דין מן דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה : קדיש על

ארעא עובד גבורתיה : קדיש לעלם ולעלמי עלמיא
 יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקריה : כקול ותשאני

רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
 ממקומו : כללם ונטלתני רוחא ושמעית בתראי קר

זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה מאתר
 בית שכנתיה : יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותיה

קאים לעלם ולעלמי עלמיא : יהוה אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר

מחשבות לבב עמך והכן לבכם אליך : והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר

כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
 קראיך

קראיך : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו
 סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך * יהוה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו :

יכוין למסור נפשו על קדושת שמו ותכרך כשומר ז'ס

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי' עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא יגיע
 לריק ולא נגד לבחלה : יהי רצון מפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שנגשמוך חקיך ומצותיך בעולם הזה *
 ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא *
 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בך יודעי שמך פי לא עובת דורשיך יהוה : יהוה
 אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמץ
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

יתגדר ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא ברעותיה : וימליך
 מלכותיה : ויצמח פורקניה : ויקרב משיחיה : בתיכון
 וביומיו ובחיי רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך * וישתבח *
 ויתפאר * ויתרום * ויתנשא * ויתגדר * ויתעלה * ויתהלל שמייה
 דקודשא בריך הוא * לעילא מן כל ברכתא שירתא תשבחתא
 ונתחמא * ראמירן בעלמא ואמרו אמן *

ואני תפלתי לך יהוה ית רצון אלהים ברבי חסדך
 ענני באמת ישעך : כ"ס

סדר הפסלם שקורר רבי מאיר ז"ל לאומרה כמנחה ש"ק כהולאת ס"ת

ואני תפלתי לך ס' עת רצון אלהים כרכ חסדך ענני כאמת ישעך פתחו לו
 שערי צדק ללותא דרעוא קמי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין *
 ותגלי רעוא דע"ק ומשחא דרכוהא דאחכלילו כיוס אבא ואמא עילאי ומן
 וכלא וריק על דיקנא דאשרן כהנא וליואי וישראל על חררי ליון וריקן כהדא
 על יוסף ודוד מלכא ויקבלון ממלכותא סהוא ינוקא עכרין וכל עמא בית
 ישראל * ושמתו דאיקי תאיכת לאסתתאה כהסוא משחא תריק עלה מניכיה
 ותתן כו חממא ומנדעא וסוכלתכו ככו תיו ומזוני רויקו ועוהרא למפלח
 קמך ולזווגא למטרוכותא כמס דאלטריד * ותכשר לעכדך דאיקו זמין לחיו
 עלמא דאחי וככעו מוכך וכמעו מוכך דלא אחפרש מוכך ולא התפרש מנאי
 כנין דלא כיתוכ קמך וכדורו השתא למטרוכותא * עורוי עורוי עורוי עורוי ע' *
 עורוי כימיו קדם דורות עולמים סלא את הוה המחלכת רכא מחוללת כיון :
 סלא את הוה המחרכת וס מני הסוס רכס השמס מעמקי וס דרך לעכוד
 נקוליס : ופרווי ס' ישוכון וכאו ליון כרכס ושמתה עולם על דאס ששון
 ושמתס ושיונו וכסו יבון ואמחא * אכ"ר :

ומזויתין ס"ת ואומר החון כרוך המקום וגדלו כמו שכתוב כשחריה * וקורא
 כו כסן וליו ואתר מישראל כפרשה השכוב הכאה עשרה פסוקים ולא ואמר
 קדיש * ונללין ס"ת ואומר *

מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך
 בלידות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור * כי
 שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך ארנן : מה גדלו
 מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש בער לא
 ידע וכסיל לא יבין את זאת * בפרח רשעים כמו עשב
 ויציו כל פעלי און להשמדם עדי עד * ואתה מרום
 לעולם יהוה * כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו
 יתפרדו כל פעלי און * ותרים פראם קרני בלתי בשמן
 רענן * ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
 אונני * צדיק בתמר יפרח בארו בלבנון ישגה * שתוליס

בבית

כְּבִית יְהוָה בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ עוֹד וְנוֹבֵן
בְּשִׁבְרָה דְּשִׁנִּים וְרַעֲנָנִים יְהוּ לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יְהוָה
צוּרֵי וְלֹא עוֹלְתָהּ בּוֹ

ומתורין ס"ח למקומו ואומרים והללו ואחר שמכניס ס"ח לסוכל אומר סגון
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזוּבוּ

ואומר סגון חלי קדוש ואח"כ ה' תפלה מנחה

ועומר כעבר לפני רבו ככוונה כמו כשקריה ויכוין כלכד שס' וס' ככל
סכרכות ושתי אחריות מהשם עלמו ככל פעם שהיא כורע כאשר תראם :

ארזן הכל יאהדונה יהיה הוה ויהוה

אֲרָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הַאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה : כעשרת ומי תשובה אומרים
זְכִּירוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפְצֵי חַיִּים בְּתַכְנוּן בְּסִפְרֵי חַיִּים לְמַעַן
אֲרָהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הר) מַגֵּן
אֲבֹרָהֶם :

אֵתָה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲרָנִי מַחִיה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
(כקין מוריד הטל) ויכתיב משיב הרוח ומוריד
הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי
רוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת תשובה אומרים מי כמוך אב הרחמן (אב הרחמים סל"ו"ל)
זוכר

זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לַחַיִּים :

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחִיֹּת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַחִיה
הַמֵּתִים : כחורה אומר השלוח זכור ונושאים עיניהם למרום

נְקִדֵּי־יֵשֶׁף וְנַעֲרִיצֶךָ כְּנוֹעַם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה (כנינון אומר המקדשים שמך בקדש)
וְכֵן כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : קְעַמְתָּם מִשְׁבָּחִים
וְאֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ וְכִדְבָרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב
לְאָמַר יִמְלֶךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְדָה (כי אל מלך גדול וקדוש אתה) בְּרוּךְ

אַתָּה יְהוָה הַאֵל הַקְּדוֹשׁ : כשכת תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :
אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בְּאָרֶץ תִּפְאָרַת גְּדוּלָה וְעִמְרַת יְשׁוּעָה יוֹם
מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נָתַתְּ אֲבֹרָהֶם יָגֵר יִצְחָק יִרְנֵן
יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנְהוּ בּוֹ מְנוּחַת אֱהָבָה וְנִדְבָה מְנוּחַת
אֱמֶת וְאֱמוּנָה מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁקֵט וּבְטָחָה מְנוּחַת
שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה הוּא רֹצֵה בָהּ יִבְרֹוּ בְּנֵיהָ וְיִדְעוּ כִּי
מֵאֵתָךְ הִיא מְנוּחַתָּם וְעַל מְנוּחַתָּם יִקְדִּישוּ הַקּוֹן יְסוּד נְדוּל
יְכוּוֹן כֹּחַן לְקַבֵּל עֲלֵינוּ מַלְכוּת קְדוֹשׁ ה' אֲפִילוּ סוּף כוֹעַל אֵה כַפְסוּ אֵת שִׁמְךָ :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמְנוּחַתֵנוּ קְדֻשָּׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבֶךָ שִׁמְחָה נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבְנוּ לְעַבְדְּךָ
בְּאֱמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שִׁבְתָּ
קְדֻשָּׁה וְיִנּוּחוּ בְּסִפְלֵי יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

כראש חדש ובקול סמועד סומרוס

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגע ויראה וירצה ישמע
יפקד ויזכר ויכרונו ויכרונו אבותינו ויכרונו ירושלים
עירך ויכרונו משיח בן דוד עבדך ויכרונו כל עמך בית ישראל
לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים ביום
כ"ה ביום ראש החדש הזה :

כ"ה סמ של פסח ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה
כ"ה סמ של סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה
לרחם בו עלינו ולהשיענו וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה
ויפקדנו בו לברכה ולהשיענו בו לחיים טובים ברבב ישועה
ורחמים חסד וחסד ותמוד ורחם עלינו והשיענו כי אריך
עיינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ואתה ברחמיך הרבים תחפז בנו ותרצנו ותחיינה
עיינינו בשובה לציון ברחמים ברוך אתה
יהוה המחזיר שכנתו לציון :

מודים ודכנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו ואלהי כל בשר ויצרנו
ויצר בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש ער
שהחייתנו וקמתנו בן תמינו
ותחננו ותחסוף גליותינו
לחצרות

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה (ונ)
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו
המסורים

לחצרות קדשך לשמור חקיך
ועשות רצונך ויעבדך בלבב
שלים על שאנו מודים לך
ברוך אל ההודאות
שככל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
המרהם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך :

כמכסה סומרוס

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו
בשעמרה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם מתורתך
ולתעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת אר
נקמתם מסרת נבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים
ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי
תורתך לך עשית שם גדול וקדוש בעדמך ובעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן בחיים הזה ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והרדיקו
גרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימים אלו כהלל וכהודאה
ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל בקם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה :

כימי תשוכה סומרוס וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאז להודות :

שים

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַיִּים הֵן וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ . וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרָה וְחַיִּים . אֶהְבֵּה וְחֶסֶד . צְדָקָה וְרַחֲמִים . בְּרִכְיָה
וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרוֹב עֲזוֹ וְשְׁלוֹם :

כשכת תשובה אומרים

וּבִסְפָר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרָגְסָה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וּגְחָמָה
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִגְבַר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְיִשְׁרָם :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :
יְהִי דְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וּגְאֻרִי :
 טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מָרַע . וְשִׁפְתוֹתַי מְדַבֵּר מִרְמָה .
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תְדוּם . וְנַפְשִׁי בְּעַפְרֵי לֶבַר
תִּהְיֶה . פֶּתַח לְבָבִי בְּתוֹרַתְךָ . וְאַחֲרַי מִצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי . וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה מֵהֲרַה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם : יְהִי כִמֶּיךָ לְפָנַי רוּחַ וּמְלֶאךְ יְהוָה
דוּחָה . עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ . עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינֶךָ . עֲשֵׂה
לִמְעַן תּוֹרַתְךָ . עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשַׁתְךָ : לִמְעַן יִחְדָּצוּן
יְדִידֶךָ . הוֹשִׁיעַה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי : יְהִי דְרָצוֹן אִמְרֵי פִי
וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וּגְאֻרִי :

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו ככרועה אהת וקודם שיוקוף כשאומר עושם שלום כמרומיו תופך פניו לשמאלו . הוא כרחמיו ועשה שלום עליו לומרנו . ועל כל עמו ושראל וכו' לפניו . כשפוסע עוקר רגל שמאל תהלה :

ו"א תפלה זו

יְר"מ ס' או"א שלח תעלה קנחת אחרים עליו ולא קנחתה על אחרים ושלח אכעוס סיוס ושלח אכעיסך והלילנו מול"ה וכן בלכנו הסכנע וענוס ויראם

ויראם חטא * מלכנו ואלקינו יחד שנגך כעולמך וכנה כותך * שכלל חוכלך * ויכץ נלוותוכו דם לאנך ושמת עדתך כמחרם כיומנו ותן חלקנו כתורתך חמן :

עיון לעיל כתפלת שחרית תפלה נאם וקלרם מהרכ תיר"א ו"ל

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹי הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

שבת שחל בו יום שאילו היה חול לא היו אומרים בו כמנחה כפולת אפים חין אומרים לדקתך חוץ משבת שחל בו ר"ה ויו"ה כשאוברים אותו : (ומנחהגנו שלח לאומרו כר"ה ויו"ה) :

עבודה שלב אומרים לדקתך כמנחה כשכת כתב סכלכו סימן ע' הטעם מפני שאמרו כל המקיים שלש סעודות אל"ו כשכת כולל מתכלו של משיח ומדינה של ניהסס וממלקמת בוב ומנוב ואלו ג' פסוקים כנגדם וכזהו פ' שמת תלחא חינוך ואסתלקי מעלמא כסאי ומנא משה דור ויוסף וכנגד ג' אלו אומרו ג' פסוקים אלו שסם מעטון דרוק דיון :

צְדָקַתְךָ כְּהַרְרֵי אֶרֶץ מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם
וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה : וְצְדָקַתְךָ אֱלֹהִים עַד
מְרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כִמּוֹךָ : צְדָקַתְךָ
צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : וְאָמַר סָמוֹן

יְתַגַּדַר ויתקבש שמייה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה בתייכוז וביומיכוז ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : **יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרֵךְ לְעָלְמָא וְלְעָרְמֵי עַלְמָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלַּל שְׁמִיָּה דְקִדְוֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵידָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא דְאִמִּירָן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :**

תְּתַקַּבַל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא וארעא ואמרו אמן :

יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנִחָמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְוָא וְסְלִיחָה וּכְפָרָה וְרִינָה וְהַצְלָה
 לנו

לנו ודבר עמו ישראל ואמרו אמן עושה שלום במרומיו הוא
ברחמייו ועושה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן
כשכת השוכה אומרים מזמור כ"א וכשכת הרגל ואמר מזמור השייך לאותו
רגל וכשאר שבתות השנה אומרים

הללויה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישראל ועדה:
גדלים מעשי יהוה דרושים לך חפציהם
הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה טרף נתן ליראיו זכר לעולם
בריתו: בחר מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים:
מעשי יריו אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו סמוכים
לעד לעולם עשויים באמת וישר פדות שלח לעמו צוה
לעולם בריתו קדוש ונורא שמו ראשית חכמה יראת
יהוה שכל טוב לך עשיהם תהלתו עמדת לעד:

ואומר סהון קדוש יסא שלמא ואומרים עלינו וק"כ אומרים ר' מזמורים
אלו א' למלכת כנניכות מזמור שיר אלקים נחננו כ' ה' מלך נאות לכס
ג' שיר המעלות לרוד הכה מה טוב ד' מזמור לרוד ס' רועי:

לסעודה שלישית

עבודה שבלב תיוב ג' סעודות כשכת כתב רכיבו משה סכתן מפני
שהאוכל אכילה נסה ולטרך להרחיק זמן האכילה
שלאחרים וכשיראם שהיא מלוה לאכול ג' סעודות כשכת לא יאכל כשם
סעודה מהם כי אם כשעור שיוכל לאכול כהגיע זמן הסעודה שאחרים
נמלאו כל סעודותיו לשם מלוה ולשוכע כפשו ויהארו לכו פנוי לעסוק כד"ה:

ואחר מכתם לסעודה שלושית לזעור חכפיו ואמר שמנה סרקים אלו

פרק יו כל הכלים נטלין בשבת ודלתותיהן
עמהן אף על פי שנתפרקו בשבת
שאינן הומין לדלתוח הבית לפי שאינן
מן המוכן: כ נוטל אדם קורנא רפצע בו

את

את האגוזים וקדרום לחתוך בו את
הדבילה מגרה לגרור בה את הגבינה
מגריפה לגרוף בה את הגרוגרות את
הרחת ואת המזלת לתת עליו פת לקטן
את הכוש ואת הכרפר לתחוב בו מחט
ש יד ליטול בו את הקוץ ושל סקאים
לפתוח בו את הדלת: ג קנה של זיתים
אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם
לאו אינו מקבל טומאה בין כך ובין כך
נטל בשבת: ד רבי יהודה אומר כל הכלים
נטלין חוץ מן המסר הגדול ויתר של
מחרישה כל הכלים נטלין לצורך ושל
לצורך רבי נחמיה אומר אין נטלין אלא
לצורך: ה כל הכלים הנטלין בשבת
שבריהן נטלין עמהם ובלבד שיהיו עושין
מעין מלאכה שברי עריבה לבסות בהן
את פי החבית שברי זכוכית לבסות
בהן את פי הפך רבי יהודה אומר ובלבד
שיהיו עושין מעין מלאכתן שברי עריבה
לצוק לתוכן מקפה ושברי זכוכית לצוק

דחובן

לתוכן שמן : ו האבן שבקרניה אם ממלאין
 בה ואינה נופלת ממלאין בה * ואם לאו
 אין ממלאין בה * זמורה שהיא קשורה
 בטפיה ממלאין בה בשבת : ו פקק החלון
 רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותלוי
 פוקקין בו * ואם לאו אין פוקקין בו *
 וחכמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין
 בו : ו כל כסווי הכלים שיש להם בית
 אחיזה נטלין (עמהן) בשבת * אמר רבי
 יוסי במה דברים אמורים בכסווי הקרקעות
 אבל בכסווי הכלים בין כך ובין כך
 נטלין בשבת :

חסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבני שערך כעדר העוים שגלשו
 מן הגלעד : שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם * כפלה הרמון רקתך מבעד
 לצמתך : ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין
 מספר :

פרק י"ח מפנין אפילו ארבעה וחמש קפות
 של תבן ושל תבואה מפני
 האורחים ומפני בטול בית המדרש * אבל
 לא את האוצר * מפנין תרומה טהורה
 ודמאי ומעשר ראשון שנטלה תרומתו
 ומעשר

ומעשר שני והקדש שנפדו והתורמוס היבש
 מפני שהוא מאכל לעניים * אבל לא את
 הטבל ולא את מעשר ראשון שלא נטלה
 תרומתו * ולא את מעשר שני והקדש
 שלא נפדו * ולא את הלוגף ולא את
 החרדל * רבן שמעון בן גמליאל מתיר
 בלוגף מפני שהוא מאכל עורבין : ו חבילי
 קש וחבילי עצים וחבילי זרדים * אם
 התקינן למאכל בהמה מטלטלין אותן *
 ואם לאו אין מטלטלין אותן * כופין את
 הסר לפני האפרוחים * כדי שיעלו וירדו *
 תרנגולת שברחה דוחין אותה עד שתכנס *
 מרדין עגלין וסיחין ברשות הרבים * אשה
 מרדה את בנה * אמר רבי יהודה אימתי *
 בזמן שהוא נוטר אחר ומניח אחר * אבל
 אם היה גזרר אסור : ו אין מידדין את
 הבהמה ביום טוב * אבל מסעדין ומידדין
 את האשה בשבת * וקורין לה חכמה
 ממקום למקום * ומחלדין עליה את השבת
 וקושרין את הטבור * רבי יוסי אומר אף

חותכין * וכל צרכי מילה עושין בשבת :
 אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה
 ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופלגשים ויהללוה : מי זאת
 הנשקפה כמו שחר יפה כלכנה ברה כחמה אימה כנרגלות :
 אל גנת אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן
 הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי שמחני מרכבות עמי נדיב :
 פרק יט רבי אליעזר אומר אם לא הביא
 בלי מערב שבת * מביאו
 בשבת מגלה * ובסכנה מבסוהו על פי
 עדים * ועוד אמר רבי אליעזר * כורתים
 עצים לעשות פחמין לעשות בלי ברזל *
 כלל אמר רבי עקיבא כל מדאכה שאפשר
 לעשותה מערב שבת * אינה דוחה את
 השבת * ושאי אפשר לעשותה מערב
 שבת * דוחה את השבת : כ עושין בר
 צרכי מילה בשבת * מוהלין * ופורעין *
 ומוצצין * ונותנין עליה אספלגית וכמון *
 אם לא שחק מערב שבת לועם בשני
 ונותן * אם לא טרף יין ושמן מערב שבת
 ינתן זה בעצמו וזה בעצמו * ואין עושין
 לה חלוק דבתחלה אבר בורך עליה
 סמרטוט * אם לא התקין מערב שבת *

ביד

בורך על אצבעו ומביא ואילו מחצר
 אחרת : נ מרחיצין את הקטן * בין לפני
 המילה * ובין לאחר המילה * ומזלפין עליו
 ביד * אבל לא בכלי * רבי ארעור בן
 עזריה אומר * מרחיצין את הקטן ביום
 השלישי שחל להיות בשבת * שנאמר
 ויהי ביום השלישי בהיותם כוואבים * ספק
 ואנדרוגינוס אין מחללין עליו את השבת *
 ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס : מי שהיו
 לו שתי תינוקות אחד למור אחר השבת
 ואחד למור בשבת * ושכח ומל את שר
 אחרהשבת בשבת חייב * אחד למול בערב
 שבת ואחד למול בשבת * ושכח ומל את
 של ערב שבת בשבת * רבי אליעזר מחייב
 הטאת ורבי יהושע פוטר : ס קטן נמור
 לשמונה * ולתשעה * ולעשרה * ולאחד
 עשר * ודשנים עשר * לא פחות ולא יותר *
 הא כיצד * פדרכו לשמונה * נולד לבין
 השמשות נמול לתשעה * בין השמשות
 של ערב שבת נמול לעשרה * יום טוב

לאחר

לאחר השבת נמול לאחד עשר * שני
 ימים טובים של ראש השנה * נמול לשנים
 עשר * קטן החולה * אין מוהלין אותו עד
 שיבריא : י אלו הן ציצין המעכבין את
 המילה * בשר החופה את רוב העמרה
 ואינו אוכל בתרומה * ואם היה בעל בשר
 מתקנו מפני מראית העין * מל ולא פרע
 את המילה * באלו לא מל :

שוכי שוכי השולמית שוכי שוכי ונחזה כך מה תחוו בשולמית
 כמחלת המחנים : מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב
 חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שררך אנן הסהר
 אל יחסר המוג בטנך ערמת חטים סונה בשושנים : שני שריך
 בשני עפרים תאמי צביה :

פירק כ רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת
 ביום טוב ונותנין לתלויה בשבת *
 וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת
 ביום טוב * ואין נותנין לתלויה בשבת *
 אבל נותנין לתלויה ביום טוב : כ נותנין
 מים על גבי שרמים בשביל שיצלו * ומסננין
 את היין בסודרין * ובכפיפה מצרית *
 ונותנין ביצה במסננת של חרדל * ועושין
 אנומלין בשבת * רבי יהודה אומר בשבת

בכוס

בכוס * ביום טוב בלגין * ובמועד בהבית *
 רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין : ג אין
 שורין את החלתית בפושרין * אבל נותן
 לתוך החומץ * ואין שורין את הפרשינין *
 ולא שפין אותן אבל נותן לתוך הכברה *
 או לתוך הפלפלה * אין כוכרין את התבן
 בכברה * ולא יתננו על גבי מקום גבוה
 בשביל שירד המוץ * אבל נוטל הוא
 בכברה ונותן לתוך האבוס : ד גורפין
 מלפני הפטם ומסלקין לצדדין מפני הרעי
 דברי רבי דוסא * וחכמים אוסרים * נוטלין
 מלפני בהמה זו * ונותנין לפני בהמה זו
 בשבת : ה תקש שעל גבי המטה לא
 ינענענו בידו * אבל מנענעו בגופו * ואם
 היה מאכר בהמה * או שהיה עליו פר או
 סדין * מנענעו בידו * מכבש של בעלי
 בתים מתירין * אבל לא כובשין * ושל
 כובסים לא ינע בו * רבי יהודה אומר
 אם היה מותר מערב שבת * מתיר את
 כלו ושומטו :

צוארד

צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים
אפך כמגדל הרבנון צופח פני דמשק : ראשך עליך
ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהמים : מה יפית
ומה נעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך
ראשכרות :

פרק כא נוטר אדם את בנו והאבן בידו
ובלבלרה והאבן בתוכה *

ומטרטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם
החולין * רבי יהודה אומר אף מעלין את
המדמע באחד ומאה : * האבן שעל פי
החבית * מטה על צדה והיא נופלת *
היתה בין החביות * מגביהה ומטה על
צדה והיא נופלת * מעות שעל הכר נוער
את הכר והן נופלות * היתה עליו רשע
מקנחו בסמרטוט * היתה שר עור נותנין
עליה מים עד שתכלה : * בית שמאי
אומרים מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין *
ובית הלל אומרים נוטר את הטבלה בדה
ומנערה * מעבירין מעל השלחן פירורין
פחות מבזית * ושער של אפונין * ושער
של עדשים * מפני שהוא מאכל בהמה *
ספוג אם יש לו עור בית אחיזה * מקנחין

בו * ואם לאו אין מקנחין בו * וחכמים
אומרים בין כך ובין כך נטל בשבת ואינו
מקבל טומאה :

אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסנוו ויהיו נא שדיך כאשכולות
הגפן וריח אפך כתפוחים : וחכך כיון הטוב הולך
לדודי למישרים רוכב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו :
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים :

פרק כב חבית שגשברה * מצילין הימנה
מזון שלש סעודות * ואומר
לאחרים באו והצילו לכם ובלבד שלא
יספוג * אין סוחטין את הפירות להוציא
מהן משקין * ואם יצאו מעצמן אסורים *
רבי יהודה אומר אם לאוכלים היוצא מהן
מותר * ואם למשקין היוצא מהן אסור *
חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו
מעצמן אסורים * ורבי אביעזר מתיר : * כל
שבא בחמין מערב שבת * שורין אותו
בחמין בשבת * וכל שלא בא בחמין מערב
שבת * מדיחין אותו בחמין בשבת * חוץ
מן המליח הישן ורגים מלוחים קטנים
וקוליס האספגין שהדחתן זו היא גמר

מלאכתן: נ שובר אדם את החבית לאכול
 הימנה גרוגרות * ובלבד שלא יתכוין
 לעשות כלי ואין נוקבים מגופה של חבית
 דברי רבי יהודה * וחכמים מתירין * (כ"א ורבי
 יוסי מתיר) ולא יקבנה מצדה * ואם היתה
 נקובה * לא יתן עליה שעה * מפני שהוא
 ממרח * אמר רבי יהודה * מעשה בא
 לפני רבן יוחנן בן זבאי בערב * ואמר
 חוששני לו מהטאת: ד נותנין תבשיל
 לתוך הכור בשביל שיהא שמור * ואת
 המים היפים ברעים בשביל שיצנו * ואת
 הצונן בחמה בשביל שיחמו * מי שנשרו
 כליו בדרך במים * מהלך בהן ואינו
 חושש * הגיע להצר החיצונה * שוטחן
 בחמה * אבל לא כנגד העם: ה הרוחץ
 במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו
 בעשר אלונטיאות * לא יביאם בידו * אבל
 עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת
 פניהם ידיהם ורגליהם * ומביאין אותן
 בידן * סבין וממשמשיין בבני מעים * אבל
 לא

לא מתעמלין * ולא מתגרדין * אין יורדין
 לקורדימה * ואין עושין אפיקטוזין * ואין
 מעצבין את הקטן * ואין מחזירין את
 השבר * מי שנפרקה ידו או רגלו * לא
 יטרפס בצונן * אבל רוחץ הוא כדרך *
 ואם נתרפא נתרפא:

נשכימה לכרמים נראה אם פרח הגפן פתח הסמדר הנצו
 הרמונים שם אתן את דדי לך: הדוראים נתנו ריח
 ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים רודי צפנתי לך: מי
 יתנד כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יכזו
 לי, אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח
 מעסים רמוני:

פיק כג שואל אדם מחבירו כרי יין וכרי
 שמן ובלבד שלא יאמר לו
 לו הדוניני * וכן האשה מחברתה כפרות *
 ואם אינו מאמינו * מניח טריתו אצלו *
 ועושה עמו חשבון לאחר שבת * וכן ערב
 פסח בירושלם שחל להיות בשבת מניח
 טריתו אצלו * וגומר את פסחו * ועושה
 עמו חשבון לאחר יום טוב: כ מונה אדם
 את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו * אבל לא
 מן הכתב ומפיים עם בגיו ועם בני ביתו

עַל הַשְּׁלַחַן • וּבִלְבַד שְׁלֵא יִתְכוּיִן לַעֲשׂוֹת
 מְנַה גְדוּלָה כְּנֶגֶד קִטְנָה מְשׁוּם קוֹבֵיא •
 וּמְטִילִין חֲלָשִׁים עַל הַקָּדָשִׁים בְּיוֹם טוֹב
 אֲבָל לֹא עַד הַמְנוּת : ג לֹא יִשְׁכּוֹר אָדָם
 פּוֹעֲלִים בְּשַׁבָּת וְלֹא יֹאמֶר אָדָם לְחִבְרוֹ
 לְשִׁכּוֹר לֹו פּוֹעֲלִים • אֵין מַחְשִׁיבִין עַד
 הַתְּחוּם לְשִׁכּוֹר פּוֹעֲלִים וְלִהְבִּיא פִירוֹת •
 אֲבָל מַחְשִׁיךְ הוּא לְשִׁמּוֹר • וּמִבִּיא פִירוֹת
 בְּיָדוֹ • כָּלֵל אָמַר אֲבֵא שְׂאוּל כָּר שְׂאֲנִי
 זָבֵאי בְּאִמְרֵתוֹ רִשְׁאֵי אֲנִי לְהַחְשִׁיךְ עֲלָיו :
 וּמַחְשִׁיבִין עַד הַתְּחוּם לִפְקַח עַל עֶסְקֵי
 כְּדָה • גַּעַד עֶסְקֵי הַמֵּת • לְהִבִּיא לֹו אַרְוֹן
 וְתַכְרִיבִין • גוֹי שֶׁהִבִּיא חֲלִירִין בְּשַׁבָּת לֹא
 יִסְפּוֹד בְּהֵן יִשְׂרָאֵל • אֵלֵא אִם בֵּן בְּאוֹ
 מִמְּקוֹם קְרוֹב • עֲשׂוֹ לֹו אַרְוֹן וְחִפְרוּ לֹו קֶבֶר
 יִקְבְּרֵ בּוֹ יִשְׂרָאֵל • וְאִם בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל לֹא
 יִקְבְּרֵ בּוֹ עוֹלָמִית : ה עוֹשִׂין כָּר צְרִכֵי הַמֵּת •
 סָבִין וּמְדִיחִין אוֹתוֹ • וּבִלְבַד שְׁלֵא יִזְיוּ בּוֹ
 אֲבָר • שׁוֹמְטִין אֵת הַכֶּר מִתְּחִתּוֹ • וּמְטִילִין
 אוֹתוֹ עַל הַחֹל בְּשִׁבִיר שְׂיִמְתִּין • קוֹשְׂרִין

את

אֵת הַלְּחִי • לֹא שִׁיעֵלָה אֵלֵא שְׁלֵא יוֹסִיף •
 וְכֵן קוֹרָה שְׁנֵי שְׁבָרָה • סוּמְכִין אוֹתָהּ בְּסַפְסַר •
 אוּ בְּאַרוּכוֹת הַמַּטָּה • לֹא שֶׁתְּעַרְהָ אֵלֵא
 שְׁלֵא תוֹסִיף • אֵין מְעַמְצִין אֵת הַמֵּת בְּשַׁבָּת •
 וְלֹא כַחֲזוֹל עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ • וְהַמְעַמְצִין
 עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ • הָרִי זֶה יְשׁוּפֵךְ דָּמִים :

שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנות
 ירושלם מה תעירו ומה תעררו את האהבה עד
 שתחפץ : מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תחת
 התפוח עיררתיך שמה הבלתיך אמך שמה הבלה ולדתך :
 שמיני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
 קשה כשאויל קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה :

פִּיק כִּד מִי שֶׁהַחְשִׁיךְ לֹו בַדֶּרֶךְ • נוֹתֵן כִּיסוֹ
 לְנִכְרֵי • וְאִם אֵין עֲמוֹ נִכְרֵי •
 מְנִיחוֹ עַל הַחֲמוֹר • הַגִּיעַ לְחֶצֶר הַחִיצוֹנָה •
 נוֹטֵר אֵת הַכְּלִים הַנִּטְלִין בְּשַׁבָּת • וְשִׂאֵינָן
 נִטְלִין בְּשַׁבָּת • מִתִּיר אֵת הַחֲבָלִים וְהַשִּׁקִּים
 נוֹפְלִין מֵאֲלֵיהֶן : וּמִתִּירִין פְּקִיעֵי עֲמִיר לִפְנֵי
 בְּהֵמָה • וּמִפְּסָפְסִין אֵת הַכִּיפִין • אֲבָל לֹא
 אֵת הַזִּירִין • אֵין מְרַסְקִין לֹא אֵת הַשַּׁחַת
 וְלֹא אֵת הַחֲרוּבִין לִפְנֵי בְּהֵמָה • בֵּין דָּקָה
 וּבֵין גְּסָה • רִבִּי יְהוּדָה מִתִּיר בְּחֲרוּבִין

לדקה

לדקה : נ אין אובסין את הגמל * ולא
 דורסין * אבל מלעיטין * ואין ממרים את
 העגלים * אבר מלעיטין ומהלקטין
 לתרנגולים * ונותנין מים למרסן * אבל
 לא גובלים * ואין נותנין מים לפני דבורים
 ולפני יונים שבשוכך * אבל נותנין לפני
 אווזין ותרנגולים ולפני יוני הרדיסיות :
 ומחתכין את הדלועין לפני הבהמה *
 ואת הנבלה לפני הכלבים * רבי יהודה
 אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת *
 אסורה * לפי שאינה מן המוכן * מפירין
 נדרים בשבת * ונשאלין לנדרין שהן לצורך
 השבת * פוקקין את המאור * ומודדין את
 המטלית ואת המקוה * ומעשה בימי אביו
 של רבי צדוק * ובימי אבא שאול בן
 בטנית שפקקו את המאור בטפיה * וקשרו
 את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית
 פותח טפה אם לאו ומדבריהם למדנו
 שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפו
 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוו יכוזו לו : אחות

דנו

לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו ביום שירכר בה
 אם הומה היא נבנה עליה שירת כסף ואם דלת היא נצור
 עדיה לוח ארו * אני הומה ושדי כמנדרות או הייתי בעיניו
 כמוצאת שרום : כרם היה לשלמה בכער המון נתן את הכרם
 לנטרים איש יביא בפריו ארף כסף * כרמי שלי לפני הארף
 לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו * היושבת כנגים חברים
 מקשיבים לקולך השמיעני : ברה דודי ודמה לך לצבי או
 לעפר האירים עד הרי בשמים :

ואחר כך יאמר זה סמאמר מוזהר הסמאונל לכשמה סמדכר מכבוד סעודה זו

חזי בכל סתא יומי דשנתא כד מטא סעתא דללותא דמכחא דילא תקיפא
 שלטא וכל דיכין מתערין * אבל כיומא דשבתא כד מטא עידן דללותא
 דמכחא רעוא דרעוין אסתכח ועתיקא קדישא גליא רכון דיליה וכל דיכין מתכפין
 ואסתכח רעוא וחדו בכלא וכהאי רטון אסתלק משה כביאה מהימנא קדישא
 מעלמא בנין למנדע ללא כדיכא אסתלק וסהיא סעתא ברטון דעתיקא קדישא
 כפך כשמתים ואתער ביה בנין כך ולא ידע איש את קבורתו כתיב * מה
 עתיקא קדישא טמירא מכל טמירין ולא ידעין עילאין ומתאין אוף סכא האי
 כשמתא דאתמר כהאי רטון דאתגלייא בשעתא דללותא דמכחא דשבתא כתיב
 ולא ידע איש את קבורתו * והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודיכא לא שלטא
 ביה * וכאח חולקים דמשה : תאלא כהאי יומא דאורייתא מתעטרא ביה מתעטרא
 בכלא בכל אינו פקודין בכל אינון גורין ועונשין בשבעין ענשין דכאורא דוסרין
 מכל סטרא וסטראימאן חמי ענשין דכפקין מכל ענפא חמסה קיימין בנו חילנא
 כלהו ענשין כהו אחידין * מאן חמי אינון תרעין דמתפתחן בכל סטר וסטרי כנסו
 מזהרין ונסרין כהאר כהאר דנפיק ולא פסוק * קל כרווא נפיק אתערין קדישי
 עליונין אתערין עמא קדישא דאתבחר לעילא ותתא אתערין חדווא נקדמות
 מאריכוון אתערין כדוואתא שלימתא אודמנו בתלת חדוון דתלת אבסן אודמנו
 לקדמות מהימנא דחדוה דכל חדוואתא * וכאח חולקיכוון ישראל קדישין
 בעלמא דין ובעלמא דתי * דא הוא ירותא לכוון מכל עמון עמון ועל דא
 כתיב בני בני ישראל * א"ר יסודה הכי הוא ודאי ועל דא כתיב וזכר את
 יום הסבת לקדשו * וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וכתיב וקראת לסבת
 ענג לקדוש ה' מכבוד * תאלא כהאי יומא כל כשמתוון דלדיקיא מתעדין
 כתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין * ורוחא חדה מענונא דהסוא
 עתיקא מתפסטא * (כ"א הסוא מתפסט) ככלהו עלמין וסלקא וכתתא ומתפסטא
 לכלהו בני קדישין לכלהו נטורי אורייתא וניחין ב' ייחא שלים ומתכשו מכלהו
 כל רונזין כל דיכין וכל פולחנין קשין * הדא הוא דכתיב ביום הניח ה' לך
 מעבך ומרגז ומן העבודה הקשה נגין כך שקיל סבתא לקבל אורייתא * וכל
 דכטיר

לדטיר סבתא כאלו נטיר אורייתא כולם וכתוב אשרי אנוס יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע אשתמע דמאן לדטיר שבת כמאן לדטיר אורייתא כולם בילא"ו :

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלימתא דרותא דמקבא קדישא אתקינו סעודתא דמקבא דא היא סעודתא דעתיקא קדישא ותקל תפוחין קדישין ויעיר אנפין אתין לסעדא בהרה

בני היקלא דבסיפין דמחוי זוי ועיר אנפין יהון הקא בהאי תקא דביה מקבא בגלופין לבנו לחרא בהאי וערא בגון עירין וקר גרפין תרו השתא בהאי שעתא דביה רענא וזית ועפין קריבו לי חו חילי דלית דיגין דתקיפין לבר נטלון וקא עארין הני בלבין דחציפין והא אזמין עתיק יומין במצחיה ערי יהון וולפין רעו דיליה דגילי ליה דבשקא בכל קליפין ישוי רון בנוקביהון ויטמרון בנו בפין אורי השתא במנחתא פתרותא דיעיר אנפין ואמר מזמור לדוד ס' רועי ותחכ"א

ויאמר משרה אכרוהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ער כן בברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

סברי מרנן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם ברא פרי הנפן :

וקודם שיתכל ואמר

ליחרא שםא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחד סס"ה בר"ה ליחרא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מלות סעודה שלישיית ס' שבת והיא כנגד יעקב אב של סבעים נפש ובזכותו ניכול ממלחמת נוג ומגוג ויקויים בנו מקרא שכתוב והאכלתך נחלת יעקב אביך נחלה בלי מלרים ובכן בכח סגולת שלם סעודות אלו יתוקן פגמינו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות ויהי כועס אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה

ומעשה ידינו כוננה :

ושלום סעודתו כוד ס' סעוכה עליו ווטול ידיו למים אחרונים ויאמר ידי אסחי אנא לגבי חר מנא לסטרך אורייתא דלית בה ממשא

אזמין בתלתא בכפא דברכתא לעילת ערתא עתיקא קדישא וקודם כרכת המזון ואמר מקראי קדש כמו כלולם ותחכ"א

מן המלך קראתי ים ענכי כמרחק ים ס' לי לא אירא מה יעשה לואדם ס' לי כעוזרי ואני ארצה בשכתי טוב לחסות כה' מכטות קאדם טוב לחסות כה' מכטות כדריכוס כל נויס סככוני כשס ס' כי אמילס סככוני כש ס' כי אמילס : דחס דחיתני לכפל וס' עורכי : עזו וזמרת ים ויקו לי לזשועה קול דכס וזשועה כאסלידריקוס ומין ס' עושס חיל ומין ס' רוממס ומין ס' עושס חיל :

שיר המעלות לרוד חסס מה טוב ומה נעים שבת אקיס נס אחד : כשמן סעוכ על הרקש יורד על הזקן זקן אחרן שיוורד על פי מדותיו ; כעל חרמון שיוורד מל חררו ליון כי שס לוס ס' את חכרכה חייס עד סעולס :

ויכרך כרכת המזון ותאמר ססעודס ואמר

אשקו סעודתא דא דמהמנותא שלימתא דרעא קדישא דישראר :

וסמוך לשקיעת חממה וימחר כל אחר ללכת לכות סכנסת לומר תמניא אפי : ע"ש אומרים תמניא אפי כמ"ש לפי שכשכתי יש לכו נפש והורה וכשם ולכת כמ"ש אנו מלווין אותה כאלפא כיתה ססוף תמניא אפי אותיות סמנה כסופוך אהיון כשמה ע"כ :

לכו גרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו : פי אל גדול יהוה ומלך גדול ער כל אלהים : אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עשנו : פי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום אם בקולו תשמעו : אל תקשו לבבכם במריבה ביום משה במדבר

במדבר : אשר נסוגי אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי :
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תועי לבב הם
והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעתי באפי אם יבאון
אל מנוחתי :

אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הצליחה נא :
ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : אל
יהוה ויאר לנו אסרו חג בעבודתים עד קרנות המזבח :
אלי אתה ואורך אלהי ארוממך : הודו ליהוה כי טוב
פי לעולם חסדו :

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה : אשר נצרי
עדתיו בכל לב ידרשוהו : אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו : אתה צויתך פקדיך לשמר מאד : אחלי
יכנו דרכי לשמר חקיך : אז לא אבוש בהביטי אל כל
מצותיך : אורך ביושר לבב בלמדי משפטי צדקה :
את חקיך אשמר אל תעוכני עד מאד :

במה יזכה נער את ארחו לשמר בדברך : בכל לבי
דרשתיך אל תשגני ממצותיך : בלבי צפנתי
אמרתך למען לא אחטא לך : ברוך אתה יהוה למדני
חקיך : בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך עדותיך
ששתי בעל כל הון : בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך :
בחקתיך אשתעשע לא אשכח דברך :

גמול על עבדך אחיה ואשמרה דבריך : גל עיני ואביט
נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אל תסתר
ממני מצותיך : גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל
עת : גערת זדים ארורים השגים ממצותיך : גל מעלי
חרפה ובוז כי ערתך נצרתי : גם ישבו שרים כי נדברו
עבדך

עבדך ישיח בחקיך : גם ערתך שלשעי אנשי עצתי :
דבקה לעפר נפשי חייני בדברך : דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך : דרך פקודיך הבינני ואשיחה
בנפלאותיך : דלפה נפשי מתוגה קיימני בדברך : דרך
שקר חסר ממני ותורתך הנני : דרך אמונה בחרתי
משפטיך שותי : דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני :
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי :

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב הבינני ואצרה
תורתך ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב
מצותיך כי בו חפצתי : הט לבי אל עדותיך ואל אל
בצע : העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני : הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר
ינרתי כי משפטיך טובים : הנה תאבתי לפקודיך
בצדקתך חייני :

ויבאני חסדיך יהוה תשועתיך פאמרתך : ואענה חרפי
דבר כי כטחתי בדברך : ואל תצל מפי דבר
אמת עד מאד כי למשפטיך יחלתי : ואשמרה תורתך
תמיד לעולם ועד : ואתהלכה ברחבה כי פקדיך
דרשתי : ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש :
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא כפי אל
מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך :

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי : זאת נחמתי בעניי
כי אמרתך חיינתי : זדים הליצני עד מאד מתורתך
לא נטיתי : זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם :
זלעפה אחותני מרשעים עזבי תורתך : זמירות היו לי
חקיך בבית מגורי : זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה

תורתך • זאת היתה לי כי פקדיך נצרתני •
חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך • חליתי פניה בכל
 לב חנני באמרתך • השבתי דרכי ואשיבה רגלי
 אל ערתיך • חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך •
 חבלי רשעים עורני תורתך לא שכחתי • חצות לילה
 אקום להודות לך על משפטי צדקה • חבר אני לכל
 אשר יראוך ולשמרי פקודיך • חסדה יהוה מלאה
 הארץ חקיה למדני •

טוב עשית עם עבדך יהוה כדברך • טוב טעם ורעת
 למדני כי במצותיך האמנתי • טרם אענה אני
 שוגג ועתה אמרתך שמרתי • טוב אתה ומטיב למדני
 חקיה • טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצור פקודיך •
 טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי • טוב לי כי
 עניתי למען אלמד חקיה • טוב לי תורת פיך מארפי
 זהב וכסף •

ידיך עשונני ויכוננני הבינני ואלמדה מצותיך • יראיך
 יראוני וישמחו בי לדברך יחלתי • ידעתי יהוה
 כי צדק משפטיך ואמונה עניתני • יהי נא חסדה לנחמני
 כאמרתך לעבדך • יבאוני רחמיה ואחיה כי תורתך
 שעשעתי יבשו זדים כי שקר עיתוני אני אשיח בפקודיך •
 ישובו לי יראיך וידעי עדתיך • יהי לבי תמים בחקיה
 למען לא אבוש •

בלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי • ברו עיני
 לאמרתך לאמר מתי תנחמני • כי הייתי כנאד
 בקיטור חקיה לא שכחתי • כמה ימי עבדך מתי תעשה
 ברופי משפט • ברו לי זדים שיחות אשר לא כתורתך •
 כל

כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עורני • כמעט בלוגי
 בארץ ואני לא עזבתי פקודיך • כחסדה חנני ואשמרה
 עדות פיך •

לעולם יהוה דברך נצב בשמים • לרו ודר אמונתך
 כוננת ארץ ותעמד • למשפטיך עמדו היום כי
 הפל עבדיך • לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי •
 לעולם לא אשבח פקודיך כי בם חייאתי • לך אני
 הושיעני כי פקודיך דרשתי • לי קוו רשעים לאבדני
 עדתיך אתבונן • לכל תכלה ראיתי קץ רחבה
 מצותך מאד •

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי • מאיבי
 תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי • מכל מלמדי
 השבדתי כי עדותיך שיחה לי • מזקנים אתבונן כי
 פקודיך נצרתני • מכל ארח רע בלאתי רגלי למען אשמר
 דבריך • ממשפטיך לא סרתני כי אתה הורתני • מה
 נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי • מפקודיך אתבונן
 על בן שנאתי כל ארח שקר •

נר לרגלי דבריך ואור לנתיבתי • נשבעת ואקימה
 לשמר משפטי צדקה • נעניתי עד מאד יהוה
 חייני כדברך • נדבות פי רצה נא יהוה ומשפטיך
 למדני • נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי • נתנו
 רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי • נחלתי עדותיך
 לעולם כי ששון לבי הפה • נטיתי לבי לעשות חקיה
 לעולם עקב •

סעפים שנאתי ותורתך אהבתי • סתרי ומגני אתה
 לדברך יחלתי • סורו ממני מרעים ואצרה
 מצות

מצות אלהי . סמכני כאמרתך ואחיה ואל תבישני
משברי . סעדני ואושעה ואשעה בחקיה תמיד : סלית
כל שוגים מחקיה כי שקר תרמיתם . סגים השבת כל
רשעי ארץ לכן אהבתי עדתיה . סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי .

עשיתי משפט וצדק כל תניחני לעשקי . ערב עבדך
לטוב אך יעשקני זהים . עיני בלו לישועתך
ולאמרת צדקה . עשה עם עבדך כחסדך וחקיה
למדני . עבדך אני הבינני ואדעה עדתיה . עת לעשות
ליהוה הפרו תורתך . על בן אהבתי מצותיה מזהב
ומפז . על בן כל פקודי כל ישרתי כל ארח שקר שנאתי .
פלאות עדותיה על בן נצרתם נפשי . פתח דבריך
יאיר מבין פתיים . פי פערתי ואשאפה כי
למצותיה יאבתי . פנה אלי והנני במשפט לאהבי שמך .
פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און . פרני
מעשק אדם ואשמרה פקודיה . פניה האר בעבדך
ולמדני את חקיה . פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו
תורתך .

צדיק אתה יהוה וישר משפטיך . צוית צדק עדתיה
ואמונה מאד . צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך
צרי . צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה . צעיר אנכי
ונבזה פקדיך לא שכחתי . צדקתך צדק לעולם ותורתך
אמת . צר ומצוק מצאוני מצותיה שעשעי . צדק
עדותיה לעולם הבינני ואחיה .

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיה אצרה . קראתיה
הושיעני ואשמרה עדתיה . קדמתי בנשף
ואשועה

ואשועה לדברך יחלתי . קדמו עיני אשמרות לשיח
באמרתך . קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חייני .
קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו . קרוב אתה יהוה
וכל מצותיה אמת . קדם ידעתי מעדתיה כי לעולם
יסרתם .

ראה עניי וחצני כי תורתך לא שכחתי . ריבה ריבי
וגאלני לאמרתך חייני . רחוק מרשעים ישועה
כי חקיה לא דרשו . רחמיה רבים יהוה כמשפטיך
חייני . רבים רדפי וצרי מעדותיה לא נטיתי . ראיתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו . ראה כי
פקודיה אהבתי יהוה כחסדך חייני : ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקה .

שרים רדפוני הנם ומדברך פחד לבי . שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב . שקר שנאתי ואתעבה
תורתך אהבתי . שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה .
שרום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול : שברתי
לישועתך יהוה ומצותיה עשיתי . שמרה נפשי עדתיה
ואהבם מאד . שמרתי פקודיה ועדתיה כי כל דרכי נגדך .

תקרב רנתי לפניך יהוה פדברך הבינני . תבוא
תחנתי לפניך כאמרתך הצילני . תבענה שפתי
תהלה כי תלמדני חקיה . תען לשוני אמרתך כי כל
מצותיה צדק . תהי ידה לעורני כי פקודיה בחרתי .
תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשעי . תח נפשי
ותהללה ומשפטיך יעורני . תעיתי כשה אכד בקש
עבדך כי מצותיה לא שכחתי .

שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני .
יהוה

יְהוָה הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שִׁקָּר מִלְשׁוֹן רַמְיָה •
 מִה יִתֵּן לָךְ וּמִה יִסִּיף לָךְ לִשְׁוֹן רַמְיָה • הִצִּי גִבּוֹר
 שְׁנוּנִים עִם גַּחְלֵי רִתְמִים • אֹזֶיה לִי כִי גִרְתִּי מִשֶּׁךְ שְׁכַנְתִּי
 עִם אֶהְלִי קָדָר • רַבַּת שְׁכָנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם •
 אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה •

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשֶׁא עֵינַי אֶל הַהַרִים מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי •
 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ • אֵל יִתֵּן לְמוֹט
 רִגְלֶךָ אֶל יְנוֹם שְׁמֶרְךָ • הִנֵּה לֹא יְנוֹם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר
 יִשְׂרָאֵל • יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִדְקָה עַל יַד יְמִינֶךָ • יוֹמָם
 הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְכָּה וַיִּרַח בְּלִילָהּ • יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע
 יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ • יְהוָה יִשְׁמַרְצֵאתָ וּבֹאֵא מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם •

שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה
 נִלְךָ • עוֹמְדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם •
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחְדוֹ • שֶׁשֶׁם עָלוּ
 שְׁבִטִים שְׁבִטֵי יֵה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה •
 כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דִּין •
 שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִיחוּ אֶהְבִּיךָ • יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילֶךָ
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ • לְמַעַן אַחִי וְרַעִי אֲדַבְרָה נֹא שְׁלוֹם
 בְּךָ • לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֲלֵהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ •

שִׁיר הַמַּעְלוֹת אֲלִיד נִשְׂאֵתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם •
 הִנֵּה כֵּעֵינַי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כֵּעֵינַי שְׁפוּחָה
 אֶל יַד גְּבֻרָתָהּ בֵּן עֵינַי אֶל יְהוָה אֲלֵהֵינוּ עַד שִׁיחַנְנוּ •
 חֲנָנוּ יְהוָה חֲנָנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ כֹּזֵם • רַבַּת שְׁבַעְתָּהּ לָהּ
 נַפְשֵׁנוּ הִדְעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַבּוֹז לְגֵאֵי יוֹנִים •

שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְדָוִד לֹגֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יְאֹמֵר נֹא

ישראל

יִשְׂרָאֵל • לֹגֵי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם •
 אֲזִי חַיִּים בְּלַעֲנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ • אֲזִי הַמַּיִם שְׁטַפּוֹנוּ
 נַחֲלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ • אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַיְזִדוֹנִים • בְּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשִׁנְיָהֶם •
 נַפְשֵׁנוּ כַּצַּפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפַּח גִּשְׁבֵּר וְאַנְחָנוּ
 נִמְלָטָנוּ עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ •

שִׁיר הַמַּעְלוֹת הַבּוֹטְחִים בַּיהוָה כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוֹט
 לְעוֹלָם יֵשֵׁב • יְרוּשָׁלַם הַרִים סָבִיב לָהּ וַיְהוּה
 סָבִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם • כִּי לֹא יְנוּחַ שְׁבֵט הַרְשָׁע
 עַל גֹּדֶל הַצְּדִיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁחָחוּ הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָתָהּ
 יְדֵיהֶם • הַטִּיבָה יְהוָה לְטוֹבִים וְלִישְׂרִים בְּלִבּוֹתָם •
 וְהַמַּטִּים עַקְלָקְלוֹתָם יוֹדִיכֶם יְהוָה אֶת פְּעוּלֵי הָאָוֶן שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל •

שִׁיר הַמַּעְלוֹת בְּשׁוֹב יְהוָה אֶת שִׁבְתִּי צִיּוֹן הֵינּוּ כְּחֹלְמִים •
 אֲזִי יִמְלֹא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הַגְּדִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי • הַגְּדִיל יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמַחִים • שׁוֹבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ
 כְּאִפְיָקִים בְּנֹגֵב • הַזּוֹרְעִים בְּרַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ • הַלּוֹךְ
 יִלְךָ וּבִכָּה נִשְׂא מִשֶּׁךְ הַזֶּרַע כֹּא יְבֵא בְרִנָּה נִשְׂא אֲרָמוֹתָיו •
שִׁיר הַמַּעְלוֹת לְשִׁרְמָה אִם יְהוָה לֹא יִבְנֶה בֵּית שׁוֹא
 עֲמְלוֹ בּוֹנֵיו כֹּזֵם אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמַרְעִיר שׁוֹא שְׁקֵד
 שׁוֹמֵר • שׁוֹא לָכֶם מִשְׁבִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי שְׁבֵת אוֹכְלֵי
 לֶחֶם הַעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׂנֵא • הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה
 בְּנִים שְׂכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן • כְּחֻצִים בֵּיד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים •
 אֲשֶׁרֵי הַגֵּבֵר אֲשֶׁר מֵלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ כִּי
 יִדְבְּרוּ אֶת אוֹיְבֵים בְּשַׁעַר •

שיר

שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרךיו
 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשתך
 כגפן פריה בירכתו ביתך בניה כשתילי זיתים סביב
 לשלחנה הנה כי כן יבורך גבר ירא יהוה יברכה
 יהוה מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה
 בנים לבניה שלום על ישראל

שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר נא ישראל
 רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי ער גבי
 חרשו חורשים האריכו למעניתם יהוה צדיק קצץ
 עבות רשעים יבשו ויסגו אחור כל שנאי ציון יהיו
 כחציר גנות שקדמת שלף יבש שלא מלא כפו קוצר
 והצנו מעמר ולא אמרו העוברים ברכת יהוה אליכם
 ברכנו אתכם בשם יהוה

שיר המעלות ממעמקים קראתה יהוה אדני שמעה
 בקולי תהיינה אזניה קשובות לקול תחנוני אם
 עונות תשמריה אדני מי יעמד כי עמך הסליחה
 למען תורא קייתי יהוה קותה נפשי ודברו הזהלתי
 נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר יחל ישראל
 אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות והוא
 יפדה את ישראל מכל עונותיו

שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני
 ולא הלכתי בגדלות ובגפלאות ממני אם לא
 שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי
 יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם

שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו אשר
 נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב אם אבא באהל
 ביתי

ביתי אם אעלה על ערש יצועי אם אתן שנה לעיני
 לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהוה משכנות
 לאביר יעקב הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי
 יער נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו קומה
 יהוה למנוחתך אתה וארון עזך כהניה ילבשו צדק
 וחסידיה ירננו בעבור דוד עבדך אל תשב פני
 משיחה נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי
 בטנה אשית לכסא לך אם ישמרו בניה בריתי ועדתי
 זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו לכסא לך כי
 בחר יהוה בציון אוה למושב לו זאת מנוחתי עדי
 עד פה אשב כי אויתיה צידה ברח אבירה אבינויה
 אשביע להם וכהניה ארביש ישע וחסידיה רנן ירננו
 שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי אויביו
 ארביש בשת ועליו יציץ נזרו

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת
 אחים גם יחד בשמן הטוב על הראש יורד על
 הזקן זקן אהרן שיוור על פי מדותיו כטר חרמון
 שיוור על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה
 חיים עד העולם

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
 העומדים בבית יהוה בקילות שאו ידיכם קדש
 וברכו את יהוה יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ
 מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך אמרת ליהוה
 אדני אתה טובתי כל עליך לקדושים אשר
 בארץ המה ואדירי כל חפצי במ ירבו עצבותם אחר
 מהרו כל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם

על שפתי . יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי
הבלים נפרו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי אברך
את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי . שויתי
יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט . לכן שמח לפי
ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח . כי לא תעזוב נפשי
לשאול לא תתן חסידך לראות שחת . תודיעני ארח
חיים שבע שמהות את פניך נעימות בימינה נצח .

למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר . הודינו לך
אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיך .

כי אקה מועד אני מישרים אשפט . נמנים ארץ וכל
ישביה אנכי תפנתי עמודיה סלה . אמרתי להוללים
אל תהלו וקרשעים אל תרימו קרן . אל תרימו למרום
קרנכם תדברו בצואר עתק . כי לא ממוצא וממערב
ולא ממדבר הרים . כי אלהים שופט זה ישפיר וזה ירים .
כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אף
שמריה ימצו ישתו כל רשעי ארץ . ואני אניד לעולם
אזמרה לאלהי יעקב . וכל קרני רשעים אגדע תרוממה
קרנות צדיק .

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ . שירו
ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו .

ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו . כי גדול
יהוה ומהלך מאד נורא הוא על כל אלהים . כי כל
אלהי העמים אלילים . ויהוה שמים עשה . הוד והדר
לפניו עוז ותפארת במקדשו . הכו ליהוה משפחות
עמים הכו ליהוה כבוד ועוז . הכו ליהוה כבוד שמו שאו
מנחה ובאו לחצרותיו . חשתחו ליהוה בהדרת קדש
ויירו

חירו מפניו כל הארץ . אמרו בגוים יהוה מלך אף
תכון תבל כל תמוט ידיו עמים במישורים . ישמחו
השמים והגל הארץ ירעם הים ומלאו : יעלו שדי וכל
אשר בו או ירננו כל עצי יער . לפני יהוה כי בא כי
בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו .

לדוד ברוך יהוה צירי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמה .
חסדי ומצודתי משגבי ומפלט לי מנגי וכו חסיתי הרודר

עמי תחתי . יהוה מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו . אדם
כהבל דמה ימיו כצל עובר . יהוה הט שמך ותדר גע בהרים
ויעשנו : ברזק ברק ותפיצם שלח חציק ותהמם : שלח ידך
ממרום פצני ותצילני ממים רבים מיד בני נכר : אשר פיהם
דבר שוא וימינם ימין שקר : אלהים שיר חדש אשירה לך
בנכר עשור אזמרה לך : הנותן תשועה למלכים הפוצה את
דור עבדו מחרב רעה : פצני ותצילני מיד בני נכר אשר פיהם
דבר שוא וימינם ימין שקר : אשר בנינו בנטיעים מגדלים
בנעוריהם בנותינו בנזות מחטבות תבנית היכר : מזוינו מלאים
מפיקים מון אל זן צאננו מאליפות מרכבות בחוצותינו : אלופינו
מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו : אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיהוה אלהיו :

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה : דדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך :

יודוך עמים אלהים יודוך עמים בקם : ישמחו וידגנו לאמים כי
תשפט עמים מישור וקאמים בארץ תנהם סלה : יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם : ארץ נתנה וכולה יברכנו אלהים
אלהינו : יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

כמש"ק שזמר כ"כ טכת עד אחר ספסס מנסגנו לו' אלו פסוקי סכיאוס
חסדי יי אפיר תהלות יי בעל בר אשר גמלנו יי ורב טוב
לבית ישראל אשר גמלם ברחמיו וקרוב חסדיו : ויאמר

אך עמי המה בנים לא ישקרו ויהי להם למושיע בכל צרתם
 לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאדם
 וינשלים וינשאם כל ימי עולם והמה מרו ועצבו את רוח קדשו
 ויהפך להם לאויב הוא נדחם כם ויזכור ימי עולם משה עמו
 איה המעלם מים את רועי צאנו איה השם בקרבנו את רוח
 קדשו מוליד לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם
 לעשות לו שם עולם מוליכם בתהומות בסוס במדבר לא
 יכשלו בפחמה בבקעה תרד רוח יי תניחנו בן נהגת עמך
 לעשות דך שם תפארת תבט משמים וראה מזביר קדשך
 ותפארתך איה קנאתך ונבורותיך המון מעיד ורחמיך אבי
 התאפקו כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
 יכירנו אתה יי אבינו נאלנו מעולם שמך ואני ביי אצפה
 אחיכה לאהי ישעי ושמעני אלהי אל תשמחי איכתי לי כי
 נפלתי קמתי כי אשב בחשך יי אור רי יעף יי אשא בי חמאתי
 לו עד אשר יריב ריבי ועשר משפטיו יוציאני לאור אראה
 בצדקה ותרם איכתי ותכסה בוישר האומרה אלי יי
 אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות
 יום לבנות גרביך יום ההוי ירחק חוק יום הוא ועדיך
 יבא למני אשור וערי מצור ידמני מצור ועד גדר יום מיד
 ותר הדר והיתה הארץ לשממה על יושביה מפרי מעלליהם
 לעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדר יער בתוך ברמל
 ירעו בשן ונלעד בימי עולם בימי צאתך מארץ מצרים אראנו
 נפלאות יראו גוים ויבשו מפל נבורתם ישימו יד על פה
 אגניהם תחרשנה ילחכו עפר כנחש בזחרי ארץ ירגו
 ממסגרותיהם אל יי אלהינו ויחרו וייראו ממך מי אל כמוד
 נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
 כי חפץ חסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך
 במצלות ים כל חטאתם תמן אמת יועקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם הנה ימים באים נאם יי
 חקיימותי

ותקיימותי לדור צמח צדיק ומלך מלך והשביד ועשה משפט
 וצדקה בארץ בימיו הושע יהודה וישראל ושכון לבטח וזה
 שמו אשר יקראו יי צדקנו יי חננו דך קוינו היר זרעם
 לבקרים אף ישועתנו בעת צרה ציון במשפט תפדה ושביד
 בצדקה כי יי שופטנו יי מחוקקנו יי מלכנו הוא וישענו כי
 מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים

כראש חדש אומרים כרכו כפשו * וכתוכה אומרים מזמור שיר תוכה חכות *
 וכפורים למנלל על חילת השחר * וכ"קמ מזמור השניך לחותו קמ :

עבודה שבלב א תקנו לומר הכדלה כאתם חוכן לפי שאין אדם מנוע
 להסתיו כיון קדש לחול וכיון אור לחשך לא ע"י חכמה
 ויגיעם רכה ועוד כשם שאין לו לאדם לעשות מלאכה קודם שיכדיל כך אין
 לו להכניע לרכיו קודם שיכדיל והכי איתא כהדוף כירושלמי אסור לו לאדם
 לתכוע לרכיו קודם שיכדיל ועוד דילמא אהי למטרד לכך קבעו כהפלה
 ופירש"י כהחלה הפלה אדם וכול לכיון דעתו ותר מן האמלע לך תקנו
 כאתם חוכן : ב אומרים ויוסי כועס כמ"ש לפי שמרע"ס כך כו אה ישראל
 כשהשלימו מלאכת המשכן : ג אין אומרים וכל ללוון וכו' כמ"ש לפי שאין
 נאולה כלולה חלק כיום כדי שלא יאמר האומות שאנו כמו נכחם שדרכו
 כלולה כמ"ש ויוסי כעלם היום הזה כעלמו של יוס :

אומרים ס' ככחות עמכו ואח"כ עומד השליח לכור לפני התיבה ואומר חלי
 קדוש * ואומרים והוא רחום וערכות כשאר ימי תהול עד אחר העומדה כמו
 שהיא מסודר עם אתם חוננתו ואחר כך אומרים ויוסי * ואומרים קדיש
 לעילא ואח"כ אומרים שוכה * ואם חל יום טוב כאמלע השכוע מהחולין
 מאורד ימים * וכשכעה פעמים אין אומרים אהת * פסח שהי שכחות *
 שכועות אהת * ראש השנה אהת * יום הכפורים אהת * סוכות שהי * כימן
 לך שלא המלך אהת * כיוסי כועס :

שוכה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך : שבענו בבקר
 חסדה ונרננה ונשמחה בכך ימינו : שמתנו
 בימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך
 פערה והררה על בניהם : ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח בו : כי היא יצילך מפח

יקוּשׁ מִדְּבַר הַחוּת : בְּאִבְרָתוֹ יִסֵּךְ לָךְ וְתַחַת כַּנְּפִיו
 תַּחֲסֶה צְנֵה וּסְחָרָה אִמְתּוֹ : לֹא תִירָא מִפְּחַד לֵילָה
 מִחַץ יַעֲוֶף יוֹמִם : מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יְהוֹךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּד
 הַיְוֹרִים : יִפֹּל מִצַּדָּךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיַּמִּינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא
 יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹשׁ וּשְׁלֵמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה : כִּי
 אַתָּה יְהוָה מַחֲסֵי עֲלִיּוֹן שִׁמַּת מְעוֹנָךְ : לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלֹּאכִיו יֵצֵה לָךְ
 לְשִׁמְרֶךָ בְּכָר דְרִכֶּיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף
 בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ : עַל שַׁחַר וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַס כַּפִּיר
 וְתַנִּין : כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִרַע שְׁמִי :
 יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ :
 אֶרְךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא
 כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כִּלְמַסּ וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן דִּין וְאִמְרִין
 קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲרָאָה בֵּית שְׂכִינְתֵיהּ . קְדִישׁ עַל
 אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתֵיהּ . קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלֵמֵי
 יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵיכָא כָּל אֲרַעָא זִיו יִקְרִיָה : כְּקוֹל וְתִשְׁאֲנִי
 רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה
 מִמְּקוֹמוֹ : כִּלְמַסּ וְנִשְׁלַתְנִי רוּחָא וְשִׁמְעִית בְּתִרְאֵי קָר
 זִיע שְׂגִיא דְמִשְׁבַּחֵין וְאִמְרִין בְּרִיךְ יִקְרָא דִיהוּה מְאֵתֵר
 בֵּית שְׂכִנְתֵיהּ : יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה מַלְכוּתֵיהּ
 קָאִים לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלֵמֵי : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרְהֵם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֵר
 מִחֲשֻׁבוֹת לִבֵּב עֲמָךְ וְהִכֵּן לִכְבֹּד אֵלֶיךָ : וְהוּא רְחוּם
 יִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אַפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 בָּל

כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָר
 קְרִיאֶיךָ : צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : תַּתֵּן
 אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ
 מִיַּמֵּי קֶדֶם : בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמִסְלֵנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
 סֵלָה : יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אֲדָם בְּטַח בְּךָ יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־וּם קְרִיאֵנוּ :

יכוין למסור כפשו על קדושת שמו ותכרך כשאומר וס

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא נלד לבהלה: יהי רצון מדפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שנשמור חקיך ומצותיך בעולם הזה
 ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא :
 למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אורך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יהוה : יהוה
 אדנינו מיה אדיר שמך בכר הארץ : חזקו ויאמץ
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ואומר חזון קדוש ההקבל ואמר כך וכדיל * וגם ככית וכדיל מעומר שאין
 מנה דרך חרץ לליות את המלך מיושב :

זכור לטוב שבוע טוב ויהיה בסימן טוב

אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא במהרה
 יבא אינו עם משיח בן דוד : איש אשר קנא
 לשם האל איש בשר שלום על יד יקותיאל איש

גַּשׁ וּכְפַר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . חֲלִיסוֹ אִישׁ דְּרוֹת שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר רְאוּ עֵינָיו . אִישׁ הִנְקֵרָא בְּעַל שְׁעַר בְּסִמְנָיו .
 אִישׁ וְאֹזֶר עוֹר אֹזֶר בְּמַתְנָיו . חֲלִיסוֹ אִישׁ זַעַף עַל
 עוֹבְדֵי הַמַּנִּים . אִישׁ חֹשׁ וְנִשְׁבַּע מַהֲיוֹת גְּשָׁמֵי מַעוֹנִים .
 אִישׁ טַר וּמִטֵּר עֶצֶר שְׁלֹשׁ שָׁנִים . חֲלִיסוֹ אִישׁ יִצְאָה
 לְמִצּוֹא לְנַפְשׁוֹ נַחַת . אִישׁ כְּלַכְרוּהוּ הַעוֹרְבִים וְלֹא מֵת
 לְשַׁחַת . אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְבָּרְכוּ כֵּד וְצִפְחַת . חֲלִיסוֹ אִישׁ
 מוֹסְרֵי הַקְּשִׁיבוּ כְּמַהֲיִים . אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ מִשְׁמֵי
 גְבוּהִים : אִישׁ שָׁחוּ אַחֲרָיו יְהוָה הוּא הַאֲלֹהִים . חֲלִיסוֹ
 אִישׁ עֲתִיד לְהִשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עַרְבוֹת . אִישׁ פָּקִיד עַל
 כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת . אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהִשִּׁיב לֵב בָּנִים
 עַל אָבוֹת . חֲלִיסוֹ אִישׁ קָרָא קִנְאָה קִנְאָתִי לִיהוָה בְּתַפְאֲרָה .
 אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וְעָרָה בַּסַּעֲרָה . אִישׁ שָׂדֵא
 טַעַם טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה . חֲלִיסוֹ תִשְׁבִּי תִצְלִינוּ מִפִּי
 אֲרוֹת . תִּבְשְׁרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת .
 תִּשְׁמַחְנוּ בָּנִים עַל אָבוֹת . חֲלִיסוֹ אִישׁ תִּשְׁבִּי עַל שְׁמוֹ
 נִקְרָא . תִּצְלִיחֵנוּ עַל יְדוֹ בְּתוֹרָה . תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי
 בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה . תּוֹצִיאֵנוּ מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה . חֲלִיסוֹ
 אֲשֶׁרֵי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בַּחֲלוּם . אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנָּתַן לוֹ שְׁלוֹם .
 וְהַחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם . יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם . חֲלִיסוֹ
 כְּפָתוּב הִנֵּה אֲנֹכִי שׂוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנָי
 בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא . וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל
 בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתָם .

אֵי-הֵינּוּ וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵינוּ בְּסִמְן טוֹב וּבְמִזֵּד טוֹב הַחַל
 עֲלֵינוּ אֶת (שֶׁשֶׁת) מִי הַמַּעֲשֵׂה הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ
 לְשְׁלוֹם חֲשׂוּכִים מִכָּל חֲטָא וּפְשַׁע . וּמְנוּקִים מִכָּל עוֹן
 וְאִשְׁמָה

וְאִשְׁמָה וְרִשְׁעָ . וּמְדַבְּקִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים וְחַנוּנִים דַּעַה וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל מֵאַתָּה וְתִשְׁמִיעֵנוּ
 בְּהֵם שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה . וְלֹא תַעֲלֶה קִנְאָתֵנוּ עַל לֵב אָדָם
 וְלֹא קִנְאָת אָדָם תַּעֲלֶה עַל לִבֵּנוּ . מְלַכְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ שִׁים
 בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְלַחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ . וְכֹל הַיּוֹעֵץ
 עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה
 טוֹבָה אֲמִצּוֹ בְּרַכּוֹ . גִּדְלוֹ קִימוֹ . קָיִים עֲצַתוֹ . בְּדַבֵּר
 שְׁנֵאֱמַר יְתֵן לָךְ כְּלִכְבֶּךָ וְכֹל עֲצַתְךָ יִמְלֵא : וְנֵאמַר
 וְתִגְדֹר אֱמַר וְיָקִים לָךְ וְעַל דְּרִכְיָךְ גִּנָּה אוֹר . וְכֹל הַיּוֹעֵץ
 עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲצֵה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה
 שְׂאִינָה טוֹבָה . (אֲבָרוּ בְּטָלוֹ . גִּדְעוּ . הַפְּרוּ) הַפֵּר
 עֲצַתוֹ . בְּדַבֵּר שְׁנֵאֱמַר יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים : וְנֵאמַר עֲצוּ עֲצֵה וְתוֹפֵר דְּבָרוֹ דְּבַר
 וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל : וּפְתַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹה
 הַשְּׁבוּעַ וּבְכַר שְׁבוּעַ וּשְׁבוּעַ . שְׁעָרֵי אוֹרָה . שְׁעָרֵי
 בְּרַכָּה . שְׁעָרֵי גִידָה . שְׁעָרֵי דִיצָה . שְׁעָרֵי הוֹד . שְׁעָרֵי
 וְעַד טוֹב . שְׁעָרֵי זְמֵרָה . שְׁעָרֵי חֲדוּהָ . שְׁעָרֵי חֲמֵלָה .
 שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים . שְׁעָרֵי טוֹבָה . שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה . שְׁעָרֵי
 כְּפָרָה . שְׁעָרֵי כְּלִכְרָה . שְׁעָרֵי לְמוּד . שְׁעָרֵי מוֹזוֹן .
 שְׁעָרֵי מַחֲלָה . שְׁעָרֵי נַחֲמָה . שְׁעָרֵי סְלִיחָה . שְׁעָרֵי
 עוֹרָה . שְׁעָרֵי פְדוּת . שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה . שְׁעָרֵי
 צְדָקָה . שְׁעָרֵי צְהָרָה . שְׁעָרֵי קוֹמְמִיּוֹת . שְׁעָרֵי רְפוּאָה
 שְׁלָמָה . שְׁעָרֵי שְׁלוֹם . שְׁעָרֵי שְׁלוּהָ . שְׁעָרֵי תּוֹרָה .
 שְׁעָרֵי תְּפִלָּה . שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה . שְׁעָרֵי תְּשׁוּעָה . כְּפָתוּב
 וְתִשְׁוַעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מִעוֹם בַּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֹר
 יְהוָה וַיִּפְלְטֵם וַיִּפְלְטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

וְנֹאמֵר הַשֶּׁף יְהוָה אֵת זְרוּעַ קִדְשׁוֹ לְעֵינֵי כָל הַגּוֹיִם וְרֵאוּ
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : וְנֹאמֵר קוֹל צוֹפִיָּה
נִשְׁאָר קוֹל יִחְדוּ יִרְנְנוּ בִּי עֵין בְּעֵין יֵרֵאוּ בְּשׁוּב יְהוָה
צִיּוֹן : וְקוֹיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂכַתוֹב מֵה נְאוּו
עַל הַהָרִים רָגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב
מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ :

עובכ לאדם שיהיה לו ככותב של שעות מיוחדת להכחלם וכשדולוקנס ויאמר
אלו הסקוקים :

כִּי עַמֵּךְ מִקּוֹר חַיִּים כְּאוֹרֵךְ כְּרֹאֶס אֹר : סן אֲדוּכִי אֶלְהִים יַעֲזוֹר לִי מִן הַחַ
וְרִשְׁעֵי סן כֹּלס כְּכַנֵּד יַכְלוּ עִשׁ וְאֶכְלֵס : ס' רַמֵּס יוֹד כֹּל יַחֲוִיוֹן יַחֲו
וַיִּכְוֹסוּ קִנְיָה עִס אֶף אֵשׁ לְרִיךְ הַאֶכְלֵס :

והכה גורי האר"י שכנון להחזיק כח הזכירה לומר קודם שהכח על הכוס
השבעתי עליך פורס שר של שכחה שהסור לכ עפש ממנו והשליך וקור
על גורף רמוף כס (ארמו"ס רמו"ס מו"ס ימ"ס מ"ס) וכן מלא חן כעו"ס ה' פורס דרכתי לכדי ומעמ"ס חין א"ש חתו ואורכס
כאפי וארמסס כמתה וזו כלחם על כנדי וכל מלכוסו אנאחתי :

ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן :

ויקח את הכוס כידו ואומר

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֵשָׁא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא : אֲנִי יְהוָה
הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא (מנכנכו לומר)

הַצְּלִיחָנוּ הַצְּלִיחַ דְּרַכֵּינוּ הַצְּלִיחַ לְמוֹדֵנוּ וּשְׁלַח בְּרַכָּה
רוּחָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בְּדַכְתִּיב יֵשָׁא בְּרַכָּה
מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהֵי יֵשׁוּעוֹ : לִיהוּדִים הִיתָה
אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר : וּכְתִיב וַיְהִי דוֹד לְכָל
דְּרָבָיו מִשְׁכִּיל וַיְהוֶה עִמּוֹ בֵּן יְהִיה עִמָּנוּ :

סְבִרֵי מְרִנָּן בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בוֹרֵא עֲצֵי
עֲשִׂבֵי

(עשבי) (מיני) בשמים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בוֹרֵא מְאוּרֵי
הָאֵשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל
בֵּין קִדְשׁ לַחֹל וּבֵין אֹר לַחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל

לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לַחֹל :

אמר כך ושהה הכוס כולו או רובו ויברך כרכה אחרונה ככתוב בכרכת המזון
ואמר כך ויאמר פסקוקים אלו :

וַיִּמָּק כְּאֶרֶץ הַסּוּף וַיִּמְלֹךְ כַּסֵּה הַסּוּף מֵאֵס עֲשֵׂרוֹס וַיִּכְרַחֲסוּ ה' :
(ג"פ א"ח"כ יאמר) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲכִיחֵס אֵס כֵּן אֶעֱוֹף זֹאת
עֲשׂוּ קָחוּ מוֹמֵרַת הַאֶרֶץ כְּכֹלֵכֵס וְסוּרִירוּ לְאִישׁ מִנְחָה מַעֲט לְרִי וּמַעֲט דַכֵּס
כַּכָּה וְלוֹט כְּעוֹס וְשַׁקְדִים : (א"ח"כ יאמר ג"פ) פּוֹנֵחֵס כֵּן אֶלְעוֹר כֵּן אֶסְרֵן
סִכְחֵן סְשִׁיב אֵת סַמְתִּי מַעַל כְּנִי וְשִׂרְאֵל כִּקְנָחוּ אֵת קִנְיָתִי כְּתוֹכֵס וְלֹא כְּלִיתִי
אֵת כְּנִי וְשִׂרְאֵל כִּקְנָתִי : לָכֵן אֶמְנֹר סִכְנִי כוֹתֵן לוֹ אֵת כְּרוּתִי שְׁלוֹם :

ואמר כס קדוש יסא שלמא רכא ושיר למעלות אשא עיני ואמר כך קדוש יסא
שלמא רכא כרכו ועלכו לשכת :

פזמונים למוצאי שבת

יש כוהנים לומר ככל מולאי שכת ככות פיוטים כרכה קודם הכחלם על כן
סרכו אלו הסורים נאים ומפוארים כדו שגבתר הקורא חיוני שירלס :

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה · הַמְצִיא לְעַמְּךָ רוּחָה · שְׁרַח תְּשִׁבֵי
לְנַאנְחָה · וְנִסּוּ יַגּוֹן וְאַנְחָה : יֵאָתֶה לָךְ צוּרֵי ·

לְקַבֵּץ עִם מְפוֹרֵי · מִיד גּוֹי אֲכֹרֵי · אֲשֶׁר פָּרַח לִי
שׁוּחָה · עַת דּוֹרִים תַּעֲזוֹרֵר אֵל · לְמַלְטָ עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵר ·

רֵאוֹת טוֹכָךְ בְּבוֹא גּוֹאֵל · לְשָׁה פּוֹרָה נִדְחָה : קְרָא
יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה · אֵל דְּגוֹר מְרַכְבָּה : יְהִי הַשְּׁבוּעַ הַבֵּא ·

לְיִשׁוּעָה וְרוּחָה : בַּת צִיּוֹן הַשְּׂכוּלָה · אֲשֶׁר הִיא הַיּוֹם
נְעוּלָה · מֵהָרָה תִּהְיֶה בְּעוּלָה · אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה :

מַעֲנֹת אֲזִי יוֹבוֹן · וּפְדוּתִים עוֹד יִשׁוּבוֹן · וּמִי יֵשַׁע
יִשְׁאֲבוּן

יִשְׁאֲבוּן • וְהִצַּרְהָ נִשְׁבַּחָהּ : נַחַה עִמָּךְ כָּאֵב רַחֲמֵיךָ •
 יִצְפְּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמֵן • דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר נִאֲמַן • בְּהַקִּימָךְ
 הַבְּטָחָה : וּדְיָדִים פְּלִיטֵי חַרְץ • נִנְיָנְתֶם יִפְצְחוּ בְּמַרְץ •
 בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ • אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה : יְהִי הַחֹדֶשׁ
 הַזֶּה • כְּנִבְוֵאת אָבִי הַזֶּה • וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זֶה • קוֹל שְׁשׁוֹן
 וְקוֹל שְׁמוּזָה : חֹזֵק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ • אֲמִיץ יַעֲשֶׂה
 בְּקִשְׁתָּנוּ • וְהוּא יִשְׁלַח בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדָיו • בְּרַכָּה רוּחָה
 וְהִצַּלְחָה : בְּמוֹצָאֵי יוֹם גִּידָה • שְׁמֶךָ נוֹרָא עֲלֵיכֶה •
 שְׁלַח תִּשְׁבִּי לְעַם סִגְלָה • רוּחַ שְׁשׁוֹן וְהַנְּחָה : קוֹל
 צִהְלָה וְרִנָּה • שְׁפֹתֵינוּ אֵין תִּרְנְנָה • אֲנָא יְהוָה הוֹשִׁיעָה
 נָא • אֲנָא יְהוָה הִצַּלְתֶּה נָא :

חֹדֶשׁ שְׁשׁוֹנֵי אֵל נָא וְהִבִּיא אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא : אֲמִץ
 וְחֹזֵק רַפְיוֹן יָדֵי • בִּרְךָ מְלֹאכְתִּי וְכֹל מַעֲבָדֵי •
 גּוֹאֲלֵי זְכוֹר עֲנִי וּמְרֹדֵי • דְּבַרְךָ הַטּוֹב הַקֵּם לְעוֹדֵדֵי •
 חַרְץ וְשְׁלַח וְשִׁמַּח לְבָבִי • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא : וְעַד וְהִכֵּן
 דֵּי סְפוּקֵי • זְמַן מְזוֹנֵי לֶחֶם חֶקִי • חֶלֶב וְכֹל טוֹב חֵישׁ
 לְהַנִּיקֵי • טוֹבְךָ תִּשְׁבַּע עוֹלָלֵי וַיּוֹנְקֵי • חֶקִי מִשִּׁיחֵי לְעֵיר
 מוֹשְׁבֵי • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא : כּוֹנֵן לְעַם זֹו צוּרֵי צוֹר
 לְחַבּוּשׁ • לֶחֶם לְאֹכֹל וּבֹגֵד לְלְבוּשׁ • מְקַנְאֵי יְחוּזָה
 יִרְאֶה וַיְבוּשׁ • נוֹה הַר צִיּוֹן בְּקִרְוֹב תְּכַבּוּשׁ • שְׁשׁוֹנֵי
 יְגַדֵּל בְּרֹאוֹת סְבִיבֵי • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא : עֲמוֹן וּמוֹאָב
 אוֹתָם תְּכַלְלֶה • פְּדוּתְךָ לְעַמָּךְ בְּקִרְוֹב תִּגְלֶה • צִיּוֹן
 תִּמְלֵא מִעַם אֱדָה • קִרְיַת מֶדֶךָ רַב אֵין נַעֲרָה • שְׁבֹ
 תִּשְׁכֵּן בְּתוֹךְ עַם צְבִי • אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא :

אֲגִיד וְאֶשְׁמַח בְּלִבִּי • בְּרֹאוֹתֵי כִי כְּלָבִיא תִרְבִּי רִיבֵי
 וְלְצִיּוֹן גּוֹאֵל תִּבִּיא • אִישׁ צָמַח תְּצַמִּיחַ • אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וּמֶלֶךְ הַפְּשִׁיחַ • לִכֵּן גִּלְדֵי פַחַד •
 תִּפּוֹל אֵימָה וּפַחַד • כֹּל לֵב יִפְחַד • בַּעַת יַעֲלֶהגוֹי אֶחָד •
 וְאוֹרְחוֹתָיו יִצְלִיחַ : חֲלוּסוֹ עוֹד מִמְזוּרָה לְמַעֲרָב • עוֹד
 לְעִשׂוֹת צִדְקָה רַב • עַמִּי יַעֲרֹב • לְעָרוֹךְ מִלְחָמָה וּקְרַב •
 עַל אוֹיְבָיו יִצְרִיחַ : חֲלוּסוֹ

מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים • נִטְהַ עֲלֵינוּ שְׁלוֹמִים • וּבְרִכּוֹת
 מְמֹרוּמִים • כֹּל שְׁבַעַת הַיָּמִים : יְהִי שְׁלוֹם
 בְּחִינָנוּ • וְשְׁלוֹהַ עַל גְּבוּלָנוּ • וְהַצְרִים קְהָלָנוּ • יִשְׁאֲף
 חֵילָם צְמִים : וַיַּעֲרֹב חֵין עֲרַבְנוּ • לָךְ יְהוָה מְלַכְנוּ וְגַם
 בִּרְךָ תִּבְרַכְנוּ • כְּזֶקֶן בֵּא בִימִים : אֶקְדָּמְךָ בְּשִׁיר רַחֲשֵׁי •
 בְּמוֹצָאֵי יוֹם קִדְשֵׁי בִשְׁנֵי וּבִשְׁלִישֵׁי • אֲזַמְרָךְ בְּלֵאמִים :
 כִּי הִיא תוֹחַלְתָּנוּ • יִשְׁנָה עוֹרְתָנוּ • כִּנְאֹדֶת אֶת אֲבוֹתֵינוּ •
 גְּאֻלָּנוּ מִעַמִּים : הַשִּׁיבָנוּ כִּמְרֹאשׁוֹן • נִצְרַתְנוּ כְּבַת אִישׁוֹן •
 חֵישׁ בִּיאַת נִין נַחֲשׁוֹן • וּמֵהַר קֶץ הַיָּמִים : קְרֹא נָא שְׁנַת
 רְצוֹן • נוֹרָה ג' יוֹסֵף כְּצֹאֵן • וְלְצִיּוֹם הַמְדוֹ לְצוֹן • יְהִי
 מִשְׁטַח חֲרָמִים : טִירְתִּי הַנְּשַׁמָּה • תְּכוּנֵן כְּמִיּוֹם יְהוָה
 שְׁמָה • יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה • יְהוָה צוֹר עוֹלָמִים : נַחַה
 עַם זֹו סִגְלָתְךָ • בְּהַר צִיּוֹן נַחַלְתְּךָ • אֱלֹהִים אֵין זֹולְתְךָ •
 מְלַכּוֹת כֹּל עוֹלָמִים : חֹזְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ • וְלִשְׁמוֹר כְּד
 מִצְוֹתֶיךָ • וְכֹל הַיּוֹם בִּירְאָתְךָ • יְהִי לְבַנּוֹ תָמִים : צוֹר
 רַב הַעֲלִיקֶיחַ • הַשּׁוֹכֵן שְׁמִי עֲלֶיחַ • שְׁלַח לָנוּ אֱלֹהֵי •
 כִּי אֲרַכּוּ הַיָּמִים • אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ • לְשׁוֹעַת מֵאֲמִינֶיךָ •
 בְּהַתְּחַנְּנֵם לְפָנֶיךָ • מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים •

שִׁיר אֶעֱנֶה • כִּי הִנֵּה • מִבִּשְׂרַט טוֹב חֵישׁ יִסְעַד • אֱלֹהֵי
 הַתְּשִׁבִי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד : אֵל חֵילֵי • כִּי גִידֵי •
 בְּשִׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה : יוֹם רֵאשׁוֹן • כְּבַת אִישׁוֹן • כְּצֹל

כַּנְפֶיךָ

בנפיק נחסה : בכל קנין . בכל ענין . וכן בשני אעשה .
 ובשלישי . את ראשי . בכל אשר אפנה אנסה . ברביעי .
 את ישעי . ולא אגור משוסה . ובחמישי ובששי . במי
 גיל גזון תמסה : והכונן . בטוב רצן . ורת זכור תעשה .
 והבשר . בר יחסר . ולחס לבב אנוש יסעד : אליסו
 בכל חדש . גיל חדש ותשרי יבא בשמחה : ממרחשון
 ועד סיון . אחי בהשקט ובבטחה : פי בכסרו .
 אהי שרו . טבת ושבת במנוחה : וחדש אדר . הנהדר .
 גבורות אל אשיחה . וניסן בא . בנס אהבה . ונסו
 יגון ואנחה : ואיר הוא . כמוהו . וכל תמוז ברוחה :
 ולא אדאב . בחדש אב . וגם באול אין צוחה : וכל
 שני . ביהוה . בטחתי ולא אמעד : אליסו

ראה מלפי לעולם כי . בה שם עמך כסרו שנת
 תהלה . וגאולה . כדברך קרא לו : וקם ראובן
 הוא הבן . הראשון לגורלו : בהתאסף . בית יוסף .
 ושם שמעו לגבו לו : ויהודה . בקול תודה . ורוי ישא
 קולו : וגד ואשר . ודן ביושר . ונפתלי בהיכלו : ויש
 שבר . ליששבר . וזבולן לזבולו : ובנימין לקץ ימין . בפקר
 יאכל עד . אליהו התשבי מתושבי גלעד : מלוך על
 עם . אשר נזעם . מגוי מתקוממיה : אהי עמו . וצו
 שלומו . מכוכבי מרומיה והוד טרה . אל יכרה . והדר
 שור תמימיה : והתאומים התמימים יהמו נא רחמיה :
 ואין שטן בעד טרטן . אבל יהי שלומך : ומאריה .
 בנה היה . ושים בלבן אימיה . והבתולה . תהיה
 בעולה . בחזיניה וגאומיה : ולמאזנים פי שנים תן
 מטוב געמיה : והוד עקרב . נגיד הון רב . למלאות

את

את אסמיה : וחץ קשת . באף תשת . בלב אויבים
 קמיה : גדי ודלי . עדי וחלי . יהמו על רחמיה : כמו
 דגים בכל פלגים . ידגו לרוב ולעד . אליהו התשבי
 מתושבי גלעד :

אלי . אליהו הנביא הבא נא : בו ירתום רכבו . נע
 בשבי כי לא שכב לבו . גם לא ראה שנה : אלי
 רב מהלי בראות . בחשי ומשנאות . יפות ובריאות .
 בשר ותרעניה : אלי השקה צור מי ראש . צר עיניו
 ילטוש . יום עיני לקדוש . ישראל תשענה : אלי מתי
 תראה אות . ישע אל קוראות . דה ודה נושאות .
 קוקן ותבכנה : אלי המלאך הגואל . לפני דל שואל .
 אנא האל . אל אברהם הקרה נא : אלי

ככות מכדול כחן מעומד ויאמר אליסו סכיון וכו' וזמר סהכלס וזמר

ויתן לך האלהים מטר השמים ומשמני הארץ ורב
 דגן ותירש : יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים
 יהוה גביר לאחיה וישתחוו לך בני אמה אוריה ארור
 ומברכה ברנה : ואל שדי יברך אותך ויפרך וירבה
 והיית לקהל עמים : ויתן לך את ברכת אברהם לך
 ולזרעה אתך לרשתך את ארץ מגריה אשר נתן אלהים
 לאברהם : מאל אביך ויעורך ואת שדי ויברכה ברכת
 שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים
 ורחם : ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות
 גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו :
 ואהבה וברכה והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתה
 דגנה ותירשה ויצהרה שגר אלפיה ועשתרות צאנה
 על האדמה אשר נשבע לאבותיה לתת לך : ברנה

תהיה

תהיה מפר העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
 ובבהמתך והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים
 הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל שונאיך :
 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה : ברוך אתה
 בבאך וברוך אתה בצאתך ברוך מנאך ומשארתיך :
 יצו יי אתה את הברכה באסמיה ובכל משלח ירך
 וברכה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : יפתח יהוה
 לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר אצך
 בעתו וברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים
 ואתה לא תלוה : אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
 ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויפחשו אויביך
 לך ואתה על כמותימו תדרך : ישראל נושע ביהוה
 תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד :
 ואכלתם אכול ושבו והללתם את שם יהוה אלהיכם
 אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם :
 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין
 עוד ולא יבשו עמי לעולם : ופדויי יהוה ישכון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
 ישגו וגסו וגון ואנחה : כי בשמחה תצאו ובשלום
 תובלגו ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי
 השדה ימחאו כף : הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
 כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה : ושאתם מים
 בששון ממעיני הישועה : ואמרתם ביום ההוא הודו
 ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו
 כי נשגב שמו : זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת זאת
 בכל הארץ : צהלי רנני וישבת ציון כי גדול בקרבך
 קדוש

קדוש ישראל : ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קנינו
 לו ויושיענו זה יהוה קנינו לו נגידה ונשמחה בישועתו :
 בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק וקרוב אמר
 יהוה ורפאתיו : ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים
 לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום לעזריך
 כי עזרך אלהיך ויקבלם דוד ויתנם בראשי הנדוד :
 ואמרתם בה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך
 שלום : ברוך הנבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו :
 יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :

המבדיל בין קדש לחול הטאתינו ימחול זרענו
 וכספנו ירבה כחול פכוככים בלילה : סמכדיל

יום פנה בצל תמר אקרא לאל עלי גומר יום אשר
 אמר שומר אתה בקר וגם לילה : סמכדיל צדקתך כהר
 תבור עלי פשעי עבור תעבור ביום אתמול כי
 יעבור ואשמורה בלילה : סמכדיל חלפה עונת מנחתי :

מי יתן מנוחתי יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה : סמכדיל
 קולי שמעה כל ינטל פתח לי שער המנוטל שראשי

נמלא טר קוצותי רסיסי לילה : סמכדיל העתר נורא
 ואיום אשוע תנה פדיום בנשף בערב יום באישון
 לילה : סמכדיל קראתיך יה הושיעני ארח חיים

תודיעני מדלות תבצעני מיום ועד לילה : סמכדיל
 טהר טנוף מעשי פן יאמרו מכעיס איה אלוה עושי :

נותן זמירות בלילה : סמכדיל נחנו בידך בחומר סלח
 גא על קל וחומר יום ליום יביע אמר ולילה ללילה :

סמכדיל אל פודה מכל צר קראנוך מן המצר ירך
 לא תקצר לא יום ולא לילה : סמכדיל מיכאל שר

יִשְׂרָאֵל • אֱלֹהֵינוּ וְגַבְרִיאֵל • בְּאוֹ נָא עִם הַגּוֹאֵל • קוֹמוּ
 בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה : סמכדול מִיִּמֵינוּ מִיִּבְיָאֵר • וּמִשְׂמֵאלֵנוּ
 גַּבְרִיאֵל • וְעַל רֵאשֵׁנוּ שְׂכִינַת אֵל • בְּכַר יוֹם וּבְכַר
 לַיְלָה : סמכדול תְּנֵה לָנוּ שְׁבוּעַ טוֹב • רַעְנָן בְּגַן רְטוֹב •
 וּמִיְהוָה יבֵּא הַטּוֹב : כַּד הַיּוֹם וְכַד הַלַּיְלָה : סמכדול יְבוֹרֶךְ
 הַבַּיִת הַזֶּה • מִפִּי נְבִיא וְגַם חוֹזֵה • פִּי בֶן יְצוּהָ אֱלֹהֵינוּ
 זֶה • לְשׁוֹמְרָה יוֹמִם וְלַיְלָה : סמכדול הַמְּבַדִּיל בֵּין מַיִם
 לַמַּיִם • יְחַיֵּינוּ מִיּוֹמִים • וּמִלַּט אֶת הָעִיר יְרוּשָׁלַם •
 וְלִמְשׁוֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה : סמכדול

ויהא זריו לסדר שולחנו לכבוד סעודה הליוות שבת וקורר כס שהי ככרות ויעמוד כס ויאמר

אַתְּ קִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲמִנּוּתָא דָּא הִיא סְעוּדָתָא
רַבִּיעָא דְדוֹר מַלְכָא מְשִׁיחָא דְאַבְרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב אֲתִיין לְסַעְדָא בְּהַדְרִיה :

ליחדא שמא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו בשם י"ה כו"ה כיחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לסעוד סעודה רביעית של שבת ללוות את המלכה וללוות הנפש יתירה בחינת חיה טבה המסתלקת עמה ולהשאיר ברכה בכל סעודתנו בשעת ימי החול ולהשאיר בה סמך מקדוש השבת • ובכן בכח סגולתה שמרנו כאישון בת עון ובכל כנפיך הסתירונו והושיענו מלעד תבוט הקבר ותסכן את כר"ן במשכנות מבטחים • והיה כועס ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

מנחה לערב ראש חדש

כמנחה של ערב ראש חדש כהולאה ס"ת אחר שאמר י"ג מרות ואמר

אנא אלהי אברהם ופחד יצחק אביר יעקב אלהי השמים ואלהי הארץ היה נא לצור מעו ותן ותן עו ותעלמות לפני מלאכיך הקדושים שרי החסד והנבונה מליו יוסר ומלמדי זכות על עם כחירך הנה המלאכים נועדו יחדו לעתות כאל לעמוד נגד האויב המטטין סמ' אל למא' למים ננוכים ולדם נקיים ואהם כטובך הנבירם בכחך הגדול ובורועך הכטויה חלאם והחלואים להחליטו וירלה נא לכניך ענות נפשנו היום דוגמת קרבן השעיר להפיס דעת ולהפיס רחמים ולהפיס עוון המקטרג סמ"ע סמאל"ל ז"ר אכ"ף ברשע חילוי כל יחילו

יחילו לשון הללחה אבל יחילו ויחולו עונות עמד על ראשיהם מלמעלה והיה חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך • וחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה • לששון ולשמחה • לישועה ולנחמה • ולפרנסה ולכלכלה • למחילת חטא ולסליחת עון • וישא החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו • ונאולה מהרה תלמיה שלח נא ביד תשלח עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והאילנו וכפר על חטאתינו למען שמך • ואכי תפלתו לך ה' את רגון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך : וכופלו ג"פ

ויקראו כפרשה ויחל שלשם כני אדם המתעבים ואכ"ב יתוויר ס"ה למקומו ויעמדו להפלה כאימה כוראה וככוננה שמונה עשרה בלחש ויאמר יחיד כוסח עכנו זה כקילור :

עננו אכינו עננו ביום לום תעניתנו הזה כי ברה גדולה אכנו כי ברוך אולתנו שנינו אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלכי מבקשתי הביטה ענני ה' אלהי כי יחיד ופני אני ואל תבוש ענותי אשר ברכי כשלו מזוס ובשרי כחש משמן ותמלא רחמים על העני הכבוע דל ורוח בזוי ושקוי תולעת ולא איש הדופק על שערי חמלתך כל שאל כי עובתי עבדו ראשי כמזא כבד יכבדו ממני הרב ככסני מעוני ומחטאי טהרני • למען שמך ה' תחויני בלדקתך תוליא מלרה נפשי • ותקבל תפלותי ותחנוני עם כל תפלות דניך וענייך ואכינויך • ועם כל תפלות דיוקיד וחסידך אוהבי שמך • ועם כל תפלות עמך בית ישראל הנקדבות וככנסות לפניך על ידי סגדל"פון המקבלס וקושרס כתר בראשך חוי העולמים ומלפניך ומלכנו ריקס אל השיכנו • היה נא קרוב לישועתנו טרם נקרא אתה תענה טרם נדבר אתה תשמע • כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה פודה ומליל ועונה ומרחם בכל עת נרה ולוקה ושומע תפלת כל פה • ברוך אתה ה' שומע תפלה :

כחורת התפלה כשיגיע השליח לכבוד לשמע קולו יעמר בנוסח זה

שמע קולנו ה' אלהינו חוז ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו וזכור רחמך וכבוד את כעסך והסר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך ישראל דכר וחרב ורעה ורעב ושבי זכור ומשחית ומנפה ושפן וזר הרע וחולאים רעים ומיחות משונות ומכות חללים וקטב מרירי עם חמת זחלי עפר ולגים פחים בדרכים עקלקלים • ועוון המעובדות האמץ והכרף וכל פתחיהם סגור לכל יפילו פרי כטנס וועקת יושבות על המשבר אתה תשמע מהרה וילדיהן ילאו לשלומים וחלב המניקות תבדך וסעד יונקיהן לא יחסר עד יהיו גמולים • וטרוד וגרס אסכרה ואבעבועות וכפיה ועין הדע מעל ילדי עמך בית ישראל • ונלור עמך ולא יהיה משכלה ועקרה בארצנו • ויהמו רחמך על החולים וחלשים ונכשלים לתת להם מרפא ועז ובריאות לעבודתך ותגזור עלינו ועל כל ישראל עמך גזרות טובות • ויגורו רחמך על מדותיך העליונות • ותתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפניס משורת דיך • ותאוזן תפלותינו ושועתנו :

עכנו חכנו עכנו כיום לום תעניתנו הזה כי בדרה גדולה אכחנו על מה
 שחטאנו ושעינינו ושפסענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד היום
 הזה * מוכלמים אנו מפשעינו ונחפרים מעונותינו ומתביישים מחטאתינו
 ואין לנו פה להשיב ולא מלח להתראות לפני כסא כבודך * אבל שמנו רחמך
 לנגד עינינו כי דרכך להאריך הפך ומנהגך לרחם על ברויך כי אתה ה'
 טוב וסלה ורב חסד לכל קוראך וברחמך הרבים ניראות בלדק תעננו אלהי
 ישענו בעת וכעונה הואת * ויהא מיעוט חלבנו המתמעט היום בתעניתנו
 חשוב ומקובל ומרולה לפניך כאלו הקרבנוהו ע"ג מובחך לרזון לכפר על כל מה
 שחטאנו ושעינינו ושפסענו לפניך וכחל חטאות ואשמות שנתחייבנו בהם ודמנו
 הכחסר כאלו נזרק על קרנות המזבח לכפר פשעינו * וכדס חטאות ואשמות
 שהיינו חייבים להביא על קרנות מובחך לכפר פשעינו * וכדס חטאות ואשמות
 נכוח העולה מן הקרבן * וכדיו הקטורת העולה על מזבחך * ועד שולחנו
 אשר לא ערכנו היום כעריכת שלחן הסהור עם לחם הפנים * ותפלתנו
 ותחנוניתנו כשירי הלוי * ואנחנו וננוחותינו כשרעות השופרות * ומימה
 דמעותינו כהסא יורדות כניסוך המים וכניסוך היין * ואס הקודה בקרבנו
 בתעניתנו תכבה אם חרוגך אשר קדחנו באפך בעון פשעינו * ובקריעת
 לבבנו בעבותותינו יקרעו כל סטרי חובותינו * ויראה כל לפניך כקרנן השעיר
 ותקרע כל המסכים אשר הם מבדלים ביך ובין ידיך * וחתום פי סטן ואל
 יסטין עלינו וגסא השעיר עליו את כל עונות * ולמען שמך ה' תכחנו ותנהלנו
 ותמוד בימינו אל ימשול בנו קלף כי לה' ה' יסועה וזכנו וטובות ראשי חדשים
 מתוך רוב שמחה ומתוך מיעוט עונות ומתוך בשורות טובות ישועות ורחמות
 מרובע ככפות הארץ ותחדשהו עלינו ועל כל ישראל אחינו ולשון ולשמחה
 ליסועה ולנחמה לפרנסה ולכלכלה לשמועות טובות ולנשמים וטללים בעתם
 ולרפואה שלימה ולגאולה קרובה ותחיונה עינינו דביר קדש בנו ומשוכלל
 וישראל עמך שגולים בבית ה' בחלרות אלהינו יפריחו סס ינחנו ובחי לדק
 ותמידים ומוספי ראשי חדשים * ולום נבדור משיח לדקנו תרוס הודו ותכסא
 מלכותו להשכיח כל עגולים וגלולים והבלים יסוח היום ונסו הללים ויתקון
 עולם במלכות שדי ותשליך במגלות יס כל חטאתינו ואל תקן לרשענו ואל
 תסתר פניך ממנו הים כל קרוב ליסועתנו טרס כקרא אליך אתה תענה נדבר
 ואתה תשמע כדבר שנאמר והיה טרס יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
 אשמע כי אתה ה' עונה בעת ליה וזומע תפלת כל פה כרוך אתה ה' שומע
 תפלה :

וגומר העמידה ואחר כך אומרים הסליחות הנכתבים בספר תענית ערב
 ראש חדש :

ליל ראש חדש

עבודה שברב כיום אינם עושות מלאכה כר"ח כירושלמים ותעטע
 משום שלא פקדו נומים לעגל ועוד סקו לוקחוס
 כששועתם ונותנות אותם לעבודה המשכן וכתוב ויבאו האנשים וגומר
 חת

חת וזום * ובאור זרוע כתב הטעם לפי שכל חדש האס מתחדש ועוכלת
 לכעלם ומתאום לסיות כחוס עליו כאלו היתה חדש כמו הלכה שמתחדש
 ומתאווין לקאות :

כנסין לכית הכנסת ואומרים מזמור זה

ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עטה
 אור בשדמה נוטה שמים ביריעה : המקרה במים עדיותיו
 השם עבים רכובו המהרץ על בנפי רוח : עשה מקאכו רוחות
 משרתיו אש להט : יסר ארץ על מכוניה בל תמוט עזרם ועד
 תהום בלבוש כסיתו על הרים יעדו מים : מן גערךך יגוסון
 מן קול רעמך ותפוזן יעלו הרים ירדו בקעות אר מקום זר
 יסרת להם : גבור שמת בל יעברון בל ישבון לבסות הארץ :
 המשרת מענגים בנחלים בין הרים יתלכין : ישקו בל חיתו
 שדי ישברו פראים צמאם : עליהם עוף השמים ישבון מבין
 עפאים יתנו קול : משקה הרים מעדיותיו מפרי מעשיך תשבע
 הארץ : מצמיח הציר בבהמה ועשב לעבודת האדם להוציא
 קחם מן הארץ : ויון ישמח לבב אנוש להצחיל פנים משמן
 ולחם לבב אנוש יסעד : ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר
 נטע : אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביהה : הרים
 הנבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים : עשה ירח למעדים
 שמש ידע מבואו : תשרת השך ויהי לילה בו תרמש בר
 חיתו יער : הבפרים שאנים לשרף ודבקש מאד אבכם תזרח
 השמש יאספון ואת מעונתם ירבעין : יצא אדם לפעלו
 ולעבודתו ערי ערב : מה רבו מעשיך יהוה בלם בכתמה
 עשית מלאה הארץ קניניך : זר הים גדול ורחב ידים
 שם רטש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות : שם אנויות
 יתלכין ליותן זר יצרת לשחק בו : בלם אריך ישברון לתת
 אבכם בעתו : תתן להם ילקטון תפתח ירך ישבעון טוב :
 תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואר עפרם ישובין :
 תשלח רוחך יבראו ותחדש פני אדמה : יהי כבוד יהוה
 לעולם ישמח יהוה במעשיו : המביט לארץ ותדעד יגע בהרים
 ויעשנו

ויעשנו : אשירה ליהוה פתחי אומרה לאלהי בעורי : יערב
עקיי שיחי אנכי אשמח ביהורה : יתמו חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יהוה הרלויה :

ואומר ערכית כשאר הימים ומזכירין ועלה ויבא כעבורם

תפלה לאומרה ארכעה פעמים ככל ר"ח וכפרט בזמן המנפה הרחמן וילכו
עם כל אהינו * ואתר פעם ראשונה יאמר אבא ככה וכו' כאשר תראם ויכוין
השמות ולא יוליאם כשפתיו ח"י * כראשונה אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ן * כשניה
גנ"ד וכו' ששלושית כט"ר לת"ג חק"כ טכ"ע * כרביעית זנ"ל פו"ק שק"י לז"ח :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת נדדה ליוצר בראשית
שלא עשנו כגווי הארצות ורא שמו
במשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
ככל המונם (שהם משתחיים להבל וריק ומתפללים
אל אל לא ישוע) ואנחנו משתחיים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים
ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו
בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת
מלבנו ואפס זולתו בכתוב בתורה וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עזו
ושכינת ממעל בשמים יקרו ומושב ארץ ויסד
שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלכי
מלך לפני משתחיים ואנחנו יושיע לא אר אר
ומתפללים וריק להבל משתחיים שהם המונם בכר
וגורלנו בהם חלקנו שם שלא הארמה במשפחות
שמו ולא הארצות כגווי עשנו שלא בראשית ליוצר
גדולה לתת הכל לאדון לשבח עלינו :

עד כאן מקורין ארכע פעמים ואחר כך אומרים
מלבנו ואפס זולתו בכתוב בתורה וידעת
היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

ואומרים על כן כקום לך וכו' :

זוים ראש חדש מתפללין כשאר הימים עד גאל ישראל ומזכירין אלהינו
כעבודה :

דיני הלל אישור כולל

א אין לטעום קודם קריאת ההלל למו שכול אכל מאון דחלוש לכות
מותר כ"י סימן חכ"ב : ב מלות קריאת ההלל מעומד * ש"ע
שס : ג כר"ח לריך לקרוא ההלל בדילוב * שס : ד כימו הדילוב כמלכות
א"י ומלרים אין מכרכין על ההלל * ויש מקומות שנהנו לכרך * שס : ה
כן א"י ודעתו לקזור וכת"ל כעשה במקרה ש"ץ וכירך על ההלל יאפו סכור
ככרכו והוא לא כירך לכעלה * ש"ות חיים שאל סל"ע * ו כימו הדילוב
והקיד אינו מכרך עליו * סכ"כ * ז נשים פעורות מכל הלל ולדעת ר"ת
וסייעתו אס רלוות לקרותו וכולות : ח קטן אפילו הנוע לחינוך אינו מוליא
אחרים י"ח אף שהלל מדרכין * הרכ פר"ח * ט כהלל אפילו עשרה קורין
כאחד ומוליאם את הרכים ידי חוכתן :

עבודה שברב כתב חכ"י בשם הגאונים טעם שאומרים הלל כר"ח
משום שהמע"ה כפל הללו ו"ג פעמים כמזמור הללו
אל בקדשו ומשמע הללו אל בקדשו על קדוש החדש וכלע"ר משום דהו קלת
יו"ע ואין גומרין אותו כבש משום שהו"ל יום סליקת האומר שמקריבין
שעיר לכפרה לזה אין אומרים בו שירה גמורה :

ואומרים ההלל בדילוב והש"ץ מכרך לקרא * והקיד אינו מכרך לא בתקלה
ולא כסוף (וכימום שנומרים הלל סימן ככט"ח * כ' ימים ראשונים של
פסח * כ' של שבעות * ט' של סוכות * ח' של חנוכה * כ"א יום * סימן
א"ך לזקנים וידו לשמך * הש"ץ מכרך לגמור וגם הקיד יוכל לכרך
בתקלה וכסוף) :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצוננו לקרא את ההלל :
כימום שנומרים אומרים לגמור את ההלל :

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם
יהוה : יהי שם יהוה מברך מעתה
ועד

ועד עולם : ממזרח שמש עד מבואו
 מהלך שם יהוה : רם על כל גוים יהוה
 על השמים כבודו : מי כיהוה אלהינו
 המגביהו לשבת : המשפירי לראות
 בשמים ובארץ : מקימי מעפר דל מאשפט
 ירים אביון : להושיבי עם נדיבים עם
 נדיבי עמו : מושיבי עקרת הבית אם
 הבנים שמחה הלוויה :

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם
 רועז : היתה יהודה לקדשו ישראל
 ממשלותיו : הים ראה ויגס הירדן יסוב
 לאחור : ההרים רקדו כאילים גבעות כבני
 צאן : מה לך הים כי תנוס הירדן תסוב
 לאחור : ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני
 צאן : מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה
 יעקב : ההופכי הצור אגם מים חלמיש
 למעינו מים :

כינוי סדילוב חין קומרוס זס

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך ער
 אמתך : למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם : ואלהינו
 בשמים כל אשר הפץ עשה : עצביהם כסף וזהב מעשה ידו
 אדם : פה להם ולא יבררו עינים להם ולא יראו : אוננים להם
 ולא

ולא ישמעו אף להם ולא ירחו : יריהם ולא ימישון בנליהם
 ולא יחזכו לא יחגו בגרונם : כמוהם יהיו עשיהם כל אשר
 בטח בהם : ישראל בטח ביהוה עורם ומנגם הוא : בית אהרן
 בטח ביהוה עורם ומנגם הוא : יראי יהוה בטחו ביהוה עורם
 ומנגם הוא :

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל
 יברך את בית אהרן : יברך יראי
 יהוה הקטנים עם הגדלים : יסף יהוה
 עליכם עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם
 ליהוה עשה שמים וארץ : השמים שמים
 ליהוה והארץ נתן לבני אדם : לא המתים
 יהללו יה ולא כל יורדי דומה : ואנחנו
 נברך יה מעתה ועד עולם הלוויה :

כינוי סדילוב חין קומרוס זס

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי החנוני : כי הטה אונן לי
 ובימי אקרא : אפפוני חבלי מור ומצרי שאול
 מצאוני צרה ויגון אמצא : וכשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה
 נפשי : חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם : שמר פתאים יהוה
 דרותי ולי והושיע : שובי נפשי למנוחתי כי יהוה גמל עליכי :
 כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את רגלי מרחי :
 אתהלך לפני יהוה בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני
 עניתי מאד : אני אמרתי בחפזי כל האדם כזב :

מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי ערי :
 כוס ישועות אשא וכשם יהוה אקרא :

נרדי

נְדַרִי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ :
 יָקָר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֶה לַחֲסִידָיו : אֲנִי
 יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי עֲבַדְךָ בֶן אֲמֹתֶךָ
 פִּתַחַת לְמוֹסְרֵי : לָךְ אֲזַבַּח זִבְחַת תּוֹרָה וּבִשֵׁם
 יְהוָה אֶקְרָא : נְדַרִי לַיהוָה אֲשֶׁלֶם נִגְדָה
 נָא לְכָל עַמּוֹ : בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּרַחוּבֵי
 יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ :

הִלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל
 הָאֲמִיּוֹת : כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאֲמֵת
 יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ :

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
 יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :

ע"ש בופלים אודך כי עכותי וכו' מפני שפסקים אלו אמרים דוד וישו
 ואתיו ושמואל כדאמרין כפ' ערכו פסקים ומפני שזכותם אלו
 בופלים אוחם :

מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה :
 יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם :
 יְהוָה לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי : טוֹב
 לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּאָדָם : טוֹב לַחֲסוֹת

בַּיהוָה

בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּנְדִיבִים : כָּל גּוֹיִם סִבְכוּנִי
 בִּישֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם : סִבְכוּנִי גַם סִבְכוּנִי
 בִּישֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם : סִבְכוּנִי כַדְכָרִים
 דַּעֲכוּ כַאֲשֶׁר קוֹצִים בִּישֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֶם :
 דַּחַה דַחִיתָנִי לִנְפֹל וַיְהוָה עֲזָרְנִי עֵזִי וְזִמְרַת
 יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה
 בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל : יְמִין
 יְהוָה רֹמְמָה יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל : לֹא
 אֲמוֹרֶת כִּי אַחִיה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יֶסֶד
 יִסְרְנֵי יְהוָה וְרַמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי : פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
 צְדָק אֲכַא בָּם אֲוֹרָה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה
 צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ : אֲוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתָהִי
 לִי לִישׁוּעָה אֲוֹדְךָ אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתֵה
 לְרֹאשׁ פִּנָּה : אֲכֵן מֵאֵת יְהוָה הַיְתֵה זֹאת
 הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה
 יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בוֹ : זֶס אֲנִי יְהוָה
 הוֹשִׁיעָה נָא : אֲכֵא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה

נָא : אֲכֵא

בְּרוּךְ הַבֹּא בִישֵׁם יְהוָה בְּרַחוּבֵי מִבֵּית
 יְהוָה : כִּיֹּךְ אֵל יְהוָה וַיֵּאָר רִנּוֹ

אסרו

אָסְרוּ חַג בְּעִבּוֹתַיִם עַד קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל
 אֱלֹהֵי אֶתְּהָ וְאוֹרֶךְ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ : אֵלֵי הוֹדוּ
 לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : הוֹדוּ
 יְהִלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּד מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִדֶיךָ
 וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ וְעַמְּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כָּל־ס בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ * כִּי לָךְ טוֹב
 לְהוֹדוֹת * וּלְשַׁמֵּךְ נְעִים לְזִמֹּר * וּמַעֲוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם אֶתְּהָ אֵל *

סיחוד איכו אומר הכרכס כימי הדילוג אלק ישמע מפיו הש"ץ ויענה אמן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מַהֲלֵל בַּתְּשַׁבְּחוֹת
 אָמֵן :

ועוב לומר פסוק זה אחר הסלל ג"פ

וְאִבְרַחָם זָקֵן כֹּחַ כִּימִים וְס' כִּד אֶת אֲבִרְתָּם כָּל * וַיְכִיּוּן (וְכִדוּ"ס)
 וַשְׁמֵרְנוּ וַתִּיּוּנו * כֵּן יִסֹּר רָלוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ
 עוֹלָם אֲשֶׁר כִּידוּ נֶפֶשׁ כָּל חַי אָמֵן כֵּן יִסֹּר רָלוֹן * וְאִמֵּר חַחוּן

יְתַדְרֵךְ וַיִּתְקַבֵּשׁ שְׁמִיהָ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי בְרָא כְרַעְוִיתָהּ * וַיִּמְלִיךְ
 מְלִכְוִיתָהּ * וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ * וַיִּקְרַב מְשִׁיחֶיהָ * בְּתִיּוּכִין
 וּבְיוֹמִיכִין וּבְחַיֵּי דְבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְקָא וּבְזִמְוֹן קְרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִיא שְׁמִיהָ רַבָּא מְבָרְךְ לְעָלְמִים וְלְעַלְמֵי עֲלְמֵיָא יְתַבְרַךְ * וַיִּשְׁתַּבַּח *
 וַיִּתְפָּאֵר * וַיִּתְרוֹמֵם * וַיִּתְנַשֵּׂא * וַיִּתְהַדָּר * וַיִּתְעַלֶּה * וַיִּתְהַדָּר שְׁמִיהָ
 דְּקִדְשָׁא כְרִיךְ הוּא * לְעִילָא מִן כָּד בְּרַכְתָּא * שִׁירְתָּא * תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנִתְמַתָּא * דְּאָמִירִין בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן *
 תַּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּבַל בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרַם אֲבִיהוֹן
 דְּבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יהא

יְהִיא שְׁלֵמָה רַבָּא מִן שְׁמֵיָא * חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשְׁעָה וְנִתְחַמָּה
 וַיִּשְׁוֹבָא וַרְפוּיָא וְנִאֲוָרָה וְסִלְיָהּ וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה *
 לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן * עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵי הוּא
 בְּרַחְמֵינוּ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן *
 קודם שיוטאפו ספר תורה אומרים פסוקים אלו

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אֵל
 יְעוֹבְדֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֹׁנוּ הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת
 נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם : (הוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת
 עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל) : בְּעִבּוֹר דְּוֹד עֲבָדְךָ אֵל
 תָּשֵׁב פָּנָי מְשִׁיחָךָ : וּכְעַת הוֹלֵאתָ סֵפֶר תּוֹרָה כְּרָאשׁ חֲדָשׁ לְאוֹמֵר

יְהִי רָלוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי אֲבִרְתָּם וּפְחָד יִלְחַק אֲבִיר וַעֲקֵב אֱלֹהֵי הַשְׁמַיִם
 וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ שְׁחַסָּךְ שַׁעַם זו שַׁעַת רַחֲמִים לְקַבֵּל תְּפִלּוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ כְּרָלוֹן
 לַחַיִּים מִיּוֹן כּוֹקֵינִי לְעוֹרֵר אֶתְּכָה דוֹדִים לְמַעַלְמָה אִישׁ יוֹד פְּנֵי רַעְוָה וַיִּתְרַכַּס
 הַשַּׁעַת כָּל הַעוֹלָמוֹת וַיְכַח סְנוּלַת תְּפִלְתָּנוּ הוּס הַאֲרוּחַ פְּנִיךָ כַּמַּשַּׁעַת
 הַאֲרוּסִים הַחַיִּים לְמַאֲרוֹת עַל כַּסָּף דוֹר וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּיּוֹן אֶתְּהָ וְלַקְּעֵדָה
 כַּמַּשַּׁעַת וְלַרְקַס שַׁחוּן וְשַׁמְחָה וַיִּמְלֵךְ כַּה עַד יִלָּא כַּנֵּן הַלְרַקַס כְּאָרֶץ וְתוֹלִיֹּת
 תַּמְחָה וּבְנַכְנֵה זְרוּעוֹת תְּלַמִּיֹת * וְתַרוֹס וְתַשְׁאֵף עַד הַיּוֹת לְוִיָּה חַן לְרַקַּשׁ שְׁנֵי
 מִלְּאֲכִיס כַּכְתָּר אֶתְּד וּמַזוּי הַשַּׁעַת הַחַוָּף יוֹשַׁעַת עֲלֵינוּ לְכוּ כְּנֵי מַלְכִיס כְּנֵי
 רַקַּל אֲחִינוּ שַׁפַּע וְשׁוּעַס וְרַחֲמִים עַל כָּר"ן לְכוּנִי אֶת לְכַכְנוּ לְאֶהֱכָה וְלִירְאָה
 אֶת שַׁמְךָ וַיִּלְחַק הַרומָמוֹת וְלַעֲבָדְךָ כַּתְּמָה אֲחִינוּ וּרַעְוָה וּרַעְוָה וְרַעְוָה וְהוֹס כַּח
 לְזוֹר מַעֲוֹ לְשַׁנֵּי מִלְּאֲכִינִי הַקְּדוֹשִׁים שְׁרֵי הַחֲסֵד וְהַנְּכֹרָה מְלִיכֵי וְשֵׁר עַל עַם
 כַּחֲוִיךָ כַּחֲוִים הוּס לְעַמּוֹד כַּנֵּד ס"מ הַרַשַׁע הַמַּשְׁטֵינִי עֲלֵינוּ וְלַמָּךְ לְמִים
 גְּבוּכִים וְלַרַס כְּקִיּוֹם וְכַרוּב גַּאֲוִיךָ הַחֲדוּס קַמִּיךָ * תּוֹרַס וְרוּחַ הַשְּׁאֵס וּרְלֹ
 נַח לְפָנֶיךָ שַׁח שַׁתְּזִינֵנו כַּתְּפִלְתָּנוּ הוּס דוּגְמַת קְרַבֵּן הַשַּׁעִיר לְסַפִּין עוֹזוּ
 הַמַּקְטֹרֵב מַעֲלֵינוּ וַיִּחַף הַחֲדָשׁ הוּס סוֹף וְקַץ לְכָל לְרוֹתִיכֵי תַחֲלַח וְרַאשׁ לְפָרִיוֹן
 נַפְשָׁנוּ אֶתְּכָה עוֹלָם תְּכִיף לְעַמְּךָ עֵדָה סְנוּלַתְךָ וְכַרִּית אֲבוֹת לְכַנִּים תּוֹכּוֹר
 וְהוּס מַדִּי חֲדָשׁ כְּחֲדָשׁוֹ וּמַדִּי שַׁכָּה כַּשַּׁכְתּוֹ וַיַּח כָּל כַּשֵּׁר לַשַּׁתְּחֻוּת מוֹל הַדַּרְת
 כַּחֲוִיךָ כִּירוּשַׁלַּם וְאֶת לַמַּח דוֹר עַבְדְּךָ מִהַרַס תְּלַמִּיֹת וְקַרְנֵי הַרוּס כִּישׁוּעַתְךָ
 יִרְאָו עֵינֵינוּ וּיְבַל כַּחֲדוּרֵנוּ וְעַלֵּנוּ מוֹשִׁיעִים כַּחַר לְוִיֹן לְשַׁפּוֹת אֶת הַר עֵשׂו
 וְהוֹתַס לַס' הַמְּלוּכָה * וְהוּס ה' לְמַלְכְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ כְּיוּס הַחַוָּף יְהוּס ה' *
 אֶחָד וְשַׁמּוֹ אֶחָד * עֵשָׂה לְמַעַן שַׁמְךָ * עֵשָׂה לְמַעַן יִמּוּכְךָ * עֵשָׂה לְמַעַן חוֹרְתְךָ *
 עֵשָׂה לְמַעַן קְרוּשַׁתְךָ * וְלַמַּעַן קְרוּשַׁת ו"כ לְרוּפֵי שַׁמּוֹת הוּ"ס וי"כ לְרוּפֵי
 שַׁמּוֹת אַס"י וְהַמַּאֲרוּרִים כו"כ ר"ח * יַחֲוִי לְרָלוֹן אֲמַרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְכוּ לְפָנֶיךָ
 ס' לְוִירֵי וְגוֹאֲלֵי : וַיְהִי כוּעַס אֲדִינוּ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוּנְכָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוּנְכָנוּ : וְאִכְנֵי תְּפִלְתֵי לְךָ ה' עַת רָלוֹן אֱלֹהִים כַּרַח חֲסֵדְךָ עַנְנוּ
 כַּתְּמָה וְשַׁעַן : ג"פ

והאומנו

ואומר החון כרוך המקום ונדלו וזקת סקורס כמו נקול * וקורין כו ארכעס
נכרו כפרסע זקת * חתן עד עלס חמור * לוי חוזר פסוק ולמרת לסס עד
רכועיה ססין * שלשו עד וכסס * רכועי עד וכסו :

קריאה לראש חדש

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
אלהם את קרבני לחמי ריח ניחחי תשמרו
להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום
עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן רביעת ההין : עלת
תמיד העשיה בחר סיני ריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו
רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסף נסף שכר
ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת
שבת בשבתו ער עלת התמיד ונספה :
ובראשי חדישיכם תקריבו עליה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים :
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
ועשרין עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד
עלה ריח ניחח אשה ליהוה : ונספיהם חצי ההין יהיה
לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין
זאת עלת חודש בחודשו לחדשי השנה : ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה ער עלת התמיד יעשה ונסכו :
ואומר

ואומר סתון חלי קדוש ונוללוס סגד תורה

אשרי יושבי ביתך עוד יהלוקה סדה : אשרי העם
שפכה לו אשרי העם שיהוה כחר אלהיו :
תהלה לדור ארוממה אלהי המלך ואברכה שמה
לעולם ועד : בכל יום אברכה ואהללה שמה
לעולם ועד : גדול יהוה חכמה ומהלל מאד ולגדלתו
אין חקר : דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגדו :
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה : ועזו
נוראותך יאמרו וגדולתך אספרנה : זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו : חנון ורחום יהוה כינס ארך אפים
וגדל חסד : טוב יהוה חסד לכל ורחמיו עד כל מעשיו :
יודך יהוה נכוס כל מעשיך וחסידיך יברכוכה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם
גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל
עולמים וממשלתך בכל דור ודור : סומך יהוה ספירת
לכל הנפלים וזקף לכל הכפופים : עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו : פותח את
ידך ויכוין מאד כפסוק וס כי כו עיקר ספרסס ר"ה פאי גי' אהרונהי
גי' סאל ס"ח חתך) ומשביע (גי' חתך) לכל חי רצון : צדיק
יהיווהו יסוד בכל דרכיו וחסידי בכל מעשיו : קרוב יהוה
מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון ראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם : שומר יהוה כל את
כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : תהלת יהוה סוד
ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : ואנחנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

ובא רציון גואר ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה :
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר
 עדיך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיך ומפי
 זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה בעתה ועד עולם :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל זה
 ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא
 כל הארץ כבודו : כלת ומקבלין דין מן דין ואמרין
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתיה קדיש על
 ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם ולעלמי עדמיא
 יהוה צבאות מליא כל ארעא זיו יקרית : כקול ותשאני
 רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה
 ממקומו : כלת ונטלתני רוחא ושמעית בתראי קר
 זיע שגיא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא דיהוה מאתר
 בית שכינתיה יהוה מלך לעולם ועד : יהוה מלכותיה
 קאים לעלם ולעלמי עדמיא יהוה אלהי אברהם
 יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר
 מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך : והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר
 כל חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכה
 קראיה : צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו
 סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך יהוה הושיעה
 חמך יעגנו ביום קראנו :

יכוון למסור נפשו על קדושה שמו ותכרך כשאומר זם

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא נלך לבהלה : יהי רצון מדפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שגשמוך חקיך ומצותיך בעולם הזה :
 ונזכה ונחיה ונירש טובה ונברכה לחיי העולם הבא :
 למען יזמרה כבוד ורא ידם יהוה אלהי לעולם אורך :
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיה יהוה : יהוה
 אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ : חזקו ויאמין
 לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ומתוורין ספר תורה למקומו * ואומרים ובללו * ואומר סהון קדיש לעולא * ותולצין התפילין ומתפללין מוסף *

עבודה שלב א חולצין תפילין קודם מוסף כ"ח כחכ סדרכ"ז כיוון
 דכמוסף רומה ר"ח לו"ט ט"כ' אות ראוי לעשות לו
 סיכור זם ועוד שתפילין נקראים כתר וסוף אומר כתר כקדושה מוסף ואין
 ראוי שיסויכ' כהרים כיתר ואפי' כיתור מפני שהזמן הוא ראוי ורומה לזם
 כחכ בעל הלבושים * ב' אומרים כתר כקולור כמוסף של ר"ח ות"ס כדו
 לעשות סיכור ומעלה ותיירם לשכתוק ולו"ט על ר"ח ותולו של מועד * ג' כר"ח
 ות"ס חס שכת ולא חוכיר כעמידה אלהינו חוזר וככרכת המזון אינו חוזר
 כחכ וספר אריות חיים לפי שהתפלל חוכה על האדם ואי אפשר שלא להתפלל
 אכל ככ"ח אינו חוכה כי אפשר שלא יאכל דברים הטעונים ג' כירות
 וכלכר שלא יתענם ויאכל פירות ודברים אחרים *

כשאל ראש חדש כשכת מתפללין כמו כשכת * ומזכירין ועלה ויבא כהודא *
 וקורין סלל ואומר ש"ץ קדיש התקבל ואומרים אתה סרתק ומוליאין שני
 ספרים * כראשון קורין שכעס כפרת השכוע ואומר סהון קדיש לעולא *
 כשני קורא המפטור וכיוס השכת ובראשי חדשיכס עד וסככו * וקדיש לעולא *
 ומפטירין השמים כסאי (חון מראש חדש אלו של להיות כשכת שמפטירין
 עניס סוערת) ומכרך למלך ולקהל ואומרים אשרי וכרוך ה' אשר נתן
 מנוסה ויסי ה' אלהינו ומתוורין הספרים למקומן ואומר סהון חלי קדיש
 ומתפללים

מוסף לראש חדש ומוסף לשבת וראש חדש

זה לעומת זה בשני עמודים

וישר רגליו זו אצל זו כאלו אינם אלא רגל אחת להדמות למלאכים וכאלו רגליו אסורות וכן וידיו זו ע"ג זו על לבו ומיון על שמאל כאלו הם קשורים כעבד לפני רבו כהכניעת בקומם כוראם וכפתד וקומר מתוך הספר או כעובדים סגורות ויושר שלף להשמיע קולו כהפלתו ככהוב כומר כפ' ויגש ולף ושהקום כשום כרם אלא כהקלס וסוף כחכות וכסודתה וכחזרת העמידה וזה שלף להסיע כלל אלא ישחק ויענה אמן ככרכות ש"ל ויכוין כלכר שם זה רכל הכרכות ושהי אוקיות מהשם עלמנו ככל פעם שסוף כורע כאשר תראה

ארון הכל יאהדונהי תיה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יהוה יא אלהינו ואלהי אבותינו אלהי

אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל

הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים

קונה הפל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם

למען שמו באהבה

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יהוה (הר) מגן

אברהם

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע

(נקיו מוריד הטל) וכסויף משיב הרוח ומוריד

הגשם) מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים

רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים

ומקים אמונתו לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי

דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה

ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יהוה מחיה

המתים

כתר יתנו לך יי אלהינו מדאכים המוני מעלה עם עפון

ישראל קבוצי מטה יחד כלם קדושה לך ישכשו

כדבר האמור עד יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר קדוש

קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו

כראש חדש קומר

כשבת וראש חדש קומר

לעממתם משבחים ואומרים כבוד מלא עולם ומשרתי

ברוך כבוד יהוה ממקומו שואלים איה מקום כבודו

ובדברי קדשך כתוב לאמר להעריצו לעממתם משבחים

ימלך יהוה לעולם אלהיך ואומרים ברוך כבוד יהוה

ציון לדר ודר חלדניה ממקומו ממקומו הוא יפן

ברחמיו לעמו המיתרים

שמו ערב ובקר בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה שמע

ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא

מלבנו הוא מושיענו הוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו

ברחמיו לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אתרית בראשית

להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם ובדברי קדשך כתוב

לאמר ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר חלדניה אתה קדוש ושמך קדוש וכו

ראשי חדשים לעמך נתת זמן כפרה

לכל תולדותם בהיותם מקריבים

לפניך זבחי רצון שעירי חטאת לכפר

בעדם זכרון לכלם יהיה תשועת

נפשם מיד שונא מזבח חדש בציון

תבין ועזרת ראש חדש נעלה עליו

וישעירי עזים נעשה ברצון ובעבודת

בית המקדש נשמח כלנו * ושירי דוד
עבדך נשמע בערך האמורים לפני
מופתך * אהבת עולם תביא להם *
וברית אבות לבנים תזכור :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו * שתעלנו בשמחה לארצנו
ותטענו בגבורנו ושם נעשה לפניך את
קרבות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין
בהלכתן * את מוסף יום ראש החדש
הזה * נעשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך * כמו שכתבת ערינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור :

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים :
ומנחתם ונספחם כמדבר * שרשה
עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון
רכבש ויין כנסכו ושעיר רכפר ושני
תמידין בהלכתן :

אלהינו

אלהינו ואלהי אבותינו * חדש עלינו
את החדש הזה לטובה ולברכה *
לששון ולשמחה * לישועה ודגחמה *
לפרנסה ולכלכלה * למחילת חטא *
ולסליחת עון * ויהא החדש הזה סוף
וקץ לכר צרותינו * תחלה וראש לפדיון
נפשנו כי בעמך ישראל מכל האמות
בחרת וחקי ראשי חדשים להם קבעת *
ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי
חדשים :

מוסף לשבת וראש חדש

אתה יצרת עולם מקדם * כלית
מלאכתך ביום השביעי בחרת
בנו מכל האמות ורצית בנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו
מלבנו לעבודתך ושמן הגדול והקדוש
עלינו קראת * ותתן לנו יהוה אלהינו
באהבה * שבתות למנוחה וראשי חדשים
לכפרה * ולפי שחטאנו לפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו הרבה עירנו ושם

מקדשנו

מקדשנו וגרה יקרנו ונטל כבוד מבית
חינו ואין אנו יכולים להקריב לפניך קרבן
ולא כהן שיכפר בעדנו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו
ותשענו בגבולנו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובותינו תמידין כסדרן ומוספין
בהלכתן * את מוסף יום השבת הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על
ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
התמיד ונסכה :

ובראשי חרשיכם תקריבו עלה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם
ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ניין

כנסכו

כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידין בהלכתן:
אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את
החדש הזה לטובה ולברכה *
לששון ולשמחה * לישועה ולנחמה *
לפרנסה ולכלכלה * למחילת חטאי
ולסליחת עון * ויהא החדש הזה סוף וקץ
לכל צרותינו * תחלה וראש לפדיון נפשנו
כי בעמך ישראל מכל האמות בחרת
וחקי ראשי חדשים להם קבעת :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי
ענג עם מקדשי שביעי כלם ישבעו
ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו
חמדת ימים אותו קראת * זכר למעשה
בראשית :

אלהינו ואר ה' אבותינו רצה נא
במנוחתנו * קדשנו במצותיך *
שים חלקנו בתורתך * שבענו מטובך *
שמח נפשנו בישועתך * וטהר לבנו לעבדך
באמת * והנחילנו יהוה אלהינו באהבה
וברצון שבת קדישך וינוחו בה כל ישראל
מקדשי

מקדשי שמך * ברוך אתה יהוה מקדשי
השבת וישראל וראשי חדשים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך * ואשי ישראל
וזמלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותחי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו ותחוינה
עינינו בשוכה לציון ברחמים * ברוך אתה
יהוה המחזיר שכנתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה

מודים ולכנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו ואלהי כל בשר ויצרנו
ויצר בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש * ער
שהחיינו וקמחנו כן תחיינו
ותחננו * ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנו מודים לך *
ברוך אל ההודאות

הוא יהוה (ונ)
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה
הוא לדור ודור נודה לך
ונספר תהלתך * על חיינו
המסורים בידך * ועד
נשמותינו הפקודות לך *
ועל נטיף שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך

שבכל עת ערב ובקר וצהרים * הטוב כי לא כלו רחמיך
המרחם כי לא תמו חסדיך * כי מעולם קוינו לך :

כחוכה חומרים

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמזת שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן

בזמן הזה * בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו
בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם מתורתך
ודתעבירם מחקי רצונך * ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם
בצרת צרתם רבת את ריבם * דנת את דינם * נקמת את
נקמתם * מסרת גבורים ביד חלשים * ורבים ביד מעטים *
ורשעים ביד צדיקים * וטמאים ביד טהורים * וזרים ביד עוסקי
תורתך * לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל
עשית תשועה גדולה ופרקן כתיים הזה * ואחר כך באו בניך
לדביר ביתך * ופגנו את היכלך * וטהרו את מקדשך * והדליקו
נרות בחצרות קדשך * וקבעו שמונת ימים אלו בהלל ובהודאה *
ועשית עמם נסים ונפלאות * ונודה לשמך הגדול סלה *
ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו
לעולם ועד * וכל החיים יודוך סלה :

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל הטוב *
ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה להודות :

וכתוב השלום לכוזר חומר

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרחה המשלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן
ובניו כהנים עם קדושיך כאמור : וברכך יהוה וישמרך * יאר
יהוה פניו אליך ויחנך * ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום *
וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד צדקה ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך * וברכנו אבינו כלנו
באחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו
תורה וחיים * אהבה וחסד * צדקה ורחמים * ברכה
ושלום * וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל

ברוב עוז ושרום :

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום אמן :
יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני

אלהי נצור לשוני מרע . ושפתותי מדבר מרמה .
ולמקלתי נפשי תרום . ונפשי בעפר לכר
תהיה . פתח לבי בתורתך . ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי . וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
וקלקר מהשבותם : יהיו במין לפני רוח ומלאך יהוה
רוחה . עשה למען שמך . עשה למען מינה . עשה
למען תורתך . עשה למען קדושתך : למען יחצוץ
ידך . הושיעה מינה וענני : יהיו רצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

כרע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו ככרועה אחת וקודם שיוקף כשאומר עושה
שלום כמרומיו הופך פניו לשמאלו . הוא כרקמיו ועשה שלום עליונו לומינו .
ועל כל עמו ושראל וכו' לפניו . כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלה :

ויו"א תפלה זו

י"מ ה' או"א שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא
אכעום היום ושלא אכעוסך ותלילי מול"הר ותן כלכי הכעס וענום
זוראת טעם מלכנו ואלתוכו וחד שמך בעולמך וכנס כהן . שכלל היכלך .
וקצן גלוותוכו פדם לאכן ושמת עדתך כמסרת כימינו ותן תלקבו
כתורתך אמן :

עיון לעול כהפלת שחרית תפלה נאה וקלרה מהרכ חיד"א ז"ל

עושה שלום במרומינו הוא ברהמינו יעשה שלום עלינו ועל
בר עמו ישראל ואמרו אמן :

כשעה שש"ל אומר כרכה כחניס טוב לומר תפלה זו וכוון השם הגדול
והקדוש כן עשרים ושקיס אותיות היולף מפקוקים של כרכה כחניס ולף
יוזף מפיו השמות ח"ו :

אל נא קרב תשועת מלפניך (ר"ת חק"ת)

פחדך

פחדך סר תולואס במאסר
פרה סושים פקח סומים ישעך מלפנים
דלם יוקשים וקצן לפוליס סמוך יי מפתחנו
כרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

כשכת אחר קדוש התקבל אומר כל ושראל יש להם חלק ופטוס הקטרת וקדוש
דרכנו וכרכו ועליונו לשכת ועל כן נקום לך וארון עולם :

סדר העבודה רר"ח ולראש השנה ורמועדים

וכן וכך היתה עבודת מוסף של ראש חדרש כבית אלהינו . הניחו את
המוספים פרים שנים ואל לחד בני שתי שנים . ושבעה כבשים בני
שנה תמימים וכולם עולות . ושעיר עזים בן שנתו להטאת . תורה אחת
לראשי חדרשים כולם ולטבעת ימי הפסח והעזרת ולי"ט האחרון של חג . אלא
שכאזתו היום לא היה שם אלא פר אחד בלבד . ועוד פבר"ח ובראש השנה
מי שזכה בפיים שחרית זכה למוספין . וברגלים אמר להם הממונה לכהנים
כל משמרות הרזים לעבוד כולו והפיסו . מי שוחט מי זורק מי מעלה אברי
המוספין לכבש . הפלוס לכבש חזרו והפיסו מי מעלה אותם מן הכבש
למונח ועוד פבראש חדרש וראש השנה היו האברים נתונים על כרכוב המונח
מלמעלה בין קרנות המונח וכל שבתות השנה והרגלים היו נתונים מחלי כבש
ולמטה אלו והלו כלפי מזרח . השקו את המוספים ובקרום ועקדום שחטם
השוחטם בלפון וקבל המקבל את דמם החד אחד בכלי שרת בלפון נטל דם
השחטת פלה בכבש ופנה לסובב וכל לו לקרן דרומית מזרחית וטובל האזעו
הימנית בדם וסומך בלחם מכאן ובגדל מכאן ומחטף ויורד על חודה של
קרן ומקנה האזעו בשפת המזרק וכן לארבע קרנות . שירי הדם היה שופך
על יסוד דרומי . נטל דם העולות אחת אחת ונתן במזרח שתי מתנות סקן
ארבע מחלי המונח ולמטה . והשיריים שופכן על יסוד דרומי . הפשיטו את
העולות ונתחוס כמשפט ומסרום למי שזכה בהם לאלים ולכבשים . השכר
כהמשה . הראשון בראש וברגל . השני בשתי הידים . השלישי בעוקץ וברגל .
הרביעי בחזה ובגרה . החמישי בשתי הדפנות . הקרניים ושסולת והיין
לכבשים אחד אחד . ולאליס שנים שנים . והפרים קרבים בעשרים והרבעים
הראש באחד והרגל בשנים . העוקץ בשנים והרגל בשנים . ההה באחד
והגרה בשלש . שתי הידים בשנים . ושתי הדפנות בשנים . הקרבים והסולת
והיין בשלשה . שלשה עמוד בשורה והעלה כל אחד מה שזכה בו מפני אחד
מהן לכבש או על כרכוב המונח ומלחוס ויורד . קרע את החוליות והזויף
את המזרון נתנם כולם והעלה אלל אברי העולות ומלתם ויורד . פלו מי
שזכו והפלו אברי העולות תחלה ואחר כך אמרי החטאת על גבי המערכה
נתנו מלח על גבי המנחות ובללוס שלשה עשרונים סלת בחיץ הסין שמן
לפר ושני עשרונים בשלישית הסין לאיל ועשרון ברביעית הסין לכבש
והקטירו . מוסף ראש השנה ועגבת העותר ועולתו כיום שני של פסח ושתי
הלחם וקרבתותיו בעזרת מקדומין אותם ומנחתם ללכסי היין . הביאו יין
לנכך

לכסף במדת השמן אם היו עם מוספים הרבה תדיר קודם של שבת לשל
 ר"ח ושל ר"ח לשל ראש השנה וכן לכל שאר המועדות תקעו והרעו ותקעו
 ודברו הלויים בעיר כמשפטן ובשבת נזכרים אח"ך לחם פנים לפני ה'
 והקטירו הבזיכים לחטאת ראש חדש ושל ראש השנה כהני בית אב זכו
 בהם ואין חולקים לעולם קרבן כנגד קרבן אלא כל הפושט ידו לישול נוטל
 מכל אחד ואחד ושל רגלים יד כל המשמרות שזה בו תורה אחת לשיירי
 מנחת העומר בזמנו ולשת הלחם בומן ולחטאת ולשלמים הבאים בשבילם
 אלא שבהן גדול נוטל חלק אחד מן הלחם ואם רצה נוטל מהכל חלק בראש
 ונאכלים לפני מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה עד חלות אשרי העם
 שזכרו אשרי העם שה' אלהיו :

אחר כך יאמר אלהינו ואלהינו אבותינו מלך רחמן רחם עלינו וכו' ככתוב
 לעיל בסדר העבודה של מוסף שבת ואומר החון קדוש התקבל ואחר כך
 אומרים כרכי כפשי שהוא כדף קע"ד (ובתוכה אומרים ג"כ מזמור
 שיר תנוכה הכיח) וכות יעקב ואומרים קדוש והא שלמא רכא וקום אל ה'
 וכו' וגומרים התפלה כשאר הימים :

ברכת הלבנה

עברה שברב אין מכרכין על הלבנה כליל שבת אע"פ שהיא שעה
 ראויה להקבלת פני שכינה וגם שהיא מכוסה כח
 הירד"י כי כליל שבת אנו מקבלים פני שכינה כאותה שעה בקדושת היום
 והיא שעה הזוהר ולאו ארץ ארעא להקביל פני שכינה כאותה שעה אבל
 כמ"ש שאנו מלויין אף הומלך כהדלה אזי ראוי להקביל פני שכינה משום
 דאזלא לה כפש יתירה וראוי להקביל פניו ליתוכי דעתא ולפיוסה וכבאר
 הוטב סי' תל"ו כהך דוש תקומין למעלה מעשרה ואין להקביל פני שכינה
 כשבת וי"ט חוץ לתקום ויש מי שכתב דבראש כברכת הלבנה כעין תקנה ואין
 לומר כשבת וי"ט :

נחגים ככל ישראל לכהן על הירח כליל מ"ש כשהוא מכוסה וכדויו נאים
 תולה עיניו ומיושר רגליו ומכרך ואין מכרכין עליו עד שיעברו וימים
 עליו עד ט"ו מיום המולד ולא יהיו ככלל דהיונו עד עבור תל"כ ט"ו י"ב
 תש"ג מיום הולדה ומר"ח אב עד מולד ט"ב ומר"ח חשיו עד מולדו וי"ה
 אין מקדשין הלבנה שאין מקבלין פני שכינה אלא מהוך שמתה :

קודם שיתחיל ברכת הלבנה ויאמר תפלה זו

ריחרא שמה דקב"ה ושיכנתיה בדחילו ורחימו ליהד עס י"ה ב"ה ביחודא
 שלים בשם כל ישראל ה"ה אככי בא לקדש את החדש ירח אשר
 כוננת לתקן את שרטה במקום עליון להאיר פני סוכת דוד אהובך ולהחזיר
 העטרה ליושנה ולגרום שפע בכל העולמות ולהכריח עולם כח הקליפות
 שגלופפות בהם והשליבים על ראש צרי ומשטיני עדת בני ישראל תפול עליהם
 חימתה

אמתה ופחד כגדול זרועך ידמו כאבן : כי עמך מקור חיים באורך נראה אור
 ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו נור :

כחכ סרכ ת"ו ז"ל וז"ל שטוב לומר מזמור קמ"ח עד חק נתן ולא יעבור
 קודם ברכת הלבנה :

הדרגיה הללו את ה' מן השמים הללוהו כמרומים : הללוהו כל
 מלאכיו הללוהו כל לכאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל
 כוכביו וירח הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים : והללו את
 שם ה' כי הוא לום וכבראיו : ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור :
 כי ארצה שמיך מעשה אלכעוהיך ירח וכוכבים אשר כוננתה :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר במאמרו
ברא שחקים וברוח פיו ברא צבאם חוק וזמן
נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששים ושמחים
לעשות רצון קונם פועל אמת שפעולתו אמת
ולבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוס בטן
שאף הם עתידין להתחדש במותה ולפאר ליוצרים
על שם כבוד מלכותו ברוך אתה יהוה מחדש חדשים :

וכופל שלשה פעמים מכאן עד עליהם תפול

סימן טוב תהא לנו ויכל ישראל : סימן טוב תהא
לנו ויכל ישראל : סימן טוב תהא לנו ויכל
ישראל ברוך יוצריה ברוך עושיה ברוך קונייה
ברוך בוראייה :

והרכ ת"ו כתב וז"ל ברוך עושיך (עשית) כריך וולריך (ולירה) כרוך כוראין
 (ברוחה) כרוך קוניך (אלוהו) כמו שכתב חכסם חסיד ה"ר מנחם עזריה ז"ל
 וכך הסכרא מוכרחה להעלות עולמות ממעט למעלה והוא מעין ה' רילונים
 שגם הם ממעט למעלה לנסוד והוד ולגא וכן הוא הככוך אכן לא נאמרו
 כל השיעורים הללו אלא למציעהן לא למחות ביד האומר כנרסה הספרים
 סימן יעקב שרכים מגדולי ישראל קיימו גם הברסא הסיח :

ומרקדים כנגד הלבנה ואומרים

כישם שאנו מרקדים פנגדיה ואין אנו יבדלין ליגע
ביה בך אם ירקדו אחרים פנגדנו להזיקנו ריא
 יברו

כמ"ס הבה"ט סת"רע"מ וד"י"ל סדר אחר לפי דבריו דוק : טו לעולם ידליק בין מנחה לערבית גם כליל שבת (כה"ט מש"מ וכן העלה מח"בר) : טז שמן הכ"סר בפחות מס' אסור להדליק בו כ"ח (וכן העלה ברכ"י ועיין סב"ז"ט סימן תרע"ג) : יז נסתפק לו דין מענין חנוכה יכול לראותו כג"ח ה"ה לו נר אחר (ברכ"י ה"י סומ"ז המדליק יכרך וכ"ש שאינו מיל"א אחרים (מח"בר) : יט כנר חנוכה יכרך להדליק כ"ח וכליל שבת יכרך להדליק של שבת והטעם כי חנוכה אס'ר ליהבו לאורה ע"כ אומרים בקיצור להורות כי ללד החיוב מדליק אבל לא בשבת שהיא לזכרו נ"כ (מח"בר) : כ ז"ל בימים ההם בזמן הזה בנ"א ו' (ברכ"י מש"ז מול טוב כ"י פי' על התורה) כ"א אכסכאי שמדליקין טליווי בכותי יכול להסתתף בפריטי ויכרך בע"הכ ויול"א גם הוא (זח"בר) : כב אם שרתה הברכה בשמן הותר מכלי שהדליק לנ"ח ומונח ממנו כלים מכלים אינו נרדף שריפה אלא המעט הנשאר בכלי אחר שמיל"א החיבות ממנו (מח"בר) : כג ידליק תחלה נ"ח ואח"כ נר של שבת כן ראוי לנהוג עד"ה (מח"בר) : כד אם שפח על הנסים וחור בתוך הברכה וכובר ש"ז לחזור פוסק הפי' בזמנ"ע (ברכ"י : כה ז"ל חמוכהי אל"ף בחיר"ק כמ"ט סב"ר"ח כדאיתא בסדר עולם דיוחנן כהן גדול ב' שמות היו לו וזחנן חמוכהי (ברכ"י) : כו יחוד טענה ולא בירך על הסלל יכרך באמנ"ע במקום שזכר וגו' כל הסדר (ברכ"י) : כז בחנוכה אומרים ההלל בכותי האכל וגם האכל י"אמר עמם אבל בר"ח אין לאומרו (מח"בר) : כח אם קראו כיום שני של חנוכה פרשת נשי"ג וכדומה עלתה להם (ברכ"י) : כט תיקון קרי בתענית סוככים הוא פסגה מעוברת והוא תיקון גדול : ברכ"י :

עבודה שבלב א תקנו חנוכה שמונה ימים לפי שספך שמל"אן כחותמו של כ"ג לא היו כו שיעור אלא כרו להדליק לילה א' וכעשה בו כס' והדליקו ממנו שמה לילות ואין עושין תשועו מספק כתב הסוכות לפי שחנוכה מדכריהם לפיכך לא התמירו : ב נומרים סלל כח' ימי חנוכה כתב הרשב"א הרש כ"א לפי שכלל לילה מדליקון נר חדש וסו"ס כל לילה כס' כפ"ע לפיכך נומרים אותו :

ליל כ"ה ככסלו ככנסים לבית הכנסת וקומרוס מומור שיר חנוכה הכות ומתפללים תפלה ערבית כמו בקול וקומרוס על הנסים ואחר העמידה אומר סחון קרוש התקבל * ומדליקון נר חנוכה ככ"הכ כדו לפרסם חס" * וכע"ש מדליקון אותה קודם שכת * ובמול"א שכת מדליקון אותה אחר שהכלה :

תפלה לקומרה קודם הדלקת נר חנוכה

לס' יחוד קב"ו בדחילו ורחימו ליחד עס י"ה כו"ה כיחודא שלים בשס כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות הדלקת נר חנוכה לתקן את שרטה במקום עליון * ויהי רצון מלפניך ה' אלו"ה שיהא עתה עת רצון לפניך להיות עולה מצות הדלקת נר חנוכה כאלו השנתו כל הסודות הנכללים והנוראים אשר הם חזומים בה ותעלה לפניך עם כוונת מעשה המורה הו"ה הכעשית ע"י

ע"י בני ידליק היודעים כל כוונת שמותיך הקדושים הראויים לכל בהדלקה זו המעשים זרע יחוד ויווני מדות הקדושות העליונות ולהאיר בשכינת עיניך המאורות הגדולים אשר בס' תמלא הו"ה מכוח לכך רנ"ה ולא יכבה כלילה נר"ה והיה אור הלכנה כאור החמה מחל בדרך ישתה על כן ידו ראש * ומשם יושפע לי אני עבדך לאור באור החיים כי אתה תאיר נרו ה' אלהי יגיה חשכי * סלח אורך ואמתך המה יכחוני ליראה ולא יבה את שמך * ובכח סגולת הדלקת מאורות נר חנוכה תחכמו באור תורתך אכחמו וזרעו זרע זרעו כדכר הזמור מפי כבודך לא ימוטו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אחר ה' וגו' ובזכות מתתים כהן גדול וכינוי כנלח הורך הראוי נפלאות וכאורך נר"ה אור והאר פניך על מקדשך השמש והיה לעת ערב יהיה אור ותחוינה עינינו בהעלותך את הכרות אל מול פני המזרח והב' כולה וגולה על ראשה ושבעה נרותיה עליה שבעה ושבעה מולקות לנרות אשר על ראשה ומלך ביופיו תחוינה עינינו אמן כן יהי רצון * ויהי כועס ה' אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו :

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר (שֶׁר) חֲנֻכָּה :
ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבְוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה :

כליל ראשון קומרוס נס כרכה זו

ברוך אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעֵנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה :
 הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנִי מְדַלְּקִין * עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן *
 וְעַל הַגְּבוּרוֹת * וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת * וְעַל הַנְּפִלְאוֹת *
 וְעַל הַנְּחֻמוֹת * שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבְוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי
 הַזֶּה עַל יְדֵי בְּהִנְיָה הַקְּדוּשִׁים * וְכָל שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה
 הַנְּרוֹת הַלְלוּ קִדְּשׁ הַיָּם * וְאֵין לָנוּ רִשׁוּרָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
 בָּהֶם * אֲלֵא לְרִאוֹתָם בְּלִבְד * כְּדֵי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל
 נְסִיךָ וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעוֹתֶיךָ :
 ואחר כך יאמר אלס מקראי קדש ר"ה 'אהדונה'

זו כחוקת עמנו משנכ לנו אלהי ועקב סלח : אלהים לנאות שוב כח
 נח Achodese 58 סכע

הכט משמים ורחם ופקוד נפן זקח הוודינו לך אלהים הודינו וקרוכ שמך
 ספרו כפלאותיך : דמיכו אלהים חסדך כקרב סוכך . ואחס ס' אלהים
 לכחות אלהי ישראל הקולף לפקוד כל הנוים אל תקון כל כוננו לון סלס .
 גמר פלנוו ושמתו עור אלהים קדוש משכנו עלוון הוועעכו ס' אלהינו
 וקלכלנו מן הנוים לסודות לשם קדשך להשכח כהסתך . יי אלהים לכחות
 השיכוו סקר פנוך וכוועס . וסיו ללכוון אמרו פי וסניון לכי לפנוך ס' זודו
 ונוללו :

מזמור שיר חנכת הבית לדוד . ארומך יהוה פי
 דליתני ולא שמהת אויבי לי : יהוה אלהי
 שועתי אליך ותרפאני : יהוה הערית מן שאול נפשי
 חיייתי מירדי בור : זמרו ליהוה חסידיו והודו לזוכר
 קדשו : כי רגע באפו היום ברצונו בערב ליון בכי
 ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בר אפוז לעולם :
 יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרתי פניה הייתי
 נכהל : אליך יהוה אקרא ואך ארני אתחנן : מה
 בצע בדמי בדרתי אך שחת היודך עפר היגיד אמתך :
 שמע יהוה ותנני יהוה היה עזר לי : הפכת מספדי
 למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמהה : למען יזמרך
 כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך :

ואומר שיר למעלות * וקדוש וחס שלמך רכב וכרכו ועלונו לשבח ועל כן
 נקום לך :

עבודה שכלב קורין כחוכה כיה השמונאי כסדר חכום כחכ סכלכו
 שוש סמך כמדרש כיון שכחו כל נשואי השכטום
 והקריכו איס חת קרכלו לחוכה המוכח ושכטו של לוי לא הקריכו חלס
 דעתו של אחרן על שלח זכו כנו שכטו להקריב לחוכה המוכח והכ"ס הנות
 דעתו וא"ל עתידון כנו כניך לעשות חוך אחר כפ"ע וזהו חוכה כיה
 השמונאי ססיו מזרעו של אחרן וכפסיקתא איהא א"ר חנוך ככ"ס ככסלו
 כנמרה מלאכה המשכן וכשאר המשכן מקופל עד א' כניסן שהקינו משה
 וכל זמן ססוס מקופל סיו ישראל ממלליו על משה ואומרוס שאין כוכח
 להקינו או שמא יש כו דומי וכו' ומוס הטעם אכו קורין כחוכה המוכח :

לשחרות מסריון סומירות ומתפללים כשאר סימיוס רק שכעמורה אומר על
 תכסוס

תכסוס ונומרוס סכלל ואומר קדוש לעולף ואומר שלום לכורוכו ס'
 אלהינו עמנו וגו' * ומולואין ס"ת ואומר כרוך המקום ונדלו עד חת עמו
 כשלום * וקורין שלס כצרי כפרשת כשף וזו סיו סקריאס :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
 להם : ס יברכה יהוה וישמרך : ס יאר יהוה פניו
 אליך ויחנך : ס ישא יהוה פניו אליך וישם לך
 שלום : ס ושמו את שמי על בני ישראל ואני
 אברכם : ס ויהי ביום בלות משה להקים את המשכן
 וימשח אתו ויקדש אתו ואת כלכליו ואת המשבח ואת
 כלכליו וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל
 ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על
 הפקדים ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב
 ושני עשר בקר עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד
 ויקריבו אותם לפני המשכן : ויאמר יהוה אל משה
 לאמר : קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד
 ונתתה אותם אליהלום איש כפי עבדתו : ויקח משה
 את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אליהלום : את
 שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
 עבדתם : ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן
 לבני מררי כפי עבדתם כיד איתמר בן אהרן הכהן :
 ולבני קהת לא נתן כיעבדת הקדש עליהם בכחף
 ישאו : ויקריבו הנשיאים את חנכת המשבח
 אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המשבח : ויאמר
 יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו
 את קרבנם לחנכת המשבח : ויהי המקריב ביום
 הראשון

הראשון את־קרְבָנוּ נחֲשׂוֹן בְּעִמְיָנֵי־נֹדֵב לַמֶּטֶה יְהוּדָה :
 וְקָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
 סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה
 מֵלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
 בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאֵת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן נַחֲשׂוֹן בְּעִמְיָנֵי־נֹדֵב :
 וְאָמַר סָחוֹן סָלוּ קְרוֹשׁ * וְאֶשְׁרֵי * וְכַף לַלְוִי * וְקְרוֹשׁ תִּקְכַּל * וּמִסּוּרֵי־ן סָסַר
 תּוֹרַס לַמִּקְוָמוֹ וְאָמַר וְסַלְלו * וּמִזְמוֹר שִׁיר תְּכוּנָה סִכּוּס וְכִיּוֹת יַעֲקֹב *
 וּגְמוֹרוֹס סִפְסַלַס כִּמוֹ כֶּשֶׁף סִימָנוֹס :

יוס סני של כחוכס מקפלוס כמו חתמוול וגומרוס ססלל * וְאָמַר קְרוֹשׁ
 לַעֲלוֹף וּמִזְלוֹףִין ס"ה וְקְרוֹשׁ כּוֹ שְׁלֶסֶס נִכְרוֹ כִּפְרֶסֶס זֶה * כֶּסֶן קוֹרַף מִן וְכִיּוֹס
 סֶסֶס עַד מִלֶּאֶס קִטְרֶת וְלוֹ קוֹרַף מִן פֶּר אֶחָד עַד סוֹף סִקְרֶכֶן * סְלוֹשִׁי קוֹר
 וְקוֹרַף מִן כִּיּוֹס סֶסֶס עַד סוֹף סִקְרֶכֶן * וְכֵן עַל זֶס סֶסֶר כֶּשֶׁף סִימָנוֹס :

בְּיוֹם הַשְּׁנַיִ הַקָּרִיב נִתְנָאֵל בְּדִצְוֹעַר נִשְׂיָא יִשְׁשַׁכְר :
הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה :
כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה זֶה מֵלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאֵת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִים
חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבָן נִתְנָאֵל בְּדִצְוֹעַר : קְרוֹשׁ לְיוֹס סְלוֹשִׁי

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׂיָא לְבַנֵּי זְבוּלֹן אֵילֵיב בְּדַחְלוֹן :
קָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זֶה

זֶהב מֵלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
 אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאֵת :
 וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אֵילֵיב בְּדַחְלוֹן :
 קְרוֹשׁ לְיוֹס רְכוּזֵי

בְּיוֹם הַרְבִּיעִי נִשְׂיָא לְבַנֵּי רְאוּבֵן אֵילֵיב בְּדִשְׁרֵי־אוּר :
קָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זֶהב מֵלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאֵת וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה
כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אֵילֵיב בְּדִשְׁרֵי־אוּר :
 קְרוֹשׁ לְיוֹס חֲמוּשִׁי

בְּיוֹם הַחֲמִישִׁי נִשְׂיָא לְבַנֵּי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיב בְּדִצְוֹרֵי־שְׁרֵי :
קָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה : כֶּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זֶהב מֵלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בְּדִבְקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־
אֶחָד בְּדִשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאֵת :
וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִים חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן אֵילֵיב בְּדַחְלוֹן :
 קְרוֹשׁ לְיוֹס סְלוֹשִׁי

בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נִשְׂיָא לְבַנֵּי גַד אֵילֵיב בְּדִדְעוּאֵר :
קָרְבָנוּ קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים

מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
 אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אליסף בן־דעואל :

קריאת ליום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן־עמיהוד :
 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם |
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
 אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן־עמיהוד :

קריאת ליום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן־פרדה צור :
 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם |
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
 אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן־פרדה צור :
ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבירן בן־גדעני :
 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם

מלאים

מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
 אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בני־שנה חמשה זה קרבן אבירן בן־גדעני :

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן־עמישדי :
 קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם |
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־
 אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן־עמישדי :

**ביום עשתי־עשר יום נשיא לבני אשר פנעאל בן־
 עכרן :** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה : כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר איל אחד
 כבש־אחד בן־שנתו לעלה : שעיר־עזים אחד לחטאת :
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן פנעאל בן־עכרן :
**ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע
 בן־עינו :** קרבנו קערת־כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם | מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר אחד בן־בקר

איר

אֵיל אַחַד כַּבֵּשׂ-אַחַד בְּיַשְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעֵר-עֵינִים אַחַד
 לַחֲטָאת : וְלוֹבֵחַ הַשְּׁלָמִים בְּקֹר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֵתָדִים
 חֲמִשָּׁה כַּבָּשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה הַמִּשְׁחָה זֶה קֶרֶבֶן אַחִירֵע בְּיַעֲנִין :
 זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ מֵאֵת נְשֵׂאֵי
 יִשְׂרָאֵל קִעֲרַת כֶּסֶף שְׁתַּיִם עֲשֶׂרֶה מִזֹּרְקֵי-כֶסֶף
 שְׁנַיִם עֲשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתַּיִם עֲשֶׂרֶה : שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 הַקִּעֲרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף
 הַכֵּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : כַּפּוֹת
 זָהָב שְׁתַּיִם-עֲשֶׂרֶה מֵלֵאֵת קִטְרֹת עֲשֶׂרֶה עֲשֶׂרֶה הַכֶּף
 בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כִּלְזָהָב הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה : כֹּל-
 הַבְּקָר רַעֲלָה שְׁנַיִם עֲשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עֲשָׂר
 כַּבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֲשָׂר וּמִנְחָתָם וְשְׁעִירֵי עֵינִים
 שְׁנַיִם עֲשָׂר לַחֲטָאת : וְכֹל בְּקָר וְזֶבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּעַת פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֵתָדִים שְׁשִׁים כַּבָּשִׂים
 בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ :
 וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן מִוַּעַד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-
 הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַר הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר-עַל-אָרֶן הָעֵדֻת
 מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֵבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו : פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ
 אֵלָיו בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת-הַנֹּרֹת אֶל-מִזְבֵּחַ פְּנֵי הַמִּנְזָרָה
 יֵאִירוּ שִׁבְעַת הַנֹּרֹת : וַיַּעַשׂ בֶּן אַהֲרֹן אֶל-מִזְבֵּחַ פְּנֵי
 הַמִּנְזָרָה הָעֵלְיָה נֹרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה :
 וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרָחָה
 מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן
 עֲשָׂה אֶת-הַמִּנְרָה : וְנוֹמַר כָּל הַתְּפִלָּה כְּקֹדֶם שֶׁכָּתוּב כִּיּוֹם רִאשׁוֹן

ראש

ראש חדש טבת שחל בחול

מִתְּפִלָּוִים כַּשָּׂר הַיּוֹמִים וּמוֹזִכְרוֹן וְעֵלָה וּזְבַח כַּעֲבוּדָה וְעַל הַסָּסִים כַּחֲדָשָׁה
 וְנוֹמַרִים-הַחֵלֶל וְאָמַר הַחֹן קֹדֶשׁ הַתְּקַבֵּל וּמוֹלִיאִין כ' סְפָרִים כֹּף קוֹרֵן
 נ' נִכְרוּ כֹּף ר"ת וְלֹא וְאָמַר קֹדֶשׁ וְכַסְפֵּךְ שֶׁנִּי קוֹרֵא תְּרֻבְעוֹ כַּחֲנוּכַת הַשְּׂאִיִּים
 מִעֵינֵיךְ הַיּוֹם וְקֹדֶשׁ לְעוֹלָם וְאָמַרִים אֲשֶׁרֵי וְכֹף לְלוֹיִן וּמִתְּפִלָּוִים מִוֶּסֶף שֶׁל
 ר"ת וְאָמַרִים עַל הַסָּסִים וְאֶת-כ' קֹדֶשׁ הַתְּקַבֵּל וְהִרְכִּי כַּפְשֵׁי וּמוֹמַר שׁוֹר
 כַּחֲנוּכַת הַכּוֹת נִיחַ יַעֲקֹב וְקֹדֶשׁ יִסָּח שְׁלֵמָא וְקוֹה וְהַכֹּף דְּכִי אֱלִיהוֹ וְקֹדֶשׁ דְּרַכְבָּן
 וְכִרְכוּ וְעֵלְוִכוּ לְשַׁכָּת :

לשבת וחנוכה

מִתְּפִלָּוִין כִּמּוֹ כַּשְׁכָּה וְאָמַרִים עַל הַסָּסִים כַּחֲדָשָׁה וְנוֹמַרִין הַחֵלֶל וְקֹדֶשׁ
 הַתְּקַבֵּל וּמוֹלִיאִין שֶׁנִּי סְפָרִים וְקוֹרֵן כֹּף-שׁוֹן שְׁכַחָה נִכְרוּ כַּפְרָשָׁה שֶׁכָּבוֹעַ וְקֹדֶשׁ
 לְעוֹלָם וְהַמְּפֹטֵר קוֹרֵא כַּסְפֵּךְ שֶׁנִּי כֹּף הַשְּׂאִיִּים מִעֵינֵי הַיּוֹם וְקֹדֶשׁ לְעוֹלָם
 וְהַמְּפֹטֵר רַכֵּי וְשִׁמְתֵי וְנוֹמַרִין כִּמּוֹ כַּשָּׂר שְׁכָתוֹת וְאָמַרִים עַל הַסָּסִים
 כַּחֲדָשָׁה כַּמֶּסֶף וְאֶת חֵלּוֹ כַּה שְׁתֵּי שְׁכָתוֹת עוֹשִׂין כַּסְדֵּר הַזֶּה כֹּף-שׁוֹן
 מִפְּטוֹר רַכֵּי וְשִׁמְתֵי וְכַשְׁכָּה שְׁנֵיהֶם נִכְרוּת שְׁלֵמָה וַיַּעַשׂ קִירוֹס וְסִיף כַּחֲנוּכָה
 כַּקּוֹמָשִׁים כַּפְּטֻרָה פְּקוּדֵי :

ערב שבת ראש חדש וחנוכה

מִתְּפִלָּוִין תְּפִלָּה מִכָּתוּב וּמִדְּלוֹקִין כִּי כַּחֲנוּכָה וְאֶתֵר כִּי כִּי שֶׁל שַׁכָּת וּמִתְּפִלָּוִין
 עֲרֵבִית כִּמּוֹ כַּשְׁכָּה וּמוֹזִכְרוֹן וְעֵלָה וּזְבַח כַּעֲבוּדָה וְעַל הַסָּסִים כַּחֲדָשָׁה
 וְנוֹמַרִים כַּשָּׂר שְׁכָתוֹת :

שחרית שבת ראש חדש וחנוכה

מִסְדְּרוֹן הַזְּמִירוֹת כַּשָּׂר שְׁכָתוֹת וְאָמַר וְעֵלָה וּזְבַח כַּעֲבוּדָה וְעַל הַסָּסִים
 כַּחֲדָשָׁה וְנוֹמַרִין הַחֵלֶל וְקֹדֶשׁ הַתְּקַבֵּל וּמוֹלִיאִין שְׁלֹשָׁה סְפָרִים וְקוֹרֵן כֹּף
 שֶׁשֶׁ נִכְרוּ כַּפְרָשָׁה הַשְּׁכָבוֹעַ וְלֹא וְאָמַר קֹדֶשׁ וְהַשְּׂבִיעֵי קוֹרֵא כַּסְפֵּךְ שֶׁנִּי כַּפְרָשָׁה
 רֹאשׁ חֹדֶשׁ מִן כִּיּוֹם הַשְּׁכָכָה עַד סוֹפֵר וְאָמַר קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וְהַמְּפֹטֵר רַכֵּי
 וְשִׁמְתֵי וּמִכְרָךְ לְמַלְכֵךְ וְלִקְהֵל וְאָמַר אֲשֶׁרֵי וּמוֹזִכְרוֹן הַסְּפָרִים לְמִקְוָמֵן וְאָמַר
 קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וּמִתְּפִלָּוִין תְּפִלָּה מִוֶּסֶף שְׁכָתוֹ ר"ת וְאָמַר עַל הַסָּסִים כַּחֲדָשָׁה
 וְנוֹמַרִים כִּמּוֹ כַּשְׁכָּת :

לשבת זכור

שַׁכָּת שְׁלִפְנֵי פוֹרוֹס מִסְדְּרוֹן כָּל הַזְּמִירוֹת עַד ה' מִן כַּמוֹן * וְקוֹדֶשׁ שִׁאֲמַר
 מִזְבֵּחַ עֵנִי וְאָמַר מִן כַּמוֹן וְכו' וְזֶה נוֹסְחָתָם לְאָמַרֵי אֶתֵר הַתְּקַבֵּל דְּשַׁחֲרִית
 וְכֵן מִסְתַּכֵּן מִן לִיּוֹ רַכֵּי וְע"ף וּמוֹמַרִין קוֹדֶשׁ לוֹ כְּקוֹל רַכֵּי אֱלֹהֵי הַפְּיוּטִים :

אֲךָ זֶה הַיּוֹם קִיּוּתִי לְשִׁיר אֶת נִקְמַת צָר
 בּוֹ מִצְּאֵתִי רִאִיתִי יֵשַׁע מִן הַמִּצָּר

אנילה

אגילה אגילה
מחרב היונה

בכסף אז קנני
צאן לטבח שמני
אך שקר כל תקר
חי אל אויב פנה

רשע נחש ברית
פתח מקד הדיח
חס רשע כא ישע
על יד איש חרבונה

המן ובני הפית
הודי עלי כזית
זמרו דברו
עד שיבה עד זקנה

מהר שמהו גם גילו
זין שבר הזכירו
הכינו הרנינו
כל פקד ומדינה

חזקו באר לבטוח
קמים גבורי כח
נקומה נרומה
חוש תרוץ אלמנה

ממכון שבתו השנית

אר צור אלי מבצר
בשמחה וברננה
אגילה

איש זר צורר הרע
כי צדיק לא כרע
הבד רוח זרע
בשמחה וברננה
אך שקר

אז כבח ואר
לשמיר את ישראל
מלא השבית גאל
בשמחה וברננה
חס רשע

כלם על עץ נתרו
אך שרים נבחרו
חסרי אל לא יכרו
בשמחה וברננה
זמרו

עמי אחי רעי
עתה אל תוך מעי
שישו אל שעשועי
בשמחה וברננה
הכינו

כי יוסר היכל
מחר חרב תאכל
מלבנו כל יובר
בשמחה וברננה
נקומה

אזי האל רחמן

נתן ברת הרתיח
הוכישו הוכישו
ופרת שושנה

מוציא אסירים פודה
כר צר צורר צודה
יעתירו יקטירו
מרדרור עם לבנה

יקבוץ מפוזר
מבין עם אכור
זכר טוב וזכר
יסיר עול כבוד
שסוהו אויבים
תבור עצבים
היטב לו נור
היטב עבודה

זכר זרע המן
גם הם כשור שלמן
בשמחה וברננה
הוכישו

מקד עולם ועד
הכרת כי כא מועד
פתח אהל מועד
בשמחה וברננה
יעתירו

ועוד שני לו

בנבירה נאור
כי עובר אל זר
אר עם כשה אובר
ולבש(כ"א ולבש) שש משור
עוברים ושבים
את הוננו פור
והכרת עמלק ממור
לבן אלעזר לכו

ואמר כן סומרים

אודה שמך יהוה כי פדית אתי
אביעה תירוח מני קדם
קדמותי ואומר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו
ואומר קרא אקרא מהקל שמך יהוה
על הנסים שעשית בימי
מדרכי ואומר במקתלורת נעורי
וזקני מי כמכרה באלים יהוה

מי כמותי ואין כמותי
מי דומה לך ואין דומה לך
אדון חסדך בל יחדל
אמתך מבצר עז ומגדל
כי היית מעוז דוד ומעוז
לאביון בצר לו בימי
חרפי מקדמוני
כי דבר רוח יהוה ותיוס
אם גרשונני עוני

עוני • דודי לי ואני לו • גמלני מאז טובות גלויות
 ידועות ללבבות • גם אם יהיו הצרות קרובות • אשרי
 כל חוכי לו • דמי מתקוממי אזה • ודגלי ארים בדבר
 כל חוזה • הנה אלהינו זה • קוינו לו • היום אביעה
 חידות היו מני קדם עתידות • נפלא במ המבין
 צפוני סודות • יוצרי מבטן לעבר לו • ויהי בימי
 אחשוורוש • מלך הוקם על כבוש • נשא ורם על כל
 קצין וראש • ויהוה הניח לו • זמן בשנת שלש למלכותו •
 להראות לכל עבדיו תכונתו • ואבני נזר מתנוססות
 על אדמתו • ועפרות זהב לו • חלק לכל בני שושן
 נתן • והקדיש קרואיו כחתן • בחצר גנת ביתן • אוה
 למושב לו • טעם עשות רצון כל איש ויצרו • ואין אונם
 לאיש יין עברו • ולתת לכל שואל די מזוסרות • אשר
 יחסר לו • יחד אספו כל הנדרשים • גם ושתי המלכה
 עשתה משתה נשים ומשתה הנשים כאנשים • שבעת
 ימים יספרו לו • פטוב לב המלך ביין • אמר להביא
 לפניו את יפת העין • ותמאן בדברו לאמר אין • העזה
 פניה ותאמר לו • לקרובים אלו היו שבים עליכן • שאר
 ויעצהו ממוכן • הוא המן לפורענות מוכן • לבו יקבץ און
 לו • מועצותיו בדת נתונות • היו לעמי רפואות צפונות •
 כי לולי אגרות ראשונות • גם פליטה לא היתה לו •
 נועץ לקרא לכל המוניו • להביא כל יפת תאר לפניו •
 והנערה אשר תיטב בעיניו • מהור מהרנה לו • סנסן
 לאיר האיר זרחה • ישיש בגבור לרוץ ארה • טרם מכה
 ציץ רפואה פרח • כי הפלה יהוה חסיד לו • עמו נאמנה
 הדסה תמה • היא אסתר בת דודו ברה כחמה • ובמות

אביר

אכיה ואמה • לקחה מרדכי לו • פגעה חן ותלך והלום •
 ותלקח אסתר אל בית המלך גזרת יהלום • ומרדכי
 צוה לה לבי לשלום • כי הוא אדניך והשתחוי לו • צדק
 לבשה בממלכתה • לא הגירה אסתר עמה ומולדתה •
 והמלך אהבה וירב תפארתה • כי מיהוה היתה לו •
 קשב רב קשב צרור המור • מסריס המלך הקבועים
 לשמור • והנם חושבים על המלך לאמר • הבה נתחכמה
 לו • רחשה אסתר למלך באמרי שפר • בשם מרדכי
 ונכתב בספר • בקש ונמצא לפני צבי עופר • כי בול
 הרים ישאו לו • שניהם נתלו על העץ • פי שמע
 מרדכי לשונם בהועץ • נשקה למלך סס המות רועץ •
 אולי יפתה ונוכרה לו • תשועה זאת צפונה לדור
 אחרון • נכתבה על ספר הזכרון • להיות לו מן המלך
 תגמול ויתרון • כי פועל אדם ישלם לו •

אחר כל אלה הדברים • אחשוורוש את המן הרים •
 וינשאהו מעל כל השרים • ותועפות הרים לו •
 נמנע מרדכי מסגוד לרשע • נין עמלק אשר מבטן
 פשע • וזה חוסף על חטאתו פשע • לא יאבה יהוה
 סלח לו • יום ברעו לו כל עבדי המלך ומרדכי בתומ
 הולך • בקש להחרר ריב על עם דל והלך • עובר
 ומתעבר על ריב לו • יעץ תחבולות בשכים בצדו •
 ויבו בעיניו בגאון המדו • לשלוח יד במרדכי לבדו •
 בז לדבר יחבל לו • הרבה כסף וזהב לבלי חוק •
 ויאמר בלבו זה עת לשחוק • ויבא עצות מרחוק •
 לרשת משכנות לא לו • ויפל פור וידו בגורל הדה •
 וירא כי באדר מת אבי התעודה • ולא זכר כי היא

עת

עת הלידה חבלי יולדה יבאו לו : דוב אורב יעצוהו
 רעיוניו וישאל שאלה מאדוניו וגם הוא שני אריות
 שניו ומתלעות רביא לו : הן עם אחור נזורו
 ורתיהם שונות ורתך בל ינצורו : רוח יורעו וסופתה
 יקצורו קמה אין לו : הכינותי כסף לגנזיה יעל לאחד
 זה הגוי הנגעל כל הברבים אשר לא כרעו לבעל
 וכך הפה אשר לא נשק לו : להביא אל גנזי המלך
 אוסף עשרת אלפים בכרי כסף ונפש אכה לכה
 בית יוסף פעם אחת ולא אשנה לו : ויאמר לו המלך
 יהי דך קנינה וזאת טבעתי על יד מינה והעם
 לעשות בו כטוב בעיניך ויבא עד קצו ואין עוזר
 לו : יצא וסופרי המלך נקראו ויכתבו ככל אשר
 הורהו ובכל עם ועם רצים יצאו שרי הרכב אשר
 לו : היה דברו נחוץ לאמר כרם חמד ביום אחד
 לזמור בשרשה עשר באדר החל וגמור לא אוסיף
 עוד עבור לו : קרע מרדכי בגדיו לפני אל ויצעק
 מר עד גורת אריאל הבנים אין לישראל אם יורש
 אין לו : טרף טרף שאר המוני מי נתן למשסה
 יעקב למוני וישראל לבוזים הלא יהוה זו הטאנו לו :
 נערות אסתר הגידוה דבר שמענו צעקה ביענים
 במדבר ומרדכי בלבוש שק עבר לא ידענו מה
 היה לו : בגדים שלחה להלבישו ולא קבל ממירות
 נפשו ותשלח להתך לחקרו ולדרשו לדעה מה
 יעשה לו : רוחו הוציא להתך וחנה ופרשת הכסף
 לפניו שוה והפת שגן שלח ועל אסתר צוה לבא
 אל המלך להתחנן לו : בתשובתה אמרה להשיבו

רע

דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא לבר מאשר
 יושיט לו המלך את שרביט זהבו בקרב איש
 להשתחות לו : יקר כשמעו דברי הדסה צעק אהה
 כי אין מנוסה זעף יהוה אשא כי חטאתי לו : שלח
 לה לאמר אל תדמי להמלט בית המלך מכל לאמי
 כי את האבדי ואולי עמי אחרי נמכר גאולה תהיה
 לו : ממקום אחר ישלח שלומיו עושה שלום במרומו
 כי לא כלו רחמיו על בן אחיר לו : ותענהו לך
 פנום כל חוכי פדיום וצומו עלי שלשת ימים לילה
 ויום ורחמים בקשו מאל נורא ואיום ואל תתנו דמי
 לו : אל נדרש בכל לב ידרשנו כי נכמרו רחמיו
 לעם יקראנו ויאמר עוד זכור אזכרנו על בן המו
 מעי לו : לבשה חן ביום השלישי ותלך ותיקר עד
 מאד בעיני המלך ויבז בכל אשר הוא מולך ועל
 כל אשר יש לו : היפה בנשים נטע נעמן מה שאדתך
 כי הכל מוזמן ותאמר יבא המלך והמן אל המשטה
 אשר עשיתי לו למחר קראתם לסוד נכמם ויצא
 המן ביום ההוא שמח ונגעם והוא במלכים יתקדם
 ורוזנים משחק לו : ויבא אהביו וורש אשתו ויספר
 להם כבודו וממשלתו וגורה עומדת לעמתו הוי
 המרבה ראו לו : יעצוהו עשות עץ גבוה חמשים
 לתלות עריו קדש קדשים ודהכינו כחפצו מכל
 חרשים חרש חכם יבקש לו :

אלהים

עדר צאנו בקר ותדר שנת המלך עד יהי
 חוקר בספר הזכרונות והיה בקר ויודע
 יהוה את אשר לו : במצאו דבר מרדכי מפורש מה

נעשה

נעשה יקר וגדולה דרשו ואמרו כי לא פורש מה יעשה
 לו: גלה און המן בדברו: מה לעשות באיש אשר
 המלך הפץ ביקרו: וען וינקש במאמרו: פי כסיל מחתה
 לו: דבר לעדותו בערני מלכים: וללכת לפניו אחד
 מהנסיכים: ולכו במחשביו הולך חשכים: ואין נוגה
 לו: השיבו המלך בן דברת: עשה למרדכי היהודי
 ככל אשר אמרת: בן משפטיך אתה זרצת: במשפט
 הזה יעשה לו: וישב מרדכי אל משמרתו: והמן נדחף
 אל ביתו: ויועדו אהביו וורש אשתו: לבא לנוד לו:
 ורע ישורון זכרו נבוניו: אם יש מרדכי אחד מבניו:
 אשר החלות לנפל לפניו: לא תוכל לו: חכמו עודם
 מדברים עמו: וסריסי המלך הבהילוהו להקימו: ולא
 ראה כי יבא יומו: אדני ישחק לו: טרם כלות משתה
 היין אמר המלך אל יפת העין שאלי כי הכר לנגדך
 באין: ותבך ותתחנן לו: ינתן לי נפשי בשאלתי: ועמי
 אדני המלך בבקשתי: כי נמכרנו לצורר ולא מבריתי:
 תאות לבו נתת לו: כי מה הפצי אחר זה הצער: וכלי
 הקרב שות שתו השער: הישאג אריה ביער: וטרף
 אין לו: לה אמר מי הוא זה מפל אנשי: ואי זה הוא
 מפל מגרשי: או מי מנושי: אשר מכרתי אתכם לו:
 מהרה לענותו המן זה הרע: אשר פרעות בגוי צדיק
 פרע: אוי ררשע רע: כי גמול ידיו יעשה לו: נמלא
 חמה וקם אל גנו: ובשובו ראהו נופל על פנו: יגלו
 שמים עונו: וארץ מתקוממה לו: סרים אחד גלה
 חטאתו: הן עץ עשה למרדכי בביתו: ויצו המלך
 לתלותו: עד העץ אשר הכין לו: עמדה אסתר לבקש
 ער

על עמה: להשיב ספרי האף והחמה: פי נחם יהוה
 על מכה עצומה: ושב ורפא לו: פתשגן הכתב להיות
 היהודים: להרוג בשונאיהם עתידים: כי נפל פחד
 מרדכי על המורדים: ושלום היה לו: צנה מרדכי על
 עם לא אלמן: מושיע ורב ונגיד ונאמן: והפקד על בית
 המן: ועל כל אשר יש לו: קדשתי לצוררי מופת: ואכין
 לבניו מטבת: בעון אביהם המרצח: ואדה שמות
 הילודים לו: רצצתי פרשנדהא דלפון אספתא: פורתא
 אדליא ארידתא פרמשתא: אריסי ארדי ויזתא: גם
 קבורה לא היתה לו: שוללתי שוללי ואריע ריע: כי
 עדה משאול אביון גוע: וימלט עני משוע: ויתום ואין
 עוזר לו: תכתב זאת לדור אחרון: ולבני בנים תהיה
 לזכרון: וכר המזכיר אותה ירון: אשרי העם שככה לו:
 אכלו רעים שתו ושכרו: וימי הפורים בשמחה
 שמרו: ועם שמחתכם האביונים זכרו: ושלחו
 מנות לאין נכון לו: נפי אל מאז נשאוני: ובנככי הים
 העבירוני: ולכן כליותי יפרוני: דום ליהוה והתחולל לו:
 יום צאת פרעה אחרי: לטרוף באריה עדרי: נצבו
 כחומה מימי משברי: ויתגעשו כי חרה לו: יצא צר
 אחרי עם קדושו: וישלח צור עגנו להפרישו: להיות
 צל ער ראשו: להציל לו: העבירו ביבשה וצרו
 החריד: בינו ובין רודפיו הפריד: ולתחתיות מצולה
 הוריד: חוקקי בסרע משכן לו: ובשוב הים
 לאיתנו: נטבע פרעה וכל המונו: כי הים הכביר
 מרכבות גאונו: וירא כי לא יכול לו: דהרות אמירים
 באדירים נפלו: וכעופרת במים רבים צללו: ודורשי
 יהוה

יהוה שמו יהלרו • בנבל עשור זמרו לו : הראנו ירו
הנפלאה • על שפת הים נוראה • אשירה ליהוה פי
גאה גאה • בזמירות נריע לו : דגלים עברו ביבשה •
ולפניהם אל נערץ בקדושה • אז שוררו שירה חדשה •
מי כמכה באלים יהוה :

ופה ליוורכו מוסטין

ואני ידעתי גאלי חי • פדות אתי על יד מרדכי •
איש גמלא חכמה ודעת • אתה הראת דרעת •

ואמר מולד עני כמו שכתוב בשבת והנוהגים לאמרו אחר ההקבל
אומרים קיום והא שלמא • ופה ליוורכו אין אומרים שום קיום אלא מיר
מתחילין אהה הראת :

דיני פורים

א אין תשלומין אם שחא לקרוא המגילה בלילה או ביום • ברכי : ב טעם
שמכיס המן בפירסוס גדול משום שראו רז' ל כי בעו"ה ארץ הגלות
וחייבו שחא יקום וכו' ויגזור כגז' המן לכן הזהירו ע"ז כדי שיטעמו או"ה
וישאלו מה זה וישיבו ענין המן • מה"כר : ג טעם שחא לקרוא המגילה
שהוא כלשהו בעמלק תחלה ועו"ה שחא המביאם לא"י וכדי לחלוק כבוד לא"י
תלו הדבר בו ברכי : ד הסימנים מגילה כבי"ה כבאותו בלבוש או לא יחבי
דע זייתו מתחלה וע"ס לא ילאו ברכי : ה גס אם האש יודעת לא תקרא
ענמה אלא תשמע מהאיש מה"כר : ו גס האיש הקורא לאשה הוא עלמי יכרך
עמ"מ מה"כר : ז ז"ל ארורה ורש ונשתי ברכי : ח האבל ליל פורים ילא
לבי"ה כמסוס פ"ג ואם ביום יס בלבוש כבי"ה כמסוס הנביות יקרא בנביות כי
מה"כר : ט אפי' יחיד יכרך לאחר קריאת המגילה ודלא כהרב ברכי • כמו"ש
יכרך בורה מאו"ה קודם קריאת המגילה דאין ליהנות מן הכר בלא ברכה :
יא אלו מגילה לז יאמר הול במקום מגילה ברכי : יב גס עני המתכנס
מן הדקה חייב במתכות לאביזים ברכי • ומח"כר : יג יותר טוב להרבות
במתכות מלהרבות בסעודה ומשום מנות ברכי : יד כסנתן מעות לריד ליתן
שיעור לקנות ג' ביצים מפת ואם נותן אוכל ג"כ יהיה שיעור ג' ביצים מפת
ולפי"ז לא די אם מחלק לעניים מנה לכל אחד פרוטה מח"כר (א"א יעו"ש
במח"כר מסע ורע אמת שהריד בענין זה וכבר דיש להתייבש בדבר ולדעתו
פשוט היו דאם כל מתנותיו היו פרוטה פרוטה ודאי דלא ילא דקרא כתיב מתן
זה לא יקרא מתן אלא במה שנותן ב' מתנות כדינו וא"כ נותן פרוטה ופרוטה
ודאי דמזטרף לחשבון גדול וזה פשוט) טו אם עשה סעודת פורים בלא לחם ילא
כר"י : טז אם היה אוכל ליל פורים ומשכה סעודתו ביום ואכל קצת ביום

יכא

יכא ברכי : יז אם נשבע שלא לקרות מגילה ולא לעשות סעודת פורים אין
סבועה חלה עליו כי כבר נאמר מה שסופרים עתידים לחפש דבר בתורה ומאי
ניהי מגילה שכלי הלכת והיה הפך דברי מרן בי"ד סי' רל"ט מח"כר (א"א כ"ל
לתרץ דכריסם בלופן אחר דהיינו מ"ס מרן בי"ד דהסבועה חלה היינו נשבע
שלא לקרות מגילה דוקא אבל כבר מקיים מצות דרבנן דכתיבי ביום ולא היתה
כינתו לעבוד על כל זוויו דרבנן וע"ז סבועתו שבעה אבל אם כיון לבטל
ולעבור כל זוויו דרבנן שלא לקרות ולא לעשות סעודה ומתנות וכו' אין סבועה
חלה וזהו שסיים מרן עס בסו"ד אבל אם נשבע וכו' אפי' היא דרבנן לא חלה
עליו סבועה ולפי"ז יתורץ קושית הס"ך ממ"ס סי' רל"ח כשבע לאכול פחות
מכמות נכלה חייב בסבועה וכדחק ליישב יעו"ש כי לפי מ"ס נחא"כ כי זה נשבע
לאכול דוקא פחות מכמות כיון דכריו שמקבל עליו איסור הנכלה כי אם רצה
לעבור על פחות מכמות וע"כ חלה סבועה אבל לעולם כשמכוין לבטל דבר ה'
משקרו לא חלה סבועה כלל זהו מ"ס לע"ד דו"ק) : יח כמה פי' נאמרו בלא
ידע בין ארור המן לכרוך מרדכי והרמ"ע כתב דעיקר הכונה הוא כיון שהס
מלות קרובות במבטא על הרוב מתחלפים וע"כ בבירוס כל דבר סגוי מח"כר :
השפט הוא חושבנא דדין כחושבנא דדין כידוע : יט ה"ל אחר על הכסוס גס
בסעודת פורים אין מחזיקין אותו ברכי : כ משלוח מנות שיהיו יקרות הערך
וערכות ברכי : כא אמר לאשה קחי זה המטבע למעות פורים והתקדשי בו
אפשר דאינה מקודשת כיון דכל הפותח ידו ליטול חייב ליתן לו ופתה בסס
מתורת דקה וכן י"ש לפשוט ממ"ס ביבשה שהיא דאמר הכו' ת' זוויו לפ' ולגיסב
ברתי אר"פ ת' זוויו שקיל וברתיה אי בעי נסיב אי בעי לא נסיב וכן כסוקו כל
הפוסקים וא"א פשוט דאינה מקודשת ואע"כ חייב גס מספק כן הוא במ"ך
(א"א כ"ז אם אמר קודם למעות פורים אבל אם אמר סתם וא"כ אמר התקדשי
בסס והס מעות פורים ודאי מקודשת) : כב אם היה בונה ביתו קודם פורים
פל ידיו גוי ואווסא מילתא יכטל בפורים ברכי : כג כל העושה מלאכה ביום
פורים מלכד שאינו רואה סימן ברכה משמתיקן ליה ברכי : כד יוס פורים
אסור בהסוד ותפנית ובכי והנסיס אסורות לבכות ולקונן על מת שיש כמה
ימים שמת ועכ"פ היו למחות וכו' דמוטב וכו' ברכי : כה אין מתאבלין
בפורים כדעת מרן בי"ד סי' ת"א דהלכה כדברי המיקל באבל וכן עשינו מעשה •
ברכי : כו מותר לישא אשה בפורים ודלא כהפ"ח • כז אם נכנס לב"ה ככ
ומלא לבזר סתחיל קריאת המגילה דהיינו אחר שבידך עליה החזן ואין סהות
לקרוא קריאת שמע וברכותיה דקרוב לעבור ג"ש ביום יקרא ק"ש דאורייתא •
וכ"ל מה"כ : כח ויהרו שלא ללבוש כרזופים בפורים וגס מלבוש כלאים •
הרב הכו' עס : כט מ"ס הבא"ט סימן תרכ"ו דט"ו מתיר פרקמטיא בפורים
העלה הרב הנזכר בעס כנ"ה וקמח סלת דאין להתיר לכתחלה : ל אין
לחוש לבדך ברכת הרב את ריבנו קודם שגולגל המגילה כי מה בכך אם יחוס
שהס כתובים עס הרב הנזכר עס : לא מהנות לאכזינים לא סגוי במתן
ע"מ להחזיר ואין ראיה מכדיין סגן • הרב הנזכר עס : לב אין להתיר
להסתפר בפורים ע"י ישראל אלא אם דוקא בע"ס וע"י גוי • זכ"ל מה"ק אות ה' :

ליל

ליל פורים

לילר ו"ד באדר שסוף פורים ככסוס ככית סכסכ וזומרוס

למנצח על אילת השחר מזמור דוד : אלי אלי למה עזבתני
 רחוק מישועתי הכרי שאנתי : אלהי אקרא יומם ולא
 תענה וליקה ולא רוממה לי : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל
 כך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו : אליך זקנו ונמלטו כך
 בטחו ולא בישו : ואנכי תולעת ולא איש הרפת אדם ובויו עם :
 כל ראי ילעינו לי ופטירו בשפה יניעו ראש : גל אל יהוה
 ופלטו יצילו כי חפץ בו : כי אתה גחן מבטן מבטחי על
 שרי אמי : עליך השלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל
 תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר : סכבוני פרים רבים
 אביהי בשן כתרוני : פצו עלי פיהם אריה טורף ושאני בפמים
 נשפכתי והתפדרו כל עצמותי היה לבי בדונג נמס בחוף מעי :
 ובש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתני :
 כי סכבוני פלכים עדת מרעים תקיפוני בארי ידי ורגלי : אספר
 כל עצמותי המה וכיטו יראו כי : יתלקו בנדי רחם ועל
 לבושי פילו גורד : ואתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה :
 הציקה מחרב נפשי מיד כלב יחירתי : הושיעני מפי אריה
 ומקרני רמים עניתני אספרה שמך להאי בתוך קהל אהלה יראי
 יהוה תלוחו כל זרע יעקב בכדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל :
 כי לא כזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשוועו
 אליו שמע : מאתך תהרתי בקהל רב גדרי אשלים נגד יראיו :
 יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה דורשוו יחי לבבכם לעד :
 יזכרו וישוכו יהוה אפסי ארץ וישתנוו לפגוד כך משפחות
 גוים : כי ליהוה המלוכה ומושל בגים : אכרו וישתחוו כר
 השני ארץ לפניו וכרעו כל יוררי עפר ונפשו לא חיה זרע ועבדנו
 יספר לאדני רדור : ובאו ונידו צדקתו לעם נזרד כי עשה :

ואומר

ואומר סקון זס סימן יוסף שלום

פורים פורים פורים לנו . ברוך אשר בחר בנו .

יתרום שם אלהינו . הנוקם את נקמתנו מעמלק

ראש צרינו . כי ברפידים נלחם בנו : פורים

ואף גם זאת בהיותנו גולים בארץ איבינו . לא

עזבנו אלהינו . להפר בריתו אתנו : פורים סתר היתה

לראש אל מלך גדול וקדוש . בימי המלך אחשורוש

יהוה הוא משגב לנו : פורים פתשגן הנשתון . להכרית

את עם לא אלמן . בעצת הצורר חמן . אזי חיים

בלעוננו : פורים שלוח רצים דחופים . אל שבע מאה

ועשרים . להשמיד כל היהודים . לולי יהוה שהיה

לנו : פורים לבש נקם ולי הסה . על יד ימיני והדסה .

זמר חדש אליו אשא . עד הנה יהוה עזרנו : פורים

ויציאנו לרוחה . מיגון ואנחה . ליהודים היתה שמחה .

ואור יקר זרח לנו : פורים מלאו גביעכם יין . ושלחו

מנות לאין ונראה עין בעין . בשוב יהוה אתנו : פורים

כלול שני וש כוסנים לומר פיוט זס

יקרבנו יהוה לעבודת בית המקדש . למען זכות

אבותינו אב רחמן . קרב זמן . קרב זמן .

אר נאמן : אין כמוך יהוה . מהר בנה בית המקדש .

ונעשה את עולותינו : אב רחמן והצילנו יהוה . מזדים

עושי רשעה . על יד דוד משיחנו : אב רחמן שמתנו

יהוה . עם משיח דוד בן ישי וקבץ גליותינו : אב רחמן

עת לעשות ליהוה . בעמלק נקמה . כאשר עשה

לאבותינו : אב רחמן . קרב זמן . קרב זמן . אר

נאמן

ואומר

זון קדוש לעילא וסוף רחום וכרכו ומתפללין ערכות ואומר על
 חסד^ה זודאס ואומר ש"כ קדוש לעילא וקודם קריאת המגילה ואמר
קוראי מגילה הם ירננו אל אל בי מקום תהלה
 היתה לישראל : אחרי בלותי ואני בעיר
 בבל נמשדה עדתי כאני בלי חובל בא זמן פדותי :
 על ידי זרבבל נבהלה קהילה מעויל ומתגאל ותחי
 סגורה עם שתיל שאלתיאל : קוראי בא דבר אנני
 החזיק בפור ירו באדר להרני נהפך להשמירו
 אתנה הגיגי בו והזכרה אידו ואמת נקלה זאת
 לאר וכן יואל לעשות וכנה עוזבי ושוכחי אל קוראי
 רועים בעשן נמשרו בתוך כבשן בן אגג בכושן
 קם ושב כבן בשן מהדכי בשושן מרדור ערי
 שושן בן שנת גאלה אל יצו לדר שואל עד רבית
 תפלה יערו להראל : קוראי מעשים ונסים שית
 בך לעד נאמן גם בהכה שים צוף דבש דבר המן
 כך שתה עמיסים אחרי אכור משמן אל זכור תהלה
 גם שנה במיכאל תחזור חלילה קץ פדות וביא
 גואל : קוראי

וקורין המגילה וקוים כל אדם לקרותה כלילה ולשנותה כיום ואם אין
 לו מגילה כשרה חייב לשמוע אותה מפי החון מראשה ועד סופה או ממני
 שהוא כשר להוציא אחרים ידי חובתן ומכטלין תלמוד קודם כדי לשמוע
 מקרא מגילה קל ואומר לשאר מצות ואין לך דבר שנדחה מקרא מגילה
 מפניו חוץ ממה מצות וקודם קריאתה יכרך

ברוך כינס אתה חסד יהודה ת"ת אלהינו נכורס מלך
 העולם כינס אשר יסוד קדישנו ת"ת במצותיו נלם
 סוד וצוננו על על יודי יסוד מקרא מגילה : מלכות
ברוך כינס אתה חסד יהודה ת"ת אלהינו נכורס מלך
 העולם : כינס שעשה אל"ף למ"ד נסים אל"ף למ"ד
 ראבותינו

לאבותינו נלם סוד בימים ההם ואכא בזמן הזה : סמ"ה הו
 במלכות סקרא זמן :

יכוין ככרכת שהסוינו זו לפטור סעודת פורים ומשלוח מנות : כיום אין
 אומרים שהסוינו ופושטס כאגרת וקוראס :

ברוך כינס אתה חסד יהודה ת"ת אלהינו נכורס מלך
 העולם כינס שהחינו יסוד וקיימנו סוד נלם והגיענו
 לזמן הזה : מלכות

ואחר קריאתה גולל את המגילה כולה ומכרך

ברוך כינס אתה חסד יהודה ת"ת אלהינו : נכורס מלך
 העולם כינס הרב את ריבנו נכורס אכא ס והרין
 את דיננו נכורות חיומא ן והנלקס את נקמתנו נכורות ז"א ן
 והמשלם גמור לכל אויבי נפישנו נכורות לאת ף והנפרע
 לנו מצרינו נכורות חל ך ברוך אתה יהודה הנפרע
 לעמו ישראל מפר צריהם האל המושיע :

ואם"כ ואמר ג"ס ארור המן (יכוין שהלכות ס"מ) ברוך מרדכי
 (יכוין שהלכות יסוד אכא מירא דכיא) ארורה זרש (יכוין שהלכות
 לילית) ברוכה אסתר (יכוין שהלכות יסוד דהכונס) ארורים כל
 הרשעים (יכוין שהלכות כל הקליכות כסס) ברוכים כל ישראל
 וגם חרבונה (מספרו פתח וסוף אליהו) זכור לטוב : מספרו סנדלפיון)

עבודה שבלב א אומרים ובא לציון כלול פורים מפני שבפורים
 סיתה נאולתכו ולכך תקנו לומר ובא לציון כדי להזכור
 גאולה לכינו : ב פסוקי איש יסודו וגו' אומרים אותם כקול רם כדי
 להרכות כשמחה ועוד כדי לעורר הלב ולהסקיץ איוס מהס אס נרס ואומרים
 אלו הפסוקים מפני שהם כחוכים נבי מרדכי ומשום ככודו כיוון שענין סמס
 סזס סכל על יוד :

ואם חל פורים כמולאי שכת אומרים הסכלם ואחר כך המגילה ואחר כך
 שיכס ואתס קדוש כמו שכתוב כמולאי שכת ואומר חסון קדוש התקכל
 ואחר כך אומרים :

שיר

המעלות קדור לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל
 לולי יהוה שהיה לנו בקום ערינו אדם: או תיים בלעונו
 בחרות אפס בנו: או המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: או
 עבר ער נפשנו המים הוירונוים: ברוד יהוה שלא נתנו טרף
 לשניהם: נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר
 ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ:
 ואומר שיר המעלות וקדוש וקא שלמא רכא וכרכו ועלינו לשכת:

כשחית מסרין התפלה כשאר הימים ומתפללין שמונה עשרה כמו כלילם
 וקומר קדיש לעולא ומוזיאין ס"ת וקורין כו נ' נכרו כפרשת כשלם וזו
 היא הקריאה:

עבודה שלב א כי יד על כס וס כ"ס כקריאת ס"ת ולמה אין
 מוסיפין פסוק מלמעלה או מלמטה מפני שאמר
 הקב"ה עמלק גרם לי להיות שמוחל וכסאי חסר כך הפרשיות חסרות:

ויבא עמלק וילחם עם ישראל בריפדים: ויאמר משה
 אלהי הושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק
 מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי:
 ועש הושע כאשר אמרו משה להלחם בעמלק
 ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: (והיה כאשר
 ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר
 עמלק: וידי משה כבדים ויקחו אבן וישיתו תחתיו
 וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה
 אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש: ויחלש הושע
 את עמלק ואת עמו לפי חרב:) פ

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים
 באזני הושע במחה אמה את יד עמלק מתחת
 השמים: ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי:
 ויאמר כי יד עליכם יה מלחמה ליהוה בעמלק מרר
 דר:

וראו

וראו לזכור לומר שני פסוקים אלו כקול רס ר"ת וס"ת הו"ה
 ימלוד ה' לעולם אלהיך ליון לדור ודור הללויה:
 ועלו מושעים בהר ליון לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו ר"ת וס"ת אדנ"י

לאתה תקום תרחס ליון כי עת לחנה בו בא מועד:
 נספה וגם כלתה כפשי לחרות ה' לבי וכשרי ירכנו אל אל חי:

ושוכ יאמר שלוביך

יתן לך כלכך וכל עתך ימלא:

דומה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ומתעוד:

וייראו יושבי קלות מולאי בקר וערב תרין:

הזיאס ממסגר כפשי לסודות את שמך כי יכתירו לדיקים כי תגמל עלי:

ואומר החון קדיש לעילא: ואחר כך אומרים אשרי וקורין המגילה ומבך
 לפליה בלי שהחיינו: ואחר המגילה אומרים הרב את ריבנו כמו בערבית:
 ואומרים ובה לליון: ואומר החון קדיש תתקבל: ואומרים יחללו:
 ומחורין ס"ת למקומו: ואומרים למלכ על אילת השחר כמו שכתוב בליל
 פורים: ובית ועקב: ומסוימין התפלה כשאר הימים:

וגותנים מועות פורים לבר מי שפושט ידו ריטול

כמנחה מתפללין כשאר הימים אלא שמוסיפין על הנסים בהודאס: ובמקום
 למלכ כנגינות אומרים מומור למלכ על אילת השחר וגו':

יוס ע"ו באדר במקומות שאינם מוקפים חומה אין אומרים על הנסים
 ואין קורין המגילה ואין מוזיאין ס"ת אס לא שהיו יוס שני קורין בפרשת
 השבוע ואין כופלים על פניס ואין אומרים תחנה ואחר הושיענו יאמר
 מומור סימן ס' למלכ על שושן וגו': זה הוא הסדר של מקום שאינו מוקף
 חומה: אבל במקומות שסס מוקפים חומה יאמרו וישע בן נון ע"ה קורין
 המגילה בכרכותים: ואומרים על הנסים ימוזיאין ס"ת וקורין בפרשת
 ויבא עמלק: וזני ימים אלו אסורים בהספר ובקטניות ובמקום שסגו
 שלא לעשות מלאכה אין עושים והעושה אינו רואם סימן ברכה מאותם
 מלאכה לעולם:

מומור לפסח

הודו ליי כי טוב לעולם חסדו: יאמר
 גאולי יהוה אשר גארם מיד צר:
 ומארצות קבצם ממזרה וממערב מצפון

ומים

Achodesse 61 סד

ומים : תעו במדבר בשימון דרך עיר
 מושב לא מצאו : רעבים גם צמאים נפשם
 בהם התעטף : ויצעקו אל יי בצר להם
 ממצוקותיהם יצילים : וידריכם בדרך ישרה
 ללכת אל עיר מושב : יורו ליי חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם : כי השביע נפש
 שקקה ונפש רעה מלא טוב : יושבי
 השך וצלמות אסירי עני וברזל : כי המרו
 אמרי אל ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמר
 לבם כשלו ואין עזר : ויצעקו אל יי בצר
 להם ממצוקותיהם ושיעים : יוציאם מחשך
 וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יורו ליי
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כי שבר
 דלתות נחשת ובריהי ברזל גדע : אוילים
 מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו : כל אכל
 תתעב נפשם ויגיעו עד שער מות : ויזעקו
 אל יי בצר להם ממצוקותיהם ושיעים :
 ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם :
 יורו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
 ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה :

יורדי

יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
 רבים : המה ראו מעשי יי ונפלאותיו
 במצולה : ויאמר ויעמד רוח סערה
 ותרוזם גליו : יעלו שמים ירדו תהומות
 נפשם ברעה תתמונג : יחגו וינועו כשכור
 וכר חכמתם תתבלע : ויצעקו אל יהוה
 בצר להם וממצוקותיהם יוציאם : יקם
 סערה לדממה ויחשו גליהם : וישמחו כי
 ישתקו וינחם אל מחוז חפצם : יורו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממורו
 בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם
 נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון : ארץ
 פרי למלחה מרעת יושבי בה : ישם מדבר
 לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים : ויושב
 שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו
 שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה :
 ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעט :
 וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון : שפך בוז
 על גדיבים ויתעם בתהו לא דרך : וישגב
 אביון מעוני וישם בצאן משפחות : יראו

ישרים

ישראלים וישמחו וכל עולה קפצרה פיה :
מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יי :

מזמור של שבועות

למנצח לדוד מזמור שיר : יקום אלהים
יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו :
כהנדרף עשן תנדרף כהמס דונג מפני אש
יאבדו רשעים מפני אלהים : וצדיקים
ישמחו יעלצו לפני אלהים וישישו בשמחה :
שירו לאלהים זמרו שמו סלו ורכבו
בערבות ביה שמו ועלזו לפניו : ואבי
יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו :
אלהים מושב יחידים ביתה מוציא אסירים
בכושרות אך סוררים שכנו צחיהה : אלהים
בצאתך לפני עמך בצערך בשיכון סלה :
ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל : גשם
נדבות תניף אלהים נחלתך ונראה אתה
כוננתה : חיתך ישבו בה תבין בטובתך
רעני אלהים : אדני יתן אמר המבשרות
צבא רב : מלכי צבאות ידון וידון ונות
בית תחלק שלל : אם תשככון בין שפתים

כנפי

כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרה
חרוץ : בפרש שדי מלכים בה תשרג
בצלמון : הר אלהים הר בשן הר גבננים
הר בשן למה תרצדון הרים גבננים ההר
חמד אלהים לשבתו אף יי ישבון לנצח :
רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני כס
סיני בקדש : עלית למרום שבית שבי
לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכון
יה אלהים : ברוך אדני יום יום יעמס לנו
הארל ישועתנו סרה : האל לנו אר
למוישעות וליהוה אדני למות תוצאות :
אך אלהים ימחץ ראש איביו קדקד שער
מתהדך באשמיו : אמר אדני מבשן אשיב
אשיב ממצלות ים : למען תמחץ רגלך
בדם לשון כלביך מאויבים מנהו : ראו
הליכותיך אלהים הליכות אלי מרכי
בקדש : קדמו שרים אחר נוגנים בתוך
עלמות תופפות : במקהלות ברכו אלהים
אדני ממקור ישראל : ישם בנימין צעיר
רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבדון שרי

נפתלתו

נִפְתַּלְיִי : צוּה אֱלֹהֶיךָ עֲזֹב עֲוֹנֹת אֱלֹהִים זו
 פְּעַלְתָּ לָנוּ : מֵהִיבֶלְךָ עַל יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִירוּ
 מַלְכִים שִׁי : גָּעַר חַיִּת קָנָה עֲדַת אֲבִירִים
 בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרֹצֵי כֶסֶף בְּזֹר עַמִּים
 קִרְבוֹת יִחַפְצוּ : יֵאָתִיו חֲשָׁמַנִּים מִנֵּי מִצְרַיִם
 כּוֹשֵׁת תְּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים : מִמְּלֹכוֹת הָאָרֶץ
 שִׁירוּ לֵאלֹהִים זָמְרוּ אֲדָנֵי סֵלָה : לָרֶכֶב
 בְּשָׁמֵי שָׁמַי קָדָם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז :
 תִּנְנוּ עֵז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גִּאֲוֹתוֹ וְעֵזוֹ
 בְּשַׁחֲקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֶׁיךָ אֵל
 יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם
 בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

מומור לסוכות

לְמִנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרַח : כְּאֵיל תִּעְרַג
 עַד אֲפִיקֵי מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִּעְרַג
 אֵלֶיךָ אֱלֹהִים : צִמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאמֹר
 חֵי מִתִּי אֲבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים : הֵיטֵה
 לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלֵה בְּאֶמּוֹר אֵלֵי
 כָּל הַיּוֹם אִירָה אֱלֹהֶיךָ : אֵלֶּה אֲזַכְּרֶהָ
 וְאֶשְׁכַּח עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבוֹר בְּסֶף אֲדָרָם
 עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹרַת הַמּוֹן

חונג

חֲוֹנֵג : מָה תִּשְׁתַּוַּחֲחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי
 הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פָּנִיו : אֱלֹהֵי עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוַּחֲחֵה עַד כֵּן
 אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְדָּן וְחֲרָמוֹנִים מֵהַר מִצְעַר :
 תַּהוֹם אֵל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ כָּל
 מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי עֲבֵרוּ : יוֹמָם יִצְוֶה יי
 חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלֶה לֵאלֹהֵי חַיִּי :
 אוֹמְרָה לֵאלֹהֵי סִלְעֵי לְמָה שְׂבַחְתָּנִי לְמָה
 קִדַּרְתָּ אֶלְךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב : בְּרֹצַח בְּעַצְמוֹתַי
 חֲרָפוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אִירָה
 אֱלֹהֶיךָ : מָה תִּשְׁתַּוַּחֲחִי נַפְשִׁי וְמָה תַהֲמִי
 עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פָּנֵי וְאֵלֵהי :

שְׁפֹטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מַגּוֹי לֹא חָסִיד
 מֵאִישׁ מֵרָמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטֵנִי : כִּי
 אַתָּה אֱלֹהֵי מַעֲזֵי לְמָה זְנַחְתָּנִי לְמָה קִדַּרְתָּ
 אֶתְהַדְּךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב : שְׁלַח אוֹרֶךָ וְאֶמְתַּךְ
 הַמָּה יִנְחוּנִי יְבִיאֹנִי אֵל הַר קִדְשֶׁךָ וְאֵל
 מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאֲבוֹאָה אֶרֶץ מִזְבַּח אֱלֹהִים
 אֵל אֵל שְׂמַחַת גִּילִי וְאוֹרֶךָ בְּכַנּוֹר אֱלֹהִים

אלהי

אלהי : מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוֹתִילִי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי :

מוזמור לשמיני עזרת

למנצח על השמינית מוזמור לדוד : הוֹשִׁיעָה יי כי גַּמָּה חסיד כי פסו אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו : יברת יי בר שפתי חלקות לשון מדברת גדלות : אשר אמרו לשוננו נגביר שפתינו אתנו מן ארון לנו : משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי אשית בישע יפיה לו : אמרות יי אמרות טהורות כסף צרוף בעליר לארץ מזקק שבעתים : אתה יי תשמרם תצַרְנוּ מן הדור זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם :

עמידה לשלש רגלים

בערבית אומרים כמו בשבת עד ירושלם אמן ואם חל בשבת אומרים ושמו וכו' ואחכ"א

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ

אוהם

אותם במועדם :

ואומר חגי קדוש ומתחילין שמונה עשרה עד סוף הקדוש ואומרים

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול ותקדוש עלינו קראת : כשחל יום טוב כמולאי שפת אומרים

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדושת שבת וכבוד מועד ותניגת הרגל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדושתך : ע"כ

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (כשבת שבתות למנוחה) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום

השבת הוה ואת יום

כשבת

Achodesc 62

סב

חג

כפסח

חג המצות הזה • את יום טוב מקרא
קדש הזה • זמן חרותנו :

כשבועות

חג השבועות הזה • את יום טוב מקרא
קדש הזה • זמן מתן תורתנו :

כסוכות

חג הסוכות הזה • את יום טוב מקרא
קדש הזה זמן שמחתנו :

לשמיני עצרת

שמיני חג עצרת הזה • את יום טוב
מקרא קדש הזה • זמן שמחתנו :

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :
אלהינו ואדחי אבותינו יעלה ויבא יגיע
יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרוננו וזכרון אבותינו זכרון ירושלים
עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה
לטובה לחן ורחמים ולרחמים • ביום

(כסכת השבת הזה • וביום • כפסח • חג המצות) (לשבועות חג
השבועות) (לסוכות חג הסוכות) (לשמיני חג עצרת)

הזה • ביום טוב מקרא קדש הזה • לרחם
בו עלינו ולהושיענו • זכרנו יהנה אלהינו
בו לטובה • ופקדנו בו לברכה • והושיענו
בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים
חוס וחנו ותמול ורחם עלינו • והושיענו כי

אליך

אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :
והשיאנו יהנה אלהינו את ברכת מועריך •
לחיים בשמחה ובשרום • באשר
רצית ואמרת לברכנו • כן תברכנו סלה
קדשנו במצותיך • שים חלקנו בתורריך •
שבענו מטובך • שמה נפשנו בישועתך •
וטהר לבנו לעבדך באמת • והנהירנו
יהנה אלהינו (כסכת באהבה וברצון) בשמחה
ובששון (כסכת שבתורת ו) מוערי קדשך •
וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך •
ברוך אתה יהנה מקדש (כסכת השבת ו)
ישראל והזמנים :

ואחר כך תומר כלם וטיס שלום וכו'

תקון הטל ליום ראשון של פסח

שזופת שמש • לחוצת פתרוסים • מרודיה תנוכב
בטללי רסיסים • האל העונה בעת רצון
עמוסים • מגן הוא לכל החוסים : שלח רוחך הטוב •
להחיות גויינו • לקדמותה תשיב • נחלת צבוינו •
ממך טוב לפר • ימצא פדוינו • הלא אתה תשוב
תחיינו :

מבטח כל היצור ומעוזם וצדם • המכין טרף ומזון
לכדם • שנתנו תעטר בעב מלקוש ותשקם •
והשמים

והשמים יתנו טלם : ראה קמה למלאת ברסיסי ברכה .
 להם לאוכל ומרפא וארוכה . היות הוגי דת נסוכה .
 ככוכבים בהלם : והשמים ירעפו נאות מדבר . וגם
 תחגורנה גבעות גיל . ובפשוטי ציצים תאזורנה
 פתיגיל . ירנו יחדו . רוב חסדיך במלם : והשמים
 למלביש סות סמדר . ערומי שורקה . ומשביע בטובו .
 נפש שוקקה . ורעבה ורקה . במעדניו ממלאם : והשמים
 ישבעו עצי יהוה . בשפלה ובהר . ומלאו הגרנות
 בר . והיקבים תירוש ויצהר . תרננה פרזות . עומדות
 על תלם : והשמים

לשונני בוננת . אלהי ותבחר . בשירים ששמת . בפי
 טוב ממסחר . ונגדך כוננת . צעדי ממסחר .
 ולי גרון תתה . בקראי לא נחר . ויצרי הרבנת . כמו
 צמר צחר . ולכן לא שתה . לבכי בי סחרחר . הירה
 סתרי עתה . כאתמול ולמחר . ומגני אתה . אלהי
 אל תאחר : סמוין

לך לשלום גשם . ובא בשלום טל . כי רב להושיע
 ומוריד הטל : אשיר שירתי . ואשים דברתי .
 ואנבירה שפתי . לצור ישועתי . וביום אמרתי . תזל
 כטל : כי רב פי שם כבודך האל . שוכן בתוך עם אל .
 ותעמיד מיכאל . ותהיה לו לגואר . היום לישראל .
 אהיה כטל : כי רב
 אלהינו ואלהי אבותינו :

בטללי אורה .
 בטללי ברכה .
 בטללי גילה .
 תאיר אדמה :
 תברך אדמה :
 תגיל אדמה :
 בטללי

בטללי ריצה .
 בטללי חוד .
 בטללי ועד טוב .
 בטללי זמרה .
 בטללי חיים .
 בטללי טובה .
 בטללי ישועה .
 בטללי כלכלה .
 כמו שאתה הוא !! אלהינו . רב להושיע מוריד הטל
 לברכה :

אנא הורידהו לאורה . לברכה . לגילה . לדיצה
 להוד . לוועד טוב . לזמרה . לחיים טובים .
 לטובה . לישועה . לכלכלה . כמו שאתה הוא !!
 אלהינו . רב להושיע מוריד הטל לברכה :

ומתפללים מיד תפלת מוסף . ואומרים אבות ונבורות . וכחזרה אומר ש"ס
 כתר שהוא כמוסף של שבת . אתה קדוש ואתה כהרתכו עד ליציאת מצרים
 ואחכ"ה אלסיו ואלסי אבותינו מפני חטאינו שהוא אחד תקון סגסם :

תקון הגשם לשמיני עצרת

שפעת רביבים יוריד מזבוליו . להחיות זרע . ולתת
 פרי יבוליו . מטל יורה ומלקוש . יוריד עם
 אגליו . היות דשן ושמן . כל פרי עץ ועליו . חיש
 ושלח עופר . טרם ינוסון צלליו . זכור יזכור ליי .
 נוטע אשלו . קומם גן נעור . ופרדם רמון שתליו .
 קרית חנה דוד . ומגדל עז חייליו . שובב לצואר
 השן . מלואי חוד כליליו . בנני לתלפיות . ונהרו כל
 הגנים אליו . אלק המגן תלוי עקיו :

מכסה שמים בעבים ומלבישם ומחליף זמנים עלי
 הק ורשם אוצרך הטוב פתח נא להחיות
 בו כל נפוחי נשם משיב הרוח ומוריד הגשם אליך
 ישברו מקצות הארץ ועד קצות אדם ובהמה וכל
 יצורי ארצות משיב הרוח לעתות קצוצות ושולח
 מים על פני הוצות אולד צמאון ושרב וכל חרבות
 קטוב תשלח רוחך ויהיו כגן רטוב אדם ובהמה
 אשר החשו מטוב תפתח ירך ישבעון טוב אולד
 תלמי ציה אשר נותרה ערומה מתנובת רשא
 חציר וקמה תפריח נצניה ותלבישה רקכה
 ותחדש פני אדמה אולד אב רחמן נושא חובת לב
 עקוש פדה נפש תורף מיד יקוש השלימה נא
 דבריך ואם אין בנו מתקושש וקוש ונתתי מטר
 ארצכם געתו יורה ומלקוש אולד

לשוני בוננת אלהי ותבחר בשירים ששמת בפי
 טוב ממסחר ונגדה בוננת צעדי ממשחר
 ולי גרון תתה בקראי לא נחר ויצרי הלבנת כמו
 צמר צחר ולכן לא שתה לבבי כי סחרחר היה
 סתרי עתה באתמול ולמחר ומגני אתה אלהי אל
 תאחר

ישבעון ידידיך מאוצרות שמים ושבוע אדמה לא
 שבעה מים כדות תשלח לשחויים פעמים
 יחינו מיזמים

אל חי יפתח אוצרות שמים ישב רוחו יזלו מים
 בגשמי רצון תברך עדה בפחי יגון בצפור
 לכודה בצדקת אב המון הכין סעודה ואמר יקח
 נא

נא מעט מים יסג גשם נדבות משמי עליה תוריד
 בציה רב עליליה בצדקת נעקד בהר המורידה
 ושב וחפר באורות המים יסג דלה עמך ממהומה
 והצל ורוח קדשה עליו האצל בצדקת איש תם
 מקלות פצל ברהטים בשקתות המים יסג האר
 פנים על עם דל בשועו נלכד בפשעו ועל כן
 אחר ישעו בצדקת עניו נס מפרעה וישב עד באר
 המים יסג ותזיל מטרות עז ממעונים ותבואות שנה
 יהיו דשנים בצדקת נכנס לפני ולפנים אשר ציה
 על נסוף המים יסג זכור רחמיה יוצר מאורות וציה
 עביד יריקון אורות בצדקת מלך נעים זמירות
 אשר אמר מי ישקני מים יסג השרת מים על יבשה
 תזיל ותוציא אבן הראשה בצדקת לקח צלוחית
 חדשה ועל ידו נרפאו המים יסג טרפי צמח אדמה
 המציא הפק רצוני חזקי ואמצי בגשמי נדבות
 למען מוציא מחלמיש למעינו מים יסג

אלהינו ואלהי אבותינו

- בגשמי אורה • תאיר אדמה :
- בגשמי ברכה • תברך אדמה :
- בגשמי גילה • תגיל אדמה :
- בגשמי דיצה • תדשן אדמה :
- בגשמי הוד • תהדר אדמה :
- בגשמי ועד טוב • תועד אדמה :
- בגשמי זמרה • תזמר אדמה :
- בגשמי חיים • תחיה אדמה :
- בגשמי טובה • תטיג אדמה :

בגשמי

בגשמי ישועה •
 בגשמי כלכלה •
 כמו שאתה הוא יהוה אלהינו • רב להושיע משיב
 הרוח ומוריד הגשם לברכה •
אנא הורידם לאורה • לברכה • לגינה • לריצה •
 להוד • לועד טוב • לזמרה • לחיים טובים •
 לטובה • לישועה • לכלכלה • כמו שאתה הוא יהוה
 אלהינו • רב להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם
 לברכה •

ומתפללים מיד מוסף • ואומרים אבות וגבורות • וכחזרה אומר ש"ץ כתר סה"ק
 במוסף של שבת • אתה קדוש ואתה כחמתנו עד לילאת מלאים ואתה כ"ף •

מוסף לשרש רגלים

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו
 גרינו מארצנו ונתרחקנו מער
 אדמתנו ואין אנו יכולין לעלות ולראות
 ולהשתחות לפניך בבית בחירתך בנה
 הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא ש"ך
 עליו מפני היר שגשתלחה במקדשך • הי
 רצון מקדשך יהוה אלהינו ואהי אבותינו מלך
 רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו • אבינו מלכנו אלהינו גלה כבוד
 מלכותך עלינו מהרה והופע יהנשא עלינו
 לעיני

לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו כנס מירבתי ארץ • והביאנו
 יהוה אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם
 עיר מקדשך בשמחת עולם אנא אלהינו
 ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
 תמידין בסדרן ומוספין כהלכתן את
 מוסף יום • לשבת את מוספי יום השבת הזה • ואת יום
 לפסח חג המצות הזה • לשכועות חג השבועות הזה •
 לסוכות חג הסוכות הזה • לש"ע שמיני חג עצרת הזה •
 את יום טוב מקרא קדש הזה • נעשה
 ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
 עבדך •

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
 עלינו טוב ומטיב הדרש לנו
 שובה עלינו בהמון רחמיך בגלל אבות
 שעשו רצונך • בנה ביתך כבתחלה •
 כונן בית מקדשך על מכוננו הראנו בבנינו
 שמחנו בתקוננו והשב שכינתך לתוכנו •
 והשב כהנים לעבודתם ולוים לשרים
 ולזמרים והשב ישראל לגויהם • ושם נעלה

וּנְרָאָה וּנְשַׁתְּחֹרֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁרֵשׁ פְּעָמַי
רְגְלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה בְּכַתּוּב בַּתּוֹרָה
שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּר וְכוּרָךְ אֶת
פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג
הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא
יִרְאֶה אֶת פָּנָי יְהוָה רִיקִם : אִישׁ בְּמַתַּנֵּת
יָדוֹ כְּבִרְבֵּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

ואומר וסמיאנו עד וסמכוס רלס וסוס שלום וכו' .

סליחות

מאחר ראש חדש אלול עד יום כפור כוסגוס לומר כערכות אחר סעמורה אלו
ססליחות סוז מסכת וראש סססס .

לְכוּ וּנְשׁוּבָה אֵל יְהוָה כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפְּאֵנוּ יְהוָה
וַיַּחַבְּשֵׁנוּ . יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמַיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימוּנוּ
וְנַחֲיָה לְפָנָיו . כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרֶךְ נִרְאֶה אוֹר .
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּירִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . אֲדָנִי שְׁמַעְהָ אֲדָנִי סְלַח
אֲדָנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמַךְ
נִקְרָא עַד עֵרֶךְ וְעַד עִמָּךְ . הִשְׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקִדְּמִים . שׁוּעַתְנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי
מְרוֹמִים . אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים .

אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמַתְּנֶה בְּחַסְדֵּיךָ מִיֹּחֵל
עוֹנוֹת עִמּוֹ מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן מְרַבֵּה מַחֲדָה לְחַטָּאִים
וּסְלִיחָה לְפּוֹשְׁעִים עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ לֹא כָרַעְתָּם
לְהֵם גּוֹמֵר . אֵל הוֹרְתָנוּ לְזִמְרַת מְדוֹת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה . זְכוֹר לָנוּ
הַיּוֹם

הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בָּמוֹ שְׁהוֹרְעֶתָ לָעָנוּ מִקִּדְּמִים . וְכֵן בְּתוֹב
בְּתוֹרָתְךָ . וַיִּרְדַּד יְהוָה בְּעַנְוֵנוּ וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
וְשָׁם נִאָּמַר : כַּעֲדֵר שֶׁסְּלִיחַת לְכוֹר וַיַּעֲכוֹר יֵשׁ וַיִּסְגְּרוּ לְזוֹמֵר

אֵל רַחוּם שִׂמְךָ * אֵל חַסּוֹן שִׂמְךָ * אֵל אֲרֻךְ אֶפְסוֹס שִׂמְךָ * מַלְאֵךְ רַחֲמוֹס שִׂמְךָ *
כִּנּוּ וקִרְאֵ שִׂמְךָ * כַּעֲכוֹר שִׂמְךָ * כִּקְרָאֵ עֲכָנוּ אֶלְסֵי לְדָקִי כִלְרֵ סְרַחֲכָ
לִי חֲכָנוּ וְשִׁמַּעַ חֲפֻלְתִּי * וְאֲנִי חֲפֻלְתִּי לְךָ ה' עַתָּה לָלוֹן אֶלְסֵיס כִּרְכַּ חֲסָדְךָ עֲכָנוּ
כֶּאֱמַתָּ וְשַׁעֲךָ * עֲכָנוּ כַּעַת וְכַעֲוֹכֵם הַזֹּאת * .

וַיַּעֲבוֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרֻךְ
אֶפְסוֹס וְרַב חֲסֵד וְאֵמֶת : נִצַּר חֲסֵד לְאֲדָפִים נִשְׂא עֵוֹן
וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה : וְסִרְחַת לְעוֹנָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ :

- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דְאִבְרָהִם רַחֲמָנָא בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דִּי צַחֲקָא עֲקִירָא כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דִּי עֲקָב שְׁלִימָה כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן וְכוּתִיָּה דִּי יוֹסֵף צְדִיקָא כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דְמֹשֶׁה נְבִיאָה כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דְאַהֲרֹן כֹּהֵנָא כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן קְיָיְמִיָּה דְדָוִד מְשִׁיחָא כ"ו
- רַחֲמָנָא אֲדַבֵּר לָן צְלוּתִיָּה דְשְׁלֵמָה מְלָכָא כ"ו

כעשרת ימיו חסוכס מוסופין

- רַחֲמָנָא בְּתַבִּינָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי כ"ו
- רַחֲמָנָא בְּתַבִּינָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי כ"ו
- רַחֲמָנָא בְּתַבִּינָן בְּסַפְרָא דְצִדִיקֵי כ"ו
- רַחֲמָנָא בְּתַבִּינָן בְּסַפְרָא דִּישְׂרֵי וְתַמִּימֵי כ"ו
- רַחֲמָנָא בְּתַבִּינָן בְּסַפְרָא דְפְרַנְסַתָּא טַבְּחָא וּמוֹזֵנֵי טַבֵּי כ"ו

עד כאן

- רַחֲמָנָא פִּתַּח שְׁמַיָּא לְצְלוּתֵינוּ כ"ו
- רַחֲמָנָא צְרוּתָנָא קַבֵּל בְּרַעְוָא כ"ו
- רַחֲמָנָא קַבֵּל צְלוּתֵינוּ וּבְעֵיתֵינוּ בְּעֵידָן עֲקָמֵינוּ כ"ו

רחמנא

רחמנא רחם על נשמתין
 רחמנא שתא טבתא אייתי עלן
 רחמנא טוב מרוגוד
 רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמד
 ויעבר יהוה ער פניו ויקרא יהוה יהוה א אל ב רחום
 ג וחנן ד ארך ה אפים ו רב חסד ז ואמת ח נצר
 חסד ט לאלפים י נשא עון יא ופשע יב וחטאה יג ונקרה:
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו
 חטאתי אודיעך ועוני ריא כסיתי אמרתי אורה עלי פשעי
 ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה
 אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל
 תתעלם מתחנונו שאין אנו עני פנים וקשו עורף לומר
 לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
 אבל חטאנו אנחנו ואבותינו אשמנו בגדנו גזלנו דברנו
 דופי העוינו והרשענו ודנו חמסנו טפלנו שקר ועצנו
 עצות רעות כזבנו לצנו לוצצנו מדרנו מרינו גאצנו
 נאפנו נשבענו לשוא ולשקר סררנו עוינו פשענו צררנו
 קשינו עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו וסרנו
 ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו ואתה צדיק על
 כד הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו
 חטאנו צורנו סלח לנו ויצרנו
 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד
 יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים כ"ט
 יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך לעולם ועד
 אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל ברחמים ובכצון את
 תפלתנו
 א"ש בריחך זכור ואל תשכחנו
 כעשרת ימי חסוכס מוסופון
 א"ש כתבנו בספר חיים טובים

א"ש כתבנו בספר ישרים ותמימים
 א"ש כתבנו בספר מזונות ופרנסה טובה ע"כ
 א"ש תן לחם לפי הפשר
 אלהינו שבשמים עשה עמנו אות לטובה עשה עמנו אות
 לישועה עשה עמנו אות לרחמים וראו שזנאינו
 ויבשו יחנו אויבינו ויכלמו כי אתה יהוה עזרתנו ונחמתנו
 כעשרת ימי חסוכס מוסוכס
 עננו אלהי אברהם עננו עננו העונה בעת רצון עננו עננו
 ופחד וצחק עננו עננו העונה בעת צרה עננו עננו
 אכיר ועקב עננו עננו העונה בעת רחמים עננו עננו מן דוד
 עננו עננו אלהי המרבה עננו עננו רחום וחנן עננו
 יהוה חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וכתבנו
 יהוה ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובחז"ו
 יהוה כחותם על לב היום שימנו ובחז"ו
 יהוה ריבה ריבנו ולחם לוחמינו ובחז"ו
 יהוה ברך את לחמינו ואת מימינו ובחז"ר
 יהוה עשה למען שמך וחוסה עד ישראל עמך
 יהוה עשה למען אורח חמימך ועי"ע
 יהוה עשה למען נעקד באולמך ועי"ע
 יהוה עשה למען נענה בסלם ממרומך ועי"ע
 יהוה עשה למען הרועים ושרופים על יחור קדושת
 שמך ועי"ע
 יהוה עשה למען שמך וחוסה עד ישראל עמך
 דעני לעני ענין דעני לאברהם אבינו בהר המזרה ענין
 דעני וצחק על גבי מרבחא ענין דעני לעקב בבית
 אל ענין דעני צדיקי וחסדי ותמימי די ככל דר ודר ענין
 רחמנא ענין רחמנא שויב רחמנא פרוק רחמנא דיתמלי
 רחמין רחם עקנא וער כל אנשי ביתא ומחשוכא לנהורא
 אפקינן בריל שמך רבא ע"כ
 אל

אל ארך אפוס אהה ובעל הרחמים גדולת רחמיה וחסדיה
 הודעתה לעני מקדם וכן בתורתך וירד יהוה בעני
 ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר
 ויעבור יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל ברחום
 ג ותנון ר ארך ה אפוס ו ירכ חסד ו ואמת : ח נצר
 חסד ט לאלפים י נשיא עון יא ופשע יב ופשטאה יג ונקרה :
 וסלחתה לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו :

ואמר כך אומר חסון קדוש התקבל ויש אומרים קודם התקבל שומר ישראל
 שומר שארות ישראל כמו כבקשות ואחר כך יש נוספים לומר שור למעלות
 אשא עיני ויש מוספין ככל חסד חלול וכימי השוכה מזמור זה :

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה : אדני שמעה בקולי
 תהיינה אונך קשבות לקור תחנוני : אם עונות תשמר
 יה אדני מי יעמד : כי עמך הסליחה למען תורא : קייתי יהוה
 קותה נפשי ודדברו הזחתי : נפשי לאדני משמרים לבקר
 שמרים לבקר : יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד
 והרבה עמו פדות : והוא יפרה את ישראל מכל עונותיו :

ואמר קדוש הוא שלמא רכא וכרכו * עליו לשבת ועל כן נקום לך וכו'
 והולכים לכתוס לשלום לעסוק בתורה נכון לקום כאשמורת לומר הסליחות
 כי בעלות השחר הוא עת רצון לסודות כידוע :

תענית יחיד

הרואה להתענות כריך שוקבל התענית כיו' שלפניו מבעוד יום כשעת המנחה
 ומתפלל שמונה עשרה וקודם שיעקור רגליו ואמר :

רבון העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר
 יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
 שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפילתי ותענה
 עתרתתי * והרפאני ברחמיה הרבים כי אתה שומע
 תפילת כל פה * יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 יהוה צורי וגאלי :

אחי"ו

אחי"ו כמורה כאכזב כתבתי שכתוב לומר כלשון זה מאחי"ו

רבון העולמים הריני לפניך על תנאי התענית כדכה למחר מעלות השחר
 עד אחר תפלת ערכיה ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מזמור
 לדוד ה' רועי אוכל להפסוק ולא יהיה כי שום עון אכל יהי רצון מלפניך ה'
 אלהי ואלהי אבותי שהחן כי כח וכרואות ואזכה להתענות למחר ותקבלני
 כאחסה וכרצון ותוכני לשוכ כהשוכה שלימה ותענה עתתי ותשמע תפילתי
 כי אתה שומע תפלת כל פה כריך שומע תפלה :

כיום התענית כתפלת המנחה כשיגיע לשמע קולכו ואמר

שמע קולנו יהוה אלהינו חום ורחם עלינו וקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו וזכור רחמיה וכבוש
 את בעסה והסר ממנו דבר וחריב ורעב ושבי ובזה
 ויצר רע וחולאים רעים ונאמנים ומאורעות קשות
 ורעות ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי
 ויגורו רחמיה על מדותיה ותתנהג עמנו יהוה אלהינו
 במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים
 משורת הדין ותאזין תפלתנו ותחנונינו ושועתנו כי
 אתה שומע תפלת כל פה ענני אבי ענני ביום צום
 התענית הזה כי בצרה גדולה אני על כל מה שחטאתי
 ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה
 עד היום הזה מכלם אני מפשעי ומתבייש ונחפר
 מעונותי ומחטאתי * אבל שמתי רחמיה לנגד עיני *
 כי הרבה להאריך אפה ומנהגך לרחם על בריותיה *
 כי אתה יהוה טוב וסלה ורכ חסד לבר קוראיה *
 וברחמיה הרבים ענני בעת ובעונה הזאת * ויהי מיעוט
 חלבי ודמי המתמעט בתענית היום חשוב ומקבד
 ומרוצה לפניך כחלב מונה על גבי מזבחך לכפר על
 כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונם
 בין

בין

בין ברצון • בין בשוגג • בין במזיד • בין בדיעה • בין
 שלא בדיעה • ותצני ברחמיך הרבים ואל תפן לרשעי
 ואל תתעלם מתהנתי היה נא קרוב לשועתי ושועת
 אנשי ביתי טרם אקרא אליך אתה תענה אדבר ואתה
 תשמע כאמור והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם
 מדברים ואני אשמע • כי אתה יהוה פודה ומציל ועונה
 ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה •
 ברוך אתה יהוה שומע תפלה :

קומר רכס ומרוס וסוס שלום וקודס שיעקור רגליו קומר

רבון העולמים אלהי האלהים ואדני האדונים בעל
 הסליחות והרחמים • לך יהוה הצדקה ולי בשת
 הפנים • על כל הטובות והחסדים אשר עשית
 עמדי מיום היותי עד היום הזה ולא כגמול השיבותי
 לך אבל חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי והרפיתי
 לפשוע • ולדכעיסך לא היתה כוננתי • ועתה מה
 אתאונן ומה אומר מה אדבר ומה אצטדק אמרתי
 אודה עלי פשעי ליהוה • אשמת בתורתך • בגדתי
 ביראתך • גערתי במצותיך • דברתי דופי • רעויותי •
 והרשעתי • זרתי חמסתי • טפלותי שקר • יעצתי רע •
 כזבתי • לצתי • לוצצתי • מרדתי • מריתי • מאסת •
 נאצתי • נאפתי • נשבעתי לשוא ולשקר • סררתי
 עיני • פשעתי לפניך ועורף הקשיתי • צררתי קשיתי
 עורף וסרתי ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לי •
 ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני
 הרשעתי :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתמחול
 ותסלח

ותסלח לי על כל פשעי • ותכפר לי על כל עונותי •
 ותעביר לי על כל חטאתי שחטאתי ושעויתי • ושפשעתי
 לפניך • בין באונס • בין ברצון • בין בשוגג • בין
 במזיד • בין בסתר • בן בגלוי • בין במתכוון • ובין שלא
 במתכוון • בין בהרהור • בין במחשבה • מיום היותי
 על האדמה עד היום הזה • וכשיגיע קצי להפטר מן
 העולם הזה • ולשוב אליך • יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהי ואלהי אבותי • שתקבל נשמתו בחמלה כאשר
 תקחנה ממני ותושיבנה תחת כסא כבודך אשר משם
 גטעתה וכשאמות תהיה מיתתי כפרה על כל עונותי
 אנא אלהי ואלהי אבותי שעה את שועתי וענה את
 עתרתי • ושמע תפדתי • הרב בכסני מעוני ומחטאתי
 טהרני • וזכני משגיאות • ומנסתרות נקני ואהיה
 מבני אדם אשר בצל כנפיך יחסיון • ירוין מדישן ביתך
 ומנחל עדניך תשקם • תודיעני ארח חיים שבע שמחות
 את פניך נעימות בימיך נצח • וקומר יסיו לרלון וכו'

וידוי גדול

מחוקן לאומרו בהכנעה ולהכות באגרוף על החזה חרדי"א
 דארמותא • ויכוין להתורות עליו ועל ביתו ועל כל אשר הוא
 משורש נר"ן שרו כנגלול זה ונגלולים אחרים כחדא מחתא •
 ועיקר הוידוי חרטה ועויבת החטא לגמרי ככוננה שלימה
 ויתובי דעתא • וישים אל לבו לתקן על ידי הוידוי מסודר
 בכ"ב אותיות מח שפנס כה' מוצאות וכ"ב אותיות ברחילו
 וחכיבותא

אלהינו • ואלהי אבותנו • תנא לפניך חפלתנו ואל תתעלם מחטאתנו •
 סזין אנו עוי פנים וקסי עורף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי
 אבותינו לדיקים אנחנו ולא חטבתו אבל חט אנו הכחנו ואננותנו •
 אשמנו • אכלנו מאכלות אסורות • אכלנו אכילה גסה • אכלנו ושזינו
 כיום הכפורים • אכלנו חוץ לסוכה אכילת קבע • אכלנו חמץ

בספק • אכלנו בליה אחר שיטנו • אכלנו בלא ברכה תחלה וסוף • אכלנו למלא בטנו ולא חשבנו להיות בריאים לעבודת ה' ושאר כוונות טובות • אכלנו את לבנו • אכורים היינו • אסרנו המותר והתרנו האסור • אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו • אכלנו בלי נטילת ידים • אכלנו מסעודה שאינה מספקת לבטלה :

בגדנו • בטלנו תלמוד ת רתך ימים ולילות • בטלנו אחרים הלומדים • בטלנו עושי מצוות • באנו על כל העריות שבתורה ושניות ואיסורי

ביאה מדברי סופרים • ברכות ברכנו לבטלה וברכה שאינה לריכה • ברכנו ברכה הטובה בלי הוכרת שם ומלכות ובחסרון תיבות ואותיות וכלי שם כוונה • בדינו הקדמות מלבנו • בזינו חדושי תורה • בזינו אמריך • בטלנו ק"ש ותפלה וליצית ותפילין • בזינו אבינו ואמנו ואחינו הגדול • בזינו חכמים וראי שמים • בטלנו רמ"ה מצות עשה מדאורייתא ומדברי קבלה ומדברי סופרים • בזינו חכמת חכמי הדורות וספרים • בלבנו דעתנו בתפלה ולמוד בהבליה"ה"ו :

גזרנו • גנבנו מישראל ומגוים • גנבנו מקרובינו • גנבנו דעת הדברות • גנבנו חידושי תורה מאחרים • גלינו סוד • גלינו סוד תורה למי

שאינם ראויים • גלינו דברי תורה לאו"ה • גלינו ערות • גלינו במחשבה דיבור ומעשה בכל מיני גאוה וזדון עד שנעשה לנו טבע ולא ידענו אשהוא גאוה • גדלנו בניס גדולים רעים • גלינו פנים בתורה שלא כהלכה • גענו ביוש ורכנו עמם והקפדנו עליהם • גלינו פנים בתורה שלא כהלכה • גענו ביוש מצוות • גממנו בלשוננו בדברי תורה ותפלה • גדלנו ושחחנו עצמנו ואפילו כמה שאין בנו • גלגלנו דברים להכפיל רעיונו • גמלנו רע למי שהטיב אלינו • גענו בכשינו ובנינו ומשתתנו שלא כדת ושלא כדיון :

דברנו דופי ולשון הרע תדיר וסקר וחנופה וליצנות ובגלות השה וכל כך כשחרנו עד שאינו ניכר לנו האיסור ולמנוה תחשב בעינינו •

דברנו בבית הכנסת ועם תפילין • דברנו באמלץ תפלה ובאמלץ ק"ש ובין גאולה לתפלה ובחורה • דברנו באמלץ לימודינו • דברנו בשבת דיבור של חול • דברנו בזדון ובגדול לבב • דרשנו דרשות של דופי • דברנו בנינות חבירינו ורבותינו ואבותינו וכל מי שחיבים לנו כבודו • דנינו לחובה בכל אדם • דינו דין אחד לעצמנו ודין אחד לאחרים • דברנו אחד בשם אחד בכל דברנו לנו • בשבת לעשות מלאכת איסור • דברנו עם העריות דברי שחוק והתולו כיוצא • דברנו במשא ומתן של תורה לקנטר ולדחות דברי זולתנו ולהפיל האמת בעקשות ובחורפות סקר וזולתנו להמגיד לסברתנו ואף שהאמת אמת • דברנו זולת על הרבנים ראשונים ואחרונים אשר בארץ החיים הנה ואשר עולם כחיים ודחינו דבריהם מבלי שכל וכלי מוסר ויראה ה' • דברנו בשבת במשא ומתן וסחורה ורווח :

העיינו • הקלנו ראש • העונו מלא • הרענו בעבירה • הרענו הרעורים רעים ביום ובלילה ובאנו ליד קרי ושבתת זרע לבטלה • הרענו מעשה חבירנו להראות קלוננו וחסרוננו • הלכנו פני חבירנו ברכים • הולחנו שם רע על החיים ועל המתים • הרענו הרעורים רעים בתוך התפלה וכלימוד

ועם תפילין • הסחנו דעתנו מן התפילין • הסגנו גבול רעיונו • הקפדנו עם כשינו ועם חבירינו • הלכנו אחר עלת יארנו הרע • הלכנו בקומה זקופה • הלכנו בגדולות ובנפלאות ממנו • הלכנו בגלוי הראשי • הרענו אחרי רבותינו • הורינו הוראות בלי עיון וכלי סבא ותבא ומיד להראות גדולתנו • הורינו הוראות בפני רבותינו • הרימונו יד על כשינו ועל חבירינו • החקנו במחלוקת • הטלנו אומה יתירה בתוך ביתנו על משרתינו • הסתכלנו בקשת ולבנה הרבה • הסתכלנו בלא כונת הלב • הסתכלנו והיינו לריכים לנקביו • הסתכלנו והיינו שכורים • הרענו דברי תורה בבית הכסא ובמבואות מטופפות ובמקום שאינו נקי • הולחנו מרשותנו בשבת לרשות הרבים וכרמלית • הקשינו עצמנו לדעת • הכינו רעיונו ונשותינו • הסתכלנו וקרובינו קריאת שמע ולבנו תפילין קודם זמנם • הטרחנו על הכבוד • הסתכלנו בעריות ובפני רשעים :

והרשענו • והרבינו רשע ופגע לבלי חק • ויעדנו עצמנו למחלוקת ולעבירה • ותרמס היינו בממון זולתנו • ויתרנו על כבוד ה' וכבוד התורה ומחלנו על כבוד ה' :

זדנו • זכרנו שם שמים לבטלה • זנינו אחר לבנו ועיינו • זוללים וסובאים היינו • זוללנו באבינו ואמנו ורבותינו • זוללנו בתורה • זוללנו בחכמים • זוללנו בנטילת ידים • זרקנו הפרטים • זכינו החייב וחייבנו סוכאי :

חמסנו • חללנו את שם קדשך הוי לנו ולנפשנו • חללנו שבת מושגדי קדש • חמסנו • חמסנו • חמסנו מחשבות רעות מעדנו בכשרים • חבקנו וכשקנו הערוע ונשותינו נדה :

טפחנו שקר ומרמה • טעינו בהוראה • טמאנו עצמנו ורעיונינו • טמטמנו את לבנו • ט'טלנו מוקדם כיום השבת ויום טוב • טעינו בהלכה והכרנו בטעויותינו והחזיקנו בטעויותינו ולא הודינו על האמת :

יעצנו עצות רעות להעריך ולהרבות שגאת חכם ומחלוקת וקטגוריות • יעצנו עם התפילין • יעצנו ימים ולילות כשהמות ואכדנו קריאת שמע ותפלה בזמן ובכבוד • ידענו הדיון ועברנו עליו • יעצנו במושב ללים וסוד משחקים :

כעסנו כחול ושבת וטרפנו כפשו באפינו • כפרנו בכל התורה • כלינו ימינו ושמינו בהבלי העולם • כדדנו לרשעים • כשינו קלוננו • כנינו שם רע לרעיו • כיוננו להזיק לרעיו • כשנו שר שכיר

לצנו • לוללנו • למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדושה ובטהרה • לא קיימנו המצוות כתקונן במחשבה ודיבור ומעשה ויראה והאבה ושמה • לא קיימנו אפילו מצוה אחת כתקונה • לא ענינו אמן כראוי • לא קצנו משני טיבה ולא הדרנו תלמוד חכם • למדנו לתלמידים שאינם הנוכח • לבשנו שטנו • לא כיוננו בתפלות וברכות ומצות • לא היינו מתוודים בדין • לא הסתבחנו בדרך הראוי ליראי ה' • לא הסתכלנו בכבוד ראש ובגד כבוד • לא קיימנו בכל יום מאה ברכות ותשעים אמינים ועשרה קדישים וראשע קדושות • לא הוכחנו את רעיו ונשותינו • לא כיבדנו אבואם ותלמיד חכם • לא גמלנו חסד כפי שיעורינו • לא כתרחקנו כראוי מהעריות ומכשיט נדה •

לא יראנו את ה' * לא החזקנו כמוקר * לא נסחכלנו מאין בלנו ולקין לנו
סולבים ולפניו מו אנו עתידים ליהן דין ותשכון * לוינו ברכות * לקחנו רכבת
קלוסה ואבק רכות * לא קוימנו מלות אכלות ככל רוכה * לקחנו שקר דברים
ושקר ממון ושקר מאוחר * לא פנינו לישועה * לא נלעטערו על הרכן כיה
מקדש * לא אמרנו דברי תורה על השלתן :

מרדנו כמלכות שמים * מרדנו כמלכות בית דוד * מאסנו כבית המקדש
ושלשתן אנו ממקשים * מסרנו חברינו וממוכס כוד גווס * מעלנו
בארס והסכמות הקהל * מלאנו פינו שחוק * מרינו דברין * מאסנו משפטו
דרקך :

נאפנו ככל מוני כוּף * נשבענו לשוא ולשקר * נשבענו ולא קוימנו *
נלכנו כסדר עבודה זרה ככלי דעה * נדרנו ולא שלמנו * נהנינו
מהעולם הזה ומתענונו * נקחנו יד לפושעים * נסיכו את ה' נשמשנו כבית
של תורה * נשמשנו כשמות הקדש * נקמנו ונערכו שחש כלב * נתעללנו
ללמדו ולהקפלה * נתנו עלמנו כרכות וכשררה ולא נכענו לפניו מו אנדול
ממנו * נתנו דופי כתבמים ונמאסו לפניו הממון * נתנו כמה שמשכמים
אוחנו ואפילו שלק היה ככו :

סררנו * סוררנו ומורנו הוינו * סרנו מאחרין וממלותין ומתורתן * סרנו
ממנהגים טובים * סרנו דברי אבינו ודברי רבותינו :

עינו * עברנו על שלש מאות וששים ותמשה לא תעשה דאוריתא ומדברי
קבלה ומדברי סופרים עליהן ועל פרעיותן וענינותן ותולדותיהן *
ענויותומים ואלמנות ואביונו עמד * ענינו אינן קטופה וחטופה * ענינו
עול למשרתנו ולנשותינו ולחברינו * ענינו על ריב לא לנו * עמלנו כהכלי
עשיו עלמנו כעורכו הדיונים * עברנו על ריב לא לנו * עמלנו כהכלי
העולם הזה ולא עמלנו בתורה * עסקנו ככל מוני כעלה ולא עמלנו
בתורה * עשיו כמעשהם * עברנו על עשרים וארבעה דברים שקויבים
עליהם כדורו * עברנו ושראל * עשיו עלמנו כפה ולכנו הולך חשכים
כנאות כקרה :

פשענו * פרקנו מעלנו עול תורה ומלות ויראת שמים * פנמנו כרמ"ח
אברים וש"ה נידים של נופנו נפשנו רוחנו ונשמתנו כגלגול
ס' וכגלגולים אחרים וכנפש רוח ונשמה של אחרים משרש נפשנו ושאינו
משרשנו * פנמנו כעלמות העלונים אילות כיראה יורה עשה וככל
פרלופי אילות כרואה יורה עשוק כחילוכיות ופנימיות כעונולוס ויושר
כארות ונשמות ומלאכים ככללותן ופרעיותן קוי לנו אהם עלינו ועל נפשנו
קוי לנו מיום הדין ומהלפ"ך כהרהור כמתשכה כראיה וכריתא וכקלא
התורה שמים ועשרים ומגלפ"ך כהרהור כמתשכה כראיה וכריתא וכקלא
כדבור ומעשה * פנינו לכנו כעלה * פרשנו עלמנו מן הכבוד * פעלנו און :
צררנו * לוערנו אב ואס וקמנו ושראל * לוערנו כשוקינו וכל בני
כתיבו * לוערנו למשרתנו * לוערנו * לוערנו לוערנו כעלי
חיים * לללנו כמים אדירים לכקש תאות ילרנו הרע * לערנו לפניו מו
שדול ממנו :

קשינו עורף * קלקלנו דרכינו קלקלנו כנורות השפע והקדושה והכרעה
סוורדת

סוורדת מן השמים והפכנו אותם לכורות נספרים אשר לא יכולו המים
ונרמנו גלות השכינה וחרבן ב"המק שפחה כי ירסה נבירתה ועבר כי מלך
סכננו בששתנו וכשתנו כלימתנו כי עוכזינו הטו אלה ופשינו הארנו
קלנו וחטאתינו מענו הטוב ממנו קוי להם לכנים שגלו מעל שלחן אביהם זה
כמה ארך ימים ושנים רבים ורעים * קללנו ודינו מליתן לדקה * קללנו ל"הר *
קללנו חברינו וכשתינו * קללנו עלמנו וכנינו * קרינו כספרים חילונים *
קלאינו מעשר וכבוד וחכמת אחרים וכקשו לדבר נגנוס :

רשענו * רעים לשמים ולבריות היינו רכנו עם אדם חנם * רדפנו אחר
השררה והכבוד * רמנו עינינו * רצנו למחלוקת ולעבירה :

שחתנו * שחנו תורתך * שחנו אלהותך * שקרנו כבית קדשך * שחתנו
זרע קדש וכראג משחיתים לחבל נס כנפשינו כמלאו דס כפשות
אביונים ודמעת העסוקים * שדרנו כלים כחמתנו * שתינו סתח יום * שחתנו
פאות הראש והזקן * שקרנו ככל מיני שקר ותחבולות ומרמות * שמתנו
כמלכת אויביו :

תעינו תעבנו כל איש תוכחת * תקענו כפינו ולא קוימנו * תבלין עשיו
לשטותינו * תוהים היינו על הרשעות * ואהם דרוק על כל
הבז עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

ואומר כפולת אפים ואחר כך אומר

הפלה לעני בי יעטרך ורפני יהוה ישפך שיחו יהוה
שמעה תפדתי ושועתני אידך תבוא אל תסתור

פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אונה ביום אקרא
מהר ענני : בי כרו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נהרו :

הופה כעשב ויבש לבי כי שבתתי מאלר לחמי : מקוד
אנחתי דבקה עצמי לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי

ככוס הרבות : שקדתי ואהיה כצפור בודר על
גג : פל היום הרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו : בי אפר

כדחם אכלתי ושקני בבכי מסכתי : מפני ועמך וקצפה
כי נשאתני ותשליכני : ימי כצד נטוי ואני כעשב

איבש : ואתה יהוה לעולם תישב וזכרה לדר ודר :
אתה רחום רחם ציון כי עת להננה כי בא מועד :

כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו : וייראו
גוים

יָיִם אֵת שֵׁם יְהוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדָהּ • בִּי
 בָּנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכֹבוֹדוֹ : פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר
 וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם : תִּכְתַּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם
 נִבְרָא יִהְיֶה יָהּ : בִּי הִשְׁקִיף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמַיִם
 אֶל אֶרֶץ הַבְּיֹט : לִשְׁמֹעַ אֲנִקְתָּ אִסִּיר לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתָה :
 לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהַלְתוּ בִירוּשָׁלַם בְּהַקְבִּץ עַמִּים
 יַחְדוֹ וּמִמְרֹכֹת לַעֲבֹד אֶת יְהוָה : עֲנֵה בְּדִרְךָ בְּחַי קֶצֶר
 יָמַי : אֲמַר יְאֵלֵי אֵל תִּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים
 שְׁנוֹתֶיךָ : לְפָנַיִם הָאָרֶץ יִסְדֶּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ
 שְׁמַיִם יִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֹלֵם כְּבָנָד יִבְדּוּ
 בְּלָבוֹשׁ תַּחֲלִיפִם וַיִּחַלְפוּ : וְאַתָּה הֵי אֵל וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא
 יִתְמוּ : בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁבֹּנוּ וְזָרַעִם לְפָנֶיךָ יִבּוֹן :

כחפלת ערכית קודם שיעקור רגליו ואמר

רְבוֹן הָעוֹלָמִים בְּכַר הַתְּעִינִיתִי בַתְּעִינִית הַיּוֹם לְפָנֶיךָ
 גְּדוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָהּ שְׂבִימָן שְׂבִיית
 הַמְקַרֵּשׁ קַיִים אֲדָם חוּטֵא וּמִבִּיֵא לְפָנֶיךָ קִרְבָּן וַאֲיִן
 מְקַרִּיבִין מִמֶּנּוּ רַק חֲלָבוֹ וְדָמֹ וּמִתְבַּפֵּר • וְעַכְשָׁיו
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֵינִן לָנוּ לֹא מְקַדֵּשׁ וְלֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא
 כֹּהֵן שִׁיבֵר בְּעַדְנוּ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיחַא מִיעוּט חֲלָבִי וְדָמִי שְׁנַתְּמַעֵט הַיּוֹם
 לְפָנֶיךָ בַתְּעִינִיתִי חֵשׁוֹב וּמְקַבֵּל לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָהּ בְּאֵלוֹ
 הַקְּרַבְתִּיו עַל גְּבִי מִזְבִּיחֶךָ וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :

ספר תולדות אדם

כולל כל סכרוכות ותפלות על שם קירוחיו ותולדותיו סנקרוס לו מיום
 לידתו עד יום מותו

עבודה שבלב א מולק כשמוכי איתא כוסר כרו שחעכור עליו ש-
 כי

כִּי אֵינִי שֹׂמֵעָה כֹּלָּ שֶׁכָּתוּב וְכֵן אֵיחָף כְּוִיִּקְרָא רַחֵם נָס עַל עַיִנִי הַקָּרֵן וְעוֹד
 חֲמִירוֹ מִשֵּׁל לִחְדָּד שִׁמְכִיִּסוּן אֲחֹתִי לְמֶלֶךְ אֲמַר הַמֶּלֶךְ לֹא יִכְסֵּה אֶלְלֵי עַד שִׁירָה
 פְּנוּ מִטְרוֹנָף וְהִרְמֵנוּ עַל הַשֶּׁכֶה וְעוֹד שֶׁלֹּא יְהוּי כֹּל הַעוֹלָם שִׁמְחִים וְאִכְוִי וְאִמְנו
 עֲלֵכֶם : ב עוֹשִׂים כִּסָּף לְאֵלֵינוּ וְעִיקְרֵן שֶׁל דְּרוֹס כִּפְרָקֵי רַבִּי אֶלְעֵזֶר
 כִּשְׁאֲמַר אֶלְיֵנוּ קִנָּף קִנְאֵתִי לֵם' לְכֹאֵף כִּי עוֹכֹב כְּרוּתָךְ כִּי וְיִשְׂרָאֵל אֲמַר לוֹ
 הַקֵּב"ה לַעֲלוֹם אֲחֵה מִקְנָף לִי קִנְאָה כִּשְׁטִים עַל ג' ע וְכֵן קִנְאָה עַל כְּרוּת מוֹלֵךְ
 חוּיךְ שְׁאִין יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂין כְּרוּת מוֹלֵךְ עַד שֶׁאֲחֵה רֹאֵם כְּעוֹיֵךְ מִכֵּאֵן הַתְּקִינוּ
 לַהֲכִינֵן לוֹ כִּסָּף כִּי הוּא מִלְּאֲךְ הַכְּרוּת אֲשֶׁר אֲחֵם תְּפִלוֹס כִּי הוּא כֹּף : ג לִוקָתִים
 כִּשְׁמִים כְּיוֹם הַמִּילָה כִּהֵכ הִרַב כִּיָּה יוֹסֵף כְּרוּי שֶׁלֹּא יִהְיֶעֱלֵף וּכְסַפֵּר נִאֲוֵה דִשָּׁף
 לְפִי כִּשְׁיֹאֵף אֶלְוֵנוּ אֶלֵל הַמּוֹלֵה יוֹכֵא עִמּוֹ נִשְׁמוֹת הַלְדוּקִים וְכִשְׁיוֹלָף אֶלְוֵנוּ
 וְלֹאֵף הַשְּׁמֹת עִמּוֹ וּמִתְקָוִים נִשְׁמֵית הַקּוּים לְלֹאֵף עַם נִשְׁמוֹת הַלְדוּקִים וְכְרוּי
 שִׁתִּיִּשְׁבוּ נִשְׁמוֹת הַחַיִּים מְרוּיָחִים כִּכְשִׁמִּים וּמִזֶּה הַטַּעַם עוֹשִׂים ג' כ כִּמ"ש :
 ד אֲכִי הֵכֵן אֲוִמַר אֲשֶׁרִי תִכְתַּר וְהַקְּרַב יִשְׁכּוֹן חֲלִירֵךְ וְהַקְּהַל עוֹנִים נִשְׁכַּעַם
 כְּעוֹב כִּיחֵךְ קְדוֹשׁ הַיִּכְלֵךְ לְפִי שֵׁה' תִּיכִית שְׁאֲוִמַר אֲכִי הֵכֵן שֵׁהס ר"ה כְּנִי' שֵׁס
 כֵּה"ת שֵׁהוּא נִעַ"כ שְׁמוֹת וְה' תִּיכֹב שְׁאֲוִמַרִים הַקְּהַל שִׁכּוּוֹכוֹ לִשֵׁם כ"ן שֵׁהוּא
 ר"ת 'נִשְׁכַּעַם' כְּעוֹב וְעוֹד שֶׁלֹּו י' תִּיכֹב כְּכַנֵּד י' תּוֹפֹת שִׁיעַשֵׁה הַקֵּב"ס
 לְלְדוּקִים כִּב"ע וְעוֹד כְּכַנֵּד עֲשֵׂר סְפִירוֹת וְעוֹיִן כּוֹסֵר פ' לֵךְ לֵךְ וְלִעֲבֹד
 דְּהַדְּכָרוּם מוֹסַכִּים כִּלְכִי מַעֲלֵה כְלוֹמַר אֲשֶׁרִי שֶׁתִּכְתַּר וְהַקְּרַב אֲחֹתִי יִשְׁכּוֹן
 חֲלִירֵךְ ע"י אֲוֹת כְּרוּת אֲשֶׁר נִתְּחַס כְּכַשְׂרֵנוּ וְהַקְּהַל מִסְּיוּמִים הַסְּסוֹק כְלוֹמַר
 נִס אֲכַתְנוּ מוֹרִים וּמִשְׁכַּחִים עַל שׁוֹכְנוֹ שֵׁה"ת לַחַיּוֹת מַנְכִי כְרוּתֵנוּ וְכֹס
 נִשְׁכַּעַם כְּעוֹב כִּיחֵךְ קְדוֹשׁ הַיִּכְלֵךְ :

פזמון לברית מילה

בְּרוּכִים אַתֶּם קָהַל אֱמוּנֵי • וּבְרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה :
 יָדֵר הַיּוֹלֵד יִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב • יְגִדֵל וַיְהִיָּה כְמוֹ
 גֵּן רְטוֹב • יַעֲרָה וַיִּצְלִית יִנְצֵל מִקְטוֹב • אָמֵן בֵּן יַעֲשֵׂה
 יְהוָה : כְּרוּכִים חֲלֵק יִתֵּן לָנוּ בְּנַעֲיָמִים • וּבִימְיוֹ גַעֲלָה
 לְשָׂרוֹם רְגָלִים • גְּדוּלִים וְקַטְנִים לְבֵית יְהוָה • וּבְרוּךְ
 הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה : כְּרוּכִים זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְדַם הַבְּרִית •
 וּפְקוּדֵי אֶת צִאֲנֶךָ צֵאֵן הַשְּׂאֲרִית • עַל יַד מְשִׁיחָה מְשִׁיחַ
 בֶּן דּוֹד • וְשִׁלַּח אֶת אֱלֹהֵינוּ נְבִיא יְהוָה • כְּרוּכִים הַיִּלְד
 הַזֶּה זָכָה לְבְרִיתֵנוּ • אֲבִיו וְאִמּוֹ יֵרְאוּ חֲפָתוֹ • הַמְּלַאֲךְ
 הַגּוֹאֵל יְבַרְךָ אוֹתוֹ • וַיִּזְכֶּה לַחַוּוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה : כְּרוּכִים

כשכתב אומרים זה

שֶׁכֶת וּמִיָּה • שֵׁם דָּר מַעֲוָה • חֲלֵק לְשִׁבְעָה • וְגַם
 רְשִׁמוֹנָה

לְשִׁמוֹנָה : אוֹתוֹת שֶׁבַת מִצּוֹת שְׁרִישָׁה * נִכְתָּם בָּהֶם
אוֹת לְאִמָּה קְרוֹשָׁה * שֶׁבַת רֵאשׁוֹנָה וּבְרִית הַדְּשָׁה *
וְהָיוּ תַפְלִין לְרֵאשׁ אֲמָנָה : שֶׁכֵּה שְׁתֵּי מִצּוֹת הֵם בְּעַמּוּדִים
שְׁנֵיהֶם * אֲשֶׁר הַבַּיִת נִכּוֹן עֲלֵיהֶם * מְאִירִים מִזְהָרִים
בְּזוֹהַר פְּנֵיהֶם * וְזֹאת הַחֲמָה וְזֹאת הַלְבָנָה : שֶׁכֵּה

הפלה לאומרה קודם המילה

לְשֵׁם יְחִיד קכ"ה ושכתיים כדקולו ורתימו ורתימו ודקולו ליתדא שם
י"ה כו"ה כחורף שלים בשם כל ישראל * הנה אכניו כל למול תינוק
זה לקיים מ"ע כמ"ה זאת כריתו אשר תשמרו כיוי וכניוסו וכיוי זרעך אחריו
סמול לכס כל זכר (ואכיו אומר למול זה כנו) להכניסו ככריתו של אברהם
אכיוו ולהכניסו בחולקא עבא דקכ"ה דכתיב ולדיוק יסוד עולם יהא רעוא
דקכ"ה כהאי קרכנא ויהרעו בו וזכס לעשר חפוט רומיון דעהיד קכ"ה
למעבר ללדיקא לעלמא דקתי כדכתיב אשרי הכתר ותקרב ישכון חלדיך
כשכעה כעוב כותך קדוש היכלך ועתה כעווכותיו חרבה עירכו ושמש בית
מקדשנו ואין לנו קרכנות שוכפחו כעדכו יהו רלון שיהא כחש דס כרית סוז
כאילו כנחיו מוכב ותעליתו עליו עולות וזכתי * יהיו לרלון אמרו פי
וסניון לכי לפניך ה' לורי ובולאי * ויהו כועס וכו' :

ויאמר פסוקים אלו כפרשת יהרו

מזבח ארמס תעשה לי וזכחה עליו את עולותיך ואת שלמיך את זאך ואת
בקרדיך ככל המקום אשר אזכיר את שמי אכא אליך וכרתיך : ואס
מוכח אכניוס תעשה לי לא הכנס אהסן גזית כי תרכך הכפת עליה ותחללה :
ולא תעלה כמעלות על מזבחי אשר לא הגלה ערותך עליו :

ואחר כך ככתיובים ירמיה סימן ל"ג

כה אמר ה' אס לא כריתו יומס ולילה חקות שמים ודרך לא שמי : נס
זרע ועקב ורוד עכרו אמס מקחה מוזרעו מושלים אל זרע אכרסס
ילקח ויעקב כו אשכ את שכותס ורתימתס :

ואחר כך ככתיובים סימן י"ב

למנצח על השמינית מוזמור לרוד : הושיעה ה' כי נמר חסיד כי פסו
אמוכס מכניו ארס : שוף ודכרו איש את רעוה שפת חלקות כלכ
זלכ ודכרו : יכרת ה' כל שפחי חלקות לשון מדכרת גדולות : אשר אמרו
ללשונכו כנכור שפתיכו אקכו מני ארון לנו : משור עכיוס מאנקת אכיוכוס עתה
אקוס ואמר ה' אשית כועס יסית לו : אמרו ע ה' אמרות סהורות כסך לרוך
כעליל

כעליל לארץ מווקק שכתיים * אהס ה' תשמרס הלארנו מן הדור זו לעולם *
סכיב רשעוס ותחלכון כרוס וזלות לכני ארס *

ואחר כך יקרא כזוהר לך לך מאמר דף ל"ה ע"א

פתח אידך ואמר מוכח ארמס תעשה לי וזכחה עליו וכו' תאנא כל מאך
דקריב כרוס לקרכנא דא כאילו אקריב כל קרכניו דעלמא לקמיה
דקכ"ה וכאילו כנו מדכחא שלומא קמיה כניו כך כעו לסרוא מדכחא כמאכא
סר מליוא ארעא למגור עליס הוי קיימא קרושא ואתחשיב קמיה קכ"ה כאילו
ארכה עליס עליון וקרכניו עאכא ותורי * וכותא ליה ותור מכלסו כדכתיב
וזכחה עליו את עולותיך ואת שלמיך וכו' * ככל המקום אשר אזכיר את
שמי * מהו אזכיר את שמי * דא את מילה דכתיב כס סוד ה' ליראיו וכריתו
לסודיעס * הוי מוכח ארמס ורתי כמס דאמניא * כתיב מס כתיב ואס
מוכח אכניוס תעשה לי רמו לכיוורא כד אהגייר דאיהו מעס קשו קדל וקשו
לכא הוי אקרי מוכח אכניס * לא תכנס אהסן גזית מאי הוי דכעו לאעלא
ליה כפולחנא דקכ"ה ולא יגור יהוס עד דוכשו פולחנא ארשא דעבר עד
הכא וועדי מניוס הסוי קשו דלכא * וחי אשגור ולא אעדי מניוס הסוי
קשו דלכא למיעל כפולחנא קרושא דקורשא כ"ה הוי סוף כהאי פסולא דאכנא
דגורי ליה מהאי נוסא ומחאי נוסא ואתחאר אכנא כדכדקמיתא כניו כך לא
הכנס אהסן גזית דחי אשהאר כקשיותיה כי תרכך הכפת עליה ותחללה כלומר
הסוף גזירו דאתגור לא מהכיוול ליה כנ"כ זכחה חולקיס דמאן דאקריב הוי
קרכנא כדווחא כרעוא קמי קדשא כריך הוי וכעו למארו כהאי חולקא כל
סוף וימא דכתיב וישמחו כל חסיו כך לעולם ורננו ותסך עליומו ויעללו כך
אוהכו שמך *

ואת"כ יאמר פתיחה אליהו וכו' כדכתיב לעילא כראש הספר *

ומכרך המוהל כרכס זו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו ער המיכה : (למול את הבן)

ואומר אבי הכן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להכניסו בביתו של אברהם אבינו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
לזמן הזה : ועונין

בישם שהכניסנו לברית בין תבניסהו לתורה ולמצות לחפרה
ודמעשים

וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן : וְאָמַר יְהוֹי דָם
הַנְּמוּל בְּקֹהַל אֲמוּנֵי בְרִית נִיחוּחַ אִשָּׁה לַיהוָה וּבִירוּשָׁלַם בְּסֵא
יְהוָה נִקְרִיב וְכַחֲסִים עוֹרוֹת לַיהוָה : חַתֵּם בְּבִשְׂרָנוּ לְאוֹת מִזֵּפֶת
וְלַעֲד לָנוּ וּלְבָנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : יִכִּירוּ רוֹאֵינוּ וְיִדְעוּ מוֹנֵי
כִּי אֲנַחְנוּ זָרַע בְּרַךְ יְהוָה : יְסוּ דַם הַנְּמוּל

ומונויון כוס של ויון ומכרך המוסל

סְבָרֵי מְרַנֵּן בְּאִי אָמֵן הַ בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

וְאִתְּכָ לֹקֵחַ טַרְס וּמְכַרְךָ בְּאִי אָמֵן הַ בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשׁ יְדִיר מְבִטֵּן
וְחֹזֵק בְּשִׂאָרוֹ שֵׁם וְצִאֲצָאֵיו חַתֵּם בְּאוֹת בְּרִית קָדַשׁ עַל
כֵּן בְּשִׁבְרֵךְ זֶה אֵל חַי חַקְנוּ צוּרָנוּ צוּרָה לְהַצִּיר וְיִדְרוֹת זָרַע
קָדַשׁ שְׂאֵרָנוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּכִשְׂרָנוּ בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה כּוֹרֵת הַבְּרִית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ קָמִים אֶת הַיָּלָד (בְּנֵי הַזֶּה לְאָבִיו לְרִי)
וְרִאֲמוּ וְיִקְרִיאוּ שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פְּרוּנוֹ) יִשְׁמַח הָאִישׁ
וְכַסְאֵיכּ סוּף מַסּוּל כַּמָּקוֹם יִשְׁמַח הָאִישׁ וְאָמַר יְהוֹי רְצוֹן שֵׁאֲשַׁמַּח

בְּיוֹצֵא חֲלָצֵי בְּיוֹצֵא חֲרָצֵיו : וְתַגֵּל הָאִשָּׁה בְּפִרְיָ בְטָנָהּ כְּאָמֹר
יִשְׁמוּ אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתַגֵּל יוֹלְדֶתְךָ וְנֹאמַר וְאֶעֱבֹר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ
מִתְבּוֹסֶסֶת בְּרַמְיָךְ וְאָמַר קָךְ בְּרַמְיָ חַי : וְאָמַר קָךְ בְּרַמְיָ
חַי וְנֹאמַר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר : אֲשֶׁר
בְּרַת אֶת אֲבֵרָהֶם וּשְׁבִנְעָתוֹ לְיִשְׁחָק : וְיַעֲמִידָהּ כִּיעֲקֵב לְרַחֵק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ :
(פְּרוּנוֹ) הִקְטֵן אֱלֹהִים וַיְגַדְּהוּ בְשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית כֵּךְ וּכְנַם
לְחֹרֶה וּמִצוֹת לְחַפָּה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

שיר המעלות אשרי כל ויחא ס' ונו' וקדוש יחא שלמא רחא וכווריון כדכס
לעכויו ארין ישראל טוב"כ לפדיון שכוויס :

סדר פדיון אבן כפי מנהג ליוורנו וע"פ

חַיִּיב כָּל וְשֶׂאֱל כַּשְׂנוֹלֵךְ לוֹ כֵּן כְּכוֹר לְפָדוּתוֹ מִן הַכֶּסֶן כַּמַּשֶּׁה סְלָעִים
לְאָמַר שְׁלָשִׁים וּוּס דְּכֹתִיב וּפְרוּוִיו מִכֵּן חֹדֶשׁ תְּפִדָה וְכַלְכַד שִׁסְיָה פֶּטֶר
רַחֵם

רַחֵם אֶכֶל וְלִדְהָ תְּחִילָה מֵאִישׁ אַחַר אִוּ שֶׁפִּילָה לְאָחַר אֶרְכָּעוּס יוּס אִוּוּ
חַיִּיב כַּפְדִּיוֹן דְּכֹתִיב כָּל פֶּטֶר רַחֵם וְנו' וְכֵן מוֹ שׁוּס לוֹ אֶרְכָּעָה אִוּ כַּמַּשֶּׁה כְּכִיס
מֵאֶרְכֶּה אִוּ חַמֵּשׁ נָשִׁים כְּתוּלוֹת חַיִּיב לְפָדוּתָהּ אֶת כָּלֶם כַּפְדִּיוֹן הַכֵּן הוֹלֵךְ אַחַר
סָאָס : וְאִם הוּסָה אִמּוֹ כְּהַגַּת אִוּ לוֹוִים הַכֵּן פֶּטֶר מִקַּמַּס סְעִלִים דְּכֹתִיב קָדַשׁ
לִי כָל כְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם כְּכִנֵּי וְשֶׂרָאֵל : מֵת הַכֵּן קוֹרֵס שְׁלָשִׁים יוּס פֶּטֶר מִן
סְפָדִיוֹן : לְאָחַר שְׁלָשִׁים יוּס חַיִּיב כַּפְדִּיוֹנוֹ וְלָרִיךְ לִיתָן * וְסוּכִי עַכִּיד לִכְיֹא
אִוּתוֹ לְפָנֵי הַכֶּסֶן וּמְכִיף עִמּוֹ שְׁמַנָּה אֶשְׁשִׁים מֵאֹהֲבֵיו וְקִרְוִי וְכִידוֹ כַּמַּשֶּׁה
סְקִלִים אִוּ כַּסָּף אִוּ זֶה כַּמַּשֶּׁה סְקִלִים וְכַסֵּן שׁוֹאֵל לְאִם הוֹלֵךְ וְאָמַר לֶם שְׁמֹא
סְפִילָה כֵּן אִוּ וְלִדְהָ כֵּן אַחַר אִם אִמְרָה לֶאֱ אָמַר הַכֶּסֶן :

זֶה הַבֵּן בְּכוֹר הוּא וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צוּרָה לְפָדוּתוֹ
שְׁנֹאמַר וּפְדוּוּיוֹ מִכֵּן חֹדֶשׁ תְּפִדָה בְּעַרְכָּךְ בְּסָף
חַמֵּשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקָּדֵשׁ עֲשָׂרִים גֵּרָה הוּא : כִּשְׁהֵיית
בְּמַעֵי אִמְךָ הֵיית בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ שְׁבַשְׂמִים וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ
וְאִמְךָ עַכְשָׁיו אַתָּה בְּרִשׁוֹתֵי שְׂאֵנִי כֵהֵן וְאָבִיךָ וְאִמְךָ
מִבְּקָשִׁים לְפָדוּתְךָ שְׂאֵתָה בְּכוֹר מִקָּדַשׁ שְׁבֵן כְּתוּב *
וְיִדְבַר יְהוָה אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר : קָדַשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר
כָּל רַחֵם בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבְבַהֲמָה לִי הוּא :

וְאָמַר אָבִי הַכֵּן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשְׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ
וְהִגִּיעְנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

ומניח לפני הכסן המעות או הספלים ומקבלם וְאָמַר

קַבְּלָתִי מִמֶּךָ חַמֵּשׁ סְלָעִים אֲרוּ בְּפָדִיוֹן בְּנֶךָ זֶה וְהָרִי
הוּא פְדוּיָ בְּהֵן בְּדַת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל :

וְאָמַר הַכֶּסֶן לְאָבִי הַכֵּן

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים כְּמוֹ שְׁזִכִּיתָ לְפָדִיוֹן
הַבֵּן כֵּךְ תִּזְכָּה לְקָמִים כָּל מִצְוֹת שְׁבַתְוֹרָה :

וקורא

וקורא פרשה ברכה כהנים * ולאחר שקבל הכהן חמשה שלמים אם רצה להקדוין
לאחי סבן חרשות כידו *

ברכות קידושין ואירוסין

עבודה שבלב א כוהנים שהתן מהעם קודם החתונה עד אחר
הכרעה וכחך הרוקח לפי שהתן מותקוין לו על כל

עובותיו ולכך מהעם כרו שיכפרו לו * ב שהתן לוכש הטלית כלילי הקופס
לפיו שאמר גדולים העשה לך וקמיוך ליה כי יקח איש אשה * ג מה שכוהנים
לשכור את הכוס כשעת הכרעה כתב הרוקח לפי שאמר עבדו את ה' כוראס
וגילו כרערה כמקום גולם שם תאף רעה ועוד כמ"ש כש"ס תכר וזיתא
חורקא ועוד ט"א מפני עין הרע וכס' מעיל שמואל כתב כרו להח חלקס
למדה הדיו והסכוך לע"ד לזכור תרכב כ"המק וכ"כ הכלכו להדיו הכואו
הש"ע א"ח ס' תק"ס ושופכוין היון שככוס כתב השב"ך כי הוא סימן טוב
שישפיע להם הק"ס כרעה שאמר והריוקתי לכם וגו' ולע"ד עפ"י מ"ש ז"ל
כל בית שאין היון נשפך בו כמים חין בו סימן כרעה * ד עומדים ככרעה
שואין כתב כס' דרכי נועם דכיון דלרין לברך כמ"ש הויף כדכריו שקדושה
ולרובה מעומד והטעם שלרין עשרה כתב תהש"ך כנגד עשרה פעמים
שנקראת ישראל כלה ולפוכך כתוב ככוועו וקח עשרה אשנים ואומרים שבעה
כרעות כנגד שבעה כרעות שכיך הקב"ה לאברהם ושבעה קולות שנתנה כהם
הקדוש ושבע שנים ששחעכר יעקב כרחל : ה חין אומרים שהחיונו על
הנשואין כתב בספר שאריות יעקב כשם מהר"ק שורש קכ"ח לפי שאין לה
ומן קבוע ועוד שיש כרער ענמת נפש שמוכור לו לאדם שמתה זאת היא
זאת מיתה שלרין אדם לקיות זרע מאחר שסופו למות להשאיר מינו קיים
לכך תקנו שלא לברך שהחיונו * ו חין מכרכין אלא כיון אדום כתב כריקנאטו
כשם ס' שוחר מפני שהאשה כמשלם לגפן שאמר אשתך כנפן סורים ומן
הנפן יוליא ויון כורע האשה שמורעה אדום שאף' הכלילי עיכים מיון *
ז שכת נקשכ כפסיו חדשות לענין ז' כרעות והטעם כתב ככלי חמדה מלד
הנשמות שיתרות אשר כל איש נקשכ לכריות חדשה ממש ופסיו חדשות ראיות
לו' כרעות :

לוקח ממכרד פוס של יין ומכרד סברי מרנן * ברוך אתה יהוה
אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את
הארוסות והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי הפה
בקדושין * ברוך אתה יהוה מקדש עמו ישראל על
ידי חפה בקדושין :

ושותם ממכרד וסתתן וסכלס ואז מקדש את האשם

הרי את מקדשת לי בשבעת זו בדת משה וישראל *

שבעה ברכות לנשואין

לוקח כוס אחר ואומר טברי מרנן * ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהכל ברא
לכבודו :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם יוצר האדם :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר יצר את
האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו

ממנו בגן עדן * ברוך אתה יהוה יוצר האדם :

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה
בשמחה * ברוך אתה יהוה משמח ציון בבניה : שמח

תשמח רעים אהובים בשמחה יצירך בגן עדן
מקדם * ברוך אתה יהוה משמח חתן וכלה : ברוך

אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר ברא * ששון
ושמחה חתן וכלה * גילה * רנה דיצה וחדוה * אהבה

ואחות * שלום ורעות * מהרה יהוה אלהינו ישמע
בערי יהודה ובחצות ירושלים * קול ששון וקול שמחה

קול חתן וקול בלה * קול מצהלות חפות חתנים
ממשתה * ונערים מנגינתם * ברוך אתה יהוה משמח

החתן עם הכלה : * וטועם ממכרד ונותן לתתן ולכלס : ושוכר את
סכום ואומר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני : הודו

ליהוה כי טוב פי לעולם חסדו * ירבו שמחות בישראל
וינוסו אנחות ויהיה בסימן טוב :

למנצח על ששנים לבני קרה משביל שיר ידירות :

רחש לבי דבר טוב אומר אני מעשה למלך :
רשוני עט סופר מהיר : יפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיה על פן ברכה אלהים לעולם : חגור חרבך
על ירך גבור הודך והדרך : והדרך צלח רכב על
דבר אמת וענוה צדק ותורה נוראות ימינה : חציה
שנונים עמים תחתיה יפרו בלב אויבי המלך : כסאך
אלהים עולם ועד שבת מישור שבת מלכותך : אהבת
צדק ותשנא רשע על פן משחך אלהים אלהיה שמן
ששון מחבריה : מור ואהלות קציעות כל בגדותיה
מן היכלי שן מני שמחה : בנות מלכים ביקרותיה
נצבה שגל לימינה בכתם אופיר : שמעי בת וראי
והטי אזנה ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו המלך יפיה
כי הוא אדניה והשתחו לו : ובת צר במנחה פניה
יחלו עשירי עם : כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות
זהב לבושה : לרקמות תובל למלך בתולות אחריה
רעותיה מובאות לה : תובלנה בשמחות וגיל תבאנה
בהיכל מלך : תחת אבתיה יהיו בניה תשיתמו לשירים
בכל הארץ : אזכירה שמה בכל דר ודר על פן עמים
יהודיה לעולם ועד :

ברכת זימון לחתן

נברך אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו משרו :

ועיני ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו
משלו ובטובו הגדול חיינו : ואמרים אתר כוכב

השואין אם יש פנים מרשות

סחתן סרוסא רס כתולים מכרך כלו סס ומלכות

ברוך אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים אל
ימשול זר במעין חתום על כן אילת אהבים זרע
קדש שמרה בטרהרה וחוק לא הפרה : ברוך הבוחר
באברהם ובזרעו אחריו :

לשבת חתונה

פיוט נאס לקרא סחתן לספר תורס

קום חתן לקרא בתורה : קום במהרה : קום חתן
אשכל הכפר : קל בצבי וכעופר : בעבודת האל
נורא : קום כמחרס

עוד פיוט אתר נאס ומפואר לקרא סחתן לספר תורס

חתן נעים ערה בתוך עם אמוני : לקרא בספר תורת
יהוה : יברכה האל משמי עליה : בממון ובשם
בפריה ורביה : אשתך תהיה כגפן פוריה : כן יבורך
גבר ירא יהוה : חטן

עוד אתר לקרא סחתן לתורס

ישמח חתני בקהל אמוני : ישא ברכה מאת יהוה
שדי ימלא תאות לבו : מגן וצנה יהיה סביבו :
ויאר אותו ויישר נתיבו : לגמור ולשמור דרכי יהוה :
ישמח לראשו יצוה ברכות עצומות : ויסע בכל עת
בנהר שלומות : בא יבא ברנה נשא ארומות : יזכה
ויראה ישועת יהוה :

וקוראין סחתן וכסיכא סחתן עם ס"ת לרובין אומרים

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה : לא אמורת
כי אחיה ואספור מעשי יה : אהיה אשר אהיה
ואספר

ואספר מעשי יה :

תרגום לפרשה ואחרים וקו שקורין לתתן כשכת שורם

ברשות אל חי אמת ויציב אתרגם פרשת ואברהם סיב : ואברהם סיב עאל ביוםין ווי ברוך ית אברהם בללא :

ואמר אברהם לעבדיה סבא דביתיה דשליט בכר די ליה שוי כען ידך תחות ירכי :

ואקיים ערך במימרא די אלהא דשמיא ואלהא דארעא דלא תסב אתתא לברי מבנת כנענאי דאנא יתיב ביניהון :

אלהין דארעי ולידותי תזיל ותסב אתתא לברי ליצחק : **ואמר** ליה עבדא מאים לא תיבי אתתא למיתי בתראי דארעא דרא האתבא אתיב ית ברוך דארעא די נפקת מתמן :

ואמר ליה אברהם אסתמר קך דלמא תתיב ית ברי לתמן : יי אלהא דשמיא די דברני מבית אבא ומארע לדותי ודמליל לי למימר לבנה אתן ית ארעא דרא הוא ישלח מלאכיה קרמך ותסב אתתא לברי מתמן :

וכסחור סתתן עם סבר תורם למקומו חומר סתון

לך לשלום במקומך : ירצה האלהים את מעשיך : * ברוך אתה בכאך : וברוך אתה בצאתך :

תפלת הדרך

קודם שילך אדם מפתח ביתו יקרא שלשה חכמים מאוסהו ויאמר לפניס שיר למעלות אשך עוכי וכו' : עד עושה שמים וחרץ : והם עוכין אחריו עד סוף סמומור : וכן יעשה ו' פעמים כנגד ששה קלוות וכשורלם לרכוב ואמר שנדל עז שם ס' (מלפך) כו ירוץ (יוסף מטטרון שדי) לדיק וגשכ שבעס פעמים וכשולף מן העיר ואמר עשרת פסוקים לאו :

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : ולכל היה החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל : ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים : האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי : יערף כמטר לקחי תזל כפטר אמרתי בשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב : ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפוצו איביך וינוסו משנאיך מפניך : ובנהה יאמר שובה יהוה רכבות אלפי ישראל : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים ארך וארבע מאות : כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתוליכני לשלום ותצילני מפף כל אויב ואורב בדרך ומפלד מקרה ופגע רע ותגיעני למחוז חפצי לשלום ותנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי וכל דפגעין בי יהון משבעין בשם אהיה אשר אהיה דאהא אנא חמי יתהון ואנון לא יחזון יתי לאבאשה יתי ויתאסרון פומיהון באסרין דנחשא ובשלשלאין דפרזלא ויסתתמון עיניהון בעוקתיה דאל שדי : תאלמנה שפתותיהם מדבר תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמים המעד : חרפם תבא בלבם וקשתותם תשברנה : ושמע תפלת בי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה :

ואם רואה אדם ומתוורא ממכו יעשה שדי כוורו סימנות וכוף בודל כמו דל"ת ושלש

ושלש אלכעוטייו כמו ש"ן ורת שחא הקטן וכיף כמו וו"ד וישמם על פניו ויאמר

לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ואומר שלש פעמים **יהוה ישמרני: יהוה יצילני: יהוה יעזרני:**

סדר לוויה

שלשים פעמים ואמר האיש הכותן לדרך פעמיו פסוק זה

לישועתך קויתי יהוה:

ואמר כך על זה הסדר **לק"י ל"ק קו"ל קר"י יר"ק יק"ל**

שש פעמים ואמרו האנשים הכלווים אליו פסוקים אלו

וייעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מהנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

עשרה פעמים ואמרו כלם פסוקים אלו

יברכה יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

חמשה פעמים ואמרו עוד כלם פסוק זה

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרךך ולהביאך אל המקום אשר הכינותי:

שלשים פעמים שש פעמים עשרה פעמים חמשה פעמים ראשו תיכות לוים וכן ארכעה פסוקים אלו הנזכרים ר"ת לוים:

אל תאחרו אותי ויהוה (סומי תיכות לוויה) הצליח דרפי:

תפלת הים

יהי רצון מפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב האל הגדול הגבור והנורא המכתר

בכתר

בכתר האמונה למען קדושת שלש עשרה מדותיה של רחמים ולמען קדושת שערי הרחמים ולמען זכות ישני חברון אברהם יצחק ויעקב אהוביך ותמימיך ולמען זכות עקדתו של יצחק יחידך שנעקד על גבי המזבח והיה עולה תמימה קדושה וטהורה ולמען זכותם וקדשתם ונבואתם של שמואל הנביא ושל אליהו הנביא ושל אלישע הנביא נביאיך נביאי אמת ולמען זכות כל הצדיקים והחסידים שהיו בכל דור מגנים על ישראל שתעמיד הים מזעפו ויחשו גליו ותעשה רצון לבנו ותוליכנו מהרה אל מחוז הפצנו לטובה כאשר בידך לעשות ותשמע תפלתנו ותאזין תחנתנו ועננו בשעה הזאת שאנו מתפללים ומתחננים לפניך ותוליכנו בנחת רוח טוב כפי הצורך ותשמרנו מהמזון גלים ומשאון משברי ים מרוח סועה מסער ומצער ומבלגור עתים ומחלוף זמנים ומהבריות הרעות הגדלות בים וביבשה ומכל צער ומכל הפסד ואל יעכבנו לא משביע ולא מכריח ולא משטין ולא מצר ולא מזיק ולא מבלבל ולא מפחד ולא מהרים ולא מאים ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג הספינה וכך תופשי משוט ומנהיגיה ומלחיה וחובליה ואומניה שינהגו אותה כראוי בלא עצלות ובלא חשוד ובלא תשות כח והגיענו אל מחוז הפצנו גלי שום היזק ובלי שום צער ובלי שום הפסד כמו שאתה מושר בנאות הים בשוא גליו אתה תשכחם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: ואנהנו נברך יה מעתה ועד עולם

עולם הדרויה :

סככס לקו דס חומר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיהיה עסק זה לי לרפואה ותרפאני רפואה שלמה רפואת חיים כי אל רופא הנם ונאמן אתה : ואמר שקיו חומי ברוך אתה יהוה רופא חולים :

ברכת הגומל

ארבעים סס שלריכוין לסודות * וידרו חיס * וסולכו מדכרות * וסיוולא מכית סאסוריס * ומי סקלס וסטרפא * וככולס כחוכ ודרו לה' ססרו * וירוממוסו כקסל עס * מכאן סלרוך לסודות כקסל * ומאזי מכרכוין *

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים טובות שגמלני כל טוב : ועונון לו חמן וחומר סחון

האל אשר גמלך כל טוב וחסד וחמלה יתברך ויתרום על כל ברכה ותהלה הוא ברחמי ושמך ויגמלך לעד כל טוב נצח סלה

וידוי לשכיב מרע

קכלנוסו מסחסידוס ואכשו מעשה * ועוכ לאסוף עשרה חגשים ככית סחולס ונניא מי סקלס וכטה למות ח' לו סתורס סכן דרך כל סמומחין מתורין סכן דרשו רז"ל דכתיב ואשמה סכפש סהוף וסחורו זס ככין חכ כלל סמומחין סטעוכין וידוי וכדי סלף לסכר לכו חומריו לו כדכרוס רכוס חוק וסמן אל סדאנ מזה כו סרכס סתורו ולף מתו סרכס לף סתורו ומתו וכסכר זס סתסס מתידס לפכיו וסכרך חתס חו וכל סמתורס יש לו סלק לע"ס כדכתיב ומורה ועוכ ורחס * ומוליקין סכסוס וסילרוס מן סכית חומר :

רבון העולמים בער הסליחות והרחמים יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותינו שיעלה זכרון לפני כסא כבודך לטובה וראה בעניי כי אין מתום בבשרי מפני זעמך * אין שלום בעצמי מפני חטאתי * ועתה

ועתה אלוה סליחות הטה אלי ססדיך ואר תבא כמשפט את עבדך * ואס קרבה עת פקודתי למות * אחרותך לעד מפי לא תמוש ככתוב בתורתך שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אל אלהי הרוחות לכל בשר שרפואתי בידך ומיתתי בידך יהי רצון מלפניך שתתפאני רפואה שלמה ויערה זכרוני ותפילתי לפניך בתפלת חוקיהו בחלותו ואם קרבה עת פקודתי למות תהא מיתתי כפרה לכר חטאתי ולכל עונותי ולכל פשעי שחטאתי שעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד השעה הזאת ותן חלקי בגן עדן וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים והודיעני ארח חיים שבע שמהות את פניך נעימות בימיך נצח : ברוך שומע תפלה :

וחומריו חנף ככס וכו' * ואמר כך ויהי כועס וכו'

יהי בשלשים שנה ברכיעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים : בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני יושב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל : שרפים עומדים מפעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף : וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים : יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך

לעולם

כל מי שהוא חבוש בבית האסורים באימת מלך ושרים . ועל כל מי שהוא חולה . ובכללם יענה רפואות תעלה אל תחלואי (פלוני) המוטל על ערש דוי :

ואומר מלך מלכו המלכים וכו' . ואם עושים שנוי השם אומר

ויקרא שמו בישראל (פלוני) כמו שכתוב ולא יקרא עוד את שמו אברם והיה שמו אברהם כי אב המון גוים נתתיך . ישמח הוא בשמו . ויתקיים שמו בו כדכתיב ואגדלה שמו והיה ברכה : יהי רצון מדפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שנוי שמו זה לבטל מעליו כל גזרות קשות ורעות וקרוע מעליו כל רוע גזר דין . ואם נקנסה מיתה על (פלוני) על (פלוני) זה לא נקנסה . ואם נגזרה גזירה על (פלוני) על (פלוני) זה לא נגזרה . והרי הוא באיש אחר וכבריה חדשה . וכקטן שנולד לחיים טובים וראריכות שנים ולמלואי ימים . ונאמר שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתיך הנני רופא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה כדכתיב יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו :

ואומר מלך מלכו המלכים וכו'

שנוי השם לאשה

ותקרא שמה בישראל (פלוני) כמו שכתוב שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : יהי רצון מדפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שנוי שמה זה לבטל מעליה כל גזרות קשות ורעות . וקרוע מעליה כל רוע גזר דין . ואם נקנסה מיתה על (פלוני) על (פלוני) זה לא נקנסה . ואם נגזרה גזרה על (פלוני) על

על

על (פלוני) זו לא נגזרה . והרי היא באשה אחרת וכבריה חדשה . וכקטנה שנולדה לחיים טובים וראריכות שנים . ולמלואי ימים . ונאמר שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתיך הנני רופא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה כדכתיב יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו : ואחר כך אומר

מלך מלך מלכי המלכים ברחמי הרפאה רפואה שלמה ויקיים בו קרא כדכתיב רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה . מלך מלכי המלכים ברחמי יחלימהו ויחיהו . מלך מלכי המלכים ישלח לו ממרומו מרפא וארוכה . מרפא ברכה . מרפא רצון ונדבה . מרפא חסד ואהבה . מרפא תעלה ותרופה . מרפא חנינה וחמלה . מרפא רחמים ירועים וגדולים . מרפא שלום וחיים . מלך מלכי המלכים ברחמי יענהו בעת צרה כדכתיב יענה יהוה ביום צרה : ונאמר המנומר

ונודר לרקס לכית סכסכת ולענוי חרץ ישראל תוכ"א ולפיון שנוי ויהן לרקס לענוי עיור :

סדר אבלים

ברכת קריעה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת :

רחיצת המת

קודם רחיצת המת אומרם זש הרחמים ויועיל גם כן לחרוס הקרובים

אנא השם אלהי החסד והרחמים אשר אורחתיך חסד ואמת ותורתך כלה חסד ואמת ובראת העולם בחסד ואמונה וצונו להתעסק במתים בחסד ואמת

וְאֵמֶת וְלִקְבוּר הַמֵּתִים בַּחֹסֶד וְאֵמֶת דִּכְתִּיב כִּי קָבוֹד
 תִּקְבְּרֵנוּ וּבִכְן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי ה' הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁתֵּאֱמָצְנוּ
 וְתִחְזַקְנוּ לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתֵנוּ מְלֹאכֶת שָׁמַיִם לְהִיּוֹת עִמָּקְנוּ
 בַּמֵּתִים בְּשֹׁהַרְתֶּם וּבְלִבִּישְׁתֶּם וּבְקִבּוּרְתֶם יֵאָף שְׁלֹא
 יִדְעֵנוּ בְּוִנְתֶם לְכַוֵּן בְּרַחֲמֵי ה' כִּי אֵלֹהֵינוּ נִתְכַוְּנָנוּ בְּהֵם
 וְתִשְׁמְרֵנוּ שְׁלֹא נִכְשַׁל בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וְיִתְקַים בְּנוּ לֵאמֹר
 יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל אֹזֶן כִּי שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין וְתִשְׁמְרֵנוּ מִכָּל
 נֹזֵק וְתִקְלֵה וְיִקְיִים בְּנוּ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב שׁוֹמֵר מִצְוֵה לֹא
 לֹא יִדַע דְּבַר רַע וְתַעֲמוֹד לְנוּ זְכוֹת מִצְוֹת גְּמִילוּת חֶסֶד
 וְאֵמֶת וְלִכָּל בְּנֵי בְתִינּוּ לְמִלְאוֹת יְמֵינוּ בְּטוֹבָה וּבְנַעֲמִימִים
 בְּשִׂיבָה טוֹבָה וְאֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי
 בְּבֵית הַשֵּׁם לְאַרְךָ יָמִים : וְהִיוּ כֹּעֵס וְכו' :

רחיצת המת לאיש חסיד מהר"ר הלל ז"ל

וזהו כן המה על הלוח כדי לרחלו * אחר רחיצת הלוח כעליון אחר
 ואומרים כעלולתן

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי הַשֵּׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּרְחַם
 עַל הַמֵּת הַזֶּה שֶׁהוּא בֶן אֲבֵרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 עֲבָדֶיךָ וְתִנְחַם נַפְשׁוֹ עִם הַצַּדִּיקִים בְּגַן עֵדֶן בְּרוּךְ מְחִיָּה
 הַמֵּתִים וּמֵמֵית הַחַיִּים :

וזרקו עליו מים חיים לא חמין ולא קרים אלא פושרין ומתקליון לרחוץ
 הרגש תחלה שבעה רחילות כו' כלים * ראשונה כמים * שנים כבאר * שלישית
 ככורית ואומרים :

רַאשֶׁךְ עֲרִיךְ בְּכַרְמֶל וּדְלֵת רֵאשֶׁךְ בְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אֶסְרוּ
 בְּרַחֲמֵיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת מִמֵּתֵי עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲנוּגִים :

כַּרְחוּלָה רְכוּעִית וּמֵאִשִּׁית רוֹחְלוּ כְמוֹס כְּקוּיִם וְכַשְׂמִית כַּעֲלוּ חֶסֶד וְאֹמְרוּ
 יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי הַשֵּׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּסְבַּב
 מִלֵּאכְבֵי רַחֲמִים לִפְנֵי הַמֵּת הַזֶּה שֶׁהוּא עֲבָדֶךָ בֶן
 אֲמִתֶּךָ וְאַתָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִשְׁכִּיל אֵל
 דָּל מְלֻטְהוּ מִכָּל צָרָה וּמִיּוֹם רַעַה וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהֵנִם
 בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם גְּדוֹל הַעֲצָה וּבַעַל הַרְחָמִים :

כַּרְחוּלָה שְׂבִיעִית רוֹחְלוּ אֵת הַרְגָּשׁ כְּמוֹס קְרוֹס וְאֹמְרוּ

יבא שלום ינחונו על משכבותם : ברוך אתה השם עושה
 שלום במרומו לעבדיו וליראי שמו :

ואת * כ סוקן ג' רחילות כו' כלים

א הַשֵּׁם מֵה אָדָם וְתִדְעָהוּ בֶן אֲנוּשׁ וְתִחַשְׁבֵהוּ :

ב וְתִחַפְּרֵהוּ מֵעַט מֵאֲלֹהִים וּכְבוֹד וְהַדָּר תַּעֲטֶרְהוּ :

ג לִשְׁם אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת כִּי חֲטָאנוּ לוֹ :

ואת * כ רוחן סלב וסכטון וסכקפות כו' כלים ואת * כ זרוע סומנות מלפנים
 וסמאליות כאחרונה כו' כלים סומנות מלמעלה וסמאליות למטה וסומר

ברוך הפודה עמו ישראל ממיני פורעניות ברחמים :

ואת * כ רוחן את סללוס ומקווי ורכוס ככלי אחר ואחר כך רוחן מכושיו של
 פנים ושל אחריו כמים אחרים ככלי אחר וככורית ואומרים

יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵי הַשֵּׁם אֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּזְכּוֹר

זְכוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁבְּשָׂרְנוּ וַיְהִי לּוֹ פְדִיּוֹן מִשְׁרַפַּת

גִּיהֵנִם וְתִחַלְצֵהוּ : בְּרוּךְ כּוֹרֵת הַבְּרִית בְּרַחֲמִים : וְיוֹסִיף וַיִּחַמֵּר

בְּרַחֲמִים הַסֵּתֵר וְהַעֲלֵם פִּשְׁעֵי הַמֵּת הַזֶּה עֲבָדֶךָ

וּמִשְׁרַפַּת הָאֵשׁ תִּחַלְצֵהוּ כִּי הוּא צָרִיךְ

לְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְאַתָּה הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ טוֹב וְסוֹחֵ לְכָל

קוֹרְאֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה הַשֵּׁם גְּדוֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִיזָה

בְּרַחֲמִים :

ואת"כ רוחץ את הארכובות ואת השוקים ואת כפות הרגלים כמים קטרים ואומרים

רגלי צדיקים בגן עדן רכובות כי מקור ישרים הוא רגלי חסידיו ישמור ברוך אתה השם המצדיק צדיק וסולח לעונות חטא עמו ישראל ברחמים:
ואת"כ רוחץ פניו של מה ואומר **פנים בפנים דבר השם עמכם בהר מתוך האש אנכי עומד בין השם וביניכם בעת ההיא ישא השם פניו אליך וישם רך שלום:**
וכשרוחץ פיו אומר **פה אל פה אדבר בו ומראה ורא בחירות:**
ומתחיל כקלח אלכעטתיו ואומר **בידה אפקיד רוחי פדית אותי השם אל אמת:**

ורוחץ סעינים ואומר **ורא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון: עיניו ביונים על אפיקי מים: ברוך אתה השם המאיר למתי עמו ישראל במדת הרחמים:**
ורוחץ אפיו ואומר **אפה במגדל הלבנון: ברוך הנותן רחמים גדולים ברוב תחנוניו למתי עמו ישראל:**
ואת"כ ואמר זה הספוק ו' פעמים **והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תהרא יהיה לו לא יקרע:**

ואת"כ אומר פסוק זה ג' **הן עם רבדר ישכון ובגוים לא יתחשבו:**
כשמסורין מעליו הסרין שרחלו אותו כו אומרים **ויען ויאמר אר העומדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעריו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אותך מחלצות:**

ומשיכון אותו וזרקין על כל גופו מים הרבה כבוד ואומרים

וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מפל טמאותיכם
ומכר

דמכל גרוליקם אטהר אתכם: ונאמר פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: וסר עונך וחטאתך תכפר:

ומלכושין אותו חלוק התחתון והמכנסים ואת"כ חלוק העליון * ואת"כ חלוק את"כ מכסין את ראשו ואת פניו * ואת"כ מלכושין אותו הטלית וכשמלכושין אותו אומרים

שוש אשכח' תגל כפשי כאלתי כו הלכושני כנדי ישע מעיל זדקת יעטנו כחתן וכהן פאר וככלה העדס כלים: ואומר ושימו זכוף טסור על ראשו וישמו חלוק הטסור על ראשו וילכושו כנדים ומלחך ס' עומר: כו כארץ תולף למתה וכנה זרועים תלמית כן ס' אלהים זלמות זדקת ותלמס כנר כל סנוים: וכך ס' תמיד והשכוע כלחכות כשך ועלמותן ותלין והיית כנן רוס וכמולף מים אשר לא וכזכו מימיו:

וכשאין את המת מכית רחלתי למטתו וקורין

ומשה עלם אל האלהים ויקרא אליו ס' מן סהר לאמר כה תאמר לכות יעקב ותביר לכני ישראל: אתס ראותס אשר עשיתו למלכים ואשף אתכם על כפשי נשרים וזכית אתכם אליו: ואתס תהיו לו ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה סדכרים אשר תדבר אל בני ישראל: ויולכו ס' לעשות את כל חקקים האלה ליראת את ס' אלהינו לעוב לנו כל הימים להקיותו כסיום סוס: ואתס סדכקים כה' אלהיכם קיים כלכם היום: לא קמות כו אתים ואספר מעשי זה:

וכשמשימין אותו כארון אומרים ג' פעמים

ולא יכואו לדאות ככלע את הקדש ומתו *

ואתר שכסו הארון אומרים

הנה מטתו שלשלמה ששים נכורים סביב לה מגבורי ישראל * כלס אחיו חרב מלמדו מלקמה איש חרבו על ירכו מפחד כלילות * וכרך ז' ושמרך * ותר ס' פניו אליך ויחך * ישא ס' פניו אליך וישל לך שלום * ילכו וינקותו ויהו כזית סודו ורוח לו כלכנון * ראותו והנה מגורת זכב כולם ובולם על ראסו ושכעס נרותים עליו שכעס ושכעס מולקות לנרות אשר על ראסו * ושנים זיתים עליו אתר מימין הגולה ואתר על שמאלה *

וכשמשימין אותו אומרים

ובנסוע המסכן וורידו אותו הלויס ובכות המסכן יקומו אותו הלויס וסודו הקרב וומת * ויסו ככסוע הארן ויאמר משה קומס ס' ופלו

ויפולו אויביך ויכוסו משאליך מפניך : כי מלאכיו ילוו לך לשמרך ככל דרכיך : על כפים ושאלוך פן תגוף כאלו רגלך : לא תאונה אליך רעה ונניח לא יקרב כחלדך : ה' איש מלחמה ה' שמו : ה' ילחם לכם והסס תחרישון :

הקפות שעושים למת קודם שיקבר לקוש ולק לחשה

- א רחם נא עָרְוֵנוּ אֵל אֱלֹהִים חַיִּים . וּמַלְאֵךְ עוֹלָם כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים . וְתַמִּיד יִתְהַדָּק בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים . וְתַנּוּחַ נַפְשׁוֹ בְּצִרּוֹר הַחַיִּים :
- ב חֲנוּן בְּרוּךְ רַחֲמָיו יִכְפֹּר אֶת עוֹנָיו . וּמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים יִהְיוּ לְנֶגֶד עֵינָיו . וְיִהְיֶה לְעוֹמְתוֹ עִם כָּל נַאֲמָנָיו . וְיִתְהַדָּק לְפָנָיו בְּאַרְצֵת הַחַיִּים : וְתַנּוּחַ
- ג זְכוּרֹן טוֹב יִהְיֶה לוֹ לְפָנָי צוּרוֹ . לְהַנְחִיל חֵיל וְיִצְרוֹ לְהַגִּיחַ אוֹרוֹ . לְקַיֵּם חַיּוֹנּוֹ וְהַגִּיזֹן מֵאֲמָרוֹ . כִּי בְרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַחַיִּים : וְתַנּוּחַ
- ד שְׁעָרֵי שָׁמַיִם תִּמְצֵא נִפְתָּחִים . וְעִיר שְׁלוֹם תַּחֲזוּהַ וּמִשְׁכְּנוֹת מְבֻשְׁחִים . וּמִלֵּאכֵי הַשְּׁלוֹם לְקַרְאֲתֶךָ שְׂמַחִים . וְכִהֵן הַגְּדוֹל לְקַבְּלֶךָ יַעֲמוֹד . וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֵן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוֹד :
- ה נִשְׁמַתְךָ תֵּלֵךְ לְמַעֲרַת הַמִּכְפֵּלָה . וּמִשָּׁה לְכַרוֹבִים שָׁם אֵל יִרְעָה לָהּ . וְשָׁם פִּנְקַס תִּקְבֹּל לְגַן עֵדֶן שְׁבִיָּה . וְשָׁם תַּחֲזוּהַ עֲמוּד מִשׁוֹךְ מִרְמַעְלָה . וְשָׁם תַּעֲלֶה מְרוֹם וְלֹא בַחוּץ תַּעֲמוֹד . וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֵן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוֹד :
- ו שְׁעָרֵי הַמַּקְדֵּשׁ יִפְתַּח מִכְּבֹּאֵר . וְיִקְרִיב נִשְׁמַתְךָ לְקַרְבָּן לְפָנָי אֵד . וְיִתְחַבֵּר עִמָּךְ הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל . עַד שְׁעָרֵי עֲרֻבוֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְׂרָאֵל בְּנוֹעַם מְקוֹם זֶה תִּהְיֶה זֹכֶה לַעֲמוֹד . וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֵן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוֹד

וְתַעֲמוֹד :
 תִּהְיֶה נַפְשְׁךָ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים . עִם רֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְרֵאשֵׁי גְלוּת . עִם יִשְׂרָאֵלִים וְכַהֲנִים וְלוֹוִים . וְעִם שִׁבְעַת בֵּיתוֹת שֶׁל צְדִיקִים וְחַסִּידִים . וּבְגֵן עֵדֶן תַּנּוּחַ וְתַעֲמוֹד . וְאַתָּה לֵךְ לִקְצֵן וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוֹד : וְתַנּוּחַ צְדִיק אֲתָה יְהוּה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ : צְדִיק יְהוּה בְּכָל דְרָכָיו וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : צְדִקְתֶּךָ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת : מִשְׁפָּטֵי יְהוּה אֱמֶת צְדָקוֹ יַחֲדוּ : בְּאֲשֶׁר דָּבַר מִלֶּךְ שְׁלוֹמֹן וּמִי יֹאמֶר לוֹ מִה תַּעֲשֶׂה : וְהוּא כְּאֶחָד וּמִי יִשְׁיבֵנוּ וְנַפְשׁוֹ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ : קִטּוֹן וְגְדוֹל שָׁם הוּא וְעַבְדְּךָ חַפְּשֵׁי מֵאֲדוֹנָיו : הֵן בְּעַבְדִּי לֹא יֵאֱמִין וּבְמִלְאכָיו יֵשִׁים תְּהַלֵּה : אֵף כִּי אֲנוֹשׁ רַמָּה וּבֶן אֲדָם תוֹלְעָה : הַצֹּרֵר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט . אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל צְדִיק . וְיִשָּׁר הוּא : דִּיִן הָאֱמֶת שׁוֹפֵט צְדָק וְאֱמֶת . בְּרוּךְ דִּיִן הָאֱמֶת . כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו צְדָק וְאֱמֶת :

השכבה לאיש

לפרס גדול קומרים קודם שהשכבה פסוקים אלו

וְהַחֲכֵמָה מֵאִין תִּמְצֵא וְאִיּוּהַ מְקוֹם בִּינָה : אֲשֶׁרֵי אָדָם מִצֵּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה : מִה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנַת לִירְאִיךָ פְּעֻלַת לַחֹסִים בְּךָ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם : מִה יִקַּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנַפְיֶךָ יַחֲסִיּוֹן : יְרוּיִן מִדָּשֵׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֵם : עֵיב טוֹב שָׁם מִשְׁמָן טוֹב וְיוֹם חַמּוֹת מִיּוֹם הוֹלְדוֹ : סוּף דָּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מְצוֹתָיו שְׁמוֹר

שמור כי זה כל האדם: יעלוו חסידים בכבוד ורננו על משבאותם:

מנוחה נכונה בשיבה עליונה תחת פנפי השכינה במעלת קדושים וטהורים בזוהר הרקיע מאירים ומזהירים והיוץ עצמים וכפרת אשמים והרחקת פשע והקרבת ישע והמלה והנינה מלפני שוכן מעונה וחולקא טבא להי העולם הבא שם תהא מנת ומחיצת וישיבת נפש השם הטוב (פרוני) רוח יהוה תניחנו בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלהא מרא שמיא וארעא מרן מלכי המלכים ברחמיו ירחם עליו ויחמור עליו מרן מלכי המלכים ברחמיו יסתירו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו ולקץ הימין ועמידהו ומנחל עדניו ישקו ויצורו בצור נשמתו וישים כבוד מנוחתו יהוה הוא נחלתו וילוח אריו השלום ועל משכבו יהיה שלום כדכתיב יבא שלום ינוחו ער משכבותם הולך נכוחו הוא וכר בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה ראשה

קורס הסטכסס ואמר פסוקים אלו

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה שקר החן והבל חיופי אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי יריה ויהלולה בשערים מעשיה: רחמנא ררחמנותא די ליה היא ובמימריה אתבריאו עלמא עלמא הדין וערמא דאתי ונגזו ביה

צדמניות

צדקניות וחסדניות דעבדן רעותיה ובמימו ובקריה ובתוקפיה יאמר למיער קדמוהי דוכרן נפש האשה הכבודה והצנועה והנכבדת מרת (פרונית) רוח יהוה תניחנה בגן עדן דאתפטר מן עלמא הדין כרעות אלהא מרא שמיא וארעא המרן ברחמיו יחוס ויחמול עליה וילוח אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום כדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו היא וכל בנות ישראל השוככות עמה בכלל הרחמים והסליחות וכן יהי רצון ונאמר אמן:

וכפני הסכלים קומרים פסוקים אלו אתר הסטכסס

בלע המות לנצח ומחה יהוה אלהים דמעיה מעל כל פנים וזרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי יהוה דבר: יחיו מתיך נבלתי יקומון דקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות טריה וארץ רפאים תפיל: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יהורה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

כיום אלו מסתלות קומרים לו

לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה יהיה קך לאור עולם ושלמו ימי אבך: וכתיב באיש אשר אמו תנחמנו בן אנכי אנחמכם ובירושלים תנוחמו: יתגדל ויתקדש שמייה רבא דהוא עתיד לחרמא עלמא ודאחאת מתיא ודשכקא היכרא ולמפרק תיא ולמבנא קרמא דירושלים ולמעקר פולחנא דאדיליא מארעא ודאתבא פולחנא יקירא דשמיא להדריה ויוויה ויקריה בתויכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

יהא

יְהֵא שְׁמִי מִן מְבַרְךְ לְעַד וְלְעַד מִי עֲרַמְיָא וְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
 וְתַפְאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּל שְׁמִיָּה
 דְּקִירְשָׁא כְּרִיד הוּא לְעֵיזָא מִן כָּד בְּרַכְתָּא וְשִׂרְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנַחְמָתָא דְרַאמִירָן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן
 תְּתַכְּלֵי חֲרָבָא וְכַפְנָא וּמוֹתְנָא וְיִמְרְעֵי בִישׁוּן יַעֲדֵי מִנְנָא
 וּמִנְכּוּן וּמַעַל עֲמִיָּה יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן
 יְהֵא שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׂמִיא חַיִּים וְשִׁבְעַ וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה
 וְשׂוּבָא וְרַפּוּאָה וְנִאֲוָה וְסִלְיָה וְכַפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה
 לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְוָמִיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו וְעוֹשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

ברכת המזון לאבלים

סא סס שלשה חומרים

נְבַרְךְ מִנַּחֵם אֲבָלִים : וְעוֹיֵן בְּרוּךְ מִנַּחֵם אֲבָלִים שְׂאֲכַרְנוּ
 מִשְׁלוּ וּבִטְבוּ הַגְּדוֹל חַיֵּינוּ : וְגַם סַמְכַרְךְ סוּזר וְאִמְרֵךְ כֵּן
 וְאִמְרֵךְ כִּרְכַת הַמְּזוּן עַד תַּחֲוִירָה לְמַקְוֵמָה כַּמְסַרָה כִּימִיכּוּ וְאִסְרֵךְ כֵּן חִימֵךְ
 נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבָלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבָלֵי יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת הָאֲבָלִים הַמֵּתֵי אֲבָלִים בְּאֵבֶל הַזֶּה נַחֵם
 מֵאֲבָלֵם וְשִׁמְחֵם מִיגוֹנָם כְּאִמּוֹר : כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ
 תִּנְחַמְנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֲנַחֲמֵכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מִנַּחֵם אֲבָלִים וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלַם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 אָמֵן : בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָל קָהָל בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּבְנֶה עִיר
 צִיּוֹן וְתִכּוֹן הַעֲבוּדָה בִּירוּשָׁלַם . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֲדִירָנוּ גְּאֻלָּנוּ קְדוּשָׁנוּ
 קְדוּשׁ יַעֲקֹב הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב אֵל אֲמֵת דַּיִן
 אֲמֵת שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק לֹקַח נַפְשׁוֹת שְׁלִישׁ בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת
 כְּרָצוֹנוֹ וְאֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְעַבְדָּיו וְעַל הַכֹּל אָנוּ חַיִּיכִים
 לְהוֹדוֹת לּוֹ וּלְבָרְכוֹ גְּדוֹר פְּרָצוֹת הוּא יְגַדֹּר אֶת
 הַפְּרִצָה

הַפְּרִצָה הַזֹּאת מֵעֲלֵינוּ וּמַעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל חַיִּים .
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְוָמִיו . הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
 עֲלֵינוּ . וְעַל כָּד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

מומור שלומרום ככית סאכל קודס ערכות וכשמריות קודס קודס

לְמַנְצָח לְבָנֵי קְרַח מְזִמּוֹר : שְׁמַעְנוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים
 הָאֲזִינוּ כָּל יִשְׁבֵי חֶלֶד : גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי
 אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאֲבִיוֹן : פִּי יְדַבֵּר הַכְּמוֹת וְהַגּוֹת לְבִי
 תִּבְנוֹת : אֵטָה לְמִשַׁל אֲזוּנֵי אֶפְתַּח בְּכַנּוֹר חוֹדְתִי לְמָה
 אִירָא בְּיָמַי רַע עוֹן עַקְבִי יִסּוּבְנֵי : הַבְּטָחִים עַל חֵידָם
 וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ : אַח לֹא פָדָה יְפָדֶה אִישׁ לֹא יִתֵּן
 לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ : וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וְחֹדֶל לְעוֹלָם : וַיְחִי
 עוֹד לְנִצָּח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת : כִּי יִרְאֶה חַכְמַיִם יְמוּתוֹ
 יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֵאבְדוּ וְעֲזוּבוּ לְאַחֲרֵיִם חֵידָם : קִרְבָּם
 בְּתִימּוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדוֹר וָדוֹר קִרְאוּ בְּשִׁמוֹתֵם
 עֲלֵי אֲדָמוֹת : וְאָדָם בִּיקַר כָּד יִלֵּין נִמְשַׁל כְּבַהֲמוֹת
 נְדָמוּ : זֶה דִּרְכָם כָּסֵל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהִם יִרְצוּ
 סָלָה : כִּצְאֵן לְשֹׂאֵל שְׁתוּ מוֹת יִרְעַם וַיִּרְדּוּ בַם יִשְׂרָיִם
 לְבַקֵּר וְצוֹרֵם לְבָלוֹת שֹׂאֵל מִזְבוֹל לוֹ : אַךְ אֱלֹהִים
 יְפָדֶה נַפְשֵׁי מִיד שֹׂאֵל כִּי יִקְחֵנִי סָלָה : אֵל תִּירָא כִּי
 יַעֲשִׂיר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ : כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח
 הַכֹּל לֹא יִירַד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ : כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיֵּיו יִבְרַךְ וַיּוֹדֶה
 כִּי תִיטִיב לָךְ : תִּבְאֵ עַד דוֹר אֲבוֹתָיו עַד נִצָּח לֹא
 יִרְאוּ אוֹר : אָדָם בִּיקַר וְלֹא יִבִּין נִמְשַׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ :
 וְתִשְׁנַעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹז בְּעַת צָרָה : וַיַּעֲזֵרֵם
 יְהוָה וַיִּפְדֵּם יִפְדֵּם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ :

חוקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה :

ברכת

ברכת הנהנין

הנו רכנן אסור לאדם ליתכח מן העולם הזה כלל כרכה מעל ולפסוקי תקבו כרכה על כל דבר ודבר :
סאובל פת מאתח מתמשת המינין שחויבת כחלם ואלו סן חטא ושעורה
וכוסמת ושכולת שועל ושיוסין מכרך חחלם המוליא ולבסוף מכרך כרכה
המזון ככתוב כלול שכת

סאובל תכסול מאתח מתמשת המינין שחויבת כחלם מכר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות :
ולבסוף מכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על המתיה ועל
הפלגה ועל תנובת השדה ועל ארץ המדה טובה
ורחבה שרצית והנחתה לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע
כשטובה רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל
ירושלם עירך ועל הר ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל
היבך ויבנה ירושלם עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו
לתוכה ושמחנו בכנינה נשכח ונחמנו ביום השבת הורה
כר"ם וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה

כיום טוב ושמחנו ביום נפסח חג המצות כשכועות חג השבועות
כסוכות חג הסכות כשמונו עלרה שמיני חג עצרת הזה ביום (כח"מ
אין אומרים טוב) מקרא קדש הזה כי אתה טוב ומטיב ככל
ונורה דך על הארץ על המתיה ועל הפלגה ברוך אתה
יהוה על הארץ על המתיה ועל הפלגה :

סאובל פרי העץ וכרך עליו כחחלם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ :
ולבסוף מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש
כל חי ברוך חי העולמים :

ואם הוא מתמשת המינין שכתבת כחן א"י מכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם על העץ ועל פרי העץ
ועל תנובת השדה וכו' ותתם ברוך אתה יהוה על
הארץ

ברכות הנהנין

רעב

הארץ ועל הפירות :

סאובל דכרים שאין גדולסין מן הארץ כנון כשר כחמם חים ועוף וככוכב
ודגים חלב חמאם וכש וחסותם שכל מיס ושאר משקין חין מן חיון
מכרך חחלם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחבר נהיה בדברו :
ולבסוף מכרך כורא כפשות

סאובל מתמשת המיניס כלל אפיוס וכלל כישול מכרך חחלם

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הארמה

ולבסוף מכרך כורא כפשות

על רוח טוב כנון אחרונ ותפוח מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם הנותן ריח טוב בפירות :

על רוח עץ או מין עץ מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא עצי בשמים :

על רוח עשכ או מין עשכ מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
בורא עשבי בשמים :

על המוסקיו ועל האכר וכל מוני כושם מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם בורא מיני בשמים :

על שמן כשמים כנון שמן אפרסמון מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם בורא שמן ערב :

סרואס כומי כיסן אילנות כשמוליאון פרחוס מכרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שלא חסר בעורמו
כלום וברא כו בריות טובות ואיקנות טובות ונאות כרי
ליהנות בהן בני אדם :

סרואס כתי ככסיות כישוכן מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
העולם מצייב גבור ארמנה :

וכתרכנן מכרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת :

סרואס מקוס שנעשו כו כקיס לאכותינו מכרך

ברוך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו במקום הזה :

סרוס הקטת אומר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם וזכר הפריה נאמן בכריתו וקיים במאמרו :

סרוס מלכו ישראל אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחלק מלכודו ליראיו :

סרוס מלכו אר"ס אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מלכודו לבשר ודם :

סרוס חכמי ישראל אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו :

סרוס חכמי אר"ס אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם :

סרוס את חכיו לאתר שלשים יום אומר שסוינו ואתר ו"כ חדש אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מחיה המתים : לקול שתרפא מתליו אומר ברוך רחמנא דיתבך לו ולא ירחך לעפרא :

סרוס את חכוי והגחור הסס ותכס וכילא כסס מדרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם משנה את הבריות : סרוס כרוח טובות ואילנות טובות מדרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שככה לו בעולמו :

על הזיקים וזועות ורוקות וכרקים מדרך

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שכחו ונבוררו מלא עולם :

סרוס את סיס סנדול אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול :

סרוס סוס ונכעות סנדולס אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית :

על שמועות רעות מדרך ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דיין האמת :

על השמים ועל כסודות טובות אומר ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב

לזכר הבת

יונתי בחגוי הסלע פסתר המרהנה תראיני את מראיך חשמיעיני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאות :

ואס סיא כת קאשוס יאמר

אהת היא יונתי תמתי אחרת היא לאמה ברה היא לילדהת ראה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה :

מי שברך אמיתינו שרה ורבקה רחל ולא ומרס הנביאה ואביגיל ואסתר המלכה בת אביחיל הוא יברך את הילדה הנעימה הזאת ויקרא שמה (פלוכית) במזל טוב ובשעת ברכה ויברכה בבריות שלום מנוחה וזכה לאביה ולאמה לראות בשמחתה ובחפתה בכנים זכרים עשר וכבוד דינים ורעננים ינוכין בשיבה וכן יהי רצון ונאמר אמן :

סדר ספירת העומר

הפלה פשוט לספירת העומר לרגל המלאכה אשר לפני לזכות לירא ס' ולחושכו שמו וזס כוסתקס :

לס' יחוד קס"ו בדחילו ורחימו וכו' . הנכי בא לקיים מצות ספירת העומר לתקן את שרש במקום עליון . ויהר"מ ס' או א' סיהא עתה עת רלון לפניך להיות עולה ספירת העומר כא'ו הסגנו כל הסודות הספלים והגוראים אשר הם חתומים בה . ותעלה לפניך עם כוונת בני ידידיך היודעים והמכוונים כל כוונת שמוך הקדושים הראויים לבא בספירה ה' את ואשר ערומים יכתירו דעת . ועתה יגדל כא'כ ס' בכח סגולת הספירה הזאת בשני המאורות הגדולים עם הקטנים ודעת חדרים ימלאו ויתבוננו חסדי ס' . ותרבה הדעת לזרת ס' בנבירים ונס ס' יתן מטוב וארלנו תתן יכולה :

ויר"מ שיתקן בשפתו זאת את אשר פנמלו במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והגל"ס והסוד"כ כי כל בשמים ובהרץ לך ס' הממלכה

הממלכה * ה' לך' בו' שבעות תמימות אלה על הכן אחת שבעה עינים * ותחול
 ותסלח את כל הטאתינו עונותינו וזשעינו אשר פנמנו מעשורינו עד היום
 היום * וכשם שטרת נפשות עמך בני ישראל מזהמת הנפש טומאת מלכים בכח
 מכות ספרת העומר בלאת ישראל ממלכים כן כרחמך וחסדיך הרבים טהר
 את נפשותינו מכל טומאה וחלואה שנדבק בה * ונטהר ונתקדש בקדושה של
 מעלה וכשם שעמד להם לישראל מלות העומר למנו וזכה בימי נדעון * וכימי
 חזקיהו * וכימי יחזקאל * וכימי מרדכי ואסתר * להכניע את אויביהם ותנופה
 נלהם בהם * כן יעמוד לנו להכניע את כל אויבי נפשו ומבדקי רעתנו * הפלה
 חסדיך מוסיף חוסים מתקוממים בימיך * עוררה את גבורתך ולכה לישועתה
 לנו אכ"ר * ואעבור עליך וארחיך מתנוססה בדמך ואומר לך בדמך חיי ואומר
 לך בדמך חיי * ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לכשת * עשה
 אור בשלמה נוטה שמים כיריעה * ויהי כועס וגו' :

ברכת הגומל

ארכבעה הם שצריך לטודות * יורדי סוס * וסולכי מדברות * וסוף מכות
 האסורים * ומי שחלה וכתפא * וככולס כתיב יודו לך חסדו * וירוממוהו
 בקהל עם * מכאן שצריך לטודות בקהל * ומאי מכרכין :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחיבים
 טובות שגמלני כל טוב : ועוין לו אמן ואומר חסון
האל אשר גמלך כל טוב וחסד וחסדך : ותברך
 ויתרומם על כל ברכה ותהלה * הוא ברכתיו
 ישמך ויגמלך לעד כל טוב נצח סלה :

סדר ספירת העומר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
 על ספירת העומר * היום

ויכוין בכל יום אות ה' מפ' ישמחו וירננו וגם תיבה ה' מאכא בכח וכיוס ו'
 טשם כאשר תראה וגם תיבה ה' מאלקוס יחננו * וגם יכוין גי' של יום עולם
 לו עס סכולל כמנין (אל יסוף) :

יום אחד לעומר : ששה ימים לעומר :
 אנא חסד שכחסי אלהים י צרורה יסוד שכחסי אתנו ו

שני ימים לעומר : שבעה ימים לעומר :
 בכח גבורת שכחסי יחננו ש שהם שבוע אדר :

ששה ימים לעומר : גדולת ת"ת שכחסי ויברכנו מ
 אכנ"יתץ מלכות שכחסי סלה י שמונה ימים לעומר :

ארבעה ימים לעומר : ימיך נלח שכחסי יאר ח
 שהם שבוע אחד ויום אחר : קבר חסד שכחסי לדעת ר

תשעה ימים לעומר : תתיר חסד שכחסי פניו ו
 שהם שבוע אחר : תשעה ימים לעומר :
 שהם שבוע אחר

סדר ספירת העומר

ושני ימים :

רנה גבורה סגנונה בארץ נ

עשרה ימים לעומר
שהם שבוע אחר
וישרשה ימים :

עמך ת"ת סגנונה ררכך נ

אחר עשר יום לעומר
שהם שבוע אחר
וארבעה ימים :

שגבנו כלל סגנונה בכל ו

שנים עשר יום לעומר
שהם שבוע אחר
וחמשה ימים :

טהרנו סוד סגנונה גוים ל

שרשרה עשר יום
לעומר שהם שבוע
אחד וששה ימים :

גורא יסוד סגנונה ישועתך א

ארבעה עשר יום
לעומר שהם שני
שבועות :

קרע"שטן מלל סגנונה יודוך מ

חמשה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
יום אחר :

נא חסד סגנונה עמים ו

טז

ששה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
ושני ימים :

גבור גבורה סגנונה אלהים ס

שבועה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
וישרשה ימים :

דורשי ת"ת סגנונה יודוך כ

שמזנה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
וארבעה ימים :

יחודך כלל סגנונה עמים ו

תשעה עשר יום לעומר
שהם שני שבועות
וחמשה ימים :

ככבת סוד סגנונה כרם ת

ועשרים יום לעומר
שהם שני שבועות
וששה ימים :

שמרם יסוד סגנונה ישמחו ש

אחר ועשרים יום
לעומר שהם ששה
שבועות :

גנר"יכש מלל סגנונה וירננו פ

כב שנים ועשרים יום
לעומר

סדר ספירת העומר

רעה

בטר"צתג מלל סגנונה בארץ מ

לעומר שהם שלשה
שבועות ויום אחר :

ברכס חסד סגנונה ראמים ו

שלשה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות ושני ימים :

טהרם גבורה סגנונה כי ט

ארבעה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וישרשה ימים :

רחמי ת"ת סגנונה תשפט ע

חמשה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וארבעה ימים :

צדקתך כלל סגנונה עמים מ

ששה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וחמשה ימים :

תמיד סוד סגנונה מישור ו

שבועה ועשרים יום
לעומר שהם שלשה
שבועות וששה ימים :

נמרם יסוד סגנונה וראמים ס

שמזנה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות :

כט

תשעה ועשרים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות ויום אחר :

חסין חסד סגנונה הנחם ו

שלשים יום לעומר
שהם ארבעה שבועות
ושני ימים :

קרוש גבורה סגנונה סלה ש

אחר ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וישרשה ימים :

ברוב ת"ת סגנונה יודוך ו

שנים ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וארבעה ימים :

טובך כלל סגנונה עמים ר

שלשה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וחמשה ימים :

נהל סוד סגנונה אלהים ו

ארבעה ושלשים יום
לעומר שהם ארבעה
שבועות וששה ימים :

ערתך יסוד סגנונה יודוך ל

רה חמשה

לה
חמשה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות:

הקב"טנע מלכ' שנסוד עמים א

לו
ששה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ויום אחד:

יחיד חסד שניסוד כלם מ

לו
שבעה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ושני ימים:

נאה גבורה שניסוד ארץ י

לח
שמונה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות ושלשה ימים:

לעמך ת"ת שניסוד נתנה ם

לט
תשעה ושלשים יום
לעומר שהם חמשה
שבועות וארבעה ימים:

פנה כלל שניסוד יבורה ב

מ
ארבעים יום לעומר
שהם חמשה שבועות
וחמשה ימים:

וזכרי סוד שניסוד יברכנו א

מא
אחד וארבעים יום

לעומר שהם חמשה
שבועות ושלשה ימים:
קדושהך יסוד שניסוד אלהים ר

מב
שנים וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות:

יגל"פזק מלכות שניסוד אלהינו ן

מג
שלשה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ויום אחד:

שועחנו חסד שניסוד יברכנו ח

מד
ארבעה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ושני ימים:

קבל גבורה שניסוד אלהים נ

מה
חמשה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ושלשה ימים:

ושמע ת"ת שניסוד וייראו ח

מו
ששה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות וארבעה ימים:

צעקתנו כלל שניסוד אותו מ

מז
שבעה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות

דעו
שבועות וחמשה ימים:
יודע סוד שניסוד כל ם
תעלומות יסוד שניסוד אפסי ל

מט
תשעה וארבעים יום
לעומר שהם שבעה
שבועות:
מח
שמונה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ושלשה ימים:

שקו"צית מלכות שניסוד ארץ ה

הרחמץ יהויר עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו:
ואמר כך יאמר לנו הספוקים ר"ת יאהדונה

יהיה כהשמים חסדך אמונתך עד שמקיס:
אכל כנבורות ה' אלהים אזכיר לרקתך לכרך:
הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו:
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך ויגדו:
וכחסדך תלמית אויבי והאבדת כל לוריי נפשו כי אני עבדך:
גוראות כלדק תעננו שכי ישענו מבטח כל קלוי ארץ ויום רחוקים:
האירה פניך על עבדך הושיעני כחסדך:
הום ארונינו מה אדיר שמך בכל הארץ:

למנצח בגנינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו
אתנו סלה: קדעת בארץ דרדך בכל גוים ישועתך:
יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי
תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבורה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

ואמר כך יאמר קדיש יסא שלמא רכא

לוח הימים

שבהם מתחילין לומר ברכך עלינו בחוזה לארץ ואומרים אותה
עד הפסקה לסקך תשעה שנים :

תרפ"ג	ליל ג'	כסליו ט"ו	תרפ"ז	ליל א'	כסליו כ"ט
תרפ"ד	ה'	כ"ח	תרפ"ח	ג'	י"ב
תרפ"ה	ו'	כ'	תרפ"ט	ד'	כ"ב
תרפ"ו	א'	י"ט	תר"ץ	ה'	ג'
	תרצ"א	ליל ו'	כסליו ט"ו		

לוח קביעות שנים • לתשעה שנים מזומנים

שנת התר"פג

היא שנת חמשת אלפים ושש מאות ושלשה ושמנים לכריאת
עולם וקיימנה **ישלח מלאכו אתך והצליה דרכך**
לפ"ק • שנת שלשת אלפים תשל"ו ללודת אברהם אע"ה • שלשת
אלפים תרל"ו ללודת יצחק אע"ה • ג' אלפים תקע"ו ללודת יעקב
אע"ה • ג' אלפים תמ"ו לירודת אבותינו למגרים • ג' אלפים
ש"ו ללודת מרע"ה • ג' אלפים תל"ו לויאת מגרים ולמתן
תורה • שלשת אלפים תס"ו לביאת הארץ • ב' אלפים תשנ"ו
ללמיתת קרן דוד מלכנו • ב' אלפים תשכ"ד לבנין בית ראשון
שתוכ"ב • ב' אלפים שמ"ו לחורבן בית ראשון • ב' אלפים
רע"ז לבנין בית שני • אלף תתכ"ד לחורבן בית שני שתוכ"ב •
אלף תש"מה לחתימת המשנה • אלף תק"לה לחתימת תלמוד
ירושלמי • אלף ת"ה לחתימת תלמוד בבלי • אלף ש"מה לחתימת
הישמעאליים • אלף תתקכ"ג לחתימתם • ת"צג ללודת רש"י
זלה"ה • תש"מה לחתימת הירד החזקה להרמב"ם זלה"ה • תק"יה
לגלות רפת • תל"א לגלות ספרד ופורטוגאל • שנת כ"ז
למחזור גדול ר"ד • שנת י"א למחזור קטן רל"ט • כ"ו
לשמיטות :

התרפ"ג

התרפ"ג זח"א פשוטה

פרה כ"ב כי . החדש כ"ט

כו :

ניסן א' מולדו יום שבת

כ"ג שעות קמ"ג חלקים .

פסח יום א' ט"ו בו :

תקופה יום א' כחילת שעה

י"ג כ"ב בו :

אייר ב"ג מולדו יום ב' י"א

שעות תתק"לו חלקים .

פסח שני יום ב' י"ד בו :

ל"ג לעומר יום ו' י"ח בו :

סיון ד' מולדו יום ד' תרמ"ט

חלקים . שבועות יום ב'

ו' בו :

תמוז ה"ו מולדו יום ה' י"ג

שעות שס"ב חלקים . לוס

תמוז יום א' י"ז בו :

תקופה יום א' י"ט שעות

וחמי כ"ד בו :

אב ז' מולדו יום שבת ב'

שעות ע"ה חלקים . לוס

ט' באב יום א' . ט"ו

באב יום שבת :

אלול א"ב מולדו יום א' י"ד

שעות תתק"ח חלקים :

התרפ"ד גכ"ז מעוברת

פרשיותיה כלן כפרדות חוץ

ממטות ומסעי :

תשרי ר"ה יום ג' מולדו יום

ג' נ' שעות תקפ"א

חלקים . לוס גדליה יום

ה'

שבת ט"ו בו :

תקופה יום ב' י"ח שעות

ג' בו :

אייר א"ב מולדו יום א' ט'

שעות תמ"ה חלקים . פסח

שני יום א' י"ד בו . ל"ג

לעומר יום ה' ח"י בו :

סיון ג' מולדו יום ב' כ"ב

שעות קנ"ח חלקים .

שבועות יום א' ו' בו :

תמוז ד"ה מולדו יום ד' ו'

שעות תתקכ"א חלקים .

לוס תמוז כדחה יום א'

ח"י בו :

תקופה ליל ג' שעה א' וחמי

ו' בו :

אב ו' מולדו יום ה' כ"ג

שעות תרס"ד חלקים . לוס

ט' באב כדחה יום א' .

ט"ו באב יום ששי :

אלול ז"א מולדו יום ז' י"ב

שעות שע"ז חלקים :

התרפ"ה בש"ה פשוטה

פרשיותיה כלן מחוברות

תשרי ר"ה יום ב' מולדו יום

ב' שעה א' ז' חלקים .

לוס גדליה יום ד' ג' בו .

לוס כפור יום ד' י"ד בו .

סוכה יום ב' ט"ו בו .

ערכה יום א' כ"א בו .

ש"ע יום ב' כ"ב בו .

ש"ת

ה' ג' בו . כפור יום ה'

י"ד בו . סוכה יום ג'

ט"ו בו . ערכה יום ב'

כ"א בו . ש"ע יום ג' כ"ב

בו . ש"ת יום ד' כ"ג בו :

תקופה ליל ב' ג' שעות כ"ח

בו :

חשון ד"ה מולדו יום ד' ט"ז

שעות רל"ד חלקים :

כסליו ו' מולדו יום ו' ה'

שעות ז' חלקים . חנוכה

יום ב' כ"ה בו :

טבת ז"א מולדו יום ו' ה'

שעות ז' חלקים . לוס טבת

יום ג' י"ד בו :

שבט ב' מולדו יום ב' ו'

שעות תקי"ג חלקים . ט"ו

בשבט יום ב' :

תקופה ליל ב' י' שעות וחמי

א' בו :

אדר ראשון ג"ד מולדו יום

ג' י"ט שעות רכ"ו חלקים .

פורים קטן יום ג' י"ד בו .

שקלים כ"ה בו :

אדר שני ה"ו מולדו יום ה'

ז' שעות תתרי"ט חלקים .

זכור ט' בו . לוס אסתר

יום ד' י"ג בו . פורים

יום ה' י"ד בו . פרה

כ"ג בו :

ניסן יום שבת מולדו יום ו'

ד' שעות תשל"ב חלקים .

החדש בו כיום . פסח יום

ש"ת יוס ג' כ"ג בו :
 תקופה ליל ג' ט' שעות ט'
 בו :
 חשון ג"ד מולדו יוס ג' י"ג
 שעות תתפ"ג חלקים :
 כסליו ה"ו מולדו יוס ה' ב'
 שעות תקל"ו חלקים :
 חנוכה יוס ב' כ"ה בו :
 טבת ז"א מולדו יוס ו' ט"ו
 שעות שט"ט חלקים : לוס
 טבת יוס ג' יו"ד בו :
 תקופה יוס ג' ט"ו שעות
 וחצי יו"ד בו :

שכט ב' מולדו יוס א' ד'
 שעות כ"ב חלקים : ר"ה
 לאילנות יוס ב' ט"ו בו :
 שקלים כ"ו בו :

שכט ב' מולדו יוס ב' ט"ו
 שעות תתט"ו חלקים :
 זכור י"א בו : לוס אסתר
 יוס ב' י"ג בו : פורים
 יוס ג' י"ד בו : פרה ק"ו
 בו : החדש כ"ה בו :
 ניסן ה' מולדו יוס ד' ה'
 שעות תתכ"ח חלקים :
 פסח יוס ה' ט"ו בו :
 תקופה ליל ד' בתחילת שעה
 א' י"ד בו :

אייר ו"ז מולדו יוס ה' ו"ח
 שעות רמ"א חלקים : פסח
 שני יוס ו' י"ד בו : ל"ג
 לעומר יוס ג' ק"י בו :
 סיון א' מולדו יוס שבת ו'
 חלקים

חלקים :
 תקופה יוס ד' כ"ב שעות
 וחצי ד' בו :
 שכט יוס שבת מולדו יוס ה'
 י"ב שעות תתל"ח חלקים :
 שקלים כ"ט בו :

אדר א"ב מולדו יוס שבת
 שעה א' תרי"א חלקים :
 לוס אסתר מוקדם יוס ה'
 י"א בו : זכור י"ג בו :
 פורים יוס א' י"ד בו :
 פרה יוס ד' כ"ו : המודש
 כ"ז בו :

ניסן ג' מולדו יוס א' י"ד
 שעות שכ"ד חלקים : פסח
 יוס ג' ט"ו בו :
 תקופה ליל ה' ו' שעות כ"ד
 בו :

אייר ד"ה מולדו יוס ג' ג'
 שעות ל"ז חלקים : פסח
 ב' יוס ד' י"ד בו : ל"ג
 לעומר יוס א' ק"י בו :
 סיון ו' מולדו יוס ד' ט"ו
 שעות תת"ל חלקים :
 שבועות יוס ד' ו' בו :
 תמוז ז"א מולדו יוס ו' ד'
 שעות תקמ"ג חלקים :
 לוס תמוז יוס ג' י"ז בו :
 תקופה יוס ה' י"ג שעות
 וחצי כ"ו בו :

אב ב' מולדו יוס שבת י"ז
 שעות רכ"ו חלקים : לוס
 ט' באב יוס ג' ט"ו באב

תשרי ר"ה יוס ה' מולדו יוס
 ג' י"ח שעות תשס"ב
 חלקים : לוס גדליה יוס
 א' נדחה : כפור יוס ו'
 י"ד בו : סוכה יוס ה'
 ט"ו בו : ערבה יוס ד'
 כ"א בו : ש"ע יוס ה' כ"ב
 בו : ש"ת יוס ו' כ"ג בו :
 תקופה יוס ה' כ"א שעות
 כ"ט בו :

חשון ו"ז מולדו יוס ה' ז'
 שעות תע"ה חלקים :
 כסליו א' מולדו יוס ו' ד'
 שעות קפ"ח חלקים :
 חנוכה יוס ד' כ"ה בו :
 טבת ב' מולדו יוס א' ח'
 שעות תתקפ"א חלקים :
 לוס טבת יוס ד' ו' בו :
 שכט ג' מולדו יוס ב' כ"א
 שעות תרפ"ד חלקים : ר"ה
 לאילנות יוס שבת ט"ו בו :
 תקופה ליל ו' ד' שעות
 וחצי ד' בו :

אדר ראשון ד"ה מולדו יוס
 ד' ו' שעות ת"ז חלקים :
 פורים קטן יוס ד' י"ד בו :
 אדר

אדר שני ו"ז מולדו יוס ה'
 כ"ג שעות ק"ך חלמים .
 שקלים בו כיום . זכור ח'
 בו . לוס אסתר יוס ה'
 י"ג בו . פורים יוס ו'
 י"ד בו . פרה כ"ג בו .
 החדש כ"ט בו :
 ניסן א' מולדו יוס ש"ק י"א
 שעות תתקי"ג חלקים .
 הגדול י"ד בו . פסח יוס
 א' ט"ו בו :
 תקופה יוס ו' בתחילת שעה
 י"ג ו' בו :
 אייר כ"ג מולדו יוס ב'
 תרכ"ו חלקים . פסח שני
 יוס ב' י"ד בו . ל"ג
 לעומר יוס ו' י"ח בו :
 סיון ד' מולדו יוס ג' י"ג
 שעות של"ט חלקים .
 שכועות יוס ב' ו' בו :
 תמוז ה"ו מולדו יוס ה' ב'
 שעות כ"ב חלקים . לוס
 תמוז יוס א' י"ז בו :
 תקופה יוס ו' י"ט שעות
 וחס' ח' בו :
 אב ז' מולדו יוס ו' י"ד
 שעות תתמ"ה חלקים .
 לוס ט"ב יוס א' ט"ו
 באב יוס שבת :
 אלול א"ב מולדו יוס א' ג'
 שעות תקנ"ח חלקים :
 התרפ"ה גכ"ה פשוטה

שעות תש"ט חלקים . פסח
 יוס ה' י"ד בו :
 תקופה יוס שבת י"ח שעות
 י"ז בו :
 אייר ו"ז מולדו יוס ו' ט'
 שעות תכ"ב חלקים .
 פסח שני יוס ו' י"ד בו .
 ל"ג לעומר יוס ג' ח"י בו :
 סיון יוס א' מולדו יוס ש"ק
 כ"ב שעות קל"ה חלקים .
 שכועות יוס ו' ששה בו :
 תמוז כ"ג מולדו יוס ב' ו'
 שעות תתק"ח חלקים .
 לוס תמוז יוס ה' י"ז בו :
 תקופה ליל א' שעה א' וחס'
 ד' בו :
 אב ד' מולדו יוס ג' כ"ג
 שעות תרמ"א חלקים .
 לוס ט' באב יוס ה' ט"ו
 באב יוס ד' :
 אלול ה"ו מולדו יוס ה' י"ב
 שעות שכ"ד חלקים :

התרפ"ט זש"ה מעוברת

פרשיותיה נפרדות חוץ ממקת
 ובלק מטות ומסעי נלכיס ווילך:
 תשרי ראש השנה יוס שבת
 מולדו יוס ש"ק שעה א'
 ס"ז חלקים . לוס גדליה
 יוס ב' ג' בו . כפור
 יוס ב' יו"ד בו . סוכה
 יוס שבת ט"ו בו . ערכה

יוס ו' כ"א בו . שמיני
 עלרת יוס שבת כ"ב בו .
 שמחת תורה יוס א' כ"ג בו :
 תקופה ליל א' ט' שעות כ"ג בו :
 חשון א"ב מולדו יוס א' י"ג
 שעות תת"ס חלקים :
 כסליו ג"ד מולדו יוס ג' ב'
 שעות תקע"ג חלקים .
 חנוכה יוס שבת כ"ה בו :
 טבת ה"ו מולדו יוס ד' ט"ו
 שעות רפ"ו חלקים . לוס
 טבת יוס א' יו"ד בו :
 תקופה יוס א' ט"ו שעות
 וחס' כ"ד בו :
 שבט יוס שבת מולדו יוס ו'
 ג' שעות תתרע"ט חלקים .
 ט"ו בשבט יוס שבת :
 אדר ראשון א"ב מולדו יוס
 שבת ט"ו שעות תשל"ב
 חלקים . פורים קטן יוס
 א' . שקלים כ"ז בו :
 אדר שני ג"ד מולדו יוס ב'
 ה' שעות תק"ה חלקים .
 זכור י"א בו . לוס אסתר
 יוס ב' י"ב בו . פורים
 יוס ג' י"ד בו . פרה ק"י
 בו . החדש כ"ה בו :
 תקופה ליל ב' בתחילת שעה
 א' כ"ז בו :
 ניסן ה' מולדו יוס ג' י"ח
 שעות רי"ח חלקים . פסח
 יוס ה' ט"ו בו :
 אייר ו"ז מולדו יוס ה' ו'
 שעות

שעות תתרי"ח חלקים ·
 פסח שני יומ ר' י"ד בו ·
 ל"ג לעומר יום ג' ח"י בו ·
 סיון ח' מולדו יום ו' י"ט ·
 שעות תשכ"ד חלקים ·
 שבועות יום ששי ו' בו ·
 תקופה ליל ב' ז' שעות וחמי
 ל' בו ·
 תמוז כ"ג מולדו יום א' ח' ·
 שעות תל"ז חלקים · ל"ט
 תמוז יום ה' י"ז בו ·
 אב ד' מולדו יום ב' כ"א ·
 שעות ק"ץ חלקים · ל"ט
 ט' באב יום ה' · ט"ו ·
 באב יום ד' ·
 אלול ה"ו מולדו יום ד' ט' ·
 שעות תתקמ"ג חלקים ·

התר"ץ זח"א פשוטה

פרשיותיה כלן נפרדות לבד
מחמת ובלק

תשרי ר"ה יום שבת מולדו
 יום ה' כ"ב שעות תרכ"ו
 חלקים · ל"ט גדליה יום
 ב' ג' בו · כפור יום ב'
 יו"ד בו · סוכה יום שבת
 ט"ז בו · ערבה יום ו'
 כ"א בו · ש"ע יום שבת
 כ"ב בו · שמחת תורה
 יום א' כ"ג בו ·
 תקופה יום ב' ט"ו שעות
 ג' בו ·

תקופה יום ג' י"ג שעות וחמי
 י"ב בו ·
 אב ז' מולדו יום שבת ה'
 שעות תתרכ"ו חלקים ·
 ל"ט ט' באב יום א' · ט"ו ·
 באב יום שבת ·
 אלול א"ב מולדו יום א' י"ח
 שעות תשל"ט חלקים ·

התרצ"א גכ"ה פשוטה

פרשיותיה כלן מחוברות
 תשרי ראש השנה יום ג'
 מולדו יום ג' ז' שעות
 תכ"ב חלקים · ל"ט גדליה
 יום ה' ג' בו · כפור יום
 ה' יו"ד בו · סוכה יום
 ג' ט"ו בו · ערבה יום
 ב' כ"א בו · שמיני עצרת
 יום ג' כ"ב בו · שמחת
 תורה יום ד' כ"ג בו ·
 תקופה יום ג' כ"א שעות
 ט"ו בו ·

חשוון ד"ה מולדו יום ד' ד'
 שעות קס"ה חלקים ·
 כסליו ו' מולדו יום ו' ח'
 שעות תתקנ"ח חלקים ·
 חנוכה יום ב' כ"ה בו ·
 טבת ז"א מולדו יום שבת
 כ"א שעות תרע"א חלקים ·
 ל"ט טבת יום ג' יו"ד בו ·
 תקופה ליל ד' ד' שעות וחמי
 י"ח בו ·

שבט ב' מולדו יום ב' ו'
 שעות שפ"ד חלקים · ט"ו ·
 כשבט יום ב' · שקלים
 כ"ז בו ·
 אדר ג"ד מולדו יום ג' כ"ג
 שעות ל"ז חלקים · זכור
 י"א בו · פורים יום ג'
 יו"ד בו · פרה ח"י בו ·
 החדש כ"ה בו ·
 ניסן ה' מולדו יום ה' י"א
 שעות תת"ץ חלקים · פסח
 יום ה' ט"ו בו ·
 תקופה יום ד' בתחילת שעה
 י"ג כ"א בו ·
 אייר ו"ז מולדו יום שבת
 תר"ג חלקים · פסח שני
 יום ו' יו"ד בו · ל"ג לעומר
 יום ג' ח"י בו ·
 סיון א' מולדו יום א' י"ג
 שעות שי"ו חלקים ·
 שבועות יום ששי ו' בו ·
 תמוז כ"ג מולדו יום ג' ב'
 שעות כ"ט חלקים · ל"ט
 תמוז יום ה' י"ז בו ·
 תקופה יום ד' י"ט שעות
 וחמי כ"ג בו ·
 אב ד' מולדו יום ד' יו"ד
 שעות תתכ"ב חלקים ·
 ל"ט ט' באב יום ה' · ט"ו ·
 באב יום ד' ·
 אלול ה"ו מולדו יום ו' ג'
 שעות תקל ה' חלקים ·

לוח קביעות שנים
אל עין הקורא

ידענו כהמנה שאין כל אדם זוכה ובקי בקביעות השנים חסידיו שועדיהו מולדותיו ותקופותיו לכן לזכות את הרבים סדרנו קביעות השנה שנים שתחלתן שנת ה'תת"פ לזיווג עד סוף שש מאות ואחד ותשעים * מהם ששה שנים פשוטות ושלושה מעוברות מסודרים בשלמות * ולא סדרנו ככולס כי את תקופות מרב שמושל בכל העולם זסירין כהם * ודע ששעות המולדות והתקופות הם שעות שוות שהן כ"ד שעות מתחילת הלילה עד סוף היום ולא יתחילו י"ב ליום עד עובר י"ב של לילה * ואם כן אם נפלה תקופת המזל שנה ומחלה כיום ומכה שעה ומחלה אחר י"ב של לילה וכן על זה הדרך * וכן עבת שאין ימים מאיר אלא אחר י"ד שעות * ונפלה התקופה כל שעות ומחלה לריד לסי יתן אחד י"ב מתחילת הלילה וסרי התחילו י"ב של יום שתי שעות * וזרם קור היום ויסים התקופה שתי שעות ומחלה משאור היום :

ת"ו ש"ל כ"ע

זאת התורה לעולו

לקרא כס"ת כשני ותמישי וכמנחה של שבת ב' נבחרו כהן לוי וישראל

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבְהוֹ וַחֲשֶׁךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִי אֹר וַיְהִי-אֹר : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב : וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-קָו יוֹם אֶחָד : (ל"ו)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיְבַדְּלֵהוּ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי : (ישראל)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶרֶץ-מַקּוּם אֶחָד וְתֵרָאֵה תִבְשָׁה וַיְהִי-כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ וּלַמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע עֵץ רִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינֵו אֲשֶׁר זֶרַע־בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה-פְרִי אֲשֶׁר זֶרַע־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב : וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְדָרְתוֹ אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ : וַיֹּלְדֵהוּ נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת : וַתִּשְׁחַרַר הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס : וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וַחֲנַף נִשְׁחַתְתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דַּרְכּוֹ עַל-הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קַח לְךָ לְפָנָי כִּי-
 גֵלְתָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מְשַׁחֲתִים אֶת-הָאָרֶץ :
 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי-גִפְרִית קַנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת-הַתֵּבָה וְכִפְרַת
 אֶתָּה מִבַּיִת וּמְחוּץ בַּכֹּפֶר : וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת אַמָּה אַרְבֶּה הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רֹחַבָּה וּשְׁלֹשִׁים
 אַמָּה קוֹמָתָהּ : (ל"ב) צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל-אִמֶּר
 תַּכְלִינָה מִלְּמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בַּצֶּדֶה תִּשִּׂים תַּחְתִּים
 שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה : וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת-הַמַּבּוּל
 מִיַּם עַל-הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר-בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתְּחוּ.
 הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-בָּאָרֶץ יָגוּעַ : וְהִקִּימְתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּךְ
 וּבֵאת אֶל-הַתֵּבָה אִתָּה וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתֶּךָ וּנְשֵׁי-בְנֵיךָ אִתָּךְ :
 (ל"ג) וּמִכָּל-הַחַי מִכָּל-בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תֵּבִיא אֶל-הַתֵּבָה
 לְהַחְיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיוּ : מִהַעֹף לְמִינֵהוּ וּמִן-
 הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל
 יִבְאוּ אֵלֶיךָ לְהַחְיֹת : וְאִתָּה קַח-לְךָ מִכָּל-מֵאֵכֶל אֲשֶׁר
 יֹאכֵל וְאִסַּפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וּלְהֵם לֶאֱכֹלָהּ : וַיַּעַשׂ נֹחַ
 כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים בֶּן עֵשָׂה :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָם לְךָ-לֵךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ
 וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ : וַאֲעֲשֶׂה-
 לְנֹחַ גְּדוֹל וְאֲבָרְכְךָ וְאֲגַדְלֶה שְׁמִי וְהָיָה בְרַכָּה : וְאֲבָרְכָה
 מִבְּרַכְיָה וּמִקְלָךְ אֲזָר וְנִבְרַכְוּ בְךָ כָּל מִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה :
 (ל"ד) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט
 וְאַבְרָם בֶּן חָמִשׁ שָׁנַיִם וּשְׁבַע-עִשְׂרֵן שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן :
 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לוֹט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-
 רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ
 לְלַכְתּ אַרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן : וַיַּעֲבֵר אַבְרָם
 בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שֶׁכֶם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אוֹ בָּאָרֶץ :
 (ל"ה) וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְיֹרְעָךָ אִתּוֹ אֶת-

הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבִין שָׁם מִזִּבְחַת לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו :
 וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּשֶׁב אֶהְלֶה בֵּית-אֵל
 מִיַּם וְהָעֵי מִקְדָּם וַיְבִין שָׁם מִזִּבְחַת לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם
 יְהוָה : וַיִּסַּע אַבְרָם הַלְוִיָּהּ וּנְסוּעַ הַנְּגַבָּה : וַיְהִי רָעַב
 בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרֵימָה לְגֹר שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב
 בָּאָרֶץ : וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹאֵי מִצְרֵימָה וַיֹּאמֶר אֶל-
 שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יִדְעָתִי כִּי אִשָּׁה יִפְרֵה-מֵרֵאשִׁית אִתִּי :
 וְהָיָה כִּי-יֵרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרַיִם וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִדְבִּיר אִתִּי
 וְאֹתְךָ יִחִיו : אָמַר-נָא אַחְתִּי אִתִּי לְמַעַן יִטְבַּל בְּעַבְדְּךָ
 וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְגָּלָה :

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאַלְנֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהֶל
 כַּחַם הַיּוֹם : וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
 אַנְשִׁים נֹצְבִים עִלָּיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח הָאֵהֶל
 וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲסִינָא מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
 אֲלֵ-נָא תַעֲנֵנִי מֵעַל עַבְדְּךָ : יִקַּח-נָא מֵעֲטֻמִּים וְהַחֲצוּ
 דְגָלִיכֶם וְהַשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ : וְאִקְחָה פֶתֶל-לֶחֶם וְסַעֲדוּ
 לְפִכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי-עַל-בֶּן עֲבַדְתֶּם עַל-עַבְדֵיכֶם וַיֹּאמְרוּ
 בֶּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : (ל"ו) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהֶלָה
 אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמָה סִלְתָּ לְרוּשִׁי
 וַעֲשֵׂי עֲנֹת : וְאֶל-הַבְּקָר רֵץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בְּקָר רֶהַב
 וְסוּב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּעֶר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ : וַיִּקַּח חֲמָאָה
 וְחֹלֵב וּבְנֵי-הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וְהוּא-עֹמֵד
 עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ : (ל"ז) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיזָה
 שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהֶל : וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב
 אֵלֶיךָ כַּעֲרַת חַיָּה וְהִנֵּה-בֶן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמְעַת
 פֶּתַח הָאֵהֶל וְהוּא אַחֲרָיו : וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים
 בַּיָּמִים הַהֵלֶךְ לַחַיִּית לְשָׂרָה אַרְבַּע כְּנָשִׁים : וְתַצְחַק שָׂרָה
 בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בִּלְתִּי הִיתָה-לִּי עַד-נָה אֲדֹנָי זָקֵן :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם לְמָה זֶה צַחֲקָה שְׂרָה לֵאמֹר
הֲאֵךְ אִמְנֶם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זָקְנָתִי : הִפְלֵא מִיְהוָה דְבַר
לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעַת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן :
וַיְהִי חַיֵּי שְׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים
שְׁנֵי חַיֵּי שְׂרָה : וַתֵּמֶת שְׂרָה בְּקָרִית אַרְבַּע הוּא
חֶבְרֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לְסָפֵד לְשְׂרָה וּלְבִכְתָּהּ :
וַיִּקֶם אַבְרָהָם מֵעַל פָּנָיו מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַתּוֹ לֵאמֹר :
צְרוּ לִי אֲנִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אַחֻזֹת-קָבֹר עִמָּכֶם
וְאֶקְבְּנוּ מֵתִי מִלְפָּנַי : וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חַתּוֹ אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר
לוֹ : (לֵי) שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיאֵי אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ
בְּמִבְחָר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת-מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קְבֹרֹו לֹא-
יִכְלֶה מִמֶּךָ מִקְבֹּר מֵתְךָ : וַיִּקֶם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-
הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַתּוֹ : וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם
לְקַבֵּר אֶת-מֵתִי מִלְפָּנַי שְׁמַעְנוּ וּפְנֵעוּרְלִי בְּעַפְרוֹן בֶּן-צֹחֵר :
וַיִּתְּנֵלִי אֶת-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצֵּה שְׂרָהוּ
בְּכֶסֶף מְלֵא יִתְּנֶנָּה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֻזֹת-קָבֹר : וַעֲפְרוֹן
יֹושֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַתּוֹ וַיֵּשׁ עֲפְרוֹן הַחַתָּי אֶת-אַבְרָהָם
בְּאוֹנֵי בְנֵי-חַתּוֹ לֵכֵל בְּאֵי שַׁעֲרֵי-עִירוֹ לֵאמֹר : (וּמֵלֵךְ) לֹא-
אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי הַשְׂדֵה נִתְּנִי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בּוֹ לָךְ
נִתְּנִיָה לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נִתְּנִיָה לָךְ קְבֹר מֵתְךָ : וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
אַבְרָהָם לְפָנָיו עַם-הָאָרֶץ : וַיְדַבֵּר אֶל-עֲפְרוֹן בְּאוֹנֵי עַם-
הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי נִתְּנִי כֶסֶף הַשְׂדֵה
קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שָׁמָּה : וַיֵּשׁ עֲפְרוֹן אֶת-
אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ : אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אָרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת
שֶׁקֶל-כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵהָיָא וְאֶת-מֵתְךָ קְבֹר : וַיִּשְׁמַע
אַבְרָהָם אֶל-עֲפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעֲפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאוֹנֵי בְנֵי-חַתּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף
עֵבֶר לְסֹחֵר :

וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-
יִצְחָק : וַיְהִי יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקִחְתּוֹ
אֶת-רִבְקָה בַת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדָן אֲרָם אַחֻזַת לְבָן
הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה : וַיַּעֲמֵר יִצְחָק לַיהוָה לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ כִּי
עָקְרָה הוּא וַיַּעֲמֵר לוֹ יְהוָה וַתְּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ :
וַיִּתְרוּצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לְמָה זֶה אֲנִי
וַתֵּלֶךְ לְדַרְשׁ אֶת-יְהוָה : (לֵי) וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם
בְּבִטְנָהּ וְשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעַךְ יִפְרְדוּ וְלֹאִם מִלֵּאדָּה אֲמִץ
וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר : וַיִּמְלְאוּ יְמֵיהָ לְלִדְתָהּ וַהֲגִה יְמֵים
בְּבִטְנָהּ : וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמוּנִי כְּלוֹ כְּאֹדְרַת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ
שְׁמוֹ עֵשָׂו : וְאֶחָד־יָכֵן יֵצֵא אַחִיו וַיְדוּ אַחֻזַת בְּעַקֵּב עֵשָׂו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן-שָׁשִׁים שָׁנָה בְּלִדְתָהּ אִתָּם :
(וּמֵלֵךְ) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שְׂדֵה
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֱהָלִים : וַיֹּאחֲזֵב יִצְחָק אֶת-עֵשָׂו כִּי
צִיד בָּפִיו וּרִבְקָה אֶהְבֵּת אֶת-יַעֲקֹב : וַיִּזְד יַעֲקֹב נָזִיד
וַיָּבֵא עֵשָׂו מִן-הַשְּׂדֵה וְהוּא עַיִף : וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל-יַעֲקֹב
הֲלֵעִטְּנִי נָא מִן-הָאֲדָם הָאֲדָם הוּא כִּי עַיִף אֲנִי עַל-כֵּן
קְרָא-שְׁמוֹ אֲדָוִם : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מַכְרָה כִּיֹּם אֶת-בְּכֹרְתְךָ
לִי : וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלִמָּה זֶה לִי
בְּכֹרָה : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְּׁבַע לִי כִיֹּם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר
אֶת-בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב : וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו רֶחֶם וְנָזִיד עֲדָשִׁים
וַיֹּאכֵל וַיִּשֵׁת וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹו עֵשָׂו אֶת-הַבְּכֹרָה : פ
וַיְהִי רַעֵב בְּאֶרֶץ מִלְכָד הָרַעֵב הִרְאִישׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי
אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל-אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ-פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה :
וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-תֵּרֵד מִצְרַיִמָה שָׁכֵן בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ : גֹּר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמָּךְ וְאַבְרָכְךָ
כִּי-לָךְ וְלִזְרַעְךָ אֲתֹן אֶת-כְּלֵי-הָאָרֶץ הָאֵל וְהִקְמַתִי אֶת-
הַשְּׁבַע אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אֲבִיךָ : וְהָרַבְתִּי אֶת-

וְרַעַף כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְרַעַף אֶת כָּל־הָאֲרָצוֹת
הָאֵל וְהַתְּבוּרֹכוֹ בְּזִרְעוֹ כָּל גְּזוּי הָאָרֶץ : יַעֲקֹב אִשְׁרֵי־שִׁמְעַ
אֲבָרְהָם בְּקִלְי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרֵי מִצְוֹתַי חֲקֵתִי וְתוֹרֹתַי :
וַיִּצְא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה : וַיִּפְגַע בַּמָּקוֹם
וַיֵּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם
וַיִּשָּׂם מִרְאשְׁתָּיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא : וַיַּחֲלֵם וַהֲנֵה סֹלֶם
מִצֵּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוֹ מִנֵּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֵה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים
עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ : (ל"ו) וַהֲנֵה יְהוָה נֹצֵב עֵרְוִי וַיֹּאמֶר אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבָרְהָם אֲבִיקָה וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלִרְעֵףָהּ : וְהִיָּה זִרְעֲךָ בְּעַפְרֵי
הָאָרֶץ וּפְרִצֹת יָמָה וְקִדְמָה וּצְפֹנָה וּנְגִבָה וּנְבִרְכוּ בְךָ כָּל־
מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזִרְעֲךָ : וַהֲנֵה אֲנֹכִי עִמָּךְ וַיִּשְׁמֵרֵיךָ
בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּלֶךְ וְהִשְׁיִבְתִּיךָ אֶל־הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא
אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֶת־אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ : וַיִּקָּץ
יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲבִן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי
לֹא יָדַעְתִּי : וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מַה־נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה
כִּי אִם־בַּיִת אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם : (ל"ז) וַיִּשְׁכַּם
יַעֲקֹב בְּבִקְרָה וַיִּקַּח אֶת־הָאֲבִן אֲשֶׁר־שָׂם מִרְאשְׁתָּיו וַיִּשָּׂם
אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצַק שֶׁמֶן עַל־רֵאשֵׁהּ : וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־
הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלַם לֹו שֵׁם־הָעִיר לְרֵאשֹׁנָה :
וַיִּדַר יַעֲקֹב נִדְרָה לֵאמֹר אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וַיִּשְׁמֵרֵי
בְּדַרְךָ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַתְּ לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד
לְלַבֵּשׁ : וַיִּשְׁכַּתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית־אֲבִי וְהִיָּה יְהוָה לִי
לְאֱלֹהִים : וְהָאֲבִן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׂמְתִי מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית
אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֶּן לִי עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לָךְ :

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶרְעֵשׂוֹ אָחִיו אֲרָצָה
שְׁעֵר שְׂדֵה אָדָוּם : וַיִּצְוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה
תֹאמְרוּן לְאֲדֹנָי לְעֵשָׂו בְּהָ אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם־דָּבָר
נָרַח

בְּרַתִּי וְאַחַר עַד־עָתָה : וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד
וּשְׂפָחָה וְאִשְׁלַחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְאָתָיו בְּעֵינֶיךָ : (ל"ח)
וַיִּשְׁכְּבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶר־
עֵשָׂו וְגַם הוֹלֵךְ לִקְרֹאתְךָ וְאַרְבַּע־מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ : וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ וַיַּחֲץ אֶת־הָעַם אֲשֶׁר־אֵתוֹ וְאֶת־
הַצֹּאן וְאֶת־הַבְּקָר וְהַגְּמָלִים לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת : וַיֹּאכֶר אִם־
יָבֹא עֲשׂו אֶל־הַמַּחֲנֵה הָאֶחָת וְהִכְהוּ וְהִיָּה הַמַּחֲנֵה הַנֶּשְׂאָר
לְפִלִּיטָה : (ל"ט) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אֲבָרְהָם וְאֱלֹהֵי
אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלָי שׁוּב לְאָרְצְךָ וְקַמְלֹדְתָהּ
וְאִטִּיבָהּ עִמָּךְ : קִטְנֵתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאֱמֶת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עֲבָדְךָ כִּי בְּמִקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעָתָה
הֵייתִי לְשֵׁנֵי מַחֲנֹת : הֲצִילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיָּד עֲשׂו כִּי־
יֵרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ פֶּן־יָבֹא וְהִכְנִי אִם־עַל־בָּנָיִם : וְאַתָּה
אֲמַרְתָּ הֵיטִיב אִטִּיב עִמָּךְ וּשְׁתִּי אֶרְוֶרְעָה כְּחֹל הַיָּם
אֲשֶׁר לֹא־יִסָּפֵר מֵרֹב :

וַיִּישָׁב יַעֲקֹב בְּאָרֶץ מְגוּרֵי אֲבִיו בְּאָרֶץ כְּנָעַן : אֱלֹהֵי
תְּלֹדֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן־שֶׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה
רַעַה אֶת־אָחִיו בְּצֹאן וְהוּא נָעַר אֶת־בְּנֵי בְּלָחָה וְאֶת־בְּנֵי
זְלֶפָה נְשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֹא יוֹסֵף אֶת־דִּבְתָּם רָעָה אֶל־אֲבִיָּהֶם :
וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בְּנָיו כִּי־בְדָוְקָנִים הוּא לֹו
וַעֲשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פָּסִים : (ל"י) וַיֵּרָאוּ אָחִיו כִּי־אֵתוֹ אֶהָב
אֲבִיָּהֶם מִכָּל־אָחִיו וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַבְּרוֹ לְשָׁלוֹם :
וַיַּחֲלֵם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאָחִיו וַיֹּסִיפוּ עוֹד שְׂנֵא אֹתוֹ :
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעְנִי נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
חִלְמָתִי : וַהֲנֵה אֲנַחְנוּ מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים בְּתוֹךְ
הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם־נִצְבָה וְהִנֵּה
תִּסְבְּיָנָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּן לְאֵלְמֵתִי : (ל"א) וַיֹּאמְרוּ
לוֹ אָחִיו הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִּמְשַׁל בְּנוֹ וַיֹּסִיפוּ

עוד שנה ארתו על-חלמתי ועל-דבריו : ויחלם עוד
חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום
עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים
לי : ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו
מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך
ואחיה להשתחות לך ארצה : ויקנאו-בו אחיו ואביו
שמר את-הדבר :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על-
היאר : והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריאות בשר ותרעניה באחו : והנה שבע פרות
אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה ודקות
בשר ותעמדנה אצל הפרות על-שפת היאר :
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקות הבשר
את שבע הפרות יפות המראה והבריאות ויקץ
פרעה : (וי) וישן ויחלם שנית והנה שבע שבליים
עלות בקנה אחד בריאות וטבות : והנה שבע שבליים
דקות ושדופת קדים צמהות אחריהן : ותבלענה
השבליים הדקות את שבע השבליים הבריאות והמלאות
ויקץ פרעה והנה חלום : (סג) ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלה ויקרא את-כל-הרטמי מצרים ואת-כל-חכמיה
ויספר פרעה להם את-חלמו ואין-פותר אותם לפרעה :
וידבר שר המשקים את-פרעה לאמר את-חטאי אני
מוזיר היום : פרעה קצף על-עבדיו ויתן אתו במשמר
בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים : ונחלמה חלום
בלידה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו : ושם
אתנו גער עבדי עבד לשר הטבחים ונספר לו ופתרונו
את-חלמתינו איש בחלמו פתר : ויהי כאשר פתרונו
כן היה אתי השיב על-כני ואתו תלה : וישלה פרעה

ויקרא את-יוסף ויריצהו מן-הבור ויגלה ויחלף שמלתיו
ויבא אל-פרעה : ויאמר פרעה אל-יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אתו : ויען יוסף את-פרעה לאמר בלעדי אלהים
יענה את-שלוש פרעה :

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר-נא עבדך דבר
באזני אדני ואי-יחר אפה בעבדך כי כמוך כפרעה :
אדני שאל את-עבדיו לאמר היש-דבכם אב או-אח :
ונאמר אל-אדני יש-לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו
מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו : (יז) ותאמר אל-
עבדך הורידהו אלי ואשימה עיני עליו : ונאמר אל-
אדני לא-יוכל הנער לעזוב את-אביו ועזב את-אביו ומת :
ותאמר אל-עבדך אס-לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא
תסיפון לראות פני : ויהי כי על-ינו אל-עבדך אבי ונגר-
לו את דברי אדני : (יח) ויאמר אבינו שבו שברו-לנו מעט
אכל : ונאמר לא נוכל לרדת אס-יש אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי-לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו
אתנו : ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים
ידדהלי אשתי : ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף
ולא ראיתיו עד-הנה : ולקחתם נס-את-זה מעם פני
וקרהו אסון והורדתם את-שיבתי ברעה שאלה : ועתה
כבאי אל-עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה
בנפשו :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע-עשרה שנה ויהי ימיו
יעקב שני היו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
ויקברו ימי-ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר
לו אס-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידה תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים

ושכבת עמי אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על-ראש המטה: פ (טו)

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
חלה ויקח את-שני בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים:
ויגד ליעקב ויאמר הנה בנה יוסף בא אליך ויתחוק
ישראל וישב על-המטה: ויאמר יעקב אל-יוסף אל-
שדי נראה-אלי בלתי בארץ כנען ויברך אתי: (סדל) ויאמר
אלי הנני מפרך והרביטה ונתתיך לקהל עמים ונתתי
את-הארץ הזאת לורשה אחרת אחות עולם: ועתה
שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליך
מצרימה ליהם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו-
לי: ומולדתך אשר-הולדת אחריהם לך יהיו על שם
אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה עלי
רחל בארץ כנען בדרך בעוד כבדת-ארץ רבא
אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית להם:
ורא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-אלה: ויאמר
יוסף אל-אביו בני הם אשר-נתן-לי אלהים בזה ויאמר

קחם-נא אלי ואברכם:

ואלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה את יעקב
איש וביתו באו: ראובן שמעון לוי ויהודה: יושבר
זבולן ובנימין: דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל-נפש
יצאי ירך-יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: וימת
יוסף וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישרצו
וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: (ל) ויקם
מלך-חדש על-מצרים אשר לא-ידע את-יוסף: ויאמר
אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה
נתחכמה לו פוירבה והיה כיתקראנה מלחמה ונוסף

גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: וישמו
עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסבנות
לפרעה את-פתם ואת-דעמסם: (סדל) וכאשר יענו אתו כן
ירבה וכן ירץ ויקצו מפני בני ישראל: ויעבדו
מצרים את-בני ישראל בפרך: וימרו את-חיהם
בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את
כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך: ויאמר מלך מצרים
למולדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית
פועה: ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-
האבנים אסיבן הוא והמתן אתו ואם-ברת הוא וחיה:
יתראן המולדת את-האלהים ורא עשו כאשר דבר
אליהן מלך מצרים ותחיו את-הילדים:

וידבר

אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא
אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי
יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את-בריתי אתם
לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגריותם אשר-נרו
בה: וגם אני שמעתי את-נאקרת בני ישראל אשר
מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: (ל) לכן אמר
לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת
מצרים והצילתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע
נטויה ובשפטים גדלים: וקקחתי אתכם לי לעם והייתי
לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל-
הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר
משה כן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקצו
רוח ומעבדה קשה: וידבר יהוה אל-משה לאמר:
בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל

מארצו : וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואף ישמעני פרעה ואני ערל שפתים : פ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים : (סד) ס אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בלר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן ובני שמעון ימואל ומין ואהר ויבין וצחר ושואל בן הכנענית אלה משפחת שמעון : ואלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי כוי שבע ושלושים ומאת שנה : בני גרשון לבני ושמעני למשפחתם :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרֹעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבַדְתִּי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־לֵב עַבְדָּיו לִמְעַן שְׂתִי אֶתְחִי אֱלֹה בְּקַרְבּוֹ וְלִמְעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנֵי בְנֵי וְבִן־בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת־אֶתְחִי אֲשֶׁר־שְׂמַתִּי בָם וְיָדַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד־מַתִּי מֵאֲנִת לַעֲנַת מִפְּנֵי שִׁלַּח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי : (ט) כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לִשְׁלַח אֶת־עַמִּי הֲגַנִּי מִבְּיַד מַחֵר אַרְבַּח בְּגַבְלֶךָ : וְכִסֹּה אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יִכְלֹל לִרְאוֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאִכְלֹל אֶת־יָתֵר הַפְּלִמָּה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן־הַחֲבֵרֵד וְאִכְלֹל אֶת־בְּלִדְהָעֵץ הַצִּמָּח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה : וּמֵלֹאֹו בְּתִיךְ וּבְתִי כֹל־עַבְדֶּיךָ וּבְתִי כֹל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֶבְרָתֶיךָ וְאִמּוֹת אֶבְרָתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּפְנֵי־יֹצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה : (*) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרֹעֹה אֵלָיו עַד־מַתִּי יְהוָה־זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שִׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַטֶּרֶם תִּדַּע כִּי אִבְרָה מִצְרַיִם : וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֲלֹכִים : (סד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךָ

בְּכַנְיָנוּ וּבְכַנְתֵּינוּ בְּצֹאֲנוּנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ כִּי חֲנִיָּהוּהָ לָנוּ : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אִשְׁלַח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נִגַּד פְּנִיכֶם : לֹא כֵן לָכוּ נָא חֲנִיָּהוּהָ וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיַּגִּישׁ אַתָּם מֵאֵת פְּנֵי פְּרֹעֹה : ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה וַיַּעַל עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִשְׂאִיר הַחֲבֵרֵד : וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה אֶת־מַטְהוֹ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוָה נָהַג רוּח־חֲקָדִים בְּאָרֶץ כְּדִיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלֵּילָה הַבֶּקֶר הָיָה וְרוּחַ חֲקָדִים נִשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה : וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל־כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכָל־גִּבּוֹל מִצְרַיִם כְּבֵד מְאֹד לִפְנֵי לֹא־הָיָה כֵן אַרְבֶּה כְּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יְהִי־כֵן : (ז) וַיָּכֶס אֶת־עֵינֵי כָל־הָאָרֶץ וְתַחֲשֶׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַחֲבֵרֵד וְלֹא־נֹתֵר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּמְחַר פְּרֹעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם : וְעַתָּה שֵׂא נָא חֲטָאתִי אֶךְ הַפֵּעַם וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת־חַמּוֹת הַזֶּה : וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרֹעֹה וַיַּעֲתֵר אֶל־יְהוָה : וַיַּחֲפֶז יְהוָה רוּח־יָם חֹזֵק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאַרְבֶּה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל־גִּבּוֹל מִצְרַיִם : וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ : וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ־אֲפֹלְרָה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשַׁת יָמִים : לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתּוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים וְלֹכַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשַׁבְתָּם :

וַיְהִי בַשֶּׁלַח פְּרֹעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחַם אֱלֹהִים דְּרָךְ אָרֶץ

פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּדִינָחם הָעַם
בְּרֹאתָם מִלַּחְמָה וּשְׁבוּ מִצְרַיִם: וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת-הָעַם
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יִסְסֹף וְחִמְשִׁים עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע
הַשְּׂבִיעַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עֲצָמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסֹּפֶת וַיַּחֲנוּ
בְּאֵתָם בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמִם בְּעַמּוּד
עָנָן לְנֹחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלֵילָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲוִיר לֵהֵם לְלֶכֶת
יוֹמִם וְלַיְלָה: לֹא-יִמַּשׁ עַמּוּד הָעָנָן יוֹמִם וְעַמּוּד הָאֵשׁ
לַיְלָה לִפְנֵי הָעַם: פ (ל) (מ) (*)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי
בַּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַחֲנוּן עַל-הַיָּם: וַאֲמַר פְּרַעֲהַ לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וְחֹזְקֹתַי
אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ וְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בְּפִרְעָה וּבְכָל--
חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ-כֵן: וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ
מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעַם וַיִּהְיֶה לֵבָב פְּרַעֲהַ וַעֲבָדוּ אֶל-הָעַם
וַיֹּאמְרוּ מַה-זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי-שִׁלַּחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִעַבְדֵּנוּ.
וַיֹּאסֵר אֶת-רִכְבּוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשֶׁת-מֵאוֹת
רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וּשְׁלֹשִׁים עַל-פָּלוֹ: וַיִּחַק
יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיְרַדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ בְּיַד רַמָּה: (סגל) וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם
וַיִּשְׁיִגּוּ אֹתָם הַנִּים עַל-הַיָּם כָּל-סוּס רֶכֶב פְּרַעֲהַ וּפְרָשָׁיו
וְחִילוֹ עַל-פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן: וּפְרַעֲהַ הִקְרִיב
וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסְעֵי אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: וַיֹּאמְרוּ
אֶל-מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵיךְ-קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לִקְחָתָנוּ לְמוֹת
בְּמִדְבָּר מַה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם: הֲלֹא

זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבְרָנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדָל מִמִּנּוּ
וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עַבְד אֶת-מִצְרַיִם מִמָּתָנוּ
בְּמִדְבָּר: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעַם אֶל-תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ
אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם
אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לְרֹאתָם עוֹד עַד-עוֹלָם: יְהוָה
יִלְחַם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן:

וַיִּשְׁמָע

יְהוָה כִּהְיוּ כַדָּן חֲתָן מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה
אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם: וַיִּקַּח יְהוָה חֲתָן מֹשֶׁה אֶת-צִפְרָה אִשְׁתּוֹ
מֹשֶׁה אַחֵר שְׁלוּחִיהָ: וְאֵת שְׁנֵי בָנָיהָ אֲשֶׁר שָׁם הָאֶחָד נִרְשָׁם
כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיהָ: וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר
כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בַעֲזָרִי וַיִּצְלַנִּי מִחַרְבַּת פְּרַעֲהַ: (ל) וַיָּבֵא יְהוָה
חֲתָן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה אֶל-הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא
חֲנֹה שָׁם הָרַ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֲתָנְךָ יְהוָה
בָּא אֵלֶיךָ וְאַשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לְקִרְבָּאת
חֲתָנוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקְלוּ וַיִּשְׂאָלוּ אֵיךְ-רָעִיתוּ לְשָׁלוֹם וַיִּבְאוּ
הָאֵהָלָה: וַיִּסְפֹּר מֹשֶׁה לְחֲתָנוּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
לְפִרְעָה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר
מַצֵּאתֶם בְּדֶרֶךְ וַיִּצְלַם יְהוָה: (סגל) וַיַּחֲד יְהוָה עַל כָּל-הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר
יְהוָה בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד
פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת-הָעַם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם: עֲתָה
יִדְעֵתִי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מְכֹל-הָאֱלֹהִים כִּי בִדְבַר אֲשֶׁר זָדוּ
עֲלֵיהֶם: וַיִּקַּח יְהוָה חֲתָן מֹשֶׁה עִלָּה וּזְבוּחִים לְאֱלֹהִים
וַיָּבֵא אֶהָרֹן וְכָל יִשְׂרָאֵל לֵאכֹל לֶחֶם עִם-חֲתָן
מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:

וְאֵלָה

הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם: כִּי תִקְנֶה עַבְד
עֲבָדִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבְשִׁבְעִית יֵצֵא לְחַפְשֵׁי חָנָם:

אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו
עמו : (ל) אם-ארניו יתורלו אשה וילדהלו בנים או בנות
האשה וילדיה תהיה לארניה והוא יצא בגפו : ואם-
אמר יאמר העבד אהבתי את-ארני את-אשתי ואת-בני
לא אצא חפשי : והגישו ארניו אל-האלהים והגישו
אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע ארניו את-אזנו במרצע
ועבדו לעם : (מ) סוכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא
בצאת העבדים : אם-רעה בעיני ארניה אשר-לו יעדה
והפדה לעם נכרי לא-ימשל למכרה בבגדו-כה : ואם-
לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה : אם-אחרת יקח
לו שארה כסותה וענתה לא יגרע : ואם-שש-אלה לא
יעשה לה ויצאה חנם אין-כסף : סמכה איש ומת מות יומת :
ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר
יגוס שמה : ס וכיריזו איש על-רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות : ס ומכה אביו ואמו מות יומת :
ס וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ס ומקלל
אביו ואמו מות יומת : ס וכיריבן אנשים והכה איש
את-רעהו באבן או באגרה ולא ימות ונפל למשכב : אם-
יקום והתהלך בחוץ על-משענתו ונקה חמכה רק שבתו
יתן ורפא ירפא :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-בני ישראל
ויקח-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו
תקחו את-תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב
וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים :
וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים : (ל) שמן
למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : אבני-
שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן : ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם : ככל אשר אני מראה אותה את תבנית

המשכן ואת תבנית כר-כריו וכן תעשו : (מ) ועשו ארון
עצי שטים אמתיים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קמתו : וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית
עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע טבעות זהב ונתתה
על ארבע פעמתיו ושתי טבעות על-צלעו האחת ושתי
טבעות על-צלעו השנית : ועשית בדי עצי שטים וצפית
אתם זהב : והבאת את-הפדים בטבעת על צלעת הארון
לשאת את-הארן כהם : בטבעת הארון יהיו הפדים לא
יסרו ממנו : ונתת אל-הארן את העדת אשר אתן אליך :
ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמיד : באהל מועד
מחוץ לפרכת אשר על-העדת יערה אתו אהרן ובניו מערב
עד-בקר לפני יהוה חקת עולם לדורתם מאת בני ישראל :
ס ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיך ואת-בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו-לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי-קדש לאהרן אחיך לכבוד
ולתפארת : ואתה תדבר אל-כר-החמיל לב אשר
מלאתי רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן לקדשו לכהנו-
לי : ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו-לי : והם יקחו את-זהב ואת-התכלת ואת-הארגמן
ואת-תולעת השני ואת-השש : (ל) ועשו את-האפד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור מעשה חשב : שתי
כתפת חכרת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר : וחשב
אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משור : ולקחת את-שתי אבני-שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל : (מ) ששה משמטם על
האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן השנית

בתלדתם : מעשה הרש אבן פתוחי חתם תפתח את-שת
האבנים על-שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה
אתם : ושמת את-שתי האבנים על כתפת האפד אבני
זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את-שמותם לפני יהוה
על-שתי כתפיו לזכרון :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : כי תשא את-ראש בני
ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה
בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם : זה יתנו כל-
העבר על-הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים נרה
השקל מחצית השקל תרומה ליהוה : (ל) כל העבר על-
הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה : העשיר
לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את-תרומת
יהוה לכפר על-נפשתיכם : ולקחת את-כסף הכפרים מאת
בני ישראל ונתת אותו על-עבדת אהל מועד והיה לבני
ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם : פ (סג) וידבר
יהוה אל-משה לאמר : ועשית כיוצא בזה וכן נחשת
לרחצרה ונתת אותו בין-אהל מועד ובין המזבח ונתת
שמה מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם ואת-
רגליהם : כבאם אל-אהל מועד ירחצו-מים ולא
ימתו או בגשתם אליהמזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חק-עולם לו ולזרעו לדורתם :

ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אליהם
אלההדברים אשר-צוה יהוה לעשות אתם : ששת
ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת
שבתון ליהוה כלהעשה בו מלאכה יומת : לא תבערו
איש בכל משבתיכם ביום השבת : (ל) ויאמר משה אל-כל-
עדת בני-ישראל לאמר זה הדבר אשר-צוה יהוה לאמר :

קחו

קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את
תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים : וערת אילים מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים : (סג) ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטורת הסמים : ואבני-שהם ואבני מלאים לאפד
וזהשן : וכל-הכנס לב בכם יבאו ויעשו את כל-אשר
צוה יהוה : את-המשכן את-אהלו ואת-מכסהו את-
קרסיו ואת-קרשיו את-בריהיו את-עמדיו ואת-אדניו
את-הארץ ואת-בדיו ואת-הכפרת ואת פרכת המסך :
את-השלחן ואת-בדיו ואת-כל-כליו ואת לחם הפנים :
ואת-מנורת המאור ואת-כליה ואת-נרתיה ואת שמן
המאור : ואת-מזבח הקטרת ואת-בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטורת הסמים ואת-מסך הפתח לפתח
המשכן : את מזבח העלה ואת-מכפר הנחשת אשר-לו
את-בדיו ואת-כל-כליו את-הכיר ואת-כנו : את קלע
החצר את-עמדיו ואת-אדניה ואת מסך שער החצר : את-
יתדת המשכן ואת-יתדת החצר ואת-מיתריהם : את-
בגדי השרד לשרת בקדש את-בגדי הקדש לאהרן לכהן
ואת-בגדי בניו לכהן : ויצאו כל-עדת בני-ישראל
מלפני משה :

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה
עבדת הלויים ביד איתמר בן-אהרן הכהן : ובצלצב בן-
אורי בן-חור למטה יהודה עשה את כל-אשר-צוה יהוה
את-משה : ואתו אהליאב בן-אחיסמך למטה-דן הרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש : (ל) ויהי
כל-הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב
התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל
בשקל הקדש : וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע

מאות

מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש : בקע
לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף
ושש מאות אלפים וחמשים מאות וחמשים : ויהי מאת ככר
הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת
אדנים למאת הככר ככר לאדן : (סל) ואת האלף ושבע
המאות וחמשה ושבעים עשה וויס לעמודים וצפה ראשיהם
וחשק אתם : ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע
מאות שקל : ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת
מזבח הנחשת ואת מכבד הנחשת אשר לו ואת כל
כלי המזבח : ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער
החצר ואת כל יתדות המשכן ואת כל יתדות החצר סביב :
ומן התכלת והארנמן ותולעת השני עשו בגדי שרד
לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר
צוה יהוה את משה :

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר :
דבר יבני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב
מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן הבקר
זכר תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריב אותו
לרצונו לפני יהוה : וסמך ידו על ראש העלה ונרצה
לו לבפר עליו : (ל) ושחט את בן הבקר לפני יהוה
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם
על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והפשט את
העלה ונתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן איש
על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן
הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפרר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח : וקרבו וברעו ירחן

במים והקטיר הכהן את הכל המזבח עלה אשה ריח
ניחוח ליהוה : (סל) ו אם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבו : ושחט אותו על
ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת
ראשו ואת פררו וערך הכהן אתם על העצים אשר על
האש אשר על המזבח : והקרב והברעים ירחן במים
והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה
ריח ניחוח ליהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו
לאמר זאת תורת העלה היא העלה על מזבחה על
המזבח כל הלילה עד הבקר ואיש המזבח תוקד בו :
ולבש הכהן מדיו בד ומכנסו בד ילבש על בשרו והרים
את הידן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו
אצל המזבח : (ל) ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים
והוציא את הידן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור :
והאיש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן
עצים בבקר בבקר וערף עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים : איש תמיד תוקד על המזבח לא
תכבה : (סל) וזאת תורת המנחה הקריב אתה בני אהרן
לפני יהוה אל לפני המזבח : והרים ממנו בקמצו
מסרת המנחה ומשמנה ואת כל הקבנה אשר על
המנחה והקטיר המזבח ריח ניחוח אזכרתה ליהוה :
והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדוש בחצר אהל מועד יאכלוה : לא תאפה חמץ
חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא פחטאת
וכאשם : כל זכר בבני אהרן יאכלנה חקי עולם
לדלתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש :

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקנני
 ישראל ויאמר אל-אהרן קח-לך עגל-בן-בקר לחטאת
 ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה : ואל-בני ישראל
 תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לחטאת ועגל וכבש בני-
 שנה תמימים לעלה : ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
 ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : (ל) ויקחו
 את אשר צוה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו בל-העדה
 ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה
 יהוה תעשו וירא אליכם פבוד יהוה : (*) ויאמר משה אל-
 אהרן קרב אל-המזבח ועשה אר-חטאתך ואת-עלתך
 וכפר בעדך ובעד העם ועשה את-קרבן העם וכפר בעדם
 כאשר צוה יהוה : (מ) ויקרב אהרן אל-המזבח וישחט את-
 עגל החטאת אשר-לו : ויקריבו בני אהרן את-הדם
 אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על-קרנות המזבח ואת-
 הדם יצק אל-יסוד המזבח : ואת-החלב ואת-הכלית
 ואת-היתרת מן-הכבד מן-החטאת הקטיר המזבח
 כאשר צוה יהוה את-משה : (*) ואת-הבשר ואת-העור שרף
 באש מחוץ למחנה : וישחט את-העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את-הדם ויזרקו על-המזבח סביב : ואת-
 העלה המציאו אליו לנתחיה ואת-הראש וקטר על-
 המזבח : וירחץ את-הקרב ואת-הכרעים וקטר על-
 העלה המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקח את-שעיר
 החטאת אשר לעם וישחטו ויחטאו כראשון : ויקרב
 את-העלה ויעשה כמשפט :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : דבר ארביני ישראל
 לאמר אשה כי תוריע וילדה זכר וטמאה שבעת
 ימים כימי נדת דותה תטמא : וביום השמיני ימול בשר
 ערלתו : ושלושים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
 בכל

בכל-קדש לא-תנע ואל-המקדש לא תבא עד-מלאת ימי
 טהרה : (א) ואם-נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים
 יום וששת ימים תשב על-דמי טהרה : (ב) ובמלאת ימי
 טהרה לבן או לבת תבא כבש בן-שנתו לעלה ובן-
 יונה איתר לחטאת אל-פתח אהל מועד אל-הכהן :
 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת
 תורת הילדת לזכר או לנקבה : ואם-לא תמצא דה די
 שרה ולקחה שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה
 ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה : (ג) פ
וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר : אדם כי-
 יהיה בעור-בשרו שאת אוספחת או כהרת והיה בעור-
 בשרו נגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד
 מבני הכהנים : וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר
 ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע
 צרעת הוא וראה הכהן וטמא אתו : ואם-בהרת לבנה
 הוא בעור בשרו ועמק אין-מראה מן-העור ושערה לא-
 הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים : וראה
 הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא-פשה
 הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית : (*) וראה
 הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא-
 פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו
 וטהר :

וידבר יהוה אל-משה לאמר : זאת תהיה תורת המצורע
 ביום טהרתו והובא אל-הכהן : ויצא הכהן אל-
 מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-
 הצרוע : וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות
 טהרות ועץ ארו ושני הלעת ואזב : וצוה הכהן ושחט
 את-הצפור האחת אל-כלי-חרש על-מים חיים : (ד) את-

הצפר החיה יקח אתה ואת עין הארז ואת שני התולעת
ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר
השחטה על המים החיים והזה על המטהר מן הצרעה
שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני
השדה וכבס המטהר ארז בגדיו וגלח את פלשערו
ורחץ במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ
לאהל שבעת ימים והיה ביום השביעי וגלח את פל-
שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת פלשערו
וגלח וכבס את בגדיו ורחץ את ישרו במים וטהר (מלכ)
וביום השמיני יקח שני כבשים וממס וכבשה אחת בת-
שנתה תמימה ושלשה עשר נים סלת מנחה בלולה בשמן
ולג אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח הכהן את הכבש
האחד והקריב אותו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
תנופה לפני יהוה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבכם לפני יהוה ומתו ויאמר יהוה למשה
דבר אל אהרן אחיק ואליכא בכל עת אל הקדש מבית
לפרכת אל לפני הכפר אשר על הארץ ולא ימות כי
בענן אראה על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר
בד בקר לחטאת ואיל לעלה (ל) בתנת בד קדש ילבש
ומכנסו בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם
ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה והקריב אהרן את פר החטאת אשר
לו וכפר בעדו ובעד ביתו (ו) ולקח את שני השעירים
והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד ונתן אהרן
על שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד
לעזאזל

לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר עדה עליו
הגורל ליהוה ועשהו חטאת והשעיר אשר עדה עליו
הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו
לעזאזל המדברה והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו
וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו (ז)
ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה
ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת
את הכפרת אשר על יתדות ולא ימות ולקח מדם
הפר והזה באצבעו על אפני הכפרת קדמה ולפני הכפרת
יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את שעיר
החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת
ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על-
הכפרת ולפני הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם וכל אדם לא יהיה באהל
מועד בבואו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד פר קהל ישראל :

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת להם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה
אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי ושמרו
אני יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה
לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם (ח) וכי תזבחו זבח
שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו ביום זבחכם יאכל
וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף ואם
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה רגל פש הוא
מעמיה ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת

שדה לקצור וקטס קצירך לא תלקט : וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני וכגור תעוב ארחם אני
יהוה אלהיכם : (שלא) לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו : ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם
אלהיך אני יהוה : לא תעשק את רעהך ולא תגול לא-
תלן פערת שכיר אתך עד בקר : לא תקלל חרש ולפני
עור לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה :

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הפהנים בני אהרן
ואמרת אהם לגפשל איטמא בעמיו : בי אס לשאר
הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : ולאחותו
הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא :
לא יטמא בעל בעמיו להחלו : לא יקרחה קרחה בראשם
ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשתי : (לי) קדשים
יהיו לאלהיהם ולא יחלו שם אלהיהם כי את אשוי
יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קדש : אשה זנה
וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש
הוא לאלהיו : וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב
קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם : וכת איש
בהן כי תחלו זנות את אביה היא מחללת באשת שרף : ס
והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
ומלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרס : ועל בגד נפשות מר לא יבא לאביו
ולאמו לא יטמא : ומן המקדש לא יצא ולא יחל את
מקדש יהוה כי נור שמן משחת יהוה עליו אני יהוה : (שלא)
והוא אשה כבתוליה יקה : אלמנה וגרושה וחללה זנה
את אלה לא יקח כי אסבתולה מעמיו יקה אשה : ולא
יחל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשי :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני
ישראל

ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תזרע
שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה : (לי)
ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה
שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר : את ספיח קצירך
לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון
יהיה לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך :
ולבהמתך ולחיה אשר בארצה תהיה כל תבואתה
לאכל : פ (שלא) וספרת לך שבע שבת שנים שבע שנים
שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבת שנים תשע
וארבעים שנה : והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם :
וקדשתם את שנת החמישים שנה וקראתם דרוך בארץ
לכד ישיב יובל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל-
אחותו ואיש אל משפחתו תשבנו : יובל הוא שנת
החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את-
ספיחיה ולא תבצרו את נזריה : כי יובל היא קדש
תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה : בשנת
היובל הזאת תשבנו איש אל אחותו :

אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה
יתן פרוי : והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע
ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם : (לי) ונתתי
שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן
הארץ וחרכ לא תעבר בארצכם : ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב : ורדפו מכם חמשה מאה ומאה
מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב : ופניתו
אלוכם

אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם: (סלח) ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: ונתתי משבני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם: והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עליכם

והולך אתכם קוממיות

וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני באהל מועד

באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-ראש בר-עדת בני-ישראל

למשפחתם לבית אבתם במחפר שמות כד-זכר לגלותם: מכן עשרים שנה ומעלה כלי-צבא

בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית-אבתיו הוא: (לוי)

ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליעזר

בן-שזון בן-עמינדב: ליששכר נתנאל בן-צווער: לזבולון

אליאב בן-חלון: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן-עמיהוד

למנשה גמליאל בן-פדהצור: לבנימין אבירן בן-נדעני:

לדן אחיעזר בן-עמישדי: לאשר פנעאל בן-עכבן:

לגד אליסף בן-עואל: לנפתלי אחיעזר בן-ענין:

אלה קרואי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: (סלח) ויקח משה ואהרן את האנשים האלה

אשר נקבו בשמות: ואת כל-העדה הקהילו באחד

לחדש השני ויתלדו על-משפחתם לבית אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעל: לגלותם: כאשר צוה

יהוה את-משה ויפקדם במדבר סיני:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: נשא את-ראש בני גרשון

גסהם לבית אבתם למשפחתם: מכן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא לצבא

צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: (לוי) ונשאו את-יריעת המשכן ואת

אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר-עלו מלמעלה ואת-מסך פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת-

מסך-פתח שער החצר אשר על-המשכן ועל-המזבה סביב ואת מיתריהם ואת-כל-כלי עבדתם ואת כל-

אשר יעשה להם ועבדו: עי-פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל-משאם: כל עבדתם ופקדתם

עלהם במשמרת את כל-משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן

אהרן הכהן: ס (סלח) בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מכן שלשים שנה ומעלה ועד-בן-חמשים

שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל-עבדתם באהל מועד

קרשי המשכן ובריהיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל

עבדתם ובשמת תפקדו את-כלי משמרת משאם: זאת עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם באהל מועד ביד

איתמר בן-אהרן הכהן:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואמרת

אליו בהעלתך את-הנרת א-מול פני-המנורה יאירו

שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל-מול פני המנורה

העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את-משה: וזה מעשה המנרה מקשה זהב עי-ה ער-פרחה מקשה היא

כמראה אשר הראה יהוה את-משה כן עשה ארז המנרה: פ (לוי) וידבר יהוה אל-משה לאמר: קח ארז

הלוים

הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם : וכהתעשר להם לטהרם הוזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו : ולקחו פר בדבקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופרשני בדבקר תקח לחטאת : והקרבת את-הלוים לפני אהל מועד והקללת את-כל-עדת בני ישראל : (שם) והקרבת את-הלוים לפני יהוה וסמכו בני-ישראל את-ידיהם על-הלוים : והניף אהרן את-הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את-עבדת יהוה : והלוים יסמכו את-ידיהם על ראש הפרים ועשה את-האחד חטאת ואת-האחד עדה ליהוה לכפר על-הלוים : והעמדת את-הלוים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את-הלוים מתוך בני ישראל והיו לי הלוים : וידבר יהוה אל-משה לאמר : שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני-ישראל איש אחד איש אחד למטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם : וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי יהוה כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה : (שם) ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן-זכור : למטה שמעון שפט בן-חורי : למטה יהודה פרב בן-פנח : למטה יששכר יגאל בן-יוסף : למטה אפרים הושע בן-נון : למטה בנימין פלטי בן-רפוא : למטה זבולן נדיאל בן-סודי : למטה יוסף למטה מנשה גדי בן-סוסי : למטה דן עמיאל בן-גמלי : למטה אשר סתור בן-מיכאל : למטה נפתלי נחבי בן-זופסי : למטה גד גאואל בן-מכי : אלה שמות האנשים אשר-שלח משה לתור את-הארץ ויקרא משה להושע בן-נון יהושע : (שם) וישלח אתם משה לתור את-ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליתם את-ההר : וראתם את-הארץ מה-

הוא

הוא ואת-העם הישב עליה החוק הוא הרפה המעט הוא אסרב : ומה הארץ אשר-הוא יושב בה הטובה הוא אסרעה ומה הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים אם-במבצרים : ומה הארץ השמנה היא אסרזה היש בה עץ אסאיז והתחוקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים :

ויקח

קרח בדיעהר בדקהר בדלוי ורתן ואכירם בני אליאב ואון בן-פלת בני ראובן ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קריאי מועד אנשי-שם : ויקהלו על-משה ועל-אהרן ואמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובהוכם יהוה ומדוע תתנשאו עד-קהל יהוה : (שם) וישמע משה ויפל על-פניו : וידבר אל-קרח ואל-כר-עדתו לאמר בקר וידע יהוה אר-י-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו קריב אליו : ואת עשו קחולכם מחלות קרח וכל-עדתו : ותנו בהן איש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם בני לוי : (שם) ויאמר משה אל קרח שמעני בני לוי : המעט מכם כי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם : ויקרב אתה ואת-כר-אחיה בני-לוי אתה ובקשתם נם-בהנה : לכן אתה וכל-עדתה הנעדים על יהוה ואהרן מה-הוא כי תלינו עליו : וישלח משה לקרא לרתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה : המעט כי העריתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כיתשתרר עלינו נסי-השתרר :

וידבר

יהוה אל משה ואל-אהרן לאמר : זאת חקת התורה

התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על : ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו : ולקח אלעזר הכהן מדרמה באצבעו והוה אל נכח פני אהל מועד מדרמה שבע פעמים : ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף : ולקח הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה : (ל"ו) וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב : והוא אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב : ואסף איש טהור את אפר הפרה וחניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה הטאת הוא : (ל"ז) וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגור הנר בתוכם לחקת עולם : (ל"ח) הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים : הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר : כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההיא מישראל כי מי נדה לא יזרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו : זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים : וכל בלי פתוח אשר אין צמיד פתול עליו טמא הוא : וכל אשר יגע על פני השדה בחלד חרב או במת או בבעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים : ולקחו לויטא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי :

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי : ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל זקני מדון עתה לחכו הקהל את כל סביבתינו בלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא : (ל"ט) וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר עד הנחר ארץ בני עמו לקראלו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסת את עין הארץ והוא ישב ממלי : ועתה לכל נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נבחה קר וגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר : וילכו זקני מואב וזקני מדון וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק : (מ"א) ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשיבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם : ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך : ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי : הנה העם יצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבחי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתי : ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פניהם בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעד בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לך את בריתי שלום : (ל"י) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל : ושגא איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני : ושם האשה המכה המדינית פוזי בת צור ראש אמות

בית אב במדן הוא : פ (שלה) וידבר יהוה אל משה לאמר : צרור את המדנים והקיתם אותם : כי צררים הם לכם בגנבליהם אשר נכדו לכם על דבר פעור ועל דבר בזוי ברה נשיא מדן אחתם המפרה ביום המנפה על דבר פעור : ויהי אחרי המנפה (*) פ

ויאמר יהוה אל משה ואלי אלעזר בד אחת הכהן לאמר : שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל : וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ידו ירהו לאמר : מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים :

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה : איש בידו נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו בכל היצא מפיו יעשה : ואשה כיתדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בגעריה : ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כיהניא אביה אתה : (וי) ואסדו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה : ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה יקמו : ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח : (שלה) ונדר אלמנה ונרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה : ואם בית אישה נדרה או אסרה על נפשה בשבעה : ושמע אישה והחריש

והחריש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום : ואם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה : (ו) כל נדר וכל שבעת אסר לענות נשיא אישה יקימו ואישה יפרנו : ואם החריש יחריש לה אישה מיום אליוס והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החריש לה ביום שמעו : ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה : אלה החקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו ביד אב לבתו בגעריה בית אביה :

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן : ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמישה עשר יום לחוד הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : (וי) ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשרה יהוה שפטים : ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת : ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר : (שלה) ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בער צפון ויחנו לפני מגדל : ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר איתם ויחנו במרה : ויסעו ממרה ויבאו אלימה ובאילם שמים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם : ויסעו וזאילם ויחנו עלים סוף :

אלה הדברים אשר דבר מ : (וי) כל ישראל בעבר היות במדבר בערבה מול סור יין ירו ויבין תפל ולבן וחצרת ורי וקב : אחר עשר יום יבין דרך הר שער

עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש
כאחד לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה אתו אלהם (י) אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר
ישב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת
בארבעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר
את-התורה הזאת לאמר: הוזה אלהינו דבר אלינו
בחרב לאמר נב-לכם שבת בחר הזה: פנו וסעו
לכם ובאו הר האמרי ואר כל-שכניו בערבה בחר
ובשפלה ובנגב ובחוף-הים ארץ הפגעני והלבנון עד-הנהר
הגדל נהר פרת: (י) (יא) ראה נתתי לפניכם את-הארץ
באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליצחק וליעקב לרת להם ולירעם אחריהם:
ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת
אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי
השמים לדב: (יב) יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם
ככם ארץ פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: איכה
אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם: הנו לכם אנשים
חכמים ונבנים וירעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם:
ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר-דברת לעשות:

ואתחנן אל-יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה
החלית להראות את-עבדך את-גדלך ואת-ידך
החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-עשה כמעשהך
וכגבורתיך: אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: (יג) ויתעבר
יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ואמר יהוה אלי נב-
לך אריתוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ענה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומורחה וראה
בעיניך כילא תעבר את-הירדן הזה: וצו את-יהושע

וזקרו ואמצוהו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל
אותם את-הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית
פעור:

פ

ועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
את-הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו
על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו
לשמר את-מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם:
עיניכם הראות את אשר-עשה יהוה בבעל פעור כי כל-
האיש אשר הלך אחרי בעל-פעור השמידו יהוה אלהיך
מירדן: ואתם הדבקו ביהוה אלהיכם חיים כלכם
היום: (יד) ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
אנני יהוה אלהי לעשות בן בקרב הארץ אשר אתם באים
שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל-החקים
האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה:
כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כיהוה
אלהינו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר-לו
חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום:

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את-הברית
ואת-החסד אשר נשבע לאבותיך: ואהבך וברכך והרבה
ויברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך דגנך ותירשך וי-הרה
שגור אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר שבע
לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה מכל-העמים לא-יהיה
בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה מפקד כל-
חלי וכל-מרוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך

עץ רענן : ונתתם את-מוזבחתם ושבתם את-מצבתם
 ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם
 את-שם מן-המקום ההוא : לא תעשון פן יהיה
 אלהיכם : כי אם אל-המקום אשר-יבחר יהוה אלהיכם
 כגד-שבטיכם לשום את-שמו שם לשכנו תדרשו ובאת
 שמה: (ט) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת-מעשרתיכם
 ואת תרומת ידכם וגדריכם וגדבתיכם ובכרת בקרכם
 וצאנכם : ואבדתם-שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם
 בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
 אלהיך : לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה
 היום איש כל-הישר בעיניו : כי לא-באתם עד-
 עתה אל-המנוחה ואל-הנחלה אשר-יהוה אלהיך
 נתן קך : ועברתם את-הירדן וישבתם בארץ אשר-
 יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מפל איביכם
 מסביב וישבתם בטח :

שפטים ושטרים תתן לך בכל-שעריך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך לשכטיה ושפטו את-העם משפט צדק לא-
 תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי השחד יעור עיני
 חכמים ויסוף דברי צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה
 וירשת את-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן קך : ס (י) לא
 תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך : ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך : ס
 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום
 כל דבר רעפי תועבת יהוה אלהיך הוא : ס כפי-מצא
 בקרבך באחר שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
 או-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר
 בריתו : ונתת ויעבד אלהים אחרים ושתחו להם ולשמש
 כ או לרח או לכל צבא השמים אשר לא-צויתי : ונתת

צאת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 בך הזאת בישראל : והוצאת את-האיש ההוא או
 האשור ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-
 ידך את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים ומתו :
 פו שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת
 פני עד אחר : יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו
 יז כל-העם באחרונה ובערת הרע מקרבך : פ כפי-פלא
 ממה דבר למשפט בידים לדם בידיו לדון ובין גנע
 לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל-המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט
 אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את-דבר-המשפט :
 ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר
 יבחר יהוה ושמת לעשות ככל אשר יורה : (טז) על-פי
 התורה אשר יורה ועל-המשפט אשר יאמרו לך תעשה
 תסור מן-הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר-
 יעשה בזדון לבדתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-
 יהוה אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת
 הרע מישראל : וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזדון עוד :
 כז יתצא למלחמה על-איביך ונרתנו יהוה אלהיך בידך
 ושבות שכיו : וראית בשביה אשת יפת-תואר והשקת בה
 וזקחת לך לאשה : והבאתה אל-תוך ביתך ונלחה את-
 ראשה ועשתה את-צפרניה : והסירה את-שמלת שביה
 מעליה וישבה בביתך ובכתה את-אביה ואת-אמה רח
 ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה :
 והיה אם-לא חפצת בישלחתה לנפשה ומכר לא-
 תמכרנה בכסף לא-תומר בה תחת אשר עניתה : ס (יז)
 כח יתחייב לאיש שתי נשים האחת אהבתו והאחת
 שנואה וילדילו בנים האהובה ותלד ויהיה הבן

הבכר לשניאה : והיה ביום הנחילו את-בנות מצבתם
 אשר-יהיה לו לא יוכל לבכר את-בן-האחרון ואבודתם
 בדהשנאה הבכר : כי את-הבכר בך-חיינו : והיה
 לתת לו פי-שנים בכל אשר-ימצא לו כד-את-ראיהיכם
 אנו לו משפט הבכרה : ס (ס) * לאו ובאת
 סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו והיכם
 אתו ולא ישמע אליהם : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו
 אותו אל-זקני עירו ואל-שער מקומו : ואמרו אל-זקני
 עירו בגנו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו וזקני
 וסבא : ורגמחו כל-אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרי
 מקרבך וכל-ישראל ישמעו ויראו : ס (ס) * וכי-יהיה בך
 חטא משפט-מות והומת ותלית אתו על-עץ : לא-תלך
 לבלתו על-העץ פי-קבור תקברנו ביום ההוא פי-קללת
 יהים תלוי ולא תטמא את-אדמתך אשר יהוה אלהיך
 נתן לך נחלה : ס (ס) * לא-תראה את-שור אחיך או
 את-שני נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיק :
 ואסילו קרוב אחיק אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוף
 ביתך והיה עמך עד דרש אחיק אתו והשבתו לו : וכן
 תעשה להמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת
 אחיק אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם : ס
 לא-תראה את-חמור אחיק או שורו נפלים בקרבך
 והתעלמת מהם הקם תקים עמו : ס לא-יהיה לליבך על-
 אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה
 אלהיך כל עשה אלה : פ * ויקרא קר-צפור לפני
 בחרך בכל-עץ או על-הארץ והחיה או בליים והאם
 רכצת מידא-רחים או על-דבש * וקח האם על-
 הבנים : ושלח את-הבנים והאם תחיה : וקח
 למען יב לך רכצת רכצתים :

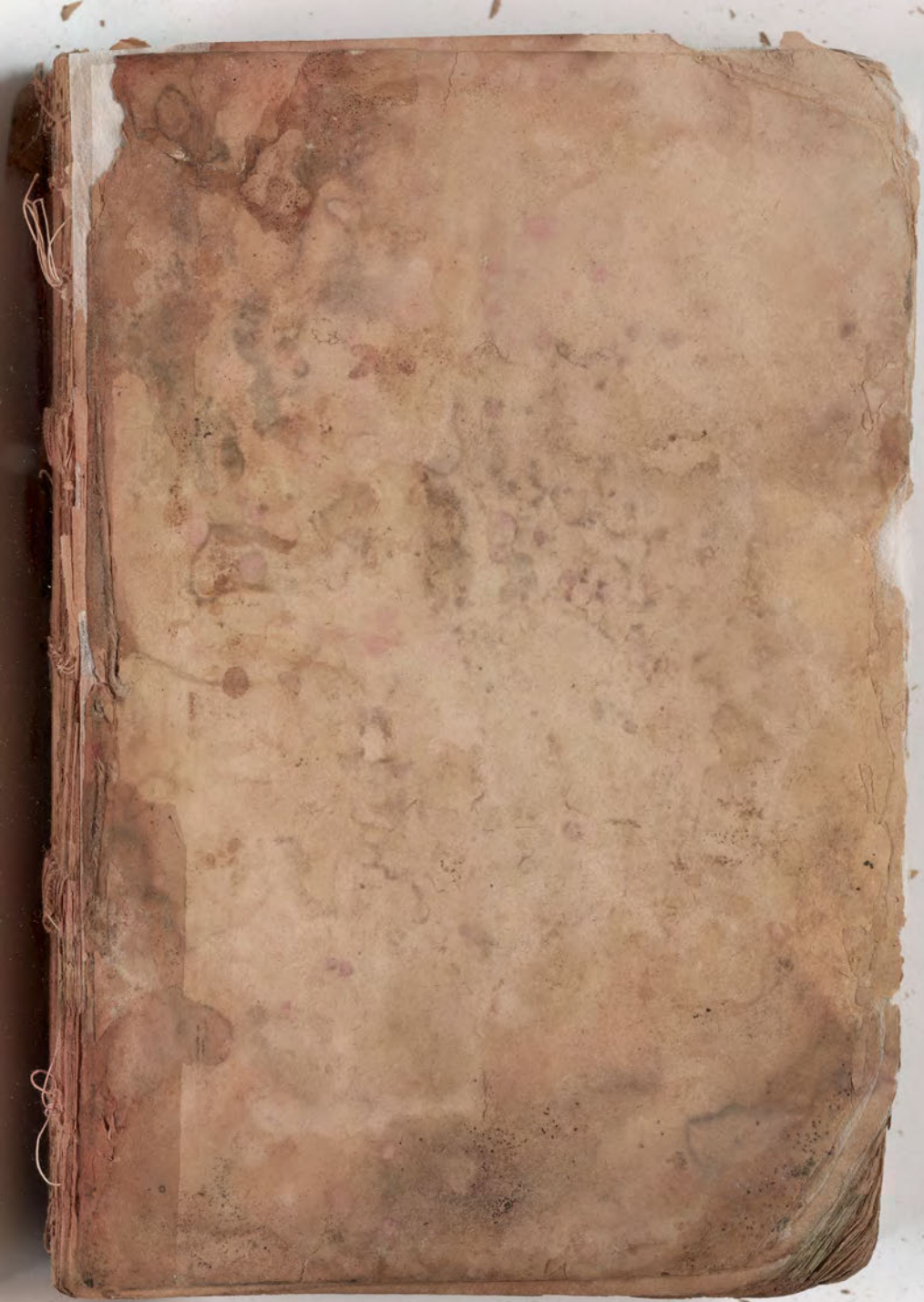
כי תבוא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
 שמה וישבת בה : ולקחת מראשית כל-פרי
 אשר תביא מארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 וחלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 שם : וקאת אל-הכהן אשר יהיה בימים
 * ואמרת אמיו הנדתי היום ליהוה אלהיך פי-באתי
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו : (ט) * ולקח
 הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך :
 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אביר אבי וירד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי-ישט לנו גידול עינת
 : וירעו אתנו מצרים וענונו ונונו עלינו עבדות
 קשה : ונצעק אל-יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה
 את-קולנו וירא את-ענינו ואת-עמלנו ואת-לחצנו :
 ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובורע נטויה וכו' *
 גדל ובאותות ובמפתים : (ס) * ויביאנו אל המקום הזה ונתן
 לנו את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש : ועתה הנה
 הביאתי את-ראשית פרי האדמה אשר-נתתה לי יהוה
 והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך :
 ושמחת בכל-הטוב אשר נתן-לך יהוה אלהיך ודביתך
 אתה והלוי והגר אשר בקרבך :

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
 שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישרא : טפכם
 נשיכם ונרף אשר בקרב מחנה מחטב עציף עד שאב
 * : לעברך ב רוח יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
 אלהיך כרת עמי היום * (ט) * למען הקים אותך היום לו
 לעם יהוה * : ועל-הים פאשר דבר-לך ובאשר
 נשבע לאבותיך * : ויחוק ויעקב וכו' * לא אתכם
 לכדכם אף כרת אתי * : ויהי היום הזה ואת

כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
 אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: (סד) כי אלהינו
 את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עבדנו בארצות
 הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם ואת
 עץ ואבן כסף וזהב אשר עשהו: פן ישלחו את
 אשה או משפחה או יושב אשר לבנו פנה היום מאת
 יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי הגוים ההם פן יב
 בכם שרש פרה ראש ולענה: והיה בשמעו את דברי
 האלה הנזכרים יתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי
 בשרונו לבי אקד למען ספות הרעה את הצמאה: לא
 יאמר יהוה סלה לו כי אז יעשו אף יהוה וקנאו
 באיש ההוא ורבעה בו כל האלה וכתובה בספרים
 ומחה יהוה את שמו מתחת השמים: והכריזו
 לרעה מכל שבטי ישראל בכל אלות הברית הכתובות
 בספר התורה הזה: ואמר הדור האחרון בניכם אשר
 יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו
 את מכות הארץ ההיא ואת תחלואי אשר חלה יהוה
 בה: גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
 תצמיח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת סדם ועמרה
 ארמה וצבאים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: ויאמר
 כל הגוים עלימה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה
 חרי האף הגדול הזה: ואמרו על אשר עובד את יי
 יהוה אלהי אבותם אשר ברת עמם בחוציאו אתם מארץ
 מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
 אלהים אשר לא ידעו ולא יראו: והרעו את
 יהוה בארץ ההוא להביא את כל המכות
 הכתובות בספר הזה: וישמעו על אדמתם באף
 בחמה ובקצף וישלכו את אחרית כולם

קד ושנן במחלת ליהוה אלהינו והנגלתו לנו ולבנינו
 התועים בעשות את כל דברי התורה הזאת: ס
 את כל אשר יודבר את הדברים האלה אל כל ישראל:
 שעה יאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא
 עלה עמי לצאת ולבוא יהוה אמר אלי לא תעבר את
 עליו הוה: יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישימך
 את הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך
 כאשר דבר יהוה: (טו) ועשה יהוה להם כאשר עשה למחון
 ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם
 ידון לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
 אתם: חזקו ואמצו אל תראו ואל תערצו מפניהם
 כי אלהיך הוא החלק עמך לא ירפך ולא יעזבך: ס
 רא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
 כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר
 נשבע יהוה לאבותם לתת להם ואתה תחולנה אותם:
 ויהוה הוא החלק לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא
 יעזבך לא תירא ולא תחת: ויכתב משה את התורה
 הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון
 ברית יהוה ואר כל יקני ישראל: ויצו משה אותם
 לאמר מקץ שבע שנים כמעד שנת השמטה כחג הסכות:
 האזינו השמים ואדבררה ותשמע הארץ אמריפי:
 יערה כפטר רהו תול כטר אמרתו בשערים
 עלי דגא וכרביבים עלי עשב: כי שם יהוה אקרא הכו
 גדל לאלהינו: הוצר תמו פעלו כי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואין עול צדק ישר הוא: שרת לו לא בני
 מומס דור עקש ופזלתו ליהוה: אמר יהוה עם נבל
 ולא חכם הלא יהוה: ונתן דוד שאל אביך ונתן
 זכר ימות עלם כי

וקניד

لا يمكن فصلها من أجل تصويرها pages cannot be separated for imaging